

Günther Klaffenbach [Hrsg.]

**Inscriptiones Graecae / consilio et avctoritate Academiae
Litterarvm Regiae Borvssicae
Vol. 9: Inscriptiones Graeciae septentrionalis : volvminibvs VII et
VIII non comprehensae / ed. Gvilelmvs Dittenberger ...
Ps. 1: Inscriptiones Phocidis, Locridis, Aetoliae, Acarnaniae,
Insularvm Maris Ionii / ed. Gvnthervs Klaffenbach
Fasc. 1: Inscriptiones Aetoliae**

Berlin: De Gruyter, 1932. - ed. minor. - LVI, 128 S.

Persistent Identifier: [urn:nbn:de:kobv:b4-opus4-39393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:b4-opus4-39393)

INSCRIPTIONES GRAECAE

CONSILIO ET AVCTORITATE
ACADEMIAE LITTERARVM BORVSSICAE
EDITAE

VOLVMINIS IX PARTIS I EDITIO MINOR
FASCICVLVS I

BEROLINI APVD GVALTERVM DE GRVYTER ET SOCIOS
MCMXXXII

INSCRIPTIONES
GRAECIAE SEPTENTRIONALIS

VOLUMINIBVS VII ET VIII NON COMPREHENSAE

CONSILIO ET AVCTORITATE
ACADEMIAE LITTERARVM BORVSSICAE
EDITAE

PARS I
INSCRIPTIONES PHOCIDIS LOCRIDIS AETOLIAE
ACARNANIAE INSVLARVM MARIS IONII

FASCICVLVS I
INSCRIPTIONES AETOLIAE
EDIDIT
GVENTHERVS KLAFFENBACH

BEROLINI APVD GVALTERVM DE GRVYTER ET SOCIOS
MCMXXXII

Archiv-Nr. 34 06 32

Ex typographia Imperii Germanici.

PRAEFATIO.

Cum anno 1911 Academia consilium inisset Inscriptionum Graecarum voluminis IX parti priori inscriptiones Phocidis Loeridis Aetoliae Acarnaniae insularum maris Ionii continenti, quae a. 1897 a GUILIELMO DITTENBERGER edita erat, supplementum addendi, quod praeter titulorum incrementum, quos imprimis Thermi fanum a SOTERIADE prospero eventu effodi coeptum suppeditaverat, indices diu desideratos praeberet, promptissimis animis non solum SOTERIADES sed etiam RHOMAIOS operam suam sunt polliciti. Ita hic quidem ab Academia rogatus annis 1912 et 1913 ectypa titulorum Thermi inventorum necnon aliorum ex Acarnania et Corcyra oriundorum misit eaque delineationibus et notis diligenter instructa. Conficiendi autem supplementi munus OTTONI WEINREICH a. 1913 mandatum est. Qui per sex annos haud parva sane et cura et diligentia adhibita impigre in legendis illis ectypis sudavit, donec munere magistri academici magis magisque distentus necessarium putavit ab opere recedere. Sudavit Weinreich, sudavi ego quoque, postquam praeceptor carissimus UDALRICVS DE WILAMOWITZ-MOELLENDORFF me dignum iudicavit, qui opus inchoatum absolverem. Corrosiores enim sunt plerique tituli Thermii, quam ut sola ectyporum ope satis certo legi possint, atque scripserat iam Rhomaios: 'ΜΕΡΙΚΑΙ ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟΣΟΝ ΕΦΘΑΡΜΕΝΑΙ, ΩΣΤΕ ΝΑ ΧΡΕΙΑΖΩΝΤΑΙ ΜΕΓΑΛΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΝ ΎΠΟΜΟΝΗΝ ΔΙΑ ΝΑ ΑΝΑΓΝΩΣΘΟΥΝ.' Quod erat eo gravioris momenti, quia permulti tituli primum edendi essent, siquidem Soteriades nonnisi partem publici iuris fecerat. Quae cum ita essent, opus susceptum maius fuisset meis quoque viribus, nisi facultas mihi data esset itinere in Graeciam facto a. 1926 lapides ipsos, quotquot quidem Thermi Athenisque in museis asservantur et in vicis *Mokista* et *Kryonero* exstant, quam diligentissime examinandi. Gratissimo autem animo memini Graecorum cum hominum doctorum, quantopere omni modo me adiuverint, imprimis RHOMAIOS, tum civium vici *Kephalovryso*, qui eximio Hercle hospitio me exceperunt, praeter ceteros ARISTIDES TSUNES, custos musei Thermii. Atque id quoque praedicare mihi cordi est haud exiguae partem illius laboris satis difficilis minutam fuisse eis, quae WEINREICH praeparaverat.

Nimum autem temporis interea praeterierat. Itaque ne editio Thermiorum titulorum, qui illius cogitati supplementi et plurimi erant et gravissimi, ulterius iusto differretur, adnuente Wilamowitzio non supplementum dare sed editionem minorem quae dicitur conficere constitui eamque duos fasciculos comprehensuram, quorum prior solas inscriptiones Aetoliae, alter reliquarum regionum contineret. En habes nunc fasciculum priorem. Quem in formam 'Corporis Aetolici' redigere studui, ita quidem ut omnes Aetolorum titulos, quotquot non solum in Aetolia ipsa sed etiam extra Aetoliam inventi sunt, receperim praemissis fastis propter auctoritatem, qua Aetoli inde a saeculo quarto exeunte usque ad iniens alterum valebant, quam locupletissimis. Oportuit sane etiam alios quosdam titulos hoc fasciculo recenseri, imprimis Naupactionum, nisi altero repetendi fuissent (unum titulum nr. 206 excipiendum putavi). Scilicet in fastis tantummodo homines ex Aetolia ipsa oriundi commemorati sunt, non igitur e. gr. ΓΕΝΝΑΔΑΣ ΛΥΚΩΝΟΣ ΑΙΤΩΛΟΣ ΜΕΛΙΤΑΙΕΥΣ (IG XI 4, 643) alii. Quod vero ad difficilem saec. III a. Chr. chronologiam attinet, in Delphicorum quidem archontum annis definiendis, de quibus conferas quaeso etiam tabulam hieromnemonum Aetolorum, paucis exceptis eos calculos adoptavi, quos R. FLACELIÈRE magna et diligentia et prudentia subduxit (eius scripta p. LIII enumerata habes). Probabilissimi

enim mihi quidem videntur neque refutati eis, quae nuperrime ROBERT, SEGRE, DINSMOOR disputaverunt; de illis vide add. ad nr. 194, de huius libro *The archons of Athens*, cuius capite IX etiam archontes Delphici saec. III a. Chr. tractantur, egi in censura, quam I. KIRCHNER propediem in ephemeride *Gnomon* publici iuris faciet. Denique de tabula geographica Aetoliae et titulorum imaginibus photographiis. Quae quod huic fasciculo additae non sunt, haud iniuria mireris, sed dissuasit, ne facerem, WILAMOWITZ, qui recte monuit, cum de situ multorum locorum non constaret, tabulam fore fallaciorem, imaginibus autem titulorum propterea opus non esse, quod formae litterarum vulgares essent aetatis hellenisticae. Ceterum imagines, si quae exstant, in lemmata relatae sunt atque complurium vetustiorum titulorum invenies delineationes.

Restat officium nobilissimum gratias agendi eis viris doctis, qui huius fasciculi fautores et adiutores fuerunt. Inter quos primus locus iure meritoque debetur ex iis, quae supra enarravimus, OTTONI WEINREICH et RHOMAIΟ, qui quasi fundamenta operis iecerunt. Nec minus grato animo nomino FRIDERICUM HILLER DE GAERTRINGEN, IOHANNEM KIRCHNER, ERICUM PREUNER, probatissimos mihi et praeceptores et amicos, qui ut nunquam mihi opera et consilio defuerunt nec certe deerunt, ita in hoc quoque opere conficiendo omni modo pro viribus me adiuverunt atque mecum typhothetarum plagulas, quae sunt diligentia, correxerunt. Vellem sane in hac communiōe carissima etiam IOH. POMTOW enumerandus fuisset, sed etsi mihi ipsi operam suam exoptatissimam ut voluit praebere non iam potuit, praebuit certe etiam tunc Ottoni Weinreich, ita ut illius quoque viri docti nomen hic esse commemorandum valde gaudeam. Neque tamen in rebus Delphicis auxilio carui; libentissimo enim animo testificor, quam obvia voluntate R. FLACELÈRE et L. ROBERT mihi operam suam commodaverint, de titulis Delphicis me edocuerint, libellos miserint. Atque etiam M. HOLLEAUX eximia ut solet comitate officia utilissima mihi praestitit. De nummis vero Aetolorum H. GAEBLER, collega academicus, diligentia satis nota me certiore fecit. His igitur viris doctissimis adiuvantibus aliisque, quos suis locis laudatos invenies, confectum spero hunc fasciculum utilitatem qualemcumque allaturum esse. Afferet autem summam, si ex eo apparebit, quantopere sit optandum, ut Thermi fanum diutius neglectum effodiendum curetur totum.

Sic novum Inscriptionum Graecarum volumen editur, sed id ultimum, cuius patronus fuit UDALRICUS DE WILAMOWITZ-MOELLENDORFF. Non est huius loci praedicare, quid hic vir vere praestantissimus per triginta fere annos Inscriptionibus Graecis, quid mihi ipsi fuerit, nec si esset, satis dignis verbis profiteri possem. Id tamen pronuntiandum est, quantum ei hoc quoque volumen debeat. Qui Ottoni Weinreich et mihi, quoquo modo poterat, et consilium et operam praebuit et ex vasta suae eruditionis copia haud pauca nobis suppeditavit, quin etiam omnia, quae manu scripseram, ipse perlegit doctrinaque auxit nec plagulas plerasque revisere dedignatus est. Itaque ut maereo ac lugeo hoc esse volumen ultimum, quod tanta cum diligentia curaverit, sic gaudeo, quod meum est. Summum autem praemium laboris acceptum refero, quod magister opus meum comprobavit.

Berolini die XXVII mensis Decembris a. MCMXXXI.

GVENTHERVS KLAFFENBACH.

HOC FASCICULO CONTINENTVR:

	P.
Praefatio	V—VI
Prolegomena	IX—LVI
I. Fasti Aetolici	IX—XLVIII
II. Tabula praetorum Aetolorum	XLIX—LII
III. Tabula hieromnemonum Aetolorum	LIII—LV
IV. Libri	LVI
I. Thermus et vicinia nr. 1—94	1—50
A. Thermus nr. 1—91	1—49
1. Leges et decreta nr. 1—50	1—38
2. Dedicaciones nr. 51—77	38—46
3. Stelae sepulcrales nr. 78—79	46
4. Termini nr. 80—81	47
5. Varia nr. 82—86	47—48
6. Incerta nr. 87—91	49
B. Vicinia Thermi nr. 92—94	50
II. Phistyum et vicinia nr. 95—116	51—59
III. Trichonium et vicinia nr. 117—129 (cf. corr. p. 83)	60—61
IV. Lysimachia nr. 130 (cf. corr. p. 83)	61
V. Arsinoe et vicinia nr. 131—134	62—63
VI. Calydon nr. 135—153	63—68
VII. Callium et vicinia nr. 154—159	68—69
VIII. Ophionei nr. 160—161	69
IX. Aperanti nr. 162—166	70
X. Agraei nr. 167—168	70
XI. Tituli Aetolorum extra Aetoliam inventi nr. 169—193	71—79
Epimetrum (decreta Aetolorum non servata nr. 194—195)	80
Addenda et corrigenda	81—87
Indices	89—128
I. Viri et mulieres	91—105
II. Nomina geographica	105—109
III. Nomina sacra	109—110
IV. Sermo Graecus	110—124
V. Index grammaticus	124—126
VI. Comparatio numerorum	127—128

PROLEGOMENA.

I. FASTI AETOLICI.

ante ± 2000. Etiam in Aetolia olim eosdem incolas fuisse atque in reliqua Graecia et insulis maris Aegaei, cognatos illos quidem gentibus Asiae, Cares, ut breviter dicere consuevimus, cum per se patet tum nomina ἈΡΑΚΥΝΘΟΣ (*RE* II 377), ΤΑΦΙΑΚΚΟΣ (*Woodhouse Aetolia* 64), ΚΑΛΥΔΩΝ, alia comprobant, cf. P. Kretschmer *Einl. Gesch. gr. Spr.* 402. 405; A. Fick *Vorgriech. Ortsnamen* 86/7. Quin etiam nomen Αἰτωλοῖ ipsium fortasse illis vindicandum est, cf. Wilamowitz *SB Ak. Berl.* 1921, 730 not. 2. — Vestigia vero huius aevi ex terra ipsa, quam sane archaeologi nequaquam satis sunt perscrutati, adhuc quidem in lucem non prodierunt.

inde ab a. c. 2000 usque ad a. c. 1200. Graeci a septemtrionibus in Haemi paeninsulam sensim progrediuntur diuturnisque procliis domini Graeciae fiunt, atque ita quidem, ut primi advenerint Iones-Aeoles (Achaei), sive eodem fere tempore (*Wilamowitz Glaube d. Hellenen* I 63) sive alteri aliquanto post alteros (Kretschmer *Glotta* I 1909, 9ss., *Sprache* [apud Gercke-Norden I 6] 75). Hi Graeci sunt illi, quibus ut alibi sic etiam in Aetolia reliquiae aetatis Mycenaicae tribuendae sunt. Repperit enim Soteriades in arce Calydonis Mycenaica et rudera et vasorum fragmenta, cf. ΠΡΑΚΤΙΚΑ 1908, 99. Graviora autem et ampliora sunt ea, quae Soteriades et post eum Rhomaios Thermi effoderunt, cf. Soteriades Τὰ ἐλλειποειδῆ κτίσματα τοῦ Θέρμου, ἐν Ἀθήναις 1909 et imprimis Rhomaios Ἐκ τοῦ προϊστορικοῦ Θέρμου = Δελτ. I 1915, 225—279. Infra enim et circa Apollinis templum, quod exeunte saec. VII exstructum est (κατὰ τὰ 620' Rhom. I. c. 251), inventa sunt multa aedificia vel potius casae et parvae et magnae, pleraeque autem ovatae. Quarum antiquissimas (τὰ σύγχρονα πρὸς τὸ μέγαρον Α κτίσματα) εἰς τοὺς ὑστερομυκηναϊκοὺς χρόνους, μετὰ τὸ 1350 π. Χ. δηλ., pertinere docent vasorum fragmenta aliaque, cf. Rhom. Δελτ. II 1916, 185 et IV 1918 ΠΑΡΑΡΤ. 32. Sed ὑπὸ τὸ μέγαρον Α, τὴν οἰκίαν Β καὶ ἄλλαχοῦ ἐβεβαίωθη διὰ τῶν εὐλοπαέκτων ἐν μέρει ὑπογεῶν ΚΑΛΥΔΩΝ καὶ ἀρχαιότερα περίοδος (Rhom. Δελτ. I 1915, 274). Porro ad hos Graecos pertinent veteres illi heroes Idas, Marpessa (utrumque nomen barbarum videtur), Oeneus, Meleager, Tydeus, cf. Wilamowitz *SB Ak. Berl.* 1921, 730. Ex oppidis illorum

Aetolorum apud Homerum nulla nisi ΠΛΑΥΡῶΝ (quod nomen Graecum est, cf. Fick *Vorgr. Ortsnam.* 87; Wilamowitz I. c. 730 not. 2 et *Glaube d. Hell.* I 61 not. 1) 45 et Αἰτῆνῆ ΚΑΛΥΔΩΝ commemorantur (N 217. Ξ 116).

inde ab a. c. 1200 usque ad med. saec. V. Cum saec. XIII Illyrii in meridiem versus prorumperent (cf. Patsch *Jahresh.* X 1907, 169ss.; Wilken *Gr. Gesch.* 2 38. 40), eae Graecorum gentes, quae in interioribus partibus Haemi paeninsulae et in Epiro habitaverant, alias sedes petentes emigrabant et plerasque regiones Graeciae occupabant, priores illos Graecos vel expellentes vel subigentes. Quae gentes, quae ab ultimis invasoribus, Doribus, distinguendae sunt, communi quodam nomine carent; hodie plerumque 'Nordwestgriechen' nominantur ('die zweite Schicht' Wilamowitz *Glaube d. Hell.* I 67). Scilicet etiam in Aetoliam invaserunt, atque cum alibi memoria horum exitiabilium bellorum extincta esset, hic eam antiquissima illa fabula Meleagri servavit, de qua vide Wilamowitz *SB Ak. Berl.* 1925, 214ss.; est igitur primum testimonium historiae Aetolorum. Narrantur enim proelia de Calydone inter Aetolos et Curetes commissa, cf. I 529ss.:

ΚΟΥΡῆΤΕΣ Τ' ἑμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι 65
ἄμφω πόλιν ΚΑΛΥΔΩΝΑ καὶ ἄλλήλοισ ἐνάριζον,
Αἰτωλοὶ μὲν ἄμυνόμενοι ΚΑΛΥΔΩΝΟΣ ἑραρνήαι,
ΚΟΥΡῆΤΕΣ δὲ διαπραθέειν μεμαῶτες Ἄρηϊ.

Sane de Curetibus non satis constat (cf. *RE* XI 2202/3), sed cum nomen Graecum sit (*Wilamowitz SB Ak. Berl.* 1921, 730 not. 2 et *Glaube d. Hell.* I 129) et id ex Iliadis versibus appareat Curetes invasores fuisse — eos oppidum Pleuronem incoluisse posteriores demum narrat —, probabile videtur eos intellegendos esse eosdem atque Aeoles, quos Ephorus (apud Strab. X p. 464, cf. etiam IX p. 423. X p. 465) memoriae prodidit una cum Boeotis ex Thessalia venisse atque Aetoliam occupasse, siquidem Curetes vicerunt, Aetoli emigraverunt (*Wilamowitz SB Ak. Berl.* 1925, 215; *Glaube d. Hell.* I 61 not. 1¹). Atque revera hos Aeoles non esse fictos et commenticios (*W. Hohmann Aitolien u. d. Aitolier bis z. lamischen Kriege* [diss. Hal. 1908] 9) probat Thucydides, qui auctor est saec. V etiam tum regionem

Calydonis et Pleuronis Αἰολίδα nominatam fuisse (III 102,5 τὴν Αἰολίδα τὴν νῦν καλούμενην, Καλυδῶνα καὶ Πλευρῶνα καὶ τὰ ταύτη χωρία); quin etiam saec. IV Aeoles commemorantur, qui cum Aetolis de Calydone certant (schol. B ad B 494, cf. infra ad a. 366). Aeolum autem nomen inde originem duxit, quod heroes illorum 'Nordwestgriechen' non solum in Aetolia sed etiam alibi apud Hesiodum in Aeoli stemmate intexti sunt, cf. Wilamowitz *SB Ak. Berl.* 1921, 730/1 et *Glaube d. Hell.* I 65—67.

1) Hyantes quoque, de quibus Apollodorus verba fecit (Ἀπολλόδωρος δ' εἶρηκεν ἐκ τῆς Βοιωτίας ἐπελαθόντας Ὑάντας ἰστορεῖσθαι καὶ ἐποίκους τοῖς Αἰτωλοῖς γενόμενους Strab. X p. 464; idem iam Phrynichus poeta in tragedia Πλευρώνιαi narraverat, cf. Wilamowitz *SB Ak. Berl.* 1921, 730 not. 1), probabiliter eidem habendi sunt cum illis Aeolibus, cf. Wilamowitz l. c. 730; Ed. Meyer *Gesch. d. Alt.* II² 1, 263 not. 1.

Denique, incertum quanto post (fortasse c. a. 1000), tertium invasores in Aetoliam se effuderunt, homines feri ac barbari, qui ex Epiro veniebant, sc. Illyrii (Kretschmer *Einleitung* 254ss.; Fick *Vorgr. Ortsnam.* 142/3; Ed. Meyer *Gesch. d. Alt.* II² 1, 271/2; Wilamowitz *Glaube d. Hell.* I 51; obloquuntur Hohmann l. c. 38ss. et Beloch² I 2, 37), cf. verba regis Philippi apud Polyb. XVIII 5, 8: αὐτῶν γὰρ Αἰτωλῶν οὐκ εἰσὶν Ἕλληνες οἱ πλείους· τὸ γὰρ τῶν Ἀγραιῶν ἔθνος καὶ τὸ τῶν Αποδωτῶν, εἶτι δὲ τῶν Ἀμφιλόων, οὐκ ἔστιν Ἕλλάς, et vide infra de Eurytanibus. Neque tamen totam terram occupare potuerunt, sed ora maritima a Graecis obtenta est. Itaque etiam in navium catalogo Graeci, qui veteri nomine epico Aetoli appellantur, domini oppidorum Pleuronis, Oleni, Pylenae, Chalcidis, Calydonis sunt (B 638ss.). Eleos vero cognatos Aetolorum fuisse non solum fabulae narrant sed etiam semper pro certo putabant veteres (cf. *RE* V 2380; Wilamowitz *SB Ak. Berl.* 1921, 731/2) atque dialectus quoque comprobare videtur. Itaque coniecturam haud improbabilem esse existimo tam, cum Illyrii cum impetu in Aetoliam irrumperent, partem Graecorum sedibus pulsam trans mare in Peloponnesum invasisse et Elidem expugnasse, quam iam duobus fere saeculis ante alii 'Nordwestgriechen' occupaverant.

Saeculis, quae usque ad saec. V a. Chr. sequebantur, factum est, ut Illyrii invasores magis magisque ad cultiorem vitae usum Graecosque mores deducerentur, seu extrinsecus seu coalescentes cum eis Graecis, quos subegerant, ita tamen ut quinto saeculo etiamtum Eurytanes (ὅπερ μέριστον μέρος ἐστὶ τῶν Αἰτωλῶν) ἄγνωστοτάτοι γλῶσσαν καὶ ὄμοφάγοι essent (Thuc. III 94, 5) et omnino Aetoli reliquis Graecis μεισοβάρβοι esse viderentur (Eur. Phoen. 138). Atque revera Aetoli per omnia fere tempora aliquid saevitiae et, ut ita dicam, barbariae retinuerunt (cf. Wilamowitz *Hellenist. Dicht.* I 35). Simul autem illis saeculis paulatim societatem quandam inierunt, priscum et quasi in terra haerens nomen Aetolorum, quod iam ab antiquissimis incolis ad primos Graecos transisse videtur, sibi assumentes

(Wilamowitz *SB Ak. Berl.* 1921, 729; 1925, 215 not. 3 et *Glaube d. Hell.* I 51). Thermum autem iam perantiquo tempore caput quoddam et sacrorum publicorum et societatis factum esse ex effossionibus colligendum esse videtur. Neque vero hoc unquam fuit oppidum, et omnino diutissime habitabant Aetoli κατὰ κάμας ἄτεικτος (Thuc. III 94, 4; cf. Swoboda *Wien. Stud.* XXXIV 1912, 37ss.). Scilicet summopere Aetoli aditum ad mare petebant; itaque diuturna proelia eis fuisse cum 'Aeolibus', de quibus supra diximus, sumendum est. Certiora tradita non sunt, nisi forte huc est referendum, quod Strab. X p. 451 narrat: καὶ Ὀλενον δὲ καὶ Πυλῆνην ὀνομάζει πόλεις ὁ ποιητὴς Αἰτωλικός, ὃν τὴν μὲν Ὀλενον -- Αἰολεῖς κατέσκαψαν, Πανσίον οὖσαν τῆς νεωτέρας Πλευρῶνος -- τὴν δὲ Πυλῆνην μετενέγκαντες εἰς τοὺς ἀνώτερον τόπους ἠλλάσαν αὐτὰς καὶ τὸ ὄνομα, Πρόσχιον καλέσαντες. Videtur igitur certe non ante saec. VII, quia in navium catalogo B 639 et Olenus et Pylene enumerantur) Olenus ab Aetolis capta quidem sed tum ab 'Aeolibus' diruta esse et Pylene propter situm ad defendendum iniquum in alium locum translata; frustra tamen, nam id sane constat 'Aeoles' reliquam quidem oram retinuisse sed Proschium amisisse, quod oppidum tempore belli Peloponnesiaci Aetolorum erat (Thuc. III 102, 5 ἐκ τῆν Αἰολίδα τὴν νῦν καλούμενην, Καλυδῶνα καὶ Πλευρῶνα καὶ τὰ ταύτη χωρία, καὶ ἐκ Πρόσχιον τῆς Αἰτωλίας). Sed etiam Corinthii oram Aetolicam obsederant; ut enim in Locridem (Molycriam) et Acarnaniam colonias deduxerunt, ita vetus oppidum Aetoliae Chalcidum ceperunt (Thuc. I 108, 5; II 83, 3). Quando hoc factum sit, incertum est, probabiliter iam saec. VII. Certe quantum inde ab hoc tempore Corinthii apud Aetolos (et 'Aeoles') valuerint, prae ceteris templa saec. VII et saec. VI Thermi et Calydone exstructa demonstrare satis notum est et ex titulis quoque apparet, cf. nr. 86. 149. 152. Postea etiam Athenienses in Aetolia consederunt; nam a. 455 (Busolt III 326 not. 1; a. 456 Beloch² II 2, 198) Ἀθηναῖοι Τολμίδου τοῦ Τολμαίου στρατηγοῦντος -- Χαλκίδα Κορινθίων εἶλον (Thuc. I 108, 5). Brevi post (probabiliter inter expeditiones Tolmidis et Periclis [453], cf. Pomtow *Jahrb. Philol.* 1896, 580; de paulo posteriore tempore cogitat Beloch² II 1, 174 not. 2) illud bellum inter Messenios Naupactum deductos et Acarnanes de Oniadis fuit, cuius auctor est Paus. IV 25. Quo in bello Aetoli Messeniis favebant; nam hi ab Acarnanibus pulsati ἐπιλαμβανόμενοι τῆς Αἰτωλῶν ἐχόντων σείειν ἐπιτηδείως ἐς τὴν Ναύπακτον ἄναζόνται (Paus. l. c. § 10). Deinde autem inimicitiae inter Messenios et Aetolos ortae sunt, quia hi a. 426 Ναύπακτῷ πολέμιοι ὄντες dicuntur (Thuc. III 94, 3).

c. 460. Μέναιχος et Κοῖδας artifices Naupactii statuum Dianae Laphriae Calydone cultae fecerunt, quae statua postea ab Augusto Patrensibus donata est; Paus. VII 18, 10, cf. H. Brunn *Gesch. Gr. Künstl.* I 80.

426. Atheniensium Demosthene duce in Aetolos expeditio (Thuc. III 94, 3—98; cf. G. Soteriades *BCH* XXXI 1907, 272—302). Auctores erant Messenii illi Naupacti habitantes, qui propter inimicitias sibi cum Aetolis intercedentes Demostheni, qui tum triginta navibus in Leucadia res gerebat, persuaserunt, ut Aetolos aggredideretur. τὸ γὰρ ἔθνος μέγα μὲν εἶναι τὸ τῶν Αἰτωλῶν καὶ μάχιμον, οἰκοῦν δὲ κατὰ κώμας ἀτειχίστους, καὶ ταύτας διὰ πολλοῦ, καὶ σκευὴ γιγῆ χρώμενον οὐ χαλεπὸν ἀπέφαινον, πρὶν εὐμβονῆσαι, καταστραφῆναι. ἐπιχειρεῖν δ' ἐκέλευον πρῶτον μὲν Ἀποδωτοῖς, ἔπειτα δὲ Ὀφιονεῦσι, καὶ μετὰ τούτους Ἐφρυτᾶσιν, ὅπερ μέγιστον μέρος ἐστὶ τῶν Αἰτωλῶν, ἀγνωστότατοι δὲ γλῶσσαν καὶ ὠμοφάγοι εἰσίν, ὡς λέγονται. τούτων γὰρ ἀφθεόντων ῥαδίως καὶ ἄλλα προσχωρήσειν (94, 4—5). Quibus ex verbis satis apparet tum temporis societatem Aetolorum qualemcumque fuisse, cuius non solum illae tres primariae gentes — duo pagi Ophionensium c. 96, 3 commemorantur: οἱ ἔσχατοι Ὀφιονεῶν οἱ πρὸς τὸν Μηλιακὸν κόλπον καθέκοντες, Βωμῆς καὶ Καλλιᾶς — sed etiam aliae (τᾶλλα) participes erant (non Agraei, III 111, 4; cf. etiam ad a. 338); ceterum cf. de illius temporis finibus Aetoliae Salvetti *Ricerche storiche intorno alla lega etolica* (= *Studi di storia antica* II 1893) 95 ss.; Hohmann l. c. 15 ss.; Beloch *Klio* XI 1911, 446/7.

Profectus vero Leucade Demosthenes postquam διὰ τῆς Λευκάδος τὴν οὐ περιτέλειον frustra Acarnanibus persuadeere studuit, τῆ λοιπῇ στρατῆς, Κεφαλαῖς καὶ Μεσσηνίοις καὶ Ζακυνθίοις καὶ Ἀθηναίων τριακοσίοις τοῖς ἐπιβάταις τῶν σφετέρων νεῶν, -- ἐστράτευσεν ἐπ' Αἰτωλοῦς. ὤρμητο δὲ ἐξ Οἰνέωνος τῆς Λοκρίδος. οἱ δὲ Ὀζόλαι οὔτοι Λοκροὶ εὐμμάχοι ἦσαν, καὶ ἔδει αὐτοῦς πανστρατῆς ἀπαντῆσαι τοῖς Ἀθηναίοις ἐς τὴν μεσόγειαν. -- καὶ αἰρεῖ τῆ πρώτη ἡμέρᾳ Ποτιδανίαν καὶ τῆ δευτέρᾳ Κροκύλειον καὶ τῆ τρίτῃ Τεῖχιον (omnes vicos Apodotorum, de quorum situ cf. Soteriades l. c. 291/2), ἔμενέ τε αὐτοῦ καὶ τὴν λείαν ἐς Ἐπάλιον τῆς Λοκρίδος ἀπέπεμψεν· τὴν γὰρ γνώμην εἶχε τὰ ἄλλα καταστρεφάμενος οὕτως ἐπὶ Ὀφιονεῶν, εἰ μὴ βοῦλοῖντο εὐγχωρεῖν, ἐς Ναύπακτον ἐπαναχωρήσας στρατεῦσαι ἕστερον. τοὺς δὲ Αἰτωλοῦς οὐκ ἐλάνθανεν αὕτη ἢ παρασκευὴ οὔτε ὅτε τὸ πρῶτον ἐπεβουλεύετο, ἐπειδὴ τε ὁ στρατὸς ἐσεβελῆκει, πολλὰ χεῖρὶ ἐπεβοήθουσαν πάντες, ὥστε καὶ οἱ ἔσχατοι Ὀφιονεῶν -- ἐβοήθησαν (95, 2—96).

Demosthenes autem Messeniorum adhortationibus adductus καὶ τῆ τύχῃ ἐλπίσας, ὅτι οὐδὲν αὐτῷ ἠναντιοῦτο, τοὺς Λοκροῦς οὐκ ἠναμείνας -- ἐχώρει ἐπὶ Αἰγίτιον, καὶ κατὰ κράτος αἰρεῖ ἐπιών. ὑπέφυγον γὰρ οἱ ἄνθρωποι καὶ ἐκάθητο ἐπὶ τῶν λόφων τῶν ὑπὲρ τῆς πόλεως· ἦν γὰρ ἐφ' ὑψηλῶν χωρίων ἀπέχουσα τῆς θαλάσσης ὀδοῦντα σταδίους μάλιστα (oppidum et ipsum Apodotorum erat; de situ Soteriades l. c. 292 ss.). οἱ δὲ Αἰτωλοὶ (βεβονηκότες γὰρ ἦδη ἦσαν ἐπὶ τὸ Αἰγίτιον) προσέβαλλον τοῖς Ἀθηναίοις καὶ τοῖς εὐμμάχοις καταθέοντες ἀπὸ τῶν λόφων ἄλλοι ἄλλοθεν καὶ ἐσχιζόντων, καὶ ὅτε μὲν ἐπίτοι τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατό-

πεδον, ὑπεχώρουσαν, ἀναχωροῦσι δὲ ἐπέκειντο· καὶ ἦν ἐπὶ πολὺ τοιαύτη ἢ μάχη, διώξεις τε καὶ ὑπαγωγαί, ἐν οἷς ἀμφοτέροις ἦσαν οἱ Ἀθηναῖοι. Denique hi telis deficientibus τραπίομενοι ἔφευγον, καὶ ἐσιππύοντες ἐς τε χαράδρας ἀνεκβάτους καὶ χωρία ὧν οὐκ ἦσαν ἐμπειροὶ διεφθεύοντο. -- οἱ δὲ Αἰτωλοὶ ἐσακοντίζοντες πολλοὺς μὲν αὐτοῦ ἐν τῇ τροπῇ κατὰ πόδας αἰροῦντες, ἄνθρωποι ποδώκεις καὶ γιλοὶ, διεφθεύον, τοὺς δὲ πλείους τῶν ὀδῶν ἀμαρτάνοντας καὶ ἐς τὴν Ἰλνν ἐσεφομένους, ὅθεν διέσοδοι οὐκ ἦσαν, πῦρ κομισάμενοι περιεπίμπρασαν. -- μόλις τε ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὸν Οἰνέωνα τῆς Λοκρίδος, ὅθεν περ καὶ ὤρμηθησαν, οἱ περιγενομένοι κατέφυγον. ἀπέθανον δὲ τῶν τε εὐμμάχων πολλοὶ καὶ αὐτῶν Ἀθηναίων ὀπλίται περὶ εἴκοσι μάλιστα καὶ ἑκατόν. -- τοὺς δὲ νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀνελάμενοι παρὰ τῶν Αἰτωλῶν Naupactum et inde Athenas reverterunt (97, 2—98).

τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους Αἰτωλοὶ προπέμψαντες πρότερον ἐς τε Κόρινθον καὶ ἐς Λακεδαίμονα πρέσβεις, Τόλοφόν τε τὸν Ὀφιονεῶν καὶ Βοριάδην τὸν Ἐφρυτᾶνα καὶ Τείσανδρον τὸν Ἀποδωτόν, πείθειουσιν ὥστε σοῖσι πέμψαι στρατῆν ἐπὶ Ναύπακτον διὰ τὴν τῶν Ἀθηναίων ἐπαγωγῆν (Thuc. III 100, 1; cf. Busolt III 1069 not. 3). Lacedaemonii autem exercitum Eurýlocho duce mittunt. γενόμενοι δ' ἐν τῇ Ναυπακτίᾳ καὶ οἱ Αἰτωλοὶ ἄμα ἦδη προσβεβονηκότες ἐδάμουν τὴν γῆν καὶ τὸ προἄστειον ἀτειχίστον ὃν εἶλον· ἐπὶ τε Μολύκρειον ἐλθόντες, τὴν Κορινθίων μὲν ἀποικίαν, Ἀθηναίων δὲ ὑπὸ κροον, αἰροῦσιν (102, 2; Aetoli oppidum inde ab hoc tempore in possessione sua retinuisse videntur, cf. Salvetti l. c. 97; Hohmann l. c. 32). Sed cum Acarnanes a Demosthene (ἐπὶ γὰρ ἐτύγχανεν ὧν μετὰ τὰ ἐκ τῆς Αἰτωλίας περὶ Ναύπακτον, 102, 3) auxilio vocati Naupactum intravisent, Ἐφύλοχος δὲ καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ -- ἀνεχώρησαν -- ἐς τὴν Αἰολίδα τὴν νῦν Καλομένην, Καλυδῶνα καὶ Πλευρώνα καὶ τὰ ταύτη χωρία, καὶ ἐς Πρόσχιον τῆς Αἰτωλίας (102, 5), ut Ambraciotis auctoribus fines Amphilochorum et Acarnanum aggrediretur. Itaque Aetolos dimisit (102, 7). Cf. etiam Diod. XII 60, 2—3.

415—413. Ad expeditionem Siciliensem Athenienses etiam ex Aetolia mercennarios conduxerant, cf. Thuc. VII 57, 9. Videtur igitur inter annos 426—415 pax inter Aetolos et Athenienses facta esse (Hohmann l. c. 22).

410/9. Thrasybulus Calydonius, qui Phrynichum necaverat (Lys. XIII 71), ab Atheniensibus civitate et corona aurea donatur, IG I² 110.

402. Cum Lacedaemonii Eleis bellum inferrent, Aetoli ἐπιλέκτους ἄνδρας χιλιούς in Elidem subsidio miserunt, qui fortiter cum Lacedaemoniis pugnaverunt (Diod. XIV 17, 9—10; cf. etiam Hohmann l. c. 23/4).

389. Tunc temporis Achaei in possessione urbis Calydonis sunt (Xenoph. Hell. IV 6, 1. Cuius de additamento ἢ τὸ παλαιὸν Αἰτωλίας ἦν recte iudicaverunt Beloch *Herm.* XXXII 1897, 671 et Wilamowitz *SB Ak. Berlin* 1921, 729).

- Quando possederint, nescimus, sed per gratiam hoc factum esse inde colligendum videtur, quod Aethaei Calydoniis civitatem contulerunt (Hohmann l. c. 25). Cum vero a. 389 Acarnanes Calydonem aggrederentur, Aethaei urbi praesidium imposuerunt et denique Lacedaemonios auxilio vocaverunt (Xenoph. l. c.). Itaque Agesilaus in Acarnaniam expeditionem suscepit. Qui cum autumnus reverteretur, ἀπὴρ περὶ Δι' Αἰτωλίας τοιαύτας ὁδοὺς ἅς οὔτε πολλοὶ οὔτε ὀλίγοι δύναιнт ἄν ἀκόντων Αἰτωλῶν παρεύεσθαι· ἐκείνον μέντοι εἶασαν διελθεῖν· ἥλιπον γὰρ ναύπακτον αὐτοῖς συμπράξειν ὥστ' ἀπολαβεῖν. ἐπειδὴ δὲ ἐγένετο κατὰ τὸ Ἴριον, ταύτη διαβάς οἴκαδε ἀπῆλθε· καὶ γὰρ τὸν ἐκ Καλυδῶνος ἐκπλοῦν εἰς Πελοπόννησον οἱ Ἀθηναῖοι ἐκώλυον τριήρεσιν ὀρμώμενοι ἐξ Οἰνιαδῶν (Xenoph. l. c. § 14).
388. Cum ineunte vere Agesilaus denuo contra Acarnanes proficisceretur, hi statim pacem petiverunt (Xenoph. Hell. IV 7, 1). Agesilaus autem Ἀχαιοὺς μὲν φίλους ἐποίησεν Ἀκαρνᾶνας καὶ Αἰτωλοὺς καὶ Ἀργεῖους, ἐαυτῷ δὲ καὶ συμμάχους (Xenoph. Ages. II 20). Videntur igitur Aetoli, qui scilicet Aethaei Calydonem invadebant, a bello illo ab Acarnanibus adversus Aethaeos suscepto non afuisse (Hohmann l. c. 26; falsa sunt, quae Paus. III 10, 2 his de rebus tradit). Neque tamen diu in societate Lacedaemoniorum — si revera verba Xenophontis etiam ad Aetolos referenda sunt — manserunt, quoniam a. 378 inter illorum socios non enumerantur (Diod. XV 31, 2; cf. Hohmann l. c. 27).
370. Aetolos quoque ad societatem Thebanorum accessisse apud Diod. XV 57, 1 traditum est; at Xenophon (Hell. VI 5, 23; Ages. II 24) eos inter Thebanorum socios non recenset. Neque tamen verba Diodori in dubium vocanda videntur (cf. Hohmann l. c. 27 ss.; Lenschau *B. ph. W.* 1909, 402; Swoboda *Staatsaltert.* 327 not. 1; aliter Beloch² III 1, 171 not. 2).
367. Epaminondas Καλυδῶνα φρουρομένην ἦν Ἀχαιῶν ἡλεγερώσεν (Diod. XV 75, 2); *'er stellt also die äolische Selbständigkeit wieder her'* Wilam. *SB Ak. Berlin* 1921, 730.
366. Calydon Aetolorum fit; nam ad hunc annum Wilam. l. c. adsentiente Ed. Meyero (*Gesch. d. Alt.* II² 1, 263 not. 1) rettulit, quod in schol. B ad B 494 legitur: οὕτω δὲ ἡδὺς καὶ μεγαλοπρεπῆς ὁ κατάλογος ὥστε καὶ πόλεις ἀμφισβητοῦσαι τοῖς Ὀμήρου ἔπεσι χρῶνται. Καλυδῶνα μὲν Αἰτωλοὶ ἐχαρίσατο ἀμφισβητοῦσι πρὸς Αἰολέας μνησεῖς αὐτῆς ἐν Αἰτωλῶν καταλόγῳ (cf. etiam Scylax 36). — Quando Pleuron et Chalcis in Aetolorum possessionem venerint, non satis constat, cf. Hohmann l. c. 32; Beloch IV 1, 50.
- c. 365—356. Ἄναργος Πρῶσχεος thearodocus Epidauriorum, IG IV² 1, 95₃₈.
- c. 360—343. *Harrybas rex Molossorum, bello petitus a Bardyli Illyrio, - - <a>molitus inbelles suorum in vicinam regionem Aetoliae famam sparsit, tamquam urbes ac res suas Aetolis concederet* atque sic Illyrios praedae avidos in insidias inductos fugavit, Frontin. strat. II 5, 19; de tempore, quo Arybbas solus regnavit, cf. Beloch IV 2, 153.
- 356/5. Ἄ. Ἀριστοξένου (cf. Flacelière *BCH* LII 1928, 205) Delphi proxeniam donant Ξεníππῳ Νικόστράτου Αἰτωλῶι, Syll.³ 383 B.
- ante a. 353/2. Ἐπι - - et alii Aetoli ab Atheniensibus honorantur, IG II² 177.
- post a. 354. Θέων Πολεμάρχου Καλυδῶνιος thearodocus Epidauriorum, IG IV² 1, 95₅₅. Fortasse Ἄγεμος Ἀγώνος Ναυπάκτιος (ibid. v. 54) iam Aetolus, qui sicut ille post a. 354 Νέωνι Naupactio (v. 6) substitutus est.
342. Philippus cum ex Epiro contra Ambraciam proficisceretur, foedus cum Aetolis inicit et Ἀχαιῶν Ναυπακτον ὁμώμοκεν Αἰτωλοῖς παραδῶσεν (Demosth. Phil. III 34; Beloch² III 1, 546/7; de tempore Beloch² III 2, 292).
339. Inter legatos, quos Philippus Elatea capta Thebas mittit, etiam Aetoli recensentur (Philoch. frg. 135; cf. etiam Didym. ad Demosth. XI 4).
338. Amphissa expugnata Philippus Naupactum pergit et urbem vi captam (cum vicinia velut oppido Maecynia, cf. ad nr. 13₂₂) Aetolis adiudicat (Theopomp. *FGH Hist.* 115 F 235; Strab. IX p. 427; cf. Schaefer *Demosth.* II² 559; Beloch² III 1, 567). Improbabiliter de tempore post pugnam ad Chaeroneam factam cogitant Hohmann l. c. 33 ss. et Oldfather *RE* XIII 1213/4. — Aetolos vero et ipsos ad societatem communem Graecorum Corinthi factam accessisse probabile est (cf. Justin. IX 5, 1—3; Wilhelm *SB Ak. Wien* 1911 nr. VI 15). Ceterum ex indice civitatum foederatarum IG II² 236 b, ubi v. 10 secundum certum Wilhelmi supplementum (l. c. 3. 25) Agraei una cum Dolopibus enumerantur, colligitur hanc gentem etiam tum sui iuris fuisse. Nichilominus autem Aetoli in Philippum neglegentes fuisse videntur, ut ipsi quoque postea praedicaverunt (Justin. XXVIII 2, 12): *solos denique esse, qui Macedonas imperio terrarum semper florentes contempserint, qui Philippum regem non timuerint* - -
336. Philippo mortuo Aetoli κατάγειν τοὺς ἐξ Ἀκαρνᾶνας φυγάδας ἐνηφίσαντο διὰ Φιλίππου πείραν εἰληφῶτας τῆς φυγῆς (Diod. XVII 3, 3; recte hac de re Hohmann l. c. 35).
335. Thebanis rebellantibus Aetoli favent, sed Thebis dirutis legatos κατὰ ἔθνη ad Alexandrum mittunt veniam petituros (Arrian. I 7, 4; 10, 2).
- 333/2. Ἄ. Βαθύλλου Delphi cuidam Αἰτωλῶι ἐκ Μακυνέας 100 proxeniam conferunt, *BCH* XXIII 1899, 356 nr. II.
- c. 330. Aetoli Oeniadas occupant atque incolas ex urbe pellunt indignante Alexandro (Diod. XVIII 8, 6 [vide ad a. 324]; Plut. Alex. 49; de tempore cf. Swoboda *Staatsaltert.* 298 not. 3; Beloch IV 1, 50 not. 3).

329. Interfectio Philotae et Parmenionis πολλοῖς τῶν φίλων
 φοβερὸν ἐποίησε τὸν Ἀλέξανδρον, μάλιστα δὲ Ἀντι-
 πάτρῳ· καὶ πρὸς Αἰτωλοῦς ἐπεμυε κρύφα πίστις διδοῦς
 καὶ λαμβάνων, Plut. Alex. 49. Sane in dubium id est
 revocatum, iniuria si quid video.
326. [ὁ δεῖνα καὶ ὁ πατὴρ] Ἀγροῦ Κυδάρων, haud dubie Aetoli,
 ab Atheniensibus ἐπὶ Ἡγήμονος ἄρχ. honorantur, IG II²
 358. Titulus gravissimi est momenti, quo doceamur tunc
 temporis τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν iam exstitisse; nam
 etiamsi de supplemento v. 13 τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν
 dubitari licet, at certe v. 14 magistratus bularchorum,
 de quo cf. ad nr. 6₁₀, commemoratur. Apparet igitur
 τὸ κοινὸν inter annum 335, quo Aetoli etiam tum legatos
 κατὰ ἔθνη miserunt (vide supra et Swoboda *Staats-
 altert.* 327 not. 10), et 326 conditum esse (fortasse
 cogitari potest de anno 334, quia a. 333/2 cuidam Αἰ-
 τωλῶϊ ἐκ Μακυνέας a Delphis proxenia datur [vide
 p. XII₁₀₀] — si revera huic generi dicendi tantum tri-
 buendum est, cf. Swoboda l. c. 330).
324. Alexandri de exulibus edictum. οἱ μὲν οὖν πολλοὶ
 τὴν κάθοδον τῶν φυγάδων ὡς ἐπ' ἀγαθῇ γινομένην
 ἀπεδέχοντο, Αἰτωλοὶ δὲ καὶ Ἀθηναῖοι δυσχεραίνοντες
 τῇ πράξει χαλεπῶς ἔφερον. Αἰτωλοὶ μὲν γὰρ τοὺς Οἰ-
 νιάδας ἐκβεβληκότες ἐκ τῆς πατρίδος προσεδόκων τὴν
 ἐπὶ τοῖς παρανομίαισιν ἐπακολουθοῦσας κόλασιν· καὶ
 γὰρ ὁ βασιλεὺς ἠπεικνῶς ἦν ὡς οὐκ Οἰνιαδῶν παῖδες,
 ἀλλ' αὐτοὺς ἐπιθήσει τὴν δίκην αὐτοῖς (Diod. XVIII 8, 6).
- c. 323. (Ἄ. Κλευβοῦλου; cf. Flacelière *BCH* LII 1928, 204).
 Λέων, Νικόστρατος, Ἀλέξανδρος Φυρταίου Αἰτωλοὶ προ-
 xenia a Delphis honorantur, Syll.³ 383 A.
- 323/2. ὁ Λαμιακὸς πόλεμος. Αἰτωλοὶ μὲν οὖν
 ἅπαντες¹⁾ πρῶτοι συνέθεντο τὴν συμμαχίαν cum Athe-
 niensibus (Diod. XVIII 11, 1). Nam Alexandro mortuo
 Leosthenes παρήλαθεν εἰς Αἰτωλίαν συνησόμενος κοινο-
 πραγίαν. ἄσμένως δὲ τῶν Αἰτωλῶν συνυπακοουσάντων
 καὶ διδόντων αὐτῷ στρατιώτας ἑπτακισχίλιους - - (Diod.
 l. c. 9, 5; cf. etiam XVII 111, 3 et Schaefer *Demosth.*²
 III 356 not. 2). Index tituli Attici, qui hoc foedus
 continebat, videtur servatus esse: IG II² 370. Inter
 foederis participes a Pausania I 25, 4 etiam Ἀκαρνανες
 οἱ ἐς τὸ Αἰτωλικὸν συντελοῦντες enumerantur, qui
 scilicet Oeniadae sunt intellegendi (cf. Swoboda l. c. 298
 not. 4).
- ¹⁾ Apparet nunc (cf. ad a. 326) non recte Swobodam
 (*Staatsaltert.* 328 not. 2) hoc vocabulum interpretatum esse.
 Immo potius id intellegendum est ex iis, quae praecedunt
 (αἱ πλεῖστα [sc. πόλεις] συνέθεντο τὴν συμμαχίαν, αἱ μὲν
 κατ' ἔθνος, αἱ δὲ κατὰ πόλιν, 10, 5).
- Sed inter Lamiam obsidendam Αἰτωλοὶ μὲν ἀειώ-
 σαντες τὸν Λεωσθένην διά τινος ἐθνικᾶς χρείας κατὰ
 τὸ παρὸν ἀπελευθεῖν ἐπ' οἴκου πάντες ἐπανήλθον εἰς τὴν
 Αἰτωλίαν (Diod. XVIII 13, 4, cf. 15, 2 et Suidas s. v.
 Ἀντίπατρος; vide etiam Schaefer. l. c. 373 not. 1; Niese
 I 207). Neque tamen bello destiterunt; nam post
- 322 pugnam ad Crannonem factam Aetoli soli foedere
 cum Atheniensibus icto stant et μετὰ τῶν ἰδίων στρα-
 τηγῶν ἐβουλεύοντο περὶ τοῦ πολέμου (Diod. l. c. 17, 8).
 Itaque postquam etiam Athenienses se dederunt, Ἀντί-
 πατρος καὶ Κράτερος ἐπὶ τοὺς Αἰτωλοῦς ἐστράτευσαν,
 ἔχοντες πεζοὺς μὲν τρισμύριοις, ἵππεῖς δὲ δισχιλίους
 καὶ πεντακισίους (24, 1; autumni flexu a. 322, cf. Beloch
 IV 2, 237). οἱ δὲ Αἰτωλοὶ θηακούτων δυνάμεων ἐπ' Ἀγ-
 ροῦς ὠρμημένων οὐ κατεπλάγησαν ταῖς γυχαῖς, ἀλλὰ
 τοὺς μὲν ἄκμάζοντας ταῖς ἡλικίας ἀφροίσαντες εἰς μύριοις
 κατέφυγον εἰς τοὺς ὄρεινοὺς καὶ τραχεῖς τόπους, εἰς οὓς
 τέκνα καὶ γυναῖκας καὶ τοὺς γενηράτους καὶ τῶν
 χρημάτων πλεῖθος ἀπέθεντο, καὶ τὰς μὲν ἀνωχύρους
 πόλεις ἐξέλιπον, τὰς δὲ ὄχυρότητι διαφερούσας φρουραῖς
 ἀειολογοῖς διαλαβόντες εὐτόλμως ὑπέμενον τὴν τῶν
 πολεμίων ἔφοδον. οἱ δὲ περὶ τὸν Ἀντίπατρον καὶ Κρά-
 τερον εἰσβαλόντες εἰς τὴν Αἰτωλίαν καὶ τὰς εὐχειρώτους
 πόλεις ὀρῶντες ἐρήμους ὠρμησαν ἐπὶ τοὺς ἀνακεχω-
 ρηκότες εἰς τὰς δυσχωρίας. τὸ μὲν οὖν πρῶτον οἱ Μα-
 κεδόνες πρὸς τόπους ὄχυροὺς καὶ τραχεῖς βιαζόμενοι
 πολλοὺς τῶν στρατιωτῶν ἀπέβαλον· ἡ γὰρ τόλμα τῶν
 Αἰτωλῶν προσλαβοῦσα τὴν ἐν τοῖς τόποις ὄχυρότητα
 ῥαδίως ἠμύνετο τοὺς διὰ τὴν προπέτειαν εἰς ἀνοητότους
 κινδύνοὺς προπίπτοντας· μετὰ δὲ ταῦτα τῶν περὶ Κρά-
 τερον στεγνὰ κατασκευασάντων καὶ συναναγκάζοντων
 τοὺς πολεμίους μένειν τὸν χειμῶνα καὶ διακαρτερεῖν ἐν
 τοῖς κλονοβολουμένοις καὶ τρωφῆς ἐνδεέσιν εἰς τοὺς
 ἐσχάτους ἡθρον κινδύνοὺς· ἀναγκαῖον γὰρ ἦν ἡ κατα-
 βάνας ἀπὸ τῶν ὄρεων διαγωνίσασθαι πρὸς δυνάμεις
 πολλαπλασίους καὶ στρατηγούς ἐπιφανείς ἢ μένοντας
 ὑπ' ἐνδεείας καὶ κρυμῶ διαφωρῆσαι. ἦδη δ' αὐτῶν
 ἀπογινωσκόντων τὴν σωτηρίαν αὐτόματός τις λύσις τῶν
 κακῶν ἐφάνη, καθάπερ θεῶν τιнос ἐλεοῦντος αὐτῶν τὴν
 εὐγυχίαν (24, 2—25, 2). Nam Antipater et Craterus
 ab Antigono de Perdicae consiliis certiores facti εὐθὺς
 οὖν πρὸς μὲν Αἰτωλοῦς διάλυσιν ἐποίησαντο, διεγνωκότες
 ὕστερον αὐτοῦς καταπολεμησάσι καὶ μεταστήσασιν πανοκίους
 ἅπαντας εἰς τὴν ἐρημίαν καὶ πορρωτάτῳ τῆς Ἀσίας κει-
 μένην χώραν (25, 5).
- A. J. Reinach *Journ. intern. d'arch. numism.* XIII 1911,
 212 et Beloch IV 1, 84 sumunt hoc pacto Aetolos Oeniadas
 amisisse coll. Diod. XIX 67, 4 (vide infra p. XIV₅₈), ini-
 iuria tamen; nam hoc loco Οἰνιάδας intellegendos esse
 incolas a. c. 330 ab Aetolis ex oppido pulsos (cf. p. XII₁₀₂)
 apparet (sic recte iam Oberhammer *Akarnanien* 137 alique,
 cf. imprimis Niese I 282 not. 4).
321. Perdicae cum Aetolis foedus facit. Ἀντίπατρον
 δ' εἰς τὴν Ἀσίαν διαβηκτός Αἰτωλοὶ κατὰ τὰς πρὸς
 Περδικκάν συνθήκας ἐστράτευσαν εἰς τὴν Θετταλίαν,
 ἀντιπεριστάσι βουλόμενοι τὸν Ἀντίπατρον. εἶχον δὲ
 στρατιώτας πεζοὺς μὲν μύριοις καὶ δισχιλίους, ἵππεῖς δὲ
 τετρακισίους, ὧν ἦν στρατηγὸς Ἀλέξανδρος Αἰτωλός.
 ἐν παρῶδῳ δὲ τοὺς Ἀμοισσεῖς (τοῦς) Λοκροὺς πολιορκή-
 σαντες τὴν τε χώραν αὐτῶν κατέδραμον καὶ τινὰ τῶν
 πλανσίων πολιμάτων εἶλον. ἐνίκησαν δὲ μάχῃ τὸν Ἀντι-
 πάτρον στρατηγὸν Πολυκλῆην καὶ τοῦτόν τε καὶ τῶν

στρατιωτῶν οὐκ ὀλίγους ἀνείλων. - - μετὰ δὲ ταῦτα εἰς Θερπάλων ἐμβάλλοντες τοὺς πλείστους τῶν Θερπάλων ἔπεισαν κοινωθεῖν τοῦ πρὸς Ἀντίπατρον πόλεμου. - - τούτων δὲ προσγομένων τὰς πόλεις Ἀκαρνανες ἄλλοτρίως ἔχοντες πρὸς Αἰτωλοὺς ἐπέβαλον εἰς τὴν Αἰτωλίαν καὶ τὴν τε χώραν ἐδήρουν καὶ τὰς πόλεις ἐπολιόρκουν. οἱ δὲ Αἰτωλοὶ πυθόμενοι τὰς ἰδίαις πατρίδας κινδυνεύειν τοὺς μὲν ἄλλοις στρατιώτας ἀπέλιπον ἐν Θερπάλῳ, Μένωνα τὸν Φαρσάλιον ἐπιστήσαντες στρατηγόν, αὐτοὶ δὲ τοὺς πολιτικούς ἀναλαβόντες ἦκον συντόμως εἰς τὴν Αἰτωλίαν καὶ τοὺς Ἀκαρνανὰς καταπλησθέντες τὰς πατρίδας ἠλευθέρωσαν τῶν κινδύνων. τούτων δὲ περὶ ταῦτα ἀσχολουμένων Πολυπέρων ὁ καταλελειμμένος ἐν Μακεδονίᾳ στρατηγός - - τὴν Θερπάλῳ ἀνεκτίσαστο (Diod. XVIII 38; cf. A. J. Reinach l. c. 212 not. 6).

319. Aetoli socii Polyperchontis fiunt (sic recte Brandstätter *Gesch. aetol. Landes* 176 et A. J. Reinach l. c. 213; cf. etiam Beloch IV 1, 107).

317. Cum Cassander ex Peloponneso in Macedonia rediret, Αἰτωλοὶ χαρίζεσθαι βουλόμενοι τῆ τε Ὀλυμπίᾳ καὶ Πολυπέροντι τὰ περὶ τὰς Πύλας στενὰ κατελάβοντο καὶ τῆς παρδού τὸν Κάσσανδρον ἀπέκλεισαν. ὁ δὲ βιάζεσθαι μὲν πρὸς τόπους δυσεμβόλους ἀπέγνω et navi-bus exercitum in Thessaliam traduxit (Diod. XIX 35, 2).

316. Πολυπέρων - - ἀκούσας δὲ τὴν Ὀλυμπίδος τελευτὴν καὶ τελεῶς ἀπελπίσας τὰ κατὰ Μακεδονίαν - - ἀπεχώρησεν εἰς τὴν Αἰτωλίαν, ὑπολαβὼν ἀσφαλίστατα καταδοκῆσειν ἐνταῦθα τὰς τῶν πραγμάτων μεταβολὰς· καὶ γὰρ ἐτύγχανεν οἰκείως ἔχων πρὸς τοῦτο τὸ ἔθνος. Κάσσανδρος δὲ συστήσας ἱκανὴν δύναμιν ἀπέστειλεν ἐκ τῆς Μακεδονίας, σπεύδων Ἀλέξανδρον τὸν Πολυπέροντος ἐκβαλεῖν ἐκ τῆς Πελοποννήσου. - - τὴν μὲν οὖν Θεσσαλίαν ἀσφαλῶς διήλθεν, τὰς δ' ἐν Πύλαις παρδού εὐρῶν ὑπὲρ Αἰτωλῶν φυλαττόμενας μόγις τοῦτοὺς βιάσασθαι μὲν πρὸς τὴν Βοιωτίαν (Diod. XIX 52, 6—53, 1).

314. Ἀριστόδημος μὲν ὁ κατασταθεὶς ὑπὲρ Ἀντιγόνοῦ στρατηγός ὡς ἐπέβητο τὴν Ἀλεξάνδρου τοῦ Πολυπέροντος ἀπόστασιν, ἐπὶ τοῦ κοινοῦ τῶν Αἰτωλῶν δικαιολογησάμενος προετρέψατο τὰ πλεῖστα βοηθεῖν τοῖς Ἀντιγόνοῦ πράγμασιν (Diod. XIX 66, 2).

Κάσσανδρος δ' ὄρων τοὺς Αἰτωλοὺς συναγωνιζομένους μὲν Ἀντιγόνῳ, πόλεμον δ' ἔχοντας ὁμορον πρὸς Ἀκαρνανὰς ἔκρινε συμφέρεσθαι ἅμα συμμάχοις μὲν Ἀκαρνανὰς ποιήσασθαι, ταπεινώσασθαι δὲ τοὺς Αἰτωλοὺς. διόπερ ἀναζεῦξας ἐκ Μακεδονίας μετὰ δυνάμει μεγάλῃ ἦκεν εἰς Αἰτωλίαν καὶ καταστρατοπέδευσεν περὶ τὸν καλούμενον Καμπύλον ποταμόν (de quo cf. *RE* X 1844; *Aperantiam* igitur tum iam Aetolorum esse recte monet Beloch IV 1, 610 not. 1). συναγαγὼν δὲ τοὺς Ἀκαρνανὰς εἰς κοινὴν ἐκκλησίαν καὶ διελεθὼν ὅτι πόλεμον ἔχουσιν ὁμορον ἐκ παλαιῶν χρόνων, συνεβούλευεν ἐκ τῶν ἄνωχῶρων καὶ μικρῶν χωρίων εἰς ὀλίγας πόλεις

μετοικῆσαι, ὅπως μὴ διεσπαρμένῃς τῆς οἰκίσεως ἀδυνατῶσιν ἀλλήλοισι βοηθεῖν καὶ πρὸς τὰς ἀπροσδοκίτους τῶν πολεμίων ἐπιθέσειι δυσχερῶς ἀπορροῦνται. πεισθέντων δὲ τῶν Ἀκαρνανῶν οἱ πλείστοι μὲν εἰς Στράτον πόλιν συνῴκησαν, ὄχιωτάτην οὖσαν καὶ μεγίστην, Οἰνιάδαί δὲ (vide supra notam ad a. 322) καὶ τινες ἄλλοι συνῴθηον ἐπὶ Σαυρίαν, Δερειὸς δὲ μεθ' ἑτέρων εἰς Ἀγρινίον. ὁ δὲ Κάσσανδρος ἀπολιπὼν στρατηγὸν Λυκίσκον μετὰ τῶν ἱκανῶν στρατιωτῶν τούτῳ μὲν παρήγγειλε βοηθεῖν Ἀκαρνανῶσιν, αὐτὸς δὲ μετὰ δυνάμει Leucadem et Illyriam aggressus est. ἀπαλλαγέντος δὲ ἐκ τῆς Αἰτωλίας τοῦ Κάσσανδρου συστραφέντες τῶν Αἰτωλῶν εἰς τριχιλίους καὶ περικαρκώσαντες Ἀγρινίον ἐπολιόρκουν, τῶν δὲ κατοικούντων τὸ χωρίον ὁμολογίας ποιησάμενων ὥστε τὴν μὲν πόλιν παραδοῦναι, τῆς δ' ἀσφαλείας τυχόντας αὐτοὺς ἀπαλλαγῆναι, οἱ τοὶ μὲν πιστεύοντες ταῖς σπονδαῖς ἀπῆσαν, οἱ δ' Αἰτωλοὶ παραβάτες τὰς συνθήκας καὶ καταδιώξαντες τοὺς οὐδὲν ἐλπίζοντας πείσεσθαι δεῖνὸν πλεῖστον ὀλίγων πάντας ἀπέσφραξαν (Diod. l. c. 67, 3—68, 1). Una cum Agrinio Agraeos tum in dicionem Aetolorum venisse probabile est, si revera Agrinium, ut quidem nomen probare videtur, oppidum Agraeorum fuit, cf. Salvetti l. c. 95. 102; Beloch IV 1, 122 not. 1; sumendum igitur est post a. 338 (vide p. XII⁸⁴) Agraeam ab Acarnanibus occupatam fuisse (Beloch³ III 1, 291 cum not. 3; IV 1, 602⁴).

¹) Minus aridet sententia eorum, qui putant Agrinium ab initio Aetolorum fuisse, sed aut a. 322 (Niese I 283 not. 1; Swoboda *Staatsallert.* 298) aut a. 321 (Oberhammer *Acarnanien* 135; Rhomaios *Δελτ.* IX 1924/5 [1927] *παρ.* Art. 7) in potestatem Acarnanum transisse.

313. Φίλιππος ὑπὸ Κάσσανδρου πεμφθεὶς στρατηγός εἰς τὸν πρὸς Αἰτωλοὺς πόλεμον ὡς τάχιστα ἦκεν εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν μετὰ τῆς δυνάμει, τὸ μὲν πρῶτον ἐπεχειρεῖ ληλατεῖν τὴν Αἰτωλίαν, μετ' ὀλίγον δὲ πυθόμενος Αἰακίδην τὸν Ἠπειρώτην εἰς τὴν βασιλείαν καταληλυθότα καὶ δύναντο ἄρᾶν συνηροικότητα ταχέως ὤρμησεν ἐπ' αὐτόν· ἔσπευδε γὰρ κατ' ἰδίαν διαγωνίσασθαι πρὶν ἢ συμμεῖσθαι τῶν Αἰτωλῶν δύναντι. Philippus Aeacidam acie vincit. τῶν δὲ περὶ τὸν Αἰακίδην ἀφορσθέντων ἐκ τῆς φύγῃς καὶ τοῖς Αἰτωλοῖς συμμεισάντων πάλιν ἐπέλεθον ὁ Φίλιππος μάχῃ ἐκράτησεν καὶ πολλοὺς ἀνείλεν, ἐν οἷς ἦν καὶ Αἰακίδης ὁ βασιλεὺς. ἐν ὀλίγαις δ' ἡμέραις θηλικαῖα ποιήσας προτερήματα καταπλήσατο πολλοὺς τῶν Αἰτωλῶν ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε τὰς ἀνωχίρους πόλεις ἐκλιπεῖν, εἰς δὲ τὰ δυσβατότατα τῶν ὄρων συμφογείν μετὰ τέκνων καὶ γυναικῶν (Diod. XIX 74, 3—6). Alteram pugnam πρὸς Οἰνιάδαί factam esse auctor est Pausanias (I 11, 4). Itaque coniecerim tunc temporis Aetolos hoc oppidum, cuius in possessione etiam a. 314 erant (cf. supra), amisisse; nam Acarnanes Oeniadas ante a. c. 262 recuperasse ex tit. nr. 3 A²²⁻²⁴⁻²⁵ 105 apparet (Swoboda *Staatsallert.* 300).

Aetoli autem legatos ad Antigonom mittunt, qui πρὸς τοῦτοὺς συμμάχῃαν συνῆθητο (Diod. l. c. 75, 6).

310. Polyperchon cum id moliretur, ut Herculem, Alexandri Magni filium, regem in Macedoniam duceret, ἔγραψε καὶ πρὸς τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν, ἁξιῶν Διοδῶν τε Δοῦναι καὶ συστρατεύειν, ἐπαγγελλόμενος πολλαπλασίους χάριτας ἀποδώσειν, ἂν συγκραταγῶσι τὸ μεῖράκιον ἐπὶ τὴν πατρῴαν βασιλείαν. τῶν δὲ πραγμάτων αὐτῷ κατὰ νοῦν γενομένων, προθύμως ἐῴπακούοντων τῶν Αἰτωλῶν καὶ πολλῶν ἄλλων συντρεχόντων ἐπὶ τὴν κἀνοδὸν τοῦ βασιλέως οἱ σύμπαντες ἠθροίσθησαν πεζοὶ μὲν ὑπὲρ τοὺς δισμύριους, ἵππεῖς δ' οὐκ ἐλάττους χιλίων (Diod. XX 20, 3).
- Ἐρυμνίων (Ἐρύμνων codd., corr. Pomtow *Klio* XV 57) ὁ Αἰτωλὸς ab Agathocle in Libyam traiciente Antandro fratri consiliarius datus, Diod. XX 16, 1.
- 15 306. ἐσβαλόντος ἐς τὴν Ἀττικὴν Κασσάνδρου Παιεύσας Ὀλυμπιάδωρος (praetor Atheniensium) ἐς Αἰτωλίαν βοηθεῖν Αἰτωλοῦς ἔπεισε, καὶ τὸ συμμαχικὸν τοῦτο ἐγένετο Ἀθηναίοις αἰτίον μάλιστα διαφυγεῖν τὸν Κασσάνδρου πόλεμον (Paus. I 26, 3, cf. Kaerst *RE* IV 2777; de tempore [aestate vel autumno] cf. Beloch IV 1, 158 not. 3).
- 20 304. τοῦ κοινοῦ τῶν Αἰτωλῶν ἀποστείλαντος πρεσβευτὰς περὶ διαλύσεων οἱ Ῥόδιοι συνέθεντο πρὸς Δημήτριον (Diod. XX 99, 3). Contra secundum Plutarchum Demetr. 22, 8 Ἀθηναῖοι παραγενομένου διήλλαξαν (cf. Niese I 332 not. 3).
- Demetrius in Graeciam transvectus Cassandro fugato πρὸς Αἰτωλοῦς συμμαχίαν ἐποίησάτο (Diod. XX 100, 6).
- 30 vere 302. Aetolos foederis Graecorum a Demetrio restituti (IG IV² 1, 68) participes fuisse consentaneum est; de tempore cf. Wilcken *SB Ak. Berlin* 1922, 124.
- aestate 302. Demetrium in Thessaliam contra Cassandrum proficiscentem magnae copiae etiam ἐκ τῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα πόλεων secuti sunt (Diod. XX 110, 4).
- 35 saec. IV. . . ἰων (Pomtow *Klio* XVII 203: Ἀγαθίων) Ἀγαθίωνος Αἰτωλός, proxenus Delphorum, a Delphis etiam προμαντείαν, ἄτελείαν, προδικίαν accipit, Pomtow *Klio* XV 48 nr. 67; de tempore cf. Flacelière *BCH* LII 1928, 205 not. 1 ('paulo ante 280' Pomtow).
- 40 c. 300. Delphi τῷ δεῖνι Φιλοποίνου Αἰτωλῷ Καλλιῆι proxeniam tribuunt, *Fid* III 1, 422.
- c. 294/3 (?) Aetoli Delphos occupaverunt (neque tamen in sympolitiam suam receperunt, cf. ad nr. 31a); simul vicina pars Phocidis ad Aetolos se applicavit, cf. ad a. 291 et 290.
- 45 292. Cleonymo Lacedaemonio cum Boeotis priore adversus Demetrium seditione subsidio veniret (Plut. Demetr. 39), Aetolos permisisse, ut copias per Aetoliam duceret, probavit Beloch IV 1, 225 not. 1; de tempore cf. l. c. 224 et IV 2, 248.
- 50 291. Cum Boeotis denuo contra Demetrium rebellantibus Aetoli foedere coniuncti sunt, Beloch IV 1, 226 not. 1 (de tempore cf. IV 2, 248). Quod foedus titulo nr. 170 contineri videtur, cf. Walek *Rev. Phil.* XXXVII 1913, 270 et Pomtow *Klio* XV 6; ceterum vide ad nr. 170 cum add. Tunc temporis pars Phocidis cum Aetolis consociata erat, nam eidem foederi etiam Φωκεῖς οἱ μετ' Αἰτωλῶν ascripti sunt (nr. 170₁₀). Unde iure conclusit Pomtow l. c. (cf. etiam Schober *Phokis*, diss. Ienens. 1924, 75) et Locridem occidentalem et Delphos ab Aetolis iam occupatos esse. De Delphis, ubi tit. nr. 170 inventus est, cf. etiam ad a. 290. Quando autem Loeri Ozolae (praeter Amphissenses aliosque, cf. ad nr. 5 et 12₁) in dicionem Aetolorum venerint, plane est incertum atque viri docti magno opere inter se dissentiunt, cf. *RE* XIII 1218 (certe ante Delphos occupatos, vide etiam ad a. 290). Id tamen monerim fortasse inde quod Aetoli a. 321 (vide p. XIII₁₀₇) solos fines Amphissensium aggrediuntur colligendum esse reliquos Ozolas omnes fere iam in potestate Aetolorum esse; similiter Oldfather *RE* l. c. 1216.
290. τῶν δὲ Πυθίων καθήκοντων πρᾶγμα καινότερον ἐπέτρεψεν αὐτῷ ποιεῖν ὁ Δημήτριος. ἐπεὶ γὰρ Αἰτωλοὶ τὰ περὶ Δελφοῦς στενὰ (cf. Pomtow *Jahrb. Philol.* 1897, 787) κατέκλιον, ἐν Ἀθήναις αὐτὸς ἦγε τὸν ἄγωνα καὶ τὴν πανήγυριν, ὡς δὴ προσέχον αὐτῷ μάλιστα τιμᾶσθαι τὸν θεόν, ὅς καὶ πατρῷός ἐστι καὶ λέγεται τοῦ γένους ἄρχηγός (Plut. Demetr. 40, 7—8). Cum igitur constet tunc temporis Aetolos Delphos iam occupasse, suo iure ad eundem annum Bergk (P. L. G.⁴ III 674) et Wilamowitz (*Antig. v. K.* 242) carmen illud ithyphallicum rettulerunt, quo Athenienses Demetrium a Coryra et Leucade redeuntem exceperunt (Demochares et Duris apud Athen. VI 253 [Diehl II 249]; contra Beloch IV 2, 249 de anno 292 vel 291 cogitat). Leguntur enim in hoc carmine etiam haec (21 ss.):
- πρῶτον μὲν εἰρήνην ποίησον, φίλτατε·
κύριος γὰρ εἶ σύ.
τὴν δ' οὐχὶ Θηβῶν, ἀλλ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος
Σφίγγα περικρατοῦσαν,
Αἰτωλὸς ὅστις ἐπὶ πέτρας καθήμενος,
ὅσπερ ἢ Παλαίᾳ,
τὰ σώμασ' ἡμῶν πάντ' ἄναρπᾶσας φέρει,
κοῦκ ἔχω μάχεσθαι·
Αἰτωλικὸν γὰρ ἄρπᾶσαι τὰ τῶν πέλας,
95
νῦν δὲ καὶ τὰ πόρρω·
μάλιστα μὲν δὴ κόλλασον αὐτός· εἰ δὲ μή,
Οἰάιπουν τιν' εὐρέ,
τὴν Σφίγγα ταύτην ὅστις ἢ κατακρημνιῆ
ἢ σποδὸν ποιήσει.
100
- Cf. commentarium Wilamowitzii l. c.; neque autem inepte Pomtow l. c. ex verbis νῦν δὲ καὶ τὰ πόρρω conclusit occupationem Δελφίδος πέτρας (Wil.) brevi ante factam esse (assentitur Oldfather *RE* XIII 1219 ipse τὰ τῶν πέλας ad Locridem occidentalem referens). 105 Verisimillimum mihi quidem videtur Delphos ca. 294/3 sub potestatem Aetolorum venisse, cf. Walek *D. Delph.*

Amphikt. i. d. Zeit d. aitol. Herrschaft, diss. Berol. 1911, 27; vide etiam Swoboda *Staatsaltert.* 336 not. 1¹). Ceterum dubito utrum revera ex ithyphallo colligendum sit Athenienses tum temporis rapinis Aetolorum esse vexatos (cf. Flacelière *BCH* LIV 1930, 92), an potius verba illa τὰ σώμαθ' ἡμῶν πάντ' ἀναρπᾶσας φέροι de omnibus Graecis dicta intellegenda sint.

¹) De tempore 'très peu après l'an 300' cogitat Flacelière (*CR Ac. Inscr.* 1929, 146, cf. etiam *BCH* LIV 1930, 88 not. 3), quia foedus illud nr. 170 (cf. supra ad a. 291) cum Belochio brevi post pugnam Ipsiacam factum esse putat, cf. add. nr. 170.

289. Demetrius ἐστράτευσεν ἐπὶ Αἰτωλοῦς· καὶ τὴν χώραν κακῶσας καὶ Πάνταυχον ἐν αὐτῇ μέρος ἔχοντα τῆς δυνάμεως οὐκ ὀλίγον ἀπολιπὼν ἐπὶ Πύρρον αὐτὸς ἐχώρει καὶ Πύρρος ἐπ' ἐκείνῳ¹). ἄλλήλων δὲ διαμαρτόντες, ὁ μὲν ἐπόρθει τὴν Ἥπειρον, ὁ δὲ Πανταύχῳ περιπεσὼν καὶ μάχην συνάγας, αὐτὸν μὲν ἄχρι τοῦ δοῦναι καὶ λαβεῖν πληρῆν ἐν χειρὶ γενόμενον ἐτρέψατο, τῶν δ' ἄλλων πολλοὺς μὲν ἀπέκτεινεν, ἐζώργησε δὲ πεντακισχίλιους (Plut. Demetr. 41, cf. Pyrrh. 7). Quapropter oppidum Callipolitarum Pyrrhum statua honorat (nr. 154).

Pace autumno eiusdem anni inter Demetrium et Pyrrhum composita etiam Aetolos comprehensus esse probabile est, cf. Niese I 374; Beloch IV 1, 228.

¹) Quando Pyrrhus et Aetoli foedus inierint, non constat; videntur sane iam tempore alterius Boeotorum contra Demetrium seditionis socii fuisse, quia tum Pyrrhus et ipse Boeotos adiuvit (Plut. Demetr. 40; Pyrrh. 7); fortasse iam inde ab a. c. 294, i. e. cum Demetrius Macedoniam occupavisset (Beloch IV 2, 105).

288/7. [ἐπὶ] Διοκλέους ἄρχοντος Ἀθηναίων τινῶν ἀναρπᾶσθαι ἐξανγελασθέντων προθύμως (Αἰσχροῦ Προξένου Delphis versatus) αὐτοὺς ἐξήτιῆσαν μετὰ Χαριξέηνου τοῦ τῶν Αἰτωλῶν στρατηγοῦ] IG II² 652^{BR}, cf. Beloch IV 2, 65¹). De praetore Charixeno cf. ad nr. 5.

¹) Recte monet Beloch ex hoc titulo apparere Atheniensibus tunc temporis cum Aetolis familiaritatem quandam fuisse neque ergo Dioctem anno 290/89 vindicandum esse (hunc annum defendit Kirchner *SB Ak. Berlin* 1918, 146 et ad IG II² 650).

288—281. Ἀναρπῶλος Μήνιος Αἰτωλὸς ἐκ Ναυπάκτου ab urbe Cassandrea honoratur, Syll.³ 380.

284—281. Inter Aetolos et Lysimachum, cum Pyrrho pulso solus Macedoniam teneret, amicitiam intercessisse inde colligitur, quod Aetoli duo oppida a nominibus regis reginaeque appellaverunt (Niese I 386; Beloch IV 1, 241; Tschirikower *Die hellenist. Städtegründungen* 5); de Lysimachia cf. ad nr. 13., de Arsinoë ad nr. 131₂.

saec. III in. Samothracae Σεῖρακον Ἰσχομάχου Αἰτωλῶν ἐγ' Μεσάτας proxenia donant, IG XII 8, 151₉.

c. 281/0. Post mortem Lysimachi Aetoli cum Antigono, Demetrii filio, foedus ineunt, cf. Iustin. XXIV 1, 3 (vide ad a. 280).

280. Pyrrhus cum in Italiam proficisceretur, etiam mercennarios Aetolos secum duxit (Dionys. Hal. Ant. Rom. XX 1, 2).

οἱ Αἰτωλοὶ συντελεῖν τοὺς Ἡρακλεώτας ἠνάγκασαν ἐς τὸ Αἰτωλικόν, Paus. X 20, 9.

dissentibus inter se bello Ptolomeo Cerauno et Antiocho et Antigono regibus omnes ferme Graeciae civitates ducibus Spartanis, velut occasione data ad spem libertatis erectae - - in bellum prorumpunt et, ne cum Antigono, sub cuius regno erant, bellum coepisse viderentur, socios eius Aetolos adgredivuntur, causas belli praetendentes, quod consensu Graeciae sacratum Apollini Cirraeum campum per vim occupassent. huic bello ducem deliquit Area, qui adunato exercitu urbes satague in his campis posita depopulatur, quae auferrī non poterant incendit. quod cum e montibus conspicati pastores Aetolorum essent, congregati admodum quingenti sparsos hostes ignorantesque, quanta manus esset, quoniam conspectum illis montes et incendiūrum fumus abstulerant, consecantur trucidatisque admodum novem milibus praedones in fugam vertunt. reparantibus deinde Spartanis bellum auxilium multae civitates negaverunt, existimantes dominationem eos, non libertatem Graeciae quaerere (Iustin. XXIV 1, 1—7; cf. Beloch IV 1, 249 not. 3).

279. Brenno Gallos in Graeciam ducente copiae Graecorum in Thermopylas coactae sunt. Αἰτωλῶν δὲ πλείστη τε ἐγένετο στρατιὰ καὶ ἐς πᾶσαν μάχην ἰδέαν, ἢ μὲν ἵππος οὐ λέγουσιν ὀπόση, γίλοι δὲ ἐνενήκοντα καὶ ἑπτακόσιοι, πλέονες δὲ ἐπτακισχίλιων ἄριστον ἦσαν οἱ ὀπλιτεύοντες. Αἰτωλοὺς δὲ ἦγον Πολύαρχος καὶ Πολύφρων τε καὶ Λακράτης (Paus. X 20, 4). Galli autem cum Sperchium transgressi Heracleam adorirentur, τὴν πόλιν οὐχ εἶλον, nam Aetoli ἠμύνοντο ὡς περὶ πόλεως οὐδὲν τι Ἡρακλεώταις μᾶλλον ἢ καὶ αὐτοῖς προσηκούσης (20, 9). Cum vero Gallis ad Thermopylas minus prospere res procederet neque contingeret, ut Graecos vi et armis pellerent, τῷ Βρέννῳ λογισμὸς παρίστατο ὡς, εἰ ἀναγκάσει τοὺς Αἰτωλοὺς οἰκάει ἐς τὴν Αἰτωλίαν ἀναχωρῆσαι, ῥῆσιν ἡδὴ γενήσοιτο ὁ πόλεμος αὐτῷ πρὸς τὸ Ἑλληνικόν. ἀπολέσειας οὖν τῆς στρατιᾶς μυριάδας τοὺς πεζοὺς τέσσαρας καὶ ὄσον ὀκτακοσίους ἵππεάς, Ὀρεστόριον τε αὐτοῖς καὶ Κόμβουτιν ἐφίστησιν ἄρχοντας, οἱ ὀπίσω κατὰ τοῦ Σπερχειοῦ τὰς γεφύρας καὶ αἴθρις διὰ Θεσσαλίας ὁδεύσαντες ἐμβάλλουσιν ἐς τὴν Αἰτωλίαν· καὶ τὰ ἐς Καλλιέας Κόμβουτις οἱ ἐργασάμενοι καὶ Ὀρεστόριος ἦσαν, ἀνοσιώτατά τε ὦν ἀκοῆ ἐπίσταμεθα καὶ οὐδὲν τοῖς ἀνθρώπων τολμήμασιν ὅμοια. (sequitur narratio scelerum a Gallis commissorum). Αἰτωλοὶ δὲ πετυσμένοι τε παρὰ ἀγγέλων ἦσαν ὅποια σφᾶς κατελήφесαν συμφοραὶ καὶ αὐτίκα ὡς τάχους εἶχον ἀναστήσαντες ἀπὸ τῶν Θερμοπυλῶν τὴν δύναμιν ἠπίεγοντο ἐς τὴν Αἰτωλίαν, τὰ τε παθήματα τῶν Καλλιέων ἐν ὄργῃ ποιούμενοι καὶ πλέον ἔτι τὰς οὐχ ἑλωκίαις

πῶ διασώσασθαι πόλεις προθυμούμενοι. ἐξεστρατεύοντο
 δὲ καὶ οἴκοθεν ἀπὸ τῶν πόλεων πασῶν οἱ ἐν ἡλικίᾳ, ἀνα-
 μεμιγμένοι δ' ἴσαν ὑπὸ ἀνάγκης τε καὶ φρονήματος καὶ
 οἱ γεηρακότες· συνεστρατεύοντο δὲ σφίσι καὶ αἱ γυναῖκες
 5 ἐκούσιως, πλεον ἐς τοὺς Γαλάτας καὶ τῶν ἀνδρῶν τῷ
 θυμῷ χρώμεναι. ὡς δὲ οἱ βάρβαροι συλῆσαντες τοὺς τε
 οἴκους καὶ τὰ ἱερὰ καὶ ἐνέντες πῦρ ἐς τὸ Κάλλιον ἐκομί-
 ζοντο τὴν αὐτὴν, ἐνταῦθα Πατρεῖς μὲν ἐπικούρουντες
 Αἰτωλοῖς Ἀχαιῶν μόνον (κατὰ φιλιαντὴν Αἰτωλῶν VII 18, 6)
 10 προσέκειντο ἐξ ἐναντίας τοῖς βαρβάροις ἕτε ὀπισθεύειν
 δεδιδραγμένοι, καὶ ὑπὸ πλῆθους τε τῶν Γαλατῶν καὶ τῆς
 ἐς τὰ ἔργα ἀπονοίας μάλιστα ἐταλαιπώρησαν· οἱ δὲ Αἰτωλοὶ
 καὶ αἱ γυναῖκες αἱ Αἰτωλαὶ παρὰ πᾶσαν τεταγμένοι τὴν
 ὁδὸν ἐσκήκοντιζόν τε ἐς τοὺς βαρβάρους καὶ οὐδὲν ἄλλο
 15 ὅτι μὴ τοὺς ἐπιχωρίους ἐχόντων θυρεοὺς ὀλίγα αὐτῶν
 ἠμάρτανον, διώκοντάς τε ἀπέφευγον οὐ χαλεπῶς καὶ
 ἀναστρέφουσιν ἀπὸ τῆς διώξεως ἐπέκειντο αὖθις σπουδῆ.
 Καλλιεῦσι δὲ καίπερ δεινὰ οὕτω παθοῦσιν ὡς μηδὲ τὰ
 ὑπὸ Ὀμήρου πεποιμένα ἐς τε Λαιστρυγόνας καὶ ἐς
 20 Κύκλωπα ἐκτός εἶναι δοκεῖν ἄνωθι, ὅμως κατὰ τὴν
 ἄξιαν ἐγένετο ἢ ὑπὲρ αὐτῶν δίκη· ἀπὸ γὰρ τεσσάρων
 μυριάδων προσόντων σφίσιν ὀκτακοσίων ἐλάσσονες ἠμί-
 σεων ἐς τὸ στρατόπεδον οἱ βάρβαροι τὸ πρὸς Θερμοπύλαις
 ἀπεσώθησαν (22, 2—7). Interea Graeci a Gallis circum-
 25 ventī Thermopylis cesserant; ὁ δὲ Βρέννος οὐδένα ἔτι
 ἐπισκῶν χρόνον, πρὶν ἢ τοὺς ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου τοῦ
 σὺν τῷ Ἀκχωρίῳ (quem sequi iusserat) παραγενέσθαι,
 τὴν ὁδὸν ἐποίειτο ἐπὶ τοὺς Δελφοὺς. -- οἱ δὲ Ἀφικό-
 μενοι τιμωρεῖν τῷ θεῷ τοσοῦδε ἐγένοντο Ἑλλησίων· --
 30 παρὰ δὲ Αἰτωλῶν ὀλίγοι μὲν τινες αὐτίκα, ὅτε ἐτύθοντο
 ἐς τὸ πρὸς χωροῦντας τοὺς βαρβάρους, διακοσίους δὲ
 καὶ χιλίους Φιλόμηλος ἠγάγεν ὕστερον. τὸ δὲ μάλιστα
 ἐν ἄκμῃ τῶν Αἰτωλῶν ἐτραπέτο ἐπὶ τὴν μετὰ τοῦ Ἀκι-
 χωρίου στρατίαν, καὶ μάχης μὲν οὐκ ἦρχον, ὀδευόντων
 35 δὲ ἐπέκειντο αἰ τοῖς ἐσχάτοις ἄρπάζοντες τε τὰ τῶν
 σκευαγοῦντων καὶ αὐτοὺς τοὺς ἄνδρας φονεύοντες·
 καὶ ἡ πορεία κατὰ ταύτην μάλιστα ἐγένετο σφίσι βραδεία
 τὴν αἰτίαν (22, 12—13). Galli autem retuso impetu in
 Delphos facto fuga salutem petunt. τοῖς δὲ φεγούσιν
 40 ὁμοῦ τῷ Βρέννῳ καὶ οἱ περὶ τὸν Ἀκχωρίον -- ἀνεμί-
 χησαν· βραδείαν γὰρ τὴν πορείαν ἐποίησαν σφίσιν οἱ Αἰτωλοὶ
 τοῖς τε ἄκοντιοῖς ἐς αὐτοὺς Ἀφειδέστερον καὶ ὄψιν τύχοιεν
 καὶ ἄλλῳ χρώμενοι, ὥστε ἐς τὸ στρατόπεδον τὸ πρὸς τῇ
 45 Ἡρακλείᾳ μοῖρα οὐ πολλὴ διέφυγεν ἐξ αὐτῶν. -- καὶ τὸ
 ἀπὸ τούτου δὲ οἱ βάρβαροι μέχρι μὲν τοῦ Σπερχειοῦ
 χαλεπῶς ἐκομίσθησαν, τῶν Αἰτωλῶν βιαίως σφίσιν ἐγκει-
 μένων. -- ἐγένετο δὲ τῶν Κελτῶν στρατεία τε ἐπὶ τὴν
 50 Ἑλλάδα καὶ ἡ ἀπώλεια Ἀναξικράτους Ἀθήνησιν ἄρχοντος,
 δευτέρῳ δὲ ἔτει τῆς πέμπτης Ὀλυμπιάδος ἐπὶ εἰκοσι καὶ
 ἑκατόν, ἦν Λάδας Αἰγίεὺς ἐνικα στάδιον (23, 12—14).
 Cf. Soteriades *BCH* XXXI 1907, 303—320; A. J. Reinach
Journ. intern. d'arch. numism. 1911, 227—232; Tarn
Antigonos Gonatas 439—442 (vide etiam Beloch IV 2, 485).
 55 Desideratur in hac narratione nomen praetoris Aeto-
 lorum Eurydami, quem Pausanias aliis locis comme-
 morat (vide ad a. 278).

IG IX 1², 1

278. πεποιῖται δὲ ὑπὸ Αἰτωλῶν τρόπαιον τε καὶ γυναικὸς
 ἄγαλμα ὀπισμῆνης, ἢ Αἰτωλία δ᾿ ἄθην· ταῦτα ἀνέθεσαν
 (non solum Delphis sed etiam Thermi) ἐπιθέτες οἱ
 Αἰτωλοὶ Γαλάταις δίκην ὀμότητος (τῆς) ἐς Καλλιέας, 60
 Paus. X 18, 7; de monumento Delphico cf. A. J. Rei-
 nach 1. c. 177; M. F. Courby *FdD* II 3, 288; Schober
RE Suppl.-Bd. V 111 nr. 188; de Thermi Rhomaiois
 Δελτ. II 1916, 188/9. Porro Aetoli Delphis et clipeos
 Gallorum et statuas deorum praetorumque dedicave- 65
 runt; de clipeis cf. Paus. X 19, 4; ὅπλα δὲ ἐπὶ τῶν
 ἐπιστυλίων (templi Apollinis) χρυσᾶ, Ἀθηναῖοι μὲν τὰς
 ἀσπίδας ἀπὸ τοῦ ἔργου τοῦ Μαραθῶνι ἀνέθεσαν, Αἰτωλοὶ
 δὲ τὰ τε ὀπισθεν καὶ τὰ ἐν ἄριστερᾷ Γαλατῶν δὴ ὅπλα·
 σχῆμα δὲ αὐτῶν ἐστὶν ἐγγυτᾶν τῶν Περσικῶν γέρρων, 70
 de statuīs Paus. X 15, 2; στρατηγοὶ δὲ οἱ πολλοὶ καὶ
 Ἀρτέμιδος, τὸ δὲ Ἀθηναῖος, Δῦο τε Ἀπόλλωνος ἄγαλματα
 ἐστὶν Αἰτωλῶν, ἠνικά σφίσιν ἐξειργάσθη τὰ ἐς Γαλάτας
 (cf. etiam add. nr. 199) et 16, 4; Εὐρύδαμον δὲ στρα-
 τηγόν τε Αἰτωλῶν καὶ στρατοῦ τοῦ Γαλατῶν ἐναντία 75
 ἠγχεσάμενον ἀνέθεσαν οἱ Αἰτωλοὶ (cf. etiam VI 16, 1).

Amphictyones autem in memoria victoriae de Gallis
 reportatae ludos sollemnes, qui Soteria appellabantur
 atque annui agebantur, instituerunt, cf. ad nr. 194.

Unum ex praetoribus Aetolorum etiam oppidum 80
 Erythraeorum (sc. τῶν ἐπὶ Θερμοπύλαις, cf. F. Stählin
Hell. Thessalien 222) Delphis statua honorat, *FdD* III 1,
 514 (β[α]ρβάρους νικᾶσαντα καὶ] σῶσαντα τὰν πόλιν).

Aetoli oppidum Oetaeum Sosthenida (cf. ad nr.
 71, 10/11) a Sosthene, qui inde ab autumno a. 279 85
 (Beloch IV 2, 487) per unum annum (ibid. 117) dux
 Macedonum erat, denominaverunt, unde apparet tunc
 temporis inter Aetoliam et Macedoniam bene conve-
 nisse (Tarn *Antig. Gon.* 163).

ante 277 (?). (ἄ. Ἀρχιδάμου). Ἄνδρομῆνης Κλεωνύμου Αἰτω- 90
 λός ἐτ Πιττίας Βαβύρτα Αἰτωλός proxeni Delphorum,
FdD III 1, 149. 150; de tempore cf. de la Coste-Mes-
 selière *BCH* XLIX 1925, 69. 74. 482.

vere 277. (ἄ. Ἰέρωνος = Syll.³ 399; de tempore cf. Pom- 95
 tow Syll. 1. c. not. 2 et 5). Aetoli in Amphictyonum
 concilio duo suffragia gerunt, sc. Loerorum occiden-
 talium et Heraeclotarum, cf. Beloch IV 2, 390.

inter ver 277 et ver 276. Dolopes Aetolorum fiunt, cf.
 ad ver 276.

vere 276. (ἄ. Ἀρισταγόρα = Syll.³ 405; de tempore cf. 100
 Flacelière *BCH* LII 1928, 185). Tria suffragia Aeto-
 lorum in Amphictyonibus; tertium suffragium est Do-
 lopum (cf. Pomtow Syll. 1. c. not. 2; Beloch IV 2, 392),
 qui ergo inter ver 277 et ver 276 ad foedus Aetolicum
 accesserunt. 105

276. De expugnanda urbe Cassandra, quae Apollodoro
 duce sola Antigono restitit, optime meriti sunt Αἰτωλοὶ
 Πειραταὶ Δέκα, ὧν Μελλά(ν)τα¹) ἠγεῖτο (Polyaen. IV 6, 18).

1) Woelfflin; Μελλάτας eodd.

- c. 276—270. Alexander Pleuronius, ὁ Αἰτωλός, poeta nobilis (Susemihl *Gesch. alex. Litt.* I 187; Knaack *RE* I 1447 nr. 84), in Macedonia apud regem Antigonum Gonatam versatur (Wilamowitz *Hellenist. Dicht.* I 166. 198).
- c. 276—267. Νεοπτόλεμος Φύσκου Αἰτωλός statua Delphica ab Eretriensibus honoratur, Syll.³ 411 (de tempore cf. Beloch IV 2, 463); vide ad nr. 3A₁₇.
- hieme 273/2. Aenianes Aetolorum fiunt, cf. ad ver 272.
- 10 vere 272. (ἄ. Ἀρχιάδα = Syll.³ 417). Quinque suffragia Aetolorum in concilio Amphictyonum; accesserunt duo suffragia Aenianum, qui hieme 273/2 foederis Aetolici participes facti sunt (Pomtow Syll. I. c. not. 9; Beloch IV 2, 392).
- 15 — Eadem pylaea Amphictyones Τεϊκάνδρῳ Μικκίνα Αἰτωλῶν ἐρ Βοττοῦ, qui una cum aliis furtum in Apollinis fano commissum indicaverat, ΠΡΟΔΙΚΙΑΝ, ἌΦΘΑΛΕΙΑΝ, ἘΠΙΤΙΜΙΑΝ conferunt, Syll.³ 417.
- Pyrrhus in Peloponnesum profectus copias per Aetoliam duxit, cf. Beloch IV 1, 575 not. 1.
- 20 c. 272—263. Amphissenses (simul cum Chaliensibus, ut videtur, cf. ad nr. 5) in dicionem Aetolorum veniunt, cf. ad nr. 12.
- c. 271. Octingentis Eleis ab Aristotimo tyranno in exilium pulsus Aetoli per fugium praebent eosque in liberanda patria adiuvant (Plut. mulier. virt. 250f; Iustin. XXVI 1, 5). Statuam tyrannicidae Cyllonis τὸ κοινὸν τὸ Αἰτωλῶν Olympiae dedicavit (Paus. VI 14, 11) [decretum Delphorum Syll.³ 423 non ad hunc sed potius ad huius filium referendum est, cf. Roussel *BCH XLVII* 1923, 28; Flacelière *ibid.* LII 1928, 196; Beloch IV 2, 407]. De tempore cf. Niese II 229 ('ca. 270 oder etwas später' Beloch¹ III 2, 336). — Inde ab hoc tempore, certe post bellum Chremonideum, amicitia et societas inter Eleos et Aetolos, cf. Polyb. IV 9, 10: Αἰεὶ γὰρ ποτε τῆς τῶν Ἠλείων ἀντιείχοντο φιλίας Αἰτωλοὶ χάριν τοῦ διὰ τούτων ἐπιπλοκάς λαμβάνειν πρὸς τὰς Ἄρπαγὰς τὰς ἐκ Πελοποννήσου καὶ Ἀρτείας et IV 5, 4 ἄναμιμνήσκων δὲ τῆς Ἠλείων πρὸς σφᾶς (= Αἰτωλοῦς) εὐνοίας καὶ συμμαχίας, cf. Niese II 229; Beloch¹ III 2, 444; Swoboda *RE* V 2410. Neque tamen Elei foederis Aetolici participes fuerunt (F. Arci *Studi di storia antica* II 154). Vide etiam titulum *Inscr. Olymp.* 295, si revera Eleorum est, cf. infra p. XIX₇₉ et ad nr. 6₁₀.
- 40 c. 270. Alexander Aetolus (cf. supra₁) a Ptolemaeo Philadelpho Alexandriam arcessit, ut in bibliotheca curationem tragœdiarum suscipiat (Wilamowitz *Hellenist. Dicht.* I 165/6).
- 269/268. Dorienses ἐκ Μαιτροπόλιος Aetolorum fiunt, cf. ad aut. 268.
- 50 autumno 268. (ἄ. Ἀθάμβου = Syll.³ 482). Sex suffragia Aetolorum in concilio Amphictyonum; sextum suffragium est Doriensium ἐκ Μαιτροπόλιος, qui a. 269 aut 268 ad foedus Aetolicum accesserunt (Pomtow Syll.³ 417 not. 9 et 421 not. 16; Beloch IV 2, 393; Klaffenbach *Klio* XXIV 224).
- 268/7. (ἄ. Ἀθάμβου). Πλείσταινος Ῥυσιάδα Αἰτωλός proxenus Delphorum, *SGDI* 2595.
- vere 266. Decretum Aetolorum de iurisdictione (nr. 171).
- c. 265. Histiaeenses Euboeae Εὐρύαι¹) Στρατονίκου Αἰτωλῶν proxeniam tribuunt, *IG XII* 9, 1187₂₁.
- ¹) hieromm. Aetolorum a. 266 (ἄ. Δαμαῖου = Syll.³ 483; ἄ. Δαμοσθένους = Syll.³ 488).
- aestate 264. Locri Epicnemidii Aetolorum fiunt, cf. ad aut. 264.
- 65 autumno 264. (ἄ. Πειθαγόρα = Syll.³ 494). Septem suffragia Amphictyonica Aetolorum; septimum suffragium est Locrorum Epicnemidiorum (Klaffenbach *Klio* XX 81; Beloch IV 2, 401. 432), qui, cum vere 264 (ἄ. Πλείτωνος = *BCH* XXVI 1902, 251 nr. 7; Nikitsky *diar. colleg. institut. publ. imp. Ross.* 1905, Mart. 120 nr. 7) Aetoli etiamtum sex suffragia habeant, aestate huius ipsius anni foederi Aetolico additi sunt.
- 263/262. Phocenses Aetolorum fiunt, cf. ad aut. 262.
- c. 263—260. (ἄ. Χαριζέου; de tempore cf. Flacelière *BCH LII* 1928, 191. 195). Βουθέρας Εὐανθείου Αἰτωλός ἐκ Τηρῶν proxenus Delphorum, *Philol.* LVIII 1899, 72 nr. XVII; cf. ad nr. 12₁₀.
- 75 autumno 262. (Flacelière *BCH LII* 1928, 259; de anno cf. *ibid.* 275. 281). Novem suffragia Amphictyonica Aetolorum; accesserunt duo suffragia Phocensium, atque post aut. 264 (vide supra), cf. Beloch IV 2, 402.
- 80 c. 262. Acarnanes cum Alexander, Pyrrhi Epirotae filius, c. a. 263 a Macedonibus e regno suo pulsus exul ad eos confugisset (Iustin. XXVI 2, 11; 3, 1), occasione patriae a dominatione regis liberandae utuntur atque foedus cum Aetolis ineunt (nr. 3A), cf. Klaffenbach *Klio* XXIV 223ss.
- c. 261. Timarchus Aetolus Samum occupat et brevi post socio Ptolemaeo, filio Ptolemaei, tyrannum Milesiorum fit (Frontin. strat. III 2, 11; Polyæn. V 25; Trog. Prol. 26; Appian. Syr. 65); cf. Wilamowitz *GG A* 1914, 86/7.
- 90 c. 260. Aetoli contra foedus anni c. 262 (cf. supra) πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον τὸν Ἠπειρώτην ὄρκους ποιήσαντες καὶ συνθήκας ἐπ' ἐξανδαρποδισμῶ καὶ μερισμῶ τῆς Ἀκαρνανίας (Polyb. IX 34, 7, cf. II 45, 1; Iustin. XXVIII 1, 1) Acarnanes vincunt et in partitione regionem inter meridiem et ortum solis spectantem (Stratum, Phoetiam, Matropolim, Oeniadas) accipiunt (cf. Swoboda *Staatsalt.* 301 cum not. 2). Στρατηγῶν δὲ εἰκόνας καὶ 100 Ἀπόλλωνά τε καὶ Ἄρτεμιν τὸ ἔθνος τὸ Αἰτωλικὸν

- Ἀπέστειλαν (Delphos) καταστρεφόμενοι τοὺς ὁμόρους
 εἰσὶν Ἀκαρνᾶνας, Paus. X 16, 6; cf. nr. 180. De tem-
 pore cf. Klaffenbach *Klio* XXIV 232.
- Erythraei Iones Νεοπτόλεμον Φύσκου Αἰτωλῶν (cf.
 5 p. XVIII₆), suum πρόξενον καὶ πολίτην, corona aurea
 ob merita eius erga urbem honorat, Syll.³ 412; cf.
 ad nr. 3 A₁₇.
- 259/8. (ἄ. Ἐμμενίδα). Λύκων Ἀγρολέοντος Ναυπᾶκτιος
 proxenus Delphorum, *FdD* III 4, 12.
- 10 — Timarchus Aetolus, tyrannus Milesiorum (cf. supra
 ad a. c. 261), ab Antiocho II Deo pulsus, Wilamowitz
GGÄ 1914, 86 (a. 255 Beloch IV 1, 599. IV 2, 634).
- 259 vel 255. Aetoli Heracleotas Latmios (?) civitate
 donant, nr. 173.
- 15 ante 258/7. Nicander I Anaxagorae f. Colophonius Αἰτω-
 λικά scripsit ('wie es scheint, in *Versen und Prosa*', Wila-
 mowitz *Hellenist. Dicht.* I 35), cf. O. Schneider Ni-
 candrea frg. 1—8. Probabiliter hanc ob causam
 (Vollgraff *Nikander u. Ovid* 57; Wilam. l. c. 226)
 20 ἄ. Νικόδαμου = a. 258/7 proxenia Delphica honoratus
 est, Syll.³ 452. Διέτριψε δ' ἐν Αἰτωλίᾳ τοὺς πλείονας
 χρόνους, ὡς φανερὸν ἐκ τῶν περὶ Αἰτωλίας συγγραμμά-
 των καὶ τῆς ἄλλης ποιήσεως, ποταμῶν τε τῶν περὶ
 Αἰτωλίαν καὶ τόπων τῶν ἐκεῖσε τε καὶ ἄλλων διαφόρων
 25 διηγήσεως, ἐπὶ δὲ καὶ φυτῶν ἰδιότητος, vita I Westerm.
 p. 62. Ibidem (p. 61) legitur: Νίκανδρον τὸν ποιητὴν
 Διονύσιος ὁ Φασαλίτης ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀντιμάχου
 ποιήσεως Αἰτωλῶν εἶναι φησι τὸ γένος, 'haud dubie
 30 civis Aetolicus erat factus', Pomt. Syll. l. c. not. 9.
 Ceterum cf. de hoc poeta ab altero cognomini (nepote,
 ut videtur) distinguendo Beloch IV 2, 574 et Flacelière
Rev. ét. gr. XLI 1928, 83.
256. Phocis ab Aetolorum dominatione liberata; nam
 recensetur autumno 256 (ἄ. Καλλικλέος = Syll.³ 422; de
 35 tempore cf. Flacelière *BCH* LII 1928, 197ss. '261/0 ou
 256/5', sed a. 256/5 procul dubio praefendus) unus
 hieromnemo Phocensium, cum autumno 257 (ἄ. Κλε-
 ώνδα = Syll.³ 424 D) etiam nullus inveniatur, cf.
 Beloch IV 2, 402. Aliquot tamen oppida Phocensium
 40 in ditione Aetolorum remanebant, velut Drymaea et
 Tithronium, cf. Liv. XXVIII 7, 13. — Siquidem nu-
 merus suffragiorum Aetolorum idem (sc. novem) manet,
 Aetoli Phocensibus aliud quoddam suffragium dedisse
 videntur (Beloch IV 2, 403).
- 45 autumno 256. Amphictyones Μέντορι Δαμοσθένης (Αἰτω-
 λῶν) ἐκ Ναυπᾶκτου προδικίαν καὶ ἄσφάλειαν καὶ ἄσυλίαν
 καὶ ἄτελείαν πάντων donant, Syll.³ 422; de tempore cf.
 supra³⁴.
- ante 255. Aetoli Chii asyliam tribuunt, nr. 195a. Chii
 50 autem gratias agentes Aetolis civitatem aliosque ho-
 nores conferunt, SEG II 258₇₋₁₂; cf. etiam ad nr. 31₁₅₄.
255. Aetoli Chii suffragium Amphictyonicum (Euboeorum,
 cf. Pomt. Syll.³ 554 not. 6; Beloch IV 2, 388) dant,
 nr. 195b. Chii vicissim Aetolos coronant χρυσῶν στεφάνων
 τῶν μερίστων ἐκ τοῦ νόμου ἀπὸ χρυσῶν Ἀλεξανδρείων 55
 ἑκατόν, SEG II 258₁₉₅₅.
- 255/4. Aetoli decernunt Soteria Amphictyonica annua (cf.
 p. XVII₇₇) in ferias quinquennales mutare, nr. 194. Mit-
 tuntur ad omnes Graecorum civitates theori; e decretis,
 quibus novi ludi accipiuntur, aetatem tulerunt decreta 60
 Atheniensium, Chiorum, Teiorum (?), Teniorum, ignotae
 urbis (Erythraeorum?); cf. lemma ad nr. 194.
- c. 255/4. Athenienses honorant Χαρίξενον Κυδρῶνος
 Αἰτωλῶν (= praetorem Charixenus II) corona aurea,
 hand dubie propter merita de Soteriis instaurandis, 65
BCH LI 1927, 349; cf. ad nr. 181.
- autumno 254. Soteria Aetolica quinquennalia primum ha-
 bita; Flacelière *BCH* LII 1928, 281 (de anni tempore
 cf. Beloch IV 2, 492).
252. Νικόλαος Ἀγία Αἰτωλός ἐκ Προσκείου Deli ferias 70
 Νικολαία instituit, cf. ad IG XI 2, 287 B₁₂₆₋₁₂₈ et Dur-
 rbach *Choix d'inscr. de Délos* I 47. 49; idem a populo
 Deliorum statua honoratur, IG XI 4, 1075.
- 251 (ante mensem Maium). Nicocles, tyrannus Sicyo-
 niorum, πολλὰ κακὰ τὴν πόλιν ἐργασάμενος ἐκινδύνευσεν 75
 ὑπὸ Αἰτωλῶν ἐπιβουλεωμένην αὐτὴν ἀποβαλεῖν, Plut.
Arat. 4; de tempore cf. Beloch IV 1, 613.
- med. saec. III vel antea. Decretum Aetolorum de asylia
 Teniorum, nr. 191.
- Elei (aut Alei Arcades) Olympiae statuam Phyci 80
 Aetoli dedicant, *Inscr. Olymp.* 295; cf. ad nr. 6₁₀.
- Φύσκος Μαχάτα Ναυπᾶκτιος proxenus Thisbensium,
 IG VII 2224; cf. ad nr. 6₁₀.
- c. med. saec. III. Proxeni Delphorum:
 (ἄ. Ξενοχάρεις). Τελέων¹⁾ Καρίωνος Αἰτωλός, 85
SGDI 2590.
 (ἄ. Θευτέλους). Λυδικὸς Βάθους Αἰτωλός, *FdD* III 1, 142.
 (ἄ. Αἰνιχία). Τηλεφάνης Καλλέα Αἰτωλός (ibid. 143)
 et Δικαῖος Καλλικράτης (Καλλιτίμου?) Αἰτωλός (144).
 (ἄ. Αἰσχρίωνδα). Κλέαρχος Κριτοδάμου Αἰτωλός 90
 (ibid. 145).
 (ἄ. Δαμοχάρεις). Λεοντομένης¹⁾ Στρογγυλίωνος Αἰτω-
 λός (ibid. 147) et Στρόμβιχος Λαττάβου Αἰτωλός (148).
¹⁾ Eidem hieromnemones Aetolorum ἄ. Πειθαγόρα = a.
 264/3, Syll.³ 494. 498; *FdD* III 1, 477. 95
- Νικάνωρ Δίωνος Ἴττωλός proxenus Thisbensium,
 SEG III 343.
250. Aetoli Delii incolumitatem (ἄσφάλειαν) decernunt,
 nr. 185.
- c. 250—240. Βοῦρκις Δαίτα Ναυπᾶκτιος (hieromnemo 100
 Aetolorum ἄ. Πειθαγόρα = a. 264/3, Syll.³ 494. 498;
SGDI 2523; cf. etiam infra ad a. c. 233/29) a Deliiis
 proxenia honoratur, IG XI 4, 692 (Syll.³ 500); de tem-
 pore cf. Durrbach *Choix d'inscr. de Délos* 50.

- c. 276—270. Alexander Pleuronius, ὁ Αἰτωλός, poeta nobilis (Susemihl *Gesch. alex. Litt.* I 187; Knaack *RE* I 1447 nr. 84), in Macedonia apud regem Antigonum Gonatam versatur (Wilamowitz *Hellenist. Dicht.* I 166. 198).
- 5 c. 276—267. Νεοπτόλεμος Φύσκου Αἰτωλός statua Delphica ab Eretriensibus honoratur, Syll.³ 411 (de tempore cf. Beloch IV 2, 463); vide ad nr. 3 A₁₇.
- hieme 273/2. Aenianes Aetolorum fiunt, cf. ad ver 272.
- 10 vere 272. (ἄ. Ἀρχιάδα = Syll.³ 417). Quinque suffragia Aetolorum in concilio Amphictyonum; accesserunt duo suffragia Aenianum, qui hieme 273/2 foederis Aetolici participes facti sunt (Pomtow Syll. I. c. not. 9; Beloch IV 2, 392).
- 15 — Eadem pylaea Amphictyones Τεϊάνδρῳ Μικκίνα Αἰτωλῷ ἐρ Βοττοῦ, qui una cum aliis furtum in Apollinis fano commissum indicaverat, προδικίαν, ἀσφάλειαν, ἐπιτιμάν conferunt, Syll.³ 417.
- Pyrrhus in Peloponnesum profectus copias per Aetoliam duxit, cf. Beloch IV 1, 575 not. 1.
- 20 c. 272—263. Amphissenses (simul cum Chaliensibus, ut videtur, cf. ad nr. 5) in dicionem Aetolorum veniunt, cf. ad nr. 12₁.
- c. 271. Octingentis Eleis ab Aristotimo tyranno in exilium pulsus Aetoli per fugium praebent eosque in liberanda patria adiuvant (Plut. mulier. virt. 250f; Iustin. XXVI 1, 5). Statuam tyrannicidae Cyllonis τὸ κοινὸν τὸ Αἰτωλῶν Olympiae dedicavit (Paus. VI 14, 11) [decretum Delphorum Syll.³ 423 non ad hunc sed potius ad huius filium referendum est, cf. Roussel *BCH* XLVII 1923, 28; Flacelière ibid. LII 1928, 196; Beloch IV 2, 407]. De tempore cf. Niese II 229 ('ca. 270 oder etwas später' Beloch¹ III 2, 336). — Inde ab hoc tempore, certe post bellum Chremonideum, amicitia et societas inter Eleos et Aetolos, cf. Polyb. IV 9, 10: αἰεὶ γὰρ ποτε τῆς τῶν Ἠλείων ἀντίειχοντο φιλίας Αἰτωλοὶ χάριν τοῦ διὰ τούτων ἐπιπλακάς λαμβάνειν πρὸς τὰς Ἀρπαγὰς τὰς ἐκ Πελοποννήσου καὶ Ἀρστείας et IV 5, 4 ἀναμιμνήσκων δὲ τῆς Ἠλείων πρὸς σφᾶς (= Αἰτωλοῦς) εὐνοίας καὶ συμμαχίας, cf. Niese II 229; Beloch¹ III 2, 444; Swoboda *RE* V 2410. Neque tamen Elei foederis Aetolici participes fuerunt (F. Arci *Studi di storia antica* II 154). Vide etiam titulum *Inscr. Olymp.* 295, si revera Eleorum est, cf. infra p. XIX₇₉ et ad nr. 6₁₀.
- 30 c. 270. Alexander Aetolus (cf. supra,) a Ptolemaeo Philadelpho Alexandriam accessit, ut in bibliotheca curationem tragoediarum suscipiat (Wilamowitz *Hellenist. Dicht.* I 165/6).
- 269/268. Dorienses ἐκ Μαιτροπόλιος Aetolorum fiunt, cf. ad aut. 268.
- 50 autumno 268. (ἄ. Ἀεάμβου = Syll.³ 482). Sex suffragia Aetolorum in concilio Amphictyonum; sextum suffragium est Doriensium ἐκ Μαιτροπόλιος, qui a. 269 aut 268 ad foedus Aetolicum accesserunt (Pomtow Syll.³ 417 not. 9 et 421 not. 16; Beloch IV 2, 393; Klaffenbach *Klio* XXIV 224).
- 268/7. (ἄ. Ἀεάμβου). Πλείσταινος Ῥυσιάδα Αἰτωλός proxenus Delphorum, *SGDI* 2595.
- vere 266. Decretum Aetolorum de iurisdictione (nr. 171).
- c. 265. Histiaeenses Euboeae Ἐφύραι¹) στρατονόκου Αἰτωλῶν proxeniam tribuunt, IG XII 9, 1187₂₁.
- ¹) hieromn. Aetolorum a. 266 (ἄ. Δαμαίον = Syll.³ 483; ἄ. Δαμοσθένοyc = Syll.³ 488).
- aestate 264. Locri Epinemidii Aetolorum fiunt, cf. ad aut. 264.
- 65 autumno 264. (ἄ. Πειθαγόρα = Syll.³ 494). Septem suffragia Amphictyonica Aetolorum; septimum suffragium est Locorum Epinemidiorum (Klaffenbach *Klio* XX 81; Beloch IV 2, 401. 432), qui, cum vere 264 (ἄ. Πλείσταινος = *BCH* XXVI 1902, 251 nr. 7; Nikitsky diar. colleg. institut. publ. imp. Ross. 1905, Mart. 120 nr. 7) Aetoli etiamtum sex suffragia habeant, aestate huius ipsius anni foederi Aetolico additi sunt.
- 70 263/262. Phocenses Aetolorum fiunt, cf. ad aut. 262.
- c. 263—260. (ἄ. Χαριεῖνοyc; de tempore cf. Flacelière *BCH* LII 1928, 191. 195). Βουθήρας Ἐψανείου Αἰτωλός ἐκ Τυρᾶν proxenus Delphorum, Philol. LVIII 1899, 72 nr. XVII; cf. ad nr. 12₁₀.
- 75 autumno 262. (Flacelière *BCH* LII 1928, 259; de anno cf. ibid. 275. 281). Novem suffragia Amphictyonica Aetolorum; accesserunt duo suffragia Phocensium, atque post aut. 264 (vide supra), cf. Beloch IV 2, 402.
- 80 c. 262. Acarnanes cum Alexander, Pyrrhi Epirotae filius, c. a. 263 a Macedonibus e regno suo pulsus exul ad eos confugisset (Iustin. XXVI 2, 11; 3, 1), occasione patriae a dominatione regis liberandae utuntur atque foedus cum Aetolis ineunt (nr. 3 A), cf. Klaffenbach *Klio* XXIV 223 ss.
- 85 c. 261. Timarchus Aetolus Samum occupat et brevi post socio Ptolemaeo, 'filio Ptolemaei', tyrannus Milesiorum fit (Frontin. strat. III 2, 11; Polyæn. V 25; Trog. Prol. 26; Appian. Syr. 65); cf. Wilamowitz *GGA* 1914, 86/7.
- c. 260. Aetoli contra foedus anni c. 262 (cf. supra) πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον τὸν Ἠπειρώτην ὄρκουc ποιησάμενοι καὶ συνθήκας ἐπ' ἔΞΑΝΔΡΑΠΟΔΙCΜῶ καὶ ΜΕΡΙCΜῶ τῆC ἈΚΑΡΝΑΝΙΑC (Polyb. IX 34, 7, cf. II 45, 1; Iustin. XXVIII 1, 1) Acarnanes vincunt et in partitione regionem inter meridiem et ortum solis spectantem (Stratum, Phoetiam, Matropolim, Oeniadas) accipiunt (cf. Swoboda *Staatsalt.* 301 cum not. 2). ΣΤΡΑΤΗΓῶΝ Δὲ Εἰκόνας καὶ 100 Ἀπόλλωνά τε καὶ Ἄρτεμιν τὸ ἔθνος τὸ Αἰτωλικόν

- ἈΠΈΣΤΕΙΛΑΝ (Delphos) ΚΑΤΑΣΤΡΕΥΆΜΕΝΟΙ ΤΟΥΣ ΘΜΌΡΟΥΣ
 ΣΑΪΣΙΝ ἌΚΑΡΝΆΝΑΣ, Paus. X 16, 6; cf. nr. 180. De tem-
 pore cf. Klaffenbach *Klio* XXIV 232.
- Erythraei Iones Νεοπτόλεμον Φύσκου Αἰτωλῶν (cf.
 5 p. XVIII₆), suum πρῶξενον καὶ πολίτην, corona aurea
 ob merita eius erga urbem honorant, Syll.³ 412; cf.
 ad nr. 3 A₁₇.
- 259/8. (Ἄ. Ἐμμενίδα). Λύκων Ἄγρολέοντος Ναυπάκτιος
 proxenus Delphorum, *Fid* III 4, 12.
- 10 — Timarchus Aetolus, tyrannus Milesiorum (cf. supra
 ad a. c. 261), ab Antiocho II Deo pulsus, Wilamowitz
GGÄ 1914, 86 (a. 255 Beloch IV 1, 599. IV 2, 634).
- 259 vel 255. Aetoli Heracleotas Latmios (?) civitate
 donant, nr. 120.
- 15 ante 258/7. Nicander I Anaxagorae f. Colophonius Αἰτω-
 λικά scripsit ('wie es scheint, in *Versen und Prosa*', Wilamowitz
Hellenist. Dicht. I 35), cf. O. Schneider Ni-
 candrea frg. 1—8. Probabiliter hanc ob causam
 (Vollgraff *Nikander u. Ovid* 57; Wilam. I. c. 226)
- 20 Ἄ. Νικοδάμου = a. 258/7 proxenia Delphica honoratus
 est, Syll.³ 452. Διέτριψε δ' ἐν Αἰτωλίᾳ τοὺς πλείονας
 χρόνους, ὡς φανερὸν ἐκ τῶν περὶ Αἰτωλίας συγγραμμά-
 των καὶ τῆς ἄλλης ποιήσεως, ποταμῶν τε τῶν περὶ
 Αἰτωλίας καὶ τόπων τῶν ἐκεῖσε τε καὶ ἄλλων διαφόρων
 25 διηγήσεως, ἔτι δὲ καὶ φυτῶν ἰδιότητος, vita I Westerm.
 p. 62. Ibidem (p. 61) legitur: Νικάνδρον τὸν ποιητὴν
 Διονύσιος ὁ Φασχλίτης ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀντιμάχου
 ποιήσεως Αἰτωλῶν εἰναί φησι τὸ γένος, 'haud dubie
 civis Aetolicus erat factus', Pomt. Syll. I. c. not. 9.
- 30 Ceterum cf. de hoc poeta ab altero cognomini (nepote,
 ut videtur) distinguendo Beloch IV 2, 574 et Flacelière
Rev. ét. gr. XLI 1928, 83.
256. Phocis ab Aetolorum dominatione liberata; nam
 recensetur autumno 256 (Ἄ. Καλλικλέος = Syll.³ 422; de
 35 tempore cf. Flacelière *BCH* LII 1928, 197ss. '261/0 ou
 256/5', sed a. 256/5 procul dubio praefendus) unus
 hieromnemo Phocensium, cum autumno 257 (Ἄ. Κλε-
 ῶνδα = Syll.³ 424 D) etiamtum nullus inveniatur, cf.
 Beloch IV 2, 402. Aliquot tamen oppida Phocensium
 40 in dicione Aetolorum remanebant, velut Drymaea et
 Tithronium, cf. Liv. XXVIII 7, 13. — Siquidem nu-
 merus suffragiorum Aetolorum idem (sc. novem) manet,
 Aetoli Phocensibus aliud quoddam suffragium dedisse
 videntur (Beloch IV 2, 403).
- 45 autumno 256. Amphictyones Μέντορι Δαμοσθένης (Αἰτω-
 λῶ) ἐκτὸς Ναυπάκτου προδικίαν καὶ Ἀσφαλείαν καὶ Ἀσυλίαν
 καὶ Ἀτέλειαν πάντων donant, Syll.³ 422; de tempore cf.
 supra₃₄.
- ante 255. Aetoli Chiis asyliam tribuunt, nr. 195a. Chii
 50 autem gratias agentes Aetolis civitatem aliosque ho-
 nores conferunt, SEG II 258₇₋₁₂; cf. etiam ad nr. 31₁₅₄.
255. Aetoli Chiis suffragium Amphictyonicum (Euboeorum,
 cf. Pomt. Syll.³ 554 not. 6; Beloch IV 2, 388) dant,
 nr. 195b. Chii vicissim Aetolos coronant χρυσῶι στεφάνωι
 τῶι μερίτωι ἐκ τοῦ νόμου ἀπὸ χρυσῶν Ἀλεξανδρείων 55
 ἑκατόν, SEG II 258_{19ss}.
- 255/4. Aetoli decernunt Soteria Amphictyonica annua (cf.
 p. XVII₇₇) in ferias quinquennales mutare, nr. 194. Mit-
 tuntur ad omnes Graecorum civitates theori; e decretis,
 quibus novi ludi accipiuntur, aetatem tulerunt decreta 60
 Atheniensium, Chiorum, Teiorum (?), Teniorum, ignotae
 urbis (Erythraeorum?); cf. lemma ad nr. 194.
- c. 255/4. Athenienses honorant Χαρίξενον Κυδριῶνος
 Αἰτωλῶν (= praetorem Charixenum II) corona aurea,
 haud dubie propter merita de Soteriis instaurandis, 65
BCH LI 1927, 349; cf. ad nr. 181.
- autumno 254. Soteria Aetolica quinquennialia primum ha-
 bita; Flacelière *BCH* LII 1928, 281 (de anni tempore
 cf. Beloch IV 2, 492).
252. Νικόλαος Ἄγία Αἰτωλὸς ἐκ Προσχείου Deli ferias 70
 Νικολαίεια instituit, cf. ad IG XI 2, 287 B₁₂₆·128 et Dur-
 rbach *Choix d'inscr. de Delos* I 47. 49; idem a populo
 Deliorum statua honoratur, IG XI 4, 1075.
- 251 (ante mensem Maium). Nicocles, tyrannus Sicyo-
 niorum, πολλὰ κακὰ τὴν πόλιν ἐργασάμενος ἐκινδύνευσεν 75
 ὑπὸ Αἰτωλῶν ἐπιβουλεωμένην αὐτὴν ἀποβαλεῖν, Plut.
Arat. 4; de tempore cf. Beloch IV 1, 613.
- med. saec. III vel antea. Decretum Aetolorum de asyilia
 Teniorum, nr. 191.
- Elei (aut Alei Arcades) Olympiae statuam Physci 80
 Aetoli dedicant, *Inscr. Olymp.* 295; cf. ad nr. 6₁₀.
- Φύσκος Μαχάτα Ναυπάκτιος proxenus Thisbensium,
 IG VII 2224; cf. ad nr. 6₁₀.
- c. med. saec. III. Proxeni Delphorum:
 (Ἄ. Ξενοχάρεις). Τελέων¹⁾ Καρίωνος Αἰτωλός, 85
SGDI 2590.
 (Ἄ. Θευτέλοος). Λυδικὸς Βάθους Αἰτωλός, *Fid* III 1, 142.
 (Ἄ. Αἰνήσιλα). Τηλεφάνης Καλλέα Αἰτωλός (ibid. 143)
 et Δίκαιος Καλλικράτης (Καλλιτίμου?) Αἰτωλός (144).
 (Ἄ. Αἰσχυρώνδα). Κλέαρχος Κριτοδάμου Αἰτωλός 90
 (ibid. 145).
 (Ἄ. Δαμοχάρεις). Λεοντομένης¹⁾ Στρογγυλῶνος Αἰτω-
 λός (ibid. 147) et Στρόμβιχος Λαττάβου Αἰτωλός (148).
¹⁾ Eidem hieromnemones Aetolorum Ἄ. Πειθαγόρα = a.
 264/3, Syll.³ 494. 498; *Fid* III 1, 477. 95
- Νικάνωρ Δίωνος Ἴττωλός proxenus Thisbensium,
 SEG III 343.
250. Aetoli Delii incolumitatem (Ἀσφαλείαν) decernunt,
 nr. 185.
- c. 250—240. Βοῦρκις Δαίτα Ναυπάκτιος (hieromnemo 100
 Aetolorum Ἄ. Πειθαγόρα = a. 264/3, Syll.³ 494. 498;
SGDI 2523; cf. etiam infra ad a. c. 233/29) a Deliiis
 proxenia honoratur, IG XI 4, 692 (Syll.³ 500); de tem-
 pore cf. Durrbach *Choix d'inscr. de Delos* 50.

- ante 245. Bellum inter Aetolos et Boeotos Achaeosque ortum: Boeoti Ἀχαιῶν αὐτοὺς πρὸς Αἰτωλοὺς ἐκπολεμωσάντων, μετασχόντες τοῦτοίς τῆς αὐτῆς αἰρέσεως καὶ ποιησάμενοι συμμαχίαν, μετὰ ταῦτα κατὰ τὸ συνεχὲς ἐπολέμου πρὸς Αἰτωλοὺς. ἐμβαλόντων δὲ μετὰ δυνάμεως εἰς τὴν Βοιωτίαν τῶν Αἰτωλῶν ἐκστρατεύσαντες πανδημίαι, καὶ τῶν Ἀχαιῶν ἠεροισμένων καὶ μελλόντων παραβῆσθαι οὐκ ἐκδεσάμενοι τὴν τοῦτων παρούσιαν συνέβαλον τοῖς Αἰτωλοῖς, ἠτθθέντες δὲ κατὰ τὸν κίνδυνον animo defecerunt (Polyb. XX 4, 4—6). Quae pugna a. 245 ad Chaeroneam facta est, cf. Plut. Arat. 16: ὁ δὲ Ἄρατος αἰρεθεὶς στρατηγὸς τὸ πρῶτον (a. 245/4) ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν τὴν μὲν ἀντιπέρας Λοκρίδα καὶ Καλυδωνίαν ἐπόρθησε, Βοιωτοῖς δὲ μετὰ μυρίων στρατιωτῶν βοηθῶν ὑστέρησε τῆς μάχης, ἦν ὑπὸ Αἰτωλῶν περὶ Χαϊρώνειαν ἠττήθησαν, Ἀβαιοκρίτου τε τοῦ Βοιωτάρχου καὶ χιλίων σὺν αὐτῷ πεσόντων (cf. etiam Paus. II 8, 4). Itaque Boeoti μετὰ τὴν προσεημένην ἦτταν εὐθέως ἐγκαταλιπόντες τοὺς Ἀχαιοὺς προσέειμαν Αἰτωλοῖς τὸ ἔθνος (Polyb. I. c. 5, 2), sed sui iuris manebant, id quod vel inde colligitur, quod Boeoti etiam subsequenti tempore proprios hieromnemes mittebant; ceterum cf. etiam ad nr. 17₁₀₂, ubi adde Salvetti *Studi stor. ant.* II 1893, 108/9. Videntur autem illa pace Aetolis Opuntios concessisse, cf. Beloch IV 1, 618; IV 2, 432 (sed vide etiam ad nr. 25₁₃ cum add.).
- brevi post a. 245. Thespienses Πλειστάινον τὸν Εὐρυδάμοι τοῦ ἐναντία Γαλατῶν στρατηγῆσαντος Αἰτωλοῦ Olympiae statua honorant, Paus. VI 16, 1; cf. Beloch IV 1, 618 not. 1.
- c. 243. Aetolis adiuvantibus (Polyperchon Aetolus Samicum occupat et hoc oppido ἐπιτεικίσματι ἐπὶ τοὺς Ἀρκάδας utitur, Paus. V 6, 1) Elei oppida Triphyliae Arcadibus eripiunt. Sed etiam in Arcadiam ipsam Aetoli invadunt: Timaeus τὸ τῆς ἐν Λογίοις ἱερὸν Ἀρτέμιδος ἐσύλησε, Polyeritus τὸ τοῦ Ποσειδῶνος ἐν Μαντινείᾳ διήρπασε (Polyb. IX 34, 9, 10). Tegea, Mantinea, Orchomenus (Polyb. II 46, 2, 57, 1), Phigalea (ibid. IV 3, 6; cf. 31, 1) Aetolorum foederis participes fiunt, probabiliter contra verba Polybii non per sympolitiam sed isopolitiam; cf. Swoboda *Staatsalter.* 349 not. 3 et *SB Ak. Wien* 199 (1924) 2, 11 not. 5. Probabilissime de his omnibus egit Beloch IV 1, 620/1. IV 2, 524/5 (alii de alio tempore cogitant, cf. Busolt-Swoboda *Gr. Staatskunde* II 1540 not. 1).
- Post Corinthum ab Arato occupatam (aestate 243, Beloch IV 2, 225) foedus inter Antigonum et Aetolos ἐπὶ διαίρεσι τοῦ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνος factum, Polyb. IX 34, 6, cf. 38, 9; II 43, 10, 45, 1 (Beloch IV 1, 623 not. 1).
- c. 243—229. Oppidum Arcadicum Orchomenus Φιλιππῶν, Δορκίαν (cf. ad nr. 136₁₀), Δορυμένην, Ἀναρῶ[λα]ο[ν] (?)¹⁾ Αἰτωλοῦς proxenia aliisque honoribus donat, *BCH XXXVIII* 1914, 454 nr. 2, cf. *XXXIX* 1915, 127.
- ¹⁾ Kla; Ἀναρῶβιον edd.
- Tegeatae Δαμάτριον Δαματρίῳ Αἰτωλῶν proxenia aliisque iuribus honorant, IG V 2, 10.
- 243—224. [Huic temporis spatio vindicandus est titulus IG VII 188 (sic recte iam R. Weil *Z. Numism.* IX 1882, 205 not. 2; cf. Beloch IV 2, 433). Qui continet secundum Dittenbergeri supplementa iudicium de controversiis inter Aetolos et Thyrrhenses Cassopaeosque factum, sed tam mutilatus est, ut neque de argumento neque vero de supplemento Aetolorum (reicit Beloch IV 1, 638 not. 3) satis constet; cf. etiam Oberhammer *Akarnanien* 291ss.; A. Raeder *L'arbitrage international chez les Hellènes* 1912, 83/4].
- aestate 241. Αἰτωλοὶ ἦσαν ἐπίδοσοι διὰ τῆς Μεγαρικῆς ἐμβαλοῦντες εἰς Πελοπόννησον· καὶ τοῦτο κωλύσων Ἄρατος ὁ τῶν Ἀχαιῶν στρατηγὸς ἠεροῖζε δύναμιν καὶ τοῖς ἐφόροις (sc. τῶν Λακεδαιμονίων) ἔγραφεν. οἱ δὲ τὸν Ἄγιν εὐθὺς ἐπέπεμπον -- συμμαχίας δὲ τῷ Ἄρατῷ περὶ Κόρινθον ὁ Ἄγισ -- εἶπεν αὐτῷ μὲν δοκεῖν διαμάχεσθαι καὶ μὴ παρίεσθαι τὸν πόλεμον εἰς -- ποιήσιν δὲ τὸ δοκοῦν Ἄρατῷ. Aratus autem βέλαιον ἠγεῖτο, τοὺς καρποὺς σχεδὸν ἅπαντας συγκεκομισμένων ἦδη τῶν γεωργῶν, παρελθεῖν τοὺς πολεμίους ἢ μάχῃ διακινδυνεῖσθαι περὶ τῶν ὄλων. ἐπεὶ δ' οὖν Ἄρατος ἀπέγνω μάχεσθαι καὶ τοὺς συμμαχοὺς ἐπαίνεσας διαθήκε, θαυμασθεὶς ὁ Ἄγισ ἀνεzeyγνηεν (Plut. Agis 13—15). Ita Aratus παρεχώρησε τοῖς πολεμίοις ὑπερβαλοῦσι τὴν Γεράνειαν ἀμαχεῖ παρελθεῖν εἰς Πελοπόννησον. ὡς μὲντοι παρελθόντες ἐξείφθη Πελοπόννησον κατέλαβον, -- εὐθὺς ὤρμησε μετὰ τῶν παρόντων ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἐν τῷ κρατεῖν ἄσβενεστάτους δι' ἄταξιαν καὶ ὑβριν ὄντας. ἅμα γὰρ τῷ παρελθεῖν εἰς τὴν πόλιν οἱ μὲν στρατιῶται διασπαρέντες ἐν ταῖς οἰκίαις ἦσαν, ἐξεθοῦντες ἀλλήλους καὶ διαμαχόμενοι περὶ τῶν χρημάτων, ἠγεμόνες δὲ καὶ λοχαγοὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰς θυγατέρας τῶν Πελοπόννησων περιόντες ἠρπάζον, καὶ τὰ κράνη τὰ αὐτῶν ἀφαιροῦντες ἐκείναις περιετίθεσαν τοῦ μῆδενα λαβεῖν ἄλλον, ἀλλὰ τῷ κράνει δῆλον εἶναι τὸν δεσπότην ἐκάστης. οὕτω δὲ διακειμένοι αὐτοῖς καὶ ταῦτα πράττουσιν ἐξείφθη ὁ Ἄρατος ἐπιπεσὼν προσηγέλευθαι. καὶ γενομένης ἐκπλήξεως, οἷαν εἰκὸς ἐν ἄταξιᾳ τοιαύτῃ, πρὶν ἢ πάντας πυθεῖσθαι τὸν κίνδυνον οἱ πρῶτοι περὶ τὰς πύλας τοῖς Ἀχαιοῖς καὶ τὰ προάστεια συμπεσόντες ἐφευγον ἦδη νενικημένοι, καὶ κατεπίπτεσαν ἐλαυνόμενοι προτροπᾶν ἀπορίας τοὺς συνιστάμενους καὶ προσβῆθαι. Tum narratur, quomodo animi pugnantium specie filiae Epigethis superstitione impleti sint (cf. etiam Polyaeen. VIII 59). ὁ δὲ Ἄρατος οὐδὲν ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν εἶρηκε τοιοῦτον, ἀλλὰ φησι τρεψάμενος τοὺς Αἰτωλοὺς καὶ φεύγουσι συνειπεσῶν εἰς τὴν πόλιν ἐξελάσαι κατὰ κράτος, ἐπτακόςιος δὲ ἀποκτεῖναι. τὸ δὲ ἔργον ἐν τοῖς μεγίστοις διεβοήθη, καὶ τιμάνθη ὁ ζωγράφος ἐποίησεν ἐμφαντικῶς τῇ διαθείσει τὴν μάχην ἔχουσιν. οὐ μὲν ἀλλὰ πολλῶν ἐθνῶν καὶ δυναστῶν ἐπὶ τοὺς Ἀχαιοὺς συνιστάμενων εὐθὺς ὁ Ἄρατος ἔπραττε φιλίαν πρὸς τοὺς Αἰτωλοὺς, καὶ Πανταλέοντι¹⁾ τῷ πλείστον Αἰτωλῶν δυνάμηνφ συνερῆφ χρυσάμενος οὐ μόνον εἰρήνην, ἀλλὰ καὶ

cf. *Num. p.* 81

60

65

70

75

80

85

90

95

100

105

ΣΥΜΜΑΧΙΑΝ²⁾ τοῖς Ἀχαιοῖς πρὸς τοὺς Αἰτωλοὺς ἐποίησε (Plut. Arat. 31—33). De tempore cf. Niese II 255; Beloch IV 1, 626.

¹⁾ sc. Pantaleon I Petali f. Pleuronius, quinque praetor Aetolorum. Verba autem Plutarchi quamvis ambigua de Pantaleone tum praetore intellegenda esse (sic iam Freeman *History of federal government*² 308) eo verisimilius sit, quod revera eius prima praetura inter annos fere 245—240 fuit; nam quarta c. a. 222/1 vindicanda est (cf. ad nr. 169 et 177.). Videtur igitur a. 242/1 aut 241/0 Pantaleoni primum praetura functus esse. ²⁾ Ex verbis Polybii II 44, 1 (Ἀντιγόνοῦ δὲ μεταλλᾶσαντος, καὶ συνθεμένων τῶν Ἀχαιῶν καὶ συμμαχίαν πρὸς Αἰτωλοὺς καὶ μετασχόντων εὐγενῶς αἰσὶ τοῦ πρὸς Διμήτριον πολέμου, τὰ μὲν τῆς ἀλλοτριότητος καὶ δυσμενείας ἦρθη κατὰ τὸ παρόν, ὑπεγένετο δὲ κοινονικὴ καὶ φιλικὴ τις αὐτοῖς διάθεσις) concludendum videtur foedus illud inter Aetolos et Achaeos post Antigonom demum mortuum factum esse, id quod plerisque probatum est; cf. Niese II 269; Ferguson *Hell. Athens* 199; Beloch IV 1, 630. IV 2, 528. Sed quoniam pax inter utrumque populum revera etiamtum vivo Antigono, qui et ipse huius pacis particeps erat, composita est (cf. Freeman l. c. 308; Tam *Antig. Gon.* 404 not. 22; Beloch IV 1, 627, vide etiam 629 not. 3), non video, cur expressis verbis Plutarchi οὐ μόνον εἰρήνην ἀλλὰ καὶ συμμαχίαν τοῖς Ἀχαιοῖς πρὸς τοὺς Αἰτωλοὺς ἐποίησε fides simul habeatur simul negetur (cf. etiam Tam l. c. 405 not. 26). Polybius autem l. c. non nisi in universum de diversa necessitudine, quae inter Aetolos Achaeosque temporibus Antigoni et Demetrii intercedebat, loquitur.

241—197. Rex Attalus et Aetoli amicitia coniuncti; nam ille quidem Aetolis castellum Ἐλαον suis sumptibus munivit (ante a. 219, cf. Polyb. IV 65, 6), hi autem oppidum Ἀττάλειαν a rege nominaverunt, cf. ad nr. 95₂. Anno c. 213 Aetoli cum rege foedus iniierunt, cf. infra p. XXIX₇₀.

ante 240. Aetoli per tres legatos (Τίμαιον, Κλεόπατρον¹⁾, alium) discordias inter Messenios et Phigalenses ortas componunt; Messenii et Phigalenses inter se societatem (ἰσοπολιτείαν καὶ ἐπιγαμίαν) ineunt, Syll.³ 472 (de Timaeo cf. Syll.³ 480 not. 1). Tunc temporis Messenios et Aetolos amicitia iam coniunctos esse et tituli verbis apparet, cf. etiam Polyb. IV 6, 11, qui sub anno 221/0 τῆς ὑπαρχούσης αὐτοῖς (sc. τοῖς Αἰτωλοῖς) ἐκ παλαιῶν χρόνων πρὸς τοὺς Μессηνίους φιλίας καὶ συμμαχίας mentionem facit.

¹⁾ hieromm. Aetolorum c. a. 245 (Syll.³ 461; de tempore cf. Flacelière *BCH* LII 1928, 198).

240. Ἐράτων Αἰτωλός victor Olympiorum (στᾶδιον), Euseb. I 208 Sch. (cf. etiam Dittenberg, ad IG VII 1765).

240 aut 239. Agide supplicio punito pars exulum Lacedaemoniorum et Aetolos perfugerunt. Itaque ducibus Charixeno et Timaeo στρατεύσαντες Αἰτωλοὶ πανδημεὶ κατέφθειραν μὲν αὐτῶν (sc. τῶν Λακεδαιμονίων) τὴν χώραν, ἐσηδραποδίσαντο δὲ τὰς περιόικους, ἐπεβοῦλευσαν δὲ τῇ Σπάρτῃ, μετὰ δόλου καὶ βίας τοὺς φυγάδας ἐπαγαγόντες, Polyb. IV 34, 9. Πέντε μυριάδας

ἀνδραπόδων ἐμβαλόντας εἰς τὴν Λακωνικὴν Αἰτωλοὺς ἀπαγαγεῖν auctor est Plut. Cleom. 18. Qua in expeditione Τίμαιος τὸ ἐπὶ ταινάρῳ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερὸν ἐκύλησε, Polyb. IX 34, 9. De tempore cf. Niese II 262 not. 2; Beloch IV 1, 629 not. 1. De Timaeo cf. supra⁴⁰; de Charixeno (sc. praetore Charixeno II) cf. ad nr. 18₁₈. Uter tum praetor fuerit, Timaeus an Charixenus (sc. τὸ γ'), ignoratur; Timaeum praefert A. J. Reinach *Journ. intern. numism.* 1911, 235 not. 5, nescio quo iure.

c. 240. Decretum Aetolorum de atelia metoecis Delphorum tribuenda, nr. 174.

altera parte saec. III. Ἱέρων Θούδιονος Χα[ρῶνεύς] Delphis statuam Θεοδοτοῦ Ἀντιβόλου Αἰτωλοῦ ἐκ Καλυδῶνος dedicat, *FidD* III 1, 519 (IIIe siècle, plutôt milieu que dernier quart). Bourguet (l. c.) Theodotum eundem putat atque Ptolemaei IV praefectum Coelesyriae, de quo cf. infra ad a. 221 ss.

239 (?). Malis et pars occidentalis Achaiae Phthiotidis Aetolorum fiunt, cf. ad aut. 238.

238. Aetoli Epirotarum partem Acarnaniae aggrediuntur, Iustin. XXVIII 1, 1; de tempore cf. Beloch IV 2, 527. 532. Hoc anno vel sequentibus Thyrrhenum oppidum expugnasse videntur, quod tamen ante a. 231 rursus amiserunt, cf. Klaffenbach *Klio* XXIV 234.

autumno 238. (ἄ. Ἦρυος = Syll.³ 499). Aetoli undecim suffragia Amphictyonica habent; duo nova suffragia sunt Maliensium et occidentalium Achaeorum Phthiotarum (Beloch IV 2, 409). Qui quot annis ante a. 238 ad foedus Aetolicum accesserint, non constat; certe post ver 249 (ἄ. Πράξου = *SGDI* 2511, cf. Syll.³ 444 E; etiamtum novem suffragia Aetolorum¹⁾), vix Antigono Gonata vivo, ergo probabiliter a. 239 statim post eius mortem.

¹⁾ Ut diligentiores simus, etiam post tit. Syll.³ 461 [novem Aetoli], qui post arch. Praechum, probabiliter c. a. 245 ponendus est, cf. Flacelière *BCH* LII 1928, 198.

± 238. Aetoli artificibus Bacchiis Ionicis (τοῖς ἐπ' Ἴωνίας καὶ Ἐλλησπόντου) asylam tribuunt, nr. 175; quam iam antea τοῖς τεχνίταις τοῖς εἰς Ἴσθμὸν καὶ Νεμέαν συναπορευομένοις decretam esse ex eodem titulo apparet (fortasse tum, cum Delphi idem collegium promantea aliisque iuribus honoraverunt, Syll.³ 460 = ἄ. Αἰνθίαλα, ca. med. saec. III).

237. Cum Olympias, quae tum Epirum administrabat, ad regem Macedoniae Demetrium decurrisset eique filiam suam Phthiam in matrimonium tradidisset, ut auxilium, quod misericordia non poterat, iure cognationis obtineret (Iustin. XXVIII 1, 2), bellum inter Demetrium et Aetolos Achaeosque, eorum socios (vide supra¹⁾), ortum est (ὁ Διμήτριακός πόλεμος), cf. Polyb. II 44, 1. 46, 1. 49, 7. De tempore cf. Beloch IV 2, 527. — Cuius belli annis vindicandum videtur monumentum Ptolemaeorum (nr. 56) i. e. exedra illa, quam Aetoli Thermi in honorem regis

- Ptolemaei III Euergetae eiusque familiae erexerunt. Ceterum etiam oppidum Aetolicum ΠΤΟΛΕΜΑΪC (cf. Syll.³ 545_b) ab hoc rege denominatum esse videtur. — Etiam Delphis statuae Ptolemaeorum (certe Arsinoae f. Euergetae) sane a privatis quibusdam Aetolis dedicatae sunt, cf. add. nr. 202. 203.
- Quae apud Strab. X p. 451 leguntur: περὶ τὸν ἈΡΑΚΥΝΘΟΝ τὴν ΝΕΩΤΕΡΑΝ ΠΛΕΥΡΩΝΑ ΣΥΝΦΙΚΙΣΑΝ ἈΦΕΝΤΕC Τὴν ΠΑΛΑΙΑΝ ἔΓΓΥC ΚΕΙΜΕΝΗΝ ΚΑΛΥΔΩΝΟC Οἱ Οἰκῆτορες, ΕΥΚΑΡΠΟΝ ΟΥCΑΝ ΚΑΙ ΠΕΔΙΑΔΑ, ΠΟΡΘΟΥΝΤΟC Τὴν ΧΩΡΑΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΟΥ ἘΠΙΚΛΗΘΕΝΤΟC Αἰτωλικοῦ, si revera, ut quidem videtur, ad Demetrium II referenda sunt (negaverunt hoc nonnulli viri docti atque potius de Demetrio Poliorceta cogitant, cf. Costanzi *Saggi di storia antica e di archeologia* [a G. Beloch] 1910, 67 not. 1; Beloch IV 2, 136), huic anno tribuenda esse probabiliter sumit Beloch IV 2, 528. 532.
- 236 (?). Demetrius in Boeotiam invadit. Ἀνελομένων δὲ καὶ τούτων (sc. τῶν Αἰτωλῶν) πόλεμον -- πρὸς ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ Τὸν ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΠΑΤΕΡΑ, (Βοιωτῶν) πάλιν ἐγκαταλιπόντες τούτους, καὶ παραγενομένου ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ μετὰ δυνάμεωC εἰς τὴν Βοιωτίαν οὐδενὸC πείραν λαβόντες τῶν Δειῶν, ὑπέταξαν σφῶC αὐτοῦC ὁλοσχερῶC Μακεδόσι, Polyb. XX 5, 3. Simul etiam Opuntias ab Aetolis defecisse probabile est, cf. Niese II 274; Klaffenbach *Klio* XX 83; Beloch IV 1, 631. De tempore cf. Beloch IV 2, 529.
- c. 235—232. Thyrraeorum arbitrium de finibus Oeniadarum et Metropolitanarum factum, nr. 3 B; de tempore cf. Klaffenbach *Klio* XXIV 232.
- 30 c. 235/234. Aetoli partem orient. Achaiae Phth., Thessaliotin, Phthiotin, Hestiaeotin occupant, vide ad aut. 234.
- autumno 234. (Flacelière *BCH* LII 1928, 277; de anno cf. ibid. 281). Aetoli quattuordecim suffragia in Amphityonibus gerunt; tria suffragia, quae post aut. 238 (cf. supra) accesserunt, sunt partis orient. Achaiae Phth. et Thessaliae [sc. Thessaliotidis, Phthiotidis, Hestiaeotidis] (Beloch IV 2, 412ss.). Quae regiones probabiliter c. 235/234 in potestatem Aetolorum redactae sunt.
- ὁ δὲ Αἰῶνα τοῦ -- ἄδα Αἰτωλοῦ ἐκ -- agonotheta Soteriorum (in tit. supra³² citato).
- c. 233—229. Arato compluriens in Atticam invadente etiam Aetoli Athenienses vexant. Probabiliter hoc tempore (cf. Beloch IV 1, 634 not. 1; Durrbach *Choix d'inscr. de Délos* 51) συνέβη Βοῦρκριν καταδραμόντα τὴν χώραν καταγαγεῖν εἰς Κρήτην τῶν τε πολιτῶν πλείους καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐκ τῆC πόλεωC, IG II² 844_{ss.}; de Bucri vide supra ad a. c. 250—240. Huc etiam titulos IG II² 746 et 858, ubi de Aetolia verba fiunt, spectare haud inepte concitavit Wilhelm *SBAk. Wien* 202 (1925), 5, 57.
- 50 c. 232. [Huic fere anno Beloch IV 1, 634. 664 tribuit legationem Romanorum ad Aetolos missam, de qua apud Iustin. XXVIII 1, 5—2 haec traduntur: *Acarnanes quo-*
- que diffusi Epirotis adversus Aetolos auxilium Romanorum implorantes obtinuerunt a Romano senatu, ut legati mitterentur, qui demeruerint Aetolis, praesidia ab urbibus Acarnaniae deducerent paterenturque liberos esse, qui soli quondam adversus Troianos, auctores originis suae, auxilia Graecis non miserint. sed Aetoli legationem Romanorum superbe audire* (sequuntur contumeliae et verba probrosa). *sic dimissa legatione Romanorum, ne fortius locuti quam fecisse viderentur, fines Epiri regni et Acarnaniae depopulantur.* At iure puto Holleaux (*Rome, la Grèce et les mon. hell.* 5ss.) hanc narrationem in dubium vocavit.]
- c. 231. Epirotas regno sublato foedus cum Aetolis Achaeisque inisse probabiliter Beloch (IV 1, 635) ex Polyb. II 6, 1 (cf. p. XXIII₁) conclusit.
- autumno 231. (Ἄφρων ὁ τῶν Ἰλλυριῶν βασιλεὺC) ὑπὸ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΠΑΤΡὸC ΠΕΙCΘΕΙC ΧΡῆμαCιν ὑπέσχετο βοηθεῖν ΜεδιωνίοιC ὑπ' Αἰτωλῶν πολιορκουμένοιC. Αἰτωλοὶ γὰρ οὐδ' αὖτε δυνάμενοι πέισαι Μεδιωνίους μετέχειν σφίCι τῆC αὐτῆC πολιτείας, ἐπεβάλλοντο κατὰ κράτοC ἐλεῖν αὐτούC. στρατεύσαντεC οὖν Πανδημεὶ καὶ περικτρατοπεδεύσαντεC αὐτῶν τὴν πόλιν κατὰ τὸ συνεχὲC ἐπολιόρκουν, πᾶσαν βίαν προσφέροντεC καὶ μηχανήν. συνάψαντοC δὲ τοῦ χρόνου τῶν ἀρχαιρεσίων, καὶ δέον στρατηγὸν ἕτερον ἀρεῖσθαι, καὶ τῶν πολιορκουμένων ἦδη κακῶC διακειμένων καὶ δοκούντων ἂν ἑκάστην ἡμέραν ἐνάδωσιν ἑαυτούC, ὁ προϋπάρχων στρατηγὸC προσφέρει λόγον τοῖC ΑἰτωλοῖC φάσκων, ἕπειδὴ τὰC κακοπαθείαC καὶ τοὺC κινδύνουC αὐτοῖC ἀναδέδεκται τοὺC κατὰ τὴν πολιορκίαν, δίκαιον εἶναι καὶ τὴν οἰκονομίαν τῶν λαφύρων, ἐπὶ τὴν κρατήσασθαι, καὶ τὴν ἐπιγραφὴν τῶν ὄπλων ἑαυτῶν συγχεῖσθαι. τινῶν δὲ, καὶ μάλιστα τῶν προϊόντων πρὸC τὴν ἀρχήν, ἀμφισβητούντων πρὸC τὰ λεγόμενα καὶ παρακαλούντων τὰ πλήθη μὴ προδιαλλαμβάνειν, ἄλλ' ἀκέραιον εἶναι, ᾧ ποτ' ἂν ἡ τύχη βουληθῆ περιβέβαια τοῦτον τὸν στέφανον, ἔδοξε τοῖC ΑἰτωλοῖC, ὅC ἂν ἐπικατασθεῖC στρατηγὸC κρατήσῃ τῆC πόλεωC, κοινὴν ποιεῖν τῶν προϋπάρχοντι καὶ τὴν οἰκονομίαν τῶν λαφύρων καὶ τὴν ἐπιγραφὴν τῶν ὄπλων. δεδογμένων δὲ τούτων, καὶ δέον τῆ κατὰ πόδαC ἡμέρα γενέσθαι τὴν αἴρεσιν καὶ τὴν παράληψιν τῆC ἀρχῆC, καθάπερ ἔθος ἐστὶν ΑἰτωλοῖC, προσπλεύουσιν τῆC νυκτὸC ἑκατὸν λέμβοι πρὸC τὴν Μεδιωνίαν κατὰ τοὺC ἐγγίCτα τόπουC τῆC πόλεωC, ἐφ' ᾧ ἦσαν Ἰλλυριοὶ πεντακισχίλιοι. καθορμισθέντεC δὲ καὶ τῆC ἡμέραC ἐπιγενομένηC ἐνεργὸν καὶ λαθραίαC ποιησάμενοι τὴν ἀπόβασιν -- προήγον κατὰ σπείραC ἐπὶ τὴν τῶν Αἰτωλῶν στρατοπεδείαν. οἱ δ' Αἰτωλοὶ συνέτεC τὸ γινόμενον ἐπὶ μὲν τῶν παραδούσῳ καὶ τῆ τὸλμῆ τῶν Ἰλλυριῶν ἦσαν ἐκπλαγεῖC, sed celeriter copias e castris eduxerunt. Quas Illyrii ταχέωC ἐτρέψαντο, συνεπιθεμένων τοῖC ΑἰτωλοῖC ἅμα καὶ τῶν Μεδιωνίων ἐκ τῆC πόλεωC. καὶ πολλοὺC μὲν αὐτῶν ἀπέκτειναν, ἔτι δὲ πλείουC ἀχμαλώτουC ἔλαβον. τῶν δ' ὄπλων καὶ τῆC ἀποσκευῆC ἐγένοντο πᾶCηC ἐγκρατεῖC. οἱ μὲν οὖν Ἰλλυριοὶ -- εὐθέωC ἀνήγοντο, ποιοῦμενοι τὸν πλοῦν εἰC τὴν οἰκίαν, Polyb. II 2, 5—3; de tempore cf. de Sanctis *Storia dei Romani* III 1, 293 not. 73.

230. Epirotae ad Phoenicen ab Illyriis victi ἐπρέσβευον πρὸς τοὺς Αἰτωλοὺς καὶ τὸ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνος, δεόμενοι μεθ' ἱκετηρίας σφίσι βοηθεῖν. οἱ δὲ -- ὑπήκουσαν καὶ -- παραβοηθοῦντες ἦκον εἰς Ἑλικράνον. Illyrii autem domum revocati ληλατήσαντες τὴν Ἠπειρον ἀνοχὰς ἐποιήσαντο πρὸς τοὺς Ἠπειρώτας et abscesserunt. οἱ δ' Ἠπειρώται -- διαπρέσβευσάμενοι πρὸς τὴν Τεύταν συμμαχίαν ἔθεντο μετ' Ἀκαρνάνων πρὸς τοὺς Ἰλλυριοὺς, καὶ ἦν ἐκείνοις μὲν κατὰ τοὺς ἐξῆς καιροὺς συνήρῳην, τοῖς δ' Ἀχαιοῖς καὶ τοῖς Αἰτωλοῖς ἀντίπρᾶττον, Polyb. II 6, 1—10. De tempore cf. de Sanetis *Storia dei Romani* III 1, 293 not. 73. Tum probabiliter Amphilochia et Ambracia Aetolorum faetae sunt, cf. Swoboda *Staatsaltert.* 344 not. 4; Beloch IV 2, 384/5.
- autumno 230. Χαρίεενος τοῦ Προξένου Αἰτωλὸς ἐκ Τριχονείου ἀγωνοtheta Soteriorum, Syll.³ 509 (de anno cf. Flacelière *BCH* LII 1928, 281).
- c. 230—220. Διονύσιος Θευδοσίῳ Λυσιμαχεύς (Aetoliae?) proxenus Delphorum, *FdD* III 1, 430; cf. Pomtow *GGÄ* 1913, 146.
229. Illyrii καθήραν εἰς τὴν Κέρκυραν. Itaque Corcyraei ἐπρέσβευόντο πρὸς τε τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ τοὺς Αἰτωλοὺς, ἅμα δὲ τοῦτοιοι Ἀπολλωνιᾶται καὶ Ἐπιδάμνιοι, δεόμενοι σφίσι βοηθεῖν -- οἱ δὲ -- ἐπλήρωσαν κοινῇ τὰς τῶν Ἀχαιῶν δέκα ναῦς καταφράκτους. Sed Illyrii ab Acarnanibus adiuti pugna navali περὶ τοὺς καλουμένους Παιούς facta superiores discesserunt. Itaque Corcyraei paulo post se dederunt; Illyrii autem κατάραντες εἰς τὴν Ἐπίδαμνον ταύτην πάλιν ἐπεβάλλοντο πολιορκεῖν τὴν πόλιν. κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς τῶν τὰς ὑπάτου ἀρχὰς ἐχόντων Γναῖος μὲν Φολοῦσιος ἐξέπλει ναυσι διακοσίαις ἐκ τῆς Ῥώμης, Ἀῦλος δὲ Ποστόμιος τὰς πεζικὰς ἔχων δυνάμει ἐξώρμα, Polyb. II 9, 7—11, 1. De tempore cf. Holleaux *Rev. ét. gr.* XLIII 1930, 243ss.
- Cleomenes Τεγᾶν, Μαντίνειαν, Ὀρχομενόν, τὰς Αἰτωλοῖς οὐ μόνον συμμαχίαν ὑπαρχοῦσας, ἀλλὰ καὶ συμπολιτευομένας τότε πόλεις occupat, id quod Aetoli φθονοῦντες τοῖς Ἀχαιοῖς patiuntur (οὐχ οἷον ἄγανακτοῦντες ἐπὶ τοῦτοιοις, ἀλλὰ καὶ βεβαιοῦντες αὐτῶ τὴν παράληψιν -- ἐφ' ᾧ μόνον ἰδεῖν ἀειόχρων γένόμενον ἀνταγωνιστὴν Κλεομένην τοῖς Ἀχαιοῖς), Polyb. II 46, 1—3; de tempore cf. Niese II 307; Beloch IV 1, 697.
- c. 229—226. Perrhaebi foederi Aetolorum adiuncti esse videntur, cf. ad aut. 226.
- 228 vel paulo post. Pax inter Aetolos et Antigonum Dosonem facta, cf. Niese II 324 not. 2; Beloch IV 1, 638 not. 1; de anno non satis constat.
- Boeoti a Macedonibus desciscunt et cum Aetolis Achaesque faciunt, Beloch IV 1, 638 cum not. 3.
- Tunc temporis i. e. brevi post liberationem (a. 228, cf. Beloch IV 1, 640 not. 1) Athenienses cum Aetolis foedus inisse videntur, cf. nr. 176 cum commentario.
- c. 228—223. Cephallenes in amicitiam Aetolorum se conferunt (neque autem sympolitia neque isopolitia inter ambos intercedebat, cf. ad nr. 31₈₁ et nr. 2). Tempus inde colligitur, quod a. 229 Aetoli nondum navibus Cephallenum contra Illyrios untunt, id quod a. 220 et postea fecerunt (Beloch IV 1, 719 not. 3), anno autem c. 223 lex quaedam Aetolorum, quae ad coloniam ἐν Κάμαι nescio quot annis ante constitutam spectat, vindicanda est (nr. 2). De nummo Craniorum, in quo et Αἰτωλῶν et signum oppidi exstat, cf. Swoboda *Staatsaltert.* 349 not. 1. Cephallenes etiam suffragio Amphictyonico donati sunt, probabiliter altero Magnetum Thessalorum (Pomtow Syll.³ 554 not. 6; Beloch IV 2, 417); hoc certe ante autumnum a. 215 (στρ. ΛΑΤΤΑΜΟΥ = Syll.³ 539 A, cf. add. ad nr. 2) factum est, quo primum (?)¹⁾ hieromnemo Cephallenum recensetur, fortasse eodem tempore, quo alterum suffragium Magnetum Thessalorum Magnetibus Maedriis tributum est, i. e. c. a. 224, cf. etiam Pomt. Syll.³ 554 not. 6.
- ¹⁾ De anno Ἰ. Δαμ[οκράτεος] (Syll.³ 538 A), haud dubie eiusdem fere temporis, non constat; id tamen monendum est in hoc catalogo hieromnemonem Aristodamum Pronum non hieromnemonibus Aetolorum (sic etiam Flacelière *BCH* LII 1928, 278 not. 3) adnumerandum esse. Recte de hoc titulo necnon de Syll.³ 539 A iudicat Beloch IV 2, 418; hi catalogi hieromnemonum non in populorum suffragia digesti sunt, neque igitur ex iis quicquam de Aetolorum hieromnemonibus certa ratione colligi potest. Consulendi sunt alii (in populorum suffragia digesti), atque hi docent Cephallenes proprium hieromnemonem habuisse, contra Ambraciotam in Aetolorum hieromnemonibus numerandam esse (cf. de hac quaestione Swoboda *Staatsaltert.* 344 not. 5; Busolt-Swoboda *Gr. Staatsk.* II 1517 not. 1).
227. Ὡν συντελεσθέντων (sc. pace cum Illyriis facta) ὁ Ποστόμιος (consul Romanorum) μετὰ ταῦτα πρέσβευτὰς ἐξαπέστειλε πρὸς τε τοὺς Αἰτωλοὺς καὶ τὸ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνος· οἱ καὶ παραγενόμενοι πρῶτον μὲν ἀπελογίσαντο τὰς αἰτίας τοῦ πολέμου καὶ τῆς διαβάσεως, ἐξῆς δὲ τοῦτοιοι τὰ πεπραγμένα διεξήλθον καὶ τὰς συνθήκας παρανεύσαν, ἃς ἐπεποιήντο πρὸς τοὺς Ἰλλυριοὺς. τυχόντες δὲ παρ' ἑκατέρου τῶν ἐθνῶν τῆς καθηκούσης φιλανθρωπίας αὐτοῖς ἀπέπλευσαν εἰς τὴν Κέρκυραν, Polyb. II 12, 4—5. De hac legatione cf. Holleaux *Rome, la Grèce et les mon. hellén.* 114/5.
- autumno 226. (*SGDI* 2568 = Nikitsky diar. min. publ. Ross. 1912 Mart. 150; de anno cf. Flacelière *BCH* LII 1928, 281). Quindecim suffragia Amphictyonica Aetolorum. Novum suffragium (post aut. 230, cf. Syll.³ 509; de anno supra₁₆) putat Beloch IV 2, 418 Doriensium Peloponnesiorum esse, quod Aetoli propter Ambraciam sibi vindicaverint, vix recte. Videtur potius Perrhaeborum esse, cf. Pomtow Syll.³ 509 not. 3 (sic antea etiam Beloch¹ III 2, 339 not. 1).
- Ξεννίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Αἰτωλὸς ἐκ Τριχονείου ἀγωνοtheta Soteriorum (in tit. supra₉₇ citato).

- 224 (?). Αἰτωλοὶ δεομένου (Ἀράτου) βοηθεῖν (contra Cleomenem) ἄπειπαντο, Plut. Arat. 41, cf. Niese II 331 cum not. 3.
- 5 aestate adulta 224. Antigonus Doson ἦκεν ἔχων τὰς δυνάμεις διὰ τῆς Εὐβοίας ἐπὶ τὸν Ἴσμων. οἱ γὰρ Αἰτωλοὶ πρὸς τοὺς ἄλλοις καὶ τότε βουλόμενοι κωλύσαι τὸν Ἀντίγονον τῆς βοηθείας, ἄπειπον αὐτῷ πορεύεσθαι μετὰ δυνάμειωσ ἐντὸς Πυλῶν· εἰ δὲ μή, διότι κωλύουσι μεθ' ὅλων αὐτοῦ τὴν διοδον, Polyb. II 52, 7—8; de tempore cf. Niese II 332 not. 2.
- 10 c. 224. Aetoli Magnetibus Maeandriis asylam et suffragium Amphictyonicum tribuunt, nr. 4c. De hoc suffragio et primo Magnetum hierommemone cf. ibid. ad v. 25.
- c. 223. Oppidum Βουγτίος (prope Naupaetum situm) tunc temporis foederis Aetolici non est, cf. ad nr. 31₄₀.
- 15 c. 222 (?). Aetoli Ceis asylam decernunt, nr. 169. Eodem tempore Naupaetii Ceis civitatem tribuunt, ita ut Cei Aetoli fiant, IG XII 5, 527 A. 539, cf. 532. Cei gratias agentes et ipsi Aetolos civitate donant, l. c. 532.
- 20 221 ss. Aetoli Theodotus, Panaetolus, Nicolaus, Dorymenes apud Ptolemaeum IV Philopatorem militant. Theodotus, Coelestriae praefectus, et Panaetolus, praefectus Tyri, a. 219 ad Antiochum III deficiunt; idem facit brevi post etiam Nicolaus, cui Ptolemaeus summum imperium in Antiochum tum tradiderat. De singulis hominibus eorumque rebus gestis vide indicem Polybianum.
- 25 lieme 221/0. Δωρίμαχος ὁ Τριχονεὺς -- γιὸς Νικοστράτου τοῦ παρασπονδήσαντος τὴν τῶν Πάμβοιωτῶν Πανήγυριν (cf. infra p. XXV₆₈) -- ἐξαπεστῆλην κατὰ κοινὸν εἰς τὴν τῶν Φιγαλέων πόλιν, ἥτις -- ἐτίγχανε -- τότε συμπολιτευομένη τοῖς Αἰτωλοῖς --. συνδραμόντων δὲ πειρατῶν καὶ παραγενομένων πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν Φιγαλείαν, -- ἐπέτρεψε τοῖς πειραταῖς λήζεσθαι τὰ τῶν Μεσσηνίων θέρμματα, φίλων ὄντων καὶ συμμαχῶν. -- τὸν δὲ Μεσσηνίων ἐπὶ τοῦτοιο ἀγανακτούντων καὶ διαπρεσβευομένων πρὸς τὸν Δωρίμαχον denique ipse Messenam profectus est et εἶεας -- τῇ περιστάσει συνεχώρησε πάντων ἐπιστροφῆν ποιήσεσθαι τῶν γεγονότων ἀδικημάτων τοῖς Μεσσηνίοις· ἐπανελθὼν δ' εἰς τὴν Αἰτωλίαν -- τοῖς Μεσσηνίοις ἐξέκαυσε τὸν πόλεμον.
- 30 35 40 45 50
- στρατηγὸς μὲν οὖν ὑπῆρχε τῶν Αἰτωλῶν Ἄριστων· οἷτος δὲ διὰ τινὰς σωματικὰς ἁσθενείας ἀδύνατος ὢν πρὸς πολεμικὴν χρεῖαν, ἅμα δὲ καὶ συγγενὴς ὑπάρχων Δωρίμαχου καὶ Σκόπια, τρόπον τινὰ παρακχωρῆκει τοῦτῳ τῆς ὄλης ἀρχῆς. ὁ δὲ Δωρίμαχος -- τοιαύτην ὄρμην παρέσχεσε τῷ Σκόπῳ καὶ τοῖς τοῦτου φίλοις ὥστ' οὔτε κοινὴν τῶν Αἰτωλῶν προσδεξάμενοι σύνοδον οὔτε τοῖς ἀποκλήτοις (cf. p. XXXVIII₄) συμμεταδόντες -- ἅμα Μεσσηνίοις, Ἠπειρώταις, Ἀχαιοῖς, Ἀκαρναῖς, Μακεδόσι πόλεμον ἐξήνεγκαν, Polyb. IV 3, 5—5.
220. καὶ κατὰ μὲν θάλατταν παρακρήμα πειρατὰς ἐξέπεμψαν, οἱ περιτυχόντες πλοῖφ βασιλικῶ τῶν ἐκ Μακεδονίας περὶ Κύθηρα, τοῦτό τ' εἰς Αἰτωλίαν καταγαγόντες
- ἀγτανδρον -- ἀπέδοντο. τῆς δ' Ἠπείρου τὴν παραλίαν ἐπέθρουον, συγχρώμενοι -- ταῖς τῶν Κεφαλλήνων ναυσίν· ἐπέβαλον δὲ καὶ τῆς Ἀκαρνανίας ὄριον καταλαβέσθαι (cf. 25, 3). ἅμα δὲ τοῦτοιο λάβρα διὰ Πελοποννήσου τινὰς πέμψαντες ἐν μέσῃ τῇ τῶν Μεγαλοπολιτῶν χώρα κατέσχον τὸ καλούμενον ὄχυρῳμα Κλάριον· φη λαφύρωπλεῖφ χρῆσάμενοι διήγον ἐν τοῦτῳ πρὸς τὰς Ἀρπαγὰς. οὐ μὴν ἀλλὰ τοῦτο μὲν Τιμόσεινος ὁ τῶν Ἀχαιῶν στρατηγὸς -- ἐξεπολιόρκησε τελῶς ἐν ὀλίγαῖς ἡμέραις. -- οἱ δὲ περὶ τὸν Δωρίμαχον καὶ Σκόπια -- συναθροίσαντες πανδημεῖ τοὺς Αἰτωλοὺς ἐπὶ τὸ Ῥιον, καὶ παρασκευασάμενοι πορθεῖα καὶ τὰς Κεφαλλήνων ἐτοιμάσαντες ναῦς, διεβίβασαν τοὺς ἄνδρας εἰς Πελοπόννησον καὶ προήγον ἐπὶ τὴν Μεσσηνίαν (c. mense Maio). ποιούμενοι δὲ τὴν πορείαν διὰ τῆς Πατρῶων καὶ Φαραιῶων καὶ Τριταῖων χώρας -- κακοποιούντες αὐτὴν καὶ αὐμαινόμενοι διήεσαν, μέχρι παρεγενήθησαν εἰς τὴν Φιγαλείαν. -- ἐντεῦθεν -- ἐνέβαλον εἰς τὴν τῶν Μεσσηνίων χώραν, quam ἄδεως ἐπέθρουον --. οἱ δ' Ἀχαιοὶ -- ἐπὶ πλεῖστοῖς παρουσθέντες ἐνηφίσαντο βοηθεῖν τοῖς Μεσσηνίοις, qui legationem Aegium miserant. Itaque Aratus συνήγε τοὺς ἐν ταῖς ἡλικίαις μετὰ τῶν ὄλων εἰς τὴν Μεγάλην πόλιν, Polyb. IV 6—7.
- 55 60 65 70 75 80 85 90 95 100 105
- Ἄρατος δὲ -- ἐπέμπε πρὸς τοὺς Αἰτωλοὺς -- παρακελεύομενος ἐπανάγειν ἐκ τῆς τῶν Μεσσηνίων χώρας καὶ τῆς Ἀχαιῶν μὴ γαίνειν. -- Σκόπιας δὲ καὶ Δωρίμαχος -- ἠγοῦντο συμφέρειν σοῖσι τότε τίθεσθαι τοῖς παραγελλομένοις. παραγίτκα μὲν οὖν ἐξαπέστειλλον γραματοφόρους εἰς τε Κυλλήνην καὶ πρὸς Ἄριστωνα τὸν τῶν Αἰτωλῶν στρατηγόν, ἕξιούντες κατὰ σπουδὴν αὐτοῖς ἀποστελλεῖν τὰ πορθεῖα τῆς Ἠλείας εἰς τὴν Φειάδα καλούμενην ἡῖσον. αὐτοὶ δὲ μετὰ δ' ἡμέρας ἀνεζεύξαν γέμοντες τῆς λείας, καὶ προήγον ὡς ἐπὶ τὴν Ἠλείαν (9, 7—10). Aratus plerisque coriis dimissis προήγε τὴν ἐπὶ Πάτρας, ἀντιπαράγειν τοῖς Αἰτωλοῖς προαιρούμενος. οἱ δὲ περὶ τὸν Δωρίμαχον hac re cognita τὴν μὲν λείαν ἀπέστειλαν ἐπὶ τὰ πλοῖα -- προσεντελλόμενοι τοῖς ἐκπεμπόμενοις ταῦτα πρὸς τὸ Ῥιον ἅπαντῶν, ὡς ἐντεῦθεν ποιησόμενοι τὴν ἐμβασιν, αὐτοὶ δὲ -- προήγον ἐκ μεταβολῆς ὡς ἐπ' Ὀλυμπίας. ἀκούοντες δὲ Achaeos περὶ τὴν Κλειτορίαν εἶναι, καὶ νομίζοντες οὐδ' ὡς δυνήσεσθαι τὴν ἀπὸ τοῦ Ῥίου διάβασιν ἄνευ κινδύνου ποιήσεσθαι καὶ συμπλοκῆς, constituerunt ὡς τάχιστα συμμίξαι τοῖς περὶ τὸν Ἄρατον -- καὶ κατεστρατοπέδευσαν περὶ Μεθύδιον τῆς Μεγαλοπολιτίδος· οἱ δὲ τῶν Ἀχαιῶν ἡγεμόνες, συνέντες τὴν παρούσαν τῶν Αἰτωλῶν, -- ἀναστρέψαντες ἐκ τῆς Κλειτορίας κατεστρατοπέδευσαν περὶ Κεφύας. τῶν δ' Αἰτωλῶν ποιούμενων τὴν πορείαν ἀπὸ Μεθύδιου παρὰ τὴν τῶν Ὀρχομενίων πόλιν -- ὡς ἐπὶ τὰς ὑπερβολὰς ἐπὶ τὸν Ὀλύγυρτον Achaei novissimum agmen aggressi, sed fusi atque fugati sunt (exeunte fere mense Iulio). οἱ δ' Αἰτωλοὶ -- λοιπὸν ἦδη μετ' ἄσφαλείας διὰ μέσῃ Πελοποννήσου διήεσαν. ἐν φη καιρῷ καταπειράσαντες μὲν τῆς Πελαγηῶων πόλεως, κατασύραντες δὲ τὴν Σικυωνίαν χώραν, τέλος κατὰ τὸν Ἴσμων ἐποίησαν τὴν ἀπόλυσιν (10—13, 5).

οὐ δ' Αἰτωλοὶ, παραγενομένης αὐτοῖς τῆς καθκούχης ἐκκλησίας (cf. Holleaux *BCH* XXIX 1905, 363 not. 2), συνελθόντες ἐβουλεύσαντο πρὸς τε Λακεδαιμόνιους καὶ Μεσσηνίους καὶ τοὺς ἄλλους πάντας εἰρήνην ἄγειν - - πρὸς αὐτοὺς δὲ τοὺς Ἀχαιοὺς, ἐὰν μὲν ἀφιστῶνται τῆς τῶν Μεσσηνίων συμμαχίας, ἄγειν εὐφραίναντο τὴν εἰρήνην. εἰ δὲ μή, πολεμεῖν (15, 8—9). οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι - - διαπεμψάμενοι λάβρα πρὸς τοὺς Αἰτωλοὺς φίλιαν δι' ἀπορρήτων ἔθεντο καὶ συμμαχίαν (16, 5). Scerdilaidas Illyrius postquam cum Demetrio Phario Pylum frustra aggressus est, προσέειπε πρὸς Ναύτακτον μετὰ τετταράκοντα λέμβων, πεισθεὶς Ἀμυνᾷ τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀομάνων - - ποιησάμενος δὲ συνθήκας πρὸς Αἰτωλοὺς δι' Ἀγελάου περὶ τοῦ μερισμοῦ τῶν λαφύρων, ὑπέσχετο συνεμβαλεῖν ὁμοίως τοῖς Αἰτωλοῖς εἰς τὴν Ἀχαιῶν (16, 6—10; Aetolos iam impetus in Pylum facti participes fuisse narrat Polybius 25, 4 et IX 38, 8).

οἱ περὶ τὸν Ἀγέλαον καὶ Δωριμάχον καὶ Σκόπαν - - συναθροίσαντες πανδημεῖ τοὺς Αἰτωλοὺς ἐπέβαλον εἰς τὴν Ἀχαιῶν μετὰ τῶν Ἰλλυριῶν. Ἀρίστων δ' ὁ τῶν Αἰτωλῶν στρατηγός, οὐ προσποιοῦμενος οὐδὲν τῶν γινόμενων, ἤγε τὴν ἡσυχίαν ἐπὶ τῆς οἰκείας, φάσκων οὐ πολεμεῖν τοῖς Ἀχαιοῖς, ἀλλὰ διατρεῖν τὴν εἰρήνην - - οἱ δὲ περὶ τὸν Δωριμάχον διὰ τῆς Ἀχαιΐτιδος ποιησάμενοι τὴν πορείαν, ἦκον ἄφνω πρὸς τὴν Κύναιβαν atque proditione oppido potiti sunt. Ubi cum crudeliter in incolas saevissent, ἀπολιπόντες φυλακὴν τῶν τευχῶν - - προήγον ὡς ἐπὶ Λοῦσιων· καὶ παραγενομένοι πρὸς τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερῶν - - ἀνετίνοντο διαρπάσειν τὰ θρόνματα τῆς θεοῦ καὶ τᾶλλα τὰ περὶ τὸν ναόν. οἱ δὲ Λουσιῆται νουνεχῶς δόντες τινὰ τῶν κατασκευασμάτων τῆς θεοῦ, παρήτησαν τὴν τῶν Αἰτωλῶν ἄσεβειαν τοῦ μηδὲν παθεῖν ἀνήκεστον (ad hunc ipsum igitur annum vel paulo posteriore referendum est decretum nr. 135, quo Aetoli Lusiatibus asylum tribuunt). οἱ δὲ δεξάμενοι παραχρῆμ' ἀναζεύξαντες προσεστρατοπέδευσαν τῇ τῶν Κλειτοριῶν πόλει. Quo oppido frustra temptato προλαγόντες αἴφως ὡς ἐπὶ τὴν Κύναιβαν, ὅμως τὰ θρόνματα τῆς θεοῦ περισύραντες ἀπήγαγον. καὶ τὸ μὲν πρῶτον παρέδιδον τοῖς Ἠλείοις τὴν Κύναιβαν· οὐ βουλομένων δὲ προσδέξασθαι τῶν Ἠλείων, ἐπεβάλλοντο μὲν δι' αὐτῶν κατέχειν τὴν πόλιν, στρατηγὸν ἐπιστήσαντες Εὐριπίδαν, μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν δεῖσαντες ἐκ τῶν προσαγγελλομένων τὴν ἐκ Μακεδονίας βοήθειαν, ἐμπρήσαντες τὴν πόλιν ἀπηλλάγησαν, καὶ προήγον αἴφως ὡς ἐπὶ τὸ Ῥίον, ταύτῃ κρίνοντες ποιεῖσθαι τὴν διάβασιν (16, 11—19, 6).

Demetrius Pharius a Taurione, Peloponnesi rebus praefecto Macedonico, subsidio vocatus duci καθύστερῆσας ἡμέραις τῆς τῶν Αἰτωλῶν διαβάσεως, προκατὰσῦρας τινὰς τόπους τῆς παραλίας τῆς τῶν Αἰτωλῶν κατήχησεν πάλιν εἰς τὴν Κόρινθον (19, 7—9).

Αἰτωλοὶ οὖν τοιαῦτα διεργασάμενοι κατὰ τὴν Πελοπόννησον ἦκον εἰς τὴν οἰκίαν ἄσφαλῶς (22, 1), sed συνθέμενοι τῷ Σκερδαλιᾷ δώσαντες μέρος τι τῆς λεῖας - - τὸν Σκερδαλιᾶν οὐδενὸς μερίτην ἐποίησαν τῶν ἁλόν-

των (29, 5—6). Ceterum Achaei Corinthi questi sunt, quod Aetoli etiam insidiati sunt κατὰ τὴν ἄρτι συνοικισμένην τῇ Μεγαλοπολιτῶν πόλει σπεύδοντες μετὰ τῶν Ἰλλυριῶν ἀνάστατον αὐτὴν ποιῆσαι (25, 4; cf. Niese II 419).

Philippus cum exercitu Achaecis subsidio venit et legatos omnium sociorum Corinthum convocat. Facinora autem, de quibus singuli legati Aetolos accusant, reliqua quidem nota sunt, minus tamen constat de eis, quae Boeoti et Phocenses Aetolis exprobrant, illi ὅτι συλάσαιεν τὸ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Ἰωνίας ἱερὸν εἰρήνης ὑπαρχούσης (huc videlicet spectat, quod refertur supra p. XXIV²⁸ et Polyb. IX 34, 11: Λάτταβος καὶ Νικόστρατος - - τὴν τῶν Πамβοιωτιῶν πανηγύριν εἰρήνης οὔσης παρεσπόνδησαν; cf. Niese II 409 cum not. 4), hi δὲ διότι στρατεύσαντες ἐπὶ Ἀμβρυσον καὶ Δαύλιον ἐπιβάλλοντο καταλαβέσθαι τὰς πόλεις (Polyb. IV 25, 2). Certe autem ea quoque his ipsis temporibus tribuenda sunt, cf. Niese II 415 not. 4.

Constituatur vero bellum Aetolorum atque proponitur συνανασῶσειν τοῖς συμμαχοῖς, εἰ τίνα κατέχοιεν αὐτῶν Αἰτωλοὶ χώραν ἢ πόλιν ἄφ' οὗ Δημήτριος ὁ Φιλίππου κατὰ φύσιν πατὴρ μετέλλαξε, καὶ τοὺς ὑπὸ τῶν καιρῶν ἠναγκασμένους ἀκούσιως μετέχειν τῆς Αἰτωλῶν συμπολιτείας ἀποκαταστήσειν εἰς τὰ πάτρια πολιτεύματα - - συνανακομιεῖσθαι δὲ καὶ τοῖς Ἀμφικτύσι τοὺς νόμους καὶ τὴν περὶ τὸ ἱερὸν ἐξουσίαν (25, 6—8). Philippo autem per epistolam disceptationem offerente κομισάμενοι οἱ τῶν Αἰτωλῶν ἄρχοντες τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, τὸ μὲν πρῶτον ἐλίπισαντες οὐχ ἕξειν τὸν Φίλιππον, συνέθεντο ἠτήν ἡμέραν ἐν ἧ' πρὸς τὸ Ῥίον ἀπαντήσοις. γινόντες δὲ παραγινόμενοι, ἀπέστειλαν γραμματοφόρον διασαφοῦντες ὡς οὐ δύνανται πρὸ τῆς τῶν Αἰτωλῶν συνόδου δι' αὐτῶν οὐδὲν ὑπὲρ τῶν ὄρων οἰκονομεῖν (26, 3—6). Sed συνάνατος τοῦ τῶν Ἀρχαιρεσιῶν χρόνου (μετὰ τὴν φθινοπωρινὴν ἰσμεριαν εἰς θεός, 37, 2), στρατηγὸν αὐτῶν εἶλοντο Σκόπαν, ὃς ἐεργόνηι πάντων τῶν προειρημένων ἀδικημάτων αἴτιος (27, 1).

Eodem tempore (cf. Cardinali *Riv. filol.* XXXIII 1905, 525/6) Aetoli etiam proeliis inter urbes Cretenses factis interfuerunt; nam οἱ Κνώσιοι ἐπισπῶνται χιλιόους ἐξ Αἰτωλίας ἄνδρας κατὰ συμμαχίαν (Polyb. IV 53, 8, cf. etiam 55, 1), qui Cnosios in recuperanda urbe Gortyne adiuvant (53, 9). Huc referendum videtur etiam pactum inter Aetolos et Vaxios (nr. 193), qui iam priore parte saec. III isopolitia coniuncti sunt; cf. ad nr. 6₁₁.

Demacnetus Atheniensis πρὸς τε τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν πλεονάκις ἐπρέσβευσεν, ὁμοίως δὲ καὶ πρὸς τὸν βασιλέα Φίλιππον, ὅπως ἂν παρ' ἐκατέρων τῶν δήμων ἢ τε φίλια καὶ ἡ εἰρήνη διατηρηταί, IG II² 1304₁₃₃; cf. Ferguson *Hellenist. Athens* 248. inde ab autumno 220 usque ad aestatem 219. Epirotae τοῖς παρὰ τῶν Αἰτωλῶν πρεσβευσταῖς ἀπεκρίθησαν ὅτι δεδוקταί τοῖς ἠπειρώταις διατρεῖν πρὸς αὐτοὺς τὴν εἰρήνην (Polyb. IV 30, 7).

Machatas legatus Aetolus a parte Lacedaemoniorum
arcessitus tum quidem ἄπρακτος ἐπανήγει πάλιν εἰς τὴν
οἰκίαν (34, 3—11). Postea autem tumultu facto illi Lacedaemonii ἐφυγάδευσαν τοὺς ἀντεπίοντας τοῖς Αἰτωλοῖς,
5 εἰλοντο δ' ἐξ αὐτῶν ἐφόρους, συνέθετο δὲ πρὸς τοὺς
Αἰτωλοὺς τὴν συμμαχίαν (35, 5). ὁ δὲ Μαχάτας -- ἦκε
πάλιν ὑποστρέψας εἰς τὴν Σπάρτην, καὶ παρεκάλει τοὺς
ἐφόρους καὶ τοὺς βασιλεῖς ἐξενεγκεῖν τοῖς Ἀχαιοῖς τὸν
10 πόλεμον. -- πεισθέντων δὲ τῶν ἐφόρων καὶ τῶν βασι-
λέων, ὁ μὲν Μαχάτας ἐπανήλασε, Lacedaemonii autem
in fines Argivorum invaserunt (36, 1—4).

ἐπεὶσαν δὲ καὶ τοὺς Ἡλείους οἱ περὶ τὸν Μαχάταν --
ἐξενεγκεῖν τοῖς Ἀχαιοῖς τὸν πόλεμον (36, 6). ὁ δὲ χρόνος
(τῷ Σκόπῳ) τῆς ἀρχῆς μάλιστα τότε πως διήρητο --. ἦδη
15 δὲ τῆς θερείας ἐνισταμένους -- πάντα τὰ πράγματα τὰς
ἐπιβολὰς ἐλάβανε καὶ τὰς ἀρχὰς (37, 2—3).

Κνώσιοι δὲ -- ἐξαπεστάλκεισαν χιλιούς τοῖς Αἰτωλοῖς
(55, 5).

inde ab aestate 219. Ἀλέξανδρος δὲ καὶ Δωρίμαχος --
20 ἔχοντες πρᾶξιν κατὰ τῆς τῶν Αἰγείρων πόλεως,
ἀθροίσαντες τῶν Αἰτωλῶν περὶ χιλιούς καὶ διακοσίους εἰς
Οἰνῶσιαν τῆς Αἰτωλίας -- ἀνήχθησαν. Intererat etiam
Archidamus Pantaleontis filius (cf. nr. 57 cum add.).
Aetoli clam Aegiram intrant et occupant. Sed tum
25 Aegiratae arce capta atque impetu propulsato ἐνεργῶς
ἐπέκειντο καὶ καταπληκτικῶς τοῖς πολεμίοις. ἐξ οὗ συνέβη
τοὺς πλείστους τῶν Αἰτωλῶν διὰ τὴν ποίαν αὐτοὺς ἔφ'
αὐτῶν φεύγοντας ἐν ταῖς πύλαις συμπληθῆναι. Etiam
Alexander et Archidamus interfecti sunt; pauci ad naves
30 effugerunt (Polyb. IV 57, 2—58, 11).

κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς Εὐρυπίδας, ὅς ἦν ἀπεσταλ-
μένος ὑπὸ τῶν Αἰτωλῶν στρατηγὸς τοῖς Ἡλείοις, κατα-
δραμὼν τὴν Δυμαίων καὶ Φαραιῶν, ἔτι δὲ τὴν τῶν
Τριταίων χώραν, καὶ περιελασμένος λεῖας πλοῦτος ἰκανόν,
35 -- αἰθεῖς ἐξελεθὼν κατέλαβε παρὰ τὸν Ἄρασον φρούριον
τῶν Δυμαίων εὐκαιρὸν τὸ καλούμενον Τεῖχος ἐξ ἐνεῖ
post STRATON (sic Bursian, GÖRGEN codd., GORTYAN
Reiske, ΤΟΡΘΥΝΕΙΟΝ Plassart BCH XXXIX 1915, 61)
τῆς Τελφοῦσιαν (59—60, 3).

Philippo ab Epirotis rogato Ambracum obsidente Σκό-
πας κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἀναλαβὼν τοὺς Αἰτωλοὺς
πανδημεῖ, καὶ ποιησάμενος τὴν πορείαν διὰ Θετταλίας,
ἐνέβαλεν εἰς Μακεδονίαν, καὶ τὸν τε σίτον ἐπιπορευό-
40 μενος τὸν κατὰ τὴν Πιερίαν ἐφθεῖρε καὶ λεῖας περιβαλό-
μενος πλοῦτος ἐπανήγει, ποιοῦμενος τὴν πορείαν ὡς ἐπὶ
τὸ Δῖον. ἐκλιπόντων δὲ τῶν κατοικούντων τὸν τόπον,
εἰσελθὼν τὰ τεῖχη κατέσκαψε καὶ τὰς οἰκίας καὶ τὸ γυ-
μνάσιον, πρὸς δὲ τοῦτοισ ἐνέπρησε τὰς στοὰς τὰς περὶ
τὸ τέμενος καὶ τὰ λοιπὰ διέφθεῖρε τῶν ἀναθημάτων --.
50 ἀνέτρεψε δὲ καὶ τὰς εἰκόνας τῶν βασιλέων ἡπάσας, tum
in Aetoliam rediit. Φίλιππος δὲ τὰ περὶ τὴν Μακεδονίαν
ἀκούσας, -- παρέλαβε (τὸν Ἀμβρακὸν) ἐν ἡμέραις τετ-
ταράκοντα ταῖς πᾶσις. ἄφεις δὲ τοὺς φυλάττοντας
ὑποστῆναι, ὄντας εἰς πεντακοσίους Αἰτωλῶν, Am-
bracum Epirotis tradidit; ipse ἐεισελθὼν τὴν Ἀκαρνανίαν,
55

ἦκε τῆς Αἰτωλίας πρὸς τὴν καλούμενην πόλιν Φοιτίας,
quam tertio die παρέλαβε καθ' ὁμολογίαν, ἄφεις ὑποστῆ-
ναι τοὺς ἐνόντας τῶν Αἰτωλῶν. Quingentos Aetolos
sero subsidio venientes rex insidiis paratis conceidit.
60 μετὰ δὲ ταῦτα -- προῆγε -- εἰς τὴν Στρατικὴν.
ἀποσκῶν δὲ τῆς πόλεως περὶ δέκα στάδια κατεστρα-
τοπέδευσε περὶ τὸν Ἀχελῶνα ποταμόν, ὀρμώμενος δ' ἐν-
τεῦθεν ἄδεως ἐπόρθει τὴν χώραν, οὐδενὸς ἐπεξίεναι
τολμῶντος τῶν ὑπεναντίων (61—63, 11).

Inde Philippus προῆγε -- ὡς ἐπὶ Μητροπόλεως καὶ
65 Κωνῶν. οἱ δ' Αἰτωλοὶ τὴν μὲν ἄκραν τῆς Μητρο-
πόλεως κατεῖχον, τὴν δὲ πόλιν ἐξέλιπον. ὁ δὲ Φίλιππος
ἐμπρήσας τὴν Μητρόπολιν προῆγε κατὰ τὸ συνεχὲς ἐπὶ
τὴν Κωνῶν. Equites autem Aetoli obviam progressi
frustra hostes transitu Acheloi prohibere studuerunt
70 ἀπτεχόρου πρὸς τὴν πόλιν. -- ὁ δὲ Φίλιππος
ἐπιδιαβάς τῷ στρατεύματι, καὶ πορῆσας ἄδεως καὶ ταύ-
την (τὴν χώραν προῆγε ποιοῦμενος τὴν πορείαν εἰς τὴν)
Ἰωφίαν· τοῦτο δ' ἐστὶ χωρίον, ὃ κεῖται μὲν ἐπὶ τῆς
75 παρόδου κυρίως, ὄχυρότητι δὲ φυσικῇ καὶ χειροποίητῳ
διαφέρει. συνεγγίζοντες δ' αὐτοῦ, καταπλαγέντες οἱ
φυλάττοντες ἐξέλιπον τὸν τόπον· ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦ
τόπου κυριεύσας εἰς ἔδαφος καθεῖλε. παραπλησίως δὲ
καὶ τοὺς λοιποὺς πύργους τοὺς κατὰ τὴν χώραν ἐπέταξε
80 τοῖς προνομεύουσι καταφέρειν. διελεθὼν δὲ τὰ στενὰ --
ἦκε πρὸς τοὺς Οἰνιάδας. καταστρατοπέδευσας δὲ πρὸς
τὸ Παλιάνιον -- εἶλεν αὐτὸ κατὰ κράτος, πόλιν κατὰ
μὲν τὸν περίβολον οὐ μεγίστην -- ἐλάττων γὰρ ἦν ἐπὶ τὰ
σταδίων -- κατὰ δὲ τὴν σύμπασαν κατασκευὴν οἰκίων
καὶ τευχῶν καὶ πύργων οὐδ' ὅποιος ἦτω. Quo oppido
85 diruto Philippus Oeniadas profectus est; Aetoli eo
appropinquante urbem reliquerunt. ὁ δὲ βασιλεὺς
παραλαβὼν καὶ ταύτην τὴν πόλιν, ἐξ αὐτῆς προελθὼν
κατεστρατοπέδευσε τῆς Καλυδωνίας πρὸς τὴν χωρίον
ὄχυρόν, ὃ καλεῖται μὲν Ἔλαος, ἠσφάλιστα δὲ τεῖκεσι
90 καὶ ταῖς λοιπαῖς παρασκευαῖς διαφερόντως, Ἀττάλου τὴν
περὶ αὐτὸ κατασκευὴν ἀναδεξαμένου τοῖς Αἰτωλοῖς.
γενόμενοι δὲ καὶ τοῦτοῦ κύριοι κατὰ κράτος οἱ Μακε-
δόνας καὶ πᾶσαν κατασύραντες τὴν Καλυδωνίαν, ἦκον
95 πάλιν εἰς τοὺς Οἰνιάδας (64, 3—65, 7), sed brevi post
rex propter Dardanos in Macedoniam rediit.

Magna parte Coesysyriae ab Antiocho occupata
ministri Ptolemaei IV Philopatoris διαπεμψάμενοι πρὸς
τε Ῥοδίους καὶ Βυζαντίους καὶ Κυζικηνούς, σὺν δὲ
100 τοῦτοισ Αἰτωλοῖς, ἐπεσπᾶσαντο πρὸς τὰς διαλύ-
σεις, Polyb. V 63, 5.

post equinoctium autumnale 219. παρὰ δὲ τοῖς Αἰτωλοῖς
-- στρατηγὸς ἠρέθη Δωρίμαχος· ὅς παραγῆκα τὴν ἀρχὴν
παραλαβὼν καὶ τοὺς Αἰτωλοὺς ἀθροίσας μετὰ τῶν ὀπλων,
ἐνέβαλεν εἰς τοὺς ἄνω τοίπους τῆς Ἠπειροῦ καὶ τὴν
105 χώραν ἐδήου. -- παραγενόμενος δὲ πρὸς τὸ περὶ Δω-
δώνην ἱερὸν τὰς τε στοὰς ἐνέπρησε καὶ πολλὰ τῶν
ἀναθημάτων διέφθεῖρε, κατέσκαψε δὲ καὶ τὴν ἱερὰν
οἰκίαν. Tum ἐπανήγεν αἰθεῖς εἰς τὴν οἰκίαν (Polyb. IV
67, 1—5; cf. etiam Diod. XXVI 7).
110

hieme 219. Philippus in Peloponnesum proficiscitur. κατὰ
 5 δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς Εὐρύπιδας (p. XXVI³¹) -- ὀρ-
 μήσας ἐκ Ψωφίδος ἐποίειτο τὴν πορείαν διὰ τῆς Φενικίης
 καὶ Στυμφαλίας -- βουλόμενος κατασύρει τὴν τῶν Σι-
 κωνίων χώραν, sed prope Stymphalum a Macedonibus
 oppressus ipse cum paucis equitibus Psophidem per-
 fugit (Polyb. IV 68—69, 2). Quo oppido a Philippo
 expugnato οἱ περὶ τὸν Εὐρύπιδαν ἀπῆλθον εἰς τὸν Κό-
 ριθῶν κάκειθεν εἰς Αἰτωλίαν (72, 8).

10 Postea cum Philippus Olympia in Triphyliam pro-
 ficisceretur, κατὰ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς Δωρίμαχος ὁ τῶν
 Αἰτωλῶν στρατηγός, δεομένων τῶν Ἠλείων σφίσι βο-
 θεῖν πορωμένους, ἑξακοσίους Αἰτωλοὺς καὶ στρατηγὸν
 15 Φιλιππὸν αὐτοῖς ἐπέπεμψεν. ὅς παραγενόμενος εἰς τὴν
 Ἠλείαν -- ἦκε βοηθῶν εἰς τὴν Τριφυλίαν ἐπὶ τῶν μὲν
 Ἠλείους εἰς Λέπρεον, τοὺς δὲ μισθοφόρους εἰς Ἀλίφειραν
 ἀποστείλας, αὐτὸς δὲ τοὺς Αἰτωλοὺς ἔχων ἐν Τυπαναίᾳ
 20 ἐκαραδόκει τὸ συμβεβηκόσιν (77, 6—78, 1). Aliphera
 autem a Philippo capta Phyllidas ἐκλιπὼν τὰς Τυπαναί-
 ας, προσδιάρπασας τινὰς τῶν οἰκίων, ἀπεχώρησεν εἰς τὸ Λέ-
 πρεον (79, 2). Atque Φιλαεῖς, ἀκούοντες τὰ περὶ τὴν
 Τριφυλίαν καὶ δυσαρεστούμενοι τῇ τῶν Αἰτωλῶν συμ-
 25 μαχίᾳ -- διαπρесеυσάμενοι πρὸς τὸν Φίλιππον ἐνεχεί-
 ρισαν σφᾶς αὐτοὺς καὶ τὴν πόλιν (79, 5—8). Ceterum τῆς
 τῶν Φιλαίων πόλεως ἐξαιρεθείσης ἀπροφασίτως τὸ λοι-
 πὸν ἦδη μετέχον Μεσσηνίῳ τοῦ πολέμου contra Aetolos
 (V 4, 5). Phyllidas autem appropinquante Philippo a
 Lepreatis oppido cedere coactus εἰς τὸ Σαμικόν fugit,
 30 quod Macedones statim obsidere instituerunt. οἱ δ' Αἰ-
 τῶλοι -- λαβόντες συγχώρημα μετὰ τῶν ὄπλων ποίησα-
 σθαι τὴν ἀπόλυσιν -- ὤρμησαν εἰς τὴν Ἠλείαν (IV 80,
 1—12). Haec omnia ante mediam hiemem facta esse
 videntur, 80, 16 (Beloch IV 2, 230; sed repugnat Polyb.
 I. c. 67, 7).

35 aestate 218. Philippus bello navali parato Corintho pro-
 fectus καθῆρε -- εἰς Πάτρας. -- κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς
 καιροὺς Δωρίμαχος ὁ τῶν Αἰτωλῶν στρατηγός Ἀγέλαον
 καὶ Σκόπαν ἐξαπέστειλε τοῖς Ἠλείοις μετὰ Νεοκρήτων
 40 πεντακοσίων. Philippus autem praesidio in Dymaeorum
 oppido relicto Cephalleniam petit (Polyb. V 2, 11—3, 3).
 Dum frustra oppidum Palen oppugnat, κατὰ τοὺς
 αὐτοὺς καιροὺς -- Δωρίμαχος τοὺς ἡμίσεις ἔχων Αἰ-
 τῶλῶν εἰς Θετταλίαν ἐπεποίητο τὴν ὁρμὴν (5, 1),
 45 πεπεισμένος αὐτὸν μὲν ἄσφαλῶς κατασύρειν τὴν Θεττα-
 λίαν, τὸν δὲ Φίλιππον ἀναστήσειν ἀπὸ τῆς περὶ τοὺς
 Πλαλιεῖς πολιορκίας. Sed cum hostes paratos ad dimi-
 candum in Thessalia inveniret, εἰς μὲν τὸ πεδίον οὐκ
 ἐθάρρει καταβαίνειν, ἐν δὲ ταῖς παρωρείαις προσανέχων
 διῆγε (17, 5—6).

50 Quibus nuntiatis Philippus Cephallenia profectus
 naves ad Limnaeam Acarnaniae appulit et inde una
 cum coriis Acarnanum ἦκε πρὸς τὸν Ἀχελῶν ποτα-
 μὸν -- μεταξὺ Κωνώπης καὶ Στράτου (5, 11—6). Διαβὰς
 55 δὲ τὸν Ἀχελῶν ποταμὸν προῆγε συντόμως ὡς ἐπὶ τὸν
 Θέρμον· ἕμα δὲ προῶν ἐδήμυ καὶ κατέφθειρε τὴν

χώραν. παρῆει δ' ἐκ μὲν εὐωνύμων ἀπολιπὼν Στράτον,
 Ἀγρίνιον, Θεστιεῖς, ἐκ δὲ δεξιῶν Κωνώπην, Λυσιμάχεια,
 Τριχόνιον, Φύταιον. ἀφικόμενος δὲ πρὸς πόλιν τὴν
 60 καλομένην Μέταπαι, ἢ κεῖται μὲν ἐπ' αὐτῆς τῆς Τρι-
 χονίδος λίμνης καὶ τῶν παρὰ ταύτην στενῶν, ἀπέχει
 δὲ σχεδὸν ἑξήκοντα στάδια τοῦ προσγορευομένου
 Θέρμου, ταύτην μὲν ἐκλιπόντων τῶν Αἰτωλῶν εἰσαγαγὼν
 πεντακοσίους στρατιώτας κατέχευε, βουλόμενος ἐφεδρεῖ-
 65 χρῆσθαι πρὸς τε τὴν εἰσοδὸν καὶ τὴν ἔσοδον τὴν ἐκ
 τῶν στενῶν -- ἐστὶ γὰρ πᾶς ὁ παρὰ τὴν λίμνην τόπος
 ὄρεινός καὶ τραχύς, συνηγμένος ταῖς ὕλας· διὸ καὶ παν-
 τελῶς στενήν καὶ δυσδίοδον ἔχει τὴν πάροδον -- μετὰ
 δὲ ταῦτα -- προῆγε διὰ τῶν στενῶν frontem, tergum,
 70 latus dextrum coriis firmans. τὴν μὲν γὰρ ἐκ τῶν
 εὐωνύμων ἐπιφάνειαν τῆς πορείας ἠσφάλισ' ἢ λίμνη
 σχεδὸν ἐπὶ τριάκοντα στάδια. -- καὶ παραγενόμενος
 πρὸς τὴν καλομένην κόμην Παμοίαν, ὁμοίως καὶ ταύ-
 τὴν ἠσφαλισάμενος φρουρὰ προέβαινε πρὸς τὸν Θέρμον,
 75 ὁδὸν οὐ μόνον προσάνθη καὶ τραχείαν διαφερόντως, ἀλλὰ
 καὶ κρηνοὺς ἐξ ἐκατέρου τοῦ μέρους ἔχουσαν βαθεῖς,
 ὥστε καὶ λίαν ἐπιφθαλὴ καὶ στενήν τὴν πάροδον εἶναι
 κατ' ἐνίοις τόποις, τῆς πάσης ἀναβάσεως οὐχὺς σχεδὸν
 ἐπὶ τριάκοντα στάδια. διανύσας δὲ καὶ ταύτην ἐν βραχεῖ
 80 χρόνῳ -- ἦκε πολλὰς ὕρας ἐπὶ τὸν Θέρμον, καὶ κατα-
 στρατοπεδεύσας ἐφῆκε τὴν δύναμιν τὰς τε περιοικί-
 κώμας πορθεῖν καὶ τὸ τῶν Θερμιῶν πεδίον ἐπιτρέχειν,
 ὁμοίως δὲ καὶ τὰς οἰκίας τὰς ἐν αὐτῷ τῷ Θέρμῳ διαρ-
 85 πάζειν -- τῇ δ' ἐπαύριον -- τῶν ὄπλων τῶν ἐν ταῖς
 στοαῖς ἀνακειμένων τὰ μὲν πολυτελῆ καθαιροῦντες ἀπεκό-
 μισον, -- τὰ δὲ λοιπὰ συναθροίσαντες πῦρ ἐνέβαλον. ἦν
 δὲ ταῦτα πλείω τῶν μυρίων καὶ πεντακισχιλίων. --
 λαβόντες ἔννοια τῶν ἐν Δίῳ καὶ Δωδώνῃ πεπραγ-
 90 μένων τοῖς Αἰτωλοῖς, τὰς τε στοὰς ἐνεπίμπρασαν καὶ τὰ
 λοιπὰ τῶν ἀναθημάτων διέφθειρον -- οὐ μόνον δὲ
 τῷ πυρὶ κατελυμνήναντο τὰς ὀροφάς, ἀλλὰ καὶ κατέ-
 σκαψαν εἰς ἔδαφος. ἀνέτρεψαν δὲ καὶ τοὺς ἀνδριάντας,
 ὄντας οὐκ ἐλάττους δικιλίων· πολλοὺς δὲ καὶ διέφθει-
 ραν, πλὴν ὅσοι θεῶν ἐπιγραφὰς ἢ τύπους εἶχον (7, 6—9, 3).

ὁ δὲ Φίλιππος ὅσα δύνατον ἦν ἄγειν καὶ φέρειν
 95 ἀναλαβὼν ἐκ τοῦ Θέρμου προῆγε, ποιοῦμενος τὴν αὐτὴν
 ἐπᾶνοδον ἢ καὶ παρεγένετο --. Aetoli autem προ-
 σεβονηκότες καὶ συνθηροσμένοι σχεδὸν εἰς τρισχιλίους
 -- Ἀλεξάνδρου τοῦ Τριχονέως προεστῶτος αὐτῶν --
 προσέκειντο τοῖς ἐσχάτοις, sed ab Illyriis ex insidiis
 100 concurrentibus repulsi sunt. Tum ταχέως οἱ περὶ τὴν
 οὐραγίαν, ἐμπρῆσαντες τὸ Πάμφιον καὶ μετ' ἄσφαλείας
 διελευθόντες τὰ στενά, συνέμιξαν τοῖς Μακεδόσιν· ὁ γὰρ
 Φίλιππος ἐστρατοπεδεύκως περὶ τὴν Μέταπαι ἐνταυθοῖ
 προσανεδέχετο τοὺς ἀπὸ τῆς οὐραγίας. εἰς δὲ τὴν
 105 ὑστεραίαν κατασκῆψας τὴν Μέταπαι προῆγε, καὶ παρενέ-
 βαλε περὶ τὴν καλομένην πόλιν Ἄκρας. τῇ δ' ἕξις
 ἕμα προῶν ἐπόρθει τὴν χώραν, καὶ καταστρατοπεδεύσας
 περὶ Κωνώπην ἐπέμεινε τὴν ἐχομένην ἡμέραν. τῇ
 δ' ἐπιούσῃ πάλιν ἀναζεύξας ἐποίειτο τὴν πορείαν παρὰ
 τὸν Ἀχελῶν ἕως ἐπὶ τὸν Στράτον. Flumine autem
 110 traiecit ἕμα τῷ τὴν οὐραγίαν παραλάξαι τὴν πόλιν,

quo tria milia peditum, quadringenti fere equites Aetolorum, quingenti Cretes convenerant, equites et Cretes eruperunt, sed proelio commisso fugati sunt; Philippus Limnaeam rediit (13—14, 7) atque tum Corinthum porθέας εν παράπλω την τών Οίανθέων χώραν (17, 8, cf. 18, 9). Cf. etiam IG XII 5, 125, (ἐλῶ]ν κατὰ κράτος τὸν Θέρμον) et epigramma IG IV² 1, 590.

προσπεσούσης δὲ (Δωριμάχῳ) τῆς τῶν Μακεδόνων εἰς τὴν Αἰτωλίαν εἰσβολῆς, ἀφένετος τὸν κατὰ Θετταλίαν ἐβοήθει τοῦτοισ κατὰ σπουδῆν, sed καθυστερεῖ πάντων (17, 7).

Philippus ex expeditione contra Lacedaemonios facta Corinthum reversus παρόντων προσβευτῶν παρά τε Ῥοδίων καὶ Χίων περὶ διαλύσεως τοῦ πολέμου, χρηματίσας τοῦτοισ - - τοῦτοισ ἐπέπεμπε, διαλέγεσθαι κελεύσας καὶ τοῖς Αἰτωλοῖς περὶ τῆς διαλύσεως (24, 11). Qui ἐπανῆκον ἐκ τῆς Αἰτωλίας, ἀνοχὰς τε πεποημένοι τριακονθήμερους, καὶ πρὸς τὰς διαλύσεις ἐτοιμοὺς φάσκοντες εἶναι τοὺς Αἰτωλοὺς, καὶ τεταγμένοι ῥητὴν ἡμέραν, εἰς ἣν ἤειον τὸν Φίλιππον ἀπαντᾶσαι πρὸς τὸ Ῥίον, ὑπισχυόμενοι πάντα ποιῆσαι τοὺς Αἰτωλοὺς ἐφ' ᾧ συνθέσθαι τὴν εἰρήνην. ὁ δὲ Φίλιππος δεξάμενος τὰς ἀνοχὰς Patras socios convocavit. Aetoli autem clam a Megalea, qui Philippo ἐπὶ τοῦ γραμματεῖου a Dosone relictus erat, admoniti θαρρεῖν καὶ μένειν ἐν τῷ πολέμῳ, διότι τὰ κατὰ τὸν Φίλιππον ἔξω τελέως ἐστὶ διὰ τὴν Ἀχορηγίαν, et certiores facti de eis, quae apud Macedones facta erant, ἐπίσαντες μέγα τι καὶ δυσχερὲς κίνημα περὶ τὴν Αἴλην εἶναι, παρείκον ὑπερπιθέμενοι τὸν ἐπὶ τὸ Ῥίον ταχθεῖσαν ἡμέραν. ὁ δὲ Φίλιππος socio qui convenerant hortatus ἄφως ἀπέπλευσεν εἰς τὸν Κόρινθον (28—29, 4).

autumno 218. (Syll.³ 523; de anno cf. Flacelière BCH LII 1928, 280, 281). Tredecim suffragia Amphictyionica Aetolorum. Quae duo suffragia desint, non constat.

— Δε...τος Δαμοσθένης Αἰτωλὸς ἐκ - - agnotheta Soteriorum, cf. Pomtow *Klio* XIV 306 (de anno Flacelière BCH LII 1928, 281).

— Λυκοῦργος ὁ βασιλεὺς τῶν Λακεδαιμονίων εἰς Αἰτωλίαν ἔφυγε, καταπλαγεὶς τοὺς ἐφόρους (Polyb. V 29, 8).

hieme 218/7. τοῦ δὲ χειμῶνος ἐπιγενομένου - - Πυρρίας ὁ παρὰ τῶν Αἰτωλῶν ἀπεσταλμένος στρατηγὸς τοῖς Ἠλείοις - - οὐ μόνον τὴν τῶν Δυμαίων καὶ Φαραίων συνεχῶς ἐπόρθε χώραν, ἀλλὰ καὶ τὴν τῶν Πατρέων. τὸ δὲ τελευταῖον ἐπὶ τὸ Παναχαϊκὸν ὄρος καλούμενον ἐπιστρατοπεδεύσας - - ἐδάφου πᾶσαν τὴν ἐπὶ τὸ Ῥίον καὶ τὴν ἐπ' Αἴπιον κεκαμμένην χώραν (Polyb. V 30, 1—4).

aestate 217. ἄρτι δὲ τῆς θερῆς ὥρας ἐνισταμένης καὶ στρατηγοῦντος Ἄγῆτα τῶν Αἰτωλῶν - - Λυκοῦργος ὁ Σπαρτιάτης ἐπανῆκε πάλιν ἐς Αἰτωλίαν. - - οὗτος οἶν ἐτάττετο πρὸς Πυρρίαν τὸν Αἰτωλῶν (cf. supra⁴¹) - - περὶ τῆς εἰς τὴν Μεσσηνίαν εἰσβολῆς. - - ὁ δὲ Πυρρίας - - κατὰ τὴν εἰσβολὴν τὴν εἰς Μεσσηνίαν εὐθὺς κωλυθεὶς ὑπὸ τῶν Κυπαρισίων, ἀνέστρεψε. Itaque

etiam Lyeurgus, qui eodem tempore profectus erat, 55 ἀπρακτος ἄφως εἰς τὴν Σπάρτην ἀπὸ ἀλλῆ (Polyb. V 91—92, 6).

οἱ δ' Ἠλείοι, δυσαρεστούμενοι τῷ Πυρρίᾳ, πάλιν ἐπισπᾶσαντο στρατηγὸν παρὰ τῶν Αἰτωλῶν Εὐριπίδαν, ὃς θηρῆας τὴν τῶν Ἀχαιῶν σύνοδον - - ἐξώδευσε, 60 καὶ διελθὼν διὰ τῆς Φαραϊκῆς κατέδραμε τὴν χώραν ἕως τῆς Αἰγιάδος. περιελασάμενος δὲ λείαν ἱκανὴν ἐποίητο τὴν ἀποχώρησιν ὡς ἐπὶ Λεόντιον, sed in itinere ab Achaeis victus est (94, 2—6).

κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς ὁ τῶν Ἀχαιῶν ναύαρχος 65 ἐξοδεύσας εἰς Μολυκρίαν, ἦκεν ἔχων οὐ πολὺ λείποντα τῶν ἑκατὸν σωματίων. ἄφως δ' ὑποστρέψας ἔπλευσε πρὸς Χάλακιαν, τῶν δ' ἐκβουθονοσάντων ἐκυρίευσεν δύο μακρῶν πλοίων αὐτάνδρων· ἔλαβε δὲ καὶ κέλητα περὶ τὸ Ῥίον Αἰτωλικὸν ὁμοῦ τῷ πληρώματι (94, 7—8).

ἦδη δὲ τοῦ βερικοῦ συνάπτοντος - - Εὐριπίδας τοὺς Αἰτωλοὺς ἔχων ἐξώδευσε, βουλόμενος κατασύρει τὴν τῶν Τριταίων χώραν (95, 5—6). Itaque Achaei incursionem in Elidem faciunt; ἅμα δὲ τοῦτοισ ὁ ναύαρχος τῶν Ἀχαιῶν ποιησάμενος ἀποβάσεις πλεονάκεις εἰς 75 τε τὴν Καλυδωνίαν καὶ Ναυπακτίαν τὴν τε χώραν κατέσυρε καὶ τὴν βοήθειαν αὐτῶν συνέτριψε δις. ἔλαβε δὲ καὶ Κλεόνικον τὸν Ναυπακτικόν, ὃς διὰ τὸ πρότερον ὑπάρχειν τῶν Ἀχαιῶν παραγὰ μὲν οὐκ ἐπράθη, μετὰ δὲ τῆς χρόνον ἀφείθη χωρὶς λύτρων (95, 11—12).

κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους Ἄγῆτας ὁ τῶν Αἰτωλῶν στρατηγὸς συναγαγὼν πανδημεῖ τοὺς Αἰτωλοὺς ἐληλάθησεν μὲν τὴν τῶν Ἀκαρνάνων χώραν, ἐπεπορεύθη δὲ πορθῶν πᾶσαν ἄδεος τὴν Ἠπειρον. - - οἱ δ' Ἀκαρνᾶνες ἀντεμβαλόντες εἰς τὴν Στρατικὴν καὶ πανικῶ περιπεσόντες - - ἐπανῆλθον, οὐ τολμησάντων αὐτοὺς ἐπιδῶσαι τῶν ἐκ τοῦ Στράτου (96, 1—3).

Hagetas Phanoteam (Phocidis) petit sperans oppidum proditioe praefecti se occupaturum esse. Sed fraude 90 deceptus ἄφως ἐπανῆγε τὴν δύναμιν (96, 4—8).

Eodem tempore Philippus ex Macedonia per Larissam profectus frustra Meliteam temptat (97, 4—6, cf. IX 18, 5—9). Inde Thebas Phthioticas se vertit, ex qua urbe, κατεχόντων αὐτῆς τῶν Αἰτωλῶν καὶ συνεχῆς ποιουμένων τὰς ἐπιδρομὰς, μεγάλα συνέβαινε βλάπτεσθαι 95 τοὺς τε Διμητρίεις καὶ τοὺς Φαρσαλίους (hic errorem scriptoris subesse probat Beloch IV 2, 414 ss.)¹⁾ ἐπὶ δὲ Λαρισαίους· πολλακίς γὰρ ἐποιοῦντο τὰς καταδρομὰς ἕως ἐπὶ τὸ καλούμενον Ἀμυρικὸν πεδίον. Post duodecim demum dies παρέδωκαν οἱ Θηβαῖοι τὴν πόλιν. ὁ δὲ 100 Φίλιππος - - τοὺς μὲν ὑπάρχοντας οἰκίτορας ἐξηνδραποδίσασατο, Μακεδόνας δ' εἰσοικίσας Φιλίππου τὴν πόλιν ἀντὶ Θηβῶν κατωμόμασεν (99—100, 8, cf. Dioid. XXVI 9; ad haec proelia spectat etiam carmen Hiller *Hist. gr. Epigr.* 104). Profugis Aetoli Thronium sedem dederunt 105 (Liv. XXVIII 7, 12).

¹⁾ Obloquitur F. Stählin *Philol.* LXXVII 1921, 200, qui putat Pharsalum ab Antigono recuperatam esse.

ἦδη δ' αὐτοῦ (sc. Φιλίππου) συντελεσμένου τὰ κατὰ τὰς Θέβας, πάλιν ἦκον ὑπὲρ τῶν διαλύσεων παρὰ τε 110

Χίων καὶ Ῥοδίων καὶ Βυζαντίων πρέσβεις καὶ παρὰ Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως. Rex autem ἐπέμπευε κελεύσας αὐτοὺς πείραν λαμβάνειν καὶ τῶν Αἰτωλῶν. αὐτὸς δὲ τῆς διαλύσεως ὠλιγόρει (Polyb. V 100, 9—11).

5 Philippus Argis nuntio pugnae Trasmunicae accepto, οὐδὲ τοὺς πρεσβευτὰς ἔτι προσδεξάμενος τοὺς κοινῆ πρᾶττοντας τὰ περὶ τὰς διαλύσεις, παραχρῆμα Κλεόνικον μὲν τὸν Ναυπάκτιον πρὸς τοὺς Αἰτωλοὺς διεπέμψατο (κατέλαβε γὰρ ἔτι τοῦτον ἐκ τῆς λίχμαλλωσίας ἐπιμένοντα 10 τὴν τῶν Ἀχαιῶν σύνοδον) -- μετὰ ταῦτα δις ἡ τρίς ἀνακάμψαντος τοῦ Κλεόνικου, δεομένων τῶν Αἰτωλῶν εἰς λόγους σοῖσις συνελθεῖν ἐπήκοοσε atque sociis Panormum convocatis cum Aetolis, qui πανδημεὶ Ναυπακτὸν convenerant, per Aratum, Taurionem, alios egit. Denique 15 rex ab Aetolis rogatus διέπλευσε μετὰ τῆς δυνάμεως πρὸς τὰ λεγόμενα Κοῖλα τῆς Ναυπακτίας, ἃ τῆς πόλεως εἰκοσι μάλιστα σταδίους ἀπέστηκε, atque Aetolis per socios pacem ea conditione detulit ὥστ' ἔχειν ἀμφοτέρους ἃ νῦν ἔχουσι δεξαμένων δὲ τῶν Αἰτωλῶν ἐτοίμως, τὸ λοιπὸν ἦδη περὶ 20 τῶν κατὰ μέρος συνεχεῖς ἐγίνοντο διαποστολαὶ πρὸς ἀλλήλους. Tunc temporis Agelaus Naupactius notissimam illam orationem habuit, qua πάντας μὲν παρῴρμησε τοὺς συμμάχους πρὸς τὰς διαλύσεις, μάλιστα δὲ τὸν Φίλιππον. Διόπερ ἀνομολογησάμενοι πρὸς σοῖς ὑπὲρ 25 τῶν κατὰ μέρος καὶ κυρώσαντες τὰς διαλύσεις ἐχωρῖσθησαν (102, 4—105, 2). Pax facta est exeunte mense Augusto vel ineunte Septembri, cf. Nissen *Rh. Mus.* XXVI 1871, 246; Holleaux *Rome, la Grèce et les monarch. hellénist.* 163 not. 3. Ceterum cf. ad bellum sociale etiam Plut. 30 Arat. 47 et Justin. XXIX 1—3.

Amiserunt igitur hoc bello Aetoli: Ambracium¹⁾, Phoeτίας, Oeniadas, Phigaleam, Thebas Phthioticas, probabiliter etiam Metropolim (cf. Salvetti *Studi stor. ant.* II 119).

35 ¹⁾ Quod Oberhummer (*Akarnanien* 163) affirmat Ambraco capto Epirotas etiam aestate 219 Ambraciam ipsam expugnasse, redarguitur titulo Syll.³ 545 (c. n. 213), ubi inter hieromnemones Aetolorum Ambraciota quidam recensetur (sic recte Busolt-Swoboda *Gr. Staatsk.* II 1517 not. 1).

40 aequinoctio autumnali 217. Αἰτωλοὶ -- στρατηγὸν Ἀγέλαον εἴλοντο τὸν Ναυπάκτιον, δοκοῦντα πλείστα συμβεβῆσθαι πρὸς τὰς διαλύσεις, sed brevi post pacem aegre ferentes κατεμέμφοντο τὸν Ἀγέλαον. -- ὁ δὲ -- παρακατεῖχε τὰς ὀρεῖς αὐτῶν, Polyb. V 107, 5—7.

45 c. 217—202. (Λ)έων Αἰτωλός dedicat φιάλην in Amphiaro Oropiorum ἄρχ. ἐν κοινῇ βοιωτῶν στρατῶνος, IG VII 303₆₁; de tempore cf. Holleaux *Rev. ét. gr.* XIII 1900, 188 not.

50 brevi post 217. Delphi statuum Pantaleonis Petali f. Pleuronii Apolloni dedicant, Syll.³ 621; de tempore cf. Pomtow *Klio* XVII 197.

214. Aethaeo Sardibus incluso mercennarii Aetoli subsidio missi sunt, auctore Sosibio ut videtur, Polyb. VII 16, 7; cf. Holleaux *Rev. ét. anc.* XVIII 1916, 233ss.

autumno 214. (Flacelière *BCH* LII 1928, 278; de anno cf. *ibid.* 280). Probabiliter duodecim suffragia Amphictyonica Aetolorum, certe idem numerus in catalogis annorum sequentium (velut Syll.³ 545 [c. a. 213; duodecim hieromnemones Aetolorum est Ambraciota, cf. Busolt-Swoboda *Gr. Staatsk.* II 1517 not. 1] et 553 [c. a. 208]) 60 invenitur. Quod suffragium desit, ignoratur. — De hieromnemones catalogis proxime antecedentibus (Syll.³ 538 A et 539 A) cf. supra p. XXIII₇₂.

214/3. Aetoli Mytilenacis asylum conferunt, nr. 189. Mytilenaei gratias agentes laudant τὸ κοῖνον τῶν Αἰτωλῶν 65 καὶ τοὺς προέδροις καὶ πανταλλόντα τὸν στρόταγον, IG XII 2, 15_{13a}.

— Arbitrium Aetolorum de Melitaeensibus et Xyniensibus, nr. 177.

c. 213. Probabiliter tum Aetoli foedus non solum cum 70 Messeniis fecerunt (Holleaux *Rome* 203 not. 3; *Cambr. anc. hist.* VIII 122) sed etiam cum rege Attalo (*Rome* 207 not. 3).

213/2. Aetolorum arbitrium de Melitaeensibus et Perensibus, nr. 188. 75

vere 212. Quin Syracusani Lacedaemonium quendam a Romanis captum redimerent, non *abnuit Marcellus, iam tum Aetolorum, quibus socii Lacedaemonii erant, amicitiam adfectantibus Romanis*, Liv. XXV 23, 8—9; de tempore cf. Holleaux *Rome* 208 not. 4. Itaque in 80 Graecia M. Valerius Laevinus per secreta colloquia Aetolorum principum animos temptat, cf. Liv. XXVI 24, 1 et Holleaux l. c. 201 not. 5.

post aequinoctium autumnale 212. *M. Valerius Laevinus -- ad indictum ante ad id ipsum concilium Aetolorum classe expedita venit. -- dicta promissaque a Romano imperatore Scapas, qui tum praetor gentis erat, et Dorimachus, princeps Aetolorum, adfirmaverunt auctoritate sua -- igitur conscriptae condiciones, quibus in amicitiam societatemque 90 populi Romani venirent, additumque, ut, si placeret vellentque, eodem iure amicitiae Elei Lacedaemoniique et Attalus et Pleuratus et Scordilaeus essent, Asiae Attalus, hi Thracum et Illyriorum reges; bellum ut extemplo Aetoli cum Philippo terra gererent; navibus ne minus viginti quinque quinqueremibus adjuvaret Romanus; urbem Corcyrae tenus ab Aetolia incipienti solum tectaque et muri cum agris 95 Aetolorum, alia omnis praedia populi Romani esset, darentque operam Romani, ut Acarnaniam Aetoli haberent; si Aetoli pacem cum Philippo facerent, foederi adscriberent ita ratam fore pacem, si Philippus arma ab Romanis sociisque quique eorum dicionis essent abstinuisset; item, si populus Romanus foedere iungeretur regi, ut caveret, ne ius ei belli inferendi Aetolis sociisque eorum esset. haec convenerunt conscriptaque biennio post Olympiae ab Aetolis, in Capitolio ab Romanis, ut testata sacralis monumentis 105 essent, sunt posita. morae causa fuerant retenti Romae diutius legati Aetolorum*, Liv. XXVI 24, 1. 4—15, cf.

etiam Iustin. XXIX 4, 5; ad pactum vide E. Täubler Imp. Rom. I 210. 430. De tempore (totius quoque belli) recte egit Niese II 476 not. 4, cf. etiam Holleaux *Rome* 209 not. 2 et *Cambr. anc. hist.* VIII 124; frustra a. 211 denuo defendit Walek *Rev. Philol.* 1928, 9 ss.; de *morae causa* cf. Holleaux I. c. 212.

*Aetoli extemplo moverunt adversus Philippum bellum, et Laevinus Zacynthum*¹⁾ - - praeter arcem vi cepit et Oeniadas Nasumque Acarnanum captas Aetolis contribuit, Liv. I. c. 24, 15, cf. Polyb. IX 39, 2.

¹⁾ Num revera Laevinus etiam Zacynthum Aetolis tradiderit, ut De Sanctis *Storia dei Romani* III 2, 418 et Holleaux *Rome* 218 not. 3; *Cambr. anc. hist.* VIII 126 contendunt, dubito. Neque enim satis apparet ex verbis Livii neque apud Polyb. IX 39, 2 commemoratur. Certe eis, de quibus foedere cautum erat, respondisset. Ceterum postea (probabiliter a. 207, cf. Holleaux *Rome* 253 cum not. 3) Philippus insulam recuperavit.

212—207. - - ΑΣ ΦΙΛΟΣΕΝΙΔΟΥ ΠΛΑΥΡΩΝΙΟΣ, mercennarius, proxenus Lilaesium, *Fid* II (*La terrasse du temple*) p. 224₁₁.

ante ver 211. *Scopas ubi profectum in Thraciam regem Philippum* - - *audivit, armata omni iuventute Aetolorum bellum inferre Acarnaniae parat. Acarnanes ab quindecim ad sexaginta annos iurati nisi victores se non redituros - - castra in extremis finibus suis obvia hosti posuerunt atque Philippum auxilio vocaverunt. Aetolorum impetum tardaverat primo conivrationis fama Acarnaniae, deinde auditus Philippi adventus regredi etiam in intimos cogit fines. Philippus cum audisset reditum Aetolorum ex Acarnania, et ipse Pellam rediit*, Liv. XXVI 25, 9—17, cf. Polyb. IX 40, 4—6.

vere 211. *Laevinus veris principio a Corcyra*, ubi hiemaverat, *profectus - - cum venisset Naupactum, Anticyram inde se petiturum edixit, ut praesto ibi Scopas Aetolique essent. Anticyra tertio ferme post die utrimque oppugnari coepit est. - - intra paucos dies recepta vrbs per deditionem Aetolis traditur, praeda ex pacto Romanis cessit*, Liv. XXVI 26, 1—3, cf. Polyb. IX 39, 2; scilicet de oppido Phocidis agitur, non Loeridis¹⁾, ut ait Livius (sic recte iam Salvetti *Studi stor. ant.* II 120). Certe ante a. 208 Aetoli oppidum rursus amiserunt, cf. Holleaux *Rome* 242 not. 3.

¹⁾ Hoc defendere studet Oldfather *RE* XIII 1226. Frustra tamen, nam vix Romani feminas liberosque in servitutem traxissent (Polyb. I. c.), si de recuperatione oppidi antea Aetolici actum esset.

hieme 211/10. Cleonicus (Naupactius, cf. supra p. XXVIII₇) et Chlaeneas (Calydonius)¹⁾ ab Aetolis Spartam missi, ut Lacedaemonios ad societatem perducerent; certamen verborum inter Chlaeneam et Lyciscum, legatum Acarnanum (Polyb. IX 28—39); vicit Chlaeneas (ibid. XVI 13, 3); de tempore cf. Niese II 482; Holleaux *Rome* 213 not. 4. Ex oratione Chlaeneae apparet tunc temporis et Eleos et Messenios et regem Attalum iam socios Aeto-

lorum esse (I. c. IX 30, 6—7), cf. supra ad a. c. 213. Attalus ex foedere mille milites mittere debebat (Liv. XXXI 46, 3).

¹⁾ Hieronymo Aetolorum c. 208/7, Syll.³ 553.

210. Heraeam ab Aetolis ex Elide agredientibus expugnatam, sed brevi post a Philippo recuperatam praesidioque firmatam esse probabiliter coniecit Niese II 483.

Πόπλιος (Sulpicius) ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς καὶ Δωρῖμαχος ὁ τῶν Αἰτωλῶν, τοῦ Φιλίππου πολιορκῶντος τὴν Ἐχιναιῶν πόλιν, - - παραγενόμενοι αὐτοί, ὁ μὲν Πόπλιος στόλῳ, ὁ δὲ Δωρῖμαχος πεζικῇ καὶ ἰππικῇ δυνάμει, καὶ προσβαλλόντες τῷ χάρακι καὶ ἀποκρουσθέντες, τοῦ Φιλίππου μᾶλλον ἰσχυρῶς ἀγωνισαμένου, ἀπελπισάντες οἱ Ἐχιναιεῖς παρέδωκαν ἑαυτοὺς τῷ Φιλίππῳ. οὐ γὰρ οἰοίτε ἦσαν οἱ περὶ τὸν Δωρῖμαχὸν τῆ τῶν Λαπιανημάτων ἐνδείᾳ ἀναγκάζειν τὸν Φιλίππον, ἐκ θαλάττης ταῦτα ποριζόμενον, Polyb. IX 42, 1—4; de oppugnatione ipsa cf. ibid. 41. Brevi post etiam Phalara a Philippo expugnata esse probabile est, cf. infra₉₆; Niese II 484. Ceterum Philippus tum haud dubie alia quoque oppida Aethiiae Phthiotidis occupavit (imprimis ante Echinum captam)¹⁾.

¹⁾ De singulis non constat, quia Philippus pace anni 206 omnia fere oppida Aethiiae Phthiotidis reddidisse videtur.

Aegina a P. Sulpicio capta (incertum utrum ante Echini expugnationem an post, cf. Holleaux *Rome* 239 not. 6; *Cambr. anc. hist.* VIII 128 not. 1) Aetolis tradita est; qui insulam Attalo vendiderunt τριάκοντα τάλαντα παρ' αὐτοῦ λαβόντες, Polyb. XXII 8, 10.

aequinoctio autumnali 210. *Aetoli summum gentis suae magistratum ad Attalum - - detulerunt*, sed Pyrrhias *praetor cum absente Attalo creatus* est, Liv. XXVII 29, 10. 30, 1; de anno cf. etiam Walek *Rev. Philol.* 1928, 10.

209. *Aetoli navibus per fretum, quod Naupactum et Patras interfluit - - exercitu traiecto fines Aethacorum depopulati sunt* (Liv. XXVII 29, 9). *ob haec Philippo in Graeciam descendentem ad Lamiam urbem Aetoli duce Pyrrhia - - occurrerunt. habebant et ab Attalo auxilia secum et mille ferme ex Romana classe a P. Sulpicio missos. adversus hunc ducentem atque has copias Philippus bis prospero eventu pugnavit - - inde cum Aetoli metu compulsi Lamiae urbis moenibus tenerent sese, Philippus ad Phalara exercitum reduxit* (30, 1—3).

Phalara legati ab rege Aegypti Ptolomaco Rhodiisque et Atheniensibus et Chiis venerunt ad dirimendum inter Philippum atque Aetolos bellum. *adhibitus ab Aetolis et ex finitimis pacificator Amynander rex Athamanum. - - de pace dilata consultatio est in concilium Aethacorum - -; interim triginta dierum indutiae impetratae. - - Aegii de Aetolico finiendo bello actum - -*. Ubi cum Aetoli animis satis confirmatis, *postquam et Attalum Aeginam venisse et Romanam classem stare ad Naupactum audire*, condiciones tulissent, indignatus Philippus *infecta pace concilium dimisit* (30, 4—15); c. mense Iunio, Holleaux *Cambr. anc. hist.* VIII 129.

Aetolos participes fuisse vastationis agri Sicyonii, quam classis Romana fecit (31, 1—3), ex c. 33, 3 recte coniecisse videtur Niese II 487 not. 3.

Philippus sollemni Nemeorum peracto paucisque additis diebus Dymas est profectus ad praesidium Aetolorum, quod ab Eleis additum acceptumque in urbem (sc. Elim, cf. De Sanctis *Stor.* III 2, 427 not. 75) erat, ciciendum. -- Achaeique ad Dymas regi occurrere --. profecti ab Dymis coniuncto exercitu transeunt Larisum amnem, qui Elium agrum a Dymaeo dirimit (ad Larisum acre proelium [ΕΧΥΡΑ ΜΑΧΗ] commissum, quo τὸ ἱππικὸν τῶν Αἰτωλῶν καὶ τῶν Ἥλειων fugatum est, Plut. Philop. 7; Paus. VIII 49, 7). -- postero die acie instructa ad urbem accesserunt --. ignorabant Sulpicium cum quattuor milibus armatorum subsidio venisse. Itaque pugna facta Philippus fugere coactus est, Liv. XXVII 31, 9—32, 6.

Postquam et Philippus et Sulpicius ex Peloponneso profecti sunt, Achaei cum Aetolis Eleisque haud procul Messene prosperam pugnam fecerunt, Liv. I. c. 33, 5.

c. 209/8. Agelaus et Diodorus Aetoli asyliam Mytilenaeis ab Aetolis datam (p. XXIX₆₄) violaverunt atque Mytilenaeos latrocinio vexaverunt. Quibus latrocinibus Aetoli asyliam renovant et decernunt, ut homines rapti restituantur, nr. 190.

208. οἱ Αἰτωλοὶ, προσφάτως ἐπιρμημένοι ταῖς ἐλπίσιν ἐπὶ τῇ Ῥωμαίων καὶ τῇ τοῦ βασιλέως Ἀττάλου παρουσίᾳ (qui ambo Aeginae hibernaverant), πάντας ἐξέπληττον καὶ πᾶσιν ἐπέκειντο κατὰ γῆν, Polyb. X 41, 1; Liv. XXVIII 5, 4. nec Acarnanes solum Boeotique et qui Euboeam incolunt in magno metu erant, sed Achaei quoque et Epirotae, Liv. 5, 5; Polyb. 41, 2—4. προκατελάμβανον δὲ καὶ τὰ περὶ Θερμοπύλας στενὰ τάφοις καὶ χάρακι καὶ φυλακαῖς βαρεῖαις Αἰτωλοὶ, πεπεισμένοι συγκλείειν τὸν Φίλιππον καὶ καθόλου κωλύειν παραβῆειν τοῖς ἐντὸς Πυλῶν συμμαχοῖς, Polyb. 41, 5; Liv. 5, 8.

πυθόμενος δὲ (Philippus) τοὺς περὶ τὸν Ἄτταλον εἰς Νίκαιαν καταπεπλευκέναι, τῶν δ' Αἰτωλῶν τοὺς ἄρχοντας εἰς Ἡράκλειαν ἀερούζεσθαι χάριν τοῦ κοινολογηθῆναι πρὸς ἄλλήλους ὑπὲρ τῶν ἐνεστώτων — aderant etiam legati Ptolemaei Rhodiogramque *Heracleae concilio Romanorum Aetolorumque*, Liv. 7, 14 —, ἀναλαβὼν τὴν δύναμιν ἐκ τῆς σκοτούρης ὤρμησε σπεύδων καταταχῆσαι καὶ προῆσας διασφραῖ τὴν σύνοδον αὐτῶν. τοῦ μὲν οὖν συλλόγου καθυστέρει, τὸν δὲ σίτον φθείρας καὶ παρελόμενος τῶν περὶ τὸν Αἰνιάδα κόλπον κατοικοῦντων ἐπανήλαθ, Polyb. 42, 4—5; Liv. 5, 13—15.

Nuntio impetus in Chalcedem facti accepto Philippus Scotussa profectus deiecto praesidio fusisque Aetolis, qui saltum Thermopylarum insidebant, cum trepidos hostis Heracleam compulisset, ipse -- Phocidis Elatiam -- contendit, Liv. 7, 3 (huc referendum videtur, quod Frontin. strat. I 4, 6 narrat: *Philippus Macedonum rex Graeciam petens, cum Thermopylas occupatas audiret et ad eum legati Aetolorum venissent acturi de pace, retentis eis ipse magnis*

itineribus ad angustias pertendit securisque custodibus et legatorum reditum expectantibus inopinatus Thermopylas traiecit; cf. Niese II 487 not. 2).

Ex Euboea reversus Philippus Thronium cepit. -- tum ab Thronio -- profectus Titkronion et Drymias -- cepit, Liv. 7, 12—13. Tunc temporis (cf. Schober *Phokis* 80) etiam Lilaenses πολιορκηθέντες ὑπὸ Φιλίππου τοῦ Διμητρίου παρέστησαν κατὰ συνθήκας, καὶ ἐσχέθη φρουρά σφικιν ἐς τὴν πόλιν, quam Lilaenses postea Patrone duce pepulerunt, Paus. X 33, 3.

Philippus Aegio navibus acceptis ab Achaeis -- Anticyram (ergo recuperatam, cf. supra p. XXX₄₁) traiecit. inde suis navibus, quas miserat in Corinthium sinum, profectus ad Erythras Aetolorum, quae prope Eupalium sunt, escensionem fecit. haud fefellit Aetolos: nam hominum quod aut in agris aut in propinquis castellis Potidaniae atque Apolloniae fuit, in silvas montesque refugit; pecora, quae inter festinationem abigi nequierant, sunt direpta et in naves compulsa, Liv. 8, 7—10.

208—196: cf. *ibid.* p. 21

207. Nova legatio pacificatoria regis Ptolemaei, Rhodiorum, Byzantiorum, Chiorum, Mytilenaeorum. Actum est de pace nescio quo loco praesentibus etiam legatis Philippi; Thrasyocrates Rhodius orationem gravem ad Aetolos habuit, Polyb. XI 4—6; de tempore cf. Holleaux *Rome* 253 not. 1. Tamen omnia ad irritum redacta sunt, probabiliter a Romanis. Nam huic referenda est etiam prior pars eorum, quae apud Arrian. *Maced.* 3 legitur, sc. Πτολεμαίου τοῦ βασιλεύοντος Αἰγύπτου πρέσβεις, καὶ σὺν αὐτοῖς ἕτεροι παρά τε Χίων καὶ Μιτυληναίων καὶ Ἀμυνάνδρου τοῦ Ἀθαμάνων βασιλέως -- συνήλθον ἐπὶ διαλλαγῇ Ῥωμαίων καὶ Αἰτωλῶν καὶ Φιλίππου. Σουλπίκιος δ' εἰπόντος οὐκ εἶναι κύριον περὶ τῆς εἰρήνης τι κρίναι, καὶ ἐς τὴν βουλὴν κρύφα ἐπιστέλλοντος ὅτι Ῥωμαῖοις συμφέροι πολεμεῖν Αἰτωλοῦς Φιλίππου, ἢ μὲν βουλὴ τὰς συνθήκας ἐκώλυσε¹⁾; cf. De Sanctis *Stor.* III 2, 429 not. 83; Holleaux I. c. 35 not. 6.

¹⁾ Quae sequuntur καὶ τοῖς Αἰτωλοῖς ἔπειπε συμμαχίαν πεζοῦς μυρίους καὶ ἱππέας χιλίους, μεθ' ὧν οἱ Αἰτωλοὶ κατέλαβον Ἀμβρακίαν, ἣν οὐ πολὺ ὑστερον αὐτῶν Φίλιππος ἀποπλευσάντων ἀνέλαβεν, illa quidem cum decem milibus pedum et mille equitibus Sempronii (Liv. XXIX 12, 2) confusa sunt, haec autem ab omni parte suspicionem movent, cf. De Sanctis I. c.; Holleaux 255 not. 2.

Tunc temporis Philippus Aetolis Thessaliam (sc. Hestiacotin, Thessalotin, Phthiotin) eripuisse videtur (cf. De Sanctis III 2, 430 cum not. 85; Holleaux 253), probabiliter etiam Perrhaebiam.

Philippus Zacyntho mercede Amynandro data, ut per Athamaniam ducere exercitum in superiorem partem Aetoliae liceret (Liv. XXXVI 31, 11)¹⁾, πορεύθει ἐπὶ τὴν Τριχονίδα λίμνην καὶ παραγενόμενος εἰς τὸν Θέρμον --, ὅσα πρότερον²⁾ ἀπέλιπε τῶν ἀναθημάτων, τότε πάλιν ἅπαντα διελωθήσατο (Polyb. XI 7, 2). Videtur in hac expeditione etiam Dolopiam occupasse. — Tum, nisi

iam antea, Messenius copias auxilio misisse, quae Delphos deferrent, probabile est (*FidD* III 4, 21—24; cf. Niese *Jahrb. Philol.* 1896, 763³).

¹) Nam de una eademque expeditione agi valde est probabile, cf. De Sanctis III 2, 430 not. 87; Holleaux 253 not. 4. Contra Niese II 500 et Walek *Rev. Philol.* 1928, 20/1 expeditionem a Livio commemoratam, diversam rati ab illa Polybiana anni 207 supra citata, ille a. 206, hic a. 205 tribuunt. ²) sc. a. 218. Mirum est ut De Sanctis III 2, 430 not. 87 et Walek l. c. 20 not. 2 hoc ex loco tertiam quandam occupationem Thermi proxime factam (a. 208 vel etiam ipso a. 207) interpretati sint. ³) Archonti Alexeae nunc a. 205/4 vindicandus est, cf. Klaffenbach *Klio* XX 82 et ad nr. 95₁.

15 206. Aetolorum animi fracti, imprimis Philippi expeditione anni 207 (Liv. XXXVI 31, 11); nam etiam Romanorum opem nequiquam imploraverant (Liv. XXXII 21, 17). Itaque *Philippus Aetolos desertos ab Romano, cui uni fidebant, auxilio, quibus voluit condicionibus ad petendam et paciscendam subegit pacem* (Liv. XXIX 12, 1), postquam etiam legati Ptolemaei aliarumque civitatum rursus ad pacem componendam venerunt, cf. alteram partem Appian. l. c.: οἱ δὲ πρέσβεις αὖθις συνήλθον, καὶ πολλὰ φανερώς ἔλεγον, ὅτι Φίλιππος καὶ Αἰτωλοὶ διαφερόμενοι τοὺς Ἑλληνας ἐς δοῦλαιαν ῥωμαίους ὑποβάλλουσιν -- ἐφ' οἷς ὁ μὲν σοῦληπίκιος ἀντιλέων ἀνίστατο, τὸ δὲ πλῆθος οὐκ ἠκούσεν, ἀλλ' ἐκεκράγεσαν τοὺς πρέσβεις εἴ λέγειν. καὶ τέλος Αἰτωλοὶ τὴν πρῶτην κατὰ σῶας, ἄνευ ῥωμαίων, Φιλίππῳ συνέθενσαν (cf. Niese II 500/1; Holleaux 36 not. 1). De tempore cf. Niese II 501 not. 2; De Sanctis III 2, 444; Holleaux 254 not. 5 (a. 205 frustra defendere studet Walek *Rev. Philol.* 1928, 22/3).

De pacis condicionibus nihil est traditum, sed eas Aetolis gravissimas fuisse ex Livii verbis supra excerptis satis apparet. Videntur has regiones amisisse: Locros Epimenidiōs (Niese II 503; Walek *delph. Amph.* 162 not. 53; Klaffenbach *Klio* XX 82 cum not. 2), regionem Tiθρονίη et Drymiarum (Salveti *Studi stor. ant.* II 121¹), Dolopiam (R. Weil *De Amph. Delph. suffragiis* [1872] 30/1; Niese l. c. not. 2), Perrhaebiam, Hestiaeotin, Thessalotin; contra Pharsalum et Achaia Phthiotin recepisse²). — Qua pace etiam socios Aetolorum, Eleos, Messenius, Lacedaemonios, comprehensos fuisse probabile est (Niese II 501; Holleaux 263).

¹) Phocidem a Philippo Aetolis concessam esse (cf. Swoboda *Staatsaltert.* 321. 343) denegandum est, cf. W. Theiler *Die pol. Lage i. d. heid. mak. Kriegen*, diss. Hal. 1914, 11 ss.; Holleaux 259 not. 2; Schober *Phokis* 80. ²) De Aetolorum possessione Thessalica magna est controversia, cf. imprimis Niese II 503 not. 1; Swoboda l. c. 345—348; Holleaux 255 not. 1; F. Stählin *Philol.* LXXVII 1921, 199—206. Neque tamen dubito, quin de Achaia Phthiotide quidem Niese solus recte iudicaverit. Intellegitur enim ex verbis Polyb. XVIII 3, 11—12 Philippum tempore alterius belli Macedonici Echinum, Thebas Phthioticas, Pharsalum, Larisam Cremasten habere quidem, sed per iniu-

riam Aetolis ademptas, aequae ac Lysimachiam et Cium (recte interpretatus est Livius XXXII 33, 16; eadem fraude habere cum Thebas Phthias, Echinum, Larisam, Pharsalum), non ex pacis cuiusdam condicionibus. Atque revera a. 206 Philippum has urbes Aetolis reddidisse (promisisset quidem eum, sed non dedidisse sumit Stählin l. c., cf. etiam Costanzi *Studi storici per l'ant. class.* II 1908, 427 ss.; Holleaux *Cambr. anc. hist.* VIII 134/5) inde colligitur, quod et vere a. 203 (κ. Μεγάρτα = Syll.³ 564; de anno cf. ad nr. 95₁) et autumno a. 202 (κ. Φιλαιτώλου = OGI 234; de anno cf. Pomt. *RE Suppl.* IV 1355) inter hieromnemones Aetolorum Θηβαῖος quidam recensetur. Ceterum habes in posteriore titulo (OGI 234) in numero Aetolicorum hieromnemomonum etiam Θαυμακόν quendam, id quod comprobatur a Livio XXXII 4, 2, et Ἀρίσταρχος Αἰτωλῶνος, epimeleta Delphorum ab Aetolis institutus, qui κ. Ἀρχελαῶν i. e. uno ex ultimis annis saec. III, probabiliter a. 203/2 (cf. ad nr. 95₁), a Delphis honoratur (*BCH* L 1926, 124 nr. 1), Κυσαίρεός est (cf. Stählin *Hell. Thess.* 159 et *RE* XII 46, qui tamen non recte sumit hoc oppidum a. 210—198 Philippi fuisse; vide etiam Philol. l. c. 204). Apparet igitur Philippum Aetolis Achaia Phthiotin et Pharsalum concessisse sed brevi post praeter ius occupasse.

206 vel 205. Calydonii Magnetum de Leucophryenis decretum accipiunt, nr. 186.

post 206. Aetoli Triceaeis et Triccae Aetolis civitatem conferunt, nr. 136.

205. P. Sempronius misit Laetorium legatum cum parte copiarum et quindecim navibus in Aetoliam ad visendas res pacemque, si posset, turbandas, Liv. XXIX 12, 5.

— Cum in urbe Phoenice pax inter Romanos et Philippum conveniret, Aetoli ab illis foederi adscripti non sunt, Liv. l. c. 12, 14 (cf. Polyb. XVIII 38, 8, ubi T. Quinctius Aetolis dicit: τὴν τε γὰρ συμμαχίαν λελεύσθαι, καὶ ὄν καιρὸν τὰς διαλύσεις ἐποιήσαντο πρὸς Φίλιππον ἐγκαταλείποντες ῥωμαίους).

205/4. Aetoli quia διὰ τὴν συνέχειαν τῶν πολέμων καὶ διὰ τὴν πολυτέλειαν τῶν βίων aere alieno oppressi erant (cf. nr. 70), οἰκείως διακειμένοι πρὸς καινοτομίαν τῆς οἰκείας πολιτείας εἶλοντο νομογράφους Δωρίμαχον καὶ Σκόπιαν (tum praetorem τὸ γ', cf. ad nr. 31₁₀₆) -- οἱ καὶ παραλαβόντες τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἔγραψαν νόμους. Sed Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλός (sc. Ἰσιός, cf. p. XXXV₁₉) -- ἀντέλεγε τοῖς γραφομένοις, Polyb. XIII 1. 1a.

204. Σκόπιος ὁ Αἰτωλῶν στρατηγὸς ἀποτυχὼν τῆς ἀρχῆς, ἥς χάριν ἐτόλμα γράφειν τοὺς νόμους (de interpretatione huius loci cf. ad nr. 31₁₀₆), μετέωρος ἦν εἰς τὴν Ἄλεξανδρείαν, ubi ingenti stipendio omnibus copiis praefectus est, Polyb. XIII 2; de singulis vide indicem Polybicum.

— Φίλιππος ὁ τῶν Μακεδόνων βασιλεὺς Δικαίαρχον τὸν Αἰτωλῶν, ἄνδρα τολμηρόν, πείσας πειρατεύειν ἔδωκεν αὐτῷ ναῦς κ', προσέταξε δὲ τὰς μὲν νήσους φορολογεῖν, τοῖς δὲ κρησί παραβηθεῖν ἐν τῷ πρὸς Ῥοδαίους πολέμῳ. οὔτος δὲ κατὰ τὰς ἐντολάς τοὺς μὲν ἐμπόρους ἐλή-

- στενε, τὰς δὲ νήσους λεηλατῶν ἄργυριον εἰσπράττετο, Diod. XXVIII 1; cf. etiam Polyb. XVIII 54, 8—10. De tempore cf. Holleaux *Rev. ét. gr.* XXXIII 1920, 223 ss.: '205 ou 204', sed hic annus mihi praefendus videtur.
- 5 — Dicaearchus postea a Scopra in Aegyptum accitus ibi a. 196 simul cum hoc crudeliter necatus est, Polyb. XVIII 54, 6—7 (cf. infra p. XXXVII₂₇). De Dicaearcho cf. etiam W. L. Westermann *Upon slavery in Ptolemaic Egypt*, New York 1929.
- 10 204/3. Aetoli Teis asylam tribuunt, nr. 192.
- 204—181. Εὐφραίνετος .ε. . . . Αἰτωλός Xanthi (Lyciae) fanum Dianae dedicat, TAM II 1, 263 (OGI 91).
- vere 203. (Ἰ. Μεγάριτα = Syll.³ 564; de anno cf. ad nr. 95₁). Undecim suffragia Amphictyonica Aetolorum, sicut etiam in posterioribus Amphictyonum catalogis, in quibus Aetolorum hieromnemon recensentur. Quo suffragio rursus numerus sit deminutus, non constat.
- 15 fin. 203. Scopas ex Aegypto ἐπὶ ξενολογίαν εἰς τὴν Ἑλλάδα i. e. in Aetoliam (cf. ad aest. 199) venit, Polyb. XV 25, 16; cf. Holleaux *Klio* VIII 1908, 276 ss.
- 20 202. Philippus οὐδεμιᾶς προφάσεως ἐγγινόμενης, φίλων ὑπαρχόντων καὶ συμμαχῶν Αἰτωλῶν, Λυσιμαχέων, Καλαχιδονίων, Κιανῶν, πρῶτον μὲν βραχεῖ χρόνῳ πρότερον (cf. not. 1) προσήγαγετο τὴν Λυσιμαχέων πόλιν, ἀποσπᾶσας ἀπὸ τῆς τῶν Αἰτωλῶν συμμαχίας, δευτέραν δὲ τὴν Καλαχιδονίων, τρίτην δὲ τὴν Κιανῶν ἐξηνδραποδίσαιτο, στρατηγῶ παρ' Αἰτωλῶν ἐν αὐτῇ διατρίβοντος καὶ προσεστῶτος τῶν κοινῶν, Polyb. XV 23, 7—9 (cf. etiam XVIII 3, 11—12: ἦρετο γὰρ [sc. Phaeneas a. 198] τὸν Φίλιππον διὰ τὴν Λυσιμαχίαν μετ' Αἰτωλῶν ταττομένην καὶ στρατηγὸν ἔχουσαν παρ' αὐτῶν ἐκβαλλὼν τοῦτον κατὰ σκῶν φρουρᾷ τὴν πόλιν· διὰ τὴν δὲ Κιανῶν παραπλησίως μετ' Αἰτωλῶν συμπολιτευομένου ἐξηνδραποδίσαιτο = Liv. XXXII 33, 15—16). Inde a quo tempore haec tria oppida cum Aetolis (probabiliter isopolitia) coniuncta fuerint, scilicet non constat, cf. Swoboda *Staatsalt.* 350 not. 5; Holleaux *Rome* 291 not. 1 et 2¹). De Calchedone
201. Probabiliter hoc anno Aetoli per legationem senatum Romanum frustra adierunt, cf. Appian. *Maced.* 4, 2: καὶ Αἰτωλοὶ μεταγιγνώσκοντες καθηγόρου (Φιλίππου) ὄς καὶ περὶ σῶσος ἀπίστον γεγονόςτος (cf. sub hieme 202/1), ἠείονεν τε λῆθεις ἐς τοὺς Ῥωμαίων συμμαχοὺς ἐγγραφεῖναι. Ῥωμαῖοι δ' Αἰτωλοῖς ἐμέμψαντο τῆς οὗ πρὸ πολλοῦ μεταβολῆς (vide etiam Liv. XXXI 29, 4). Cf. de hac legatione, quae Holleaux *Rome* 293 not. 1 conguessit (de tempore aliter iudicat, vide nunc etiam *Cambr. anc. hist.* VIII 152 not. 1).
- Philippo circa Pergamum urente sacra profanaque Aetoli ab Attalo rogati, ut ad populandam Macedoniam exirent, gravati sunt, Liv. XXXI 46, 4.
- Naupactus non Aetolorum est, cf. ad nr. 30₃ cum add.
- vere 200. Legati Romanorum ut ad alios Graecos καὶ πρὸς Αἰτωλοὺς ἐν Ναυπιάκῳ venerunt, Polyb. XVI 27, 4 (Naupactus igitur rursus Aetolorum est).
- 70 aestate 200. Attalum Aeginae missi in Aetoliam nuntii expectatique inde legati aliquamdiu nihil agentem tenuerunt, sed neque illos excire ad arma potuit, gaudentes utcumque composita cum Philippo pace, Liv. XXXI 15, 9—10.
- 75 — Πυρρίας Αἰτωλός victor Olympiorum (στάδιον), Euseb. I 210 Sch.
- fin. saec. III. Aetoli Delphis ἐπιμελητὴν τοῦ τε ἱεροῦ καὶ τῆς πόλιος instituunt, de quo magistratu cf. P. Roussel *BCH* L 1926, 133 ss. (*gouverneur, ayant des pouvoirs civils aussi bien que militaires*). Noti sunt adhuc quattuor ἐπιμεληταί: Ἀρίσταρχος Αἰτωλῶνος¹) Κυφαίρεϋς, Πανταλέων Λέωνος Ἀρκινούεϋς, Φιλλέας²) Μίκκος Ναυπιάκιος, Κάτυρος Πολεμάρχου Ἀργινεϋς, qui omnes a Delphis proxenia honorati sunt (Ἰ. Ἀρχελάου, Εὐαγγέλου, Μαντία = 203/2, 201/0, 200/199), cf. l. c. 124 ss. [Quintum epimeletam Λαϊσταν Ὑποσείριον in tit. Delphico inedito commemorat Flacelière *BCH* LIII 1929, 478; idem hieromnemo Aetolorum aut. 215, Syll.³ 539 A.]
- 85 ¹) hieromn. Aetolorum aut. 226 *SGDI* 2568 (cf. p. XXXIII₉₇).
- 90 ²) hieromn. Aetolorum vere 203 Syll.³ 564 (cf. supra 13).

- saec. III. Aetoli Aulonios Naxios vexant; homines CCLXXX rapiunt, qui publice ab Aetolis redimuntur, Syll.³ 520 (litterarum formae secundum cetypum medium fere saeculum indicare videntur).
- 5 — Praetor Aetolorum Syagrus: καὶ Αἰτωλῶν δὲ οἶδα
 ΣΤΡΑΤΗΓὸν ΣΥΑΓΡΟΝ, οὗ ΜΗΜΟΝΕΥΕΙ ΦΥΛΑΡΧΟΣ ἘΝ ΤΕΤΑΡΤῇ
 ἸΣΤΟΡΙῶΝ, Athen. IX p. 401 d (FGrHist 81 F 5). Pomtow
 RE IV 2675 huic praetori a. 280/79 aut 278/7 tribuit, e
 Phylarchi frg. 4 colligens in quarto Phylarchi libro etiam
 10 Gallorum invasionem narratam fuisse. Quod iure negat
 Jacoby l. c. comment. ad frg. 4. [Fortasse recte Flacelière
 BCH LIII 1929, 485 sumit (dubitanter sane) praetorem
 eundem esse atque hieromnemonem Aetolorum cognomi-
 15 a. 226).]
- hieme 200/199. Consul Sulpicius Amyandro (Athama-
 num regi) *Aetolos concitandos ad bellum attribuit*,
 Liv. XXXI 28, 3.
- vere 199. Naupacti concilium Aetolorum Panaetolium habi-
 20 tum est. Ubi cum post legatos Philippi et Atheniensium
 L. Furius Purpurio a consule P. Sulpicio missus ora-
 tionem habuisset, *inclinatis omnium animis ad Romanos
 Damocritus, praetor Aetolorum*¹⁾, pecunia, ut fama est, ab
 rege accepta nihil aut huic aut illi parti adsensus, rem
 25 distulit: *deliberationis eius, cuius ipse maturitatem expect-
 tandam putaret, tempus ita iam nunc statui posse: cum
 legibus cautum esset, ne de pace belloque nisi in Panae-
 tolico et Pylaico (i. e. Thermico, cf. Nissen Krit. Unter-
 such. 29. 127; Holleaux BCH XXXIX 1905, 364) concilio
 30 ageretur, decernerent extemplo, ut praetor sine fraude, cum
 de bello et pace agere velit, advocet concilium, et quod tum
 referatur decernereturque ut perinde ius ratumque sit, ac si
 in Panaetolico aut Pylaico concilio actum esset. dimissis
 ita suspensa re legatis egregie consultum genti aiebat: nam
 35 utrius partis melior fortuna belli esset, ad eius societatem
 inclinatos. haec in concilio Aetolorum acta, Liv. XXXI
 29—32.*
- ¹⁾ ΔΑΜΟΚΡΙΤΟΣ ΣΤΡΑΤΑΓΟΥ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ, praetor τὸ ἄ' =
 a. 200/199. Gillischevski 27; cf. ad nr. 31₆₁.
- 40 aestate 199. Aetolos Damocritus praetor -- proximo concilio
 (sc. extraordinario, cf. supra³⁰) ad arma conciverat
 post famam equestris ad Otolobum pugnae Dardanorumque
 et Pleurati cum Illyriis transitum in Macedoniam, ad hoc
 45 classis Romanae adventum Oreum et super circumfusas
 tot Macedoniae gentes maritimam quoque instantem obsi-
 dionem, Liv. XXXI 40, 9—10. Pyrrhiae Aetolus princeps
 legationis eius fuit, quae ad communicanda consilia Hera-
 cleam cum rege (Attalo) et cum Romano legato (L. Apustio)
 venit. petitum ex foedere ab Attalo est, ut mille milites
 50 praestaret; tantum enim numerum bellum gerentibus adversus
 Philippum debebat. id negatum Aetolis, quod illi quoque
 gravati prius essent ad populandam Macedoniam ezire,
 quo tempore, Philippo circa Pergamum urente sacra profa-
 naeque, abstrahere eum inde respectu rerum suarum potu-
 55 *issent. ita Aetoli cum spe magis, Romanis omnia polli-
 centibus, quam cum auxilio dimissi*, Liv. l. c. 46, 2—5. —
 Foedus igitur a. 212 cum Romanis ictum non est reno-
 vatum; *'man kann also nur von einer kriegerischen Allianz
 sprechen und in dieser vertragsmäßig nur einen Feldherrn-
 vertrag erblicken'*, Täubler Imp. Rom. I 212. 60
- Aetoli Damocrito duce et Amyandro, rege Athamanum,
*adiuncto profecti Cercinium obsedere. -- intra paucos dies
 captum est Cercinium atque incensum; qui superfuerunt
 e magna clade, liberi serique, inter ceteram praedam ab-
 ducti. is timor omnis, qui circumcolunt Boeben paludem* 65
*relictis urbibus montis coegit petere. Aetoli inopia praedae
 inde aversi in Perrhaebiam ire pergunt. Cyretias ibi vi
 capiunt foedique diripiunt; qui Maloecam incolant, voluntate
 in deditionem societatemque accepti. ex Perrhaebia Gomphos
 petendi Amyander auctor erat --. Aetoli campos Thessa-
 liae opimos ad praedam petere sequente, quamquam non pro-
 bante Amyandro --. Ad Phareadonem Philippus Aetolos,* 70
*qui incautius et castra posuerant et populabantur, inopi-
 nantes aggressus gravi clade affecit. Itaque postquam
 in Athamanum castra se receperunt, nocte proxima di-
 75 spersi fugerunt. maximo usui fuit Amyander, quo duce
 Athamanes itinerum periti summis montibus per calles
 ignotas sequentibus eos hostibus in Aetoliam perducerunt,*
 Liv. XXXI 41—42.
- Scopas -- ab Alexandria magno cum pondere auri ab
 80 rege Ptolomaco missus, sex milia peditum et quingentos
 equites mercede conductos Aegyptum vexit; nec ex iuven-
 tute Aetolorum quemquam reliquisset, ni Damocritus --
 partem iuniorum castigando domi continuisset, Liv. XXXI
 43, 5—7; cf. Holleaux Klio VIII 1908, 277/8. 85
- autumno 199. Philippum Thaumacos oppugnantem incepto
 absistere -- cogit subitus Aetolorum adventus, qui Archi-
 damo (cf. p. XXXIX₅₈) duce inter custodias Macedonum
 moenia ingressi nec nocte nec die suam ultum erumpendi
 90 nunc in stationes nunc in opera Macedonum faciebant. --
 hiems quoque iam instabat, cum (Philippus) inde abscessit
 et in Macedoniam in hiberna copias reduxit, Liv. XXXII 4. 95
- aestate 198. Aetoli audito proelio, quod circa amnem Aoum
 factum erat (probabiliter die XXIV mensis Iunii), proxi-
 90 mis prius evastatis circa Sperchias et Maeran quam vocant
 Comen, transgressi inde in Thessaliam Cymenes et Angeias
 primo impetu potiti sunt. a Metropoli, dum vastant agros,
 concursu oppidanorum ad tuenda moenia facto repulsi sunt.
 Callithera inde adgressi similem impetum oppidanorum per-
 100 tinacius sustinuerunt; compulsisque intra moenia qui eru-
 perant, contenti ea victoria, quia spes nulla admodum expu-
 gnandi erat, abscesserunt. Teuma inde et Celathara vicis
 expugnant diripiuntque; Acharras per deditionem receperunt.
 Xyniae simili metu a cultoribus desertae sunt. hoc sedibus
 105 suis extorre agmen in praesidium incidit, quod ad Thau-
 macum, quo tutior frumentatio esset, ducebatur; incondita
 inermisque multitudo, mixta et imbelli turba, ab armatis
 caesa est. Xyniae desertae diripiuntur. Cyphaera inde Aetoli

capiant, opportune Dolopiae imminens castellum. haec rap-
tim intra paucos dies ab Aetolis gesta, Liv. XXXII 13.
10—15; cf. Béquignon BCH LII 1928, 444 ss.

5 m. octob. 198. hiems iam eo tempore erat, et, cum T. Quinctius
capta Elatia in Phocidae ac Locride hiberna disposita haberet,
Opunte seditio orta est. factio una Aetolos, qui propiores
erant, altera Romanos accerserat. Aetoli priores venerunt;
sed opulentior factio exclusis Aetolis missoque ad impera-
torem Romanum nuntio usque in adventum eius tenuit urbem.
10 Liv. XXXII 32, 1—3, cf. Plut. Tit. 5; de tempore vide
Holleaux Rev. ét. gr. XXXVI 1923, 170.

m. novemb. 198. Colloquium de pacis legibus ad Nicaeam
et Thronium inter T. Quinctium Graecosque socios et
Philippum habitum. Post reliquos Αἰτωλοὶ πρῶτον μὲν
15 τὰς Ἑλλάδος ἀπάχας ἐκέλευον (Philippum) ἐξίστασθαι, --
δεύτερον αὐτοῖς ἀποκαθίστασαι τὰς πόλεις ἀβλαβεῖς τὰς
πρότερον μετασχούσας τῆς τῶν Αἰτωλῶν συμπολιτείας.
τὰ ἄλλα δ' εἰπόντος τοῦ Φαινεύου τοῦ τῶν Αἰτωλῶν στρα-
τηγοῦ¹⁾, μεταλαβὼν Ἀλέξανδρος ὁ προσαγορευόμενος
20 Ἴκιος acriter in Philippum invectus est imprimis ademptas
urbes Lysimachiam, Cium, Echinum, Thebas Phthias,
Pharsalum, Larisam exprobrans. Postero die T. Quinctius
sine sociis cum rege collocutus ἔφη -- μετὰ τὸ
χωρῆσθῆναι τὸν Φίλιππον, διασαφῶν τοῖς ἄλλοις τὰ παρὰ
25 τοῦ βασιλέως, Αἰτωλοῖς μὲν ἀποδοῦναι Φάρσαλον καὶ
Λάρισαν, Θήβας δ' οὐκ ἀποδιδόναι --. Tertio die ad
Thronium conventum est atque hic ἔδοξε συγχερῆν
τῷ Φιλίππῳ προσβεῦναι εἰς τὴν Ῥώμην, ὁμοίως δὲ καὶ
παρ' αὐτῶν πέμπειν ἐκάστους προσβεύτας τοὺς διαλεχθη-
30 σόμενους τῇ συγκλήτῳ καὶ κατηγορήσοντας τοῦ Φιλίππου,
Polyb. XVIII 1—10, 2; Liv. XXXII 32, 9—36, 8
(de reliquis auctoribus cf. Niese II 621 not. 3); cf.
Holleaux Rev. ét. gr. XXXVI 1923, 115 ss. (de tempore
l. c. 168 ss).

¹⁾ Ἀρσινόεως (cf. nr. 31₂₀), praetor τὸ α' = a. 198/7, Gillis-
schewski 33.

ineunte a. 197. Indutiis bimestribus factis legationes Romam
missae sunt; παρὰ δὲ τῶν Αἰτωλῶν ἐπρόσβευον Ἀλέξαν-
δρος Ἴκιος, Δαμόκριτος¹⁾ Καλυδώνιος, Δικαίαρχος²⁾ Τρι-
40 χονιεύς, Πολέμαρχος Ἀρσινόεως, Λάμιος Ἀμβρακίωτης,
Νικόμαχος Ἀκαρναντῶν ἐκ Θουρύου³⁾ πεφευγόντων, κατοι-
κούντων δ' ἐν Ἀμβρακίᾳ, Θεόδοτος Φεραῖος, φύγας ἐκ
Θετταλίας, κατοικῶν δ' ἐν Στράτῳ. Romae sociorum
legati εἰσελθόντες εἰς τὴν σύγκλητον πάντες κατηγοροῦν
ἀποτόμως τοῦ Φιλίππου. τὰ μὲν οὖν ἄλλα παραπλήσια
τοῖς καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν βασιλέα πρότερον εἰρημένοις ἦν,
5 imprimis autem flagitabant, ut rex Chalcide, Corintho,
Demetriade cederet. Sed Philippi legati ἀπέπιπταν μηδε-
μίαν ἔχειν περὶ τούτων ἐντολήν. Itaque senatus τὸν
πρὸς τὸν Φίλιππον πόλεμον ἐνέηκαστο κατὰμονον εἶναι,
60 Polyb. XVIII 10, 3—12, 1; Liv. XXXII 36, 8—37, 5;
de tempore cf. Holleaux l. c. 160.

¹⁾ Cf. supra p. XXXIV³⁸. ²⁾ Δικαίαρχος Ἀλεξάνδρου
Τριχονεύς, praetor τὸ α' = 195/4, Gillischewski 42, cf. ad
nr. 30₁₅. ³⁾ i. e. Θυρρείου. De eius familia cf. Poin-
55 Syll.³ 417 not. 12.

vere 197. Quinctius per eosdem ferme dies (i. e. secundum
vernum aequinoctium) ab Elatia praefectus -- ad Thermo-
pylas pervenit. ibi concilium Aetolorum Heracleam indic-
60 tum (probabiliter non extraordinarium sed Panaetoli-
cum, cf. Holleaux BCH XXIX 1905, 371 not. 4) tenuit
consultantium, quantis auxiliis Romanum ad bellum seque-
rentur. cognitis sociorum decretis tertio die ab Heraclea
Xynias praegressus in confinio Aenianum Thessalorumque
65 positus castris Aetolica auxilia opperiebatur. nihil morati
Aetoli sunt; Phaenae duce sescenti pedites cum equitibus
quadringentis venerunt, Liv. XXXIII 3, 6—9; rectius
procul dubio Plut. Tit. 7 Αἰτωλοὶ πεζοὺς ἐξακικισιλίους
καὶ ἵππεῖς τετρακοσίους παρέixon.

aestate 197. Ad Pheras cum proelium inter speculatores
70 committeretur, Aetoli equites duce Eupolemo¹⁾ fortis-
sime rom gesserunt, Polyb. XVIII 19, 9—12; cf. Liv.
XXXIII 6, 6.

Ad Cynoscephalas laborantibus iis copiis Romanorum,
quae explorandi causa missae erant, Titus παρακαλέσας
75 τοὺς περὶ τὸν Ἀρχέδαμον²⁾ καὶ τὸν Εὐπόλεμον¹⁾ Αἰτω-
λοῦς καὶ δύο τῶν παρ' αὐτοῦ χιλιάρχων, ἐξέπεμψε μετὰ
πεντακοσίων ἵππέων καὶ δισκισίλων πεζῶν. ὧν προσγενο-
μένων τοῖς ἐξ ἀρχῆς ἀκροβολιζομένοις, παραυτίκα τὴν
80 ἐναντίαν ἔσχε διάθεσιν ὁ κίνδυνος· οἱ μὲν γὰρ Ῥωμαῖοι --
ἐπερρώσθησαν πρὸς τὴν χρεῖαν, οἱ δὲ Μακεδόνες -- προσέ-
φυγον πρὸς τοὺς ἄκρους καὶ διεπέμποντο πρὸς τὸν βασιλέα
περὶ βοηθείας. Magno autem subsidio adducto Macedo-
nes denuo adorti τοὺς Ῥωμαίους ἤλαυνον ἐκ μετα-
85 βολῆς ἀπὸ τῶν ἄκρων. μέγιστον δ' αὐτοῖς ἐμπόδιον ἦν
τοῦ μὴ τρέφασθαι τοὺς πολεμίους ὀλοσχερῶς ἢ τῶν Αἰτω-
λῶν ἵππέων φιλοτιμία· πάνυ γὰρ ἐκθύμως οὔτοι καὶ παρα-
βόλως ἐκινδύνεον. -- τούτων παρακατασχόντων τὴν
ἐπιφορὰν τῶν πολεμίων, οὐκέτι συνηλάσθησαν ἕως εἰς
90 τοὺς ἐπιπέδους τόπους, βραχὺ δ' ἀποσχόντες ἐκ μετα-
βολῆς ἔστησαν, Polyb. l. c. 21, 5—22, 6; cf. Liv. l. c.
7, 7—13.

¹⁾ Εὐπόλεμος Ὑπατίαος, praetor τὸ α' = a. 189/8, cf.
Gillischewski 55 et ad nr. 4₃. ²⁾ Ἀρχέδαμος Φόλας,
praetor τὸ α' = a. 191/0, cf. Gillischewski 48.

Pugna ad Cynoscephalas finita Romani ὄρμησαν ἐπὶ
τὴν διαρπαγὴν τοῦ τῶν πολεμίων χάρακος· ἔθηα δὲ
καταλαβόντες τοὺς Αἰτωλοὺς προεμπειπτοκότας καὶ δό-
95 ζαντες στέρεσαι τῆς σφίσι καθηκούσης ὠφελείας, ἤρξαντο
καταμήμεσθαι τοὺς Αἰτωλοὺς, Polyb. l. c. 27, 3—4; cf.
Liv. l. c. 10, 6. Atque a Plutarcho (Tit. 8) narratur:
τοῦ δὲ τὸν Φίλιππον ἀσφαλῶς ἀπελευθῆναι τὴν αἰτίαν ἔλαβον
Αἰτωλοὶ, περὶ ἀρπαγῆν γενόμενοι καὶ πόρηνσιν τοῦ χάρα-
κος ἔτι τῶν Ῥωμαίων διωκόντων, ὥστε μηθὲν εὐρεῖν
105 ἐκείνους ἐπανελθόντας.

T. Quinctius Aetolis ob τὴν περὶ τὰ λάφυρα πλεονε-
εῖαν suscensebat. δυσχερῶς δ' ἔφερε καὶ τὴν ἄλαζονείαν
αὐτῶν, θεωρῶν ἀντεπιγραφόμενους ἐπὶ τὸ νίκημα καὶ πλη-
ροῦντας τὴν Ἑλλάδα τῆς αὐτῶν ἀναραγαθίας. διὸ καὶ
κατὰ τε τὰς ἐντεύξεις ἀγρωχότερον αὐτοῖς ἀπῆντα καὶ
110 περὶ τῶν κοινῶν ἀπεσιόπα, τὰ δὲ προκείμενα συντέλει

καὶ δι' αὐτοῦ καὶ διὰ τῶν ἰδίων φίλων. Atque cum
Quinctius Philippo non solum indutias quindecim
dierum concessisset sed etiam comiter colloquio diem
constituisset, Aetolis διπλασίως ἐπέκαστο τὰ τῆς ὑποῖας
κατὰ τοῦ Τίτου. Polyb. XVIII 34; cf. Liv. XXXIII 11,
3—10; Plut. Tit. 9, qui affert Alcaei carmen, quo Aetoli
priori loco, altero demum Romani propter victoriam
laudantur; Appian. Maced. 9.

Ante colloquium cum rege habitum πρὸς τὴν εἰς-
βολὴν τῶν Τεμπῶν a T. Quinctio consilium sociorum
convocatum est. Ubi Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς -- μίαν
ὑπάρχειν ἔφη διάλυσιν πρὸς Μακεδόνας τὸ Φίλιππον
ἐκβάλλειν ἐκ τῆς ἀρχῆς. Quod Quinctius denegavit,
Αἰτωλοὺς δὲ κυρίως εἶναι βουλευομένους ὑπὲρ σαῶν
αὐτῶν. Atque adversantem deinde Phaeneam ὁ Τίτος
αὐτόθεν ἐξ ἔδρας καὶ θυμικῶς increpuit. — Tertio die
cum Philippus admissus omnia, quae Romani sociique
antea postulassent, se facturum esse dixisset et Phaeneas
de reddendis urbibus Larisa Cremaste, Pharsalo, Thebis
Plithiis, Echimo interrogaret, ὁ μὲν οὖν Φίλιππος ἐκέλευε
παραλαμβάνειν αὐτοὺς, ὁ δὲ Τίτος τῶν μὲν ἄλλων οὐκ
ἔφη δεῖν οὐδεμίαν, Θῆβας δὲ μόνον τὰς Φθίας· Θηβαίους
γὰρ ἐγγίσαντος αὐτοῦ μετὰ τῆς δυνάμεως καὶ παρακα-
λοῦντος σαῶς εἰς τὴν Ῥωμαίων πίστιν οὐ βουληθῆναι· διὸ
νῦν, κατὰ πόλεμον ὑποχειρίων ὄντων, ἔχειν ἐξουσίαν ἔφη
βουλεύεσθαι περὶ αὐτῶν ὡς ἂν προαίρῃται. τῶν δὲ περὶ τὸν
Φαινεάν ἀγανακτοῦντων, καὶ λεγόντων ὅτι δεόν αὐτοὺς
εἶναι, πρῶτον μὲν καθότι συνεπολέμησαν νῦν, κομίζεσθαι τὰς
πόλεις τὰς πρότερον μετ' αὐτῶν συμπολιτευομένας, εἵπειτα
κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς συμμαχίαν, καθ' ἣν ἔδεικνόντο κατὰ πόλεμον
ἀλόωντων τὰ μὲν ἔπιπλα Ῥωμαίων εἶναι τὰς δὲ πόλεις
Αἰτωλῶν, ὁ Τίτος ἀγνοεῖν αὐτοὺς ἔφη κατ' ἀμφοτέρα. τὴν
τε γὰρ συμμαχίαν λελύσθαι, καθ' ὃν καιρὸν τὰς διαλύσεις
ἐποίησαντο πρὸς Φίλιππον ἐγκαταλείποντες Ῥωμαίους,
εἶ τε καὶ μένειν ἐπὶ τὴν συμμαχίαν, δεῖν αὐτοὺς κομί-
ζεσθαι καὶ παραλαμβάνειν, οὐκ εἶ τινες θέλοντιν σαῶς
εἰς τὴν Ῥωμαίων πίστιν ἐνεχειρίσαν, ὅπερ αἱ κατὰ Θεττα-
λίαν πόλεις ἔπασαι πεποιθήκασιν νῦν, ἀλλ' εἰ τινες κατὰ
κράτος ἐλάωσαν. τοῖς μὲν οὖν ἄλλοις ὁ Τίτος ἤρεσκε
ταῦτα λέγων, οἱ δ' Αἰτωλοὶ βαρέως ἤκουον. Tum indu-
tiis quattuor mensum factis πάντες ἐπέμπον εἰς τὴν
Ῥώμην, οἱ μὲν συνεροῦντες, οἱ δ' ἀντιπράττοντες τῇ
διάλυσει, Polyb. XVIII 36—39; cf. Liv. XXXIII 12—13;
Appian. Maced. 9. Cf. etiam Täubler *Imp. Rom. I* 212/3
et Holleaux *Rome* 217 not. 3.

hieme 197/6. Legatorum Romam adventus. λόγων δὲ
πλείονων γενομένων ἐν τῇ συγκλήτῳ. ταύτῃ μὲν ἐδόκει
βεβαίωσθαι τὰς ὁμολογίας, atque etiam populus κατὰ τὴν
τοῦ Τίτου προαίρεσιν ἐπεκέρυψε τὰς διαλύσεις. A senatu
decem legati in Graeciam creati sunt. Contenderunt
tunc apud senatum Aetoli etiam cum Achaëis de Herac-
eorum oppido, Polyb. XVIII 42; cf. Liv. XXXIII 24,
5—7. 25, 5—7.

in eunte a. 196. Tito Eliatiae hibernante Zeuxippus et
Pisistratus Boeoti, Romanorum amici, *tollere Brachyllum,*

principem fautorum regis (proxime Boeotarchen creatum),
statuerunt. ὁ δὲ Τίτος ταῦτα διακούσας αὐτὸς μὲν οὐκ
ἔφη κοινωνεῖν τῆς πράξεως ταύτης, τοὺς δὲ βουλομέ-
νους πράττειν οὐ καλύειν· καθόλου δὲ λαλεῖν αὐτοὺς
ἐκέλευε περὶ τούτων Ἀλεξανδρῶ τῷ τῶν Αἰτωλῶν στρα-
τηγῶ (Calydonio, Gillischewski 38). τῶν δὲ περὶ τὸν
Ζεῦσιππον πειβαρχεσάντων καὶ διαλεγομένων, ταχέως
ὁ προειρημένος πεισθεῖς καὶ συγκταβόμενος τοῖς λεγο-
μένοις τρεῖς μὲν τῶν Αἰτωλικῶν συνέστησε, τρεῖς δὲ τῶν
Ἰταλικῶν νεανίσκων τοὺς προσοικόοντας τὰς χεῖρας τῷ
Βραχύλλῃ. Qui cum in publico epulatus revertetur domum
temulentus ab illis *circumventus occiditur*, Polyb. XVIII 43
et Liv. XXXIII 28, 1—3.

vere 196. ἦγον ἐκ τῆς Ῥώμης οἱ δέκα -- κομίζοντες τὸ
τῆς συγκλήτου δόγμα τὸ περὶ τῆς πρὸς Φίλιππον εἰρήνης.
ἦν δὲ τὰ συνέχοντα τοῦ δόγματος ταῦτα· τοὺς μὲν
ἄλλοις Ἑλληνας πάντας -- ἐλευθέρους ὑπάρχειν καὶ
νόμοις χρῆσθαι τοῖς ἰδιοῖς· τοὺς δὲ ταττομένους ὑπὸ
Φίλιππον καὶ τὰς πόλεις τὰς ἐμφορούους παραδοῦναι
Φίλιππον Ῥωμαίοις πρὸ τῆς τῶν Ἰσθμίων πανηγύρεως --
περὶ δὲ τῆς τῶν Κιανῶν ἐλευθερώσεως Τίτον γράψαι πρὸς
Προῦσίαν κατὰ τὸ δόγμα τῆς συγκλήτου. -- μόνοι δ' Αἰτω-
λοὶ, δυσχεραίνοντες ἐπὶ τῷ μὴ τυγχάνειν ὧν ἠπίζον,
κατεάλοον τὸ δόγμα, φάσκοντες οὐ πραγμάτων, ἀλλὰ
γραμματῶν μόνον ἔχειν αὐτὸ διαθεσιν· mutatos esse
dominos, non liberatos Graecos. πλεοναζούσης δὲ τῆς
τῶν Αἰτωλῶν διαβολῆς καὶ πιστευομένης παρ' ἐνίοις, πολ-
λοὺς καὶ ποικίλους ἠναγκάζετο ποιεῖσθαι λόγους ὁ Τίτος
ἐν τῷ συνεδρίῳ, quod Corinthi cum decem legatis habe-
bat, atque impetravit, ut solae Acrocorinthus, Demetrias,
Chalcis a Romanis retinerentur, Polyb. XVIII 44—45;
Liv. XXXIII 30—31; cf. etiam Plut. Tit. 10.

aestate 196. Post Isthmia Quinctius et decem legati ἐσε-
καλοῦντο πάντας τοὺς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν καὶ πόλεων παρα-
γεγονότας καὶ τὰ δόξαντα τῷ συνεδρίῳ διεσάφουσι. --
Θετταλοὶ δὲ μετὰ τῆς ἐλευθερίας καὶ τοὺς Ἀχαιοὺς τοὺς
Φθιώτας προσέειμαν, ἀφελόμενοι Θῆβας τὰς Φθίας καὶ Φάρ-
σαλον· οἱ γὰρ Αἰτωλοὶ περὶ τε τῆς Φαρσάλου μεγάλης ἐποι-
οῦντο φιλοτιμίαν, φάσκοντες αὐτῶν δεῖν ὑπάρχειν κατὰ τὰς
ἐξ ἀρχῆς συνθήκας (sc. a. 212), ὁμοίως δὲ καὶ περὶ Λευκάδος.
οἱ δ' ἐν τῷ συνεδρίῳ περὶ μὲν τούτων τῶν πόλεων ὑπε-
θέοντο τοῖς Αἰτωλοῖς τὸ διαβόλιον πάλιν ἐπὶ τὴν σύγ-
κλητον, τοὺς δὲ Φωκέας καὶ τοὺς Λοκροὺς (sc. orient-
ales!) συνεχώρησαν αὐτοῖς ἔχειν, καθάπερ εἶχον καὶ
πρότερον, ἐν τῇ συμπολιτείᾳ. -- τὴν Ἠραιῶν πόλιν
(cf. supra 50) Ἀχαιοὶς ἀπέδωκαν, Polyb. XVIII 47, 5—10;
Liv. XXXIII 34, 7—9. Apparet igitur Thebas Phthioticas
Aetolis redditas esse, ut Flamininus concesserat (supra 22),
cf. Salvetti *Studi stor. ant.* II 124; Holleaux *Camb.*
anc. hist. VIII 184. Probabiliter vero Aetoli ea quoque
oppida retinuerunt, quae a. 198 in Dolopia, Thessali-
otide, Achaia Phthiotide occupaverant (Holleaux l. c. 183
not. 1), quoniam praeter Thebas etiam Melitea, Thaumaci,
Xyniae et ea Thessaliotidis pars, quae ad meridiem
et occidentem spectat, in eorum possessione remane-

bant, cf. Salvetti l. c.; Dolopia tota ad Aetolorum foedus se applicasse videtur, cf. Swoboda *Staatsaltert.* 340 not. 3; Holleaux l. c. 195. Contra Aetolis nec Pharsalus nec Leucas neque Echinus neque *quaedam aliae civitates*

(velut Larisa Cremaste) reddita sunt, cf. infra 42 et 54.
 1) Sed pars Hypoenemidorum (velut Larymna et Halae) in ditione Boeotorum remansit, cf. *Klio* XX 83.

autumno 196. εἴθεως ἅπ' ἐκείνου (= Φιλίππου) χωρισθέντες (οἱ περὶ Γναίων τὸν Κορνήλιον [unum ex decem Romanorum legatis]) ἦκον ἐπὶ τὴν τῶν Θερμικῶν σύνοδον, καὶ παρελθόντες εἰς τὰ πλῆθῃ παρεκάλουν τοὺς Αἰτωλοὺς διὰ πλειόνων μένειν ἐπὶ τῆς ἐξ Ἀρχαῖς ἀίρεσεως καὶ διαφυλάττειν τὴν πρὸς Ῥωμαίους εἴνοιαν. πολλῶν δὲ παριστάμενων, καὶ τῶν μὲν πρῶτος καὶ πολιτικῶς μεμυμοιρούντων αὐτοῖς ἐπὶ τῷ μὴ κοινωρικῶς χρῆσθαι τοῖς εὐτυχίμασι μηδὲ θρεῖν τὰς ἐξ Ἀρχαῖς συνθήκας, τῶν δὲ λοιδορούντων καὶ φασκόντων οὗτ' ἄν ἐπιβῆναι τῆς Ἑλλάδος οὐδέποτε Ῥωμαίους οὗτ' ἄν νικήσαι Φίλιππον, εἰ μὴ δι' ἑαυτοῦς, τὸ μὲν ἀπολογεῖσθαι πρὸς ἕκαστα τοῦτων οἱ περὶ τὸν Γναῖον ἀπεδοκίμασαν, παρεκάλουν δ' αὐτοὺς πρὸς τὴν Ῥώμην, διότι πάντων παρὰ τῆς συγκλήτου τεύξεσθαι τῶν δικαίων· ὃ καὶ πεισθέντες ἐποίησαν, Polyb. XVIII 48, 5—9; Liv. XXXIII 35, 8—12 (de errore Livii cf. Holleaux *BCH* XXIX 1905, 364).

— In Aegypto Scopas Aetolus, qui seditionem paraverat, in custodia simul cum cognatis et amicis, inter quos etiam Dicaearchus (vide p. XXXII¹⁰⁸) erat, necatus est. τῶν δὲ λοιπῶν Αἰτωλῶν τοὺς βουλομένους εἰς τὴν οἰκίαν ἀπαλλάττεσθαι πάντας ἀπέλυσεν ὁ βασιλεὺς μετὰ τῶν ὑπαρχόντων. Aderant autem tum Alexandriae ἐπὶ τὰς διαλύσεις (sc. τὰς Ἀντιόχου καὶ Πτολεμαίου) legati quoque Aetolorum, ἐν οἷς ἦν καὶ Δωρῆμαχος ὁ Νικοστράτου, sed ne hi quidem pro Scopae deprecati sunt. Polyb. XVIII 53—54. De tempore (probabiliter m. Sept./Oct.) cf. Holleaux *Rev. ét. anc.* XV 1913, 9 not. 3.
 196/5. Pleuronii non Aetolorum sunt, cf. ad nr. 30₁₃.

inter a. 196—193 aut 193—185. Oppida Calydon et Proschium per aliquod tempus non Aetolorum sunt, cf. ad nr. 31₂₆₋₂₇.

ineunte saec. II. - - - Δάμου Ναυπάκτιος proxenia a Delis donatur, IG XI 4, 837.

ineunte a. 195. Aetolorum legatos (cf. supra 21) Pharsalum et Leucadem et quasdam alias civitates ex primo foedere repetentis senatus ad T. Quinctium reiecit, Liv. XXXIII 49, 8; de tempore cf. Nissen *Krit. Unters.* 152.

vere 195. Quinctius conventum Corinthum omnium sociarum civitatum legationibus in diem certam edicit. - - ne Aetoli quidem absunt; de Argis a Nabide liberandis deliberatum est. Ubi Alexander, princeps gentis¹⁾, invectus primum in Atheniensis, quorum legatus Romanorum in Graecos merita extulerat, questus deinde - - Aetolos, primos hostis Philippi, semper socios Romanorum, pactos in foedere suas urbes agrosque fore devicto Philippo, fraudari Echino et Pharsalo, insimulavit fraudis Romanos,

quod vano titulo libertatis ostentato Chalcidem et Demetriadem praesidiis tenerent - -, postremo quia manendi in Graecia retinendique exercitus Argos et Nabim causam facerent. Departarent legiones in Italiam; Aetolos polliceri aut condicionibus et voluntate sua Nabim praesidium Argis deducturum, aut vi atque armis coacturos in potestate consentientis Graeciae esse. Sed cunctis undique increpantibus Aetolos bellum decretum est. Quinctius auxilia ut pro viribus suis quaeque civitates mitterent, est hortatus. ad Aetolos legatum etiam misit, magis ut nudaret animos, id quod evenit, quam spe impetrari posse, Liv. XXXIV 22, 6—24.

1) sc. Alexander Isius (cf. p. XXXV₁₉), non Alexander Calydonius, qui hoc anno praetor (τὸ β') erat, cf. Gillischewski 40.
 aestate 195. Bello contra Nabim gesto Aetoli non interfuerunt, quamquam Nabim auxilia eorum exspectaverat, cf. Liv. XXXIV 37, 5. 41, 9. Pace facta Aetoli condiciones omnibus conciliis lacerare: - - Nabidis dominationis satellitem factum populum Romanum, Liv. l. c. 41, 5—6.

— Legati Romanorum in senatu Carthaginiensium exponunt compertum patribus Romanis esse - - litteras nuntiosque ab eo (sc. Hannibale) ad Antiochum et Aetolos missos, Liv. XXXIII 49, 1—2. Contra haec falsa nuntiata fuisse auctor est Justin. XXXI 1, 9. De anno cf. Holleaux *Herm.* XLIII 1908, 296 ss. et XLVIII 1913, 82 not. 2; Meltzer-Kahrstedt *Gesch. d. Karth.* III 584 not. 1.

vere 194. veris initio Corinthum conventu edicto, quo omnium civitatum legationes venerunt, Flamininus pronuntians se cum omni exercitu in Italiam profecturum et Demetriadis Chalcidisque praesidia intra decimum diem, Acrocorinthi extemplo deducturum esse contumeliose de Aetolis dixit (Liv. XXXIV 48, 3—49). Quos tum adfuisse vix est probabile.

exunte aestate 193. Aetoli post deportatos ex Graecia exercitus primo in spe fuerant et Antiochum in vacuum Europae possessionem venturum, nec Philippum aut Nabim quieturos. ubi nihil usquam moveri viderunt, agendum aliquid miscendumque rati, ne cunctando senescerent consilia, concilium (sc. extraordinarium) Naupactum indixerunt. ibi Thoas praetor eorum¹⁾ - - legatos censuit circa reges mittendos, qui non solum temptarent animos eorum, sed suis quemque stimulis moverent ad Romanum bellum. Damocritus²⁾ ad Nabim, Nicander³⁾ ad Philippum, Dicaearchus⁴⁾, frater praetoris, ad Antiochum est missus. - - et reges tamen aut non moti (= Philippus) aut tardius (= Antiochus) moti sunt; Nabis extemplo circa omnis maritimos vicus (sibi a Romanis adeptos) dimisit ad seditiones in his miscendas, Liv. XXXV 12, 2—13, 1. De tempore cf. Holleaux *Camb. anc. hist.* VIII 203.

1) Θάσας Ἀλεξάνδρου Τριχονεύς (cf. ad nr. 30₁₃), tum (sc. a. 194/3) praetor τὸ β', Gillischewski 44. 2) Δαμόκριτος Στρατάγου Καλυδώνιος (p. XXXIV₃₃), praetor (τὸ β') insequentis anni, Gillisch. 29. 3) Νικάνδρος Βίττου Τριχόνιος (Gillisch. 50), tum hipparchus, nr. 187₃. 4) Δικαίαρχος Ἀλεξάνδρου Τριχονεύς (p. XXXV₆₃).

- hieme 193/2. Post praetoram Thoas ad Antiochum se contulit, cf. infra 14.
- Nabidi ab Aetolis auxiliares missi sunt, Liv. XXXV 35, 12.
- 5 ineunte a. 192. *legati Romanorum* (duce Flaminio) *circuire sociorum urbes solliciti, ne Aetoli partis alicuius animos ad Antiochum avertissent.* - - *accurator Demetriade*, quo Magnetum concilium indictum erat, *habenda oratio fuit, quod pars principum alienati Romanis totique Antiochi et Aetolorum erant, inter eos etiam Eurylochus, qui tum* 10 *Magnetarches erat. Qui cum in dicendi contentione inferior esset et Romanorum pars vinceret, ex concilio - - protinus in Aetoliam profugit, Liv. XXXV 31—32, 1.*
- vere 192. *Thoas, princeps gentis, quem miserant ad Antiochum, redierat inde Menippumque secum adduxerat regis legatum. qui, priusquam concilium iis daretur, impleverant omnium aures terrestris navalisque copias commemorando - - apparebat, quid ea oratio in concilio motura esset - -* Itaque ab Atheniensibus *Quinctius petit, ut* 20 *legatos ad Panaetolicum concilium mitterent. Qui in eo concilio, postquam Thoas et Menippus locuti sunt, Aetolorum animos sedare studuerunt atque admonuerunt, ut cum Romanis, dum integra omnia essent, verbis potius de iis, quae ambigerentur, disceptarent quam Asiam Europamque ad funestum armerent bellum. multitudo avida novandi res Antiochi tota erat, et ne admittendos quidem in concilium Romanos censebant; principum maxime seniores auctoritate obtinuerunt, ut daretur iis concilium.*
- hoc decretum Athenienses cum retulissent, eundem in *Aetoliam Quinctio visum est. - - postquam ventum est eo, Quinctius in concilio - - pauca de iure civitatum, de quibus ambigeretur, disseruit: si quid tamen aequi se* 30 *habere arbitarentur, legatos mitterent Romam. Thoas deinde ceterique factionis eiusdem cum adsensu omnium auditi pervicerunt, ut ne dilato quidem concilio et absentibus Romanis decretum fieret, quo accerseretur Antiochus ad liberandam Graeciam disceptandumque inter Aetolos et Romanos. huic - - decreto addidit propriam contumeliam Damocritus praetor eorum (cf. p. XXXVII₁₀₅): nam cum id ipsum decretum posceret eum Quinctius, - - aliud in praesentia, quod magis instaret, praeventendum sibi esse dixit; decretum responsumque in Italia brevi castris super ripam Tiberis positus daturum. - - Quinctius legatique Corinthum redierunt. Liv. XXXV 32, 2—34, 1.*
- 45 aestate 192. *Aetoli post dimissos Romanos - - per apocletos - - ita vocant sanctius consilium; ex delectis constat viris* (cf. Swoboda Staatsalt. 361) — *id agitabant, quoniam modo in Graecia res novarentur. - - consilium - - ceperunt Demetriadem Chalcidem Lacedaemonem occupandi. singuli in singulas principes missi sunt, Thoas* (cf. p. XXXVII₁₀₄) *Chalcidem, Alexamenus* (cf. p. XXXVI₆₀) *Lacedaemonem, Diocles Demetriadem. hunc exul Eurylochus* (supra 10) *- - adiuvit. litteris Eurylochi admoniti propinqui amicique et qui eiusdem factionis erant impetraverunt, ut revo-*
- caretur. his praeparatis Diocles cum omni equitatu - - et erat tum praefectus equitum - - specie reducentis caulem hospitem Demetriadem intravit et occupavit; principes adversae factionis interfecti sunt, Liv. XXXV 34, 2—12.*
- causam mittendi ad (Nabin) habuerunt, quod fatigabat precibus, ut auxilia sibi, cum illis auctoribus rebellasset, mitterentur. mille pedites Alexameno dati sunt et triginta delecti ex inventute equites. iis a praetore Damocrito - - denuntiatur, ne se ad bellum Achaicum - - crederent missos esse; quidquid Alexamenus res monuisset subiti consilii capere, ad id - - oboedienter exequendum parati essent - -* 65 *Alexamenus cum Lacedaemonem venisset, data occasione cum equitibus Nabin trucidavit. Tum regia occupata diem ac noctem in scrutandis thesauris tyranni absumpsit; Aetoli velut capta urbe - - in praedam versi. Lacedaemonii tandem armis arreptis Aetolos vagos per urbem caedunt. tum regiam ineadunt; ibi Alexamenum cum paucis resistantem obruncant. Aetoli circa Chalciocon - - congregati caeduntur; pauci armis abiectis pars Tegeam pars Megalen polin perfugunt; ibi comprehensi a magistratibus sub corona venierunt. Philopoemen - - societati Achaeorum Lacedaemonios adiunxit, Liv. l. c. 35, 3—37, 2, cf. Paus. VIII 50, 10.*
- iisdem diebus circa Chalcidem Thoas per Euthymidam principem¹⁾, pulsus opibus eorum, qui Romanae societatis erant, post T. Quinctii legatorumque adventum, et Herodorum, Cianum mercatorem, sed potentem Chalcide propter divitias, praeparatis ad proditionem iis, qui Euthymidae factionis erant, rem gessit. - - in Maliaco sinu duo milia* 80 *peditum Thoas et ducentos equites, onerarias leves ad triginta habebat. eas cum sexcentis pedibus Herodorus traicere (Thronio) in insulam Atalanten iussus, ut inde, cum pedestris copias appropinquare iam Aulidi atque Euripo sensisset, Chalcidem traiceret; ipse ceteras copias nocturnis maxime itineribus, quanta poterat celeritate, Chalcidem ducebat. Sed Chalcidenses cum Eretriensibus Carystisque auxilio vocatis tuenda moenia tradidissent, ipsi omnibus copiis transgressi Euripum ad Salganea posuerunt castra. Itaque postquam a Chalcidensibus per legatos repulsam tulerunt, Thoas et Aetoli, ut qui spem omnem in eo, ut improviso opprimerent, habuissent, ad* 95 *iustum bellum oppugnationemque urbis mari ac terra munita haudquaquam pares, domum rediere, Liv. l. c. 37, 4—38, 12.*
- ¹⁾ Euthymidas iam a. 208/7 ab Aetolis proxenia donatus erat, nr. 31₆₇. 100
- autumno 192. *Thoas Aetolos iterum ad Antiochum se contulit atque omni modo regis spem inflabat. Itaque Antiochus Demetriadis maxime defectione ab Romanis ad Aetolos elatus non ultra differre profectionem in Graeciam constituit. - - ad Pteleum primum continentis venit. - - die* 105 *postero in portum urbis (Demetriadis) navibus est invectus; copias haud procul inde exposuit. decem milia peditem fuere et quingenti equites, sex elephanti, Liv. XXXV 42, 4—43, 6; cf. etiam Appian. Syr. 12. De tempore Anti-*

ochi adventus (m. Oct.) cf. Leuze *Herm.* LVIII 1923, 245 not. 3; Holleaux *Cambr. anc. hist.* VIII 208.

Aetoli, postquam Demetriadem venisse Antiochum adlatum est, concilio indicto decretum, quo accerserent eum, fecerunt. iam profectus ab Demetriade rex, quia ita decreturo sciebat, Phalara in sinum Maliacum processerat. inde decreto accepto Lamiam venit, exceptus ingenti favore multitudinis - -. in concilium ut ventum est, aegre a Phaenea praetore (τὸ β', cf. Gillischewski 35) principibusque aliis introductus facto silentio dicere orsus rex. Excusans se de praesenti parvo numero militum suorum promisit, simul primum anni tempus navigabile praebisset mare, ingentes copias, ingentes classes venturas esse, quibus depulso cervicibus eorum imperio Romano liberam vere Graeciam atque in ea principes Aetolos facturum esset. cum exercitibus commectus quoque omnis generis ex Asia venturos; in praesentia curae esse Aetolis debere, ut copia frumenti suis et annonae tolerabilis rerum altarum suppeditetur. in hanc sententiam rex cum magno omnium adsensu locutus discessit, Liv. I. c. 43, 7—45, 1.

post discessum regis inter duos principes Aetolorum, Phaeneam et Thoantem, contentio fuit. Phaeneas reconciliatore pacis et disceptatore de iis, quae in controversia cum populo Romano essent, utendum potius Antiocho censebat quam duce belli - -. Thoas negare paci studere Phaeneam, sed discutere apparatus belli velle, ut taedio et impetus relanguescat regis et Romani tempus ad comparandum habeant. - - orandum potius regem, ut - - copias quoque terrestres navalisque accersat. - - haec vicit sententia, imperatoremque (ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ, Appian. Syr. 12) regem appellandum censuerunt et τριάκοντα τῶν ἀποκλήτων προεχειρίσαντο τοὺς συνεδρεύσαντας μετὰ τοῦ βασιλέως, Liv. I. c. 45, 2—9 et Polyb. XX 1.

rex postero die cum apocletis eorum, unde bellum ordiretur, consultabat (= Polyb. XX 1). optimum visum est Chalcidem - - primum adgredi - -. itaque cum mille peditibus rex, qui ab Demetriade secuti erant, profectus per Phocidem est, et alio itinere principes Aetoli iuniorum paucis evocatis ad Chaeroniam occurrerunt et decem comstratis navibus secuti sunt. rex ad Salganea castris positus navibus ipse cum principibus Aetolorum Euripum traiecit. Colloquium inter Aetolos et Chalcidenses. Qui responderunt sibi certum esse non modo non recipere moenibus, sed ne societatem quidem ullam pacisci nisi ex auctoritate Romanorum. haec renuntiata regi ad naves, ubi restiterat, cum essent, in praesentia - - reverti Demetriadem placuit. ibi - - consultare cum Aetolis rex, quid deinde feret. placuit Boeotos Achaeos Amynandrum regem Athamanum temptare, Liv. I. c. 46, 2—47, 2.

hieme 192/1. Philippum, Amynandri affinem, Aetoli et Antiochus inpulerant in spem Macedoniae regni, quod is vere regum stirpis esset, si Amynandrum Athamanesque Antiocho coniunxisset. et ea vanitas promissorum non apud Philippum modo sed etiam apud Amynandrum valuit, Liv. XXXV 47, 5—8; cf. Appian. Syr. 13.

in Achaia legatis Antiochi Aetolorumque coram T. Quinctio Aegii datum est concilium. Post Antiochi legatum idem ferme et Aetolorum legatus Archidamus (i. e. ἈΡΧΕΔΑΜΟΣ ΦΩΛΑΣ, cf. p. XXXV, 1) petit, ut - - quietem praestarent, spectatoresque belli essent. profectus deinde est - - in maledicta nunc communiter Romanorum, nunc proprie ipsius Quinctii - -. Cum Flamininus respondisset, nulla nec disceptatio nec dubitatio fuit, quin omnes - - bellum et Antiocho et Aetolis nuntiari iuberent, Liv. I. c. 48—50, 2; de tempore cf. Polyb. XXXIX 3, 8; τετραμήνην πρότερον τῆς Ῥωμαίων διαβάσεως ('November' Holleaux *Cambr. anc. hist.* VIII 210). — Sed ex reliquis Peloponnesiis Elei et Messenii cum Aetolis classes sentiebant, Liv. XXXVI 31, 2, cf. Polyb. XX 3; Liv. I. c. 5, 1—3.

οἱ Βοιωτοὶ ἀπεκρίθησαν τοῖς πρεσβευταῖς διότι παραγενομένου τοῦ βασιλέως πρὸς αὐτούς, τότε βουλεύονται περὶ τῶν παρακαλουμένων, Polyb. XX 2; Liv. XXXV 50, 5.

Antiochus cum iterum ad expugnandam Chalcidem proficisceretur, praeter suas copias etiam ex ea copia, quae Lamiae repente colligi potuit, non ita multos Aetolos ducit. - - Antiochus admoto ad Aulidem exercitu, cum rursus oratores partim ex suis partim Aetolos Chalcidem misisset, qui eadem illa, quae nuper, cum minis gravioribus agerent, - - facile tenuit, ut portae sibi aperirentur, Liv. I. c. 50, 6—51, 6.

Antiochus Boeotorum quoque gente adiuncta (Thebis) Chalcidem regressus, praemissis inde litteris, ut Demetriadem convenirent principes Aetolorum, cum quibus de summa rerum deliberaret, navibus eo ad diem indictum concilio venit. - - hiems tum ferme media erat, Liv. XXXVI 6, 6—9. Inter Aetolos Thoas aderat, ibid. 7, 12. Concilio, in quo Hannibal frustra locutus erat, habito legatis Larisam ad concilium Thessalorum sunt missi, et Aetolis Amynandroque dies ad conveniendum exercitui Pheras est dicitur; eodem et rex cum suis copis confestim venit. - - Antiocho ad Pheras iam castra habenti, ubi coniunxerant ei se Aetoli et Amynander, legati ab Larisa venerunt - - orantes, ut remoto exercitu per legatos, si quid ei videretur, secum disceptaret. Sed Antiochus Pheraeorum quoque animis frustra tentatis urbem in deditionem subegit atque multa alia oppida Thessaliae occupavit; tunc adgredi Larisam constituit - -. per eosdem dies - - Menippus (dux Antiochi) cum tribus milibus peditum Aetolorum et ducentis equitibus in Perrhaebiam profectus Malloeam et Cyretias vi cepit et depopulatus est agrum Tripolitimum. his raptim peractis Larisam ad regem redeunt. Qui cum Romani ex Illyria subsidio missi appropinquarent, ab Larisa recessit et Demetriadem rediit, Aetolique - - in suos receperunt se fines, Liv. I. c. 8, 2—10, 12 (ca. mense Ianuario, Kromayer *Ant. Schlachtfelder* II 221; Holleaux *Cambr. anc. hist.* VIII 211).

vere 191. Antiochus principio veris duces suos Stratum Aetoliae copias ducere iussit; ipse Delphis sacrificio Apollini facto Naupactum processit. consilio principum Aetoliae habito via, quae praeter Calydonem et Lysimachiam fert 110

ad Stratum, suis, qui per Maliacum sinum veniebant, occurrit. Sed expeditione contra Acarnanes fere irrita facta per Aetoliae ac Phocidis urbis Chalcidem rediit, Liv. XXXVI 11, 5—12, 11; Appian. Syr. 16.

5 Eodem tempore Philippus et Romani in Thessalia felicissime bellum gerunt; Aetoli ipsi Malloeam, Cyretias, Eritium (cf. Stählin *Hell. Thess.* 28 not. 10) amittunt, Liv. l. c. 13, 4—5. Amynder cum Philippus in Athamianam invaderet, cum coniuge liberisque ad Aetolos Ambraciam fugit, 14, 9. Etiam in Achaia Phthiotidem consul M. Acilius procedit; ad Thaumacos Aetoli frustra resistere conantur. Hoc quoque oppido capto altero die consul ad Spercheum amnem pervenit, inde Hypatae-
10 orum agros vastavit, 14, 12—15.

15 Interea Antiochus Chalcide nuntios in Aetoliam misit, ut omni contracta inventute convenirent Lamiam, et ipse eo copias suas duxit. Sed Aetolorum tantummodo quattuor milia convenerunt; nam principes dixerunt se nec auctoritate nec gratia nec imperio adversus detractantes militiam valuisse. Rex, qui ipse intra saltum Thermopylarum sese recepit, Aetolos partim ad Heracleam praesidio obtinendam - - partim Hypatam mittit. Postquam autem consul depopulatus Hypatensem primo deinde Heracleensem agrum, inutili utrobique auxilio Aetolorum, in
20 ipsis faucibus - - posuit castra, rex nuntium - - ad Aetolos mittit, quorum utraeque manus Heracleam sese incluserunt, - - ut vertices circa montium occuparent - -, ne qua transire Romani possent. Sed Aetoli inter se dissidentes duo milia Heracleae substituerunt, duo trifariam
25 divisa Callidromum et Rhodontiam et Tichiunta - haec nomina cacuminibus sunt - occupavere, 15—16.

Romani cum nocte ante pugnam in Thermopylis factam Aetolos aggredierentur, ad castella quidem Tichiunta et Rhodontiam repulsi sunt, sed ab iugo Callidromi eos incautos et plerosque sopitos oppressos deiecerunt et sic maximum momentum ad fugam regiarum copiarum attulerunt. Castra autem Romanorum temptata - - inter ipsum pugnae tempus ab Aetolis Heracleam
30 obtinentibus praesidio rediens consul liberavit, 18, 8—19, 1, 7; Frontin. strat. II 4, 4; Plut. Cat. 13; Appian. Syr. 18—19. De tempore pugnae (exunte m. Aprili) cf. Kromayer *Ant. Schlachtf.* II 223; de Sanctis *Storia* IV 1, 388; Holleaux *Cambr. anc. hist.* VIII 214.

aestate 191. M. Acilius Phocide, Boeotia, Chalcide in
45 ditionem acceptis et Aetolis frustra ad tradendam Heracleam admonitis hanc urbem per mensem fere obsessam expugnavit; traditus inter ceteros princeps Aetolorum Damocritus est (m. Iunio, Kromayer l. c. 226), Liv. XXXVI 22—24; Appian. Syr. 21. Contra Ἀντισθένης ὁ Περριπατητικὸς φιλόσοφος apud Phleg. Trall. (*FGH Hist* 257 F 36 III 1) tradit Heracleam εἰς εὔμαρον captam esse (cf. etiam Holleaux *Rev. Philol.* 1930, 306 not. 5).

55 eodem tempore, quo Romani Heracleam, Philippus Lamiam ex composito oppugnabat, frustra tamen. Atque confestim ab Heraclea capta nuntius venit, ut Romanis

oppugnatione cederet. ita recessum ab Lamia est, Liv. l. c. 25, cf. Polyb. XX 11, 3. Videntur Romani ipsi indutiis ab oppugnatione prohibiti esse, cf. Niese II 709 not. 3 et de Sanctis *Storia* IV 1, 166 not. 90.

60 paucis priusquam Heraclea caperetur diebus Aetoli concilio (sc. apocletorum) Hypatam coacto legatos ad Antiochum miserunt, Thoantem (p. XXXVII₁₀₄) et Nicandrum (p. XXXVII₁₀₇). Rex in praesentia pecuniam, quae ad usum belli necessaria erat, legatis dedit; auxilia terrestria
65 navalique adfirmavit missurum. Thoas apud regem remansit, Liv. l. c. 26.

Heraclea capta οἱ περὶ τὸν Φαίνεαν τὸν τῶν Αἰτωλῶν στρατηγὸν - - πρὸς τὸν Μάνιον ὑπὲρ ἄνοχῶν καὶ διαλύσεως - - ἐξεπέστειλαν Ἀρχέδαμον (p. XXXV₀₄) καὶ Πανταλέοντα (Π. II Πλευρόνιον, στρ. τὸ Α' = a. 186/5, Gillischewski 57) καὶ Χάλεπτον (Ναυπάκτιον, στρ. a. 199/8, Gillischewski 31). Quos datis diebus decem indutiis consul cum L. Valerio Flacco interprete Hypatam remisit. οἱ δ' Αἰτωλοὶ (i. e. apocletii) - - ἔκριναν ἐπιτρέπειν τὰ
70 ὅλα Μανίῳ, δόντες αὐτοῦς εἰς τὴν Ῥωμαίων πίστιν, οὐκ εἰδότες τίνα δύναμιν ἔχει τοῦτο atque ἐξέπεμψαν ἕνα τῷ Λευκίῳ τοῦς περὶ Φαίνεαν διασαφῆσοντας τὰ δεδογμένα τῷ Μανίῳ κατὰ σπουδῆν. Quibus auditis consul postulavit, ut Dicaearchus (p. XXXV₅₃) et Menestratus Epirota (ὅς ἐτύγχανε τότε παραβεβηθηκὸς εἰς Ναυπάκ-
80 τον) et rex Amynder cum comitibus (supra) traderentur, et reicentem id Phaeneam reliquosque legatos primo catenis vinxit, tum autem denuo decem dierum indutiis concessis, quia ad ea decernenda concilio Aetolorum opus esset, dimisit. Διαδοθείς δὲ τῆς φήμης
85 ὑπὲρ τῶν ἀπηνθημένων τοῖς περὶ τὸν Φαίνεαν - - οὐδ' ἀπαντᾶν οὐδέις ἐπέβαλετο πρὸς τὸ διαβούλιον, quod apocleti omnibus Aetolis indixerant. Confirmavit quoque animos Aetolorum eo ipso tempore rediens Nicander, qui postquam pecunia Lamiam devecta ad Hypatam in Macedonum manus incidit, a Philippo hospitaliter
90 exceptus et benigno nuntio dimissus erat. ὅθεν ἕνα τῷ διελευσίν τὰς ἐν ταῖς ἄνοχαῖς ἡμέρας κατὰμονος αἰῶς ὁ πόλεμος ἐγέρσεται τοῖς Αἰτωλοῖς, Polyb. XX 9—11, 8; Liv. XXXVI 27—29 (qui hic illic cum Polybio discrepat). 95

M. Acilius certior factus Naupactum concurrisse Aetolos, ut inde totum impetum belli sustinerent, superatis Oeta et Corace - mons est altissimus inter Callipolim et Naupactum - urbem obsedit, Liv. l. c. 30; cf. Appian. Syr. 21. Ad Naupactum falso (cf. Holleaux *Rev. Philol.* 1930, 100
306 not. 1) Antisthenes Peripateticus ineptissimam illam narrationem rettulit, quae exstat apud Phleg. Trall. loco supra
60 citato.

Eodem tempore Messenii Achaeorum concilii facti sunt (Liv. l. c. 31) et Philippus permittente M. Acilio 105 Demetriadem et Doloian et Aperantiam et Perrhabiae quasdam civitates recepit (Liv. 33; Plut. Tit. 15). Probabiliter tum Philippus etiam Amphilochiam occupavit, cf. infra p. XLI₄ (Oberhummer *Akarn.* 181; Salvetti *Stud. stor. ant.* II 126; contra Holleaux *Cambr. anc. hist.* 110
VIII 219 ver a. 190 praeferre videtur).

- autumno 191. Naupacto iam per duos menses (Aug.—Septemb., Kromayer l. c. 226) — et iam prope excidium erat — oppugnata T. Quinctius cum Phaenea principibusque aliis egressis collocutus intercessit induitisque in diem certam datis, qua legatio renuntiari ab Roma posset, soluta obsidio est et exercitus in Phocidem missus, Liv. XXXVI 34—35, 6; Plut. Tit. 15.
- 5 Tum etiam Elei Achaeorum concilio contributi videntur, cf. Niese II 715.
- 10 exeunte m. Novembri 191. L. Cornelio Scipione C. Laelio consulis (inde a die XVIII m. Novembris) nulla prius secundum religiones acta in senatu res est quam de Aetolis, ΓΕΝΟΜΕΝΩΝ ΔΕ ΠΛΕΙΘΥΝΩΝ ΠΑΡ' ἈΜΦΟΙΝ (ΤῶΝ ΠΑΡὰ ΤῶΝ Αἰτωλῶν Πρέσβειων καὶ τῶν παρὰ τοῦ Μανίου) λόγων, ἔδοξε τῷ συνεδρίῳ δύο προτείνειν γνώμας τοῖς Αἰτωλοῖς. ἢ Διῶναι τὴν ἐπιτροπὴν περὶ πάντων τῶν καθ' αὐτοὺς ἢ χίλια τάλαντα παραχρῆμα δοῦναι καὶ τὸν αὐτὸν ἐκέρων καὶ φίλον νομίζειν ῥωμαῖοις. τῶν δ' Αἰτωλῶν ἄσιόντων διασαφῆσαι ῥητῶς ἐπὶ τίσι δεῖ διῶναι τὴν ἐπιτροπὴν, οὐ προσδέχεται τὴν διαστολὴν ἢ σύγκλητος. ita infecta pace dimissi urbe eodem die, Italia intra quindecim dies excedere iussi, Polyb. XXI 2, 3—5 et Liv. XXXVII 1, 1—6; cf. Diod. XXIX 4.
- hieme 191/190. M.' Acilius Delphos a dominatione Aetolorum liberavit et XXIV fundos, XLVI domus, quas Aetoli et Locrenses sibi paraverant, τῷ θεῷ καὶ τῷ πάσι dedit, cf. *Klio* XVI 109 ss.; Syll.³ 607—610.
- principes Aetolorum tres et quadraginta, inter quos Damocritus et frater eius erant, ab duabus cohortibus missis a M.' Acilio Romam deducti et in lautumias coniecti sunt, Liv. XXXVII 3, 8.
- 30 brevi ante ver 190. Post reditum legatorum Aetoli, quamquam omnis ora maritima eorum, quae in Peloponnesum versa est, depopulata ab Achaëis erat, — ut Romanis intercluderent iter (sc. ad renovandam oppugnationem Naupacti), Coracem occupaverunt montem, Liv. XXXVII 4, 6—7.
- vere 190. M.' Acilius profectus Elatea ex inopinato Lamiam aggressus est et altero die urbem expugnavit, Liv. XXXVII 4, 8—5, 3.
- 40 occupato ad Coracem ab Aetolis saltu — oppugnare Acilius Amphissam statuit. ab Heraclea per Oetam exercitus eo deductus. Amphissensibus autem fortiter resistentibus Scipiones, postquam Hypatam frustra ad deditionem compulerunt, eodem advenerunt (exeunte fere m. Aprili), Liv. 5, 4—6, 2. Cum oppidani magis magisque laborarent, intercedentibus Atheniensibus magistratus Aetolorum, qui Hypatae versabantur, bis legatos de pace ad duces Romanos miserunt, sed frustra, quia consul postulata illa senatus non mutabat. Denique Aetoli ab Atheniensibus admoniti inducias sex mensum petierunt, ut legatos Romam mittere possent, atque per P. Scipionem a consule impetraverunt. Obsidio Amphissae soluta est; M.' Acilius Romam, Scipiones
- in Asiam profecti sunt (m. Maio), Polyb. XXI 4—5; Liv. l. c. 6, 3—7, 7; Appian. Syr. 23; de tempore cf. de Sanctis *Storia dei Rom.* IV 1, 390. Aetoli Antiochum de induitiis certiore fecerunt, Polyb. l. c. 8, 3.
- aestate 190. M.' Acilius cum de rege Antiocho et Aetolis triumpharet, captivos nobiles, Aetolos et regios duces, sex et triginta duxit. Damocritus, Aetolorum dux, paucos ante dies, cum e carcere noctu effugisset, in ripa Tiberis consecutus custodibus, priusquam comprehenderetur, gladio se transfudit, Liv. XXXVII 46, 4—5.
- post aequinoctium autumnale 190. Amynander a suis revocatus et consentientibus apocletis et Nicandro praetore (a. 190/89 τὸ Α', cf. Gillischewski 50) a mille Aetolis adiutus Athamaniam Philippo pulso recuperavit, Liv. XXXVIII 1—2. Tum autem legatos ad Romanos misit Ἀπολογούμενος τῷ δοκεῖν δι' Αἰτωλῶν πεποιθῆσαι τὴν κάθοδον atque παρακαλῶν προσδέεσθαι πάλιν αὐτὸν εἰς τὴν συμμαχίαν, Polyb. XXI 25, 1—2; Liv. l. c. 3, 1—2.
- hieme 190. οἱ δ' Αἰτωλοὶ νομίσαντες ἔχειν εὐφῆ καὶ ῥὸν πρὸς τὸ τὴν Ἀμφιλοχίαν καὶ τὴν Ἀπεραντίαν ἀνακτῆσθαι — ἄροισαντος Νικάνδρου τοῦ στρατηγοῦ πάνδημον στρατίαν ἐπέβαλον εἰς τὴν Ἀμφιλοχίαν. τῶν δὲ πλείστων αὐτοῖς ἐβελοντὴν προσκωρησάντων μετῆλθον εἰς τὴν Ἀπεραντίαν. καὶ τούτων δὲ προσβέβηκον ἐκούσιως ἐστράτευσαν εἰς τὴν Δολοπίαν. οἷτοι δὲ βραχὺν μὲν τῆν χρόνον ὑπέδειξαν ὡς ἀντιποηκόμενοι, sed tum ταχέως μετενόησαν καὶ προσέβητο πρόστοις Αἰτωλοῖς. Quo facto ἀπήγαγε τὴν στρατίαν ὁ Νικάνδρος εἰς τὴν οἰκίαν — ἄρτι δὲ τούτων συμβεβηκότων — προσέπεσε φήμη περὶ τῆς κατὰ τὴν Ἄσιαν μάχης, Polyb. XXI 25, 3—8; Liv. XXXVIII 3, 3—6. Pugna ad Magnesium facta mensi fere Ianuario a. 189 tribuenda videtur, cf. de Sanctis *Storia dei Rom.* IV 1, 202 not. 137. 390; Holleaux *Cambr. anc. hist.* VIII 223.
- Aetoli legati, qui Damotele duce Romam missi erant, in senatum introducti — interrogati ab uno senatore, permitterentne arbitrium de se populo Romano, deinde ab altero, habiturine eosdem quos populus Romanus socios et hostis essent, nihil ad ea respondentes egredi templo iussi sunt. — senatus consultum in M.' Acilii sententiam — factum est, ut Aetoli eo die iuberentur proficisci ab urbe et intra quintum decimum diem Italia excedere. — denuntiaturque, si qua deinde legatio ex Aetolis, nisi permissu imperatoris, qui eam provinciam obtineret, et cum legato Romano venisset Romam, pro hostibus omnis futuros, Liv. XXXVII 49; Diod. XXIX 9. De tempore cf. Liv. l. c.: illa etiam res accendit, quod eo ipso tempore, quo pacem ab Romanis petebant, Dolopiae atque Athamaniae bellum inferebant et Diod. l. c.: πρὸ τῆς κατὰ τὸν Ἀντίοχον ἡττης εἰσαχθέντων εἰς τὴν σύγκλητον τῶν ἐξ Αἰτωλίας πρεσβυτῶν.
- 190(?). Aetoli Magnetibus Μαγανδριis, qui ipsi Aetolis coronam auream, civitatem aliosque honores decreverant, isopolitiam donant, nr. 4 d.

vere 189. Cum Damoteles Roma infecta re rediret simul transitum consulis M. Fulvii nuntians, ἔδοξεν (τοῖς Αἰτωλοῖς) πρὸς τε Ῥωδίους πέμπειν καὶ πρὸς Ἀθηναίους, ἀειοῦντας καὶ παρακαλοῦντας πρὸςβῆσαι περὶ αὐτῶν εἰς τὴν Ῥώμην - . ὁμοίως δὲ καὶ παρ' αὐτῶν ἐξέπεμψαν πάλιν πρὸςβῆτας εἰς τὴν Ῥώμην, Ἀλέξανδρον τὸν Ἴσιον ἐπικαλούμενον καὶ Φαινεάν, σὺν δὲ τούτοις Χάλεπον (cf. p. XL₇₁), ἔτι δ' Ἄλυπον τὸν Ἀμβρακίωτην καὶ Λύκωπον, Polyb. XXI 25, 9—11; Liv. XXXVIII 3, 6—8.

Quos legatos Epirotiae περὶ τὴν Κεφαλληνίαν ceperunt atque ἀπῆτουν αὐτοὺς λύτρα (primo quina talenta, postea ternā) διὰ τὸ πόλεμον ὑπάρχειν σφίσι πρὸς τοὺς Αἰτωλοὺς. - ἰσμενως δὲ τῶν ἄλλων προσδεξαμένων, οὔτοι μὲν διεγγυηθέντες ἐπανήλθον, ὃ δ' Ἀλέξανδρος (πλουσιώτατος πάντων τῶν Ἑλλήνων — πλειόνων ἢ διακοσίων τάλαντων ἔχων οὐσίαν) οὐκ ἂν ἔφθ δούνην πλείον τάλαντου καὶ - - ἔμεινεν ἐν τῇ φυλακῇ. Sed μετὰ ὀλίγας ἡμέρας γραμμάτων παραγεννηθέντων ἐκ τῆς Ῥώμης περὶ τῆς ἀφέσεως, αὐτὸς μόνος ἀπελύθη χωρὶς λύτρων.

οἱ δ' Αἰτωλοὶ - - Δαμοτέλην προχειρίσαντο πάλιν εἰς τὴν Ῥώμην πρὸςβῆτην. ὃς ἐκπλεύσας μέχρι τῆς Λευκάδος καὶ γνοὺς προάγοντα διὰ τῆς Ἠπείρου μετὰ τῶν δυνάμεων Μάρκον ἐπὶ τὴν Ἀμβρακίαν, ἀπογνοὺς τὴν πρὸςβῆσιν ἀφῆκε ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Αἰτωλίαν, Polyb. l. c. 26, 7—19.

aestate 189. M. Fulvius auctoribus Epirotis, qui et ipsi copiis consulem adiuvant, Ambraciam obsidione premit, Polyb. XXI 26, 1—6; Liv. XXXVIII 3, 9—4, 6. *ad famam oppugnationis Ambraciae Stratum iam edicto Nicandri praetoris convenerant Aetoli. Sed postquam urbem iam magna ex parte operibus saeptam viderunt, - - dividere copias placuit. cum mille expeditis Eupolemus (cf. p. XXXV₉₃) Ambraciam profectus per nondum commissa inter se munimenta urbem intravit. Nicander autem cum cetera manu omisso consilio Epirotarum castra aggreendi ad depopulandam Acarnaniam iter convertit, Liv. l. c. 4, 6—10.*

Cum ii, qui Ambraciae oppugnabantur, omnes impetus hostium propulsassent, iam Aetoli a populatione Acarnaniae Stratum redierant. inde Nicander praetor spem nactus solvendae incepto forti obsidionis, Nicodamum quendam cum Aetolis quingentis (equitibus, Polyb.) Ambraciam intromittit. Tempus certum constitutum erat, quo illi eruptionem facerent, Nicander castra Romana adoriatur. Sed quamquam oppidani ducibus Eupolemo et Nicodamo fortissime in obsidentibus eruperunt, inceptum irritum factum est, quia Nicander impetu composito destiterat, Polyb. l. c. 27; Liv. l. c. 5—6.

Nicandro enim potius visum est Amphilocheis nuper receptis ferre opem (cf. Oberhammer Akarn. 184 not. 1), quos Perseus, Philippi filius, missus ad Dolopiam Amphilochosque recipiendos, summa vi oppugnabat. — Perseus ubi adesse Aetolos audivit, omnia obsidione urbis, quam

oppugnabat (probabiliter Argos, Oberhammer l. c.), depopulatus tantum agros Amphilocheia excessit atque in Macedoniam rediit, Liv. l. c. 5, 10 et 7, 1.

Aetolos inde avocavit populatio maritimae orae. Pleuratus, Illyriorum rex, cum sexaginta lembis Corinthium sinum invectus adiunctis Achaeorum quae Patris erant navibus maritima Aetoliae vastabat. adversus quos mille Aetoli missi, quacumque se classis circumceperat per litorum amfractus, brevioribus semitis occurrebant, Liv. l. c. 7, 2—3.

Quae cum ita essent neque Ambracia summa vi oppugnari desineretur (Polyb. l. c. 28, 1—17; Liv. l. c. 7, 4—13; Polyen. VI 17; ceterum cf. Oberhammer Akarn. 185 not. 5), legati ab Aetolis Phaeacas et Damoteles cum liberis mandatis decreto gentis ad consulem venerunt. Qui cum gravissimas condiciones audissent, nullo reddito responso domum regressi sunt. Tum qualemcumque pacem referre iussi, cum rediret Ambraciam, Acarnanum insidius prope viam positus - - circumventi Thyrraeum custodiendi deducuntur, Liv. l. c. 8—9, 2; cf. etiam Polyb. l. c. 28, 18.

Interea legati Atheniensium et Rhodiorum et Amynander quoque (hic quidem propter Ambraciotas) ad castra Romanorum venerant, atque postquam etiam Aetolorum legati iussu consulis ab Acarnanibus adducti sunt, de pace agebatur. ἐνεργῶς δὲ πανταχόθεν προσ-αγομένης τῆς φιλοτιμίας — pro Aetolis etiam C. Valerius, filius Laevini τοῦ πρώτου συνθημένου πρὸς Αἰτωλοὺς τὴν συμμαχίαν (cf. p. XXIX₈₄), deprecatus est — ἔλαβε τὸ πρᾶγμα συντέλειαν. οἱ μὲν γὰρ Ἀμβρακίωται πεισθέντες ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἐπέτρεψαν τὰ καθ' αὐτοὺς τῷ στρατηγῷ τῶν Ῥωμαίων καὶ παρέδωκαν τὴν πόλιν ἐφ' ᾧ τοὺς Αἰτωλοὺς ὑποσπόνδους ἀπελευθεῖν. -- ὃ δὲ Μάρκος συγκάτεβτο τοῖς Αἰτωλοῖς ἐπὶ τούτῳ ποιήσασθαι τὰς διαλύσεις, ὥστε διακόσια μὲν εὐβοικὰ τάλαντα παραχρῆμα λαβεῖν, τριακόσια δ' ἐν ἔτεσιν ἔξ, πενήτηντα καθ' ἕκαστον ἔτος· ἀποκατασταθῆναι δὲ καὶ τοὺς αἰχμαλώτους καὶ τοὺς αὐτομόλους Ῥωμαίους ἅπαντας τοὺς παρ' αὐτοῖς ὄντας ἐν ἔξ μῆσι χωρὶς λύτρων· πόλιν δὲ μηδεμίαν ἔχειν ἐν τῇ συμπολιτείᾳ μηδὲ μετὰ ταῦτα προσλαβέσθαι τούτων, ὅσαι μετὰ τὴν Λευκίου Κορνηλίου διάβασιν¹⁾ ἔλασαν ὑπὸ Ῥωμαίων ἠφίλιαν ἐποίησαντο πρὸς Ῥωμαίους· Κεφαλληνίους δὲ πάντας ἐκσπόνδους εἶναι τούτων τῶν συνθηκῶν, Polyb. l. c. 29—30, 5; Liv. l. c. 9, 3—10.

¹⁾ Liv. 'post id tempus, quo T. Quinctius traieisset in Graeciam'. Cf. Nissen *Krit. Unters.* 203 not. **; Niese II 767 not. 2; Vollgraf *Rev. Philol.* XXVII 1903, 236 ss.; de Sanctis *Storia dei Rom.* IV 1, 214 not. 157.

autumno 189. οἱ δὲ περὶ τὸν Δαμοτέλην ἐπανελευθόντες διεσφούνη τοὺς Αἰτωλοὺς περὶ τῶν συγκεχωρημένων. τοῖς μὲν οὖν ὄλοις εὐδόκουν· καὶ γὰρ ἦν αὐτοῖς ἅπαντα παρὰ τὴν προσδοκίαν· περὶ δὲ τῶν πόλεων τῶν πρότερον συμπολιτευομένων αὐτοῖς διαπορῆσαντες ἐπὶ ποσὸν τέλος συγκάτεβοντο τοῖς προτεινομένοις, Polyb. XXI 30, 7—8; Liv. XXXVIII 9, 11—12.

ὃ δὲ Μάρκος παραλαβὼν τὴν Ἀμβρακίαν τοὺς μὲν Αἰτωλοὺς ἀφῆκεν ὑποσπόνδους - . ταῦτα δὲ διοικησάμενος

ἐποίειτο τὴν πορείαν εἰς τὴν μεσόγειον τῆς Αἰτωλίας, θαυμά-
 ζων ἐπὶ τῷ μηδὲν αὐτῷ παρὰ τῶν Αἰτωλῶν ἀπαντᾶσθαι.
 παραγενόμενος δὲ πρὸς Ἄργος τὸ καλούμενον Ἀμφιλο-
 χικὸν κατεστρατοπέδευσεν -- ἐκεῖ δὲ συμμειλάντων
 5 αὐτῷ τῶν περὶ τὸν Δαμοτέλην καὶ διασαφούντων ὅτι
 δέδοκται τοῖς Αἰτωλοῖς βεβαίωσιν τὰς δι' ἑαυτῶν γεγενη-
 μένας ὁμολογίας, διεχωρίσθησαν, Αἰτωλοὶ μὲν εἰς τὴν
 οἰκίαν, Μάρκος δ' εἰς τὴν Ἀμβρακίαν, Polyb. 30, 9—13;
 Liv. 10, 1—2. De tempore (probabiliter ante exeuntem
 10 m. Septembrem) luculenter egit Holleaux BCH LIV
 1930, 17 ss., cf. imprimis p. 21 not. 3.

οἱ δ' Αἰτωλοὶ προχειρισμένοι Φαινεῖαν καὶ Νικάνδρον
 πρεσβεύτας ἐπέπεμψαν εἰς τὴν Ῥώμην περὶ τῆς εἰρήνης
 (sc. post aequinoctium autumnale, quo Nicandri praetura
 finita erat, Niese II 768 not. 1; Holleaux l. c. 21). Aetolos
 15 et legati Rhodiorum Atheniensiumque et C. Valerius
 comitai sunt, Polyb. 30, 15—31, 2; Liv. 10, 2.

hieme 189. Romae obnitente quidem per legatos rege
 Philippo, deprecantibus autem Rhodios et imprimis
 20 Atheniensibus foedus cum Aetolis ictum est (sc. ante
 diem XIX/XX m. Novembris, quo novi consules
 magistratum inierunt, Holleaux l. c. 36), Polyb. XXI
 31, 3—32, 15; Liv. XXXVIII 10, 3—11, 9. Ad formam
 huius foederis (*Khientelvertrag*) cf. E. Täubler Imp.
 Rom. I 62 ss.; de singulis condicionibus vide Polybium
 25 (Livium), qui earum verba procul dubio exhibet genu-
 ina (cf. Holleaux ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ὕπατος 81/2). Eadem fere
 fuerunt, quas M. Fulvius dixerat; novae sunt additae
 praecipue hae, ut Aetoli imperium maiestatemque
 30 populi Romani conservarent sine dolo malo, ut hostes
 eosdem haberent quos Romani, ut darent obsides qua-
 draginta in annos sex. De possessionibus autem Aetolo-
 rum hoc est sanctum: περὶ δὲ Κεφαλληνίας μὴ ἔστω
 35 ἐν ταῖς συνθήκαις. ὅσαι χώραι καὶ πόλεις καὶ ἄνδρες,
 οἷς οὔτοι ἐκράντο, ἐπὶ Λευκίου Κοιντίου καὶ Γναίου Δομε-
 τίου Στρατηγῶν (coss. 192) ἢ ὕστερον ἑλάωσαν ἢ εἰς φιλίαν
 ἦλθον Ῥωμαῖοις, τούτων τῶν πόλεων καὶ τῶν ἐν ταῦταις
 40 μὴδένα προσλαβέωσαν Αἰτωλοὶ. ἢ δὲ πόλις καὶ ἢ χώρα
 ἢ τῶν Οἰνιαδῶν Ἀκαρνάνων ἔστω.

Amiserunt igitur Aetoli: Cephalleniam, Ambraciam,
 Oeniadas¹⁾, Phocidem (eum Delphis), Malidem, Dolo-
 piam, denique omnia oppida, quae in Thessalia atque
 Achaia Phthiotide etiam habuerant; *retinuerunt*: Amphilo-
 45 chiam, Aperantiam, Loeridem occidentalem et orien-
 talem, Doridem, Octaeam²⁾, Aenidem. Cf. Salvetti *Stud.*
stor. ant. II 126 ss.; de Sanctis *Stor. dei Rom.* IV 1, 231 ss.

¹⁾ τὰς Ἑκινάδας νήσους καρποῦσθαι κοινῇ μετ' Αἰτωλῶν
 ἔδωκαν (sc. Romani), Dionys. ant. Rom. I 51, 2; cf. Ober-
 hummer *Akarn.* 186 not. 4. Stratus in dicione Aetolorum
 50 manebat (Oberhummer l. c. 187 not. 1). ²⁾ Heraclea,
 si non statim, certe a. 185 Aetolis reddita est, cf. Voll-
 graf *Rev. Philol.* XXVII 1903, 240 ss.; Busolt-Swoboda
Gr. Staatsk. II 1514 not. 4.

Ceterum Aetoli Amphictyonia exclusi sunt, scilicet
 55 dicis causa, nam revera per Locros (2), Dorienses (1),
 Octacos (1), Aenianes (2) sex suffragia retinuerunt, quae

tamen non suo nomine sed nomine horum populorum
 tulerunt, cf. Syll.³ 636 cum not. 8.

ineunte fere a. 188. In litteris consulis C. Livii ad Delphos
 60 datis etiam haec exstant: ἔδοξεν δὲ καὶ πρὸς Αἰτωλοῦς
 γράψαι περὶ τῶν γινόμενων παρ' ὑμῖν ἀδικημάτων, ἵνα
 νῦν μὲν τὰ ἀπηγμένα ἅπαντα ἀναζητήσωσιν καὶ ἀποκατα-
 στήσωσιν ὑμῖν, τοῦ δὲ λοιποῦ μὴδὲν ἔτι γίνηται, BCH
 LIV 1930, 40 IV₁₄; de tempore epistulae cf. Holleaux
 65 ibid. 15. 37. Iniuriae illae autumnio fere a. 189 ab
 Aetolis factae esse videntur.

aestate 188. Thoas Aetolus (cf. p. XL₆₅) καὶ τῶν Αἰτωλῶν
 ὄσοι κοινὰς εἰλήφασιν ἀρχὰς ex condicionibus pacis cum
 Antiocho Apameae factae Romanis dedendi erant (Polyb.
 XXI 43, 11; Liv. XXXVIII 38, 18; Diod. XXIX 10).
 70 Postea autem Pantaleonte (II Pleuronio, praetore τὸ α'
 = a. 186/5, Gillischewski 57) et Nicandro (p. XXXVII₁₀₇)
 legatis missis a Romanis liberatus est (Polyb. XXVIII
 4, 11; Diod. XXIX 31), certe ante a. 181/0, quo Thoas
 tertiam praeturam administravit (Gillischewski 44.46).
 75

188/7. (Ἄ. Κλεοδάμου τοῦ Πολυκαεῖτου). ΣΤΡΑΤΙΟΣ ΣΤΡΑ-
 ΤΙΟΥ ΝΑΥΠΑΚΤΙΟΣ proxenus Delphorum, Syll.³ 585 nr. 64.

187. Cum Boeoti Zeuxippum (p. XXXVI₆₄) de exsilio
 reducere nollent, οἱ Ῥωμαῖοι τὴν τῶν Βοιωτῶν προαίρεσιν
 80 ἔγραψαν πρὸς τε τοὺς Αἰτωλοῦς καὶ πρὸς Ἀχαιοῦς, κελεύ-
 οντες κατάγειν Ζεύξιππον εἰς τὴν οἰκίαν, Polyb. XXII
 4, 9; de tempore cf. Niese III 16. Quid autem Aetoli
 fecissent, memoriae proditum non est.

hieme 187. M. Fulvio triumphanti ante curram *duces aut*
Aetoli et Cephallanes aut regii ab Antiocho ibi relictii
 85 *viginti septem* ducti sunt, Liv. XXXIX 5, 16; de tem-
 pore triumphii (die XXI m. Decembris) cf. de Sanctis
Stor. d. Rom. IV 1, 229 not. 194.

187/6. (Ἄ. Πεισίλα). [Φίλων Εὐδάμου Τριχονεῦς et Πυθό-
 δωρος Μεγιστοτίμου ΝΑΥΠΑΚΤΙΟΣ proxeni Delphorum,
 90 Syll.³ 585 nr. 69. 70.

186/5. Pleuronii rursus in dicione Aetolorum, cf. ad nr. 30₁₃.

aestate 183. T. Quinctius Flamininus a senatu ad Prusiam
 missus Naupacti versatur, Polyb. XXIII 5, 16.

vere 182. Aetoli regem Eumenem II, fratres, matrem,
 95 populum Pergamenorum honorant, ludos Nicephoria
 accipiunt, asylam fano Minervae Pergameno tribuunt,
 nr. 179. Eumenis statua equestris Delphis ab Aetolis
 erecta, nr. 183.

hieme 182. (Ἄ. Δαμοσθένης, μὴνὸς Ποιτροφίου). Ἀλκεσίπ-
 100 πος Βουθήρα Καλυδῶνιος, inquilinus Delphorum,
 ferias Ἀλκεσίπεια post mortem suam quotannis cele-
 brandas instituit καὶ τὰ ἄλλα πάντα τὰ ἴδια ἀνατίθητι,
 εἴ τί κα πᾶθῃ, τῶι θεῶι καὶ τῶι πόλει, Syll.³ 631.

182/1. Naupactus non Aetolorum est, cf. ad nr. 31₁₁₇.
 105 182 vel paulo post. Aetoli regem Prusiam II statua eque-
 stri Delphis erecta honorant, nr. 184.

180. A Callierate Leontesio impulsus senatus Romanus
 ΠΕΡΙ ΜΕΝ ΤΗΣ ΚΑΘΟΔΟΥ ΤΩΝ (ἔκ ΛΑΚΕΔΑΪΜΟΝΟΣ) ΦΥΓΑΔΩΝ
 ΟΥ ΜΟΝΟΝ ΤΟΙΣ ἈΧΑΙΟΙΣ ἔΡΡΑΓΕ, ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΣΑ ΣΥΝΕΠΙΣΧΥΕΙΝ,
 5 ἈΛΛὰ ΚΑΙ ΤΟΙΣ Αἰτωλοῖς alisque, Πάντας ὡς κανεὶ ΠΡΟΣ-
 ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΕΝΗ ΧΑΡΙΝ ΤΟΥ ΣΥΝΤΡΪΨΑΙ ΤΟΥΣ ἈΧΑΙΟΥΣ, Polyb.
 XXIV 10, 6; de tempore cf. de Sanctis *Storia* IV 1, 248.406.
 priore parte saec. II. Vaxiorum Cretensium epistula de
 Epicle Vaxio Amphissae habitante ad Aetolos data, Syll.³
 622 B, cf. decretum Aetolorum nr. 178 (c. a. 200—170).
 10 — [Ἄ ΠΟΛΙΣ ΤΩΝ ὉΑΡ?]ΞΙΩΝ ΛΑΔΙΚΟΝ ΔΡΩΠΪΝΑ [Αἰτωλῶν ἐκ
 Κ]ΑΛΛΙΠΟΛΙΟΣ statua Delphis honorat, *BCH* LIII 1929, 31
 nr. 10 (eius pater probabiliter idem atque ΔΡΩΠΪΝΑΣ ΚΑΛ-
 ΛΙΠΟΛΪΤΑΣ, Μάρτυς manumissionis a. 200/199, *SGDI* 2116).
 — In Aetolia discordiae civiles atque tumultus scilicet
 15 ex gravibus pacis condicionibus (*propter ingentem vim*
aeris alieni, Liv. XLII 5, 7) orti sunt ὥστε μὴδὲ βΟΥΛΗΝ
 ΔΙΔΟΝΑΙ τοῖς ΠΡΟΣΤΩΣΙ. Etiam caedes inter se factae
 sunt, velut αἰ κατὰ τὴν Ἀρσινοΐαν Φαγαί, de quarum
 tempore non constat. Cf. Polyb. XXX 11. τῆς ΠΑΡὰ
 20 τοῖς Αἰτωλοῖς χρεωκοπίας mentionem facit Diod. XXIX 33.
 post a. 179. Rex Perseus, qui gratiam Graecorum seque-
 batur, etiam Aetolos sibi conciliavit, Liv. XLI 24, 10;
 cf. Appian. Maced. 11, 1.7. Itaque hi in seditionibus
 suis ab illo praesidium petiverunt (Liv. XLII 12, 7),
 25 quod Perseus revera misit (Liv. l. c. 42, 4). Atque sus-
 spicio erat eum et ipsum Aetolorum bellum intestinum
 excitasse (Liv. l. c. 40, 7).
 174. per haec tempora Aetolorum in semet ipsos versus furor
 mutuis caedibus ad interuicem ad ducturus videbatur
 30 gentem. fessi deinde et Romam utraque pars miserunt
 legatos et inter se ipsi de reconcilianda concordia agebant;
 quae novo facinore discussa res veteres etiam iras excitavit.
 exulibus Hypataeis, qui factionis Proxeni¹⁾ erant, cum
 reditus in patriam promissus esset fidesque data per prin-
 35 cipem civitatis Eupolemum²⁾, octoginta illustres homines,
 quibus redeuntibus inter ceteram multitudinem Eupolemus
 etiam obvius exierat, cum salutatione benigna excepti essent
 dextraeque datae, ingrediētes portam, fidem datam deosque
 40 testis nequiquam invocantes interfecti sunt. inde gravius
 de integro bellum exarsit. C. Valerius Laevinus et Ap-
 Claudius Pulcher et C. Memmius et M. Popilius et L. Canu-
 leius missi ab senatu venerant. apud eos cum Delphis
 utriusque partis legati magno certamine agerent, Proxenus
 45 maxime cum causa, tum eloquentia praestare visus est;
 qui paucos post dies ab Orthobula uxore veneno est sublatus;
 damnataque eo crimine in exilium abiit, Liv. XLI 25, 1—6.
 Hanc legationem Romanorum Niese III 105 not. 5 in
 dubium vocavit, iniuria si quid video.
 1) Videlicet non civis quidam Hypataeus (Niese III
 50 105), siquidem ipse interfectus non est, sed cum Gilli-
 schewskio 58 Proxenus Trichoniensis, praetor a. 183/2, in-
 tellegendus, qui princeps magnae Aetolorum factionis fuisse
 videtur. 2) Sc. ΕΥΠΑΤΑΙΟΣ ὙΠΑΤΑΙΟΣ, praetor a. 189/8
 et 176/5, tum temporis, ut videtur, archon patriae suae
 55 (sic recte Gillischewski 56); cf. etiam ad nr. 43.

173. principio huius anni legati, qui in Aetoliam - - missi
 erant, renuntiarunt - - in Aetolia seditionem gliscere in
 dies, neque discordiarum principes auctoritate sua coerceri
 potuisse, Liv. XLII 2, 1—2, cf. etiam XLI 27, 4.

— Postquam denuo legati ex Aetolia Romam venerunt de
 discordiis seditionibusque suis (Liv. XLII 4, 5), Aetolorum
 causas M. Marcellus Delphis - - cognovit. cum certatum
 60 utrinque temeritate atque audacia corneret, decreto quidem
 suo neutram partem aut levare aut onerare voluit; com-
 muniter ab utrisque petit, abstinere bello et oblivione
 praeteritorum discordias finirent. huius reconciliationis
 65 inter ipsos fides obsidibus ultro citroque datis firmata est.
 Corinthus, ubi deponerentur obsides, convenit (Liv. l. c. 5,
 10—12).

vere 172. Cum Eumenes rex Pergamenorum Roma rediens
 70 ab insidiatoribus ad Delphos peteretur, Pantaleon, Aetoliae
 princeps¹⁾, ceteris comitibus diffugientibus in pavibus
 mansit ad protegendum regem, Liv. XLII 15.

¹⁾ ΠΑΝΤΑΛΕΩΝ ΙΙ ΠΛΕΥΡΩΝΙΟΣ, praetor a. 186/5, 180/79,
 174/3; cf. Gillischewski 57.

hieme 172. Q. Marcius et A. Atilius, legati Romanorum,
 ex Epiro in Aetoliam progressi ac paucos ibi morati dies,
 dum in praetoris mortui locum alius sufficeretur, et Lyeisco
 (Stratio) praetore facto (= τὸ ε', cf. Gillischewski 59),
 quem Romanorum favere rebus satis conpertum erat, trans-
 80 ierunt in Thessaliam, Liv. XLII 38, 2. Videtur ille
 praetor mortuus, aequinoctio autumnali a. 172 creatus,
 brevissimum tempus in munere fuisse, siquidem legati
 ineunte fere autumno Roma missi sunt (Liv. l. c. 37, 3);
 non recte igitur A. J. Reinach *BCH* XXXIV 1910, 252
 85 not. 2 de concilio Panaetolico veris a. 171 cogitavit.

vere 171. In exercitu, quem Perseus Citium contraxit,
 Aetolorum et Bocolorum, qui non explebant plus quam
 quingentorum omnes numerum, Lyco Achaicus praefectus
 erat, Liv. XLII 51, 9. Inter auxilia Graeca, quae ad con-
 90 sulem Romanum ad Tripolim Scaeam convenerunt,
 Aetolorum alae unius instar erat, quantum ab tota gente
 equitum venerat, Liv. l. c. 55, 9. Ubi proelio facto cum
 Romani victi essent, in consilio apud consulem pro se
 quisque in Aetolos conferebant causam: ab iis fugae terro-
 95 risque principium ortum - - quingue principes Aetolorum,
 qui primi terga vertentes conspecti dicebantur, Romam
 missi, Liv. l. c. 60, 8—9; cf. etiam Appian. Maced. 12,
 ubi consul ipse crimen affert. Erant autem inter hos
 principes Aetolorum Hippolochus, Nicander¹⁾, Locha-
 100 gus²⁾, Eupolemus³⁾, quos etiam Lyeiscus (supra 78)
 calumniatus est, Polyb. XXXVII 15, 14. XXXVIII 4, 6, 6, 7.

¹⁾ Cf. p. XXXVII¹⁰⁷. Romae mortuus est, Polyb. XX
 11, 10.

²⁾ Λόχαγος Ἀγῆτα ΚΑΛΛΙΠΟΛΪΤΑΣ, praetor a. 179/8,
 Gillischewski 20. Postea Roma dimissus est, quoniam
 c. a. 150 Delphis manumissor invenitur, *SGDI* 2279.

³⁾ Cf. supra 53.

171/0. (Ἄ. ΜΕΝΗΤΟΣ). [δ ΔΕΪΝΑ -]ΔΕΟΣ ΠΡΟΣΧΕΙΟΣ proxe-
 nus Delphorum, *BCH* XLIX 1925, 35.

autumno 170. C. Popilius et Cn. Octavius ab A. Hostilio tum in Thessalia hibernante ad Graecae civitates missi postquam Thebas et Peloponnesum adierunt, ἀπέπλευσαν εἰς τὴν Αἰτωλίαν. καὶ πάλιν ἐκεῖ συναθεῖσχαὶ τοῖς τῆς ἐκκλησίας εἰς Θέρμον, παρελθόντες εἰς τοὺς πολλοὺς παρακλητικοὺς καὶ φιλανθρώπους διετίθεντο λόγους. τὸ δὲ συνέχον αὐτοῖς τῆς ἐκκλησίας, ὁμηροὺς ἔφασαν δεῖν δοθῆναι σφίσι παρὰ τῶν Αἰτωλῶν. τούτων δὲ καταβάντων, Πρόανδρος¹⁾ ἐπαναστάς ἐβούλετό τινας εὐχρησίας πρὸς αὐτοῦ γεγενημένους εἰς τοὺς Ῥωμαίους προφέρειν καὶ κατηγορεῖν τῶν διαβαλλόντων αὐτὸν· ἐφ' ὃν Γάιος πάλιν ἐπαναστάς, καὶ καλῶς εἰδὼς ἄλλοτριον αὐτὸν ὄντα Ῥωμαίων, ὅμως ἐπήνεσε καὶ πᾶσι τοῖς εἰρημένους ἀνωμολόγησατο. μετὰ δὲ τοῦτον προελθὼν Λυκίσκος (p. XLIV₇₈) ἐπ' ὀνόματος μὲν οὐδ' ἐνόησε εἰσφέρειν κατηγορίαν, καθ' ὑπόνοιαν δὲ πολλῶν. ἔφη γὰρ περὶ μὲν τῶν κορυφαίων καλῶς βεβούλευσθαι Ῥωμαίους, ἀπαγαγόντας αὐτοὺς εἰς τὴν Ῥώμην, λέγων τοὺς περὶ τὸν Εὐπόλεμον καὶ Νικάνδρον (supra p. XLIV₉₆), τοὺς δὲ συναγωνιστάς καὶ τοὺς παραστάτας τοὺς ἐκείνων ἐτι μένειν κατὰ τὴν Αἰτωλίαν, οὓς δεῖν ἅπαντας τῆς αὐτῆς τυχεῖν ἐκείνοις ἐπιστροφῆς, ἢν μὴ προῦνται τὰ τέκνα Ῥωμαίοις εἰς Ὀμηρείαν. μάλιστα δὲ κατ' Ἀρχεδάμου (p. XXXV₉₄) καὶ Πανταλέοντος (p. XLIV₇₄) ἐποίησε τὰς ἐμφάσεις. Tum Pantaleon τὸν μὲν Λυκίσκον διὰ βραχέων ἐλοιδόρησε - -, ἐπὶ δὲ τὸν Θόαντα (p. XXXVII₁₀₄) μετέβη, τοῦτον ὑπολαμβάνων εἶναι τὸν ἄσιόπιστος ἐνίεντα τὰς κατ' αὐτῶν διαβολὰς τῷ δοκεῖν μηδεμίαν ὑπάρχειν αὐτοῖς πρὸς τοῦτον διαφορὰν. Imprimis autem eum ingrati animi accusans, quia sua et Nicandri legatione Roma dimissus esset (p. XLIII₇₁), ταχέως ἐξεκαλέσατο τοὺς ὄχλους εἰς τὸ μὴ μόνον θορυβεῖν τὸν Θόανθον, ὅτε βουληθεῖν τι λέγειν, ἀλλὰ καὶ βάλλειν ὁμοθυμαδόν. γενόμενων δὲ τούτων βραχέα καταμεμύγμενος ὁ Γάιος τοὺς Αἰτωλοὺς ἐπὶ τῷ βάλλειν τὸν Θόανθον, οὗτος μὲν εὐθέως μετὰ τοῦ συμπρεσβευτοῦ profectus est, ἐκίωπησε περὶ τῶν ὁμηρῶν· τὰ δὲ κατὰ τὴν Αἰτωλίαν ἐν ὑποίαις ἦν πρὸς Ἀλλήλους καὶ παραχαῖς ὁλοσχερέσιν, Polyb. XXVIII 3, 10—4; cf. Liv. XLIII 17, 5—6. De tempore cf. Niese III 138 not. 5; Busolt-Swoboda *Gr. Staatsk.* II 1565 not. 2.

1) Πρόανδρος Πρόανδρου Φόλας, tunc temporis (sc. a. 171/0) praetor Aetolorum (Gillischewski 60) et hieronymno Locrorum a. 178 (Syll.³ 636).

— Thisibus petentibus, senatui Θισβεῦσι καὶ Κορωνεῦσιν εἰς Αἰτωλίαν - - ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΑ ΔΟΥΝΑΙ ἔΔΟΞΕΝ, Syll.³ 646₈₈.

hieme 170/169. Perseus ex Illyria reversus ad Stratum vocantibus Aetolis (corr. Crevier, *Epitotis* codd.) ducit. cum ad finem agrī Aetolici pervenisset, obvium Archidamum (sc. Ἀρχεδάμον, cf. supra 22), principem Aetolorum, per quem ei Stratus tradebatur, habuit. Sed altero die ad Stratum castris positus clausas portas atque ipsa ea nocte, qua venerat, receptum Romanum praesidium cum C. Popilio legato invenit. principes, qui praesentis Archidami auctoritate compulsi regem arcessierant, obviam egresso Archidamo seniores facti locum adversae factioni dede-

rant ad Popilium cum mille peditibus ab Ambracia accersendum. in tempore et Dinarchus, praefectus equitum gentis Aetolorum, cum sescentis peditibus et equitibus centum venit. satis constabat eum tamquam ad Persea tendentem Stratum venisse, mutato deinde cum fortuna animo Romanis se, adversus quos venerat, iunxisse. itaque Perseus nequiquam temptatis colloquiis frustra retinente Archidamo in Aperantiam castra movit. Aperanti eum propter Archidami magnam in ea gente gratiam auctoritatemque consensu omnium acceperunt; is ipse cum octingentorum militum praesidio his est praepositus, Liv. XLIII 21, 5—22.

169/168. Hypata non iam in dicione Aetolorum, cf. ad nr. 71_{10/11}.

aestate 168. Cum Perseus post pugnam ad Pydnam factam Pella Amphipolim peteret, tres erant tantum cum eo fugae comites, Euander Cretensis, Neo Bococtus et Archidamus Aetolus, Liv. XLIV 43, 6; Plut. Aem. 23.

vere 167. Aemilio Paulo cum peragrata Graecia (inde ab autumno a. 168) Demetriadem reverteretur, in itinere sordidata turba Aetolorum occurrit; mirantique et percunctanti, quid esset, defertur quingentos quinquaginta principes ab Lyeisco (supra 14) et Tisippo¹⁾, circumsesso senatu per milites Romanos, missos ab A. Baebio, praefecto praesidii (Ambraciae vel Strati, ut videtur), interfectos, alios in exilium actos esse, bonaque eorum, qui interfecti essent, et exilium possideri. Quo audito Aemilius iussit, qui arguebantur, Amphipoli adesse, Liv. XLV 28, 6—8; de tempore recte indicaverunt Hertzberg *Gesch. Griech. u. d. Herrsch. d. Röm.* I 209 et de Sanctis *Storia d. Rom.* IV 1, 344; cf. etiam Niese III 178. Certiora ignorantur; Niese III 179 not. 3 de Arsinoe (cf. p. XLIV₁₈) cogitat, de Sanctis l. c. de Strato.

1) Probabiliter idem atque praetor Tisippus Trichonius, de quo cf. ad nr. 101₂.

— Cum decem legati a senatu missi advenissent, Aemilius Paulus Amphipoli, quae senatui, quae sibi ex consilii sententia visa essent, pronuntiavit (de tempore cf. de Sanctis l. c. 338). Post Macedones Aetoli deinde citati. in qua cognitione magis utra pars Romanis, utra regi favisset quaesitum est, quam utra fecisset iniuriam aut accepisset; noxa liberati interfectores; exilium pulsus aequo ratum fuit ac mors interfectis; A. Baebius unus est damnatus, quod milites Romanos praebuisset ad ministerium caedis, Liv. XLV 29, 3. 31, 1—2. Tum nominibus a Lyeisco et Tisippo κατὰ τὰς ἰζίας ἀντιπαρωράς delatis evocati litteris imperatoris ex Aetolia - -, qui Romam ad causam dicendam sequerentur, Polyb. XXX 13 et Liv. l. c. 31, 5—9; cf. etiam Iustin. XXXIII 2, 8: Aetolorum universarum urbium senatus cum coniugibus et liberis, quia dubia fide fuerat, Romam missus, ibique, ne in patria aliquid novaret, diu retentus, aegreque post multos annos legationibus civitatum senatu fatigato in patriam quisque suam remissus est (probabiliter simul

- cum Achaeis c. a. 150, cf. Paus. VII 10, 12 et Polyb. III 5, 4). Securi autem percussus est *Andronicus*, *Andronici filius*¹⁾, *Aetolus*, quod patrem secutus arma contra populum Romanum tulisset, Liv. I. c. 31, 15.
- 5 1) Pro *Andronici filius* corrigendum *Nicandri* aut *Archidami filius* proponunt Niese III 185 not. 3 et de Sanctis *Stor. d. Rom.* IV 1, 349 not. 298.
- Sed etiam gravi finium damno Aetoli affecti sunt: amiserunt enim Aenianes, Oetaeos, Dorienses, 10 Locros orientales et occidentales, Amphilochos, denique ex ipsa Aetolia urbem Pleuronem; cf. testimonia apud Salvetti *Stud. stor. ant.* II 132ss., Niese III 184. Tantummodo Stratus et Naupactus 15 aliaque quaedam oppida Ozolarum (Molycria nr. 35; Hyaei nr. 34₈; Butaenses nr. 102₁₀; Oeneon, cf. Cahen *BCH* XXII 1898, 359) in ditione Aetolorum manent (cf. Busolt-Swoboda *Gr. Staatsk.* II 1519 not. 1; Oldfather *RE* XIII 1232), aequae atque Agraea et Aperantia (cf. Salvetti I. c. 133). Ceterum annus, quo illae civitates ab 20 Aetolorum dominatione liberatae sunt, a. 166 fuisse videtur, certe Locri occidentales mensibus Iunio—Novembri huius anni liberati sunt (cf. Pomt. *Jahrb. Philol.* 1897, 789 not. 8) et Dorienses m. Octobri a. 167 etiam-tum Aetolorum sunt (*SGDI* 1783; cf. Swoboda *Staats-* 25 *altert.* 339 not. 4); de Hypata cf. supra p. XLV₆₈.
- c. 165. In tabula in Troade inventa, cui honores Cassandro Alexandria (Troadis) oriundo a multis foederibus 30 urbibusque collati inscripti sunt, primo loco legitur: ΚΑССΑΝΔΡΟΝ ΜΕΝΕΣΘΕΩΣ ΕΤΙΜΗCΗΝ ΤΟ ΚΟΙΝΩΝ ΤΩΝ ΑΙΤΩΛΩΝ ΧΡΥCΩΙ CΤΕΦΑΝΩΙ, Syll.³ 653 A. De tempore et de Cassandro, scriptore ut videtur, cf. Pomt. *ibid.* not. 1.
- 164 (?). ΑΦΙΚΟΝΤΟ ΔΕ ΩC ΤΩΝ ΓΑΛΛΟΝ ΚΑΙ ΑΙΤΩΛΩΝ ΟΙ ΠΛΕΥΡΩΝΑ ΟΙΚΟΥΝΤΕC, CΥΝΤΕΛΕΙΑC ΤΗC ΕC ΑΧΑΙΟΥC ΕΘΕΛΟΝΤΕC ΛΟΦΟCΙΝ ΕΥΡΑCΘΑΙ· ΚΑΙ ΑΥΤΟΙC ΕΠΕΤΡΑΠΗ ΜΕΝ ΎΠΟ ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΠΡΕCΒΕΙΑΝ ΕΠΙ ΦΩΩΝ ΑΥΤΩΝ ΙΔΙΑ ΠΑΡΑ ΡΩΜΑΙΟΥC ΑΠΟCΤΕΙΛΑΙ, ΕΠΕΤΡΑΠΗ ΔΕ ΎΠΟ ΡΩΜΑΙΩΝ CΥΝΕΔΡΙΟΥ <ΤΟΥ> ΑΧΑΙΩΝ ΑΠΟCΤΑΝΑΙ, Pausan. VII 11, 3. Videtur Gallus idem esse atque C. Sulpicius Gallus, qui cum M. Sergio a. 164 in Graeciam et Asiam missus est, cf. Polyb. XXXI 1, 6—7; neque tamen hac de re ab omni parte constat, cf. Hitzig-Bluemner II 2, 792/3.
- 160/59. ΛΥΚΙΚΟC (p. XLIV₇₈) ΚΑΚΙCΤΟC ΩΝ ΚΑΛΩC ΚΑΤΕCΤΡΕΥΕ ΤΩΝ ΒΙΟΝ, atque τὰ κατὰ τὴν Αἰτωλίαν καλῶς διετέθη, κατεσβεσμένης ἐν αὐτοῖς τῆς ἐμφυλίου στάσεως μετὰ τὸν Λυκίκου θάνατον, Polyb. XXXII 4, 3, 5, 1; cf. etiam 4, 1. De tempore cf. Niese III 314 not. 3.
- 158/7. (ἄ. ἈρχωνοC). ἈΡΙCΤΩΝΥΜΟC ἈΡΙCΤΟΔΑΜΟΥ ΝΑΥΠΑΚΤΙΟC proxenus Delphorum, *Fid* III 1, 151.
- c. 150. (ἄ. ΔεξίωναC). ΒΙΑΙΟC ἈΡΙCΤΟΔΑΜΟΥ ΝΑΥΠΑΚΤΙΟC proxenus Delphorum, *Fid* III 1, 152.
- vere 146. A. Gabinius, quem Q. Metellus una cum aliis legatis Corinthum miserat, ubi Achaei bellum Lacedaemoniorum constituerunt, Naupactum se contulit, Polyb. XXXVIII 13, 9.
- autumno 146. Verisimile non videtur foedus Aetolorum 55 a Romanis dissolutum esse, cf. Swoboda *Staatsaltert.* 370 not. 4; Busolt-Swoboda *Gr. Staatsk.* II 1519 not. 2. Sed tota Graecia provinciae Macedoniae adiuncta est (Niese III 358).
- 146/5. (ἄ. ΒαβύλουC). ΠΥΡΡΟC ΛΥΚΟΥ ΝΑΥΠΑΚΤΙΟC proxenus Delphorum, *Fid* III 1, 153.
- 145—116. ΜΕΛΑΓΚΟΜΑC ΦΙΛΟΔΑΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟC, ὁ γενόμενοC ἐπὶ τῆC πόλεωC, ἡγεμῶν καὶ ἱππάρχηC ἐπ' ἀνδρῶν καὶ ἱερεῦC θεῶν Εὐεργετῶν, status a nuptiis honoratur Citii (Cyprii); Melancomae filius cognominis et ipse ὁ ἐπὶ τῆC πόλεωC est, OGI 134.
- 116/5. (ἄ. ἩρακλείδαC). ἈΝΤΙΛΕΩΝ ἈΝΤΙΛΕΩΝΟC ἈρCΙΝΟΕΥC proxenus Delphorum, *BCH* L 1926, 122 h; de tempore cf. Pomt. Syll.³ 826 not. 62.
- vere 87. Sulla ἐC τὴν Ἑλλάδα περαιωθεῖC χρέματα μὲν αὐτίκα καὶ CυμμαχοῦC καὶ ἄγορὰν ἐκ τῆC Αἰτωλίας καὶ Θεσσαλίας Cυνέλεγεν, Appian. Mithrid. 30; cf. etiam nr. 139.
- 57 aut 56. L. Calpurnio Pisone provinciam Macedoniae administrante Aetolia graviter vexata est. Haec enim Cicero (in Pison. 91) ei exprobrat: *Arsmoen, Stratum, Naupactum, -- nobiles urbes atque plenas, fateris ab hostibus esse captas. -- nempe iis, quos tu, Ambraciae sedens, primo tuo adventu ex oppidīs Agraeorum*¹⁾ *atque Dolopum demigrare et aras et focos relinquere coegisti* (cf. etiam § 96).
- 1) *aggrinarum* codd., *Agrianum* Turnebus, sed haec est gens Thraciae.
49. Pompeiani in Aetolia milites conscripserunt et Calydonem Naupactumque praesidiis occupaverunt, cf. 80 infra 95 et 90.
48. *cum ad eum (= Caesarem) ex Thessalia Aetoliaque legati venissent, qui praesidio misso pollicerentur earum gentium civitates imperata facturas, -- C. Calvisium Sabinum cum cohortibus V paucisque equitibus in Aetoliam misit. -- Calvisius primo adventu summa omnium Aetolorum receptus voluntate praesidiis adversariorum Calydone et Naupacto deiectis omni Aetolia potitus est*, Caes. bell. civil. III 34, 2, 35, 1 (m. Februario). Itaque brevi post Aetoli (et Locri) Cn. Domitium Calvinum, legatum Caesaris, in Thessalia et Macedonia pugnantem adjuvant (Cass. Dio XLI 51, 3) et ad Dyrrhachium milites in Aetolia conscripti *vulgo* a Pompeio ad Caesarem per fugerunt (Caes. I. c. 61, 2); etiam ad Pharsalum Aetoli in exercitu Caesaris pugnaverunt (Appian. bell. civ. II 70).
- c. 33. Aetoli non sunt participes τοῦ κοινοῦ βοιωτῶν, εὐβοεῶν, λοκρῶν, φωκῶν, δωριεῶν, IG III 568 = Syll.³ 100 767; cf. Mommsen *Röm. Gesch.* V² 237 et infra sub c. 34/5.
30. Octavianus cum urbem Nicopolim conderet, inter alios Graecos (velut Acarnanes) ἀνατάτοyc ἐC τὸν ΝικοπόλεωC Cυνοικισμῶν ἐποίηCεν ΑἰτωλοῦC, imprimis Calydonios, Paus. X 38, 4, cf. VII 18, 8 et nr. 92. Sed idem Pausanias (X l. c.) auctor est tum ἀποχωρῆCαι τοῦ δήμου τὸ πολὺ ἐC τὴν ἈμφίCαν. Etiam pleraque Aetoliae simulacra Nicopolim avecta sunt, ΠατρεῦCι δὲ ὁ Αὔγου-

1) *Aggrinarum* codd., *Agrianum* Turnebus, sed haec est gens Thraciae.

CTOC ΆΛΛΑ ΤΕ ΤΩΝ ΕΚ ΚΑΛΥΔΩΝΟΣ ΛΑΦΥΡΩΝ ΚΑΙ ΔΗ ΚΑΙ ΤΗΣ ΛΑΦΡΙΑΣ ΕΔΩΚΕ ΤΟ ΆΓΑΛΜΑ, Paus. VII 18, 9 (cf. supra p. X₁₀₈); ΜΕΤΕΚΟΜΙΣΘΗ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΤΟ ΆΓΑΛΜΑ ΕΚ ΚΑΛΥΔΩΝΟΣ, ibid. 21, 1.

Itaque non modo urbes Calydon et Pleuron τεταπεινωμέναι erant (Strab. X p. 450), sed etiam tota Aetolia vasta et deserta esse coepit, καὶ ἡ τῶν Αἰτωλῶν - - ἐρημία πρὸς ἰπποτροσίαν εὐφύγῃς γέγονεν (ibid. VIII p. 388); cf. etiam Paus. VII 18, S. VIII 24, 11.

27. Achaia a Macedonia separata et propria provincia facta est (sicut illa senatoria). Terminum autem Strabo XVII p. 840 sic indicat: Ἀχαίαν μέχρι Θετταλίας καὶ Αἰτωλῶν καὶ Ἀκαρνανίων καὶ τινῶν Ἠπειρωτικῶν ἔθνων, ὅσα τῆ Μακεδονίᾳ προσώριστο, unde apparet Aetoliam provinciae Macedoniae attributam fuisse¹⁾.

¹⁾ Quae verba quomodo aliter intellegi possint, non video. Hoc suo iure affirmavit Mommsen *Röm. Gesch.* V^o 234 not. 1, quamquam dissentiant plerique alii viri docti, cf. Hertzberg *Gesch. Griech. u. d. Herrsch. d. Röm.* I 505 not. 64; Marquardt *Röm. Staatsverwalt.* I 331 not. 3; Oberhammer *Akarnanien* 208 not. 3; Brandis *RE* I 193/4; Dessau *Gesch. röm. Kaiserz.* II 2, 564 not. 1.

Probabiliter eidem temporis nova Amphictyoniae compositio Augusti vindicanda est, de qua cf. Paus. X 8 (*RE* I 1932). Sicut antea (cf. XLIII₄) etiam nunc Aetoli exclusi erant. De tempore cf. Bürgel *D. pyl.-delph. Amph.* 298; Mommsen l. c. 232.

16. Augustus Patras coloniam deduxit, cf. *RE* IV 549 nr. 248. Tum praeter Locros Ozolas (exceptis Amphisensibus, Paus. X 38, 9) etiam pars orae Aetolicae Patrensibus attributa est, cf. Strab. X p. 460: ἔστι δὲ τις καὶ πρὸς τῆ ΚΑΛΥΔΩΝΙ ΛΙΜΝΗ ΜΕΓΑΛΗ καὶ εὐφορος, ἣν ἔχουσιν οἱ ἐν Πάτραις Ῥωμαῖοι.

15 p.—44. Provinciae Achaia et Macedonia imperatoriae, sed post hoc temporis spatium senatui redditaе, cf. Tac. ann. I 76; Suet. Claud. 25, 3; Cass. Dio LX 24.

c. 34/5. Aetoli communi Achaeorum, Boeotorum, Phocensium, Euboensium, Locrorum, Doriensium ascripti non sunt, IG IV² 1, 80. Idem commune (sed sine Doriensibus) etiam a. 37 (IG VII 2711) et Claudio imperatore (ibid. 2878) invenitur. Ceterum cf. Mommsen *Röm. Gesch.* V^o 242/3; Brandis *RE* I 196; Tod *Journ. Hell. stud.* XLII 1922, 175; Dessau *Gesch. röm. Kaiserz.* II 2, 543/4.

c. 100. Verisimile est tum, cum Acarnania et Epirus in propriam provinciam iunctae sunt ('*venigstens seit Traian'* Mommsen *Röm. Gesch.* V^o 234 not. 1. 270; cf. etiam Zucker *Philol.* LXXIV 1929, 210. 212/3), Aetoliam provinciae Achaiae additam esse, cf. Ptolem. III 14.

actate imperatoria. Γάιος (?) Ἀριστόδαμος Ναυπάκτιος (cf. p. XLVI₁₇₋₁₉) ab urbe Delphorum statua honoratur, *Fid* III 1, 576. Quae statua in monumento add. nr. 200 posita fuit.

Hadriani fereactate. Calydon tum ad novum quendam splendorem renata esse videtur, cf. Poulsen-Rhomaioi *Bericht Ausgrab. Kalydon* 1927, 83 (vide etiam nr. 141 et 142).

med. saec. II. Ἀφριῶν, τὸ μὲν ἀνέκαθεν Τριχωνιεύς (Τριχωνιεύς codd.) τῶν ἐν Αἰτωλίᾳ, τὰ δὲ ἐφ' ἡμῶν Λυκίων τοῖς μάλιστα ὁμοίως δόκιμος, δεινὸς δὲ ἐξευρεῖν ἅ μὴ τις πρότερον εἶδε, a Pausania II 37, 3 auctor citatur; cf. *RE Suppl.* III 161.

c. 300. Usque ad hoc fere tempus Dianam Calydone cultam esse ex effossionibus apparet, cf. Poulsen-Rhomaioi l. c. 42/3.

— Σωτήριχος, Ὁασίτης, ἐποποιός, γεγονός ἐπὶ Διοκλητιανοῦ (Suidas s. v.) scripsit etiam ΚΑΛΥΔΩΝΙΑΚΑ (schol. Lycophr. 486); cf. *RE* III A 1231.

401/2. ΔΙΕΤΥΠΩΘΗ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ Ἑλληνίδων πόλεων εἰς ταύτῳ συνελθουσῶν ἐν τῇ Κορινθίων μητροπόλει - -, ὅπως χρῆ ἐκάστην πόλιν καὶ πότε εἰς τὴν ὀρροπραποσίτιαν λῦειν τῶν μὲν Βοιωτικῶν καὶ Ἐυβοικῶν καὶ τῆς Αἰτωλίας πόλεων εἰς τὴν Σκαρφιαίων παρεουσῶν, τῶν δὲ Πελοποννησιακῶν εἰς τὴν Κορινθίων, καὶ ἔστιν ἡ γνώσις κλαῶς ὑποτέτακται· εἰς τὰ κατὰ Σκάρφια ὄρρα ἐπὶ τῆς εἰ ἐπινημσεως κτλ., Syll.³ 908.

c. 500. Κόλουθος, Λυκοπολίτης, Θηβαῖος, ἐποποιός, γεγονός ἐπὶ τῶν χρόνων βασιλέως Ἀναστασίου, ἔγραψε ΚΑΛΥΔΩΝΙΑΚΑ ἐν βιβλίῳ ε', Suidas s. v.; cf. *RE* XI 1098.

ante 535. Ab Hierocle (synecdem. 648, 4) Αἴγιον μητρόπολις Αἰτωλίας vocatur; videtur igitur tunc quidem temporis fines Aetoliae mutati fuisse. Ceterum oppida Aetolica recenset nulla alia, nisi his adnumeranda est Naupactus (643, 12). De tempore cf. *RE* VIII 1487 nr. 20.

hieme 536/7. Valerianus et Martinus a Iustiniano cum exercitu in Italiam missi διεχειμάζον ἐς τὰ ἐπὶ Αἰτωλίας τε καὶ Ἀκαρνανίας χωρία, Procop. de bello Gothico I 24, 20.

TESTIMONIA VEL INCERTA VEL QVAE CERTIS TEMPORIBVS VINDICARI NEQVEVNT.

45 — Cui temporis Hieron narrationem miram in Aetolia factam, cuius auctor est apud Phlegont. π. ΘΑΥΜ. 2 (*FGH Hist* 257 F 36 II) et Procl. ad Plat. πολιτ. II 115 Kroll, assignare voluerit, parum constat. Commemoratur Πολύκριτός τις τῶν πολιτῶν, qui ἐχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ δήμου Αἰτωλάρχης ἐπὶ τρία ἔτη, atque finitur narratio his verbis: καὶ συνέθη τῷ ἐξῆς ἔτει Αἰτωλοῖς καὶ Ἀκαρνανίαι συστῆναι πόλεμον καὶ φθορὰν πολλὰν ἐκατέρων γενέσθαι. Cf. etiam Jacoby *RE* VIII 1515 nr. 20.

— Antigonus rex Macedonum Aetolis, qui in obsidionem ab eo compulsi fame urgebantur statuerantque eruptione facta commori, viam fugae dedit atque ita infracto impetu eorum insecutus aversos cecidit, Frontin. strat. II 6, 5. De Antigono Dosone atque anno 229 cogitaverat Droysen *Gesch. d. Hell.* III 2, 68, sed cf. Niese II 287 not. 5 et Bauer *Unters. z. Geogr. u. Gesch. d. nw. Landsch. Griech.*, diss. Hal. 1907, 66 not. 1.

(*id. if. 114 p. 89*)

- Carmen statuæ Timonis Elei Olympiæ positæ inter alia nuntiavit Αἰτωλοῖς αὐτὸν ἐπιστρατείας μετασκευῆν ἐπὶ Θεσσαλοῦς καὶ Φρυγᾶς ἡγεμόνα ἐν Ναυπάκτῳ φιλίᾳ γενέσθαι τῆ ἐκ Αἰτωλοῦς, Paus. VI 16, 2. De variis opinionibus cf. Brandstätter *Gesch. aetol. Landes* 184 not. 789; Förster *Sieg. olymp. Spiel.* I 28 nr. 391. II 5; Niese II 273 not. 4; Hitzig-Bluemner *Pausanias* II 2, 612.
- (Ἀντίοχος ὁ μέγας) τὴν νεωτέραν τῆς πόλεως (i. e. Antiochiæ Epidauriæ) μοῖραν - -, ἣν ὁ ποταμὸς περιλαμβάνει, προσκατασκευάζεται γένος μὲν Ἑλληνικὸν εἰςάγων, Αἰτωλοῦς καὶ Κρητᾶς καὶ Ἑυβοεῖς, Liban. XI 119, sed secundum Strab. XVI p. 750 de Seleuco Callinico cogitandum est, id quod plerique viri docti praeferunt; cf. O. Müller *Antiquitates Antiochenae* 50/1; Droysen *Gesch. d. Hell.* III 2, 15 not. 4; Förster *Arch. Jahrb.* XII 1897, 116. 120; Niese II 167 cum not. 5; Beloch IV 1, 288.
- Apud Polyb. IX 34, 10 Lyciscus legatus Acarnanum in oratione hieme a. 211/0 Spartæ habita (cf. p. XXX₅₀) flagitia ducum Aetolorum enumerans post Timaei sacrilegia (cf. p. XX₃₅ et XXI₆₀) haec addit: Φάργκος δὲ καὶ Πολύκριτος, ὁ μὲν τὸ τῆς Ἑρας ἐν Ἄργει τέμενος, ὁ δὲ τὸ τοῦ Ποσειδῶνος ἐν Μαντινείᾳ διήρπασε. De Polyerito quidem cf. p. XX₃₆, sed de Pharyci expeditione nihil certi proferre audeo. Sane Niese II 261 not. 6. 271 de temporibus Demetrii II cogitavit (c. a. 235).
- Nicostratus dux Aetolorum adversus Epirotas, cum ei aditus in fines eorum angusti fierent, per alterum locum inrupturum se ostendens, omni illa ad prohibendum occurrente Epirotarum multitudine, reliquit suos paucos, qui speciem remanentis exercitus praeberent. ipse cum cetera manu quo non expectabatur aditu intravit, Frontin. strat. I 4, 4. Si Nicostratus idem est atque praetoris Dorimachi pater, qui cum Lattabo τὴν τῶν Πамβοιωτῶν Πανήγυριν παρεστῶνδασεν (p. XXV₆₈), Frontini narratio haud scio an ad tempora belli socialis referenda sit.
- Titulus Delius IG XI 4, 1066 quamvis mutilus fortasse pertinet ad pactionem quandam inter Aetolos (v. 8) et Delios factam. Sane de argumento minus constat (commemorantur rex Philippus [v. 9], Elei [v. 11], Amynder [v. 12], Phocaea [v. 8]), sed de tempore aliqua cum probabilitate est iudicandum. Quia enim recte Roussel v. 6 suppleendum proposuit [ΣΤΡΑΤΗΓΟΥΝΤΟ]ς τὸ ΤΕΤΑΡΤΟΝ atque Philippi nomine anni 221—179 indicantur, sola quarta praetura Dorimachi (a. 202/1, cf. ad nr. 30₂ cum add.) in censum venire videtur (vix quarta praetura Pantalconis I c. a. 222/1, cf. ad nr. 169 et 177.).
- (Q. Tuberoni cognomine Cato) consulatum gerenti cum Aetolorum gens omnis usus vasa argentea magno pondere et exquisita arte fabricata per legatos misisset, qui superiore tempore gratulandi causa ad eum profecti retulerant fictilia se in eius mensa vasa vidisse, monitos ne contentiae quasi paupertati succurrendum putarent, cum suis sarcinis abire iussit, Val. Max. IV 3, 7. Idem fere narrat Plinius n. h. XXXIII 142 de Cato Aelio, quem generum L. Pauli appellat. Sed utrumque scriptorem in hominis nomine erravisse patet; *offenbar sind von dem gemeinschaftlichen Gewährsmann beider Q. Aelius Tubero [gener L. Aemilii Paulli] und Q. Aelius Paetus, Cos. 587 = 167, zusammengeworfen worden* Klebs *RE* I 535 nr. 154.
- ἐν Χαίρωνείᾳ πρὸ τοῦ χηκοῦ τῆς Λευκοθέας ὁ νεωκόρος λαβῶν μάστιγα κηρύσσει 'μὴ δοῦλον εἰσέναι μὴ δοῦλαν, μὴ Αἰτωλὸν μὴ Αἰτωλᾶν', Plut. Aet. Rom. 16; *'das wird sich ursprünglich gegen die Übergriffe der Aetoler im dritten Jahrhundert gerichtet haben. Vergleichbar der Ausschluss der Dorer von der Athena der attischen Burg und von Paros, IG XII 5, 225'* Wilamowitz *Glaube d. Hell.* I 216 not. 5.

DE NUMMIS AETOLORVM.

- Nummi temporibus, quae sunt ante Alexandrum Magnum, vindicandi non innotuerunt, immo post demum foedus conditum Aetoli nummos eudere coeperunt, atque ita quidem ut solum foedus ius nummos eudendi habuerit, non singula oppida. Itaque omnes nummi inscriptionem ΑΙΤΩΛΩΝ exhibent.
- Ad melius autem cognoscendam Aetoliae historiam nummi nihil fere valent, siquidem adhuc quidem viri docti singulos nummos certis temporibus non assignaverunt, sed omnes annorum spatium c. 279—168 comprehenderunt. Porro quae de litteris quibusdam in nummis obviis explicandis aut de capite Antiochi III agnoscendo prolata sunt, mihi quidem incertiora videntur, quam ut hic commemorem, cf. Gardner *Brit. mus. catal. of the greek coins. Thessaly to Aetolia* LV ss. 194 ss.; Head *Hist. Num.* 334/5; A. J. Reinach *Journ. int. arch. num.* 1911, 187 ss.
- Nomina magistratum (sc. non praetorum), quae in Aetolorum nummis exstant, conguessit Münsterberg *D. Beamtennamen auf d. griech. Münz.* 1914, 44 et *Num. Zschr.* LX 1927, 59:
ἌΛΕ	ΓΕΝ C	ΚΛΕΙ
ἌΝΑ	ΔΑΜΟ ΔΕ	ΚΛΕΟ
ἌΡΙC	ΔΙΩ	ΝΕΥ
ΒΑCС	ΔΩΡ	ἽΟΝΑ
ΓΕΝ ἌΡ	ΚΑΚΙ	CΑΤΥ
- Addenda sunt haec, quae ipse Berolini (*Münzkabinett*) vidi: ἌΡΙ (Berlin, Löbbecke) ΔΑΜΟC (Hirsch XIII nr. 1601) ΛΕΟΝ Εῤ (Berlin, Löbbecke).

II. TABVLA PRAETORVM AETOLORVM.

De Aetolorum praetoribus egerunt:

- A. Mommsen *Philol.* XXIV 1866, 1 ss.
 Th. Bergk *ibid.* XLII 1884, 273 ss.
 M. Dubois *Les ligues étoliennes et achéennes* (1885), 198 ss.
 H. Gillischewski *De Aetolorum praetoribus intra annos 221 et 168 a. Chr. n. munere functis*, diss. Erlang. 1896.
 H. Pomtow *RE* IV 2674 ss. (1901).
 A. Nikitsky *Issledowanija w oblasti grečeskich nadpissej* (1901), 90/1.
 G. Soteriades *Εφ.* 1905, 55 ss.
 E. Nachmanson *Athen. Mitt.* XXXII 1907, 54 ss.
 G. Soteriades *ΔΕΛΤ.* I 1915, 45 ss.
 A. Plassart *BCH* XXXIX 1915, 127 ss.
 H. Pomtow *Syll.*³ 546 A not. 1 (1917).
 M. A. Levi *La cronologia degli strateghi Etolici degli anni 221—168 a. C. = Atti Accad. di Torino* LVII 1922, 179 ss.
 De Sanctis *Storia dei Romani* IV 1, 400 ss. (1923).

Iam facienti mihi periculum omnes praetores Aetolorum, quotquot adhuc innotuerunt, in annorum ordinem redigendi etiam atque etiam est monendum permultos sane praetores non nisi exempli causa certis annis tributos esse, siquidem ne de intervallo quidem singularum unius eiusdemque praeturarum certo iudicari potest; ei autem anni, de quibus constat, crassioribus numeris insigniti sunt.

ANNVS	PRAETOR	COMMEMORATVR	DEFINITVR
322/1	ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ(?)	Diod. XVIII 38, 1	p. XIII ₁₀₆
288/7	ΧΑΡΙΞΕΝΟΣ I ΤΡΙΧΟΝΕΥΣ, τὸ α'	nr. 5. [IG II ² 652 ₉]	ad nr. 5
281/0	ΧΑΡΙΞΕΝΟΣ I ΤΡΙΧΟΝΕΥΣ, τὸ β'	nr. 14 (?)	ad nr. 14 et 54
279/8	ΕΥΡΥΔΑΜΟΣ(?)	Paus. X 16, 4; cf. VI 16, 1	p. XVII ₇₁
273/2	ΔΟΡΚΙΝΑΣ ΝΑΥΠΑΚΤΙΟΣ	nr. 10 a b. 11 a d e. 12 a	ad n. 12 ₃
272/1	ΣΚΟΠΑΣ I ΤΡΙΧΟΝΙΟΣ	nr. 12 c d e. 13 I—IX. XI. XII	ad nr. 13 ₃
271/0	ΠΟΛΥΚΡΙΤΟΣ ΚΑΛΛΙΕΥΣ, τὸ α'	nr. 13 X	ad nr. 13 ₃
270/69	ΧΑΡΙΞΕΝΟΣ I ΤΡΙΧΟΝΕΥΣ, τὸ γ'	nr. 14 (?). 54 (?)	ad nr. 54
269/8	} ... Ο - -	nr. 11 c	nr. 11 ₂₂ , cf. etiam ad ₁₇
268/7		nr. 15	ad nr. 15
267/6		nr. 16 a	ad nr. 16
266/5		nr. 172	<i>Klio</i> XVIII 298
265/4	ΟΙΚΙΑΔΑΣ	nr. 3 A. 17 _{97, 99 97} . 18 a b	<i>Klio</i> XXIV 231
264/3	- - ΑΝΑΓΥΙΟΣ	nr. 18 cd	ad nr. 18 ₁₀
263/2	ἈΡΚΙΩΝ I, τὸ α'	nr. 18 e	ad nr. 18 ₁₈
262/1	ΠΟΛΥΚΡΙΤΟΣ ΚΑΛΛΙΕΥΣ, τὸ β'	nr. 20 ₄	ad nr. 20 ₄
262/1	ΤΡΙΧΑΣ ἩΡΑΚΛΕΙΩΤΗΣ	nr. 173	<i>Klio</i> XVIII 298
261/0	ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΤΡΙΧΟΝΙΟΣ, τὸ α'	Syll. ³ 402 ₈ . 408 ₁₄ .	<i>Klio</i> XXIV 232
259/8	ΛΥΚΩΠΟΣ I ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ, τὸ α'	<i>Fid</i> III 1, 481 ₄ . [483 ₁₂]	
257/6	ΦΥΣΚΟΣ (ΝΑΥΠΑΚΤΙΟΣ)	nr. 55 (?)	ad nr. 17 ₁₂₅
256/5	ἈΡΚΙΩΝ I, τὸ β'		
255/4	ΧΑΡΙΞΕΝΟΣ II (ΚΥΔΡΙΩΝΟΣ?) ¹⁾ , τὸ α		
254/3	ΠΟΛΥΚΡΙΤΟΣ ΚΑΛΛΙΕΥΣ, τὸ γ'		
253/2	ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΤΡΙΧΟΝΙΟΣ, τὸ β'		

1) Cf. ad nr. 181.

ANNVS	PRAETOR	COMMEMORATVR	DEFINITVR
252/1	ΛΥΚΩΠΟΣ Ι ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ, τὸ β'		
248/7	ΧΑΡΙΞΕΝΟΣ ΙΙ (ΚΥΔΡΪΩΝΟΣ?), τὸ β'		
247/6	ΠΟΛΥΚΡΙΤΟΣ ΚΑΛΛΙΕΥΣ, τὸ δ' (?)	nr. 55 (?). 17 _{125(?)}	ad nr. 17 ₁₂₅
246/5	ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ ΝΑΥΠΑΚΤΙΟΣ, τὸ α'	nr. 17 ₁₃₁₊₁₃₅ 26	ad nr. 17 ₁₃₁
245/4	ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΤΡΙΧΟΝΙΟΣ, τὸ γ'	nr. 11 g	ad nr. 11 ₄₇
244/3	ΛΥΚΩΠΟΣ Ι ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ, τὸ γ'	nr. 31 t	ad nr. 31 ₁₈₂
242/1	ΠΑΝΤΑΛΕΩΝ Ι ΠΕΤΆΛΟΥ ΠΛΕΥΡΩΝΙΟΣ ²⁾ , τὸ α'	Plut. Arat. 33(?)	p. XXI ₁₀
241/0	ΧΑΡΙΞΕΝΟΣ ΙΙ (ΚΥΔΡΪΩΝΟΣ?), τὸ γ'	Polyb. IV 34,9 (?)	p. XXI ₆₁
240/39	ΤΙΜΑΙΟΣ	nr. 174. Polyb. IV 34,9(?)	ad nr. 174 et p. XXI ₆₄
239/8	ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ ΝΑΥΠΑΚΤΙΟΣ, τὸ β' (?)	[nr. 25 a]	ad nr. 25 ₁
238/7	Αἰακίδας ΚΑΛΛΙΕΥΣ	nr. 25 d	ad nr. 25 _{5,7}
237/6	ΛΥΚΩΠΟΣ Ι ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ, τὸ δ'	nr. 175	ad nr. 175
235/4	ΠΑΝΤΑΛΕΩΝ Ι ΠΕΤΆΛΟΥ ΠΛΕΥΡΩΝΙΟΣ, τὸ β'		
234/3	ΧΑΡΙΞΕΝΟΣ ΙΙ (ΚΥΔΡΪΩΝΟΣ?), τὸ δ'	nr. 3 B	<i>Klio</i> XXIV 232
231/0	ἈΓΕΛΑΟΣ Ι ΝΑΥΠΑΚΤΙΟΣ, τὸ α'		
228/7	ΠΑΝΤΑΛΕΩΝ Ι ΠΕΤΆΛΟΥ ΠΛΕΥΡΩΝΙΟΣ, τὸ γ'		
226/5	ΣΥΔΡΟΣ	Athen. IX p. 401 d (Phylarch.)	p. XXXIV ₆
224/3	ἈΓΕΛΑΟΣ Ι ΝΑΥΠΑΚΤΙΟΣ, τὸ β'	nr. 4 c [d]	ad nr. 4 ₆
223/2	ΠΥΡΡΪΑΣ ΤΙΜΑΓΌΡΟΥ ἩΡΑΚΛΕΩΤΑΣ, τὸ α'	nr. 31 f m, cf. nr. 2 ₈	ad nr. 29 ₁
222/1	ΠΑΝΤΑΛΕΩΝ Ι ΠΕΤΆΛΟΥ ΠΛΕΥΡΩΝΙΟΣ, τὸ δ'	[nr. 169 A]	ad nr. 177 ₁
221/0	ἈΡΙΣΤΩΝ	Polyb. IV 5, 1	Gillischewski 5
220/19	ΣΚΌΠΑΣ ΙΙ ΣΩΣΆΝΔΡΟΥ ΤΡΙΧΟΝΕΥΣ ³⁾ , τὸ α'	Polyb. IV 27, 1	Gillischewski 11
219/8	ΔΩΡΪΜΑΧΟΣ Ι ΝΙΚΟΣΤΡΆΤΟΥ ΤΡΙΧΟΝΕΥΣ, τὸ α'	Polyb. IV 67, 1	ad nr. 30 ₂
218/7	ἈΓΗΤΑΣ ΛΟΧΆΓΟΥ ΚΑΛΛΙΠΟΛΪΤΑΣ, τὸ α'	nr. 59 A. Syll. ³ 532. Polyb. V 91, 1	ad nr. 59 ₃
217/6	ἈΓΕΛΑΟΣ Ι ΝΑΥΠΑΚΤΙΟΣ, τὸ γ'	Polyb. V 107, 5	ad nr. 4 ₆
216/5	ΛΆΤΤΑΜΟΣ ΒΟΥΚΑΤΙΕΥΣ	Syll. ³ 539 A	add. ad nr. 2
215/4	ΠΥΡΡΪΑΣ ΤΙΜΑΓΌΡΟΥ ἩΡΑΚΛΕΩΤΑΣ, τὸ β'		ad nr. 29 ₁ cum add.
214/3	ΠΑΝΤΑΛΕΩΝ Ι ΠΕΤΆΛΟΥ ΠΛΕΥΡΩΝΙΟΣ, τὸ ε'	nr. 31 s. 177. IG XII 2, 15 ₂₂	ad nr. 177 ₁
213/2	ΣΤΡΆΤΩΝ Ι ἈΡCΙΝΟΕΥΣ, τὸ α'	nr. 59 B. 96 a	ad nr. 28
212/1	ΣΚΌΠΑΣ ΙΙ ΣΩΣΆΝΔΡΟΥ ΤΡΙΧΟΝΕΥΣ, τὸ β'	Liv. XXVI 24, 7	Niese II 476 not. 4
211/0	ΔΩΡΪΜΑΧΟΣ Ι ΝΙΚΟΣΤΡΆΤΟΥ ΤΡΙΧΟΝΕΥΣ, τὸ β'	Polyb. IX 42, 1	ad nr. 30 ₂
210/9	ΠΥΡΡΪΑΣ ΤΙΜΑΓΌΡΟΥ ἩΡΑΚΛΕΩΤΑΣ, τὸ γ' (una cum rege Attalo praetore h. c.)	nr. 29. Liv. XXVII 30, 1	ad nr. 29 ₁
209/8	ΛΥΚΟΣ	nr. 190 ₁₀	ad nr. 190
208/7	ΦΙΛΛΕΑΣ ἘΠΙΝΙΚΟΥ ΣΤΡΆΤΙΟΣ	nr. 31 i	ad nr. 31 ₆₀
207/6	ΔΩΡΪΜΑΧΟΣ Ι ΝΙΚΟΣΤΡΆΤΟΥ ΤΡΙΧΟΝΕΥΣ, τὸ γ'		ad nr. 30 ₂
206/5	ΣΤΡΆΤΩΝ Ι ἈΡCΙΝΟΕΥΣ, τὸ β'	nr. 28	ad nr. 28
205/4	ΣΚΌΠΑΣ ΙΙ ΣΩΣΆΝΔΡΟΥ ΤΡΙΧΟΝΕΥΣ, τὸ γ'	nr. 31 n p. Polyb. XIII 2, 1	ad nr. 31 ₁₀₆
204/3	ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ι ΝΙΚΪΑ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ, τὸ α'	nr. 95. 192	ad nr. 95 ₁
203/2	ΘΌΑΣ ἈΛΕΞΆΝΔΡΟΥ ΤΡΙΧΟΝΕΥΣ, τὸ α'		ad nr. 31 ₁₀₈ cum add.
202/1	ΔΩΡΪΜΑΧΟΣ Ι ΝΙΚΟΣΤΡΆΤΟΥ ΤΡΙΧΟΝΕΥΣ, τὸ δ'	nr. 30 a ₂ . [IG XI 4, 1066]; cf. p. XLVIII ₆₆	ad nr. 30 ₂ cum add.
201/0	ἈΓΗΤΑΣ ΛΟΧΆΓΟΥ ΚΑΛΛΙΠΟΛΪΤΑΣ, τὸ β'	SGDI 2049. Wilhelm Beitr. 133 nr. 121 (?)	ad nr. 59 ₃
200/199	ΔΑΜΌΚΡΙΤΟΣ ΣΤΡΑΤΆΓΟΥ ⁴⁾ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ, τὸ α'	SGDI 2116. Liv. XXXI 32, 1	Gillischewski 27
199/8	ΧΆΛΕΠΟΣ ΝΑΥΠΑΚΤΙΟΣ	IG IX 1 ¹ , 357. SGDI 2072. 2117	Gillischewski 31

2) Cf. ad nr. 31₁₄₁.3) Cf. ad nr. 31₁₀₆.4) Cf. ad nr. 30₂₁ et 31₆₁.

ANNVS	PRAETOR	COMMEMORATVR	DEFINITVR
198/7	ΦΑΙΝΕΑΣ Ἀρσινόεϋς ⁵⁾ , τὸ α'	IG IX 2, 61 (?), ⁶⁾ <i>SGDI</i> 2000. 2001. 2073. 2074. Polyb. XVIII 1, 4	Gillischewski 33
197/6	Ἀλεξαμενὸς Καλυδώνιος	<i>SGDI</i> 2002. 2041. 2042. 2043. 2044. 2045. Polyb. XVIII 43, 11	Gillischewski 38
196/5	Ἀλέξανδρος I Νικία Καλυδώνιος, τὸ β'	nr. 30 ^a ₁₀ . 31 b. <i>SGDI</i> 1975. 1990. 1993. 2010. 2011. 2050. 2059. 2081	Gillischewski 40
195/4	Δικαίαρχος Ἀλεξάνδρου ⁷⁾ Τριχονεϋς, τὸ α'	nr. 187 ₁₁ . IG IX 1 ¹ , 359. <i>SGDI</i> 1994. 1995. 2075. 2118. 2119. 2120. 2121. 2122. 2123	Gillischewski 42
194/3	Θόας Ἀλεξάνδρου Τριχόνιος, τὸ β'	nr. 187 ₂ . <i>SGDI</i> 1978. 1983. [1988]. 2068. 2069. 2082. 2124. 2125. 2126. Liv. XXXV 12, 4	Gillischewski 44
193/2	Δαμόκριτος Στρατάγου Καλυδώνιος, τὸ β	IG IX 1 ¹ , 360. <i>SGDI</i> 1969. 1984. 2127. 2128. Liv. XXXV 33, 9	Gillischewski 29
192/1	ΦΑΙΝΕΑΣ Ἀρσινόεϋς, τὸ β'	nr. 31 d. <i>SGDI</i> 1989. 1998. 2129. 2130. 2131. Liv. XXXV 44, 1. Polyb. XX 9, 1	Gillischewski 35
191/0	Ἀρχέδαμος Φόλας, τὸ α'	<i>SGDI</i> 1985. 1986	Gillischewski 47
190/89	Νίκανδρος Βίττου Τριχόνιος, τὸ α'	nr. 97. <i>SGDI</i> 1981. 2004. 2024. Liv. XXXVIII 1, 4. Polyb. XXI 25, 4	Gillischewski 50
189/8	Εὐπόλεμος Ὑπαταῖος, τὸ α'	nr. 4b	Gillischewski 55; cf. ad nr. 4 ₃
188/7	Ἀρχέδαμος Φόλας, τὸ β'	<i>SGDI</i> 2132	Gillischewski 47
187/6	Δικαίαρχος Ἀλεξάνδρου Τριχονεϋς, τὸ β'		Gillischewski 55
186/5	Πανταλέων II (Ἀρχιδάμου?) Πλευρώνιος, τὸ α'	<i>SGDI</i> 1844. 1949	Gillischewski 57
185/4	Ἀλέξανδρος I Νικία Καλυδώνιος, τὸ γ'	nr. 32. 71 b. <i>SGDI</i> 1950. 1951. 1952. 1959	Gillischewski 40
184/3	Νίκανδρος Βίττου Τριχονεϋς, τὸ β'	nr. 33. [131]. <i>SGDI</i> 2053	Gillischewski 50
183/2	Πρόξενος Τριχονεϋς	nr. 179 ₂₅ , cf. 20. <i>SGDI</i> 2133	Gillischewski 58
182/1	Ἀρχέδαμος Φόλας, τὸ γ'	nr. 31 o. <i>SGDI</i> 2036. 2037. 2047. 2134	Gillischewski 47
181/0	Θόας Ἀλεξάνδρου Τριχονεϋς, τὸ γ'	<i>SGDI</i> 2076	Gillischewski 44
180/79	Πανταλέων II (Ἀρχιδάμου?) Πλευρώνιος, τὸ β'	in tit. Delphico ined. (cf. <i>RE</i> IV 2677 not. 2)	Gillischewski 57
179/8	Λόχαγος (Ἀγήτα) Καλλιπολίτας	<i>SGDI</i> 1917	Gillischewski 20
178/7	Λυκίκκος Στράτιος, τὸ α'	<i>SGDI</i> 2051. 2135	Gillischewski 59
177/6	Νίκανδρος Βίττου Τριχονεϋς, τὸ γ'	<i>SGDI</i> 1855. 1869. 2027. 2058	Gillischewski 50
176/5	Εὐπόλεμος Ὑπαταῖος, τὸ β'	<i>SGDI</i> 1745. 1863. 1864	Gillischewski 55
175/4	Ἀρχέδαμος Φόλας, τὸ δ'	nr. 31 r (?). <i>SGDI</i> 1786. (1795). 1843. 1987	Gillischewski 48
174/3	Πανταλέων II (Ἀρχιδάμου?) Πλευρώνιος, τὸ γ'	<i>SGDI</i> 1856	Gillischewski 57
173/2	Θόας Ἀλεξάνδρου Τριχόνιος, τὸ δ'	<i>SGDI</i> 1730. 1853	Gillischewski 44
172/1	x + Λυκίκκος Στράτιος, τὸ β' (praetor suffectus)	Liv. XLII 38, 2	Gillischewski 59; cf. etiam p. XLIV ₅₁

⁵⁾ Cf. ad nr. 31₂₀.

⁶⁾ Nomen praetoris ab Arsinoe oriundi fractura haustum est, sed ex praetoribus a. 219—189, quibus annis recte Pomtow *RE* IV 2678 aetatem tituli circumscrispsit, nulli nisi Στράτων et Φαίνας Arsinoenses sunt, atque revera huius nomen optime et cum vestigio litterae initialis (l ex apographo Iatridae) et cum spatiis consentit.

⁷⁾ Cf. ad nr. 30₁₃.

ANNVS	PRAETOR	COMMEMORATVR	DEFINITVR
171/0	ΠΡΟΑΝΔΡΟΣ ΠΡΟΑΝΔΡΟΥ ΦΩΛΑΣ	<i>SGDI</i> 1739. 1740. 1756. 1810	Gillschewski 60
170/69	ἈΓΕΛΑΟΣ ΙΙ (ΚΛΕΘΝΙΚΟΥ?) ⁸⁾ ΝΑΥΠΆΚΤΙΟΣ	<i>SGDI</i> 1789. 1888	Gillschewski 23
169/8	} ἈΓΕΛΟΧΟΣ ΤΡΙΧΆ ΣΤΡΆΤΙΟΣ ΠΟΛΕΜΆΡΧΟΣ ΝΙΚΕΆ ΩΩΘΕΝΕΨ	nr. 69	ad nr. 69 ₂
168/7		nr. 71 <i>c</i>	ad nr. 71 ₉
167/6	ΠΑΝΑΪΤΩΛΟΣ ΦΥΤΑΙΕΨ	<i>SGDI</i> 1729. 1783. 1854	<i>RE IV</i> 2679
166/5	ΣΤΡΆΤΩΝ ΙΙ (ΝΙΚΟΒΟΥΛΟΥ) ἌΡCΙΝΟΕΨ, Τὸ Α΄		
165/4	ἘΒΡΪΣΤΑΣ ΒΟΥΛΆΡΧΟΥ ⁹⁾ ἌΓΡΙΝΙΕΨ	<i>SGDI</i> 1818	<i>RE IV</i> 2679
164/3	Ἄ[ΝΤΟΧΟΣ] ὈΑΞΙΟΣ	nr. 99	ad nr. 99 ₂
163/2	Τ(ε)ΪCΠΠΟΣ ΤΡΙΧΌΝΙΟΣ, Τὸ Α΄	nr. 101. 102. 103	ad nr. 101 ₂
162/1	ΦΨΛΑΞ ΠΑΝΤΑΛΕΩΝΟΣ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ, Τὸ Α΄	nr. 105. 106	ad nr. 105 ₁
161/0	ΤΡΙΧΆC (ἈΓελόχου) ¹⁰⁾ ΣΤΡΆΤΙΟΣ, Τὸ Α΄	nr. 100	ad nr. 100 ₁
160/59	ΔΑΜΌΤΙΜΟΣ (ΤΡΙΧΟΝΕΨ?) ¹¹⁾	<i>Ath. Mitt.</i> XXXII 1907, 36 nr. 27	<i>Ath. Mitt.</i> l. c. 54
159/8	ΣΤΡΆΤΩΝ ΙΙ (ΝΙΚΟΒΟΥΛΟΥ) ἌΡCΙΝΟΕΨ, Τὸ Β΄	in tit. inedito Delph. [inv. nr. 4288 + 4294]	ad nr. 36 ₁
158/7	ΛΆΔΙΚΟΣ ἌΡCΙΝΟΕΨ, Τὸ Α΄		
157/6	ΚΡΙΤΌΛΛΟΣ ΤΡΙΧΟΝΕΨ	nr. 108	ad nr. 108 ₂
156/5	ΤΪCΠΠΟΣ ΤΡΙΧΌΝΙΟΣ, Τὸ Β΄		
155/4	ΦΨΛΑΞ ΠΑΝΤΑΛΕΩΝΟΣ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ, Τὸ Β΄	<i>Ath. Mitt.</i> XXXII 1907, 28 nr. 20	<i>Ath. Mitt.</i> l. c. 54
154/3	ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΙΙ ΝΙΚΪΑ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ	<i>SGDI</i> 1908. <i>Ath. Mitt.</i> XXXII 1907, 16 nr. 9	<i>RE IV</i> 2679
153/2	ΤΡΙΧΆC (ἈΓελόχου) ΣΤΡΆΤΙΟΣ, Τὸ Β΄	nr. 109(?). <i>Ath. Mitt.</i> XXXII 1907, 18 nr. 12	<i>Ath. Mitt.</i> l. c. 54
152/1	ΚΛΕΆΝ[ΔΡΟΣ]	IG IX 1 ¹ , 372	ad IG IX 1 ¹ , 357/8
151/0	ΛΆΔΙΚΟΣ ἌΡCΙΝΟΕΨ, Τὸ Β΄	<i>Ath. Mitt.</i> XXXII 1907, 18 nr. 11	<i>Ath. Mitt.</i> l. c. 54
150/49	ἌΡΚΪΩΝ ΙΙ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ	<i>Ath. Mitt.</i> XXXII 1907, 45 nr. 34	<i>Ath. Mitt.</i> l. c. 54
149/8	ΦΨΛΑΞ ΠΑΝΤΑΛΕΩΝΟΣ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ, Τὸ Γ΄		
148/7	ΛΨΩΝ ΣΤΡΆΤΙΟΣ	<i>Ath. Mitt.</i> XXXII 1907, 42 nr. 31	<i>Ath. Mitt.</i> l. c. 54
147/6	ΔΩΡΪΜΑΧΟΣ ΙΙ ΤΡΙΧΌΝΙΟΣ, Τὸ Α΄	<i>SGDI</i> 2087	<i>RE IV</i> 2680
144/3	ἌΡCΙΝΟΕΨ	nr. 137 <i>a</i>	ad nr. 137 <i>a</i>
143/2	ΣΆΤΥΡΟΣ ἌΝΔΡΟΝΪΚΟΥ ἌΓΡΙΝΙΕΨ, Τὸ Α΄	nr. [34 <i>b</i>]. 137 <i>b</i> . <i>SGDI</i> 2136	<i>RE IV</i> 2680
142/1	ΦΨΛΑΞ ΠΑΝΤΑΛΕΩΝΟΣ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ, Τὸ Δ΄	nr. 35. 137 <i>c</i>	ad nr. 137 <i>c</i>
141/0	ΝΙΚΪΔΑΣ ΛΕΩΝΟΣ ἌΠΪΡΙΚΌC	nr. 34 <i>d</i>	ad nr. 34 ₁₆
140/39	ΔΩΡΪΜΑΧΟΣ ΙΙ ΤΡΙΧΌΝΙΟΣ, Τὸ Β΄	nr. 137 <i>e</i> (?)	ad nr. 137 ₆₄
136/5	ΣΆΤΥΡΟΣ ἌΝΔΡΟΝΪΚΟΥ ἌΓΡΙΝΙΕΨ, Τὸ Β΄	<i>SGDI</i> 2305	ad nr. 137 <i>f</i>
129/8	ΣΆΤΥΡΟΣ ἌΝΔΡΟΝΪΚΟΥ ἌΓΡΙΝΙΕΨ, Τὸ Γ΄	nr. 137 <i>f</i>	ad nr. 137 <i>f</i>
fin. saec. II	ΛΨΚΩΠΟΣ ΙΙ ΠΟΛΕΜΆΡΧΟΥ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ	nr. 72	<i>Klio</i> XX 88
" " "	ΝΙΚΪΑΣ ΛΑΔΆΜΕΟΣ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ	nr. 36 ₁₁	ad nr. 36 ₁₁

ADNOTATIO.

Λέων ΝΑΥΠΆΚΤΙΟΣ in tit. *Ath. Mitt.* XXXII 1907, 28 nr. 20³⁰ non est praetor intellegendus. — Supplementum [ΣΤΡΑΤΑΓΕΌΝΤΟΣ -- ΜΑΤΡ]ΠΟΛ[Ϊ]ΤΑ in tit. IG IX 1¹, 364 vix recte se habet, ut suo iure iam Pomtow *RE IV* 2675/6 opinatus est. Nec minore iure idem l. c. 2680 supplementum [ΣΤΡΑΤΑΓΕΌΝΤ]ΌC ΔΙΟΚΛΕΌC in tit. IG IX 1¹, 367 et 368 in dubium vocavit.

⁸⁾ Cf. *RE IV* 2678 not. 3.⁹⁾ Cf. *Ath. Mitt.* XXXII 1907, 30 nr. 21.¹⁰⁾ Cf. ad nr. 69₂.¹¹⁾ Cf. ad nr. 32₁₃.

III. TABVLA HIEROMNEMONVM AETOLORVM.

De Amphictyonum catalogis dominationis Aetolorum, quem in ordinem redigendi quibusque annis archontes Delphici praescripti vindicandi sint, post priores, quorum libros enumeratos habes apud Thumser *Gr. Staatsalter*. I 84/5, egerunt:

- H. Pomtow *Fasti Delphici* II = *Jahrb. Philol.* 1894, 497 ss. et 1897, 737 ss.
 H. Pomtow *RE* IV 2679 ss. (1901)
 J. Beloch *Die delphische Amphiktionie im III. Jahrhundert* = *Klio* II 1902, 205 ss.
 Jardé *Actes amphictyoniques de la domination étolienne* = *BCH* XXVI 1902, 246 ss.
 J. Beloch *Griech. Geschichte*¹ III 2, 322 ss. (1904)
 Th. Sokoloff *Die Verteilung der amphiktionischen Stimmen in der ätolischen Zeit* = *Klio* VII 1907, 60 ss.
 É. Bourguet *Question de chronologie* = *BCH* XXXV 1911, 481 ss.
 T. B. Walek *Die delphische Amphiktionie in der Zeit der ätolischen Herrschaft*, diss. Berol. 1911. [Cf. Rüsche *GGA* 1913, 125 ss.]
 H. Pomtow *Neue delphische Archontentafel des 3. Jhdts.* = *GGA* 1913, 143 ss.
 H. Pomtow *Delphische Neufunde I* = *Klio* XIV 1914, 265 ss.
 A. Ch. Johnson *Problems in delphian chronology* = *Am. Journ. Philol.* XXXIX 1918, 145 ss. et XL 1919, 286 ss.
 H. Pomtow *Schlusswort zu den delphischen Neufunden* = *Klio* XVIII 1923, 308.
 P. Roussel *Remarques sur la chronologie des archontes de Delphes au IIIe siècle av. J.-C.* = *BCH* XLVII 1923, 1 ss.
 De Sanctis *Riv. di filol.* 1923, 180 ss.
 G. Beloch *Appunti di cronologia delica del secolo III* = *Riv. di filol.* 1924, 192 ss.
 P. Roussel *La fondation des Sotéria de Delphes* = *Rev. ét. anc.* XXVI 1924, 97 ss.
 G. Klaffenbach *Klio* XX 1926, 76 ss.
 K. J. Beloch *Griech. Geschichte*² IV 2, 385 ss. (1927)
 R. Flacelière *Date de la proxénie delphique conférée au poète Nikandros de Kolophon* = *Rev. ét. gr.* XLI 1928, 83 ss.
 R. Flacelière *Notes de chronologie delphique* = *BCH* LII 1928, 179 ss.
 R. Flacelière *Remarques sur les Sotéria de Delphes* = *BCH* LII 1928, 256 ss.

Idem Flacelière, qui praeter ceteros optime meritis est de constituenda archontum tertii a. Chr. n. saeculi serie (vide praefationem et ad nr. 194), nuperrime et ipse omnes catalogos amphictyonicos dominationis Aetolorum, qui quidem aetatem tulerunt, congescit (*Recueil des listes amphictyoniques de Delphes à l'époque de la domination aitolienne* = *BCH* LIII 1929, 430 ss.). Cuius lectiones sequimur, quoniam omnes titulos denuo ad lapides examinavit, eiusque catalogorum numeros exhibemus (*Fl*); in definiendis annis non nisi leviter differimus (cf. *Klio* l. c.).

ANNVS	TEMPVS ANNI	ARCHON	NVMERVS HIEROMN.	NOMINA HIEROMNEMONVM SERVATA AVT SVPPLETA	CATALOGVS
277	ver	Ἰέρων	2	ΛΥΚΕΑΣ, ΔΩΡΙΜΑΧΟΣ	<i>Fl</i> 1
276	ver	ἈΡΙΣΤΑΓÓΡΑΣ	3	ΠΟΛÉΜΑΡΧΟΣ, ἈΛΕΞΑΜΕΝÓΣ, ΔÁΜΩΝ	<i>Fl</i> 2
276	autumnus	ΧΑΡΙΞΕΝΟΣ	3	ΠΟΛÉΜΑΡΧΟΣ, ἈΛΕΞΑΜΕΝÓΣ, ΔÁΜΩΝ	<i>Fl</i> 3
274	autumnus	ἩΡΑΚΛΕΪΔΑΣ	3	ΜΪΚΚΟΣ, ΝΙΚÓΜΑΧΟΣ	<i>Fl</i> 5
273	autumnus	ἈΡΧΙÁΔΑΣ	3	ΦΙΛΛÉΑΣ, ΝΙΚÓΣΤΡΑΤΟΣ, ΚΟΡΙΝΘΙΟΣ	<i>Fl</i> 6
272	ver	ἈΡΧΙÁΔΑΣ	5	ΓÁΥΣΟΣ, ΤΡΙΧÁΣ, ΠΟΛύΦΩΝ, ΤΕΪΣΑΡΧΟΣ, ΠΟΛύΧΑΡΜΟΣ	<i>Fl</i> 7
272	autumnus	ΕΥΔΟΚΟΣ	5	ΓÁΥΣΟΣ, ΤΡΙΧÁΣ, ΠΟΛύΦΩΝ, ΠΟΛύΧΑΡΜΟΣ, ΤΕΪΣΑΡΧΟΣ	<i>Fl</i> 8
271	autumnus	ΣΤΡÁΤΩΝ	5	ΒΟΥΘΗΡΑΣ, ΚΑΛΛΙΑΣ, ΦΡΙΚΩΝ, ἈΛΚΙÁΔΑΣ, ἈΠΟΚΙΑΣ	<i>Fl</i> 9
270	[ver]	[ΣΤΡÁΤΩΝ]	[5]	ΕΥΡύΔΑΜΟΣ, [ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ], [Λ - -], ἈΝΤΙÓΧΟΣ	<i>Fl</i> 47
270	[autumnus]	[ἈΡΙΣΤΩΝ]	[5]	ΕΥΡύΔΑΜΟΣ, ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ, Λ - -, ἈΝΤΙÓΧΟΣ	<i>Fl</i> 48
269	[autumnus]	ΘÉΣΣΑΛΟΣ	?	ΔΙΟΚΛÉΑΣ	<i>Fl</i> 10
268	autumnus	ἌΘΑΜΒΟΣ	6	ΣÁΤΥΡΟΣ, ΚΥΔΡΙΩΝ, ΜΑΤΤΥΞΙΔΑΣ, ΣΤΡΑΤÓΛΑΟΣ, ΚÓΝΩΝ, ἈΝΤΙΜΑΧΟΣ	<i>Fl</i> 10. 11
267	[ver]	ἌΘΑΜΒΟΣ	[6]	- - ΛΟΣ, ἈΡΙΣΤΩΝ	<i>Fl</i> 12
266	[ver]	ΔΑΜΑΪΟΣ	6	ΝΙΚÁΝΩΡ, ΦΙΛÓΞΕΝΟΣ, ΕΥΡύΑΣ, ΘεΰΔωΡΟΣ, ΝΙΚΟΦΩΝ, ΠΕΤΑΛΙΑΣ	<i>Fl</i> 13
266	autumnus	ΔΑΜΟΘÉΗΝΗΣ	6	scriba hieromnemonum ΛÁΝΙΚΟΣ ΑΪτωλός ΝΙΚÁΝΩΡ, ΦΙΛÓΞΕΝΟΣ, ΕΥΡύΑΣ, ΘεΰΔωΡΟΣ, ΠΕΤΑΛΙΑΣ, ΝΙΚΟΦΩΝ	<i>Fl</i> 14
265	autumnus	ΠΛΕΪΣΤΩΝ	6	scriba hieromnemonum ΛΑΜΠΡΙΩΝ ΑΪτωλός ΜÁΧΩΝ, ΞΕΝΝΙΑΣ, ΟΙΚΙΑΔΑΣ, ΣΤΡΑΤÁΓΟΣ, ἈΛΕΞΙΜΑΧΟΣ, ΕΥΝΙΚΟΣ	<i>Fl</i> 15
264	[ver]	ΠΛΕΪΣΤΩΝ	6	scriba hieromnemonum ΚΑΛΛ[ΙΑΣ? ΑΪτωλός] ΜΕΝÉΣΤΑΣ, ΜÁΧΩΝ, ΠΕΤΡΑ[ΙΟΣ], [ΝΙΚ]όλλος, ΝΙΚÁΝΩΡ, - - ΤΙΝΟΣ	<i>Fl</i> 16

ANNVS	TEMPVS ANNI	ARCHON	NUMERVS HIEROMN.	NOMINA HIEROMNEMONVM SERVATA AVT SVPPLETA	CATALOGVS
264	autumnus	ΠΕΙΘΑΓΟΡΑΣ	7	Τελέσων, Βίττος, Λεοντομένης, Δρόπακος, Βοῦκρης, Ὀμαρος, Χηρίας scrība hieromnemonum Μελάθειος Αἰτωλός	Fl 17
263	[autumnus]	—	?	Λέων, Καλλίας, Ὑβ[ρίλαος?] ¹⁾ scrība hieromnemonum Μνασίας Αἰτωλός	Fl 18
262	[autumnus]	—	[9]	Πολύκλειτος, - - της, Παμφαίδας scrība hieromnemonum Ἄγιος Αἰτωλός	Fl 19
260	[autumnus]	Ἀρισταγόρας	9	Πολύφρων, Τελέστας, Ἀλέξανδρος, Εὐκταῖος, Μιμνέας, Εὐνίκος, Λύκος, Πολέμαρχος, Πολεμαῖος	Fl 20
259	[autumnus]	Ἐμμενίδας	9	Εὐπόλεμος, Διοκλέας, Σιννέας, Εὐρύδαμος, Ἀριστίππος, Ἀλέων, Εὐμηλίδας, Δίων, Νικάνδρος	Fl 21
258	[autumnus]	Νικόδαμος	9	Τιμόλοχος, Νεοπτόλεμος, Γέων, Δικαίαρχος, Στράτατος, Κρωβύλος, Ἀνδρόμαχος, Ἀλέξανδρος, Ξενοκράτης	Fl 22
257	[autumnus]	Κλεώνδας	9	Φίλων, Ὀρθαῖος, Παισάνιος, Ἀγέλαος, Βίων, Ἄγριος, Εὐστράτος, Τιμάγορος, Λέων	Fl 23
256	autumnus	Καλλικλῆς	9	Νικιάδας, Λυκέας, Μικκύλος, Ὑβρίλαος ¹⁾ , Λέων, Κρινόλαος, Ἀντιλέων, Δαμόξενος, Ἀμύνανδρος	Fl 24
254	[ver]	Δίων	9	Λύκωπος, Αἰκιάδας, Πολύκλειτος, Νικάνωρ, Πανταίνετος, Δίων, Ἀλκίδαμος, Ἀγέμαχος, Νικίας	Fl 25
252	[ver]	Νικαῖδας	9	Στομάς, Φυσκίων, Φιλόδαμος, Πολέμαρχος, Ἀλέξανδρος, Σιμίλος, Ἀγήμεων, Στράτατος, Σθενεύς	Fl 26
251	[ver]	Ἀμύντας	9	Ἀριστόβουλος, Λέων, Ἀλέξανδρος, Νικιάδας, Γεννάδας, Παιδίας, Ἀλαβίων, Νικόβουλος, Ἀντιλέων	Fl 27
250	[autumnus]	Πράχοχος	9	Λαδάμης, Ἀγέλοχος, Λέων, Ἀρίτων, Ἀλέξανδρος, Τριχάς (?), Ἀλέων, Φύκος, Φιλόποινος	Fl 28
249	[ver]	Πράχοχος	9	Δαμότιμος, Ἀνδρέας, Λευκίας, Δίων, Δαμότιμος, Φιλόνικος, Τιμαῖος, Μνασίας, Θεόδοτος	Fl 29
249/8 — 240/39 ± 238	— autumnus	— Π[ατρώνδ]ας?	[9] [11]	- - νέας, Κλεῦπατρος, Νικόλ[αος], Καλλίξενος, Κλεών, Εὐφά[ν - -] Ἀριστόλαος, Α - -, - - σ, Φάλακρος, Ἀλεξαμένος, Πολύστρατος, Κλέανδρος, Λάνικος, - - ὕκριτος	Fl 30 Fl 31
238	autumnus	Ἦρυς	11	Φύκος, Δαμοτέλης, Φαλαγίας, Δικαίαρχος, Δαίμαχος, Ἀγέμαχος, Πολέμαρχος, Τεισίας, Κύγελος, Καφισίας, Ἀντιγένης	Fl 32
234	[autumnus]	—	[14]	- - ας, Ἀγώνιππος, Σικύω[ν], [- - αν]δρος, Ἀλέξανδρος, Ἀριστω - -, - - ἰλαος, Ἀσκληπιάδας	Fl 33
ante 227/6	autumnus	Νίκαρχος	14	Ἀριστάρχος, Πράμιος, Ἐχέταρος, Εὐτέλης, Μενέσανδρος, Κόμαιος, Ἀλέων, Μέναρχος, Ἀλέων, Σίμος, Οἰνοκλέας, Θορίων, Λάττυπος, Νικόστρατος	Fl 34
230	autumnus	Καλλίας	14	Λύκος, Ἀλέων, Ἀνδροσθενίδας, Ἀντανδρος, Τεῖσαρχος, Ἐξάκετος, Δεινύλος, Δαμοκράτης, Ἀείοχος, Ἀμύνανδρος, Ἀριστόμαχος, Ὀρθαγόρας, Λυκέας, Σωτύλος	Fl 35
226	[autumnus]	—	15	Κρατίας, Τηλ - -, [Ἀν]ίππλος, Πύρραιος, Ἀριστόμαχος, Τιμόθεος, Φίλλ - -, [Αἰ]τωλίων, Ἀλέξανδρος, Πύρρινος, Σωτίων, - - νίων, Λύσιμβος, Ὑβρίστας, - - κλῆς	Fl 36
218	[autumnus]	—	13	Γλαυκέτας Α - -, Λύκων Μελιταίεϋς, Λάαρχος - -, Γλαῦκος - -, Κλεῦδαμος - -, Ἀγέας Α - -, Ἀρχιππος - -, - - ρόπας - -, [Ξ]ένατος - -, Κλεομένης Κυφαίρεϋς, Λύκος - -, Σίλας - -, Τιμοκράτης - - Ad quos hieromnemones ethnica - - εϋς, Λαμειϋς, Φοιστάν referenda sint, incertum est.	Fl 37

¹⁾ Ὑβρίλαος edd., sed cum nr. 99_{s.10}, 103_{s.}, 106_{s.4} Ὑβρίλαος certa ratione legatur, idem nomen etiam hic restituendum; probat per epistulam Flacclière collato ectypo tituli Syll.³ 422 (= Fl 24).

ANNVS	TEMPVS ANNI	ARCHON	NUMERVS HIEROMN.	NOMINA HIEROMNEMONVM SERVATA AVT SVPPLETA	CATALOGVS
216 ²⁾	[autumnus ²⁾]	ΔΑΜ[ΟΚΡΆΤΗΣ]	?	[ΠΡό]ΑΝΔΡΟΣ ΦόΛΑΣ, ΚΡΑΤΊΝΟΣ ΤΡΙΤΕΫΣ, . . . ΣΤΡΑΤΟΣ ΣΚΑΡΦΕΫΣ, ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΣ ΜΕΛΙΤΑΙΕΫΣ, ΛΥΚΕΑΣ ΨΑΔΑΝΙΟΣ, ΝΙΚΙΑΔΑΣ ΚΥΦΑΙΡΕΫΣ, [ΑΡ]ΧΕΔΑΜΟΣ ΠΡόΣΧΕΙΟΣ, fortasse etiam ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ . . . ΙΑΔΑΣ, ἈΝΔΡόνΙΚΟΣ Κ - - εΫς(?), ΦάΛΙΚΟΣ . . . ΙΑΟΣ, ceterum cf. supra p. XXIII ₇₂ .	Fl 38
215	[autumnus]	. . . ὁ . . . ΗΣ (ΣΤΡ. ΛΆΤΤΑΜΟΣ)	[12 ²⁾]	- - - εΫς(?), ΦάΙΚΟΣ ΘΑΥΜΑΚΟΣ, ΠΟΛ. ὁ . . . ΣΤΡΆΤΙΟΣ, ΛΆΜΙΟΣ ΔΑΣΤΙΑΔΑΣ, ΛΑΪΣΤΑΣ ὙΠΟΣΕΪΡΙΟΣ, ΘΑΡΣΥΑΣ ΟΪΝΑΪΟΣ, ΔΑΜόΚΡΙΤΟΣ ΜΕΤΆΠΙΟΣ, ΠΟΛΛΕΑΣ ΦΑΡΣΆΛΙΟΣ, ΘΕόΔΟΤΟΣ ἈΠΕΡΑΝΤός, ὙΔΑΪΟΣ ΛΥΣΙΜΑΧΕΫΣ, ΔΑΜόΚΡΙΤΟΣ ἈΜΒΡΑΚΙώΤΑΣ, ceterum cf. supra p. XXIII ₇₇ .	Fl 39
214	[autumnus]	—	[12]	[ΑΡ]ΙΣΤόΒΟΥΛΟΣ, ΓόΡΓΟΣ, ἈΡΙΣΤ - -, - - Σ, ΛΑΔΙΚΟΣ, ΛΫΚΟΣ, ἈΓέΛΟΧΟΣ	Fl 40
213 ²⁾	[autumnus ²⁾]	ΠΟΛΫΚΛΕΙΤΟΣ	12	. . . ΒΟΛΟΣ ΦΑΡΣΆΛΙΟΣ, ΠΟΛέΜΑΡΧΟΣ ΕΪΔΑΪΟΣ, ΦΑΛΑΚΡΊΩΝ ΠΑΡόΧΘΕΟΣ, ΠΕΙΘΙΜΈΝΗΣ ΘΕΣΤΙΕΫΣ, ΦΙΛΩΝ ΦΥΣΚΕΫΣ, ΛΆΜΙΟΣ ΛΥΣΙΜΑΧΕΫΣ, ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΙΔΑΣ ΣΤΡΆΤΙΟΣ, ἈΡΧΙΔΑΜΟΣ ΚΑΛΛΙΠΟΛΙΤΑΣ, ΤΙΜΑΡΧΟΣ ΠΤΟΛΕΜΑΙΕΫΣ, Λέων . εκ. ΡΙΕΫΣ, ΤΙΜόΜΑΧΟΣ ὍΜΙΛΙΑΔΑΣ, ἈΡΙΣΤΑΡΧΟΣ ἈΜΒΡΑΚΙώΤΑΣ	Fl 41
210	autumnus	—	[12]	scriba hieromnemouum Μοσχίων ἩρακλειώΤΑΣ ΦΙΛΪΠΠΟΣ ΛΑΜΙΕΫΣ, ΣΙΜΑΡΓΟΣ - -, - - ΤΑΣ ΠΡόΣΧΕΙΟΣ, ΠΟΛΫΞΕΝΟΣ ΛΙΜΝΑΪΟΣ, - - [Ε?] ΛΑΙΕΫΣ, ΜΝΑΣΙΑΛΙΔΑΣ ἈΜΒΡΑΚΙώΤΑΣ	Fl 42
c.208 ²⁾	—	ΒΑΒΫΛΟΣ	[12]	scriba hieromnemouum - - ΘΑΥΜΑΚΟΣ ΧΛΑΙΝΕΑΣ ΚΑΛΥΔώνΙΟΣ, [Μ]ΕΝΙΣ[Κ]ΟΣ - -, [ΝΥΜ]ΦόΔΟΤΟΣ ΑΪΜΟΝΙΕΫΣ, ΠΥΡΡΆΝΘΙ[Ο]Σ - -, [- - ΑΝ]ΔΡΟΣ ΘΥΡΙΣΚΑΪΟΣ, Λέων ΛΙΜΝΑΪΟΣ, - - [ΓΟΜ]ΦΕΫΣ, Δάμων ΚΥΤΙΝΙΕΫΣ, [ΑΡ]ΧΙΠΠΟΣ ΜΕΛΙΤΑΙΕΫΣ, ΦΙΛ[Α]ΧΑ[Ι]ΟΣ ΚΟΡΙΟ - -, [- - ω]Ν ὙΔΙΟΣ	Fl 43
203	[ver]	[ΜεΓΆΡΤΑΣ]	11	scriba hieromnemouum - - - εΫς(?) ἈΡΙΣΤΑΡΧΟΣ ἈΜΦΙΣΣΕΫΣ, ΦΙΛΕΑΣ Ν[ΑΥ]ΠΆΚΤΙ[Ο]Σ, ΛΆΜΙΟΣ ΟΪΚΥΛΕΙΕΫΣ, ΞΕΝΟΚΡΆΤΗΣ ΣΤΡΆΤΙΟΣ, ΛΕΟΝΤΟΜΈΝΗΣ ΦΥΤΑΙΕΫΣ, ΒΟΥΘΉΡΑΣ ἈΡΣΙΝΟΕΫΣ, ἈΓΟΡΑΪΟΣ ὙΠΑΤΑΪΟΣ, ΠΥΡΡΙΑΣ ΘΗΒΑΪΟΣ, ἈΡΜΟΣΤΟΣ ΛΑΜΙΕΫΣ, ΔΑΜΟΚΡΆ[ΤΗΣ] ΕΪΤΕΑΪΟΣ, ΛΑΜΙΚΟΣ ἈΡΓΕΪΟΣ	Fl 44
202	autumnus	ΦΙΛΑΪΤΩΛΟΣ	11	ΤΕΛΕΣΑΡΧΟΣ ἈΠΙΡΙΚός, Λέων ΝΑΥΠΆΚΤΙΟΣ, ΣΤόμιος ΜΑΧΕΤΙΕΫΣ, ΘΕόΔΩΡΟΣ ἈΡΓΕΪΟΣ, ΝικόΒΟΥΛΟΣ ΘΗΒΑΪΟΣ, ΕΫΡΫΜΑΧΟΣ ΘΑΥΜΑΚός, ΔΟΥΡΜΈΝΗΣ ὙΠΑΤΑΪΟΣ, ΘΕόΔΩΡΟΣ ΚΟΤΤΑΕΫΣ, ΛΆΤΤΑΜΟΣ ΒΟΥΚΑΤΙΕΫΣ, ΕΫΔΑΜΟΣ ἈΡΣΙΝΟΕΫΣ, ΛΆΜΙΟΣ ἈΠΟΛΛΩΝΙΕΫΣ	Fl 45
193/2	—	Ἐκέφυλος	[11]	scriba hieromnemouum ΜΈΝΑΝΔΡΟΣ ΘΑΥΜΑΚός ἈΛΕΞΟΜΕΝός - -, - - ὙΠΑΤΑΪΟΣ, ΛΕΟΝΤΟΜΈΝΗΣ Βο[Υ]ΤΤ[Ι]ΟΣ, ΔΑΜόΤΙΜΟΣ ἈΓΡΙΝΙΕΫΣ, ἈΡΙΣΤΩΝ ΣΤΡΆΤΙΟΣ, - - ΛΑΟΣ ΚΕΡΡΕΆΤΑΣ, ΔΑΜΟΦΆΝΗΣ [ΠΟΤ]ΙΔΑΝΙΕΫΣ, ΛΑΜΈΔΩΝ ΘΑΥΜΑΚός, ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ - -	Fl 46
178	autumnus	ΠΡΑΞΙΑΣ	[6]	(ΑΪΝΙΑΝΩΝ) Λόχαγος ἈΓΉΤΑ ΚΑΛΛΙΠΟΛΙΤΗΣ, ΝΙΚΙΑΣ ἈΛΕΞΆΝΔΡΟΥ ΚΑΛΥΔώνΙΟΣ, (ἩΡΑΚΛΕΩΤΩΝ) ΦΑΙΝΕΑΣ ΝΙΚΕΑ ΣΩΣΘΕΝΕΫΣ, (ΛΟΚΡΩΝ ΕΚΑΤΈΡΩΝ) ΠΡόΑΝΔΡΟΣ ΠΡόΑΝΔΡΟΥ ΦόΛΑΣ, ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ ΒΪΤΤΟΥ ΤΡΙΧΟΝΕΫΣ, (ΔΩΡΙΕΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΜΗΤΡΟΠόΛΕΙ) ἈΝΆΞΑΝΔΡΟΣ ΤΕΛΕΣΆΡΧΟΥ ἈΠΕΙΡΙΚός	Syll. ³ 636
?	—	ἈΡ - -	[8 + x]	[Με]ΝΈΣΤΡΑΤΟΣ, ΣΚΟΡΠΊΩΝ, - - ΛΑΣ, ΑΪΣΧΡΊΩΝ αυτ ΑΪΣΧΡΊΩΝ[ΔΑΣ]	Fl 50
post 226	autumnus	—	[8 + x]	ΣΫΛΓΡΟΣ - -, - - - ΤΟΣ, ἈΡΧέΜΑΧΟΣ ΤΡΙΧΟΝΕΫΣ, - - - - ΟΣ, ΕΫΡΫΔΑΜΟΣ ΠΥΡΡ - -, - - ΠΟΣ Ἀ[Χ]ΑΪός(?), ΕΫΡΥ - -	Fl 51
post 226	—	—	?	- - - - ὙόΔΙΟΣ, ὙΠΠΑΡΧΟΣ - -, - - - ΙΑΣ, ἈΓΉΜΩΝ - -, - - [Θε]ΣΤΙΕΫΣ	Fl 52
post 226	—	—	?	- - - ΛΟΣ ΚΟΤ[ΤΑ]ΕΫΣ, - - [ΜεΛΙ?]ΤΑΙΕΫΣ	Fl 54

²⁾ Certe propter Thessalos, qui inter Aetolorum hieromnemones comparent, ante a. 206 (cf. p. XXXII₁₁) vel 207 (cf. p. XXXI₉₈).

IV. LIBRI.

De prioribus titulorum editionibus cf. lemmata singulis titulis praeposita; de titulis aevi Byzantini cf. G. Soteriades *BYZANTHNAI ÉΠΙΓΡΑΦΑΙ ÉΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ* = *ἘΠΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΠΑΡΝΑССΟΥ* 1903, 208 ss.

De praetoribus cf. libros ad praetorum tabulam commemoratos.

De Aetolorum gente Amphictyoniacae participae cf. libros ad hieronymonum tabulam enumeratos.

Ceterum plerosque seu libros seu ephemeridum commentationes, quae ad res Aetolicas pertinent, ad titulos et in fastis Aetolicis citatas habes, quas omnes colligere supersedi; vide etiam, quae Hirschfeld-Wilcken *RE* s. v. Aitolia (I 1113ss.) et Swoboda *Gr. Staatsaltert.* ad § 36. 37. 38 congresserunt.

Addidi autem infra scripta archaeologica inde ab a. 1897, quo anno Soteriades Thermum effodere coepit:

1898. R. Herzog-E. Ziebarth *Das Theater von Neu-Pleuron* = *Ath. Mitt.* XXIII 314ss.
1899. G. Soteriades Αἱ ἐν Θέρμῳ ἄνασκαφαί = ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ἈΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ἘΤΑΙΡΕΙΑΣ 57 ss.
1900. G. Soteriades Ἀνασκαφαί ἐν Θέρμῳ. Α'. ὁ ναὸς τοῦ θερμοῦ Ἀπόλλωνος = *Ἐφ.* 161 ss.
1902. G. Soteriades *The Greek excavations at Thermos* = *Records of the Past, Volume I June, Part VI* 172 ss.
1903. G. Soteriades Ἀνασκαφαί ἐν Θέρμῳ. Β'. αἱ μετόπαι τοῦ ναοῦ τοῦ θερμοῦ Ἀπόλλωνος = *Ἐφ.* 71 ss.
1906. G. Soteriades Αἴτωλιάς = ΠΡΑΚΤΙΚΑ 136 ss.
Id. Ἐκ τάφων τῆς Αἰτωλιάς = *Ἐφ.* 67 ss.
1908. G. Soteriades Ἀνασκαφαί ἐν Αἰτωλίας καὶ Ἄκαρνανίας = ΠΡΑΚΤΙΚΑ 95 ss.
G. Kawerau-G. Soteriades *Der Tempel des Apollon zu Thermos* = *Antike Denkmäler II Tafel* 49—53A, *Text* S. 1—8.
1909. G. Soteriades Τὰ ἐλλειψοειδῆ κτίσματα τοῦ Θέρμου.
1912. K. A. Rhomaios (Ἀγγελία) Αἴτωλιάς [Θέρμου] = *Ἐφ.* 267.
1913. K. A. Rhomaios (Ἀγγελία) Θέρμου = *Ἐφ.* 236.
1914. H. Koch *Zu den Metopen von Thermos* = *Ath. Mitt.* XXXIX 237 ss. (cf. etiam *Röm. Mitt.* XXX 1915, 51—74).
1915. K. A. Rhomaios Ἐκ τοῦ προϊστορικοῦ Θέρμου = *Δελτ.* I 225 ss.
1916. K. A. Rhomaios Ἐρευνᾶν ἐν Θέρμῳ = *Δελτ.* II 179 ss.
Id. Ἡ ἀρχαιολογικὴ περιφέρεια = *ibid.* ΠΑΡΑΡΤ. 44 ss.
1918. K. A. Rhomaios Ἡ ἀρχαιολογικὴ περιφέρεια = *Δελτ.* IV ΠΑΡΑΡΤ. 32 ss.
1922. W. Dörpfeld (*Alte und neue Ausgrabungen in Griechenland*) *Thermos* = *Ath. Mitt.* XLVII 43 ss.
1923. K. A. Rhomaios Κόραι τῆς Αἰτωλιάς = *Δελτ.* VI 1920—21, 60 ss.
Id. Εἰδήσεις ἐκ τῆς 8 ἀρχαιολογικῆς περιφερείας κατὰ τὰ ἔτη 1920—21 = *ibid.* ΠΑΡΑΡΤ. 168 ss.
N. G. Pappadakes Β' ἀρχαιολογικὴ περιφέρεια = *ibid.* ΠΑΡΑΡΤ. 152/3.
1926. H. G. G. Payne *On the Thermos Metopes* = *Ann. Br. Sch.* XXVII 1925—1926, 124 ss.
1927. K. A. Rhomaios Εἰδήσεις ἐκ τῆς 8^{ης} ἀρχαιολογικῆς περιφερείας κατὰ τὰ ἔτη 1922—25 = *Δελτ.* IX 1924—25, ΠΑΡΑΡΤ. 4 ss.
F. Poulsen-K. Rhomaios *Erster vorläufiger Bericht über die dänisch-griechischen Ausgrabungen von Kalydon* = *Det kgl. danske videnskabernes selskab. Historisk-filologiske meddelelser* XIV 3.
1929. K. A. Rhomaios Ἀρχαῖον ἱερὸν παρὰ τὸν ταξιάρχην τῆς Αἰτωλιάς = *Δελτ.* X 1926, 1 ss.
Id. Αἱ ἐλληνοδανικαὶ ἄνασκαφαί τῆς Καλυδῶνος = *ibid.* ΠΑΡΑΡΤ. 24 ss.
F. Poulsen *La deuxième campagne de fouilles gréco-danoises à Calydon* = *CR Ac. Inscr.* 76 ss.
1931. E. Fiechter *Die Theater von Oiniadai und Neupleuron* = *Sächs. Forschungsinstitute in Leipzig. Forschungsinst. f. kl. Philologie u. Archäologie. Antike griech. Theaterbauten. Heft* 2.

I. THERMVS ET VICINIA.

A. THERMVS.

1. LEGES ET DECRETA.

Adde nr. 59 B. 71 b. c.

- 1 LEX SACRA. Thermi in museo. Fragmenta duo tenuis tabulae aëneae inter se contigua, inventa in rudieribus templi. Frg. *a* undique mutilum a. max. 0,058, l. max. 0,052; frg. *b* undique mutilum a. max. 0,047, l. max. 0,04. Litt. alt. c. 0,006; A ≡ ε ς, formae incisae atque ita, ut tabula plerumque persecta sit. Exscripsi.

H. Müller. 82

<i>a</i>	<i>b</i>	
- - - - -	- - - - -	Suppl. Kla. 2 M scil. M(NΛ) 3 in. ἐπι? τὴν
- - - - -	- - - - -	π]υρᾶν? Preuner. 4 fortasse ἐκ τῶν ΔΗΜΟ]σίων καὶ
- - - - -	- - - - -	ἐκ τῶν [Διωτικῶν, cf. Syll. ³ 1015 _g . — Quod ὀλαί et
- - - - -	- - - - -	εὔλα (scilicet ἐπὶ τὸν βωμόν, Syll. ³ 1038 ₃₁) com-
5 - - - - -	- - - - -	memorantur, lex sacra esse videtur, cf. Syll. ³ 1024 ₁₈ ;
- - - - -	- - - - -	fortasse praecepta de sacerdotio dantur. — Saccu-
- - - - -	- - - - -	lum III a. Chr.

- 2 LEX DE COLONIA EN CAMAI. Thermi in museo (inv. nr. 85 + 101). Duo fragmenta stelae lapidis calcarii; maius (*a* = nr. 101) supra et a dextra mutilum, a. max. 0,605, l. max. 0,52, cr. 0,12, a sinistra dimidia fere pars lateris antici postea excisa est lapide nescio quem in alium usum vocato; minus (*b* = nr. 85; addidit Kla.) undique fractum, a. max. 0,31, l. max. 0,17, cr. max. 0,14, quod ad dextram partem stelae deperditam pertinet. Litt. alt. 0,006—0,012, interv. vers. 0,002—0,005; A ∈ ≡ C + = φ ς et υ. Exscripsi. *Ect.*

	<i>a</i>	
	<i>vac.</i>	
- - - - -	- - - - -	- - - - -
- - - - -	- - - - -	- - - - -
- - - - -	- - - - -	- - - - -
- - - - -	- - - - -	- - - - -
5 [- - - - -	- - - - -	- - - - -
- - - - -	- - - - -	- - - - -
- - - - -	- - - - -	- - - - -
- - - - -	- - - - -	- - - - -
- - - - -	- - - - -	- - - - -
- - - - -	- - - - -	- - - - -
10 [- - - - -	- - - - -	- - - - -
- - - - -	- - - - -	- - - - -
- - - - -	- - - - -	- - - - -
- - - - -	- - - - -	- - - - -
- - - - -	- - - - -	- - - - -
- - - - -	- - - - -	- - - - -
- - - - -	- - - - -	- - - - -
15 [...?..	- - - - -	- - - - -
- - - - -	- - - - -	- - - - -
- - - - -	- - - - -	- - - - -
- - - - -	- - - - -	- - - - -
- - - - -	- - - - -	- - - - -
- - - - -	- - - - -	- - - - -
20 [- - - - -	- - - - -	- - - - -

	[- - - - - Δ]ΑΠΑΝΑΣ ΜΗ ΕΙΜ[Ε]Ν ΕΙΣ Τ[.]Ν - - - - -	
	- - - - - Α ΓΕΝΟΣ ΕΙ ΚΑ. . . Λ. . . Ν ΣΥΜΠΑΡ - - - - -	
	- - - - - ΤΟΥ ΤΕΛΕΥΤ[Α]Σ[Α]ΝΤΟΣ ΟΝΟ[ΜΑ - - - - -]	
	- - - - - ΜΗΤΕ ΑΔ[ΕΛ]ΦΟ[.] ΜΗΤΕ Α[Δ]ΕΛ[ΦΑ - - - - -]Ν - - - - -	b
25	- - - - - ΟΝ ΤΟΝ Τ. ΤΟ ΤΑΣ ΟΙΚΙΑΣ ΜΕΡΟΣ - - - - -]ΝΔΕ - - - - -	
	- - - - - -// ΙΟ ΤΩΝ Μ[Ε]Ν Α[ΝΑ]ΛΩΜΑΤ[ΩΝ - - - - -]ΝΕΝΑ - - - - -	
	[- - - - - Π]ΑΤΕΡΑ ΜΗΤΕ ΜΑΤΕΡΑ ΜΗ[ΤΕ - - - - -]Ν ΣΑΜΑ[Ι - - - - -]	
	- - - - - ΩΝΤΙ ΤΙΝΙ ΤΑ ΎΠΑΡΧΟΝΤΑ - - - - - ΟΥΝΤΩΝ - - - - -	
	[- - - - - Α]ΥΤΟΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ [- - - - -]Λ]ΕΙΤΟΥΡ[Γ - - - - -]	
30	- - - - - ΤΑ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥ[Σ - - - - -]ΥΕΙΜΕΧ - - - - -	
	[- - - - - ΠΕΝΤΕ ΚΑΙ ΔΕ]ΚΑ ΗΤΕΩΝ ΕΙ ΚΑ ΤΕΛΕΥΤ[Α]Σ[Ι - - - - -] ΤΑΝΔΕ ΤΑ[Ν - - - - -]	
	[- - - - - ΤΩ]Ν ΠΕΝΤΕ ΚΑΙ ΔΕΚΑ ΗΤΕΩΝ - - - - - ΑΧΘΕΙΣ ΎΠΟ - - - - -	
	- - - - - ΛΙ ΤΩΝ ΑΙΤΩΛΩΝ ΠΕΡΙ ΤΑΣ[- - - - -] Κ]ΑΙ ΤΩΝ ΤΕ - - - - -	
	[- - - - - ΤΟΙΣ] ΕΓΓΙΣΤΟΙΣ ΚΑΤΑ ΓΑΣ ΜΕΡΙΣΜ[ΟΝ - - - - -] Κ]ΕΛΕΥΟΝΤ - - - - -	

vac.

vac.

Suppl. Kla. || 6 fin. ἐπέτ[ΑΝΤΟ? Wilamowitz. || 9 ΠΡΑΤΟΝ. 15 ἐκρόνοϋς. 16 fin. 19 fin. 20 in. Preuner. || 33 fin. τε- [ΜΕΝΕΩΝ? idem; τε]τελευτακότων praefert Wil.

Supersunt haec de lege spectante ad coloniam Aetolorum ἐν Σάμαι aliquando constitutam, sc. ἐποικίαν, quam Graeci dicebant (cf. Swoboda *Staatsalt.* 191; Busolt-Swoboda *Gr. Staatsk.* II 1269). Cephalleniam non quidem fuisse in Aetolorum concilium contributam, sed artiore quadam necessitudine cum illis coniunctam ad nr. 31₈₁ adnotavimus; itaque etiam suffragio Amphictyonio donata est (ante annum praetoris Lattami, quo primum(?) hieronemmo Cephallenum recensetur, Syll.³ 539. Cum Pomtow eius praeturam ca. a. 216/5 statuerit, ea nunc potius a. 215/4 tribuenda videtur, cf. ad nr. 29, et Flacelière *BCH* LI 1928, 278. 281). Quoniam vero v. 8 praetura Pyrrhaiae, haud dubie prima, quae fere in a. 223 a. Chr. incidit (cf. ad nr. 29), commemoratur, huic temporis lex est vindicanda, id quod etiam sermo tituli probat neque tamen literatura, quae

longe recentiore aetate prodere videtur. Sumendum igitur erit, nescio quo tempore veterem tertii saeculi legem denuo inscriptam esse, fortasse tum, si coniecturam facere licet, cum Same, quae a. 189 a. Chr. a Romanis capta vastata erat (Strab. X p. 455), de integro condita est (certe recurrunt Samaei Septimio Severo imperatore, cf. *RE* XI 214). Praescribitur autem accurate lege supra posita, qui hereditatem boni domusque ab archioecistis attributae adeant, atque notatu dignum est, quod etiam feminae heredes fieri possunt, cf. Hermann-Thalheim *Gr. Rechtsalt.*⁴ 65 not. 7 et legem Locricam nuper inventam *Εφ.* 1924 (1926), 119. V. 11 ἡτέων· memorabilis sane haec forma vocabuli ἔτος adhuc inaudita, quae etiam v. 31 et 32 exstat. 20 τὸ τὰς οἰκίας μέρος videtur hortum significare, cf. Syll.³ 141, οἰκόπεδον -- σὺν τῷ μέρει et A. Wilhelm *Sitz. Ber. Ak. Wien* 175 (1913) 1, 8. Preuner. Sed in Aegypto possessionem partis domus saepe inveniri admonet Wilamowitz [item Teni, cf. *IG* XII 5, 872₉, 875₁₈, Hiller].

3 FOEDVS AETOLORVM ET ACARNANVM. THYRRHEORVM ARBITRIVM. Athenis in museo nationali (inv. nr. 12228). Parva stela aenea opisthographa (A, B), non solida sed ex quattuor tabulis composita, infra fracta, supra aetomate maxima e parte delecto ornata, a. max. 0,42, l. 0,352 (supra)—0,363 (infra), cr. 0,045. Stela inventa est Thermi in ruderibus templi Apollinis. Litt. alt. A vs. 1 et 2: 0,01—0,015 vs. 3 sqq.: 0,005 B 0,005—0,01, interv. vers. A 0,002—0,003 B c. 0,007; A: A Ξ et Ξ ε φ et φ Λ, formae diligenter incisae, B: A et A et Λ Ξ Γ ε Υ. Ed. Soteriades *Εφ.* 1905, 55 cum imagine photographica (πίναξ 2); parvum fragmentum alterius exemplaris tituli A Olympiae positi (*Inscr. Olymp.* nr. 40) agnovit A. Wilhelm *Εφ.* 1910, 147, cf. *SB Ak. Wien* 1911, 6, 37 (A: Buck² 62. A et B: Syll.³ 421. Cauer-Schwyzler nr. 381. 396). Cf. Swoboda *Klio* X 1910, 397 et *Staatsalt.* 299 not. 2; A. J. Reinach *Journ. intern. d'arch. num.* XIII 1911, 236. 239 not. et *Rev. épigr.* I 1913, 395; E. Pozzi *Atti accad. Torin.* XLVII 1911/12, 222; T. Walek *Klio* XIV 1915, 468; Beloch *Gr. G.* IV 1, 610 not. 2; G. Klaffenbach *Klio* XXIV 1930, 223. Exscripsi.

A

ΣΥΝΘΗΚΑ ΚΑΙ ΣΥΜΜΑΧΙΑ

ΑΙΤΩΛΟΙΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΟΙΣ.

ἈΓΑΘΑΙ ΤΥΧΑΙ. ΣΥΝΘΗΚΑ ΑΙΤΩΛΟΙΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΟΙΣ ὁμόλογος· εἰρήνην

εἶμεν καὶ φιλίαν ποτ' ἀλλήλους, φίλους εὐόντας καὶ συμμάχους ἅμα-

5 ΤΑ ΤὸΜ ΠΑΝΤΑ ΧΡΟΝΟΝ, ὅρια ἔχοντας τὰς χώρας τὸν Ἀχελῷον ποταμ-

ὸν ἄχρι εἰς θάλασσαν. τὰ μὲν ποτ' ἄω τοῦ Ἀχελῷου ποταμοῦ Αἰτωλῶν εἶμεν, τὰ δὲ

ποτ' ἔσπεραν Ἀκαρνάνων πλὴν τοῦ Πραντὸς καὶ τὰς Δεμφίδος· ταύτας δὲ Ἀκαρνάν-

ες οὐκ ἀντιπρῖοῦνται. ὑπὲρ δὲ τῶν τερμόνων τοῦ Πραντὸς, εἰ μέγ κα Στρατίοι καὶ Ἀγραῖ-

- οι συγχωρέωντι αὐτοὶ ποτ' αὐτούς, τοῦτο κύριον ἔστω· εἰ δὲ μή, Ἀκαρῆνες καὶ Αἰτωλοὶ
 10 ΤΕΡΜΑΣΑΝΤΩ ΤΑΜ ΠΡΑΝΤΙΔΑ ΧΩΡΑΝ, Αἰρεθέντας(!) ἑκατέρων δέκα πλῆν στρατίων καὶ Ἄγρα(ι)-
 ων· καθὼς δὲ καὶ Τερμάσωντι, τέλειον ἔστω. εἶμεν δὲ καὶ ἐπιγαμίαν ποτ' ἄλλῳ καὶ γ-
 ἄς ἔγκησιν τῶι τε Αἰτωλῶι ἐν Ἀκαρνανίαι καὶ τῶι Ἀκαρῆνι ἐν Αἰτωλίαι καὶ πολίταν εἶμε-
 ν τὸν Αἰτωλὸν ἐν Ἀκαρνανίαι καὶ τὸν Ἀκαρῆνα ἐν (Α)ἰτωλίαι ἴσοι καὶ ὅμοιοι. ἀναγραφάν-
 15 ωι τοὶ ἄρχοντες τῶν Αἰτωλῶν, ἐν Ὀλυμπίαι δὲ καὶ ἐν Δελφοῖς καὶ ἐν Δω[Δ]ώναι κοινῶι ἑκατ-
 εροι. ἐπὶ ἄρχοντων ἐμ μὲν Αἰτωλίαι στραταγέοντος Πολυκρίτου Καλλιέος τὸ δεύτε-
 ρον, ἵππαρχέοντος Φίλωνος Πλευρωνίου, γραμματέοντος Νεοπτολέμου Ναυπακτίου,
 ἐπιλεκταρχέοντων Λαμέδωνος Καλυδωνίου, Ἀριστάρχου Ἐρταίου, Λέωνος Κα-
 20 φρέος, Καλλιῆ Καλλιέος, Τιμολόχου Ποτειδανιέος, Πамφάδα Φυσκέος, Σίμου
 Φυταίεος, ταμειούτων Κυδρίωνος Λυσιμαχέος, Δωριμάχου Τριχονίου, Ἀρισ-
 τῶνος Διαῖνος, Ἀριστέα Ἰστωρίου, Ἀγῆσωνος Δεσιέος, Τιμάνδαρου Ἐριναῖος(!),
 Ἀγρίου Σωσθενέος, ἐν δὲ Ἀκαρνανίαι στραταγῶν Βυθάρου Οἰνιάδα, Ἐπιπ-
 25 λῶου Δηριέος, Ἀγῆσωνος στρατίου, Ἀλκέτα Φοιτιάδος, Ἀκίνοιο Θυρρείου, Θεών-
 ος Ἀνακτοριέος, Πολυκλέος Λευκαδίου, ἵππαρχέοντος Ἰππολλάου Οἰνιάδα,
 γραμματέοντος Περικλέος Οἰνιάδα, ταμία Ἀγε(λ)ῶου στρατικοῦ.
 συμμαχία Αἰτωλοῖς καὶ Ἀκαρῆνοισι ἅματα τὸμ πάντα χρόνον.
 εἰ τίς κα ἐμβάλλῃ εἰς τὰν Αἰτωλίαν ἐπὶ πολέμωι, βοασοεῖν τοῦς
 Ἀκαρῆνας πεζοῖς μὲν χιλίοις, ἵππεῦσι δὲ ἑκατόν, οὐς κα τοὶ ἄρχοντε-
 30 ς πέμπωντι, ἐν ἡμέραις ἕξ. καὶ εἴ τις ἐν Ἀκαρνανίαν ἐμβάλλοι ἐπὶ πολέμωι,
 βοασοεῖν Αἰτωλοῦς πεζοῖς μὲν χιλίοις, ἵππέοις δὲ ἑκατόν ἐν ἡμέραις ἕξ, οὐς
 κα τοὶ ἄρχοντες πέμπωντι. εἰ δὲ πλείονων χρεῖαν ἔχοιεν ἄτεροι πότεροι,
 βοασοῦντων τριχίλοις ἑκάτεροι ἑκατέροις ἐν ἡμέραις δέκα. τὰς δὲ βοασίας τ-
 ἄς ἀποστελλομένης ἔστω τὸ τρίτον μέρος ὀπίσται. πεμπόντων δὲ τὰμ βοασίαν
 35 ἐγ μὲν Ἀκαρνανίας οἱ στραταγοὶ τῶν Ἀκαρῆνων καὶ οἱ σύνεδροι, ἐγ δὲ Αἰτωλίας
 οἱ ἄρχοντες τῶν Αἰτωλῶν. σιταρχοῦντων δὲ τοῦς ἀποστελλομένους στρατιώ-
 τας ἑκάτεροι τοῦς αὐτῶν ἡμερῶν τριάκοντα. εἰ δὲ πλείονα χρόνον ἔχοιεν τὰς βο-
 ασίας χρεῖαν οἱ μεταπεμψόμενοι τὰμ βοασίαν, διδόντων τὰς σιταρχίας, ἔστε κα
 ἐν οἴκον ἀποστείλωντι τοῦς στρατιώτας. σιταρχία δ' ἔστω τοῦ πλείονος χρό-
 40 νου τῶι ἵππεϊ στα]τήρ Κορίνθιος τὰς ἡμέρας ἑκάστας, τῶι δὲ τὰμ πανοπλίαν ἔχο-
 [δὲ ἐμ μὲν Αἰτω]λί(α) οἱ Αἰτωλοῖ, ἐν δὲ Ἀκαρνανίαι οἱ Ἀκαρῆνες[...]. οἱ δὲ μ-
 - - - - - ^{ε.15} - - - - - Ι Μ Ε Ν - - - - - Ι Τ Α Ε Κ
 - - - - - ^{ε.16} - - - - - Ν Τ Ω Ν Ο Ι Μ Ε - - - - - Ε Σ Τ Ο Ι Σ
 - - - - - ^{ε.22} - - - - - Ρ Ε - - - - - Ι Ν
 45 - - - - - /

B

στραταγέοντος Χαριζιέου τοῦ τέταρτον.
 κρίμα γαῖκὸν στρατικοῦ τέλεος. τάδε
 ἔκριναν Θυρρείων οἱ γαοδίκαι· ὄρια τὰς χώ-
 5 ρας Οἰνιά(δ)ας ποτὶ ματροπολίταις τὸ δια-
 τίξιμα (sic) καὶ ἀπὸ τοῦ διατειχίσματος
 εὔθυρῆραι διὰ τοῦ ἔλεος εἰς θάλασ(σ)αν.
 ἀναγραφάτω δὲ τὸ κρίμα $\bar{\chi}$ πόλις τῶν Ο[ι]-
 νιάδων, πόλις τῶν ματροπολιτῶν ἐν
 Θέρμωι ἐν τῶι ἱερῶι τοῦ Ἀπόλ(λ)ωνος.

var.

A: 10 fn. ΑΓΡΑ || 13 med. ΑΙΤΩΛΙΑΙ || 25 fn. ΑΓΕΑΑΟΥ || 29 med. in voce εἰ parvum foramen || 35 med. quae litterae inde ab hoc versu usque ad v. 41 lineis subscriptis insignitae sunt, etiam in fragmento exemplaris Olympii exstant, nisi quod hic ανβοασία(=vs. 37) scriptum est || 39 in. τῶι μὲν ἵππεϊ Sot., quod supple-

mentum spatium excedit || 40 in. sic vel δώδεκ' ὄβολοι Wilhelm || 41 in. idem; inde ab hoc versu nonnullas litteras plures legit Kla. || 41/2 ἄλλοι δὲ μ[η] Hiller (Syll.³), spatio brevius neque vestigiis conveniens. — B: 4 in. ΟΙΝΙΑΛΛΙΣ || 6 fn. ΘΑΛΑΣΑΝ || 9 fn. ΑΓΟΛΩΝΟΣ. — A. Cum adhuc post argumentationem Swobodae

inter omnes fere viros doctos praeter Pozzium, qui titulum medio fere saec. III vindicat, constare videretur hoc foedus inter Aetolos et Acarnanes ictum esse Pyrrho Epirota mortuo (a. 272) vel brevi post, nunc ex eo, quod quaestor Aetolorum ΤΙΜΑΝΔΡΟΣ (v. 21) oriundus est Erince Doridis, apparere foedus esse post annos 269/268, sc. quo tempore Dorienses in societatem Aetolicam ascripti sunt (Beloch IV 2, 393). Itaque non Pyrrhi mortem sed fugam Alexandri, Pyrrhi filii et successoris, e regno suo pulsus causam et defectionis Acarnanum et foederis supra positi fuisse atque titulum anno fere 262 tribuendum esse probare studui *Klio* I. c. V. 4 ἄΜΑΤΑ ΤὸΜ ΠΑΝΤΑ ΧΡὸΝΟΝ i. e. ἄΜΑΤΑ ΠΑΝΤΑ (IG V 2, 5. 262; IX 1¹, 484 al.) ΤὸΜ ΠΑΝΤΑ ΧΡὸΝΟΝ atque prius ΠΑΝΤΑ propter alterum omissum, cf. R. Meister *Leipz. Abh.* XXVII 1909, 326; Pappadakes *Εφ.* 1924, 123 not. 8. Contra alii cum Soteriade ἄΜΑΤΑ (ἈΜΑΤΑ) = ἄΔὸΛΩC vel sim. interpretantur, vide Cauér-Schwyzler ad nr. 381, ubi adde Buck² ad nr. 62. 7 ΠΛᾶΝ ΤὸΨ ΠΡΑΝΤὸC ΚΑΙ ΤᾶC ΔΕΜΦΙΔὸC uterque locus ignotus; prioris nomen recurrit in Achaia Phthiotide, cf. Fr. Stählin *Hell. Thess.* 187. 14 ἐπ' Ἀκτῶν i. e. in summo Acarnanum foederis fano, quod Apollinis Actii erat, ubi et alia decreta foederis, cf. e. g. *Inscr. Magn.* 31. 16 ΠΟΛΥΚΡΙΤὸC ΚΑΛΛΙΕΨ· altera Polyeriti praetura etiam nr. 17₉₇, et 18 *a b* exstat; de prima aliique praeturis cf. ad nr. 13. De ethnico vide ad nr. 13₃₇. 17 ΦΙΛΩΝ ΠΛΕΥΡΩΝΙΟC· hipparchus etiam nr. 18 *a b*, scriba ca. 270, nr. 13. Ceterum monendum est hic primum exstare illam seriem magistratum (praetor — hipparchus — scriba), quae inde ab hoc anno sollemnis est, cf. ad nr. 15. — ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟC ΝΑΥΠᾶΚΤΙΟC· scriba etiam nr. 18 *a b*, ἔργωC proxeniae ca. 263, nr. 17₁₃; fortasse idem N. ΦύCκοC ΑἰτῶλωC, qui Delphis ca. 276—267 statua ab Eretriensibus honoratur (Syll.³ 411; de tempore cf. Beloch IV 2, 463) et eodem fere tempore corona aurea ab Erythraeis donatur (Syll.³ 412), idemque qui hieromnemo Aetolorum ἄ. ΝΙΚΟΔᾶΜΟΥ = a. 258/7 (Syll.³ 424 C; 436), cf. Pomtow *Herm.* LIII 1918, 437. Eius filius (an idem?) ἔργωC proxeniae ca. 245—236 (nr. 25₂₇) et praetor alterius partis saec. III (nr. 17₁₃₁, 135; nr. 26 et fort. 25₁). 18 ἐΠΙΛΕΚΤΑΡΧΕὸΝΤΕC· de his cf. Swoboda *Staatsaltert.* 368. — ΛΑΜΕΔΩΝ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟC· idem ἔργωC proxeniae ca. 263, nr. 17₁₆. — ἘΡΤᾶC· ethnicum ignotum; recurrit in Creta, cf. *RE* VI 552. — ΚΑΦΕΨ· ethnicum ignotum, de quo cf. *RE* X 1895. 19 ΤΙΜὸΛΟΧΟC ΠΟΤΕΙΔΑΝΙΕΨ· ΤΙΜὸΛΟΧΟC quidam hieromnemo Aetolorum ἄ. ΝΙΚΟΔᾶΜΟΥ = a. 258/7 (Syll.³ 424 C; 436). Cf. etiam hipparchum Timo-

lochum nr. 191₁₁. De ethnico vide ad nr. 16₁₃. — ΠΑΜΦΑῖΔΑC ΦΥCΚΕΨ· idem hieromnemo Aetolorum a. 262/1, *BCH* LII 1928, 260. Unus ex posteris Π. Φ., ΜΑΡΤΥC manumissionis ca. 166—156, *SGDI* 1842. — CίΜοC ΦΥΤΑΙΕΨ· CίΜοC quidam hieromnemo Aetolorum ἄ. ΝΙΚᾶΡΧΟΥ = ca. 227, *SGDI* 2525. De ethnico cf. ad nr. 24₇. 20 ΚΥΔΡῖΩΝ ΛΥCΙΜΑΧΕΨ· idem ἔργωC proxeniae ca. 271, nr. 13₇, atque fortasse idem qui hieromnemo Aetolorum ἄ. ἈΘᾶΜΒΟΥ = a. 268/7, Syll.³ 482. De ethnico cf. ad nr. 13₇. — ΔωΡῖΜΑΧΟC ΤΡΙΧὸΝΙΟC· hunc esse avum praetoris Dori-machi I, de quo vide ad nr. 30, et eundem atque hieromnemonem Aetolorum ἄ. ἸέρῶνοC = ca. 278 (IG II² 1132) putat Soteriades haud improbabiler. 21 ΔΑΙᾶΝ· hoc ethnicum recurrit nr. 100₈. — ἈΡΙCΤΕᾶC ἸCΤῶΡΙΟC· unus ex posteris ἈΡΙCΤΕᾶC ΞΕΝΝῖᾶ ἸCΤῶΡΙΟC manumissor med. saec. II (*Ath. Mitt.* XXXII 1907, 10 nr. 3). Ethnicum adhuc tantum his duobus locis obvium ad Ithoriam, castellum Aetoliae inter Conopam et Oeniadas situm, de quo vide *RE* s. v., probabiliter refert Hiller (Syll.³ 421 not. 14). — ἈΓῆCΩΝ ΔΕΞΙΕΨ· ἔργωC proxeniae eodem anno, nr. 18₆; de ethnico cf. ad nr. 32₃₀. — ΤΙΜΑΝΔΡΟC ἘΡΙΝΑῖΟC· An huius filius ΠΡΟΞΕΝΙΔΑC ΤΙΜΑΝΔΡΟΥ, ἔργωC proxeniae fin. saec. III (nr. 31 *a*)? Forma ethnici eadem, quae in titulis Delphicis usitata; ceterum cf. not. initial. 22 ἈΓΡΙΟC CΩCΘΕΝΕΨ· ἈΓΡΙΟC quidam hieromnemo Aetolorum ἄ. ΚΛΕΩΝΔΑ = a. 257/6, Syll.³ 424 D. De ethnico cf. ad nr. 71₉. 23 ΔΗΡΙΕΨ· forma ΔΕΡΙΕΨ invenitur Diod. XIX 67, 4 et IG IV² 1, 96₆₁₋₆₅. — ΦΟΙΤΙᾶΝ· de nomine oppidi et forma ethnici cf. Syll.³ 121 not. 10; 421 not. 20; Oberhammer *Akarnanien* 38.

B. 1 Propter formas litterarum multo recentiores quam tituli A non praetorem Charixenum I (cf. ad nr. 5), ut Reinach (l. c. 236 not. 2) et Pomtow (Syll.³ 421 not. 24) voluerunt, sed Charixenum II intellegendum eiusque priam praeturam a. 256/5 vel potius 255/4 attribuendam esse, ita ut quarta in tempus, quod est ca. 235—232, incidat, docui *Klio* I. c. 232; ceterum de praetore Charixeno II cf. ad nr. 18₁₈. 2 CΤΡΑΤΙΚΟΨ ΤΕΛΕΟC· cf. Dittenb. ad IG IX 1¹, 369 et Swoboda *Staatsaltert.* 332 cum not. 6. 3 ΘΥΡΡΕΨΩΝ Οἱ ΓΑΟΔΙΚΑΙ· Thyrrheum oppidum, quod tunc temporis nimirum Aetolicum erat, aut divisione Acarnaniae ca. 260 inter Aetolos et Alexandrum Epirotam facta una cum Oeniadis et Matropoli sub potestate Aetolorum videtur venisse aut potius annis 238 sqq., cum Aetoli Epirotarum partem Acarnaniae aggredirentur; certe ante a. 231 rursus amissum est, cf. *Klio* I. c. 234.

- 4 PROXENIA. DECRETA DE MAGNETIBVS FACTA. Thermi in museo (inv. nr. 57 + 86). A (nr. 57) magnus lapis calcarius ad basin pertinens, cuius frontem efficebat, supra fractus, a reliquis partibus integer, a. max. 0,63, l. supra 0,73 infra 0,75, cr. 0,39. Lapis et in fronte (*a b c*) et in latere dextro (*d*) inscriptus est. B (nr. 86) fragmentum undique mutilum a. max. 0,20, l. max. 0,165, cr. 0,045, quod ad lapidem deperditum dextram partem tituli *d* continentem pertinere agnovit Kla. (litteras huius fragmenti lineis subductis dedi). Litt. alt. *a* 0,015 *b* 0,008—0,015 *c* 0,01—0,015 *d* 0,01—0,02, interv. vers. *a* 0,01 *b c* 0,005 *c c* 0,007 *d c* 0,01; *a A K ε b Δ K ε π c A K M* et *M N* et *N ε π* et *π ε φ d A π ε φ* (phot. omnium titulorum lapidis A apud Kern *Inscr. gr. tab.* 34). Edd. titulum *c* usus apographo Soteriadi Kern *Inscr. Magn.* p. XIV nr. LIVa; omnes titulos praeter B Soteriades *Εφ.* 1905, 83 nr. 8 (tit. c Cauér-Schwyzler 385; Syll.³ 554). Exscripsi. *Ect.*

latus anticum.

- A a [...]N]ΚΑΝΔΡΟΥ vac.
ἐπιόησε.
- intervallum c. 0,02*
- b [ΣΤΡΑΤΑΓ]ΕΩΝΤΟΣ ΕΥΠΟΛΕΜΟΥ ΎΠΑΤΑΙΟΥ ΠΡΟΞΕΝΙΑΝ ΑΙΤΩΛΟ[ι]
[Ἐδ]ωκαν κατὰ τὸν νόμον ΛΥΣΙΚΛΕΪ ΦΑΪΔΡΟΥ Ἀθηναῖοι. ἔγγυοι
5 ΒΟΥΘΗΡΑΣ, ΔΑΜΟΚΛΕΑΣ ΎΠΑΤΑΙΟΙ. vac.
- intervallum c. 0,06*
- c ΣΤΡΑΤΑΓΕΩΝΤΟΣ Ἀγελάου Ναυπακτίου τὸ
δεύτερον, ἱππαρχέοντος Πολεμάρχου Θυ-
ρισκίου, γραμματέοντος Σκόπια Τριχονέος
ἔδοξε τοῖς Αἰτωλοῖς· ἐπειδὴ Μάγνητες οἱ ἄ-
10 πὸ Μαιάνδρου ἀποστείλαντες πρεσβυτᾶν (!)
ΜΝΑΣΙΠΤΟΛΕΜΟΝ καὶ Ἴππόνικον τὰν τε οἰκεῖότα-
τα τὰν ποτὶ τὸ ἔθνος ἀνενεώσαντο καὶ τὰν εὐ-
νοίαν ἐνεφάνισαν, ἃν ἔχοντι ποτὶ τὸ κοινὸν
τῶν Αἰτωλῶν Μάγνητες, δεδόχθαι τὰν τε φιλί-
15 ἂν τὰν ποτ' αὐτοῦς διαφυλάσσειν καὶ τὰν τιόλι-
ν αὐτῶν καὶ τὰν χώραν ἱερὰν καὶ ἄστυλον εἶμεν, καθότι οἱ
πρεσβυταὶ ἐπαγγέλλοντι, καὶ μῆθεν ἔσουσίαν εἶμεν
Αἰτωλῶν μηδὲ τῶν ἐν Αἰτωλίαι κατοικεόντων ἄγε[ι]ν
μηθένα ἐκ τὰς χώρας τὰς Μαγνήτων μηδαμῶσιν ὄρω-
20 μένουσ μήτε κατὰ γᾶν μήτε κατὰ θάλασσαν. εἰ δέ τις
κα ἄγχι, τὰ μὲν ἐμφανέα ἀναπράσσειν λέι τὸν ΣΤΡΑΤΑ-
ΓΩΝ Τὸν ἑναρχον, τῶν δὲ ἀφανέων το(ῦ)ς συνέδρους κατα-
δικάζοντας ζαμίαν, ἃν κα δοκιμάζωντι, ὡς τὰ κοινὰ
βλαπτότων καὶ ἐκπράσσοντας τὰς καταδικὰς καὶ ἀποδι-
25 δόντας τοῖς ἀδικουμένοις κυρίο(ῦ)ς εἶμεν. δεδόσθαι δὲ αὐτοῖς
καὶ ἄφοιν ἱερονομονικὰν ἐν τοῦς Ἀμφικτύονας. τὸ δὲ ἄφοισμα τό-
δε ἀναγράψαι καὶ ἀναθέμεν ἐν Θέρμον καὶ ἐν Δελφοῦς.

latus dextrum.

(incertum quot versus fractura perierint)

- d μων καὶ Αἰτωλοῦς ἐπήνεσαν καὶ ἐστεφάνωσαν χρυσῶι στεφάνωι ἀπὸ δραχμῶν δια-
κοσίων καὶ ἑξαφίεσαντο ὑπάρχειν Αἰτωλοῖς τὰν τε πολιτείαν καὶ τὰ ἄλλα πάντα]
30 τίμια φανερὰν ποιῶν[τες, ἃν ἔχοντι εὖνοίαν ποτὶ τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν· δεδό-
χθαι τὸν τε στέφανον, ὃν ἑξαφίεσαντο Μάγνητες, ἀποδέεσθαι καὶ τὰν πολιτείαν]
τὰν ἀναγγελλομένην ἃν ὑπὸ τῶν πρεσβυτᾶν. ἐπαινεῖσαι δὲ Μάγνητας καὶ εἶμεν αὐ-
τοῦς Αἰτωλοῦς ἴσο(ῦ)ς καὶ ὁμοίους καὶ δεδόσθαι αὐτοῖς τὰ ἄλλα πάντα, ὅσα καὶ αὐ-
τοὶ δεδώκанти Αἰτωλοῖς - - - - -]
35 Αἰτωλοὶ ποιῶνται ὑπέρ - - - - - Αἰτωλῶν τὸν στρατῶν λέι τὸν ἑ-
ναρχον καὶ Μαγνήτων τοῦς ἄρχοντας(?) - - - - -]
τὰς προγεγεννημέν[ας - - - - -]
ἐν τοῦς φίλους τοῦς Αἰτωλῶν(?) - - - - -] I [- - - - - τὸν] B
βασίλῃ Φίλιππον ἐπιμ[- - - - -] ἐν [- - - - -] Ἄμ-
40 φισσέων. καταχωρίζε[ι] δὲ ἐν τοῦς νόμοις καὶ τόδε τ[ὸ] ἄφοισμα καθὼς τὸ ἄλλο τὸ ἐπι]
στραταγεόντος Ἀγελάου τὸ δεύτερον γεγεννημένο]μ περὶ Μ[αγνήτων. ἔστω δὲ ἃ ἀνα]-
γράψα ἔν τε Δελφοῦς, [ῶπου καὶ αἱ πρότεροι εὐεργε]αί, ἐν τ[ῇ] Θέρμον ὡσαύτω].

vac.

vac.

a suppl. Sot. || 2 ante ἐπιόησε, ubi c. 5 litteris locus est, aut nihil aut ethnicum artificis supplendum. Contra Weirich hic nomen artificis exstissee suspicatur, ita ut Νικάνδρου sit patronymicum viri honorati, id quod improbo. — b suppl. Sot. || 5 in. nomen certum, . . . ΟΥΘΗΡΑΣ Sot. — c 10 fin. exspectaveris πρεσβυτᾶς || 19 fin. μηδαμῶσιν Sot. || 22 med. Τ Ο Τ Σ || 25 med. Κ Υ Ρ Ι Ο Ι Σ, em. Ditten-

berger. — d suppl. ex. gr. Kla., ut conexus sententiarum indicaretur, usus hic illic supplementis Soteriadis.

Antiquissimus huius lapidis titulorum nimirum est a, qui ad basin ipsam pertinet cuiusque litterae medium fere saec. III a. Chr. indicant; ceteri postea demum additi sunt neque tamen eo ordine, quo nunc exstant. Nam titulum b recentiorem esse titulo c satis certa ratione ex indole

litterarum concluditur et nominibus praetorum confirmatur (cf. ad v. 3 et 6).

b3 ΕΥΠΟΛΕΜΟΣ ὙΠΑΤΑΙΟΣ. Notus est Eupolemus quidam, qui bis praetura fungebatur (189/8 et 176/5, cf. Gillischewski 55). Quem hic agnoscere noluit Soteriades, quia sibi persuaserat hunc titulum propter collocationem ante titulum *c* et terminationem οἱ pro ωἱ (ΑΘΗΝΑΙΟΙ v. 4) exeunti saec. III vindicandum esse. Sed utraque causa stare non potest; nam οἱ pro ωἱ etiam posteriore tempore invenitur et litterae tituli *b* utique recentiores sunt litteris tituli *c* neque abhorrent ab ineunte saec. II. Accedit quod iam Gillischewski 56 ex narratione Livii XII 25 suspicatus est Eupolemum Hypataeum fuisse, id quod hoc titulo probatur. Itaque dubitari non posse videtur, quin prima praetura huius Eupolemi hic exstet, quam Gillischewski summa cum probabilitate a. 189/8 assignavit (187/6 non recte Plassart *BCH* XXXIX 1915, 131 et Levi *Atti accad. Torino*. LVII 1922, 184, cf. ad nr. 71₉); vide etiam ad v. 4. — 4 Ipso a. 189/8 Athenienses una cum Rhodiis studiosissimos deprecatores Aetolorum apud Romanos fuisse satis notum est (Niese II 768).

c 6 Cum praetura Agelai Naupactii a. 217/6 a Polybio V 107,5 commemorata prima haberetur, plerique viri docti alteram praeturam annis 216—212 vel 208—205, fere a. 207/6, tribuerunt. Oblocutus est Beloch¹ III 2, 348, recte monens nequaquam e verbis Polybii apparere illam praeturam Agelai primam fuisse neque ullam rationem interesse inter hunc titulum (*c*) et decreta illa de Leucophryenorum sacris facta, atque ipse alteri praeturae Agelai aut annum 222/1 aut 217/6 assignans (recentiorem annum nunc praetulit, cf. IV 2, 417). In eandem coniecturam tum etiam Pomtow incidit (Syll.³ 554 not. 1), qui suo iure praeter alia adnotat titulo *c* artissimam necessitudinem esse cum illis titulis, quibus Aetoli inde a medio fere saec. III compluribus civitatibus asyliam decreverunt (Ceis nr. 169; Mytilenaeis nr. 189; Teniis nr. 191; Teiis nr. 192). Quae decreta saepe ad verbum non solum inter se sed etiam cum titulo *c* consentiunt. Diudicatur autem res eo, quod in titulo supra posito v. 8 scriba Aetolorum nominatur Scopas Trichonensis, qui nimirum non Scopas I, praetor ca. 271 (cf. ad nr. 13), sed Scopas II, primum praetor 220/19 (Gillischewski 11), est. Ex lege a nobis constituta (*Klio* XXIV 1930, 233) ergo apparet Scopam ante 220/19 scribam fuisse, i. e. alteram praeturam Agelai ante hunc annum esse ponendam. Verisimillimum igitur est Agelaum c. a. 224/3 iterum praetura functum esse. Ceterum de Agelao (I) cf. Gillischewski 21; haud dubie idem est, qui Delphis domum habebat (Syll.³ 610₄₁, cf. not. 17), et fortasse is, de quo Mytilenaei questi sunt, cf. nr. 190.

7 ΘΥΡΙΚΑΙΟΣ idem ethnicum exstat Syll.³ 553₄. Sot. 8 De Scopas (II) Sosandri f. cf. ad nr. 31₁₀₆. 9 Causam legationis Magnetum iure suspicatur Soteriades fuisse rapinas, quibus eo maxime tempore Aetoli insulas et litora maris Aegaei vexaverunt (Polyb. IV 16, 4). Idem cadit scilicet in illa asyliae decreta Aetolorum isdem fere verbis confecta, de quibus cf. ad v. 6.

25 Hoc suffragium Amphictyonicum ab Aetolis Magnetibus donatum alterum Magnetum Thessalorum fuisse probabiliter coniecerunt Pomtow (Syll.³ 554 not. 6) et Beloch (IV 2, 389, 417). Mirum sane est primum hieromnemonem Magnetum Maeandriorum demum ἄ. ΜΕΓΑΡΤΑ = a. 204/3 (cf. ad nr. 95₁), Syll.³ 564, commemorari, id quod adhuc satis idonea ratione explicari non posse videtur.

d Hic titulus, cuius superior pars fractura hausta est cuiusque dextra in lapide praeter fragmentum *B* deperdito exstabat, satis multas difficultates et ad supplendum et ad explicandum praebet. Id sane patet hic quoque agi de rebus ad Aetolos et Magnetes spectantibus, et nomen praetoris Agelai (v. 41) probat rationem quandam intercedere cum titulo *c*. Aetolorum autem decretum, non Magnetum, prodit dialectus dorica. Porro litterae docent decretum *d* aliquanto posterius esse decreto *c*. In primis vero ultimisque versibus conexum sententiarum, qualis ex reliquiis satis sane exiguis aliqua cum probabilitate concludendus esse mihi quidem videtur, supplementis exempli gratia restituere periclitatus sum. Decreverunt igitur Magnetes Aetolis coronam auream, civitatem aliosque honores; quos Aetoli accipiunt eodemque et ipsi Magnetibus referunt, gravissimum honorem sc. ἰσοπολιτείαν expressis verbis conferentes. Quae si recte se habent, iam accuratius tempus tituli definiri potest. Consentaneum enim est Aetolos hoc non ante a. 194 decrevisse, quoniam hoc ipso anno duos Magnetes Maeandrios civitate donaverunt (nr. 187). Contra nomen regis Philippi v. 39 qualicumque conexu commemoratum demonstrat aetatem tituli ante a. 179 esse ponendam. Ita circumscriptur aetas huius decreti annis 194 et 179, id quod etiam formae litterarum non improbant. Neque igitur decretum *c* Magnetibus ansam dedit Aetolos coronandi et honorandi, ut ad exemplum Chiorum (S. E. G. 258, cf. nr. 195) suspicari proclive est, sed nescio quae alia causa. Denique liceat coniecturam proferre, qua annus ipse tituli definiri possit. Videor enim mihi non sine veritatis specie conicere cum titulum *b* non modo post *c* sed etiam post *d* in spatio vacuo inter *a* et *c* relicto exaratum esse, ergo titulum *d* superiorem esse etiam a. 189, tum litteras -- ΜΟΝ (v. 28) esse terminationem nominis proprii i. e. praetoris Aetolorum, qui et ipse a Magnetibus honoratur, velut in decreto Mytilenacorum IG XII 2, 15 legimus: ΕΠΑΙΝΗΣΑΙ Τὸ ΚΟΙΝΟΝ ΤῶΝ Αἰτωλῶν καὶ τοῖς προέδροις καὶ Πανταλλέοντα τὸν σφόδραγον. Quod si ita est, ex praetoribus annorum 194—189 Ἀρχέδαμος solus in censum venit, qui a. 191/0 primum in munere fuit (Gillischewski 47). Cui temporis definitioni haud scio an inde fides addatur, quod vs. 39/40 de Amphissensibus verba fieri videntur, qui hoc ipso anno (190) gravi obsidione Romanorum premebantur (Polyb. XXI 4; Liv. XXXVII 5 ss.). 39 Videtur novum enuntiatum incipere: ΕΠΙΜ[ΕΛΕΙΣΘΑΙ ΔΕ. 42 Praescribitur, si recte supplevimus, ut titulus *d* et Delphis et Thermi in eodem monumento, in quo titulus *c* sit, incidatur. Ceterum cf. Syll.³ 939₁₃ ΕΝ ΤΟΙΣ ΙΕΡΟΙΣ ΕΝ ΟἷΣ ΕΒΟΣ ΕΣΤΙΝ ΑΝΑΓΡΑΦΕΙΝ ΤΑΣ ΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣ.

5 PROXENIAE. Thermi in museo (inv. nr. 79). Fragmentum stelae lapidis calcarii undique mutilum praeter dextram partem, ubi margo servatus est, a. max. 0,44, l. max. 0,39, cr. 0,05. Litt. alt. 0,01—0,014, interv. vers. c. 0,006; A et A Ξ Ξ Φ. Ed. Soteriades *Εφ.* 1905, 99 nr. 16 et 17. Exscripti. *Ect.*

[ΑΓΘΑΪ ΤΥ]ΧΑΙ. ΕΠΙ ΧΑΡΙΞΕΝ[ΟΥ ΣΤΡΑΤΑΓ]-
[ΟΨ, Λ]ΑΚΡΑΤΕΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΤἈ ΑΪΤΩ[ΛΟΙ]
[ΕΔΩΚΑ]Ν ΑΡΙΣΤΩΝΙ ΑΝΔΡΟΚΛΕΟΥΣ ΧΑ[ΛΕΙ]
[ΚΑΙ] ΕΓΓΟΝΙΟΙΣ ΠΡΟΞΕΝΙΑΝ ΤἈΛΛΑ, ὅσα
5 [ΚΑΙ] ΤΟΙΣ ἄλλοις ΠΡΟΞΕΝΟΙΣ ΔΕΔΟΤΑΙ. ἔγ-
[ΓΥΟΣ Σ]ΚΟΠΑΣ ΤΡΙΧΟΝΙΕΨ. *vac.*
[ΑΓΘΑΪ ΤΥ]ΧΑΙ. ΕΠΙ ΧΑΡΙΞΕΝΟΥ ΣΤΡΑΤΑΓ-
[ΟΨ, ΛΑΚΡΑΤΕ]ΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΤἈ ΑΪΤΩΛΟΙ
[ΕΔΩΚΑΝ. . . .]ΔΩΡΩΙ ΕΨΥΚΛΕΟΥΣ ΚΟ[ΡΙΝ]-
10 [ΘΩΙ ΚΑΙ Ε]ΓΓΟΝΙΟΙΣ ΠΡΟΞΕΝΙΑΝ ΤἈΛΛΑ,
[ὅσα ΚΑΙ ΤΟΙΣ] ἄλλοις ΠΡΟΞΕΝΟΙΣ ΔΕΔΟΤ-
[ΑΙ. ἔΓΓΥΟΣ. . . .]ΤΟΣ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ. *vac.*
vacat

Suppl. et lectiones Soteriadis corr. Weinreich || 2 in. et 8 Kla. || 9/10 Hiller in schedis Weinreichii.

Cum Soteriades l. c. 100 et 98 titulum medio fere saec. III tribuat, formae litterarum potius initium huius saeculi produunt (simillimae sunt nr. 6 et 8, fortasse eiusdem quadratarum). Idem comprobant et totus tenor tituli antiquitatem quandam redolens et hipparchus non commemoratus (cf. ad nr. 15) et vox ΓΡΑΜΜΑΤΙΤἈς pro solito ΓΡΑΜΜΑΤΕΨς (vel ΓΡΑΜΜΑΤΕΨΩΝ) usurpata, quae inde ab anno c. 272 non iam invenitur (cf. nr. 10. 11. 13 al.). Accedit quod ex v. 3 necessario concluditur tunc temporis oppidum Ozolarum Chalium nondum in dicione Aetolorum fuisse. Quod cum artiore necessitudine cum Amphissa coniunctum esset (cf. *RE* III 2037), eandem fere fortunam passum fuisse consentaneum est. Atqui inter annos demum ca. 272—263 Amphissenses in potestatem Aetolorum venerunt, cf. ad nr. 12. Ergo ob hanc quoque causam titulus ante hos fere annos ponendus est. Intellegendus igitur est ἔΓΓΥΟΣ ΣΚΟΠΑΣ ΤΡΙΧΟΝΙΕΨ (v. 6) praetor ca. 271, de quo vide ad nr. 13. Quae cum ita sint, stare non possunt, quae de Sanctis (*Riv. fl.* 1923, 176) et Flacelière (*BCH* LI 1927, 350) de praetore Charixeno disseruerunt, sumentes unum huius nominis praetorem saec. III exstitisse, cuius quattuor praeturae in annos fere 260—230 incidere. Sed recte Pomtow (*Klio* XV 13 not. 1; *Syll.*³ 402 not. 6) et Beloch (IV 1, 610 not. 2) duos praetores distinxerunt, atque agitur in titulo supra posito de praetura Charixeni I, quae respondet magistratui archontis Attici Dioclis (ex supplemento valde probabili Kirehneri in titulo IG II² 652, quod frustra, ut nunc apparet, de Sanctis l. c. in dubitationem vocavit). Quod vero Diocles a. 288/7 in munere fuit (cf. Beloch IV 2, 65; contra a. 290/89 defendit Kirehner *SB Ak. Berlin* 1918, 146 et ad IG II² 650), titulus supra positus huic anno vindicandus est. Charixenus I erat ΤΡΙΧΟΝΙΕΨ, cf. nr. 14 (et fort. nr. 54); ceterum vide etiam ad nr. 18.

2 ΛΑΚΡΑΤΗΣ· haud dubie idem qui dux Aetolorum contra Gallos a. 279, Paus. X 20, 4. 3 ΧΑΛΕΨς· ad hanc formam pro ΧΑΛΕΨς usurpatam cf. Rüsche *Gramm. delph. Inscr.* 283 et IG VII 208. 6 ΤΡΙΧΟΝΙΕΨ· haec forma ethnici raro exstat, cf. *SGDI* 2058; Polyb. XVIII 10,9; Paus. II 37,3; Steph. Byz.

6 PROXENIA. Thermi in museo (inv. nr. 13). Lapis calcarius candidus a dextra fractus a. 0,33, l. 0,35, cr. 0,095. Litt. alt. 0,008—0,011, interv. vers. 0,005; ΑΚΞΠΞ. Exscripti. *Ect.*

X

ΑΓΘΑΪ ΤΥΧΗΙ. ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΤΩΝ ΑΪΤΩΛΩΝ ΕΔ[ΩΚΕΝ]
ΑΦΘΟΝΗΨΤΩΙ ΧΑΡ(Ι)ΔΗΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΥΙΟΙΣ [ΑΨΤΟΥ]
[Π]ΟΥΛΥΣΤΡΑΤΩΙ, ΑΝΑΣΑΝΔΡΩΙ, ΧΑΡΙΔΗΜ[ΩΙ]
[Π]ΡΟΞΕΝΙΑΝ, ἴσοπολιτεΨαν, ἄσφαλαΨαν, ἄστυ-
5 ΛΙΑΝ ΚΑΙ ΠΟΛΕΜΟΥ ΚΑΙ ΕΨΡΗΝΗΣ ΑΨΤΩΙ [ΚΑΙ ΕΓΓΟ]-
ΝΟΙΣ ΚΑΙ ΚΑΤἈ ΓῆΝ ΚΑΙ ΚΑΤἈ ΘἈΛΑССΑ[Ν ΚΑΙ]
ἔΚΚΤΗΟΝ (*sic!*) ΚΑΙ ΓῆΣ ΚΑΙ ΟΚΙΑΣ ΚΑΙ ΤἈΛ[ΛΑ, ὅσα]-
Α ΚΑΙ ΤΟΙΣ ἄλλοις ΠΡΟΞΕΝΟΙΣ ΚΑΙ ΕΨΕ[ΡΓΕ]-
ΤΑΙΣ ΔΙΔΟΤΑΙ, ΑΧΑΙΟΙΣ ἈΠὸ ΦΘΙΑΣ ΕΞ ΑΙ. . . .
10 ΡΩΝ. ΒΟΥΛΑΡΧΟΥΝΤΩΝ ΦΨΚΟΥ ΝΑΨΠΑΚΤΙ[ΟΥ,]
ΜΑΔΕΑ ΦΑΞ(Ι)ΟΥ, ΣΤΡΑΤἈΓΟΥ ΦΥΤΑΙΕΨΩΣ, ΚΑΛΛ[ΙΑ ΗΡΑ]-
ΚΛΕΨΤΑ, ΓΡΑΜΜΑΤΕΨΟΝΤΟΣ ΜΝΑΨΙΜἈ[ΧΟΥ]
Ο[Ι]ΝΑΨ(Ι)ΟΥ. ἔΓΓΥΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΞΕΝΙΑΣ ΠΟΛΕ[ΜΑΡ]-
ΧΟΣ ΕΞ ὙΠΟΨΙΡΙΑΣ.

Suppl. Weinreich in schedis || 2 in priore nomine laesura lapidis; ΧΑΡΔΗΜΟΥ || 9/10 nimirum supplendum nomen oppidi cuiusdam Phthiotici. An Α[Γρε]Ψων? Ad formam τἈ ΑΨειρα cf. Steph. Byz. s. v. Φενηςός || 10/11 [ΔΑ]ΜΑΔΕΑ? [ΧΑΡ]ΜΑΔΕΑ? || 11 ΦΑΞΟΥ.

Litteratura titulum priori parti saec. III assignat, cf. etiam ad nr. 5 et 8, qui fortasse ab eodem quadratarum exarati sunt. Compendium, quod supra titulum scriptum est, scilicet ΑΧ(ΑΙΩΝ) vel similiter expediendum est; idem exstat in nummis foederis Achaici, cf. Head² 416 (de eiusmodi compendiis cf. *Syll.*³ 265 not. 1; vide etiam nr. 17 A). 9 Demoticum praeter consuetudinem hoc demum loco a quadratarum positum esse videtur, quod supra negligentia praeteriit. 10 De bularchis cf. Swoboda *Staatsalt.* 361. Quot fuerint, non minus latet quam ratio, qua modo bularchi modo praetor ad definiendam titulorum aetatem nominantur. Inveniuntur sane adhuc quidem non nisi in titulis saec. III a. Chr., atque commemorantur unus tantum bularchus nr. 7. 8. 31 k, duo nr. 11 f. 12 f. 16 b, tres nr. 9, quattuor nr. 6. 22/3, sex nr. 136. Cum autem nr. 16 b et 22/3 soli exstant, ceteroquin eis scriba, nonnumquam etiam una cum hipparcho (nr. 7. 8. 31 k), additur, unde apparet hunc scribam non senatus (cf. ad nr. 69) sed publicum foederis intellegendum esse. — ΦΨκος ΝΑΨΠΑΚΤΙΟΣ occurrit eodem munere fungens nr. 7, qui titulus ergo eiusdem anni est atque titulus supra positus. Idem videtur esse praetor nr. 20 (ubi vide ad

v. 4) et hieronymo Aetolorum ἄ. ΠΡΑΔΟΥ = a. 250/49, BCH LII 1928, 276 (sed de hieronymone Physco ἄ. ἮΡΥΟΣ = a. 238/7, Syll.³ 499, dubius sum). Fortasse etiam non diversus ΦΥΣΚΟΣ ΜΑΧΑΤΑ ΝΑΥΠΑΚΤΙΟΣ, qui proxenia a Thisbensibus donatur IG VII 2224 (de tempore non constat); si ita est, pater ΜΑΧΑΤΑΣ idem intellegendus qui ἔΓΓΥΟΣ proxeniae nr. 17₉₆. Porro ad Physcum supra positum pertinere videtur statua ab Eleis (aut Aleis Arcadibus? Cf. ad nr. 7₃) medio saec. III (vel antea) Olympiae Physco Aetolo posita (*Inscr. Olymp.* 295). Physci cognatus, quamquam de gradu mihi quidem non constat, haud dubie Νεοπτόλεμος Φύσκου Αἰτωλός, de quo vide ad nr. 3₁₇. 11 Inter Vaxios Cretenses et Aetolos erat ἰσοπολιτεία, cf. nr. 193 (Swoboda *Staatsalt.* 330 not. 1). Quam iam priore parte saec. III exstitisse titulo supra posito docemur. — ΦΥΤΑΙΕΥΣ· cf. ad nr. 24₇. — ΚΑΛΛΙΑΣ ἩΡΑΚΛΕΙΩΤΑΣ· huius nepos fortasse K. ΜΑΧΩΝΟΣ ἩΡΑΚΛΕΙΩΤΑΣ, ΜΑΡΤΥΣ maumissionis ἄ. ΜΑΝΤΙΑ = a. 200/199, SGDI 2116. 12 ΜΝΑCΙΜΑΧΟΣ Οἰναιός· eodem munere fungitur nr. 7. Ethnici eadem forma exstat Syll.³ 539 A₇ et nr. 7, cum ceteroquin Οἰναιός inveniatur. Si ethnicum revera, ut quidem videtur, ad oppidum Loricium Οἰνέων (sic Thuc., Steph. Byz.) pertinet (sic iam Cahen BCH XXII 1898, 358), tunc temporis oppido nomen Οἰνὴ fuit (de situ cf. O. Roltsch *Die Westlokreter* 1914, 22). Certe Ozolae omnes fere iam ante a. 290 ab Aetolis subiecti sunt (cf. RE XIII 1218). 14 ἔΞ Ὑποσιρίας· de situ non constat; ethnicum Ὑποσειρίος nr. 16₁₄, 17 A₇, Syll.³ 539 A₆.

7 CIVITATIS DECRETVM. Thermi in museo (inv. nr. 56). Basis lapidis calcarii infra et a tergo fracta, ex duobus fragmentis composita, a latere antico superiore laesa, in latere superiore duo foramina rotunda; a. max. 0,26, l. 0,53, cr. max. 0,38. Litt. alt. c. 0,01, interv. vers. 0,008; ΑΜΣ, titulus valde detritus et difficilis lectu. Exscripti. *Ect.*

[ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ. Τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν ἔδωκεν Ε. Α.
[...] Ἄλεος καὶ Νικαγόρα [C] Τρατομάχου Φωκείῃ ἄγ-
[το]ῖς καὶ ἔγγονοῖς πολιτείας ἐν Αἰτωλίας ἴσαν καὶ ὁμοί-
[Α]ν μετεχόντοισι πάντων, ὧν καὶ οἱ ἄλλοι Αἰτωλοὶ. ἔδοθη
5 ἂ πολιτεία ἐπὶ τῶν περὶ Φύσκον Βουλαρχοῦντων, [ΓΡΑΜ-
[ΜΑ]ΤΕΥΟΝΤΟΣ ΜΝΑ[CΙΜΑΧΟΥ Οἰ]ΝΑΙΟΥ, ἰΠΠΑΡΧΟῦΝΤΟΣ
[. . . .] ΤΡΥΧΟΝΙΟΥ. *vacat*

Suppl. Kla. || I fin. An ἔδωκε Νε[ο]λ[α]ιδαι?

Supra titulum exarata erat nimirum dedicatio quaedam, quae fractura hausta est. 2 Ἄλεος· Steph. Byz. s. v. Ἄλεα· πόλις Ἄρκαδίας - - ὁ πολίτης Ἄλεός, ὁμοφώνως τῷ οἰκιστῇ; cf. IG V 2 p. 74. 5 De Physco Naupaetio cf. ad nr. 6₁₀, qui titulus eiusdem anni est atque titulus supra positus (prioris saec. III partis). An in titulo illo *Inscr. Olymp.* 295 (ἂ πόλις τῶν Ἄλειων Φύσκον Αἰτωλῶν ἀνέσθηκεν) non Elei (Ἀλείων) sed Alei Arcades (Ἀλειῶν; de hac forma ethnici cf. ad nr. 9₄) intellegendi sunt? — De bularchis

cf. ad nr. 6₁₀. 6 ΜΝΑCΙΜΑΧΟΣ Οἰναιός· eodem munere fungitur nr. 6₁₂, ubi cf. de ethnico. Hipparchus et scriba cum bularchis commemorati exstant etiam nr. 8 et 31k.

8 PROXENIA. Thermi in museo (inv. nr. 32 + 109). Tabula lapidis calcarii ex tribus fragmentis composita (maximum fragm. inv. nr. 32, duo minima, quae nunc agglutinata sunt, nr. 109); sinister angulus superior deest; a. 0,55, l. 0,295, cr. 0,085. Litt. alt. 0,01, interv. vers. 0,005; ΑΞΓΞ et ΣΩ. Cf. Weinreich *Herm.* LIII 1918, 436. Exscripti. *Ect.*

[ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ. Τὸ κοινὸν τῶν
[Αἰτωλῶν] ἔδωκε ΚΑΛΛΙΠΠΩ
. Κεφαλλῶνι ἐκ Πρ-
[ῶνων] Πρῶξενίαν, ἰσοπολι-
5 [εἴαν, ἄσφά]λειαν αὐτῷ καὶ ἐγ-
[ρόνοισι] καὶ πολέμοιο καὶ εἰρή-
[νης] καὶ ἄλλων ἐγκτησίων καὶ οἰ-
[κίας] καὶ εἰσαγοῦσι καὶ ἐξάγο-
[υσι] καὶ τᾶλλα, ὅσα καὶ τοῖς
10 [λοιποῖς] δίδονται προξένο-
[οῖς]. ΒΟΥΛΑΡΧΟῦΝΤΟΣ ΛΥΚΕΑ
ΔΥΜΑΙΟΥ, ἰΠΠΑΡΧΟῦΝΤΟΣ
ΔΡΑΚΩΝΤΟΣ ΠΟΛΙΕΟΣ, ΓΡΑ-
[Μ]ΜΑΤΕΥΟΝΤΟΣ ἌΓΕΑ ΚΑΛ-
16 [Λ]ΙΕΟΣ. ἔΓΓΥΟΣ ΤΑΣ ΠΡΟΞΕΝΙ-
[Α]C ΣΦΟΔΡΙΑC []
[] ΝΑΥΠΑΚΤΙΟΣ.

Suppl. v. 1—6 Kla., 7ss. Weinreich in schedis || 16/7 rasura.

Litterarum formae titulum priori parti saec. III tribuunt; simillimae sunt iis, quibus nr. 5 et 6 exarati sunt, ita ut omnes hi tituli ab eadem manu scripti esse mihi quidem videantur. 3 Κεφαλλῶν ἐκ Πρῶνων· cf. ad nr. 31₈₁. 8 Verba καὶ εἰσαγ. καὶ ἐξαγ. nimirum falso loco posita sunt. 11 Unum bularchum cum hipparcho et scriba habes etiam nr. 7 et 31k; ceterum cf. ad nr. 6₁₀. — ΛΥΚΕΑΣ ΔΥΜΑΙΟΣ· Nomen ΛΥΚΕΑΣ inter hieronymones Aetolorum ἄ. Ἰέρωνος = c. a. 278 (Syll.³ 399₄), ἄ. ΚΑΛΛΙΚΛΕΟΣ = a. 261/0 vel 256/5 (Syll.³ 422₃), (ἄ. ΚΑΛΛΙΑ =) a. 230/29 (Syll.³ 509₄) recurrit. Ad ethnicum, de cuius lectione mihi non prorsus constat, conferendum videtur ethnicum ΔΥΜΑΝ, de quo cf. nr. 17₃. 13 ΔΡΑΚΩΝ ΠΟΛΙΕΥC· idem ἔγγυος proxeniae c. 263, nr. 17₆. Ex eius familia, fortasse nepos vel pronepos, . . . ΤΑΣ ΔΡΑΚΩΝΟΣ ΠΟΛΙΕΥC, ἔγγυος proxeniae a. 194 (nr. 187₁₂), Weinreich l. c. 437; cf. etiam ad nr. 51₆. De ethnico, quod est Loricorum occidentalium, cf. Syll.³ 598 not. 16. 14 ΚΑΛΛΙΕΥC· cf. ad nr. 13₃₇.

9 CIVITATIS DECRETVM. Thermi in museo (inv. nr. 102). Stela lapidis calcarii infra fracta, supra in formam aëtomatis redacta, inventa ΠΑΡΑ ΤΗΝ ἌΓ. ΤΡΥΛΑΔΑ (ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΚΡΗΝΗΝ), a. max. 0,56, l. 0,31 (supra)—0,33 (infra), cr. 0,155. Litt. alt. 0,01—0,015, interv. vers. 0,007; ΑΓΞ. Exscripti. *Ect.*

ἌΓΘΑΪ ΤΥΧΗ. *vac.*
 [Α]ΪΦΩΛΩΝ ΤΟ ΚΟΙΝΩΝ
 ΚΑΛΛΙΣΤΩ ἈΡΙΣΤΑΪΧΜΟ[Υ]
 [ΘΥ]ΓΑΤΕΡΑ ἌΛΕΙΟΥ ΑΥΤῆ[Ν]
 5 [ΚΑΙ] ἔΚΓΟΝΟΥΣ ἘΠΩΡΕΣΗΝ
 [Π]ΘΑΪΤΙΝ ΚΑΙ ΑἴτωΛΙΑ ΠΑ[ΝΤ]-
 [Ω]Ν [Σ]ΟΜΟΙΡΟΝ ὩΣΩΝ ΚΑΙ Οἱ [ΛΟΙ]-
 ΠΟΙ Αἴτωλοί. ὑΠὸ ΒΟΥΛΑΡΧΩΝ
 [Α]ΡΙΣΤΟΝΙΚΟΥ ΠΛΕΥΡΩΝΙΟΥ[Υ],
 10 ἈΡ[ΧΙ]ΔΑΜΟΥ Χωλέου, C..
ΟΝΟΣ ΤΙΤΑΔΙΟΥ. [ἔΓΓ]-
 [ΥΟΙ Ἀ]ΡΙΑΤΟΣ ΘΕΣΤΙΕΥΣ [ΚΑΙ]
 ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΟΤΙΔΑΙΕΥΣ. [ὑΠὸ]
 ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ - - - - -

Suppl. Kla. || 12 in. ΚΡΑΤΟΣ e lapide exscripti, quod incredibile; Α.ΑΤΟΣ in ectypro lego || 12 fin. fortasse post Θεστιεύς vacabat.

Formae litterarum similes nr. 5. 6. 8 titulum priori saec. III parti assignant. 4 Ἀλειού· derivandum ab oppido Arcadio Ἀλέα (cf. ad nr. 7₂), non ab Elide; debebat enim in huius tituli sermone Ἡλείου exstare. Eandem formam ethnici habes *Inscr. Olymp.* 30 (cf. IG V 2 p. 74), fortasse etiam l. c. 295, cf. ad nr. 7₆. 6 De civitate feminis data cf. O. Braunstein *Die polit. Wirksamkeit d. griech. Frau* (diss. Lips. 1911) 21. De auctoritate, quam mulieres apud Aetolos habebant, cf. Syll.³ 511 not. init. et 532 not. 3. 8 ὑΠὸ ΒΟΥΛΑΡΧΩΝ· idem usus notabilis praepositionis ὑΠὸ occurrit ex. gr. in titulis Eliacis *Inscr. Olymp.* 36. 39 (ὑΠὸ ἙΛΛΑΝΟΔΙΚΑΝ). De bularchis cf. ad nr. 6₁₀. 10. 11 Ethnica prorsus ignota. Nonne ΤΙΤΑΔΙΟΥ (lectio certa!) per errorem pro ΤΙΡΑΙΟΥ (cf. ad nr. 11₁₈) exaratum? 12 Θεστιεύς: cf. ad nr. 30₆. 13 ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΟΤΙΔΑΙΕΥΣ· N. quidam hieronymo Aetolorum ca. med. saec. III (Syll.³ 461). De ethnico cf. ad nr. 16₁₃. 14 Addidit quadratarius hoc loco nomen scribae, quod v. 11 debebat.

10 CIVITATIVUM ET PROXENIARVM DECRETA. Thermi in museo (inv. nr. 67). Magnus lapis calcarius, a dextro angulo superiore laesus, cuius in lateribus dextro et sinistro anathyrosis, quae dicitur, in superiore duo foramina exstant; a. 0,865, l. 1,065, cr. 0,34. Litt. alt. a 0,01—0,014 b 0,01 c 0,008—0,01, interv. vers. a c. 0,01 b c. 0,004 c c. 0,007; formae omnium titulorum fere eadem ΑΞ (a etiam Σ), negligenter incisae. Superficies lapidis valde detrita, itaque lectio difficillima. Exscripti. *Ect.*

videntur sex fere versus praecessisse.

a [(ἔΠΙ ΣΤΡΑΤΑΓΟΥ ΔΟΡΚΙΝΑ *vel similiter*), ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝ]ΤΟΣ ΠΟΛΥ-
 ΧΑΡΜΟΥ. ἔΓΓΥΟΣ ... Ω... ΟΣ. *vac.* [ἌΓΘΑΪ ΤΥΧΑΙ. ΤΟ ΚΟΙΝΩΝ]
 ΤΩΝ ΑἴτωΛΩΝ ἔΔΩΚΕΝ - - - - -
 [ΚΑΙ] ΑΥΤΩΙ ΚΑΙ ἔΓΓΟΝΙΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΝ ἘΝ ΑἴτωΛΙΑΙ Ἰσαν ΚΑΙ
 5 ὉΜΟΙΑΝ ΜΕΤΕΧΟΝΤΟΙΣ ΠΑΝΤΩΝ, ὧΝ ΚΑΙ Οἱ ἌΛΛΟΙ ΜΕΤΕΧΟΝΤΙ
 Αἴτωλοί, ΚΑΙ εἶΜΕΝ ΑΥΤΟΥΣ Αἴτωλοὺς ἴσοις ΚΑΙ ὉΜΟΙΟΥΣ.
 ἔΔΩΘΗ Ἄ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ἘΠὶ ΔΟΡΚΙΝΑ ΣΤΡΑΤΑΓΟΥ ΝΑΥΠΑΚΤΙΟΥ,
 ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟΣ ΠΟΛΥΧΑΡΜΟΥ Ἡρακλειώτα, ἱΠΠΑΡΧΟΥΝ-
 ΤΟΣ Ἀντόχου ΝΑΥΠΑΚΤΙΟΥ. ὁ ἌΓΘΑΪ ΤΥΧΑΙ. ΤΟ ΚΟΙΝΩΝ ΤΩΝ
 10 ΑἴτωΛΩΝ ἔΔΩΚΕΝ ΧΑ[Ι]Ρ[Ω]ΝΔΑΙ ΝΙΚΑΝΔΡΟ[Υ]. ὁ - - -
 [ΚΑΙ] ΑΥΤΩΙ ΚΑΙ ἔΓΓΟΝΙΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΝ ἘΝ ΑἴτωΛΙΑΙ Ἰσαν ΚΑΙ Ὁ-
 ΜΟΙΑΝ ΜΕΤΕΧΟΝΤΟΙΣ ΠΑΝΤΩΝ, ὧΝ ΚΑΙ Οἱ ἌΛΛΟΙ ΜΕΤΕΧΟΝΤΙ Αἴ-
 τωλοί, ΚΑΙ εἶΜΕΝ ΑΥΤΟΥΣ Αἴτωλοὺς ἴσοις ΚΑΙ ὉΜΟΙΟΥΣ. ἔΔΩ-
 ΘΗ Ἄ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ἘΠὶ ΔΟΡΚΙΝΑ ΣΤΡΑΤΑΓΟΥ ΝΑΥΠΑΚΤΙΟΥ, ΓΡΑΜ-
 15 ΜΑΤΕΟΣ ΠΟΛΥΧΑΡΜΟΥ Ἡρακλειώτα, ἱΠΠΑΡΧΟΥΝΤΟΣ ἈΝΤΟΧΟΥ
 ΝΑΥΠΑΚΤΙΟΥ].

vocal unus versus.

c ἌΓΘΑΪ ΤΥΧΑΙ. ΤΟ ΚΟΙΝΩΝ ΤΩΝ ΑἴτωΛΩΝ [ἔΔΩΚΕΝ - - - - -],
 25 ἈΡΙΣΤΟΚΡΑΤΕΙ ... ΙΘΙΣ [- - - - - ΠΡΟΞΕΝ]ΙΑΝ ΑΥ-
 ΤΟΙΣ ΚΑΙ ἔΓΓΟΝΟΙΣ ΚΑΤ Τὸ[Ν] ΝΟΜΟΝ ΚΑΙ ΤἌΛΛΑ, ὩΣΑ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ἌΛΛΟΙΣ ΔΙΔΟ]ΤΑΙ
 ΕΥΕΡΓ[Ε]ΤΑΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΞΕΝΟ]ΙΣ ΣΤΡΑΤΑΓΟΥΝΤΟΣ - - - - -, ἱΠΠΑΡΧ-
 ΟΥΝΤΟΣ [- - - - -, ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟΣ - - - - -].
 ἔΓΓΥΟΙ ΤᾶΣ ΠΡΟΞΕΝΙΑΣ ΔΙΟ - - - - -
 30 ἌΓΘΑΪ ΤΥΧΑΙ. ΤΟ ΚΟΙΝΩΝ ΑἴτωΛΩΝ [ἔΔΩΚΕΝ - - - - -]
 [ΠΡΟΞΕ]ΝΙΑΝ ΑΥΤΩΙ ΚΑΙ ἔΚΓΟ[Ν]ΟΙΣ ΚΑΙ ΤἌΛΛΑ, ὩΣΑ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ἌΛΛΟΙΣ ΔΙΔΟΤΑΙ ΠΡΟΞΕ-
 Ν]ΟΙΣ ΚΑΤ ΤὸΝ ΝΟΜΟΝ ΤΩΝ ΑἴτωΛΩΝ. ΣΤΡΑΤΑΓΟΥΝΤΟΣ - - - - -]

duo versus sequuntur, sed exstant tantum incerta vestigia litterarum.

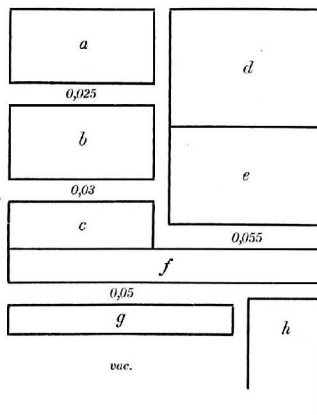
a suppl. Weinreich, v. 10 Kla. — b. c. suppl. Kla.

V. 1 Πολύχαρμος· cf. ad nr. 11₇. 7 Δορκίνας· praetor ca. 272, cf. ad nr. 12₃. 9 Ἀντοχος Ναυπάκτιος· fortasse ei aliqua necessitudo intercedit cum Aetolo cognomini, qui Delphis exeunte saec. III statuum filii dedicat, nr. 182 b. Eius filius est - - λων Ἀντόχου Ναυπάκτιος, ἔγγυος proxeniae ca. 263, nr. 17₄₆. 23 Ἐύπαλιεύς· cf. ad nr. 13₃₈.

IG IX 1², 1

11 PROXENIAE. Thermi in museo (inv. nr. 30). Magna stela lapidis calcarii in sex partes fracta, supra ab utroque latere mutila, in latere superiore foramen; a. 0,87, l. 0,83, cr. 0,31. Lapis inventus νοτιώτερον τῆς Ἀρ. Τριᾶδος ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΗΜΙΚΥΚΛΙΚΗΝ ΕΞΕΔΡΑΝ continet in fronte octo titulos, de quorum distributione cf. delineationem; superficies valde detrita est imprimis in parte dextra ideoque lectio difficillima. Litt. alt. a 0,01 b 0,007 c 0,01 d 0,012 e 0,012; f 0,012 g 0,008—0,01 h c. 0,007, interv. vers. a 0,005 b ? c 0,005—0,01 d c. 0,01 e c. 0,01 f c. 0,01 g c. 0,008 h c. 0,007; a ΑΞΠΞ et Σ b Α negligenter incisae c ΑΞ negligenter incisae d Α e ΑΞξ f Αξ g ΑΞ et Ξξ h ? Ed. a et g Soteriades Δελτ. I 1915, 54 nr. 29 et 50 nr. 23. Exscripsi. *Ect.*

f. 114 p. 82

<p>a [ἌΓΘΑΪ ΤΥΧΑΙ. Ἐ]ΔΩΚΕ Τὸ ΚΟΙΝὸΝ [τῶν Αἰτωλῶν] Ἐσωστράτῳ Τι- [...]. Κορι]νήῳ Προξενίαν, [Ἰσοπολι]τεῖαν αὐτῷ καὶ 5 [ἔγγόνοις. ἐπὶ] Δορκίνα στρα(τα)γέ- [οντος Ναυπ]ακτίου, γραμματέ- [οντος Πολυ]χάρμου Ἡρακλειώτα. [ἔγγυος τᾶς π]ροξενίας Μυνηίων [ethnium]. intervallum 0,025</p> <p>b 10 [ἌΓΘΑΪ ΤΥΧΗ]. [τὸ] κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν ἔδωκεν sequuntur septem versus, in quibus nihil fere agnoscitur. intervallum 0,03</p> <p>c [ἌΓΘΑ]ῖ τυχαι. τὸ κοι[νὸν] τῶν Αἰτωλῶν ἔδωκεν Δι- [κακρ]ά[τε]ι Σατύρου [Ἀμβρ]ακιώτα προξενίαν, ἴσο- 20 [πολι]τεῖαν αὐτ[ῷ] καὶ ἔγγόν[οι]ς καὶ τᾶλλα, ὅσα [καὶ τοῖς ἄλλοις δίδοται προξέν]οις. στρα[τα]- [γέ]οντος ... Ο - - - - - - - - - -</p> <p>f 40 [ἌΓ]θαῖ τυχαι. τὸ κοινὸν] τῶν [Αἰ]τωλῶν ἔδωκε θέωνι Θεγ[.] Λ[- - - - προξενί]- [αν], ἴσοπολι]τεῖαν αὐτῷ καὶ ἔγγόν]οις καὶ γὰς ἐγκησιν καὶ οἰ[κ]ια[ς] καὶ τᾶλ[λα], [ὅσα] καὶ τοῖς ἄλλοι]οις προξέν]οις [δίδο]τ[α]. ἐπὶ βουλάρχων Λ - - - - - [Κα]λλιέρος, γραμματέ]ως [Ἀ]λεξάν[δρ]ου Τριχονίου. ἔγγυος τᾶ[ς] προξενίας ... [ethnium]. intervallum 0,05</p> <p>g 45 [ἌΓ]θαῖ τυχαι. τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν ἔδωκεν Καφισοδώρῳ Χαίτια Φω- [κεῖ] προξενί]αν αὐτῷ καὶ ἔγγόνοις καὶ τᾶλλα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξέν]οις [δίδο]ται [κ]ατὰ τὸν νόμον τῶν Αἰτωλῶν. ἐπὶ στραταγῶ[ν] Ἀλεξάνδρου Τριχο- νίου τὸ τρίτον, γραμματέ]ωντος [Ἀ]μίου Τιτραίου. ἔγγυος τᾶς προξενίας Ταυρίσκος Ἀλέξωνος Πρύοχαιος. vacat</p>	<p>25 ἌΓΘΑΪ ΤΥΧΑΙ. [τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν] d ἔδωκεν Ἀρι[στ] - - - - - [π]ολίται προ[ξ]ενί[αν], ἴσοπολιτεῖαν αὐ]- τῷ καὶ ἔγγόνοις καὶ τᾶλλα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις δίδοται προξέν]οις. στρα- ταγῶν[ο]ν[ο]ς [Δο]ρκίνα Ναυπακτίου], 30 ΓΡΑΜΜ[Α]τῆος Πολυχ[άρ]μου Ἡρακλει- ώτα. ἔγγυ[ος] τᾶς προ[ξ]ενίας [...]. [ethnium]. ἌΓΘΑΪ ΤΥΧΑΙ. τὸ κοινὸν e τῶν Αἰτωλῶν ἔδωκεν - - - - - [Π]λαταιεῖ προξενίαν, [Ἰ]σοπολι[τε]ίαν], 35 Ἀσφάλειαν καὶ γ[ὰς] ἔγκησιν [καὶ οἰκίας] καὶ τᾶλλα [πάντα, ὅσα] καὶ τοῖς ἄλλοις δίδο]- [τ]αι προξέν]οις. στραταγῶ[ν] Δορκίνα, ΓΡΑΜ- ματέ[ω]ς Πολυχάρμου. ἔγγυος τᾶς [προ]- ξενίας Εὐπόλεμος Καλλιπολίτα[ς].</p> <p>intervallum 0,055</p> <p>50 ἌΓ[ΘΑ]ῖ τυχαι. τὸ κοινὸν] h τῶν Αἰτ[ῶ]νων ἔδωκεν - - - cetera prorsus evanida.</p>
--	--

a suppl. Weinreich emendans lectionem Soteriadis || 2/3 ΤΙΜΑΙΟΥ aut ΤΙΜΩΝΟΣ spatium commendat; nam 2 fin. post ΤΙ vacat (Τι - - Sot.). Kla. || 5 fin. ΣΤΡΑΓΕ — *b* et *c* suppl. Kla. || 19 in. Hiller. || 19 med. Weinreich. — *d* et *e* suppl. Kla. || 37 ΣΤΡΑΓΟΥ(ΝΤΟΣ) aut (ἐπι) ΣΤΡΑΤΑΓΟΥ. — *f g h* suppl. Kla. || 45 med. ΚΑΦ lapis, ΚΗΦ. Sot.

V. 5 (29. 37) ΔΟΡΚΙΝΑΣ ΝΑΥΠΑΚΤΙΟΣ· eius praetura ca. a. 272 attribuenda est, cf. ad nr. 12₃. Memorabilis est confusio constructionum ἐπι ΣΤΡΑΤΑΓΟΥ Δ. et ΣΤΡΑΤΑΓΕΩΝΤΟΣ Δ. 7 ΠΟΛΥΧΑΡΜΟΣ ἩΡΑΚΛΕΙΩΤΑΣ· cf. nr. 10*a b*. 12*a*; videtur idem esse atque hieronymo Aetolorum Ἰ. Ἀρχιάδα (Syll.³ 417) et Ἰ. Εὐδόκου (ibid. 418) = a. 272. 8 ΜΥΝΝΙΩΝ· fortasse supplendum ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ, cf. ΜΥΝΝΙΩΝ ΔΑΜΟΪΤΑ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ, ΦΥΛΑΚΤΩΝ ΤΑΝ ΩΝΑΝ altera saec. II parte, nr. 137₄. 42 De tempore tituli *f* cf. ad v. 47. De bularchis cf. ad nr. 6₁₀. 45 ΧΑΙΤΙΑΣ· ad nomen cf. Bechtel *H. P.* 483. 47 Ἀλέξανδρος Τριχόνιος· Tertiam

Alexandri praetura post a. c. 260 fuisse apparet ex nr. 18*e*, ubi prima exstat; videtur igitur ca. a. 245 ascribenda esse. Atque revera titulum *g* post a. 256/5, i. e. post tempus quod est inter archontes Delphicos Cleodam (257/6) et Dionem (255/4 cf. ad nr. 195), inde a quo tempore Phocenses non iam foederis Aetolici participes sunt (Beloch IV 2, 402), ponendum esse docet proxenia hoc titulo Phocensi cuidam donata. Nimirum praetor Alexander idem, qui v. 43 scriba exstat; eodem munere fungitur nr. 12*f*, qui titulus ergo eiusdem anni est atque supra*f*. Attamen hic alii bularchi nominati videntur esse atque illic. Scilicet Alexander ante primam praeturam scriba fuit (cf. ad nr. 4₆) et post praeturam Dorcinae, ita ut titulus *f* inter annos ca. 272—260 incidat. Ceterum Alexander ἔγγυος proxeniae est nr. 13₄ et nr. 19₇. 48 ΤΙΤΡΑΪΟΣ· cf. Αἰτωλός ἐκ ΤΙΤΡᾶΝ in titulo Philol. LVIII 1899, 72 nr. XVII; cf. etiam ad nr. 9₁₁, ubi ΤΙΤΡΑΪΟΣ legitur.

12 CIVITATIVM ET PROXENIARVM DECRETA. Thermi in museo (inv. nr. 62). Magnus lapis calcarius laesus a sinistro latere infra, a dextro infra et supra, in latere superiore duo foramina et vestigium tertii exstant; a. 0,65, l. 0,755, cr. 0,25. Lapis et in fronte et in utroque latere inscriptus est. Litt. alt. *a* 0,007—0,013 *b* 0,008 *c* 0,012 *d e c.* 0,01 *f g* 0,007—0,01 *h c.* 0,012, interv. vers. *a c.* 0,005 *b c.* 0,007 *c c.* 0,007 *d e c.* 0,005 *f g c.* 0,01 *h c.* 0,005 (de reliquis titulis non satis constat); formae omnium titulorum fere eadem ΑΞΠΞ (*d e z*). Ed. *a d e* Soteriades Δεατ. I 1915, 54 nr. 30 et 49 nr. 20. Cf. Plassart *BCH XXXIX* 1915, 128 not. 1 et 134. Exscripti. *Ect.*

latus adversum.

- a* ΤΟ ΚΟΙΝὸΝ Αἰτωλῶν ἔδωκε Καλλιῖαι καὶ τοῖς υἱοῖς Καλλιδάμῳ, Καλλ(λ)ικράτει, Σωκράτει ἐξ Ἀμοίσσης ἰσοπολιτείαν καὶ αὐτῶι καὶ ἐγγόνοις καὶ γῆς καὶ οἰκίας ἐγκτησιν καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις Αἰτωλοῖς. ΣΤΡΑΤΑΓΕΩΝΤΟΣ ΔΟΡΚΙΝΑ ΝΑΥΠΑΚΤΙΟΥ, ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟΣ ΠΟΛΥΧΑΡΜΟΥ ἩΡΑΚΛΕΙΩΤΑ. ΤΟ ΚΟΙΝὸΝ ΤῶΝ Αἰτωλῶν ἔδωκεν φιλονίκῳ φαῖσκῳ πολιτείαν Λυσιμαχεῖ καὶ αὐτῶι καὶ ἐγγόνοις.
- 5 ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟΣ ΠΟΛΥΧΑΡΜΟΥ ἩΡΑΚΛΕΙΩΤΑ. *v v* Τὸ ΚΟΙΝὸΝ ΤῶΝ Αἰτωλῶν ἔδωκεν πολιτείαν Θεμνο-
...ωῖ καὶ αὐτῶι καὶ ἐγγόνοις. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟΣ ΠΟΛΥΧΑΡΜΟΥ ἩΡΑΚΛΕΙΩΤΑ.

intercallum 0,015

- b* [ἌΓΑΘῆΙ ΤΥΧΑΙ]. Τὸ ΚΟΙΝὸΝ ΤῶΝ Αἰτωλῶν ἔδωκε Θεοδώρῳ Τ - -
- - - - - πολιτεῖ[αν καὶ] αὐτῶι [καὶ ἐγγόνοις - - -
- - - - - Ο - - - - -

intercallum 0,01

- c* 10 [ἌΓΑΘῆΙ] ΤΥΧΑΙ. Τὸ ΚΟΙΝὸΝ Αἰτωλῶν ἔδωκεν Θρασύδāmῳ ἌΓΗΣ - - - - -
[- - - - - καὶ γὰρ ἐγκτ]ῆσιν καὶ οἰκίας καὶ τὸν νόμον καὶ [τᾶλλα]
[πάντα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις δίδονται προξένοις. ΣΤΡΑΤΑΓΕΩΝΤΟΣ Σκόπα Τριχον]ῆος, ΓΡΑΜ-
[ΜΑΤΕΥΟΝΤΟΣ ΠΑΝΤᾶρκῆος Πελλω]τίου. ἔγγυος τᾶς προξενί]ας ... Ψ Ε - -

latus sinistrum.

- d* ἌΓΑΘῆΙ ΤΥΧΗΙ. Τὸ ΚΟΙΝὸΝ Αἰ-
15 τωλῶν ἔδωκεν Ἀγία Κλεο-
σθένης Ἀχαιῶι ἐξ Αἰγίου
αὐτῶι καὶ ἐγγόνοις προξενί-
αν, ἰσοπολιτείαν, ἀσφάλει-
αν, Ἀσυλίαν καὶ τᾶλλα, ὅσα
20 καὶ τοῖς ἄλλοις δίδονται προ-
ξένοις. ΣΤΡΑΤΑΓΕΩΝΤΟΣ ΣΚ-
όπα Τριχονέος, ΓΡΑΜΜΑΤΕ-
ΥΟΝΤΟΣ ΠΑΝΤᾶρκῆος Πελλω-
τίου. ἔγγυος ΣΤΡΑΤΑΓΟΣ ΠΛ-

latus dextrum.

incertum quot versus perierint.

- f* [...]ΝΙ...εἰ πολιτείαν ἐν Αἰτω-
[λ]ῆι ἴσαν καὶ ὁμοί[αν μετέχον]-
[τι π]άντων ὄσων καὶ οἱ [ἄλλοι]
Αἰτωλοῖ. ΒΟΥΛΑΡΧΟΥΝΤΩΝ ΤῶΝ (περὶ)
40 Οἰνιάδαν, Βουθῆραν, ΓΡΑΜΜΑ-
[Τ]έος Ἀλεξάνδρου Τριχονέος(c).
g ἌΓΑΘῆΙ ΤΥΧΗΙ. Τὸ ΚΟΙΝὸΝ ΤῶΝ Αἰ-
[τω]λῶν ἔδωκεν Θεοδώρῳ - -
...ΒΟΥΛΟΥ - - - - -

septem versus plane evanidi.

e 25 ΕΥΡΩΝΙΟΣ — ΑΓΘΑΪ ΤΥΧΗ.
Τὸ ΚΟΙΝὸΝ Αἴτωλῶν ἔδωκεν
Ἄρχεδάμῳ Καλλιδάμου Ἀχ-
αῖῳ ἐκ Βούρας αὐτῷ καὶ ἐγγό-
νοισι προξενίαν, ἰσοπολιτεί-
αν, ἄσφαλειαν, ἄσυλίαν καὶ
30 τᾶλλα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις δι-
δοται προξένοις. στραταγέ-
ντος σκόπα Τριχονίου, γρα-
μματέως τῆς Παντάρκης
35 Πελλωτίου.

vacat

a Lectionem Soteriadis, qui etiam versus non recte distinxit, hic illic iam Weinreich emendavit, reliqua Kla., quae singula adnotare supersedeo. || 1 ΚΑΛΙΚΡΑΤΕΙ || 5 fin. nomen ΘΕΜΙΝΟΣΤΡΑΤΟΣ (Bechtel *H. P.* 200) confert Hiller. — b c suppl. Kla. || 10 fin. ἈΓΘΑΪ ΜΑΡΑΘ —, si vestigia recte interpretor. — d e 16 in. ΜΕΝΕΟΣ Sot., corr. Weinr. || 17/8 recte distinxit Kla. || 24 ἔργος Sot., corr. Weinr. || 27 ΚΑΛΔΑΜΟΥ Sot., corr. Weinr. — f g h i suppl. Kla. || 36 in. subest ethnicum || 39 fin. περί per negligentiam omisit quadratarius || 41 fin. ad supplendam litteram Σ spatium non sufficit.

V. 1 ἐξ Ἀμφίσας consentaneum est tunc temporis i. e. ca. a. 272 (cf. ad v. 3) Amphissam nondum fuisse Aetolorum, ut affirmat Oldfather *RE XIII* 1220, sed recte iam A. J. Reinach (*Journ. int. arch. num.* 1911, 226 not. 2) et Swoboda (*Staatsalt.* 335) ex Paus. X 22, 13 concluderant post a. 279 demum Amphissenses in dicionem Aetolorum venisse, cum reliqui Ozolae iam ante a. 290 subiecti essent (de tempore cf. *RE XIII* 1218). C. a. 263 Amphissenses iam Aetolorum sunt, cf. nr. 17₃₁. 3 ΔΟΡΚΙΝΑΣ ΝΑΥΠΆΚΤΙΟΣ. Eum

h 45 ΑΓΘΑΪ ΤΥΧΗ. Τὸ ΚΟΙΝὸΝ Αἴτω-
[Λ]ῶν ἔδωκεν[.]ω...ΙΛ[.]Ν[Ο]Υ καὶ
- - - - - ΔΗΜΟΥ ΜΕΣΣΑΝΙΟ-
[C - - - - -]οι
quattuor versus plane evanidi.
i [- - - - - ὅσα καὶ] τοῖς ἄλλοις
50 [ΔΙΔΟΤΑΙ] ΠΡΟΞΕΝΟΙΣ - - - - -
- - - - - ΑΤ[.]
- - - - - ΧΘ

vacat?

ante Scopam (v. 12), quem Scopam I intellegendum esse et formae litterarum et nomen scribae (cf. nr. 13) docent, ergo ante a. fere 271 in magistratu fuisse ex lapide apparet. Contra eius praeturam post a. 280 ponendam esse ethnicum Ἡρακλειώτας scribae Polycharmi comprobatur (cf. ad nr. 52); videtur igitur Dorcius, cum litteratura non differat, c. a. 272 praetura functus esse (cf. etiam 10 a b. 11 a d e). Ceterum est ἔργος proxeniae ca. 263, nr. 17₃₅. — ΠΟΛΥΧΑΡΜΟΣ Ἡρακλειώτας: cf. ad nr. 11₇. 4 ΦΑΪΣΚΟΣ: ad nomen cf. Bechtel *H. P.* 436. — ΛΥΣΙΜΑΧΕΥΣ: intellegenda nimirum urbs in Chersoneso sita. 12 σκόπας Τριχόνιος: sc. Scopas I, praetor ca. 271, cf. ad v. 3 et ad nr. 13₃. 39 De bularchis cf. ad nr. 6₁₀. 40 ΒΟΥΘΕΡΑΣ: fortasse idem hieronymo Aetolorum Ἄ. ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ = a. 271/0 (Syll.³ 419) et Β. ΕΥΑΝΘΕΟΥ Αἰτωλῶς ἐκ Τίτρᾶν, qui Ἄ. ΧΑΡΙΞΕΝΟΥ = c. 263—260 (Flacelière *BCH LII* 1928, 191. 195) proxenia Delphica honoratur (Philol. LVIII 1899, 72 nr. XVII). 41 Ἀλέξανδρος Τριχονεύς: cf. nr. 11₇, ubi idem annus sed alii bularchi exstare videntur; de tempore (ca. 272—260) cf. ad nr. 11₄₇.

13 PROXENIAE. Thermi in museo (inv. nr. 14). Magna tabula lapidis calcarii inventa a. 1907 inaedificata ἐν τῇ ὑπὸ τὸν ἀνατολικὸν στυλοβάτην τοῦ μεγάλου ναοῦ σερᾶ κατὰ τὸ νότιον πέρας, ex octo fragmentis composita, supra et infra fracta, a. 0,98, l. 0,83, cr. 0,115. Litt. alt. 0,004—0,01, interv. vers. c. 0,005; ΑΜΞΞΛ et Θ, formae haud ita accurate inscriptae. Ed. Soteriades *Δελτ.* I 1915, 45 nr. 18 (v. 15—22: Cauer-Schwyzler nr. 384). Cf. Plassart *BCH XXXIX* 1915, 131 ss. Exscripsi. *Ect.*

- I [ΑΓΘΑΪ ΤΥΧΑΙ. Τὸ ΚΟΙΝὸΝ Αἰτωλῶν ἔδωκε]ε[Ν] ΑΝΤΙΟΥΦΑΙ[- - - - -] προξενί-
[νίαν, ἰσοπολιτείαν αὐτῷ καὶ] ἐγγόν[ο]ις καὶ τᾶλλα, ὅσα κα[ὶ] τοῖς ἄλλοις
[προξένοις]. ἐπὶ στραταγ[οῦ] σκόπα Τριχ[ο]νίου, γραμματέως Παντ[άρ]κη-
[ως Πελλωτί]ου. ἔργος τῆς προξενίας Ἀλέξανδ[ρο]ς Τριχόνιος. *vac.*
- II 5 [ΑΓΘΑΪ ΤΥΧΑΙ. Τὸ ΚΟΙΝὸΝ Αἰτωλῶν ἔδωκε]ν Ἡρακλε[ί]τῳ Ἀθηνοδώρου Ἀθηναίῳ προ[ξενίαν, ἰσο]-
[πολιτεί]αν αὐτῷ καὶ ἐγγόν[ο]ις καὶ τᾶλλα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις. ἐπὶ στραταγ[οῦ] σκόπα
Τριχονίου, γραμματέως Παντάρκης (!) Πελλωτίου. ἔργος Κυδρίων Λυσιμαχεύς. *vac.*
- III [ΑΓΘΑΪ ΤΥΧΑΙ. Τὸ ΚΟΙΝὸΝ Αἰτωλῶν ἔδωκε]ν Ἄνδρονίου Δαμοφίλου Μεγαλοπολίται προ[ξενίαν, ἰσο]-
[πολιτεί]αν αὐτῷ καὶ ἐγγόν[ο]ις καὶ τᾶλλα πάντα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξέ-
10 [ν]οις δίδονται. ἐπὶ στραταγ[οῦ] σκόπα Τριχονεύς, γραμματέως Παντάρκης (!) Πελλωτίου.
- IV [ἔργ]ος Σατυρίνος Ναυπάκτιος. ὁ ὁ ἄγαθῆ τύχαι. Τὸ ΚΟΙΝὸΝ Αἰτωλῶν ἔδωκε Παναρέτω
Παναρέτου Μεγαλοπολίται προξενίαν, ἰσοπολιτείαν αὐτῷ καὶ ἐγγόν[ο]ις καὶ τᾶλλα
πάντα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις δίδονται προξένοις. ἐπὶ στραταγ[οῦ] σκόπα Τριχονίου, γραμμα-
τέως Παντάρκης (!) Πελλωτίου. ἐν[τ]ος Σατυρί[τ]νος Ναυπάκτιος. *vac.*
- V 15 ΑΓΘΑΪ ΤΥΧΑΙ. Τὸ ΚΟΙΝὸΝ Αἰτωλῶν ἔδωκεν Φορμίῳ Ἀρχιδάμου Γλαυκῶν προξενί-
[αν, ἰσοπολιτείαν, ἄσφαλειαν αὐτῷ καὶ] ἐγγόν[ο]ις καὶ τᾶλλα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις δίδ[ο]ν-
[τα] προξένοις. στραταγ[οῦ] σκόπας Τριχ[ο]νίου, γραμματέως Παντάρκης
Πελλωτίου. ἔργος Ἀντιλέων Ταφειεύς. *vac.*

cf. *ibid.* p. 82

- VI [Α]ΓΑΘΑΙ ΤΥΧΑΙ. Τὸ κοινὸν Αἰτωλῶν ἔδωκεν Ἐυαγλῶσι Φιλοξένου Φιλαεῖ πρ[ο]-
20 [Ξ]ΕΝΙΑΝ, ἰσοπολιτείαν, Ἀσφάλειαν αὐτῶι καὶ ἑγγόνοις καὶ τᾶλλα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλ[οι]οις
δίδονται προξένους. Στραταγοῦντος Σκόπια Τριχονίου, Γραμματέος Παντάρ-
[κε]ος Πελλωτίου. ἑγγυος Ἄθαμβος Μακυ[ν]εῦς. *vac.*
- VII ἈΓΑΘΑΙ ΤΥΧΑΙ. Τὸ κοινὸν Αἰτωλῶν ἔδωκεν Φιλ[ί]ππῳ Κ[λ]εῖτομάχῳ Κνιδίῳ
προξενίαν, ἰσοπολιτείαν, Ἀσφάλειαν αὐ[τῶ]ι καὶ [ί] ἑγγόνοις καὶ τᾶλλα ὅσα
25 [κ]αὶ τοῖς ἄλλοις δίδονται προξένους. Στραταγοῦν[τος] Σκόπιας Τριχονίου, Γραμ-
ματέος Παντάρκεος Πελλωτίου. ἑγγυος τᾶς προξενίας Κατυρίνος Ναυπάκτιος.
- VIII ἈΓΑΘΑΙ ΤΥΧΑΙ. Τὸ κοινὸν Αἰτωλῶν ἔδωκεν Νικόστ[ρ]άτωι Ἀρ[ι]στ[ο]φάν[ε]ι προξενίαν,
[ί]σοπολιτείαν αὐτῶι καὶ ἑγγόνοις καὶ τᾶλλα, [ὅ]σα καὶ τοῖς ἄλλοις δίδονται προξένους.
Στραταγοῦντος Σκόπια Τριχονίου, Γραμ[μ]ατέος Παντάρκεος Πελλωτίου. ἑγγυος
30 τᾶς προξενίας Κατυρίνος Ναυπάκτιος. *vac.*
- IX ἈΓΑΘΑΙ ΤΥΧΑΙ. Τὸ κοινὸν Αἰτωλῶν ἔδωκεν . . . Π . ΟΥ ΘΕΣΣΑΛΩΙ ΦΑΛΩΡΙΑΣΤΑΙ ΠΡΟ-
[Ξ]ΕΝΙΑΝ, ἰσοπολιτείαν, Ἀσφάλειαν αὐτῶι καὶ ἑγγόνοις [κ]αὶ τᾶλλα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις
δίδονται προξένους. Στραταγοῦ[ν]τος Σκόπιας Τριχον[ί]ου, Γραμματέος Παντάρκεος
Πελλωτίου. ἑγγυος Φιλίας Αἰ[ν]εῖος Βουταεῖς. *vac.*
- X 35 [Α]ΓΑΘΑΙ ΤΥΧΑΙ. Τὸ κοινὸν Αἰτωλῶν ἔδωκεν Τιμῶνι Ἀθηνάδα, Φιλοκράτει Ἀριστοφάν[ε]-
[ο]ς, Μυνηνίῳ Δίῳνος Δυμαῖο[ς] προξενίαν, ἰσοπολιτείαν, Ἀσφάλειαν αὐτοῖς καὶ ἑγγόνοις καὶ [ί]
τᾶλλα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις δίδονται προξένους. Στραταγοῦντος Πολυκρίτου Καλλιέος, Γραμ-
ματέος Φίλωνος Πλευρών[ι]ου. ἑγγυοὶ τᾶς προξενίας Μικκέας, Τηλίων Ἐππαλιεῖς. *vac.*
- XI ἈΓΑΘΑΙ ΤΥΧΑΙ. Τὸ κοινὸν Αἰτωλῶν ἔδωκεν Τα[υ]ρσοθένηι Θεοκλείδῳ Ἰστιαεῖ προξέ-
40 νίαν, ἰσοπολιτείαν, Ἀσφάλειαν αὐτῶι καὶ ἑγγ[ό]νοις καὶ τᾶλλα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις [ε]
[δ]ίδονται προξένους. Στραταγοῦντος Σκόπιας Τ[ρ]ιχονίου, Γραμματέος Παντάρκε-
ος Πελλωτίου. ἑγγ[υ]ος Μικκέας Καλλιπολίτας. *vac.*
- XII ἈΓΑΘΑΙ ΤΥΧΑΙ. Τὸ κοινὸν Αἰτωλῶν ἔδωκεν Ἐκατάωι Ἀρισταίχμῳ Ἰστιαεῖ προξενίαν,
[ί]σοπολιτείαν αὐτῶι καὶ ἐκγόν[οι]ς καὶ τᾶλλα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις δίδονται προξέ-
45 [νο]ις. [Στραταγοῦντος Σκόπιας Τρ[ι]χονίου, Γραμματέος Παντάρκε[ο]ς Πελλωτίου. ἑγγυος
τᾶς προξεν[ί]ας Μικκέας Καλλιπολίτας. *vac.*

Suppl. Soteriades; hic illic vel plura vel alia legi et spatiorum ratione diligenter habita versus aliter distincti vel supplevi, quae omnia adnotare supersedi || 1 lectio incerta || 8 ἔδωκε Κα[τυ]ρ[ί]νωι? Sot.; nescio quod nomen in litteris satis certis lateat || 14 med. ΕΝΕΥΟΣ || 31 med. patronymicum Φιλίππου fuisse videtur (Sot. inter ἔδωκεν et Θεσσαλῶι nihil exhibet) || 34 fin. nisi lapis hoc loco valde detritus fallit, quadratarius primo ΒΟΥΤΙΟ exaraverat, tum ΒΟΥΤΑΙΕΥΣ correxit; Βούτιος Sot. || 44 in. post ἰσοπ. etiam Ἀσφάλειαν suppl. Sot., quod vetat spatia || 45 ΠΑΝΤΑΡΚΕΥΣ.

V.3 Σκόπιας Τριχονίου. Hunc Soteriades eundem putat atque Scopam, nobilissimum illum praetorem, qui a. 220/19 prima praetura functus est, de quo cf. Gillischewski 6 et ad nr. 31_{10c}. Atqui dubitari non potest, quin praetor Polyeritus (v. 37) idem sit, cuius altera praetura (ca. 262) nr. 3A₁₀ exstet, quia Φίλων Πλευρώνιος, qui v. 38 scriba recensetur, nimirum non diversus ab hipparcho nr. 3A₁₇ (et 18 a b). Ἐκ τούτου, inquit Sot., δῆλον ὅτι ἡ πλάξ, ἐφ' ἧς κείνται τὰ ἡμέτερα δώδεκα γηθίσματα, εἶνε μεταγενέστερον ἀντίγραφον τῶν παλαιότερων γηθίσματων, διότι ἄλλως δὲν εἴη ἴσο δύνατον νᾶ κείναι τὸ πολὺ ἀρχαιότερον δέκατον μεταξὺ τῶν νεωτέρων ἐνάτου καὶ ἐνδεκάτου. Sed haec stare non possunt. Quid quod sic putare cogimur Aetolos a. 220/19 Phigalensi cuidam (VI) proxeniam et isopolitiam tribuisse, quamquam hoc ipso tempore Phigalea ἐτύγχανε συμπολιτευομένη τοῖς Αἰτωλοῖς (Polyb. IV 3, 6,

cf. etiam 31, 1; Beloch IV 1, 621 not. 1)? Atque aliae quoque proxeniae obstant, velut III. IV Megalopolitarum, XI. XII Histiaeensium. Quae omnia explicare frustra studuit Plassart l. c. Immo ut ex toto titulo per se patet praetores Scopam et Polycritum magno temporis intervallo nequaquam posse separari sed probabiliter ita coniungendos esse, ut Scopas Polycritum proxime praecesserit (decretum XII primo omissum tum in fine additum videtur), sic litterarum formae titulum non alteri parti saec. III sed utique priori vindicant (cf. etiam de litteratura tituli nr. 12). Accedit quod in omnibus huius tituli decretis numquam hipparchus nominatur sed soli praetor et scriba, unde colligitur titulum ante a. ca. 262 ponendum esse (cf. ad nr. 15). Denique Κυδριῶν Λυσιμαχεῦς, qui praetore Scopae ἑγγυος proxeniae recensetur (v. 7), videlicet idem est atque K. A. ταμειῶν altera praetura Polyeriti (nr. 3A₂₀), non huius nepos, ut Soteriades sumit. Quae cum ita sint, dubium non esse potest, quin praetor Scopas tituli supra positi diversus sit ab cognomini praetore anni 220/19. Cum vero altera Polyeriti praetura c. a. 262 statuenda sit (cf. ad nr. 3A), apparet huius primam in a. c. 270 incidere et Scopae I praeturam in a. c. 271. Itaque probabiliter Scopas I avus est alterius praetoris. Eandem Scopae I praeturam habes, ut litteratura et nomen scribae comprobant, etiam nr. 12 c d e. Porro Scopas I scribet idem est atque ἑγγυος proxeniae a. 288/7 (nr. 5_c) et c. a. 263 (nr. 17A₂₂). 4 Ἀλέ-

ΞΑΝΘΡΟΣ ΤΡΙΧΟΝΙΟΣ· idem scriba inter annos ca. 272—260 (nr. 11f. 12f), praetor τὸ α' = ca. 260 (nr. 18e), τὸ γ' = ca. 245 (nr. 11g), ἔργος proxeniae priore parte saec. III (nr. 19.). 7 ΚΥΔΡΙΩΝ ΛΥΣΙΜΑΧΕΥΣ· cf. ad v. 3 et ad nr. 3A₂₀. Oppidum Aetolicum ΛΥΣΙΜΑΧΕΙΑ a nomine regis Lysimachi annis 284—281 appellatum est (Soteriades Έφ. 1905, 61; Beloch IV 1, 241; Tschirikower *Die hellenistischen Städtegründungen* 5); situm erat, ut videtur, prope hodiernum *Pappadhatais*, cf. Woodhouse Aetolia 221; Plassart *BCH* XLV 1921, 62 not. 3. 15 ΓΛΑΥΚΑ(Ι)ΟΣ· incola oppidi in Mycale siti, cui nomen ΓΛΑΥΚΙΑ (Steph. Byz. s. v.) vel ΓΛΑΥΚΗ (Thuc. VIII 79); cf. *RE* VII 1394 et 1397? Sot. 17 Κόπας· de hoc genetivo cf. ad nr. 31₁₂₀. 18 ΤΑΦΕΙΕΥΣ fortasse ethnicum insulae Τάφος, maximae Echinadum, esse putat Sot. Quod dubito; videtur ethnicum ignotum atque conferendus mons Ταφιασσός, de quo vide Woodhouse Aetolia 64. 19 ΦΙΑΛΕΥΣ· antiquissimum exemplum serioris formae ethnici, cf. *IG* V 2 p. 106, 40. 22 ΜΑΚΥΝΕΥΣ· Steph. Byz. ΜΑΚΥΝΕΙΑ, πόλις Αἰτωλίας. ΣΤΡΑΒΩΝ ΔΕΚΑΤΗ. τὸ ἔθνικόν ΜΑΚΥΝΕΥΣ τῷ κοινῷ τύπῳ. Fuit autem usque ad a. 338 oppidum Ozolarum, quo anno a Philippo Aetolis traditum est (sic recte iam Bursian *Geogr. Griech.* I 134; cf. titulum *BCH* XXIII 1899, 356

nr. II, quo ἄ. Βαθύλλου = a. 333/2 a Delphis cuidam Αἰτωλῶδι ἐκ ΜΑΚΥΝΕΑΣ proxenia tribuitur). De situ cf. Woodhouse Aetolia 327 et *RE* XIV 816. 27 Γερρῆιεύς· Steph. Byz. Γέρρις, πόλις Τροίας - - λέγεται καὶ ἡ Γέρριος - - ὁ πολίτης Γερρῆιος - - ἔστι καὶ Γερρῆεύς; cf. *RE* VII 1248. 31 Θεσσαλὸς Φαλώφραστᾶς· incola oppidi Hestiaetidis, cui nomen ΦΑΛΩΡΗ vel ΦΑΛΩΡΕΙΑ (Steph. Byz. s. v.); cf. Stählin *Hell. Thess.* 124 cum not. 6. 34 ΒΟΥΤΑΙΕΥΣ· idem ethnicum nr. 30_s. 102₁₀. *Ath. Mitt.* XXXII 1907, 33 nr. 24₂₀; cf. ad nr. 30_s. 37 ΠΟΛΥΚΡΙΤΟΣ ΚΑΛΛΙΕΥΣ· huius prima praetura ca. a. 270 (vide ad v. 3); altera (ca. 262) exstat nr. 3A₁₆. 17A₉₇. 18 a b; tertia aut quarta nr. 55; quarta (?) nr. 17C₁₂₅. Soteriades (Έφ. 1905, 69) Polyeritum, qui ca. 243 Mantinea templum Neptuni spoliat (Polyb. IX 34, 10; cf. Beloch IV 1, 620), eundem putat. Καλλιεύς gens Aetolorum, cuius caput Κάλλιον (Paus. X 22, 6; Steph. Byz. s. v. Σόλλιον et Φάκιον) vel Καλλιπόλις (Polyb. XX 11, 11), situm in vico hodierno Βελοχώβος; cf. ad nr. 154 et *RE* X 1661 nr. 11. 38 Φίλων Πλευρώνιος· vide ad v. 3. — Εὐπαλιεύς· Steph. Byz. Εὐπαλία, πόλις Λοκρίδος (sc. Ὀζολίδος), ἦν Εὐπάλιον Ἀρτεμίδωρος φησι. τὸ ἔθνικόν Εὐπαλιεύς; de situ non plane constat, cf. *RE* VI 1160, *Suppl.* III 455, XIII 1148.

14 PROXENIA. Thermi in museo (inv. nr. 125). Lapis calcarius a sinistra et infra fractus, a. max. 0,35, l. max. 0,59, cr. 0,28; in latere dextro anathyrosis, quae dicitur, exstat; summa pars frontis ad recipiendum titulum laevigata, titulus ipse fere evanidus ideoque difficillimus lectu. Litt. alt. c. 0,01, interv. vers. c. 0,005; ξ. Exscripsi. *Ect.*

[ΑΓΑΘΑΙ ΤΥΧΑΙ. Τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν ἔδωκεν - - - - -]
 - - - - - Λ - - - - -
⁵..... ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ Ἀδανεύσι [αὐτοῖς καὶ ἐκγόνοις προξενίαν, ἴσο-
 πολιτείαν, ἀσφάλειαν, ἀσυλ[ί]αν [κ]αὶ [τ]ὰ ἄλλα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις Διδόται]
 5 π[ρ]οξενίους. στραταγοῦντος Χαριξένου Τριχονέως, [γραμματέος]
 Μολυκρέος. ἔγγυοι [Α]νδρόνικος⁵ ΝΕ[.]ΛΟ - - - - -

Suppl. Kla. || 5 fin. ad supplementum ΓΡΑΜΜΑΤΕΟΣ, quod spatium pro ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟΣ suadet, cf. nr. 13₁, al. || 6 fin. καὶ Μενέλαος legi posse videtur. V. 3 Ἀδανεύς· Steph. Byz. Ἄδανα· Κίλιςσα πόλις - - ὁ πολίτης Ἀδανεύς; eadem forma ethnici *IG* XIV 746 et in nummis (Head² 715); ceterum cf. *RE* I 344. 5 Χαριξένος Τριχονεύς· Et formae litterarum, quae quidem certo agnoscei possunt, et formula τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν ἔδωκε,

quae postea non iam invenitur, saec. III a. Chr. produnt, atque titulum ante annum ca. 262 ponendum esse inde concluditur, quod hipparchus non exstat; vide ad nr. 15. Itaque praetor intellegendus est Charixenus I, de quo cf. ad nr. 5, neque tamen probabiliter eius prima praetura (288/7), cuius scriba Λακράτης fuit, sed una ex posterioribus, quamquam numerus praeturae videtur indicatus non fuisse. 6 Μολυκρέως· cf. ad nr. 69.

15 PROXENIA. Thermi in museo (inv. nr. 72 + 88 + 106). Tria fragmenta stelae lapidis calcarii, quae composuit Kla. Frg. a (nr. 88) angulum sinistrum superiorem efficiens supra et a sinistra partem marginis praebet, a. max. 0,29, l. max. 0,24, cr. 0,225. Frg. b (nr. 72) undique mutilum a. max. 0,18, l. max. 0,32, cr. max. 0,16 (litteras huius fragmenti lineis subductis insignivi). Frg. c (nr. 106) a dextra partem marginis exhibet, a. max. 0,35, l. max. 0,28, cr. 0,23. Litt. alt. 0,007—0,015, interv. vers. 0,003—0,005; A et AΞΞ. Exscripsi. *Ect.*

vac.
 a [ἔ]δωσε τοῖς Αἰτωλ[ο]ῖς δεδῶσθαι προξενίαν Βοστρούχιωνι⁵]-
 [·ο]γ αὐτῶι καὶ ἐκγόνοις καὶ τὰλλα πάντα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξέ]-
 [νο]ς ἀπὸ τῶν Αἰτωλῶ[ν] δίδονται. - - - - -
 ... Πειρατᾶν πάντων? - - - - -
 5 [Βο]στρούχιωνος τᾶν - - - - -

..OC TOY ΔΙΚΗCΑΝ[ΤOC - - - - -]H. . . .
 .. ΤΟΙC CΥΝΕΔΡΟΙC OC. IEM| [. ΥΠΟΔΙΚΟΝ ΤΟΝ ΑΓΑΘ[ΟΝ]-
 [ΤΑ] ΕΞ ΕΦΘΔΟΥ ΕΝ ΤΟΙC [CΥΝΕΔ]ΡΟΙC ΩCΠΕΡ ΕΙΝ ΤΟΙC ΝΟΜΟΙC ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ.
 [ΑΝΑ]ΚΑΡΨΕΑΙ ΔΕ ΤΟΥC [Α]ΡΧΟΝΤΑC ΤΟΥC ΕΝ ΑΡΧΑ[Ι] ΟΝΤΑC ΤΑ] ΞΥΑΦΙCΜΕΝ[Α],
 10 [ΩΠΙΩC] ΜΗΘΕΙC [ΧΠΗΤΗΤΑΙ] ΒΟΥΤΡΥΧΙΩΝΟC ΜΗΤΕ Α[Γ]ΗΙ ΧΡΗΜΑΤΑ Α]ΥΤΟΥ, ΩΤΙ[Ι ΔΕ]-
 [ΔΟΤΑΙ ΑΥΤΩΙ ΑCΥΛΙΑ] ΠΑΡΑ ΤΩΝ ΑΙΤΩΛΩΝ. [CΤΡΑΤΑΓΟΥΝΤ]ΟC ΟΙΚΙΑ[ΔΑ]
 [- - - - - ΕΓΓΥΟC ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟC Α]Α[- - - - - ΕΓΓΥΟC] ΧΟΥ[Ν]ΤΟC
 [- - - - - ΕΓΓΥΟC ΤΑC ΠΡΟΞΕΝΙΑC - - - - -]ΧΟΥ[Ν]ΤΟC

b

Suppl. Kla.
 Titulum priori parti saec. III tribuendum esse comprobant et formae litterarum et series magistratuum Aetolorum hic usurpata. In antiquioribus enim titulis hipparchus aut omnino non nominatur aut tertio loco apparet (velut nr. 10), cum postea semper alterum locum obtineat. Antiquissimus annus, inde a quo sollemnis series praetor — hipparchus — scriba invenitur, est annus ca. 262 (cf. nr. 3). Ergo titulus supra positus ante hunc annum collocandus est. Quocum

optime consentiunt, quae ad v. 11 adnotavimus. — V. 1 ΒΟΥΤΡΥΧΙΩΝ· nomen novum, quocum conferenda similia velut ΚΟΥΜΒΙΑC, ΚΡΩΒΥΛΟC, ΠΛΟΚΑΜΟC alia; cf. Bechtel *H. P.* 601. Ceterum mireris hoc quidem loco ethnicum non commemorari. 7 cf. nr. 195 a ΥΠΟΔΙΚΟΥC ΕΙΝΑΙ ΕΝ ΤΟΙC CΥΝΕΔΡΟΙC ΤΟΥC ΑΓΟΝΤΑC ΩC ΒΑΛΠΤΟΝΤΑC ΤΑ ΚΟΙΝΑ] ΤΩΝ ΑΙΤΩΛΩΝ. 11 ΟΙΚΙΑΔΑC· haud dubie idem qui hieronymo Aetolorum Α. ΠΛΕΙCΤΩΝΟC = a. 265/4 (*BCH XXXI* 1902, 250 nr. 6. *SGDI* 2514).

16 PROXENIAE. Thermi in museo (inv. nr. 26). Lapis calcarius a sinistra et infra integer, a reliquis partibus et a tergo fractus, in fronte (a) et in latere sinistro (b) inscriptus, sed litterae tituli a prorsus fere evanuerunt; a. 0,31, l. 0,28, cr. 0,115. Litt. alt. 0,006—0,011, interv. vers. c. 0,005; ΑΞΞ. Exscripti. *Ect.*

a praecedunt sex versus, in quibus nihil certi agnosci potest.

[ΑΓΑ]Θ[Η ΤΥΧΗ]. ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ [(ΤΩΝ) ΑΙΤΩΛΩΝ] ΕΔΩΚΕΝ - - - - -
 [ΩΙ] ΠΡΟΞΕΝΙΑΝ, [ΙCΟΠΟΛΙΤΕ]ΙΑΝ, Α[C]ΥΛΙΑΝ, ΑCΦΑΛΕΙΑΝ ΚΑΙ ΤΑΛΛΑ]
 ΠΑΝΤΑ, ΩCΑ ΚΑΙ ΤΟΙC ΑΛΛΟΙC ΠΡΟΞΕΝΟΙC. [CΤΡΑΤΑΓΕΟΝΤΟC]
 [.] ΑΝΑΓΙΟΥ, ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟC ΠΑ[- - - - - ΕΓΓΥΟC]

5 ΝΟC [.] ΟC vac.?
 ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ. ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ [(ΤΩΝ) ΑΙΤΩΛΩΝ] ΕΔΩΚΕΝ - - - - - ΠΡΟΞΕΝΙΑΝ, [ΙCΟΠΟΛΙΤΕ]-
 [ΙΑΝ], ΑCΥΛΙΑΝ, ΑCΦΑΛΕΙΑΝ ΚΑΙ ΤΑΛΛΑ[Α ΠΑΝΤΑ, ΩCΑ ΚΑΙ ΤΟΙC ΑΛΛΟΙC ΠΡΟΞΕΝΟΙC. CΤΡΑΤΑΓΕΟΝΤΟC - - - - -]
 ΠΟΛΕΜΑΡΧΟC - - - - -
 vac.

b incerta vestigia litterarum.

[ΑΓΑΘΗ] ΤΥΧΗ. ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΤΩΝ ΑΙΤΩΛΩΝ Ε]ΔΩΚΕΝ
 10 - - - - - [ΩΙ] ΠΡΟΞΕ-
 [ΝΙΑΝ ΑΥΤΩΙ ΚΑΙ ΕΚΓΟΝΟΙC ΚΑΙ ΤΑΛΛΑ, ΩCΑ ΚΑΙ ΤΟΙC ΑΛΛ-
 [ΟΙC ΠΡΟΞΕΝΟΙC ΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤ ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ] ΤΩΝ ΑΙΤΩΛ[Ω]-
 [Ν. ΒΟΥΛΑΡΧΟΥΝΤΩΝ - - - - - ΠΟΤΙΔ]ΑΝΙΕΟC, ΑΡΧΙ . .
 [- - - ΕΓΓΥΟC - - - - - Α]ΡΧΟΥ 'ΥΠΟCΕΙΡ[-
 15 [ΟC].
 vac.

Πολεμάρχου? cf. 44 p. 82

Suppl. exempli gratia Kla. Nimirum in varietate illa, quae exstare solet in proxeniarum decretis, supplementa proposita imprimis tituli a satis incerta esse vix est quod moneam. Id sane apparet versus alterius decreti (v. 6—8) longiores fuisse quam praecedentis, ita ut illud per totam lapidis latitudinem scriptum fuisse videatur. Quodsi v. 8 casus nominativus, sc. nomen fideiussoris, recte se habet, versus sane longissimi fuerunt, quoniam sic v. 7 non solum praetor sed etiam scriba supplendus est. Sed diffido ipse meae lectioni, quod genitivum, i. e. nomen scribae, potius exspectes. In titulo b supplementum bularchorum (v. 13) propterea necessarium est, quia, si ΠΟΤΙΔΑΝΙΕΟC ethnicum praetoris esset, fieri non posset, quin

vocabulum ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟC sequeretur. Reliquiae autem nominis v. 14 non ad scribam sed fideiussorem referendae videntur, cf. ex. gr. nr. 22 (fortasse supplendum ΠΟΛΕΜΑ]ΡΧΟΥ, cf. nr. 613). De bularchis cf. ad nr. 610. Ceterum moneam in titulo a praetorem et scribam sine hipparcho exstare, ita ut hic quidem titulus ante a. ca. 262 exaratus esse videatur (cf. ad nr. 15), quocum consentit litteratura etiam tituli b, quae est prioris partis saec. III. 4 ΑΝΑΓΙΟΥC· ethnicum ignotum, cf. ΟΙΝΑΓΙΟΥC *SGDI* 204117. 13 ΠΟΤΙΔΑΝΙΕΟC· ΠΟΤΙΔΑΝΙΑ fuit 'castellum' Aetoliae, de quo cf. *Thuc.* III 96; *Liv.* XXVIII 8, 9; *Steph. Byz.* s. v.; de situ cf. *Woodhouse Aetolia* 353; *Soteriariae BCH XXXI* 1907, 291. 14 'ΥΠΟCΕΙΡΙΟC· cf. ad nr. 614.

17 CIVITATIVM ET PROXENIARVM DECRETA. Thermi in museo (inv. nr. 68). Magna stela lapidis calcarii infra fracta, a. max. 0,92, l. 0,825, cr. 0,235. Lapis titulos et in fronte (A) et in utroque latere (B, C), continet; frons est rescripta. Litt. alt. 0,008 (vs. 1 c. 0,01), interv. vers. A 0,005 B et C 0,007; ΑΜΞΓΞΦ formae bonae. Cf. *Weinreich Herm.* LIII 1918, 434. Exscripti. *Ect.*

cf. 44 p. 82

4

videntur quattuor versus praecessisse, quorum vestigia exstant incertissima.

	...?...? ωι Θεοφάν[τ]ου Ἀθηναίωι. ἔνγυος		Αὔτο[ι]ς καὶ ἐκτόνω[ι]ς το[ι]ς εἰς
	...?...? Δυμάν. — Ἀρχεμάχωι Εὐήνω - -		vacat
	...?...? Ἀθ[η]ναίωι Ἀγχιόωι Ἐρεσίωι. ἔνγυος		Λεγκίωι Λεγκίου Ὀλκαίωι [] Ρωμαίωι. ἐν[γ]υ[ο]ς 51
5	[Ἀμφ]ο[τέ]ρων Δράκων Πολιεύς. — Σ[ι]μμάργωι		Δαμοίτας Ναυπάκτιος. — Πύρρωι Φ[ι]λ[ο] -
	[Ἀ]τ[η]δα Μελιταίει: ἔνγυος Στρατόνικος		Πελλανεῖ — Δαμόται Νικάνορος C - - - .
	Ἵποσειρίος. — Εὐδαίμοκλει Εὐδαίμονος		ἔνγυος ἀμφοτέρων Τριχᾶς Ἐοιτᾶν. vac.
	[Μ]εσσανίωι. ἔνγυος Νικάνορος Τριχονεύς.		Ἀριστάρχωι Ἀριστεΐδα Ἀχαίωι ἐκ Λ - - . 55
	[Ἀ]ντιόχωι Πρωτομάχου Λαρισαίωι. ἔνγυος		ἔνγυος Πετραῖος Ἴσιος. — Νίκωνι Νηοπτολέ[μο]υ
10	[Ἀν]τιόχος Εὐπαλιεύς: Θεοδώρωι Κλεωνύμου		Καλαχιδονίωι, ἔνγυος Ἀρχέλαος Ἀρ[χ]ιν[ο]υέ[υ]ς.
	...?...? ωι. ἔνγυος Γρίπαλος Ἀνταίεύς.		Ἀρχωνίδηι Πυθώνακτος Θασιώι. ἔνγυος - - -
	Θεοκρίτωι, Ἀγιάδαι Κλεοδάμου γίοις Μεγαλο-		Καλυδώνιος. — Ἐρμίππωι Τιμοθέου Ἐ[λαίτη],
	πολίταις. ἔνγυος Ἀλεξιμένης Πάφανος.		σκύθηι Ἀθηναίωι Ἐλαίτηι, Μοσχίωι Ἀρ - -
	Πυθ[ο]κλει Εὐφορίωνος Σικυωνίωι. ἔνγυος		Κυζικηνῶι. ἔνγυος τούτων Σώσα(ν)δρος Ἡρακ[λε]ώτας].
15	Νηοπτόλεμος Ναυπάκτιος. — Φιλοπόλιδι Τελέ-	ME	Δείνειε Σατύρου Μεσσανίωι. ἔνγυος Τριχᾶς Ἐοιτᾶν.
	στοῦ Καρυστίωι. ἔνγυος Λαμέδων Καλυδώνιος.		Σώσανδρωι Νικομάχου Ἀπειρώται. ἔνγυος
	Πέρσηι Πέρσου Ἀμφιπολίτει. ἔνγυος Σώσανδρος		Λύκωπος Καλυδώνιος. — Ἀστυνόμωι Λυγία - - .
	Ἡρακλεώτης. — Ἡρακλείτωι Μητρία Μιτυληναίωι.		ἔνγυος Ἀντιόχος Λέοντος Ἡρακλεώτ[η]ς. — - - 65
	ἔνγυος Σώσανδρος Ἡρακλεώτης. — Φιλίππωι Ἀδμήτου		Κηθρίου, Πρωτάρχου Ἀμφίου Ἐρτριεῦσιν. ἐ[ν]γ[υ]ος
20	Μακεδόνι. ἔνγυος Σώσανδρος Ἡρακλεώτης.		τούτων Λύκωπος Καλυδώνιος. — Πύρρ - - - -
	Ἀγάθωι Ἀγαθοκλέους Θεσσαλῶι ἐγ Λαρίσης. ἔνγυος		Εἰραμένουος Συρακοσίου. ἔνγυος Πολε - - - .
	Σκόπ[η]ς Τριχονεύς. — Λεοντίδει Ὀλυμπιοδώρου		Ἀκτιμένηι Ἐπικράτους Πελλαίωι, Ἀμύνται Α - -
	...?...? ωι. ἔνγυος Πολύδωρος Ἡρακλεώτας.		Πελλαίωι. ἔνγυος ἀμφοτέρων Τριχᾶς Εἰοιτᾶν. 70
	Π[ο]σειδίππωι τῶι ἐπιγραμματοποίωι Πελλαίωι.		Ἀγακλεῖ Σιμίχου Μακεδόνι ἐκ Πέλλης. ἔνγυος
25	ἔνγυος Κ[α]θεκράτης Ἡρακλεώτας. vac.		Δαμοίτας Ναυπάκτιος. — Πειθαί Ὀνομα - -
	Π...?...? ρίχωι Κορράγου: Νικάρχωι Νικάνορος	X	Χαλκιδεῖ. ἔνγυος Λύκος Διοκλέους Καλυδώνιος].
	[Μακεδ]όσι. ἔνγυοι ἀμφοτέρων Λάαρχος, Πλειστάι-		Θεοδώρωι Παγκιλέους Μεταποντινίωι, vac.
	νος Φολάντιοι. — Ἀντιφίλωι Ἀπολλοδώρου Ἐχιναίωι,		Λεοντι Ἀντιλεόντος Μεταποντινίωι. ἔνγυος 75
	Κηφισοφῶντι καὶ Φιλίππωι Θεοδέκτου Πεπαρηθίοις.		τούτων Τριχᾶς Ἐοιτᾶν. — Ἱεροκλεῖ Δεσιχάριος],
30	Κλεογένει Φιλομήλου Πεπαρηθίωι, Κλεινοῶι		Εὐδάμωι Δεσιχάριος, Φαιδίμωι Διοπέθ[η]ος - - .]
	Ἀρχωνίδου Πεπαρηθίωι. ἔνγυος πάντων vac.		ἔνγυος τούτων Τριχᾶς Ἐοιτᾶν. — Ἀπ[ο]λλ[ο] - -
	Κριτόλαος Δυμάν. — Δαμοκλεῖ Φιλίνου Ἐρτριεῖ.		Λεοντέος Λακεδαιμονίωι. ἔνγυος Τριχᾶς Ἐοιτᾶν.
	ἔνγυος Λύκωπος Καλυδώνιος. — Δεῖνωι Φωκίωνος		Ἀρχωνίδαι Εὐκλείδα Σικυωνίωι. ἔνγυος vac. 80
	Ῥοδίωι. ἔνγυος Ξενοφάνης Ἀμφισσεύς. — Ἀγήτορι		Ἄστυδος (sic) Ταυρίσκου Ἀρακύνε[υ]ς. vac.
35	Θεοπόμπου Ῥοδίωι. ἔνγυος Ξενοφάνης Ἀμφισσεύς.		Λυκάνδρωι Δεάλκου, Δαίφρονι Ἀλκιδάμου
	Λ[α]ζεῦειδι (Δι)ογένους Ῥοδίωι. ἔνγυος Ξενοφάνης		Θασιόσι. ἔνγυος Εὐρυδά[μ]ων Τριχονεύς.
	Ἀμφισσεύς. — Δαμονίκωι Εὐρυδαίκοι Τρωβνηεῖ.		Χαιρίωι Νέωνος Κορινθίωι. ἔνγυος Τριχᾶς Ἐοιτᾶν].
	ἔνγυος Δορκίνας Ναυπάκτιος. vac.	Σ	Πανταλέοντι Σιληνί[ω]νος Σικυωνίωι, Ε - -
	[Ἀ]νταμενείδηι Διοφάντου Χαλκιδεῖ — Ἀπολλοδότωι		Ἀδμάτου Σικυωνί[ω]ι. ἔνγυος ἀμφοτέρων Τ...νιος
40	Παραμόνου Χαλκιδεῖ — Ζευεῖππωι Σκύθα Καλα-		(Π)λευρώνιος. — Πρώνακτι Πρώνακτος Κρητ[η]ί
	χιδονίωι. ἔνγυος πᾶντων Πτολεμαῖος Λυκόφρονος	Κ	ἐξ Ἐλευθερί]νας. ἔνγυος Λύκος Διοκλέους
	[Ναυ]πάκτιος. — Ἀντάρχωι Θεοπόμπου Ἀμβρακιώτηι,		Καλυδώνιος. — vacat
	...?...?...? ὠνος [Χαλκ]ιδεῖ. ἔνγυος Δορκίνας		Δρομέα! Διοκλέους Ἀθηναίωι, Μίκωνι 90
	[...?...?...? Ναυ]πάκτιος. — Ἡγέμονι Δωροθέου		- - - - Ἀθηναίωι. ἔνγυος ἀμφοτέρων
45	- - - ἔνγυος - -]ων Ἀντόχου Ναυπάκτιος.		[...?...? θανίας Φυσκίωνος Χασιόσιος. — vac.
	- - - - - ὠνος Ἀθηναίωι. ἔνγυος vac.?		Δ[ρ]άκ]ωνι Χαριλάου — Ἰκέται Θαρρυδάμου
	- - - - - τι...?...? Ἐκεκλείδου		[Ἀρ]αγαντιόσιος. ἔνγυος τούτων Ἀλέξων
	- - - - - ἔνγυος Π...?...? ο...ος - -		[Ν]αυπάκτιος. — Καλλικράτει Εὐδαίκοι Ἀμ[βρα]- 95
	- - - - - Σικ]υωνίωι. ἔνγυος Πτολεμαρ-		[κ]ώται. ἔνγυος Μαχάτ[η]ς Ναυπάκτιος.
50	[χος - - - - -]ωνίωι.		[ἐ]πι στραταγοῦ Πολυκρίτου τὸ δεύτερον - - -
			Σκαμάνδρου Πελλανεῖ. ἔνγυος Χ - - - -
			ἐπι Πολυκρίτου...?...? Ο - - - - ωλ[...?...?]κα
			...?...? Ἀντωι Μενο[ί]του C]ε[λ]ε[υ]θε[ί]ου ἀπὸ Μ...?...? Ο - - 100
			- - - - - Ο[...?]Ο... ἀπὸ τε - - - -
			vacat?

B (latus dextrum)*incertum quot versus perierint*

- .. 'ΟΡΧΟΜΕ[Ν]ΩΙ. ἔργυρος - - -
 - - - ε. . . . ΛΛ. . . . Ο - - - -
 - - - ΕΥ. . . . ογ, Λ - - - -
 105 .. 'ΟΡΧΟΜΕ[Ν]ΩΙ[Ο]. ἔργυρος - - -
 εαζ. . . . Ο - - - - -
 - - - - -
 ωι Λ. ο. ΛΙ Ι Ι Ι - - -
sequuntur septem versus, in quibus nihil nisi hic illie vestigia unius litterae agnoscentur.
 - - - - - κίω[Ι].
 110 [ἔ]ργυρος. ος ΤΡΙΧΟΝΕΥΣ.
 - - - - - ΔΙ - - - -
 [ἐκ vel ἀπό - - -]αζ. ἔργυρος
 . . Λ[. . .] ΚΑΛΥΔΩΝ[Ι]ΟΣ.
 'Ε[Ρ]ΜΩ[Λ]ΑΩΙ ΔΑΝΑΟΥ 'Εφεζ[ω]. ἔργυρος[ε]
 115 . . φ[Ν] 'ΕΠΗΝΙΚΟΥ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ. vac.
 [.]έρχ[Η] ΜΕΝΕΜΑΧΟΥ ΜΑΓΝΗΤ[Ι]
 [ἐκ] ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ. ἔργυρος (sic!)
 [Πο]λέμ[α]ρχος Πολεμάρχου,
 . . . ο. Μάκωνος[ε] Ναυπάκτιοι.
 120 - - - - κώμου [Α]ν[θ]η[θ]ωνίω[Ι].
 [ἔ]ργυρος. Δωρο[ε] 'Οπ[ι]οῦντιος.
reliqui versus plane evanidi, exstant vestigia paucissimarum litterarum.

C (latus sinistrum)*incertum quot versus perierint,**exstant incertissima vestigia.*

- - - τω[.]Ο - - - -
 - - - Θερ. . . . εμε - - - -
 .. ΛΟ. . . . ογ Πτεπαρηθ[ι]ος[ε].
sequuntur octo versus, in quibus nihil fere dispicitur.
 125 [ἐ]πι ΠΟΛΥ[κ]ρ[ι]τ[ο]υ Κ[α]λλ[α]θ[ε]ος[ε] [τ]ρα-
 [τα]γόντος τὸ[.] ἵππαρ[χ]ο-
 [χοῦ]ντος. ΙΛ - - - - -
 [.]ο[γ], ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤ[Ι]ΟΣ - - - -
 ο[.] ΠΟΛΙΤ[Ε]Ι[Α]Ν Αἰ[τ]ιωλοῦ[Ι]
 130 [ἔ]δωκ[α]ν κατ[ὸ]ν [νό]μον τοῖς δε-
octo versus plane evanidi.
vacat unus versus.
 [ἐ]πι Νεοπτολέμου. Ν[.]Λ - - -
 Θεοδώρωι Τιμανορίδα Πατρείο[ε].
 ἔργυροι Πολεμάρχος. κος [εὔ]-
 παλαίε[ε]. vacat
 135 [ἐ]πι Νεοπτολέμου [στ]ραταγ[οῦ].
 ἵππαρ[χ]οῦντος [.]γ. Ο. . . ο[.]
 Τριχονέως, ΓΡΑΜΜΑΤ[Ε]ΥΟΝΤ[Ι]ΟΣ
 ΙΟΥ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΥ ΠΟΛΙΤ[Ε]-
 [Α]Ν Αἰ[τ]ιωλοῦ ἔδωκαν κατ[ὰ] τὸν νό-
 140 [μον] τοῖς δε-

A suppl. Kla.; v. 5 in. 8. 9. 10. 24. 37. 43. 57. 62. 66. 88 Weinreich || 3 in. probabiliter [Κριτόλαος], cf. v. 32 || 3 fin. Εὔηνο[γ], Εὔηνο[ρί]δου, Εὔηνο[ρο]ς || 15/6 Τελέστου potius legere mihi videbar quam Τελεσίου || 25 ΚΑΕ ΟΚΡΑΤΗΣ || 30 fin. An voluit quadratarius Κλειν(ο)θώω? Κλεινώωι praefert Preuner coll. Bechtel *H. P.* 239. 335 || 36 in. ΕΥΞΙΔΙΟΓΕΝΟΥΣ || 55 fin. Ἀ[ε]οντίου? Hiller || 61 fin. ΣΩΣΑΔΡΟΣ || 87 in. ΕΛΕΥΡΩΝΙΟΣ || 91 fin. litterae AM per ligaturam scriptae || 92 med. prior littera Σ vocis Χακίλιος correctae || 100 med. C[ε]λ[α]γεκ[ε] ἀπὸ Μ[α]ργου? Hiller coll. *RE II A* 2560 nr. 10. — B et C praecipue eetyporum ope legit et supplevit Kla. || 102 fin. in voce ἔργυρος laesura lapidis || 116 in. [Θ]έρχ[ε] aut [Π]έρχ[ε] || 126 med. videtur legendum esse τὸ τῆ[τ]αρτον[ε].

A. Totum huius lateris titulum, qui recensum proxeniarum potius quam civitatum decretorum mihi quidem videtur exhibere, uno eodemque tempore in lapide inscriptum fuisse formae litterarum ubique plane eadem docent. Quod factum esse c. a. 280 Weinreich (*Herm.* I. c.) probare studuit, sed nunc ex v. 97 apparet titulum paulo recentiore esse; nam altera praetura Polycriti anno c. 262 attribuenda est (cf. ad nr. 3 A). Utrum autem revera hoc anno titulus A exaratus sit an fortasse una cum titulis B et C (— v. 130), certo diiudicari non potest (cf. infra). Proxenias vero, quae v. 1—96 continentur, non multis sed uno vel perpaucis annis ante decretas esse et sponte patet et complura nomina confirmant (velut Δρομέας Ἀθηναῖος v. 90, Λαμέδων Καλυδώνιος v. 16, Νεοπτόλεμος Ναυπάκτιος v. 15, alia; vide infra). Ratio, qua paucis tantum versibus compendia, Με(σσανίω) v. 62, Χ(ακιάει)

v. 73, C(ικωνίος) v. 85, Κρ(ητί) v. 88, adscripta sunt, perspicua non est. 3 Δυμάν· ethnicum derivatum a vico quodam ignoto Locrorum Ozolarum, cf. ad SEG II 352₃. 5 Δράκων Πολιεύς· idem hipparchus priore parte saec. III, nr. 8₁₃; ibidem cf. etiam de ethnico. — Σιμαρῶν· idem nomen (Σίμαρος) Melitaeae in titulo IG IX 2, 206₁; cf. Bechtel *H. P.* 401. 7 Ὑποκείριος· cf. ad nr. 6₁₄. 8 Νικάνδρος Τριχονεύς· idem fortasse hieromnemo Aetolorum ἄ. Ἐμμενίδα = a. 259/8 (Syll.³ 424 B); eius nepos N. Βίττου Τριχόνιος, praetor a. 190. 184. 177 (Gillschewski 50), Weinreich I. c. 437. 10 Εὔπαλιεύς· cf. ad nr. 13₂₈. 11 Γρίπαλος Ἀνταιεύς· ad nomen cf. Bechtel *H. P.* 603. Ethnicum ignotum recurrit in titulis Syll.³ 610₆₀ et *SGDI* 1985 (cf. Pomtow *Klio* XVI 129). 13 Πάφανος· ethnicum ignotum. 15 Νεοπτόλεμος Ναυπάκτιος· scriba Aetolorum c. a. 262, cf. ad nr. 3 A₁₇. 16 Λαμέδων Καλυδώνιος· idem ἐπιλεκταρχέων c. a. 262, nr. 3 A₁₈. 21 Ἀγάων Ἀγαθοκλέους Θεσσαλός ἐφ' Ἀρρίχ· cf. . . . ὠν Ἀγαθοκλέους Θεσσαλός ἀπὸ Ἀρρίχ τῆς Πελαγίδος in titulo IG IX 2, 528₉ (in. saec. I a. Chr.), ubi [Ἀγά]ων supplendum esse atque unum ex posteris exstare Weinreich in schedis adnotat. 22 Σκόπιος Τριχονεύς· praetor c. a. 271, cf. ad nr. 13₃. 24 Ποσειδιππος ὁ ἐπιγραμματοποιὸς Πελααῖος· nobilis poeta, cuius patria ex hoc demum loco innotuit, cf. Weinreich *Herm.* I. c. 434; Wilamowitz *Hellenist. Dicht.* I 148. 27 Λάαρχος Φολάντιος· cf. cognominem hieromnemonem Aetolorum a. 218/7 (Flacelière *BCH* LII 1928, 280. 281), Syll.³ 523 (fortasse nepotem). — Πλείσταινος Φολάντιος· an idem atque Πλείσταινος Ῥυσιάδα Αἰτωλός, proxenus Delphorum ἄ. Ἀθάμβου =

a. 268/7, *SGDI* 2595? Sed conferendus etiam Πλείσταινος Ἐφρύδαμου Αἴτωλος, cuius statum brevi post a. 245 Thespienses Olympiae dedicaverunt (Paus. VI 16, 1; Beloch IV 1, 618 not. 1); cf. etiam Pomtow *Klio* VII 443. De ethnico cf. ad nr. 25₆₁. 28 Ἐχινάιος: probabiliter ethnicum non oppidi Acarnaniae sed Phthiotidis (cf. Stählin *Hell. Thess.* 186). Echinaei tunc temporis Maliensium erant. 33 Λύκωπος Καλυδώνιος: cf. ad nr. 31₁₈₂. 34 Ξενοφάνης Ἀμφισεύς: haud improbabiliter coniecit Pomtow (apud Weinreich. in schedis) hunc eundem esse atque Olympionicam (in stadio) hunc eundem esse atque Olympionicam (in stadio) a. 252, cf. Euseb. I p. 207 Schoene (Xenophanes Aetolius ex Amphisia). Distinguendus videtur Ξενοφάνης Ἀρχύτα Ἀμφισεύς, cf. ad nr. 31₁₇₂. Notatu dignum est tunc temporis Amphissam Aetolorum esse; cf. ad nr. 12₁. 36 Λάζειος: cf. nomina Λάζυγος, Ζευσίλειος. 37 Δαμόνιος Ἐφρύδακος Τορϋνεύς: eius filius Ἐφρύδακος Δαμόνιου Ἀρκὰς ἐκ Τορϋνεύου altera parte saec. III a Delphis proxenia et thearodocia honoratus (*FdD* III 2, 193, cf. ibid. p. 357 not.), cuius ipsius nepos Ἐφρύδακος Δαμόνιου ἐν Τορϋνεύου occurrat in catalogo thearodocorum Delphorum *BCH* XLV 1921, 14 II₁₂₃ (*du premier quart du IIe siècle*). Ethnicum Τορϋνεύς exstat etiam in titulo *BCH* XXXIX 1915, 55; ibid. p. 58 ss. Plassart omnes commemorationes oppidi Arcaedici Τορϋνεύου colligit (cf. eundem *BCH* XLV 1921, 50 not. 5). 38 Δορκίνας Ναυπάκτιος: praetor c. a. 272, cf. ad nr. 12₁. 39 Ἀνταμενείδης: cf. nomen Ἀνταμένης (Bechtel *H. P.* 57). 41 Πτολεμαῖος Λυκόφρονος Ναυπάκτιος: idem ἔργος brevi post a. 245, nr. 21₁. 42 Ἀνταρχος: velut Ἀντιάνης, Ἀντικρέων similia (Bechtel *H. P.* 58). 43 Ἀντοχος Ναυπάκτιος: ἵππαρχος c. a. 272, cf. ad nr. 10₁. 47 Ἐχεκλείδης: cf. nomen Ἐχεκλής (Bechtel *H. P.* 183). 51 Λεύκιος Λευκίου Ὀακῆος (vel Ὀακῆος): nomen Romanum videtur interpretandum L. L. f. Volceius (velut Τίτος Τίτου Κοῦρκτιος IG V 1, 1165), cf. Dessau 400, 2097. Aut Ὀακῆος = Ulcus (cf. CIL VI 39800)? Vix est, quod moneam, cuius momenti sit proxenia Aetolica Romano cuidam iam tunc temporis collata. 53 Πελλανεύς: intellegendi videlicet Aethaei Sicyoniorum vicini. 54 Τριχῆς Ἐοιτῆς: hunc Weinreich *Herm.* I. c. 437 eundem putat atque hieromnemoneum Aetolorum a. 272 et 271, sed cf. ad nr. 18₁₀. De ethnico cf. ad nr. 116. 56 Πετράιος Ἴσιος: eum hieromnemoneum Aetolorum ἄ. Πλείστωνος = a. 265/4 fuisse suspicatur Pomtow (apud Weir. in schedis) coll. titulo *BCH* XXVI 1902, 251 nr. 7 (cf. Nikitsky *Diar. min. publ. ross.* 1905, Mart. 120 nr. 7). Ethnicum ignotum Ἴσιος saepe invenitur, cf. Gillischevski 41; Nachmanson *Ath. Mitt.* XXXII 1907, 65. 57 Ἀρχέλαος Ἀρσινεύς: unus ex posteris fortasse Ἀρχέλαος nr. 131₁₆. 60 Ἐλαίτης: sc. incola oppidi Aeolidis. 62 Δεινῆς: ad nomen cf. Bechtel *H. P.* 117. 68 Ἐραμένης: nomen non satis perspicuum. An Ἰεραμένης? Wil. 73 Λύκος Διοκλέους Καλυδώνιος: eius nepos A. Δ. K. c. a. 200 ab oppido Pleuroniorum statua honoratus, nr. 70. 75 Λέων Ἀντιλεόντος Μεταποντίνος: inter notos Pythagoreos enumeratur Λέων Μεταποντίνος apud Iamblichem de vita Pyth. 267. 76 Δεξιχαρίος: ad nomen cf. Bechtel *H. P.* 119. 81 Ἄκτυδος: ad nomen cf. Bechtel *H. P.* 87, nisi Ἄκτύλος praefendum est. — Ἀρακνεύς: ethnicum ignotum; nomen nimirum

cohaeret cum monte Aetolico Aracyntho (*RE* II 377). An scribendum Ἀρακύν(θ)εύς? 82 Δεάλακος: hoc nomen Thasi saepius invenitur, cf. IG XII 8 p. 186. 85 Πανταλέων Σιανώνιος Κυκωνίος: eius avus fortasse Πανταλέων Κυκωνίος, qui a. 320/19 Athenis ἤγει, IG II 1246 (Ch. H. Skalet *Ancient Sicyon with a Prosopographia Sicyonia*, Baltimore 1928, 204 nr. 254). 90 Δρομέας Διοκλέους Ἄθηναίος: idem a senatu populoque Atheniensium curator sacrorum ἄ. Γλαυκίππου = a. 277/6 (Ki.) vel a. 276/5 (Beloch IV 2, 73, 96) laudatus, IG II² 676; ἐπέδωκεν ἄ. Διομέδοντος = a. 253/2 (Flacelière *BCH* LII 1928, 290), IG II² 791₃₆; cf. PA 4559 (= Ἐρχιεύς). 92 Χακίσιος: ethnicum ignotum (Κακίσιος nr. 25₆₀). — Φυκίων: fortasse hieromnemoneum Aetolorum ἄ. Νικαῖδα = a. 253/2, Syll.³ 444 C. 94 Ἀλέων Ναυπάκτιος: cf. hieromnemones cognomines Aetolorum ἄ. Ἐμμενίδα = a. 259/8 (Syll.³ 424 B. 431), ἄ. Πράχου = a. 250/49 (Syll.³ 444 D), (ἄ. Καλλία =) a. 230/29 (Syll.³ 509). 96 Μαχάτας Ναυπάκτιος: eius filius fortasse Phycus Naupactius, cf. ad nr. 6₁₀. 97 De praetore Polyerito cf. ad nr. 13₃₇.

B. Litterae huius lateris, quae quidem bene servatae sunt, fere eadem atque lateris antici videntur esse. Sed titulum recentiore esse ex v. 121 colligitur, ubi Opuntius quidam ἔργος recensetur. Apparet igitur aetatem tituli annis 245 — ca. 236 vindicandam esse, cf. ad nr. 25₁. 102 Ὀρχομένιος: intellegendum videtur non oppidum Arcaedicum, quod tunc temporis iam Aetolorum fuisse probabiliter coniecit Beloch IV 2, 524/5, sed Boeotiae, velut in eiusdem temporis titulo nr. 25₃₄ (ubi cf. notam). Unde colligitur a. 245 Boeotos dominationi Aetolorum subiectos non esse, sed foedere facto sui iuris mansisse (recte Niese II 250; Beloch IV 1, 618; falso Klaffenbach *Klio* XX 1925, 83); cf. etiam v. 120, ubi Ἀνεθρόνιος quidam recensetur. 119 Μάχων Ναυπάκτιος: idem fortasse hieromnemoneum Aetolorum ἄ. Πλείστωνος = a. 265/4 (*SGDI* 2514), nisi hic potius Μάχων Ἐέρμιος, nr. 177₂₀.

C. Litterae usque ad v. 130 quavis male conservatae eadem fere videntur esse atque in lateribus A et B; quae inde ab v. 131 leguntur, similes quidem sed multo negligentius exaratae sunt. 125 Non alteram praeturam Polyeriti supplendam esse docent spatia et vestigia litterarum, quibus nomina hipparchi et scribae huius praeturae non consentiunt (cf. nr. 3 A₁₇ et 18 a. b). Fortasse hic quartam praeturam commemorari iam supra adnotavi (cf. etiam nr. 55). Tempus videtur fere idem esse atque tituli B i. e. medium saec. III. 131 De Neoptolemi Naupactii praeturae (cf. nr. 26) tempore non satis constat. Sed cum ex v. 132 concludatur eam alteri parti saec. III assignandam esse, haud dubie praetor idem est atque Neoptolemos Ναυπάκτιος, ἔργος proxeniae 245 — ca. 236, nr. 25₂₇. Ceterum vide, quae ad nr. 3 A₁₇ et 25₁ adnotavimus. 132 Θεόδωρος Τιμανόριδα Πατρεύς: eius frater Ἀθανόριδας Τιμανόριδα Πατρεύς, νομογράφος Ἀχαιῶν post a. 224, IG IV² 1, 73₁₉. Sed v. 131 fin. nomen huius fratris suppleri non potest. 133 Πολέμαρχος Ἐππαλιεύς: eius nepos videtur esse Πολέμαρχος Ἐππαλιεύς, μάρτυς manumissionis med. saec. II, *Ath. Mitt.* XXXII 1907, 37 nr. 29₁₈. De ethnico cf. ad nr. 13₃₅.

18 PROXENIAE. Thermi in museo (inv. nr. 64). Magnus lapis calcarius inventus in regione meridionali Ἄρ. Τριάδος, ab inferiore parte frontis laesus, in latere superiore duo foramina; a. 0,79, l. 0,875, cr. 0,355. Litt. alt. *abcd* c. 0,007 e 0,006—0,01 *f* 0,006—0,009, interv. vers. *abcd* c. 0,005 e non constans *f* 0,005; formae titularum *abcd* fere caedem AΞ et ΞΞ (e negligentius incisus) *f* AΞ. Tituli *abcd* difficillimi lectu. Exscripsi. Ect.

a margine superiore vacat 0,02

- a ἌΓΑΘΗ ΤΥΧΗ. Τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν ἔδωκεν Φιλοξένωι ναίωι
 αὐτῶι καὶ ἐγγόνοις προξενίαν, ἰσοπολιτείαν, ἄσφάλειαν καὶ τᾶλλα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις
 δίδοται προξένοις. στρατηγούντος Πολυκρίτου, ἰππαρχούντος Φίλωνος, γραμματέοντος
 0,025 γραμματέοντος - - - ἔγγυο - - - -].
 f 20 ἌΓΑΘΗ ΤΥΧΗ. Τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν ἔδωκεν - - - - -]
 αὐτῶι καὶ ἐγγ[όνοις προξενίαν, ἰσοπολιτείαν, ἄσφάλειαν καὶ τᾶλλα, ὅσα]
 καὶ τοῖς ἄλλοις[ιδίδοται προξένοις. στρατηγούντος - - -, ἰππαρχούντος - - -].
- b 5 ἌΓΑΘΗ ΤΥΧΗ. Τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν ἔδωκεν Δ[ε]νιάι Ἐκαταίου Ἰστιαεῖ αὐτῶι καὶ ἐγγόνοις
 προξενίαν, ἰσοπολιτείαν, ἄσφάλειαν καὶ τᾶλλα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις δίδοται προξένοις.
 στρατηγούντος Πολυκρίτου, ἰππαρχούντος Φίλωνος, γραμματέοντος Νεοπτολέμου.
- c ἔγγυος Ἀγῆων Δεσιεύς. — ἌΓΑΘΗ ΤΥΧΗ. Τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν ἔδωκεν
 Ἀντιπάρῳ Πολυδώρου Μεγαρεῖ αὐτῶι καὶ ἐγγόνοις προξενίαν, ἰσοπολιτείαν, ἄσφ-
 10 λειαν καὶ τᾶλλα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις δίδοται προξένοις. στρατηγούντος Τριχᾶ, ἰππαρ-
 χούντος Λύκου, γραμματέοντος Φαινέα. ἔγγυος Ἀντήνωρ, Τριχᾶς Ἡρακλειώτης.
- d ἌΓΑΘΗ ΤΥΧΗ. Τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν ἔδωκεν Ἐπιγόνωι Διοτῆμοι Κασσανδρεῖ
 αὐτῶι καὶ ἐγγόνοις προξενίαν, ἰσοπολιτείαν, ἄσφάλειαν καὶ τᾶλλα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις
 δίδοται προξένοις. στρατηγούντος Τριχᾶ, ἰππαρχούντος Λύκου, γραμματέοντος
 15 Φαινέα. ἔγγυος Ἀντήνωρ, Τριχᾶς Ἡρακλειώτης.
- e ἌΓΑΘΗ ΤΥΧΗ. Τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν ἔδωκεν Νικύλωι Νικασίππου Μεσσανίωι αὐτῶι καὶ ἐγγόνοις
 προξενίαν, ἰσοπολιτείαν, ἄσφάλειαν (!) καὶ τᾶλλα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις
 δίδοται προξένοις. στρατηγούντος Ἀλεξάνδρου, ἰπ(π)αρχούντος Χα(χα)ριξέου,
 γραμματέοντος Κριτολάου. ἔ(ν)γγυος Αἴας Ναυπάκτιος.

intervallum 0,012

vacat

Suppl. Kla. || 13 med. in voce προξενίαν laesura lapidis || 18 med. a in verbo στρατηγούντος primo omissum, tum minutissima forma insertum || 18 fin. ἰππαρχούντος || 19 med. ἔγγυος — Titulus *f* in lapide dextro amisso continuabatur; margo erat post c. quartam decimam litteram.

V. 3 Πολυκρίτος· hic (et v. 7) non primam praeturae Polycriti (c. a. 270, cf. ad nr. 13₃) intellegendam esse sed alteram (c. a. 262, cf. ad nr. 3A) docent nomina hipparchi et scribae, cf. nr. 3A₁₇, qui titulus eiusdem anni est. Altera praetura etiam nr. 17₉₇ exstat. — Φίλων· = Φ. Πλευρώνιος, hipparchus etiam nr. 3A₁₇, scriba c. a. 270, nr. 13. 4 Νεοπτόλεμος· = Ν. Ναυπάκτιος, scriba etiam nr. 3A₁₇, ubi vide notam. — Νικάτας Καλλιπολίτης· eius nepos N. K., manuissor a. 194 (SGDI 2119); cf. etiam nr. 157. 5 Ἐκαταίος Ἰστιαεὺς· nimirum alius intellegendus atque nr. 13₄₃, quoniam ibi proxenia αὐτῶι καὶ ἐγγόνοις confertur. 8 Ἀγῆων Δεσιεύς· idem ταμειῶν Aetolorum hoc ipso anno (ca. 262), nr. 3A₂₁. De ethnico cf. ad nr. 32₃₀. 10 Τριχᾶς· scilicet idem qui v. 11 ἔγγυος recensetur; de eius praetura aliunde non constat; videtur alteram Polycriti praeturae excepisse i. e. c. a. 261 in munere fuisse. Idem scilicet Τριχᾶς Οἰτάιος, qui a Samothracibus proxenia honoratur IG XII 8, 151 (in saec. III), et fortasse hieronymo Aetolorum ἄ. Ἀρχιάδα = a. 273/2 et ἄ. Ἐυδόκου = a. 272/1 (Syll.³ 417. 418A), nisi potius

hic Τριχᾶς Ἐοιτάν fuit, cf. ad nr. 17₅₄. 11 Λύκος· fortasse hieronymo Aetolorum ἄ. Ἀριστάγορα = a. 260/59, Syll.³ 424. — Ἀντήνωρ· nimirum et ipse Ἡρακλειώτης (idem vitium quadratarii habes v. 15); ex eadem familia haud dubie Ἀντάνωρ Ἡρακλειώτας, βουλαρχέων ἐν Οἴται, IG IX 1¹, 227 (med. saec. II); idem etiam SGDI 2682, cf. E. Preuner *Delph. Weihgeschenk* 66. 16 Νικύλος· ad nomen cf. Bechtel *H.P.* 335. 18 Ἀλέξανδρος· = Ἀ. Τριχονεύς, de quo cf. ad nr. 13₄. Praetura in titulo supra posito commemorata (se. primam) in tempus, quod est post a. c. 261 (cf. ad v. 10), incidere consentaneum est; sumendum mihi quidem videtur, cum literatura fere eadem sit atque titularum praecedentium, eam a. c. 260 ascribendam esse. — Χαρίξενος· idem videlicet atque praetor Charixenus II (de Charixeno I cf. ad nr. 5), qui a. 256/5 vel potius a. 255/4, i. e. ergo primum, in munere fuit (Flacelière *BCH* LII 1928, 281; Klaffenbach *Klio* XXIV 1930, 233 not. 2) cuiusque quarta praetura nr. 3B₁ exstat; probabiliter non est diversus dux Aetolorum contra Lacedaemonios a. 240, Polyb. IV 34, 9. Pomtow (Syll.³ 509 not. 1; 515 not. 1) eundem putat Χαρίξενον Προξέου Αἰτωλῶν ἐκ Τριχονείου, agnothetam Soteriorum a. 230/29 (Flacelière l. c. 281), sed multo sane verisimilius est Charixenum II esse eundem atque Charixenum Cydrionis filium, cf. ad nr. 181. Ceterum saec. III etiam alius Charixenus (Pleuronius, cf. nr. 22), invenitur.

19 PROXENIAE. Thermi in museo (inv. nr. 95). Fragmentum lapidis calcarii undique mutilum a. max. 0,32, l. max. 0,335, cr. max. 0,12. Litt. alt. c. 0,01. interv. vers. c. 0,005; ΑΞ. Titulus difficillimus lectu. Exscripsi. *Ect.*

[- - - - - και εἶγ]-
 [ΚΤΗCIN ΟΙΚΙΑC ΚΑΙ Γ]ΗC Κ[ΑΙ Τ]ΑΛ]-
 [ΛΑ, ὙCΑ ΚΑΙ Τ]Ο[Ι]C] ἌΛΛΟΙC ΔΙΔΟ[ΤΑΙ]
 [ΠΡΟΞΕΝΟΙC] ΚΑΙ ΕΨΕΡΓΕΤΑΙC. [ΕΙΝΑΙ]
 5 [ΔΕ ΑΥΤΟΙC] ΑCΥΛΙΑΝ Π]ΛΕΟΥCΙ [ΚΑΙ ΕΙ]-
 [ΡΗΝΗC ΚΑΙ] ΠΟΛ[Ε]ΜΟΥ. ἔΓΓΥC Τ[ΗC]
 [ΠΡΟΞΕ]ΝΙΑC ἈΛΕΞΑΝΔΡΟC - - - - -
 [ΤΡΙΧΟ]ΝΕΥC. *vac.*
 [ΑΓΑΘΑΙ ΤΥ]ΧΑΙ. ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΑΙΤΩΛΩΝ ἔΔΩΚΕ]
 10 - - - - - ΓΕΝΕΙ ἈΝΤΑΝΔΡΟΥ Ε - - - - -
 [ΠΡΟΞΕΝ]ΙΑΝ, ἸCΟΠΟΛΙΤΕΙΑΝ ΑΥ[ΤΩΙ ΚΑΙ Ε]Γ]-
 [ΓΟΝΟΙC Κ]ΑΙ ΓΗC ἔΚΤΗCΙΝ (!) [ΚΑΙ ΟΙΚΙΑC. ΕΙΝΑΙ]
 [ΔΕ ΑΥΤΩΙ] ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΕΙC[ΑΓΩΓΗΝ]
 [ΚΑΙ ΕΞΑΓΩΓΗΝ ΚΑΙ] ΠΟΛΕΜΟΥ ΚΑΙ [ΕΙΡΗΝΗC]
 15 - - - - - ΤΟ - - - - -

Suppl. Kla. — Formae litterarum priorum saec. III partem produunt; itaque ἔΓΓΥC ἈΛΕΞΑΝΔΡΟC ΤΡΙΧΟΝΕΥC (v. 7) intellegendus est idem qui praetor ἈΛΕΞΑΝΔΡΟC ΤΡΙΧΟΝΕΥC, de quo cf. ad nr. 13₁.

20 PROXENIAE(?). Thermi in museo (inv. nr. 76). Lapis calcarius undique fractus, pars lateris superioris servata, a. max. 0,24, l. max. 0,18, cr. 0,16. Litt. alt. a 0,008 b 0,01, interv. vers. a c. 0,004 b c. 0,006; a ΑΞ b Α. Exscripsi. *Ect.*

vacat
 α [(ΑΓΑΘΑΙ ΤΥΧΑΙ.) ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΤΩΝ ΑΙΤΩΛΩΝ ἔΔΩΚΕΝ - - - - -] ΤΕΑ, ΠΑΝΔΟΚΩΙ / - - - - -
 -
 -
 [- - - - - ἔΓΓΥC - - - - - - - - - - -] ΗC. *vac.*
 [CΤΡ]ΑΤΑΓΟΨΝΤΟC ΦΥCΚΟΥ -
 5 [ΑΡ]ΙCΤΟΒΟΥΛΩΙ, ΠΑΝΔΟΚΩΙ [- - - - - ἔΓΓΥC - - -
 ... ΔΑΛΙΟC. *vac.*
intervalum 0,01
 β [(ΑΓΑΘΑΙ ΤΥΧΑΙ.) ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΤΩΝ ΑΙΤΩΛΩΝ ἔΔΩΚΕΝ - - - - - ΚΡ]ΑΤΕΙ (Α)ΡΧΕΤΙΜΟΥ Μ. . Γ - - - - -
 [-
 [-
 [-
 -

Suppl. Weinreich et Kla. || 2 in voce ΑΥΤΟΙC laesura lapidis || 7 ΑΡΧΕΤΙΜΟΥ — Quia supra v. 1 vacat, apparet a sinistra multa perisse (neque tamen ante v. 4—6); ergo dispositio titulorum fere eadem quae in titulo nr. 12.

V. 4 CΤΡΑΤΑΓΟΨΝΤΟC ΦΥCΚΟΥ. Cum nomen rarum sit atque formae litterarum eandem fere aetatem indicent, videtur praetor Physcus idem habendus esse atque ΦΥCΚΟC ΝΑΥΠΑΚΤΙΟC, ΒΟΥΛΑΡΧΕΩΝ priore parte saec. III (nr. 6₁₀ et 7₅); ceterum vide ad nr. 6₁₀.

21 PROXENIAE(?). Thermi in museo (inv. nr. 94). Lapis calcarius undique fractus, a. max. 0,34, l. max. 0,37, cr. max. 0,195. Litt. alt. 0,007—0,009, interv. vers. 0,005; ΑΜΞ. Lapis valde detritus, titulus difficilis lectu. Exscripsi. *Ect.*

- - - - - Ν - - - - -
 [ΤΩΙ ΔΕΙΝΙ - - - - - Δ]ΨΡΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΩΙ. ἔΓΓΥC ὁ ΔΕΙΝΑ ΤΟΥ ΔΕΙΝΟC]
 - *ethnicum* - ο[ς. —] ΦΙΛΟCΤΡΑΤΩΙ ΜΕΤΩΝΟC [- *ethnicum* - - - ἔΓΓΥ]-
 [ΟC ΠΤΟΛ]ΕΜΑΙΟC ΑΥΚΟΦΡΟΝΟC ΝΑΥΠΑ[Κ]ΤΙΟC. [*vac.*]
 5 [- - Φ]ΑΝΤΩΙ ΤΕΛΕCΙΑ ΒΟΙΩΤΙΩΙ ἈΘΛ[ΔΟΝ]ΙΩΙ. ἔΓΓΥC ὁ ΔΕΙΝΑ ΤΟΥ ΔΕΙ-
 [ΝΟC] Ὀ]ΠΡΟΨΝΤΙΟC. *vac.*

Suppl. Kla. — Sponsor Opuntius (v. 6) hunc catalogum proxeniarum(?) annis 245—c. 236 tribuit (cf. ad nr. 25₁) atque ΠΤΟΛΕΜΑΙΟC ΑΥΚΟΦΡΟΝΟC ΝΑΥΠΑΚΤΙΟC (v. 4), qui etiam c. a. 263 sponsoris munere fungitur (nr. 17 A₁₁), suadet, ut propius ad a. 245 titulum referamus.

22 PROXENIA. Athenis in museo nationali (inv. nr. 13671). Tenuis tabula aënea, quae in singulis angulis foramen habet et infra quasi in parvum manubrium desinit, a. 0,10, l. 0,255; inventa Thermi in templo Apollinis. Litt. alt. 0,007; ΑΞΞ et Ξ (semel v. 5 in voce ΑΥΤΟΙC C), formae incisae. In manubrio illo exstat signum caducei. Ed. Soteriades *Ε*4. 1905, 79 nr. 3. Contali.

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ. Τὸ ΚΟΙΝὸΝ Αἴτωλῶν ἔδω-
 κεν ΛΑΛΛΩΙ ἈΓΙΑ ΦΕΝΙΚΩΙ Αὐτῶι καὶ
 ἐγκόνοι προξενίαν, πολιτείαν, ἄς-
 φάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνη-
 5 σ καὶ αὐτοῖς καὶ χρήμασι. ΒΟΥΛΑΡΧΟΥΝΤΩ-
 Ν ΧΑΡΙΞΕΝΟΥ, ἈΜΥΝΑΝΔΡΟΥ, Δίωνος, Λε-
 πτίνα. ἐγγ[γ]ος ΧΑΡΙΞΕΝΟΣ ΠΛΕΥΡ-
 ώνιος. *vac.*

Titulum secundum litterarum formas recte Soteriades
 medio fere saec. III a. Chr. attribuit (ἄνηκει εἰς τοὺς πρὸ
 τοῦ τελευταίου τετάρτου χρόνου τοῦ γ' πρὸ Χριστοῦ
 αἰῶνος), id quod nomen bularchi ἈΜΥΝΑΝΔΡΟΣ confirmare
 videtur (vide ad v. 6). 2 ΛΑΛΛΟΣ· cf. nomina Arcadica
 ΛΑΛΑΝΔΡΟΣ, ΛΑΛΑΡΧΟΣ IG V 2 in indice. — ΦΕΝΙΚός· haec
 forma ethnici oppidi Phenei praesertim in titulis Delphicis
 occurrit (IG V 2 p. 82). Caduceus ille, qui in manubrio
 dispicitur, quasi insigne Pheneatarum est, quod in nummis
 quoque invenitur (Head² 452); nam eos imprimis Mercurium
 coluisse auctor est Pausanias VIII 14, 10. 5 De bularchis
 cf. ad nr. 6₁₀. 6 ΧΑΡΙΞΕΝΟΣ· laud dubie idem qui v. 7
 ἐγγυος; ceterum cf. ad nr. 18₁₈. — ἈΜΥΝΑΝΔΡΟΣ· Quia

rarum est nomen, iure Pomtow (Syll.³ 509 not. 1) sumit
 eum eundem esse atque hieronymemonem Aetolorum
 Ἄ. ΚΑΛΛΙΑ = a. 230/29 (Syll.³ l. c.; SGDI 2524) et
 Ἄ. ΚΑΛΛΙΚΛΕΟΣ = a. 261/0 vel 256/5 (Syll.³ 422). — Δίω·
 cf. ad nr. 25₅₅. — Λεπτίνας· fortasse Λ. ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ, cuius
 filia Ἀρχαρέτα ab oppido Crannone civitate donata est,
 IG IX 2, 458 (litterarum formae mihi quidem ectypo
 collato finem saec. III indicare videntur).

23 PROXENIA (?). Athenis in museo nationali (inv.
 nr. 13672). Fragmentum tenuis tabulae aeneae cum
 duobus foraminibus, a. max. 0,067, l. 0,213; inventum
 Thermi. Litt. alt. 0,007; ΑΞΞ, formae incisae. Ed.
 Soteriades 'Εφ. 1905, 80. Exscripti.

. ΒΟΥΛΑΡΧΟΥΝΤΩΝ ΧΑΡΙΞΕΝΟΥ, ἈΜΥΝΑΝΔΡΟΥ,
 [Δί]ωνος, Λεπτίνα. ἐγγυος ΧΑΡΙΞΕΝΟΣ [ΠΛΕΥΡΩ]νιος.
vac.

Suppl. Kla. — Titulus plane eiusdem temporis est atque
 nr. 22, ubi de hominibus vide.

24 PROXENIAE (?). Thermi in museo (inv. nr. 104). Stela lapidis calcarii infra et supra mutila, in quinque
 partes fracta, a. max. 0,86, l. max. 0,50, cr. 0,17; η στήλη εὔρεθη ὑπὸ τὸν ἀνατολικὸν στυλοβάτην τοῦ μεγάλου
 ναοῦ ἐντετελικμένη. Litt. alt. a 0,006—0,014 b 0,01—0,012 c 0,007—0,008, interv. vers. a b varians c 0,003—0,006;
 a ΑΞ, formae crassae et male scriptae b ΑΜΞΞΩ, versus negligenter incisi c ΑΞΞ et ΣΥΦ. Exscripti. *Ect.*

vac.
 a *vac.* ἈΡΚΙΝΟΕΙΟΣ
 Δ[Α]ΜΟΚΡΙΤΟΙ, ἈΓΑΘΟΚΛ[Ι] (!), ΛΥ^{v v} ΣΑΝΔΡΟΙ ΔΙΚΑΙΑΡ-
 b χοῦ, !! ΤΙΛΛΑΙ ΠΑΝΤΑΙΝΕΤΟΥ, ἈΓΙΩΝΙ ΔΙΟ-
 ΚΛΕΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΣ, ΣΩΣΙΚΡΑΤΕΙ ἈΛΚΑΜΕΝΕΟΣ
 5 ΣΙΚΩΝΙΩΙ. ἐγγυος τούτων Λεοντεύς ΣΤΡΑΤΙΩΣ.
 [Ζ]ωῖτται Ἀρχία Μιτυληναίω. ἐγγυος Νίκων
 Νικία Φυταϊεύς. ἈΓΙΩ(Α) ΛΥΚΟΜΗΔΕΟΣ Μ(Α)ΓΝΗΤΙ
 ἀπὸ Μαιάνδρο[γ]. ἐγγυος Φιλόνικος Φιλοχόρω Ἡρακλεώ-
vac. ΤΑΣ.

intervallum c. 0,09 (vestigia litterarum erasarum)

a 10 Διοφάντου Σιδωνίωι. ἐγγυοι Δωρίμαχος
 [Σωσάνδρο]γ Τριχο^{v v v} νέυς, Ἀγέ(μ)αχος Ἐπινί[κο]υ Φολάντιος.
 τεος, Κ. Φιλοκράτεος Ταράντινο[ς]. ἐγγυοι
 Σ. Ε. Ἀ[γέ]μαχος Ἐπινίκο[υ] [Φολ]άντι[ος].
 [Ἀπο]λοφάνι (!) Αἰσχροφῶνος Ἀθηναίοι. ἐγγυος Ἴππίας Μυ[στακεύς?].
 15 Νίωι Ἀπολλωνίδα Κυζικηνῶι. ἐγγυος Εὐρυδ-
 b [Φι]λομένη Προδάμου, Ἀλεξάρχοι Ἀριστοφάνε[ος],
 [Πρ]ογυαίαι Ἀριστοδάμου. ἐγγυοι Ξέναρχος, [Πολέ]-
 [μ]αρχος Μικέα, Πολέμων Ναυπάκτιοι. *vac.*

intervallum c. 0,065 (vestigia litterarum erasarum)

c Νεῖ Χαρίωνος, Τίμων (!) Χαρίωνος, Νικομάχοι Χαρίωνος,
 20 οκλύδοι (!), Εὐβογίαι Νίκωνος, Νίκωνι Εὐβογίαι, Δίω[ν] (!) (?)
 Ἀρχιάδαι Καλλία, Διονυσίωι Ἀγαθοκλέος, Σωσιπείνοι
 [Α]γαθοκ[λέ]ος, Δεξιῶι Ἴππία, Ἀθανίωι Ἰάρωνος, Ἰάρων (!) Ἀθανίων[ος],
 [. Ἀγ]αθίνου, Μνάσωνι Σωτίωνος, Δαμοφάντοι Δαμο. . . .
 Νεῖ Πλειστάρχο, Ἀριστομάχοι Αἰνήα, / /

25	[- - - ¹⁰ - - , Α]ΡΙΣΤΩΝΥΜΟΣ(!) ΑΡΙΣΤΟΜΑΧΟΥ, ΜΕΝΙΚΟΙ ΤΙΜ...
	- - - ¹² - - Α, ΛΥΣΙΑΙ ΉΡΑΚΛΕΪΔΑ, ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΙ Π...
	[- - ¹⁰ - ΠΑΤ(?)ΡΩΝΟΣ, ΠΑΤΡΩΝΙ ΝΑΥΚΡΑΤΕΟΣ, ΠΑΤΡΩ[ΝΙ...]
	- - - ¹⁴ - - ΠΑΤΡΩΝΟΣ, ΠΑΤΡΩΝΙ ΚΑΛΛΙ Λ - - - ¹⁴ - -
	- - - ¹⁵ - - ΞΕΝΟΥ, ΕΥΚ(Λ)ΕΪ ΑΜΙΝΙΑ, ΠΛ - - - ¹⁵ - -
30	- - - ¹⁴ - - - ΧΡΟΥ, ΔΙΩΝΙ ΕΥΒΟΥΛΙΔΑ, C - - - ¹⁷ - -
	- - - ¹² - - ΟC, ΕΥΑΡΧΟΙ ΘΕΟΦΙΛΟΥ, ΝΙΚΕΑ[Ι - - - ¹² - -]
	[- - ¹² - - , Α]ΡΙΣΤΩΝ(!) ΑΓΛΩΘΝΟΣ, ΚΛΕΩΝΙ ΑΠ - - - ¹⁴ - -
	- - - ¹⁶ - - - ΙΠΠΟΥ, ΚΑΛΛΙΚΩΝΙ ΚΛΕ - - - ¹⁷ - -
	[- - ¹⁴ - - Α]ΓΛΩΘΝΟΣ, ΞΕΝΩΝΙ ΛΕΦ - - - ¹⁵ - -
35	- - - ¹⁵ - - - Ι ΤΙΜΩΝΟΣ, ΕΥΞΕΝΟΙ - - - ¹⁷ - -
	[- - ¹⁶ - - - Κ]ΛΕΪΔΑ, ΚΑΦΙΩΝΙ Λ - - - ¹⁸ - -
	- - - ¹⁹ - - - ΝΟΣ, ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ(!) / - - - ¹⁸ - -
	- - - ²⁰ - - - ΦΑΪΝΕΙ ΕΥ - - - ²² - -
	- - - ²⁰ - - - ΞΕΝΟΥ, Ε - - - ²⁴ - -

Suppl. Kla. || 2 in. rasura. ἈΓΛΩΚΑΪ recte interpretatus est Preuner coll. v. 14 ἈΠΟΛΛΟΦΑΝΙ || 2 med. in nomine ΛΥΣΙΑΝΔΡΟΙ laesura lapidis || 3 in. Ἰπ(π)ιάδαι? Wilamowitz || 7 med. ΑΓΗΣΙΑΙ || 7 fin. ΜΑΓΝΗΤΙ || 11 med. ΑΓΕΝΑΧΟΣ || 19 in. litterae ΝΕΙ incertae || 21 in. fortasse [ΚΑΛΛΙΑ] || 29 med. ΕΥΚΔΕΙ.

Continet tabula recensum hominum, quibus Aetoli proxeniam (vel civitatem) contulerunt; decretum ipsum, quod in summa stela exstabat, fractura interiit. Lapis autem est rescriptus atque ita quidem, ut tres diversae manus distinguantur. Antiquissimi ex litteratura sunt v. 19 sqq. (c) et haud dubie ad titulum principale olim per totum lapidem scriptum pertinent; nam eae litterae, quarum vestigia in locis erasis sed postea vacuis relictis perlucent, eiusdem videntur magnitudinis fuisse. Catalogo autem supra v. 19 deleto nova nomina a manu b exarata sunt. Quae cum et ipsa postea ex parte delerentur, nimis multa, ut videtur, erasa sunt. Itaque tertia manus (a) nomina per errorem deleta satis negligenti scriptura addidit; apparet hoc imprimis ex nomine ΔΙΚΑΙΑΡΧΟΥ (v. 2/3) a duabus manibus scripto. De tempore v. 1—18 edocemur nominibus sponsorum Dorimachi (v. 10) et Agemachi (v. 11), quae alteram partem saec. III a. Chr. indicant; titulum e non nimio ante exsculptum esse (medio fere saec. III) formae litterarum probant. 1 Ethnium superscriptum ἈΡCΙΝΟΕΙC ad nomina Damocriti, Agathoclis, Lysandri referendum videtur. De qua urbe agatur, nescio. 6 ΖΩΪΤΤΑC cf. Bechtel *H. P.* 187. 7 ΦΥΤΑΙΕΥC ΦΥΤΑΙΩΝ (Polyb. V 7, 7; Steph. Byz. s. v.) probabiliter hodiernum *Palaiochori*, cf. Woodhouse *Aetolia* 235; Plassart *BCH* XLV 1921, 62 not. 3.

8 ΦΙΛΩΝΙΚΟC ΦΙΛΟΧΩΡΟΥ ΉΡΑΚΛΕΩΤΑC ΦΙΛΩΝΙΚΟC quidam inter hieronymones Aetolorum Ἰ. ΠΡΑΧΟΥC = a. 250/49 (Syll.³ 444 E) occurrit. Ad nomen patris cf. Bechtel *H. P.* 472. 10 ΔΟΡΙΜΑΧΟC ΔΩCΑΝΔΡΟΥ ΤΡΙΧΟΝΕΥC idem ΒΟΥΛΑΡΧΟC et ἔγγυοC proxeniae fin. saec. III, nr. 31 k (supplementum [ΝΙΚΟCΤΡΑΤΟΥ] i. e. patris praetoris Dorimachi (Gillischewski 6) spatium longius est). 11 ἈΓΕΜΑΧΟC ἘΠΙΝΙΚΟΥ ΦΟΛΑΝΤΙΟC idem scriba Aetolorum et ἔγγυοC proxeniae altera parte saec. III, nr. 25 d, ubi cf. ad v. 60. Ad ethnium vide ibidem. 14 ΜΥCΤΑΚΕΥC idem ethnium ignotum nr. 59. An supplendum ΜΥ[ΑΝΕΥC]? De oppido (Loerorum occidentali) ΜΥΑΝΙΑ (vel ΜΥΑΝΑ, sic *Fid* III 2, 246) cf. O. Roltsch *D. Westokr.* 20 et Pomtow *Klio* XVIII 271 cum not. 2 (etiam *RE* XIII 1144). 16 ΠΡΩΔΑΜΟC cf. Bechtel *H. P.* 128. 17 Post ἈΡΙCΤΟΔΑΜΟΥ incuria quadratarum ethnium omissum. 19 In inquirendo, unde homines tituli c oriundi fuerint, frustra sudavi. Inveniuntur quidem omnia fere nomina hic obvia in titulis Delphicis (nomina ΦΑΪΝΙC v. 38 et ΧΑΡΙCΩΝ v. 19, de quo cf. Syll.³ 251 not. 4 et Bechtel *H. P.* 468, adhuc nusquam nisi Delphis exstant) atque adeo eadem nomina inter se coniuncta, velut ἈΡΙCΤΩΝΥΜΟC ΑΡΙCΤΟΜΑΧΟΥ v. 25 (= *SGDI* 2176. 2033. *Fid* III 2, 232. 229) et ΕΥΑΡΧΟC ΘΕΟΦΙΛΟΥ v. 31 (= *SGDI* 1796); comparari possunt etiam ad v. 23 ΔΑΜΟΦΑΝΤΟC ΔΑΜΟΚΡΑΤΕΟC *SGDI* 1960. 2268. 2296 et ad v. 38 ΦΑΪΝΙC ΕΥΧΑΡΙΔΑ *SGDI* 1763. 1787. At obstat forma nominis ἸΑΡΩΝ (v. 22) non Delphica, et ΛΥCΙΑC ΉΡΑΚΛΕΪΔΑ quidam (v. 26) etiam Plygonii recurrit (*SGDI* 2121). 36 ΚΑΦΙΩΝ cf. Bechtel *H. P.* 237 (ΛΙΑΙΕΥC quidam). 38 ΦΑΪΝΕΙ ad hanc formam dativi pro ΦΑΪΝΙ usurpatam cf. ex. gr. Νικοπόλει *SGDI* 2031₁₉.

25 CIVITATIVM ET PROXENIARVM DECRETA. Thermi in museo (inv. nr. 65). Magna stela lapidis calcarii inventa ὑΠΕΡΑΝΩ ΤΟΥ Ν. ΤΟΥ ΝΑΟΥ ἑΛΛΕΙΝΟΕΙΔΟΥC ΚΤΙΡΙΟΥ, supra et infra fracta (supra pars marginis exstat), a. max. 0,86, l. 0,625, cr. 0,19. Litt. alt. a 0,006—0,011 b 0,012 c c. 0,008 d vs. 57—64 0,012 vs. 65 ss. c. 0,01, interv. vers. a c. 0,005 b 0,004 c 0,003 d vs. 57—64 c. 0,007 vs. 65 ss. c. 0,005; a AE et EΞΞ et ΣΟ b AKΞΞ formae pulchrae c AΞΞΥ d AΞΞ et ΣΟ. Lapis rescriptus; hic illic vestigia erasarum litterarum dispiciuntur. Exscripti. *Ect.*

- α ἐπὶ στραταγοῦ ...]-
 [.]ου Ναυπη[ακτίου, ἱππαρχέ]-
 [ο]ντος Νικο[στράτου Ναυπακ]-
 [τί]ου, γραμματ[ε]ύοντος Δα]-
 5 μοσθένου Ἡρακλ[ε]ιώτα προε]-
 νίαν Αἰτωλοὶ ἔδω[καν κατὰ]
 τὸν νόμον αὐτοῖς καὶ ἐκγό-
 νοις τοῖςδε· vac.
 Τεισικράτει Ξηλέα, Μνασία Εὔ-
 10 δραίου Ἀργείοις. ἔγγυος Σκύτας
 Ναυπάκτιος. — Ξενοφῶντι Εὐκλεί-
 (Δα, τῷ δεῖνι τοῦ δεῖνος)
 Ἐρετριεῦσι. ἔγγυος (sic!) Φάινων Λυσι-
 μαχεύς, Νικόπολις Δρυοπαῖος. — Δη-
 15 μονόμωι Ἀγασίου Ἐρετριεῖ — Σωγένει
 Δημονόμωι Ἐρετριεῖ — Νικοδήμωι
 Δημονίκωι Ἐρετριεῖ. — ἔγγυοι τοῦ-
 των Δαμόξενος, Παιδίας Ἡρακλει-
 20 ώται. — Στιςάρχωι Εὐφιλήτου, Παι-
 γαία Μνησιθέωι Ἐρετριεῦσι. ἔγγυ-
 ος [Φ]λόμαχος Ἡρακλειώτας.
 Πλεισταρχίδηι Ἀπομόντου Σινω-
 πέι. ἔγγυος Ἐπιτόλαος Ἡρακλει-
 25 ώτας. — Ἠλιοδῶρωι Ξέωνος Μι-
 τυαυναίωι. ἔγγυος Σκορπίων Ἡρα-
 κλειώτας. — Ἀρτεμιδῶρωι Εὐτύ-
 χου Περγαίωι. ἔγγυος Νεοπτόλε-
 μος Ναυπάκτιος. — Ἀριστοφάνει,
 Βιόττωι Ἀριστύλωι, Φειδίππωι Κτή-
 30 ρωνος Ἐρετριεῦσι. ἔγγυος τοῦ-
 των Ἐπιτόλαος Ἡρακλειώτας.
 Ἐρμάρχωι Πολυαρχίδου Μιτυλη-
 ναίωι. ἔγγυος Ἰππίας Ναυπάκτιος.
 Διογεῖτονι Ποτάμμερος Ὀρχομε-
 35 νίωι. ἔγγυος Νικόβολλος Ὀπούντι-
 ος. — Θεογείτωι Θεοδώρου Μεγα-
 ρεῖ. ἔγγυος Λάμιος Φυλλάος. — Σω-
 κράτει Ἀρχίου Ἀθηναίωι. ἔγγυος
 40 Κάλλιξενοσ Τηλέφωι Ἡρακλειώ-
 τας. — Ἀρχίππωι Ἀρχίου Ἀθηναίωι.
 [ἔ]γγυος Πλείτων Τηλέφωι Ἡρα-
 [κλ]εῖώτας. — Ἀριστοκλεῖ Φαντία Με-
 [γα]ρ[ε]ῖ. ἔγγυος Σθεννεῦς Ὀπούν-
 [τιος]. — Δαμοκλεῖ - - - -
 45 - - - - ἔγγυος - - - -

a suppl. Weinreich; 21. 43. 44 Kla. || 11/2 aut scribendum Ξενοφῶντι, Εὐκλεῖ Ἐρετριεῦσι (cf. v. 49) aut sumendum quadratarium per negligentiam versum omisissse, quod praefero, quia in titulo a nusquam patronymicum deest. Kla. || 21 in nomine Φλόμαχος litterae lo ita exaratae, ut o in λ positum sit. — b suppl. Weinreich; 50 Kla. || 49 quodnam Ἄφροσ lateat, frustra sudavi, ut investigarem; prima littera fortasse K aut Π, altera fortasse A, tertia (M) certa videtur. 50 in. fortasse articulus τοῖς intellegendus. — c 55 post litteras ΤΟΣ, quae non in-

- b videtur quinque versus fractura interisse.
 ΔΕ[.]Λ[.]ΛΙ - - - -
 ἔδοσε τοῖς [Αἰτωλοῖς τῷ δεῖνι],
 Ἀλκιδάμωι, Νικοφ - - - -,
 Κριτόλαι Ἀργείοις I/[.]M - - - -
 50 τοῖς ἐε Ἄφροσ τοῦ ἐ[.]N - - - -]
 δοῖς πολιτείαν εἶμεν ἐν Αἰτωλ[.]Α]
 ἴσαν καὶ ὁμοίαν καθῶς καὶ τοῖς Ἄλ-
 λος Αἰτωλοῖς. vac.

intervallum 0,065

- c Ἀριστοξένοι Ἀριστοξένου Αἰγίεῖ. ἔγγυοι
 55 ΤΟΣ vacat Ποτειδανιεύς, Δίων vac.?
 vacat Κασίλιος vacat
 intervallum c. 0,015
 d ἐπὶ στραταγοῦ Αἰακίδα
 Καλλιέος, ἱππαρχέοντος
 Λαγέτα Ἡρακλειώτα, γραμ-
 60 ματεύοντος Ἀγεμάχου, Φο-
 λαντίου προξενίαν Αἰ-
 τωλοὶ ἔδωκαν κατὰ τὸν Ν[.]ό-
 μον αὐτοῖς καὶ ἐκγόνοις
 τοῖςδε· vac.
 65 Καλλιστράτωι Νικο^{στ}κράτεος Ἐρ-
 μιωνεῖ. ἔγγυος Αἰακίδας Καλλιεύ[.]C].
 Τιμοκράτει Ἀγίππου Ζακυνθίωι].
 ἔγγυος Πειθόλαος Σωσθενε[.]C].
 Σωσικράτει Μιλτιάδου Ἀθηναίωι,
 70 Περιάνδρωι Εὐμάχου Ἀθηναίωι].
 ἔγγυοι Ἀγεμάχος Φολάντιος, Ἀ[.]Γ[.]C]
 Δεσιεύς. — Ἀσωποκλεῖ Μεγακλε[.]C],
 Ἀκροτίμωι Αἰσχίου, Ἴσοκράτει Εὐφ[.]-
 λήτου Ἀθηναίωι. ἔγγυος [Παντα(?)]-
 75 λέων Δεσιεύς. - - - -
 τῷ Εὐφ - - - -

telliguntur, rasura; item v. 56 in.; inter v. 56 et 57 vestigia ΩΡΟ (supra ἐπὶ) et Υ (supra prius a vocis στραταγοῦ) tituli erasi. — d suppl. Weinreich; 71. 74 Kla. || 71 fin. Ἀγίων Weinreich coll. nr. 18b, quod tamen spatium excedit. || 73 in. K ex P correctum.

V. 1 Tempus tituli ex v. 35 et 43 definitur, ubi inter sponsos proxeniarum duo Opuntii apparent. Atqui Opuntii non nisi inter annos 245—ca. 236 Aetolorum fuerunt (Beloch IV 1, 618. 631; IV 2, 432. 529). Ergo huic spatio praetura ignoti Naupaetii ascribenda est, id quod praeter

alia imprimis Paediae v. 18 et Archippi v. 40 nomina comprobant. Lacuna vero nominis praetoris optime suppletur nomine Neoptolemi Naupactii, qui v. 27 ἔργως recensetur, atque revera hunc praetura functum esse ex nr. 17¹³¹⁻¹³⁵ et nr. 26 colligitur (cf. ad nr. 17¹³¹). Sed obstat, quod hic hipparchus et scriba sunt alii atque nr. 17¹³⁵, nisi forte sumendum est Neoptolemum non semel tantum praetorem fuisse i. e. alterutro loco notam secundae praeturae omissam esse, id quod saepe fit. Praetulerim autem supplementum v. 1 in dubio relinquere. 3 ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ ΝΑΥΠΑΚΤΙΟΣ = N. ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥ Ν., de quo cf. nr. 58. 4 ΔΑΜΟΣΕΝΟΣ ἩΡΑΚΛΕΙΩΤΑΣ = Δ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ἩΡ., ΜΑΡΤΥΣ arbitri a. 213/2, nr. 188³⁷; vix idem hieronymo Aetolorum ἄ. ΚΑΛΛΙΚΛΕΟΣ = a. 261/0 vel 256/5, Syll.³ 422. De familia cf. ad nr. 31²⁹. 13 ΛΥΣΙΜΑΧΕΥΣ cf. ad nr. 13⁷. 14 ΔΡΥΟΠΑΙΟΣ ΔΡΥΟΠΗ olim oppidum Doridis, postea Oetaeae, cf. Stählin *Hell. Thess.* 211. — ΔΗΜΟΝΟΜΟΣ ἈΓΑΘΙΟΥ ἘΡΕΤΡΙΕΥΣ eius pater aut filius in titulo sepulcr. IG XII 9, 516. 15 ΣΩΓΕΝΗΣ ΔΗΜΟΝΟΜΟΥ ἘΡΕΤΡΙΕΥΣ eius pater (aut filius?) exstat in catalogo IG XII 9, 246 B₆₁. 18 ΠΑΙΔΙΑΣ ἩΡΑΚΛΕΙΩΤΑΣ = Π. ΣΤΡΑΤΙΠΠΟΥ ἩΡ., de quo cf. nr. 52. 19 ΣΤΗΣΑΡΧΟΣ ΕΥΦΙΛΗΤΟΥ ἘΡΕΤΡΙΕΥΣ eius pater (aut filius?) in catalogo IG XII 9, 249 B₁₂₀. 27 ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ ΝΑΥΠΑΚΤΙΟΣ vide ad v. 1 et ad nr. 3 A₁₇. 29 ἈΡΙΣΤΥΛΟΣ ἘΡΕΤΡΙΕΥΣ cf. titulum sepulcr. Eretriensem (saec. III) ἈΡΙΣΤΥΛΟΣ IG XII 9, 324. 34 ΠΟΤΑΜΜΗΣ ad nomen cf. Bechtel *H. P.* 381; notabilis est genetivi forma Boeotica (Bechtel *Gr. Dial.* I 232). De Orehomeno vide ad nr. 17¹⁰². 36 ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΕΓΑΡΕΥΣ fortasse idem atque ΤΡΑΓΩΙΔΟΣ Θ. Μ., qui compluries in titulis Delis annorum 284—263 recensetur, cf. titulos ad IG XI 2, 105₁₇ enumeratos. 37 ΦΥΛΛΑΙΟΣ de situ non constat; fuit oppidum Aetolicum aut Locrense, cf. Nachmanson *Ath. Mitt.* XXXII 1907, 65. 39 ΚΑΛΛΙΣΕΝΟΣ ΤΗΛΕΦΟΥ ἩΡΑΚΛΕΙΩΤΑΣ idem fortasse hieronymo Aetolorum med. saec. III, Syll.³ 461. Nepos Telephi fortasse ΤΗΛΕΦΟΣ ἩΡ., ΜΑΡΤΥΣ manumissionis a. 200/199, *SGDI* 2116. 40 ἈΡΧΙΠΠΟΣ ἈΡΧΙΟΥ ἈΘΗΝΑΙΟΣ eius nepos ἈΡΧΙΠΠΟΣ ἈΡΧΙΟΥ ΒΑΤΘΕΝ, orator decreti a. 165/4, IG II² 949; cf. PA 2551. 43 ΣΘΕΝΝΕΥΣ ὈΠΟΥΝΤΙΟΣ non est idem atque ΣΘΕΝΝΕΥΣ hieronymo Aetolorum ἄ. ΝΙΚΑΪΔΑ = a. 253/2, Syll.³ 444 C; cf. ad v. 1. Quod mireris, quia nomen rarissimum est. An revera Opuntii iam ante 245 in dicionem Aetolorum venerunt? 55 ΠΟΤΕΙΔΑΝΙΕΥΣ cf. ad nr. 16¹³. — ΔΙΩΝ inter hieronymones Aetolorum ἄ. ἘΜΜΕΝΙΔΑ = a. 259/8 Syll.³ 424 B. 431, ἄ. ΔΙΩΝΟΣ = a. 255/4 (cf. ad nr. 195) Syll.³ 444 A, ἄ. ΠΡΑΔΧΟΥ = a. 250/49 Syll.³ 444 E Dio quidam exstat. 56 ΚΑΚΙΔΟΣ ethnicum ignotum; forma ΚΑΚΙΔΟΣ nr. 17⁹². 57 ΑΪΑΚΙΔΑΣ ΚΑΛΛΙΕΥΣ haud dubie idem qui ἄ. ΔΙΩΝΟΣ = a. 255/4 (cf. ad nr. 195) hieronymo Aetolorum (Syll.³ 444 A); videtur haud multo post praetorem v. 1 praetura functus esse (cf. etiam ad v. 69 et 73). 60 ἈΓΕΜΑΧΣ ΦΟΛΑΝΤΙΟΣ = Ἀ. ἘΠΙΝΙΚΟΥ Φ., ἔργως proxeniae(?) altera saec. III parte, nr. 24₁₁₋₁₃. ἈΓΕΜΑΧΣ quidam est hieronymo Aetolorum ἄ. ΔΙΩΝΟΣ = a. 255/4 (cf. ad nr. 195), Syll.³ 444 A, et ἄ. ἩΡΩΟΣ = a. 238/7, Syll.³ 499. ΦΟΛΑΝΤΙΟΣ nimirum idem ethnicum ignotum

atque Φόλας; cf. ad nr. 31¹¹⁵. 68 ΣΩΘΕΝΕΥΣ cf. ad nr. 71₉. 69 ΣΩΙΚΡΑΤΗΣ ΜΙΑΤΙΑΔΟΥ ἈΘΗΝΑΙΟΣ idem (= ΣΦΑΤΤΙΟΣ) ΤΑΜΙΑΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΩΤΙΚΩΝ fin. saec. III (IG II² add. 1304 b), cf. PA 13261. 72 ΔΕΣΙΕΥΣ cf. ad nr. 32₃₀. 73 ἈΚΡΟΤΙΜΟΣ ΑΪΣΧΙΟΥ ἈΘΗΝΑΙΟΣ idem (= ἸΚΑΡΙΕΥΣ) ΤΑΜΙΑΣ sacrorum Aesculapii a. 255/4 (IG II² 1534 B₂₇₃) et orator decreti ἄ. ΔΙΟΓΕΙΤΟΝΟΣ = c. a. 252/1 (IG II² 772), cf. PA 480.

26 PROXENIAE? Thermi in museo (inv. nr. 87). Fragmentum lapidis calcarii undique mutilum a. max. 0,24, l. max. 0,28, cr. 0,08. Litt. alt. 0,008, interv. vers. 0,008; Αξ, formae bonae. Titulus difficillimus lectu, cum lapis plane detritus sit. Exscripsi. *Ect.*

vestigia litterarum incertissima

- - - - - ΟΛ - - - - -
 ΣΤΡΑΤΑΓΕΟΝΤ]ΟΣ ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΥ ΝΑΥ[ΠΑΚΤΙΟΥ
 ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ (ΤΩΝ) ΑΙΤΩΛΩΝ] ΕΔΩΚΕΝ ΑΝΑΡΤΙ[ΩΝΙ (?) - - -
 5 - - - - - ΑΥ]ΤΟΙΣ ΚΑΙ ΕΚΓΓΟΝΟ]Σ (sic) - - -
 - - - - - ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ
 - - - - -

Suppl. Kla. De Neoptolemi Naupactii praetura alteri parti saec. III assignanda vide ad nr. 17¹³¹.

27 PROXENIAE? Thermi in museo (inv. nr. 74). Fragmentum stelae lapidis calcarii, a sinistra margo; a. max. 0,23, l. max. 0,37, cr. 0,11. Litt. alt. 0,009—0,01, interv. vers. 0,003—0,004; ΑκΣΦ. Exscripsi. *Ect.*

- - - - -

[- ΣΤΡΑΤΑΓΕΟΝΤ]ΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ Χ[- - - - - ἔργως]
 ... ΣΤ. ΛΕΟΥ ΦΥΣΚΕΥ]Σ, - - - - -]
 ΝΟΣ ἩΡΑΚΛΕΩΤΑΣ. vac.
 ἹΕΡΩΝΙ ΠΥΘΑΓΩΡΟΥ ἈΝΘΡΩΠΩΝΙ. ἐργως - - -]
 5 ἈΡΧΕΛΑΟΣ ... Υ... ΝΙ... ΑΣΤ[- - - ἔργως]
 ΠΥΡΡΙΑΣ ΤΙΜΑΓΩΡΟΥ ἩΡΑΚΛΕΩΤΑΣ. - - - Ἀλε]-
 [ΞΑΝΔΡΕ]. ἔργως ΕΥ - - - - -]
 ... Σ. vac.
 vacat versus unus
 [ΣΤΡΑΤΑΓ[ΕΟ]ΝΤ]ΟΣ - - - - -]
 10 [ΠΠΑΡ]ΧΕ[ΟΝΤ]ΟΣ - - - - -]
 - - - - -

Suppl. Kla. || 2 ΣΤ. ΛΕΟΥ in ectypo legere mihi videor, sed lectio dubia, quia apographum meum praebet ΣΤ. ΑΓΟΥ. Non fuit ΣΤΡΑΤΑΓΟΥ!

V. 6 ΠΥΡΡΙΑΣ ΤΙΜΑΓΩΡΟΥ ἩΡΑΚΛΕΩΤΑΣ praetor Aetolorum τὸ Α' = c. a. 223/2, cf. ad nr. 29. Apparet igitur titulum supra positum fere fini saec. III assignandum esse.

28 PROXENIA. Thermi in museo (inv. nr. 12A). Fragmentum lapidis calcarii ad basin pertinens, quod inaedificatum erat in ecclesia Ἄγιος Νικόλαος prope vicum Μόκιστα sita, a dextra et infra mutilum, a. 0,39, l. 0,39, cr. 0,17. Litt. alt. 0,006—0,012, interv. vers. 0,005; ΑΞΞ et Σ. Ed. Soteriades *Εφ.* 1905, 96 nr. 12. Exscripsi. *Ect.*

[CΤΡΑΤΑΓΕΟΝ]ΤΟC CΤΡΑΤΩΝΟ[C ΑΡ]-
 CΙΝ[ΟΕΟC] Τὸ ὅ ἑ ἔΔΟΞΕ ΤΟΙC Α[Ι]ΤΩ]-
 ΛΟΙC· ΑΡΙCΤΟΜΑΧΩ ΛΥCΙΜΑ[ΧΟΥ]
 ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩ ΔΕΔΟCΘ[ΑΙ ΠΡΟ]-
 5 ΞΕΝΙΑΝ ΚΑΙ ΙCΟΠΟΛΙΤΕ[ΙΑΝ ΚΑΙ]
 ΑΥΤΩΙ ΚΑΙ ΕΚΓΟΝΟΙC ΚΑ[Ι] ΑCΦΑΛΕΙ]-
 ΑΝ ΚΑΙ ΑCΥΛΙΑΝ ΚΑΙ ΠΟΛ[Ε]ΜΟΥ ΚΑΙ]
 ΕΙΡΑΝΑC ΚΑΙ ΤΑ ΛΟΙΠΑ Τ[Ι]ΜΙΑ, ΘCΑ]
 [Κ]ΑΙ ΤΟΙC ΑΛΛΟΙC ΠΡΟΞ[Ε]ΝΟΙC ΚΑΙ]
 10 ΕΥΕΡ[ΓΕ]ΤΑΙC ΔΙΔ[Ο]ΤΑΙ. ΕΓΓΥΟC
 ΤΑC ΠΡΟΞ[Ε]ΝΙΑC ΞΕΠ - - - -
 - - - - ΟCΥ - - - -

Suppl. Kla. Cum lapis valde detritus et difficilis lectu sit, Soteriades titulum mancum neque ab omni parte rectum dedit; itaque per errorem sumit inde a. v. 7 alterum decretum exstare. Sed singula afferre supersedeo; id tamen moneo non recte agnovisse sibi videri Soteriadem v. 10 ΕΝΓΥΟC(?), quod vocabulum in parte deperdita lapidis fuit; v. 12 habet Sot. ΝΟCΥ.

Praetorem Stratonem exeunti saec. III recte iam Plassart *BCH* XXXIX 1915, 128 attribuit, id quod litteratura et titulo nr. 59, qui docet primam praeturam post a. 218/7 fuisse, confirmatur. Cum vero post hunc annum soli anni 213/2 et 209/8—206/5 vacant (cf. ad nr. 2. 4_c, 29₁, 30₂, 31₁₀₆₋₁₀₈, 177), consentaneum est primam Stratonis praeturam a. 213/2, alteram apti intervalli causa (cf. ad nr. 29₁) a. 207/6 vel potius 206/5, quia prior annus tertiae Dori-machi I praeturae accommodatior est (cf. ad nr. 30₂), statuendam esse. De nepote et ipso praetore ca. med. saec. II cf. ad nr. 36₁.

29 PROXENIAE. Thermi in museo (inv. nr. 89 + x).

Duo fragmenta stelae lapidis calcarii inter se contigua, quae coniunxit Kla. Frg. a (nr. 89) a sinistra parte integrum (margo), a reliquis mutilum, a. max. 0,57, l. max. 0,52, cr. 0,115; frg. b (sine num. inv.) undique mutilum, a. max. 0,24, l. max. 0,15, cr. max. 0,048 (litteras huius fragmenti lineis subductis notavi). Litt. alt. 0,008—0,014, interv. vers. c. 0,005; Α κ Ξ Σ et ζ φ Ω, formae bonae. Exscripsi. *Ect.*

vac.
 α CΤΡΑΤΑΓΕΟΝΤΟC ΠΥΡΡΙΑ ΉΡΑΚΛΕ[ΩΤΑ]
 Τὸ ΤΡΙΤΟΝ, ΙΠΠΑΡΧΕΟΝΤΟC ΑΓΑ[Θ]Ε[Ω]ΝΟC]
 ΦΥCΚΕΟC, ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟC ΔΑΜ[ΟΤΕ]-
 ΛΕΟC ΦΥCΚΕΟC ΠΡΟΞΕΝΙΑΝ ΑΙΤΩΛΟΙ Ε[ΔΩ]-
 5 ΚΑΝ ΚΑΤ ΤὸΝ ΝΟΜΟΝ ΑCΚΛΑΠΙΔΑΙ. . . . -
 CΙΟΥ CΟΛΕΙ. ΕΓΓΥΟC ΔΑΜΟΤΕΛΗC ΤΕΛΕ-
 CΑΡΧΟΥ ΦΥCΚΕΥC - - - -
 CΘΕΝΕΟC ΑΙΓΙΝΑΤΑΙ. ΕΓΓΥΟC (!) [CΚΟΠΑC]
 CΩCΑΝΔΡΟΥ ΤΡΙ[ΧΟΝΕΥC, - - - -
 10 CΩΚΡΑΤΕΟC ΧΑΛΕΙΕΥC - - - -
 ΑΙ ΑΚΡΟΤΑΤΟΥ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩ. ΕΓΓΥ]-
 ΟC ΠΟΛΥΞΕΝΟC ΝΕ[ΑΠ]ΟΛΙΟC(?) - - - -
 ΟΛΥΜΠΙΩ ΕΥΜΗΛΟΥ ΚΩΡΩ[ΝΕΙ. ΕΓΓΥ]-

IG IX 1², 1

ΟC ΔΑΜΟΤΕΛΗC ΤΕΛΕCΑΡΧΟΥ [ΦΥCΚΕΥC]. 6
 15 ὅ ἑ ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΙ ΑΝΔΡΟΝΙΚ[ΟΥ. . . .].
 ὅ ἑ ἔΓΓΥΟC ΠΥΡΡΙΑC ΤΙΜΑΓΟ[ΡΟΥ ΉΡΑ]-
 ὅ ΚΛ ὅ ΕΦΤΑC - ὅ ἑ ΠΟΛΥ[ΚΛΕΙ] ΠΟΛΥ[ΚΛΕ]-
 ὅ ΟΥC ΑΘΗΝΑΙΩΙ. ΕΓΓΥΟC ΠΟΛΕΜ[ΑΡΧΟC]
 ὅ Λέων ὅ ΟC ΝΑΥΠΑΚΤΙΟC - Θεοδώρο[ι Κλε- vel Ne]-
 20 ΟCΤΡ[ΑΤΟΥ] CΥΡΑΚΟCΙΩΙ. ΕΓΓ[Υ]ΟC CΚΟΠ[ΑC CΩCΑΝ]-
 [Δ]ΡΟΥ ΤΡΙΧΟΝΕΥC - Δοκίμο[ι Αντιόχο]Υ]-
 ΤΑΙ. ΕΓΓΥΟC ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC ΝΙΚΙΑ ΚΑΛΥΔ[ΩΝΙΟC].
 ΛΥΚΙCΚΩΙ ΑΝΕΡΟΙΤΑ ΜΟΛ[Ο]CΟΙ. ΕΓΓΥΟC [CΚΟΠΑC]
 ΤΡΙΧΟΝΕΥC - *vac. 11 lit.* ΠΕΡΔΙΚ[ΑΙ. . . .].
 25 ΚΑΙ ΤΩΙ ΥΙΩ ΦΑΝΙΑΙ ΘΕCΑ[ΛΟ]C Ν[. . . .]. ΕΓΓΥ]-
 ΟC ΠΟΛΕΜΑΡΧΟC Λέων[ΟC ΝΑ]ΥΠΑΚΤΙΟC - ΞΕΝΟΦΩΝ]-
 ΤΙ ΕΥΡΥΛΕΟΝΤΟC ΑΙΓΙΕΙ. [ΕΓΓΥΟC - - - - -]
 . . . ΟC ΑΡCΙΝΟΕΥC - - - - -
 - - - - Ο Ι Ο - - - - -

Suppl. Kla. || 15—17 a sinistra laesura lapidis || 17—19 margo sinister inaequabilior || 19 in nomine ΛέωνοC laesura lapidis || 20 sq. versus a sinistra una littera, a dextra compluribus longiores quam praecedentes || 24 fin. ΦΑΝΙΑ? cf. v. 25 || 25 fin. latet nomen oppidi Thessalici; Ν[ΑΡΑΚΙΕΥC] Hiller || 26 fin. cf. Syll.³ 585 nr. 12.

V. 1 Adhuc una tantum praetura Pyrrhiae nota erat, quam Liv. XXVII 30,1 commemorat et Niese II 476 not. 4 recte a. 210/9 attribuit (cf. etiam Walek *Rev. Philol.* 1928, 10; falso Gillischewski alii a. 209/8). Cum vero in titulo supra posito inter sponsores enumeretur CΚΟΠΑC CΩCΑΝΔΡΟΥ ΤΡΙΧΟΝΕΥC (v. 8. 20. 23), qui, postquam tertium praetura a. 205/4 functus est (cf. ad nr. 31₁₀₆), a. 204 e patria discessit (Polyb. XIII 2,1), apparet tertiam Pyrrhiae praeturam ante hunc annum esse ponendam. Itaque siquidem inter singulas praeturas semel tantum tres (inter primam et alteram praeturam Archedami, cf. Gillischewski 61), ceteroquin autem plures anni interesse solent, illa praetura Pyrrhiae anni 210/9 tertia intellegenda erit. Alteram autem aliqua cum probabilitate a. 216/5 vindicaveris, quia anni 222—217 non iam vacant, atque primam, quae exstat nr. 31 *f. m* (cf. etiam nr. 2₉), fere a. 223/2. Ceterum de Pyrrhia cf. Gillischewski 24; ethnicum et patronymicum (ΤΙΜΑΓΟΡΟΥ, cf. v. 16 et nr. 31₁₈₋₅₁) adhuc ignota erant. Idem ἔΓΓΥΟC recensetur nr. 27₆ atque proxenia ab oppido Thaumacorum honoratur IG IX 2, 216, qui titulus ergo fin. saec. III tribuendus est. 3 ΔΑΜΟΤΕΛΗC ΤΕΛΕCΑΡΧΟΥ (v. 6. 14) ΦΥCΚΕΥC idem ἔΓΓΥΟC proxeniae nr. 31 *h* et fortasse hieronymno Aetolorum Α. ΉΡΥΟC = 238/7, Syll.³ 499. 8 CΚΟΠΑC CΩCΑΝΔΡΟΥ ΤΡΙΧΟΝΕΥC se. praetor Scopas II, de quo cf. ad nr. 31₁₀₈. 10 CΩΚΡΑΤΗC ΧΑΛΕΙΕΥC idem fortasse CΩΚΡΑΤΗC ΕΥΦΡΟΝΟC ΧΑΛΕΙΕΥC, ΜΑΡΤΥC manumissionis Delphis a. 194/3, *SGDI* 2124. 13 ΟΛΥΜΠΙΟC ΕΥΜΗΛΟΥ ΚΩΡΩΝΕΥC proxenia Delphica honoratur a. 181 et 177 (Syll.³ 585 nr. 91 et 109); eo auctore a. 172/1 Thebae ad Romanos deficient (Polyb. XXVII 1, 9). 17 ΠΟΛΥΚΛΑC ΠΟΛΥΚΛΕΟΥC ΑΘΗΝΑΙΟC statuarius (Θορίκιος), qui paulo ante a. 196 cum Timarchide fratre rei monetariae praefectus erat, cf. PA 11992, ubi stemma familiae. 18 ΠΟΛΕΜΑΡΧΟ-

Λέωνος Ναυπάκτιος· idem ἔγγυος proxeniae c. a. 223/2, nr. 31_f. 22 Ἀλέξανδρος Νικία Καλυδώνιος· sc. praetor Alexander (cf. ad nr. 30₁₀), de quo vide Gillischewski 40 (τὸ α' = 204/3, cf. ad nr. 95₁). 23 Ἀνερόϊτας· idem nomen in titulo Epirotico *SGDI* 1349. 26 Ξενοφῶν Εὐρύλεοντος Αἰγίεος· Interfuit priori Flaminini cum

Philippo colloquio et deinde Achaeorum legatus Romam profectus est a. 198/7 (Polyb. XVIII 1, 4; 10, 11; Liv. XXXII 32, 11); proxenia Delphica honoratus est a. 194 (Syll.³ 585 nr. 12). Pater Εὐρύλεων videtur idem esse qui praetor Achaeorum a. 210, Polyb. X 21, 1 (cf. Pomtow Syll.³ 585 not. 12).

30 CIVITATIVM DECRETA. Thermi in museo (inv. nr. 21). Fragmentum stelae lapidis calcarii undique mutilum praeter dextram partem, quae et ipsa inscripta est (b), a. 0,36, l. 0,35, cr. 0,21. Litt. alt. 0,005—0,01, interv. vers. c. 0,005; ΑΞΞΥΦ et φ. Ed. titulum, qui in fronte exstat (a), Soteriades ΔΕΛΤ. I 1915, 50 nr. 24 (vs. 2—9), 52 nr. 25 (vs. 10—17). Exscripsi. *Est.*

H. 188 p. 82

a

- - - ἈΛΞΞΟΜΕ[Ν.Σ.] ΛΑ[.] ΑΜ
intercaldum 0,025

[ΣΤΡΑ]ΤΑΓΕΟΝΤΟΣ ΔΩΡΙΜΑΧΟΥ
[ΤΡΙ]ΧΟΝΕΟΣ Τὸ ΤΕΤΑΡΤΟΝ, ἸΠΠΑΡ-
[ΧΕ]ΟΝΤΟΣ ἈΛΞΞΟΜΕΝΟΥ ΠΛΕΥΡΩ-
5 [ΝΙ]ΟΥ, ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟΣ ΣΦΑΚΙΑ
[Θ]ΕΣΤΙΕΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΝ Οἱ Αἴτωλοι[ι]
[Ε]ΔΩΚΑΝ ΚΑΤ ΤὸΝ ΝΟΜΟΝ ΣΩΣΙΑ[ι]
[Κ]ΑΛΛΙΦΑΝΕΟΣ ΒΟΥΤΑΙΕΪ — ΤΗΛΕ-
[Φ]ΑΝΕΙ ΝΕΒΡΕΪΟΥ ΝΑΥΠΑΚΤΙΩΙ.
10 ΣΤΡΑΤΑΓΕΟΝΤΟΣ ἈΛΞΞΑΝΔΡΟΥ ΚΑΛΥ[ΔΩ(ΝΙ)]-
ΟΥ Τὸ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑΝ Αἴτωλοι ἔ-
ΔΩΚΑΝ ΚΑΤ ΤὸΝ ΝΟΜΟΝ ΝΙΚΑΡΧΩΙ ΣΙΜΟ[Υ]
ΠΛΕΥΡΩΝΙΩΙ — Δωροθέφι Δορκίωνος
ΔΥΜΑΪΩΙ. ἔγγυοι Ἀλέξανδρος Νικία[ι]-
15 [Α Κ]ΑΛΥΔΩΝΙΟΣ, ΔΙΚΑΙΑΡΧΟΣ Ἀλεξάνδ[ου]
[ΡΟΥ ΤΡΙΧ]ΟΝΕΥΣ. ΚΑΙ ΜΕΝΑΝΔΡΟΙ ΜΑ...
- - - - - Ἰ Δ Ρ - - - - -

b

- - - Δ Η Λ ! - - -
...ΟΥ ΤΡΙΧΟΝΕ[ΥΣ].
20 [Α]ΡΙΣ ἢ ΤΟΤΕΛΕΙ Π...
ἌΡΓΕ[Ι]ΩΙ. ἔγγυοι ΔΑΜ[ΟΚΡΙ]-
ΤΟΣ ΣΤΡΑΤΑΓΟΥ ΚΑΛΥΔ[ΩΝΙ]-
ΟΣ, ΝΙΚΑΓΟΡΑΣ ΣΤΡΑΤ[ΑΓΟΥ]
ΦΥΣΚΕΥΣ. ἢ ΛΥΣΙΜΑ[ΧΩΙ]
25 ΦΑΨΛΟΥ ἌΡΓΕΪΩΙ. ἔγγυοι
ΔΑΜΟΚΡΙΤΟΣ ΣΤΡΑΤΑΓΟΥ
ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ, ΝΙΚΑΓΟΡΑΣ
ΣΤΡΑΤΑΓΟΥ ΦΥΣΚΕ[ΥΣ].
ΘΡΑΣΥΚΛΕΪ ἌΝΔΡ...
30 ἌΡΓΕΪΩΙ. ἔγγυοι [ΔΑΜΟΚΡΙΤΟΣ]
ΣΤΡΑΤΑΓΟΥ Κ[ΑΛΥΔΩΝΙΟΣ].
ΝΙΚΑΓΟΡΑΣ ΣΤΡΑΤΑΓΟΥ
ΦΥΣΚΕΥΣ ...
ἌΣΚΚΛΗ[ΠΙ] ... ἔγγυοι-
35 ΓΥΟΙ Δ - - - - -
Ν Α Ο - - - - -

Suppl. a Sot., b Kla. || 1 non exhibet Sot.; nimirum finis decreti praecedentis || 5 fin. legit Kla.; Σ Α... Sot. || 10/11 ΚΑΛΥ[ΔΩ]ΝΙΟΥ Sot., non recte; nam v. 11 incipit a litteris ΟΥ; sed cum v. 10 fin. post Υ spatium duarum tantum litterarum relinquatur, vitium quadratarum est sumendum || 12 fin. legit Kla. || 14 fin. idem || 16 idem; - - ΤΙΑΙ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ Μ - - Sot. Verba καὶ Μ. Μ. postea addita videntur (reliquas lectionis varietates omitto) || 20 in. post Σ laesura lapidis || 24 fin. spatium sufficit etiam ad supplementum ΛΥΣΙΜΑ[ΧΙΔΑΙ] || 29 fortasse ἌΝΔΡ[ΟΚΛΕΟΣ] || 34 fortasse ἌΣΚΚΛΗ[ΠΙΔΑ ἌΡΓΕΪΩΙ].
a V. 2 De praetore Dorimacho I Nicostrati f. cf. Gillischewski 6. Cum Dorimachi praetura anni 219/8 (Polyb. IV 67,1) prima sit — neque enim iam antea eum praetorem fuisse docet Polyb. IV 3, 5, ubi a. 221 νέος ὢν dicitur —, inter 219/8 et 200/199 tres praeturae statuendae sunt (cf. Gillischewski 61). Iam vero a. 211/10 (Polyb. IX 42, 1) aliam praeturam Dorimachi exstare recte demonstravit Niese II 476 not. 4 (frustra denuo hoc negavit Walek *Rev. Philol.* 1928, 11), scilicet secundam, quia anni inter 219—211 non iam vacant (vide ad nr. 28). Quartam autem praeturam quam proxime ad a. 200/199 admovendam esse consentaneum est; eam igitur a. 203/2 aut 202/1 fuisse ex eis sequitur, quae ad nr. 31₀₈ adnotavimus (atque tertia probabiliter a. 207/6 vindicanda erit). 4 ἈΛΞΞΟΜΕΝΟΣ

ΠΛΕΥΡΩΝΙΟΣ· domum habebat Delphis, qua a. 190 privatus est, Syll.³ 610₇₇. 6 Θεστιεός· de hac gente Aetolorum eiusque capite (in colle Βλοχός) cf. Woodhouse Aetolia 86. 189; Soteriades ΠΡΑΚΤΙΚΑ 1899, 63. 8 ΒΟΥΤΑΙΕΥΣ· vide ad v. 9. 9 Videlicet tunc temporis Naupactus non Aetolorum fuisse potest. Sed a. 210/9 etiamtum in dicione Aetolorum est, nr. 29₁₉. Inde concludendum mihi quidem videtur Aetolos hanc urbem a. 206, quo anno pax inter Aetolos et Philippum facta est (sic recte Niese II 501 not. 2, cf. Holleaux *Rome, la Grèce et les mon. hellén.* 254 not. 5; a. 205 frustra defendere studet Walek *Rev. Philol.* 1928, 22/3), amisisse. Neque tamen diu; nam a. 200 Naupactus rursus Aetolorum esse docet Polyb. XVI 27, 4 (cf. etiam praetorem anni 199/8 Chalepum, qui Naupactius est, Gillischewski 31). Quae cum ita sint, probabile fit Butaenses (cf. ad nr. 13₃₄), qui tum item non Aetolorum fuerunt (v. 8), et ipsos in finibus Ozolarum haud procul a Naupacto habitasse (cf. *Ath. Mitt.* XXXII 1907, 65/6; *BCH* XXXIX 1915, 130 not. 1); vide etiam ad nr. 102₁₀. Ceterum etiam a. 182/1 Naupactus non Aetolicam fuisse docet nr. 31₀. 10 Ἀλέξανδρος Καλυδώνιος· Altera Alexandri praetura = a. 196/5 (Gillischewski 40); eiusdem anni est nr. 31₆. Scilicet idem est qui v. 14 ἔγγυος, ita ut nunc nomen patris enotescat (cf. etiam nr. 29₂₂ et 31₁₆); filius est ΝΙΚΙΑΣ Ἀλεξάνδρου Καλυδώνιος,

hieronymno Aenianum a. 178, Syll.² 636 (cf. ibid. not. 9). 13 Apparet igitur a. 196/5 Pleuronios non Aetolorum in potestate fuisse; attamen praetor anni 186/5 Pleuronios est (Pantaleon, cf. Gillischewski 57). Certiora enucleari non posse videntur, sed cf. etiam ad nr. 31^{26, 27}. 15 ΔΙΚΑΙΑΡΧΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΤΡΙΧΟΝΕΥΣ est praetor Aetolorum τὸ Α' = a. 195/4 (Gillischewski 42; cf. etiam nr. 187), frater praetoris Thoantis (Gillischewski 44); nomen patris hic primum occurrit.

b Cum litteratura plane eadem sit, videtur hic quoque titulus a. 196/5 attribuendus esse. 21 ΔΑΜΟΚΡΙΤΟΣ ΣΤΡΑΤΑΓΟΥ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ praetor Aetolorum τὸ Α' = a. 200/199 (Gillischewski 27); nomen patris hic primum obvium, cf. etiam ad nr. 31⁶¹. 23 ΝΙΚΑΓΟΡΑΣ ΣΤΡΑΤΑΓΟΥ ΦΥΣΚΕΥΣ filius fortasse est ΣΤΡΑΤΑΓΟΣ ΦΥΣΚΕΥΣ, ΜΑΡΤΥΣ manumissionis tituli Wilhelm *Beitr.* 129 (saec. II, paulo ante 166).

31 CIVITATIVM ET PROXENIARVM DECRETA. Thermi in museo (inv. nr. 31). Per magna stela lapidis calcarii, quae infra cardinem habet, inventa ΠΑΡὰ τὸ ἐκκλησίδιον Ἀγία Τριάς, νοτίως τοῦ ναοῦ Θερμίου Ἀπόλλωνος ἐν τῇ γωνίᾳ ἐκείνῃ τοῦ τεμένους ὑπὸ τοῦς βράχοις τοῦ βοῦνοῦ Μέγα-Λάκκου, ὅπου εὑρέθησαν πλείται βάσεις λίθιναι, ἐξ ὧν ἡγεϊρόντὸ ποτε ἐνεπιγράφοι στήλαι; a. 1,83 (sine cardine, qui ipse a. 0,11), l. 0,67, cr. 0,26. Lapis et in fronte (A) et in latere dextro (B) inscriptus legendo magnas praebet difficultates, non modo quod superficies hic illic plane detrita vel crasa est sed etiam quod latus dextrum nunc ita positum est, ut non satis commode oculis perlustrari possit; itaque huius lateris titulos (s. f) praecipue ectyporum ope lectos damus; de dispositione singulorum titulorum cf. imaginem. Litt. alt. a 0,009 b 0,01 c 0,009 d 0,01 e 0,01 f 0,01 g 0,01 h 0,011 i 0,01 k l m n 0,01 o c. 0,008 p 0,01 q 0,01 r c. 0,008 s t 0,01, interv. vers. a c. 0,005 b 0,006 c 0,005 d 0,005 e c. 0,003 f 0,005 g 0,005 h 0,005—0,007 i 0,003—0,005 k l m n 0,003 o non constans p 0,003 q 0,003 r non constans s t 0,005; a ΑΞ, b ΑΞΞ, c Α, d Α et ΑΞΠΞ, e ΑΞΥ, f ΑΞ et ΞΞ et ΣΥ, g = f sed magis coartatae, h ΑΞΥ, i ΑΣΥ, k l m n ΑΞΠ et ΡΞ et Σ formae crassae, o Α formae crassae. p = k, q = k sed paulo negligentius scriptae et saepe Λ = Α, Γ = Ε, Θ = Ο, r = ο, s t ΑΚ ΞΠ et ΡΞ et Σ. Ed. d Soteriades ΔΕΛΤ. I 1915, 55 nr. 31; idem (melius) apud Plassart *BCH* XXXIX 1915, 130; cf. Pomtow *Klio* XVI 129 not. 1. m Soteriades ΔΕΛΤ. I c. 54 nr. 28. n idem l. c. 48 nr. 19A. o idem l. c. 55 nr. 32. p idem l. c. 49 nr. 19B (Cauer-Schwyzler nr. 386a). Ad s cf. Pomtow *Klio* XVII 197. Exscripti *Ect.*

cf. Add. p. 23

A		B	
a	k		s
b			
c	0,30		
d			0,032
e		l	t
0,035		m	
f		0,043	
		n	
		o	
g		p	
0,06		0,07	
h		q	
		r	
i			0,33
vac. ? 0,09			

40 ΚΑΛΛΙΕΥΣ. ὁ ἈΛΕΞΙΩΝΙ ΤΕΛΕΣΑΡΧΟΥ ΒΟΥΤΙΩΙ.
 ἘΓΓΥΟΙ ΧΑΡΙΛΟΣ, ΦΩΣΙΚΡΑΤΗΣ ΟΙΑΝΘΕΪΣ.
 ἘΔΑΤΑΜΝΩΙ, ΜΕΝΑΝΔΡΩΙ ΜΕΝΩΝΟΣ ΚΑΥΝΙΟΙΣ.
 ἘΓΓΥΟΣ ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΣ ΛΕΩΝΟΣ ΝΑΥΠΑΚΤΙΟΣ.

octo versus evanidi

8
 45 [..⁵!..]τέλει, Φίλωνι Στράτου Ἡρακλεώταις
 ἐκ τοῦ Πόντου. ἔγγυοι Πυρρία(ς) Ἡρακλεώτας,
 Σκόπας Τριχονεύς. ὁ Εὐχάρων(ι) (!), Εὐνοστίδαι
 ..⁵..ου Θεσπρωτοῖς. ἔγγυοι Πυρρίας Ἡρακλε-
 [ώτ]ας, Σκόπας Τριχονεύς. ὁ Σώσοι Ἀγενόμου Κρη-
 τῆ Ἐλευθερναῖοι. ἔγγυος Κρινόλαος Στράτιος.
 50 ..⁵..νη Θ...⁵... Κορωνεῖ. ἔγγυοι Πυρρίας
 [Τιμα]ρ[ό]ρου Ἡρακλεώτα(ς), Εὐάρχος Ἐγγοραῖος.

quattuor versus evanidi

intervallum 0,06

h
 ..⁵!..ύωνι Νικολαῖδα, Πολύμναστίδα(ι)
 [Πρ]ωτίππου Κορωνεῖος. ὁ Δαίτωνι Ἄρχια
 ..⁵..τέ. ὁ Κάλαι. ...⁵... Θεσπιδεῖ.
 55 [ἔ]γγυος Δαμοτέλης Τελεσάρχου
 [Φυ]κεύς. vac.

undecim versus evanidi

..⁵..ΧΩΙ..ΤΩ - - - - -
 ..⁵..Υ...⁵...ΤΟΥΧΑΙΝ[- - ἔγγυος?]
 ..⁵!..τας Πυρρία Ἡ[ρακ]λεώτας. vac.
 i 60 ΣΤΡΑΤΑΓΕΟΝΤΟΣ ΦΙΛΛΕΑ ΣΤΡΑΤΙΟΥ,
 [Ι]ΠΠΑΡΧΕΟΝΤΟΣ ΔΑΜΟΚΡΙΤΟΥ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΥ,
 ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟΣ ΛΥΚΟΥ Ν[.]Λ[.]ΕΑΤΑ
 [ΠΡΟΞ]ΕΝΙΑΝ Αἴτωλοι ἔδωκαν αὐτοῖς
 [κ]ατὰ τὸ(ν) νόμο(ν)· (incerta vestigia litterarum)
 65 [Ε]ὐθυμίδαι, Πασιθεμίαι Κο - - - -
 ..⁵..ε. ἔγγυος Φιλλεάσ Ἐπινίκου Στράτιος.
 [..⁵κ]ρίτωι, Εὐ⁵ θυμ[ι]δαί Ἀριστομάχου
 [Χαλκ]ιδεῶσι. ἔγγυος Σκόπας Σωσάνδρου
 Τριχονεύς. ΑΘΛΚ. ⁵..Σ
 70 ..⁵!..ΑΙ..ΡΩΙΜ. ⁵..Ω..ΛΙ[.]Λ - - - -
 - - - - Ε[.]ΙΧΕΝΕ..ΝΑ...ΧΡ - - - -
 - - - - ΙΛΛ..Ω..Υ[.]ΕΥ - - - - -
 - - - - Α - - - - -

vacat? (0,08)

ΣΤΡΑΤΑΓΕΟΝΤΟΣ ΣΚΟΠΑ ΤΡΙΧΟΝΕΟ[ς] u
 τὸ τρίτον, ἱππαρχέοντος φαίνεα
 Ἄρσινοός, γραμματέυοντος θόα
 Τριχονέος πολιτεῖαν Α[ι]τ[ι]τ[ι]ωλο[ι] ἔδ[ω]-
 110 ΚΑΝ ΚΑΤΑ Τὸν νόμον ὁ Μυρτίλωι,
 Σωτέαι Κτησίππου Πυργίται[ς],
 Φειδίπ(π)οι Ὀλυ(μ)πίχου Ἡρακ(λ)εώτ[αι]
 ἐκ τοῦ Πόντου. vac.
 ΣΤΡΑΤΑΓΕΟΝΤΟΣ Ἀρχεδάμου o
 115 Φόλα τὸ τρίτον πολιτεῖαν
 Αἴτωλοι ἔδωκαν κατὰ τὸν [η]δ-
 ΜΟΝ Ἐπιγόνωι Ναυπακτίωι.

intervallum 0,025

ΣΤΡΑΤΑΓΕΟΝΤΟΣ ΣΚΟΠΑ ΤΡΙΧΟΝ[ι] p
 ΟΥ Τὸ τρίτον, ἱππαρχέοντος φαίν[ε]-
 120 ΑΣ Ἄρσινοός, γραμματέυοντο[ς]
 Θόα Τριχονέος προξενίαν Αἴτω-
 λοι ἔδωκαν κατὰ τὸν νόμον
 Ἡρακλεῖτωι, Ζήνωνι Δάμωνος
 Θηβαῖοι Βιωτοῖς. ἔγγυος Σκό-
 125 ΠΑΣ Σωσάνδρου Τριχονεύς.

tres versus evanidi

intervallum 0,07

Δοκίμοι Ἀντιόχου Ταλαῶνοι. ἔγγ[υ]- q
 οι Ἀέροπος Εὐάλκου Ἀμβρακιώτα[ς],
 Ξέναρχος Πυθοκλέος Στράτι[ος].
 Κλεάρχου, Νικάνορι Ἀντάνορος
 130 [-]δεφνοῖς Ἀπειρώταις. ἔγγυος
 Δαμόκριτος Στρατάγου Καλ[υ]-
 δώνιος. ὁ Δεῖνωνι Νέστωρος
 [Εὐ]ρωπίωι. ὁ Ἀνδρονίκωι Ἀναξάν-
 δρου Ἐγχιστόι Ἀπειρώται. ἔγγ-
 135 γος Δαμόκριτος Στρατάγου Κ[α]-
 [λ]υδ[ώ]νιος. vac.
 ΣΤΡΑΤΑΓΕΟΝΤΟΣ Ἀρχεδάμου r
 Φόλα τὸ τέταρτον - - - -
 - - - - -
 140 ΠΡΟΞΕΝΙΑΝ Αἴτωλοι ἔδωκαν κατὰ
 τὸ(ν) νόμον Φίλωνι Κλέτορος
 Ἀλεξανδρεῖ. ἔγγυος Μενέδ-
 [αμ]ος Στράτιος. vac.

vacat 0,33

B

- 8 [έ]πι ΣΤΡΑΤΑΓΟΥ ΠΑΝΤ[Α]λέ[ω]-
 145 ΝΟΣ ΠΛΕΥΡΩΝΙΟΥ ΤΟ ΠΕΜΠΤΟ[Ν],
 ΙΠΠΑΡΧΕΟΝΤΟΣ ΑΓΕΛΑΟΥ Α[Ρ]οι]-
 ΝΟΕΟΣ, ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟΣ [Δ]ε-
 ΛΩΝΟΣ ΤΡΙΤΕΟΣ ΠΡΟΞΕΝ[Ι]ΔΗ
 ΑΙΤΩΛΟΙ ΕΔΩΚΑΝ ΑΥΤΟΙΣ [ΚΑΙ ΕΚ]-
 150 ΓΟΝΟΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ ΤΟΥ[Τ]Ι[Δ]ΕΙ[ΔΕ].
 ΓΕΙΤΑΙ ΑΝΤΙΠΑΤΡΙΔΟΥ ΧΑΛΚ[Ι]ΔΕΙ[ΔΕ].
 ΕΝΓΥΟΣ ΑΡΧΥΤΑΣ ΛΑΜΕΝ[Ε]ΟΣ
 ΑΜΦΙΣΣΕΥΣ. *vac.*
 ΦΑΝΗΤΙ ΔΕΙΝΙΟΥ ΧΙΟΙ. ΕΝΓΥΟΣ Α[Ρ]-
 155 ΧΥΤΑΣ ΛΑΜΕΝΕΟΣ ΑΜΦΙΣΣΕΥΣ.
 ΑΣΚΛΑΠΙΑΔΑΙ ΑΡΙΣΤ...ΟΥ Χ[ΑΛΚΙ]-
 ΔΕΙ. ΕΝΓΥΟΣ ΠΑΤΡΩΝ ΕΥΘΟΥ [ΗΡΑΚΛΕ]-
 ΩΤΑΣ. — ΔΑΜΟΣΘΕΝΕΙ ΔΑ[Μ]ο]-
 ΘΣΕΝΟΥΣ ΚΟΡΚΥΡΑΙΩΙ, - -
 160 ΤΟΚΛΕΙ ΜΕΓΑΛΑΝΤΟΥ Ε - -
 ΨΟΝΟΙ, ΜΕΝΑΙ[ΧΜ]ΟΙ ΓΕ - -
 [Ο]Υ ΓΟΝΤΡΥΝΙΟΙ. ΕΝΓ[Υ]ΟΙ - -
 ...Σ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΊC - -
 [.. —] ΖΗΝΩΝΙ ΔΙΟΥ - -
 165 [.. ΑΝ]ΤΙΟΧΕΙ. ΕΝΓΥΟΣ ΑΛ - -
 ...ΝΟΥΣ ΥΑΙ[Ο]C. — ΤΩΙ ΔΕΙ[Ε]-
 [ΝΙ ΤΟΥ ΔΕΙΝΟC] Α [ΤΩΙ ΔΕΙΝΙ - -]
 [..]ΟΥ ΑΙΓΙΕΟΙC, ΊC - -
 ΔΕΙ. ΕΝΓΥΟΙ ΑΝΑ[-, ΑΠΟΛ]-
 170 ΛΩΝΙΟC ΝΙΚΡΕΤ[Ρ]ΑΤΟΥ ΑΛ - -
 [Ε]ΥΓΕΙΤΟΝΙ ΜΙ[Ι] - - - ΕΝΓΥΟC
 ΞΕΝΟΦΑΝΗC ΑΡΧΥΤΑ ΑΜ[ΦΙ]CCEΥC.
 [Κ]ΛΕΘΕΝΕΙ ΚΟΝΦΟC Α - -
 [..]. ΕΝΓΥΟΙ ΤΕΙCΙΑC, ΚΛΕΙΝΙ[C ΤΡ]Ι]-
 175 [ΤΕ]ΙC. — ΚΛΕΩΝΙ ΑΙCΧΡΙΑ ΑΧΑ[Ι]ΟΙ
 [Ε]Ξ ΑΙΓΙΟΥ. ΕΝΓΥΟΙ ΤΕΙCΙΑC, [ΚΛΕΙ]-
 [Ν]ΙC ΤΡΙΤΕΙC. — ΠΟΛΥΞΕΝΩ[Ι]
 [Κ]ΡΙΤΟΥ ΙCΤΙΑΙΕΙ. ΕΝΓΥΟC - -
 [Κ]ΑΛΛΙΕΥC. — ΑΡΧΕΜΑΧΟΙ ΝΙΚΟ-
 180 [Λ]ΑΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΙ. ΕΝΓΥΟC Ν - -
 ΜΕΝΕΑ ΧΑΛΕΙΕΥC. *vac.*
interuallum 0,032
 1 επί ΣΤΡΑΤΑΓΟΥ ΛΥΚΩΠΟΥ Κ[Α]-
 ΛΥΔΩΝΙΟΥ ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ, ΙΠΠΑΡΧΕ-
 ΟΝΤΟC ΑΡΙCΤΩΝΟC ΤΡΙΧΟΝΕ[Ο]C,
 185 ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟC [ΦΑ]-
 ΛΑΥCΙΑ ΘΕΑΝΙΟΥ ΠΟΛΙ[ΤΕ]Ι]-
 ΑΝ ΑΙΤΩΛΟΙ ΕΔΩΚΑΝ ΑΥΤΟΙC
 ΤΟΙC ΚΑΙ ΕΓΓΟΝΟΙC ΚΑΤ[Α]
 ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ ΤΟΙCΔΕ. *vac.*
 190 ΝΙΚΟΛΑΩΙ ΝΙΚΩΝΟC ΚΟΡ[Ε]ΙΝ]-
 ΕΙΩΙ, Δ[Ι]ΩΝΙ ΜΙΚΚΟΥ ΦΩΚ[Ε]Ι].
*in eis quae subsequuntur nihil nisi hic
 illis una alterave littera legitur, quod lapis,
 qui usque ad inferiorem marginem in-
 scriptus erat, consulto videtur levigatus esse.
 Unus versus post interuallum decem ver-
 sum solum clarissime exstat seu non
 deletus seu postea additus:*
 ΜΕΝΙΠ[Τ]ΟΙ ΔΙΟΝΥCΙΟΥ ΘΕCΤ[Ε]Ι]-
 [ΕΙ - - - - -]

a suppl. Kla. || 6 in. apographum ΛΕΩΝΟΣ, quod ectypo comprobari videtur; sed v. 5 fin. spatium ad nomen supplendum non suppetit; ergo aut lectio falsa et nomen aliquod casu nominativo dictum supplendum aut scriba post εγγος nomen omisit (fortasse ΠΟΛΕΜΑΡΧΟC, cf. v. 43). || 9 in. suppl. Preuner. — e suppl. Kla. coll. IG IX 2, 216₁₃. — d lectionem Soteriadis correxit vel complevit Weinreich ex ectypo || 22/3 [Δει]ν[ι]ππωι Pomtow *Klio* XVI l. c., quod lapide redarguitur || 23 alterum Π in nomine ΦΙΛΙΠΠΩΙ supra litteram Ω additum; ΑΡΙCΤΟΜΑΧΟΥ in rasura. — e suppl. Kla. || 26 in. lectio non satis certa. — f 29 med. ΘΕΟ ΔΩΙΟΥ || 30 in. littera octava (Σ) ex Υ correcta || 33 med. rasura || 37 med. ΜΕCΣΑΝΟΙC. — g 45 med. ΠΥΡΡΙΑΗΡ || 46 med. nomen incertum: apographum ΕΥΧΑΡΩΝ[Ν], sed in ectypo legere mihi videor ΕΥΧ ΑΛ[?]; ad ΕΥΧΑΡΩΝΙ spatium non suppetit || 51 in. cf. v. 18 || 51 med. ΤΑΕΥ. — h suppl. Kla. || 52 in. [ΠΟΛ- vel ΠΟΥΛ]ΩΝΙ Hiller coll. Bechtel *H. P.* 380 || 53 fin. fortasse etiam ΑΡΧΙΑ[ΔΑ] || 54 med. in ectypo legere mihi videor ΕΥΧ ΑΛ[?]; ad ΕΥΧΑΡΩΝΙ spatium non suppetit || 51 in. cf. v. 18 || 51 med. ΤΑΕΥ. — k suppl. Kla. || 52 in. [ΠΟΛ- vel ΠΟΥΛ]ΩΝΙ Hiller coll. Bechtel *H. P.* 380 || 53 fin. fortasse etiam ΑΡΧΙΑ[ΔΑ] || 54 med. in ectypo legere mihi videor ΕΥΧ ΑΛ[?]; ad ΕΥΧΑΡΩΝΙ spatium non suppetit || 51 in. cf. v. 18 || 51 med. ΤΑΕΥ. — l suppl. Kla. || 52 in. [ΠΟΛ- vel ΠΟΥΛ]ΩΝΙ Hiller coll. Bechtel *H. P.* 380 || 53 fin. fortasse etiam ΑΡΧΙΑ[ΔΑ] || 54 med. in ectypo legere mihi videor ΕΥΧ ΑΛ[?]; ad ΕΥΧΑΡΩΝΙ spatium non suppetit || 51 in. cf. v. 18 || 51 med. ΤΑΕΥ. — m lectio et supplementa Soteriadis lapide refelluntur || 103 propter spatium ΑΡΓΟΥΡ[Ι]ΟΙC verisimilius quam ΑΡΓΟΥΡ[Α]ΙΟΙC, cf. Steph. Byz. s. v. ΑΡΓΟΥΡΑ. — n lectionem Soteriadis compleverunt vel emendaverunt Hiller et Weinreich ex ectypo, consentit lapis. || 112 ΦΕΙΔΙΠΟΙΟΛΥΠΙΧΟΥΗΡΑΚΕΩΤ. — o. p lectionem Soteriadis vel complevit vel correxit Weinreich ex ectypo, consentit lapis. — q suppl. Kla. || 130 in. fortasse scribendum [Με]ΔΕΩΝ[Ι]ΟΙC coll. Steph. Byz. s. v. ΜεΔΕΩΝ (- εCΤΙ ΚΑΙ ΤΗC ΗΡΕΙΡΟΥ ΠΟΛΙC). — r suppl. Kla. || 138 med. lectio non satis certa || 138/9 dubito an hic omnino quicquam exaratum fuerit; neque enim ulla litterarum vestigia discipiantur neque spatium sufficit ad supplementa usitata (ΙΠΠΑΡΧΕΟΝΤΟC ΤΟΥ ΔΕΙΝΟC, ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟC ΤΟΥ ΔΕΙΝΟC) || 141 in. ΤΟΝΟΜΟΝ. — s. t suppl. Kla. usus hic illie supplementis Hilleri et Weinreichii || 147 fin. [Φ]ΩΝΟC Hi. coll. *SGDI* 1730, || 156 med. ni fallor legendum ΑΡΙCΤΑ[ΡΧ]ΟΥ || 157 fin. lectio dubia, sed cf. *CIG* 7188. 7877 || 161 in. tres primae litterae valde incertae || 169 in. prima littera fortasse Ν || 185 fin. suppl. Pomtow apud Weinar. in schedis coll. *Syll.* 499, || 192 in. ΜΕΝΙΠΟΙ.

Omnes tituli, quos lapis exhibet, proxeniarum vel civitatum decreta sunt. Quae non uno eodemque anno perscripta sunt sed diversis temporibus atque ita quidem,

ut non sit observatus annorum ordo. Immo inter antiquiores intercalatae sunt inscriptiones recentioris aetatis, seu quod intervallum vacabat seu quod tituli quidam delati sunt. Nam hic illic decreta in rasura exstare certum est, aliis locis hoc certa ratione diiudicari nequit.

a Tempus: Secundum litteras exeuntis saec. III a. Chr.; confirmatur haec temporis definitio, quod ἈΓΕΛΑΟΣ ἈΡΧΙΝΟΕΥΣ (v. 2) fin. saec. III hipparchus fuit, cf. v. 146. — Notatu dignum est hoc titulo duobus Delphis — tertio v. 84 — proxeniam vel civitatem ab Aetolis conferri. Comprobatur igitur certa ratione sententia eorum, qui sibi persuaserant Delphos etiam temporibus dominationis Aetolorum tamen in sympolitia eorum non fuisse, cf. Syll.³ 480 not. 4; P. Roussel *BCH* L 1926, 132. 7 ΚΑΡΧΥΕΐ ethnicum ignotum: ΚΑΡΧ certum, de reliquis litteris non satis constat. 10 ΠΡΟΞΕΝΙΑΣ ΤΙΜΑΝΔΡΟΥ. An huius pater ΤΙΜΑΝΔΡΟΣ ἘΡΙΝΑΪΟΣ, ΤΑΜΙΕΥΩΝ Aetolorum c. a. 262 (nr. 3 A₂₁)?

b Tempus: Alexandri I Calydonii altera praetura = a. 196/5 (Gillischewski 40). 14 ἈΡΝΙΑΣ ΠΟΛΥΚΡΙΤΟΥ ΛΑΡΙΣΙΑΟΣ: eius nepos videtur esse [ΚΑ]ΕΑΡΧΟΣ ἈΡΝΙΟΥ ΛΑΡΙΣΙΑΟΣ, hieronymo Thessalorum a. 117 (Syll.³ 826 B I₂₄). 16 Fideiussor est nimirum praetor ipse, cf. ad nr. 30₁₀; idem hipparchus recensetur infra v. 75.

c Tempus: Secundum litteras eiusdem fere aetatis atque *b*. 18 Sponsor scilicet idem qui praetor tituli *f* et *m*.

d Tempus: Phaenae Arsinoensis altera praetura = a. 192/1 (Gillischewski 35). 20 ΦΑΙΝΕΑΣ ἈΡΧΙΝΟΕΥΣ: Demoticum praetoris adhuc ignotum erat; recte ergo opinatus erat Pomtow Syll.³ 610 not. 5. Habebat Phaenaeas fundum Delphis, quo a. 190 privatus est (Syll.³ 610₄). 24 Κλεόμαχος Καλλιεύς: idem sponsor v. 39.

e Tempus: Eiusdem fere aetatis atque *d*. 26 Consentaneum est tunc temporis urbem Calydona non fuisse in ditione Aetolorum, at fuit foederis Aetolici annis 196/5 (cf. *b*), 193/2 (*SGDI* 1969), 185/4 (*SGDI* 1950). Infra a. 185/4 titulum detrudi formae litterarum vetant, ita ut aut inter a. 196—193 aut 193—185 Aetolos Calydona per aliquod tempus amisisset statuendum sit; cf. etiam ad v. 27 (de pace a. 189 cum Romanis facta vix cogitandum erit, cf. Polyb. XXI 32; Liv. XXXVIII 11). 27 Apparet Aetolos una cum Calydona etiam Proschium amisisse, quod haud procul ab illa urbe situm erat; cf. Woodhouse Aetolia 138. Oppidum Pleuron eiusdem regionis iam a. 196/5 Aetolorum non erat, cf. ad nr. 30₁₃.

f Tempus: Prima praetura Pyrrhaeae Heraecloteae = c. a. 223/2, cf. ad nr. 29₁. 29 Θεόδωρος Ἡρακλεώτας: Eius avus videtur esse Θεόδωρος Δαμοσένοῦ Ἡρακλ., proxenus Histiaeensium c. a. 265 (Syll.³ 492₂₃; de tempore cf. *Klio* XX 78) et hieronymo Aetolorum a. 266 (Ἰ. Δαμαῖος et Ἰ. Δαμοσένοσ) Syll.³ 483, 488, pater Δαμοσένοσ Θεοδώρου Ἡρακλ., de quo cf. ad nr. 25₁, filius Πάτρων Θεοδώρου, ἄρχων ἐν Ἡρακλείᾳ c. a. 156 (*SGDI* 1895). 30 Ἀρχιππος Μελιταεύς: idem hieronymo Aetolorum Ἰ. Βαβύλου = c. a. 208 (Syll.³ 553₆); nepos fortasse Ἀ. Κλειτάρχου Μελιτ., hieronymo Achaeorum Phthiot. a. 117 (Syll.³ 826 B I₁₈). 33 Incuria quadratarii ethnicum inter-

cidit, velut v. 39. 105. 39 Κλεόμαχος Καλλιεύς: cf. v. 24. 40 Βούτιος: haud dubie idem ethnicum atque Βούττιος, derivatum ab oppido Βουττός, quod prope Naupaetum situm erat, cf. Dittenb. ad IG IX 1¹, 379 et Nachmanson *Ath. Mitt.* XXXII 1907, 47. Scilicet oppidum Βουττός tunc temporis foederis Aetolici non erat, quamquam urbs Naupaetus, quacum postea quidem artissima necessitudine coniunctum erat (cf. *Ath. Mitt.* l. c.), Aetolica erat (v. 43). 43 Πολέμαρχος Λέωνος Ναυπιάκτιος: idem ἔγγυος proxeniae a. 210/9, nr. 29₁₈.

g Tempus: c. a. 223/2. Nam et formae litterarum et Sosus Cres, qui v. 104 (*m* = c. a. 223/2) civitate, hic v. 48 ergo proxenia honoratur, id quod simul factum esse apparet, docent *f* et *g* ad unum eundemque titulum pertinere. 44 Φίλων Στράτου Ἡρακλεώτας ἐκ τοῦ Πόντου: fortasse idem, qui πρὸς Νύμφειν περὶ θαυμασίων scripsit, cf. Westermann *Paradoxograph.* p. XXXVI et 179. 46 Σκόπας Τριχονεύς: sc. praetor Scopas II Sosandri f., de quo cf. ad v. 106. 51 Ἐγγοραῖος: ethnicum ignotum.

h Tempus: Eiusdem fere aetatis atque *f*/*g*. 53 Πρώτῃππος: ad nomen cf. Bechtel *H. P.* 386. 54 Κάνας Θεοπειεύς: haud dubie idem atque Κάνας Θεοφάρχου Θεοπειεύς, qui plebiscitum IG VII 1728 rogavit; pater videtur esse Θεοφάρχος Κάνας (altera saec. III parte), de quo cf. ad IG VII 1740. 55 Δαμοτέλης Τελεσάρχου Φυσκεύς: idem scriba et ἔγγυος proxeniae a. 210/9, nr. 29, ubi vide ad v. 3.

i Tempus: a. 208/7, cf. ad v. 60. 60 Φιλλέας (Ἐπιπίκιος, v. 66) Στράτιος: Novus praetor, qui saec. III ad finem vergente in munere erat, cf. ad v. 61 et 68. Itaque eius praetura a. 209/8 aut 208/7, qui soli vacant (cf. ad nr. 28), vindicanda est, probabilius a. 208/7, cf. ad nr. 190. 61 Δαμόκριτος Καλυδώνιος: est Δ. Στρατάγος (v. 131, 135) Καλυδ., praetor τὸ Ἄ' = 200/199 (Gillischewski 27); idem θεραποδόκος Calydoniorum nr. 186, et ἔγγυος a. 196/5 (?) nr. 30_b. 67 Εὐθυμῖδας Ἀριστομάχου Χαλκιδεύς: scilicet ille 'princeps' Chalcidensium, cuius auxilio Thoas Aetolus a. 192 Chalcidem occupare frustra studuit, Liv. XXXV 37. 68 Σκόπας Σωκράτους Τριχονεύς: sc. praetor Scopas II. Qui cum a. 205/4 tertium praetor factus (vide ad v. 106) hoc ipso anno (204) e patria in Aegyptum discessisset (Polyb. XIII 2,1), consentaneum est Philleam ante a. 205/4 praetura functum esse.

k Tempus: secundum litteraturam fin. saec. III (cf. etiam ad v. 76 et 83). 74 Βουλαρχεόντων: numerus pluralis positus est, quamquam tantum unus bularchus nominatur; unus exstat etiam nr. 7 et 8 (ceterum cf. ad nr. 6₁₀). Dorimachus scilicet idem est atque fideiussor v. 84 et nr. 24₁₀; ergo non praetor notissimus, cuius patri nomen Νικόστρατος erat (Gillischewski 6). 76 Cum Phaenaeas a. 205/4 hipparchus sit (cf. v. 107, 119), hic autem scriba commemoretur, sequitur, ut titulus *k* ante a. 205/4 ponendus sit (cf. *Klio* XXIV 1930, 233). Idem probat Ἀλέξανδρος Καλυδώνιος; nam cum hic hipparchi munere fungatur, titulus ante eius primam praeturam statuendus est, de qua cf. ad nr. 95₁. 78 Δαμόνικος Μεγαλοπολίτας: fortasse idem Δαμ. Ἰασιδάμου Μεγαλοπολίτας, qui Ἰ. Ἐμμενίδα =

a. 259/8 proxenia Delphica honoratur (*SGDI* 2778). 79 ΤΙΜΑΙΟΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΕΥΣ· filius est ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ ΤΙΜ. ΑΠΟΛΛ., ΒΕΒΑΙΩΤΗΡ manumissionis Delphis a. 188 (*SGDI* 2026). Apollonia fuit 'castellum' (Liv. XXVIII 8, 9) in confinio Aetolorum et Ozolarum, cf. Woodhouse Aetolia 355, qui de hodierno vico ΚΑΜΠΟΣ cogitat (vide etiam Oldfather *RE* XIII 1147). 81 ΠΑΛΕΥΣ· scilicet Cephaleniae, cf. Thucyd. II 30: Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ - - ΤΕΤΡΑΠΟΛΙΣ ΟΥΣΑ, ΠΑΛΗΣ, ΚΡΑΝΙΟΙ, ΣΑΜΑΙΟΙ, ΠΡΩΝΝΟΙ. Ceterum quoniam hoc decreto et v. 94 sqq. Cephalenes proxenia Aetolica donantur, colligitur inter Aetolos et Cephaleniam artiolem quidem necessitudinem fuisse (cf. Swoboda *Staatsaltert.* 348 not. 8; 349 not. 1; Busolt-Swoboda *Gr. Staatsk.* II 1510 not. 5) neque tamen isopolitiam aut sympolitiam (cf. etiam Beloch IV 1, 719 not. 3); vide etiam ad nr. 2. 82 ΑΡΙΣΤΟΦΑΜΟΣ ΛΥΚΩΝΟΣ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΣ· avus videtur esse ΔΡΑΚΩΝ ΛΥΚΩΝΟΣ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΣ, victor Soteriorum ἄ. ἘΜΜΕΝΙΔΑ = a. 259/8 (*SGDI* 2564₂₀) [et a. 279 Deli IG XI 108₁₅, 161₄₆. Preuner]. Ad nomen ΑΡΙΣΤΟΦΑΜΟΣ cf. Bechtel *H. P.* 71. 83 ΑΜΒΡΑΚΙΩΤΑΣ· Cum Ambracia hic Aetolica sit, id quod c. a. 229 factum est (Swoboda *Staatsaltert.* 344 not. 4; Beloch IV 2, 384), apparet actatem huius tituli post hunc annum esse. 84 ΠΑΤΡΩΝΔΑΣ ΛΥΣΙΔΑΜΟΥ ΔΕΛΦΟΣ· fortasse idem qui archon Delphorum, de quo cf. ad nr. 175; ΛΥΣΙΔΑΜΟΣ quidam est senator Delphorum ἄ. Ἀλεξεία = c. a. 207 (Syll.³ 556 D₃). 86 ΠΟΛΥΡΗΝΙΟΣ· civis urbis Creticae, de cuius nomine cf. Syll.³ 535 not. 8. 90 ΟΙΚΥΛΗΕΥΣ· idem ethnicum (ΟΙΚΥΛΙΕΥΣ) habet unus ex hieromnemonibus Aetolicis ἄ. Μεγάρα = a. 204/3 (cf. ad nr. 95₁), Syll.³ 564₁; derivatum est ab oppido ignoto ΟΙΚΥΛΕΙΟΙ, quod commemoratur in catalogo thearodocorum Delphicorum *BCH* XLV 1921, 22 IV₃₀ (cf. ibid. 65 cum not. 4).

l Tempus: eiusdem aetatis atque k. 95 ΣΩΤΩΝ ΤΙΜΟΚΡΑΤΕΟΣ ΠΡΩΝΟΣ· fortasse idem cuius cippus sepulchralis est IG IX 1¹, 647. 96 ΠΡΩΝΟΙ· ceteroquin ΠΡΩΝΟΙ scriptum; nimirum Cephaleniae, cf. ad v. 81. — ΛΥΚΙΚΟΙ ΑΙΚΡΙΩΝΟΣ ΚΑΛΥΔΩΝΟΙ· Hic errorem quadratarum existere apparet; nam cum urbs Calydon hoc tempore Aetolorum fuit (v. 75), ut Calydonio cuidam proxenia conferri nequeat, tum hoc loco nomen fideiusoris expectatur. Itaque aliqua cum probabilitate conicias Lyeiscum Calydonium potius fideiusorem proxeniae Pronnorum fuisse. Atque re vera hic perturbationem quandam subesse demonstrant versus sequentes, qui nomina v. 86/7 enumerata repetunt.

m Tempus: c. a. 223/2, cf. f. 103 ΑΡΟΥΡΙΟΣ· Aut oppidum Thessalicum ΑΡΟΥΡΑ (Stählin *Hell. Thess.* 100) intellegendum aut Euboicum (IG XII 9 p. 168, 23). 104 Idem v. 48 proxenia donatur.

n Tempus: Scopae Trichonensis tertia praetura = a. 205/4, cf. ad v. 106. 106 Cum Gillischewski 7 coniceret patriam Scopae II Heracleam fuisse, ex hoc loco (et multis aliis cf. g. i. p) apparet eum Trichonensem fuisse, ut recte Soteriades iam ex nr. 4 c collegerat, atque nomen patris ΣΩΚΑΝΔΡΟΣ ex v. 68 et 125 discimus. Scopae prima praetura incidit in a. 220/19 (Gillischewski 11), altera in

a. 212/11 (211/0 falso Gillischewski 14; cf. Niese II 476 not. 4). De tertia praetura, de qua a viris doctis dubitabatur (cf. Gillisch. 16 et *RE* IV 2678 not.), hoc titulo edocemur atque ad hanc praeturam pertinent verba Polyb. XIII 2.1, ex quibus sequitur eam anno 205/4 (206/5 M. A. Levi *Atti accad. Torin.* LVII 1922, 182; 204/3 Soteriades l. c., Plassart *BCH* XXXIX 1915, 128) assignandam esse. Ceterum suo iure ergo Schweighäuser verba Polybii ΑΠΟΤΥΧΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ non ad praeturam rettulit, sed recte interpretatus est 'frustratus principatu'; videtur enim Scopas potentiam quandam singularem appetivisse (cf. de hac controversia Gillischewski 16; Niese II 563 not. 1; Holleaux *Rome, la Grèce et les mor. hell.* 289 not. 2). Scriba fuit c. a. 224/3, nr. 4₃; ἔργον proxeniarum a. 210/9, nr. 29; ceterum vide Gillischewski 6. 108 ΘΔΑΣ ΤΡΙΧΟΝΕΥΣ· se. praetor ΘΔΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΤΡΙΧ., de quo cf. Gillischewski 44 et ad nr. 30₁₂; statua filii Alexandri nr. 76. Ceterum recte Gillischewski primam Thoantis praeturam a. 202/1 adsignavisse videtur; nam quia a. 205/4 etiam tum munere scribae functus est, apparet primam praeturam post id tempus esse statuendam. Itaque soli anni 204/3—201/0 in censum veniunt (Gillischewski 61), e quibus tamen a. 204/3 prima praetura Alexandri (cf. ad nr. 95₁) et a. 201/0 altera Hagetae (cf. ad nr. 59₃) occupati esse videntur. Probabiliter ergo Thoas a. 203/2 aut 202/1, prout quartam Dorimachi praeturam statuimus (cf. ad nr. 30₂), primum praetor fuit.

o Tempus: Archedami Pholae tertia praetura = a. 182/1 (Gillischewski 47). 115 ΦΘΑΣ· ethnicum oppidi ignoti; invenitur etiam forma ΦΟΛΑΝΤΙΟΣ (nr. 17₂₈, 24₁₁, 13, 25₆₁) [et ΦΟΛΑΙΕΥΣ (IG II 3401). Ki.]. 117 Naupaetus igitur tunc temporis non erat Aetolica (vide etiam ad nr. 30₂). p Tempus: a. 205/4, cf. ad v. 106. 120 ΦΑΙΝΕΑΣ· de hac forma casus genetivi cf. Dittenb. ad IG IX 1¹, 521; Cauer-Schwyzler ad nr. 140; Bechtel *Gr. Dial.* II 61.

q Tempus: secundum litteras fin. saec. III, quocum congruit, quod v. 131 et 135 exstat ΔΑΜΟΚΡΙΤΟΣ ΣΤΡΑΤΑΓΟΥ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ (cf. ad v. 61). 126 ΤΑΛΛΑΩΝΟΙ· ethnicum fortasse idem atque ΤΑΛΛΑΙΩΝΕΣ in titulo Epirotico *SGDI* 1349. 133 ΕΥΡΩΠΙΟΣ· idem ethnicum exstat in tit. Epiroticis *SGDI* 1339, 1346. 134 ΕΓΧΗΕΤΟΣ· fortasse idem ethnicum, quod audit ΥΓΧΗΕΤΟΣ in tit. Epirot. *SGDI* 1349.

r Tempus: Archedami Pholae quarta (si recte lectum est) praetura = a. 175/4 (Gillischewski 48). 141 ΦΙΛΩΝ ΚΑΚΤΟΡΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΥΣ· idem a. 188 proxenia Delphica donatur (Syll.³ 585 nr. 65); pater ΚΑΚΤΩΡ videtur idem esse atque amicus Ptolemaei Energetae I, cf. Syll.³ I. c. not. 65.

s Tempus: a. 214/3, cf. ad v. 144. 144 ΠΑΝΤΑΛΕΩΝ ΠΛΕΥΡΩΝΙΟΣ· Cum propter litteraturam praetor Pantaleon II Pleuronius (τὸ α' = a. 186/5, cf. Gillischewski 57) in censum non veniat, intellegendus est praetor Pantaleon I Petali f. Pleuronius, de quo cf. Pomtow *Klio* XVII 197. Cuius quinta praetura a. 214/3 assignanda est, cf. ad nr. 177₁, ubi eadem praetura exstat. Pantaleon I honoratur a Myti-

lenaeis IG XII 2, 15; eius statua a Delphis Apollini dedicata Syll.³ 621; ΜΑΡΤΥΣ arbitrii nr. 188₃₅. 147 [ΦΙ]ΛΩΝ (vide var. lect.) ΤΡΙΤΕΥΣ· ΦΙΛΩΝ ΦΙΛΛΕΑ ΤΡΙΤΕΥΣ est BEBAIΩTĒP manumissionis Delphis a. 173 (SGDI 1730₉), idem manumissor Delphis a. 165 (SGDI 1813₃). ΤΡΙΤΕΙΣ erant Locri Ozolae, haud procul a finibus Phocensium (Thuc. III 101; Steph. Byz. s. v. ΤΡΙΤΕΙΑ al.); de nomine oppidi cf. Syll.² 855 not. 4. 151 ΓΕΪΤΑΣ· cf. Bechtel H.P. 103. 152 ἈΡΧΥΤΑΣ ΛΑΜΕΝΕΟΣ ἈΜΦΙΣΣΕΥΣ· haud dubie idem atque poeta ἈΡΧΥΤΑΣ ἈΜΦΙΣΣΕΥΣ (Plut. quaest. gr. 15), de quo cf. RE II 599 nr. 2; recte igitur aetas poetae definita erat. 154 Cum hic Chio cuidam proxenia conferatur, patet non recte Pontowium ex titulo S.E.G. II 258 conclusisse inter Aetolos et Chios isopolitiam fuisse (Klio XIV 290; Syll.³ 443 not. 3), sed statuendum est Chios quidem Aetolis isopolitiam dedisse (S.E.G. II 258₃) neque vero Aetolos Chiis. 162 ΓΟΝΤΡΥΝΙΟΣ· mira forma pro ΓΟΡΤΥΝΙΟΣ. 166 ὙΔΙΟΣ· cf. ad nr. 71. 172 ΞΕΝΟΦΑΝΗΣ ἈΡΧΥΤΑ ἈΜΦΙΣΣΕΥΣ· nimirum filius poetae Archytae v. 152. Distinguendus haud dubie ΞΕΝΟΦΑΝΗΣ ἈΜΦΙΣΣΕΥΣ, ἔγγυος proxeniae ca. 263, de quo cf. ad nr. 17₃₄. 174 ΤΕΙΣΙΑΣ ΤΡΙΤΕΥΣ· An idem atque hieromnemo Aetolorum ἄ. ἮΡΥΟΣ = a. 238/7 (Syll.³ 499₃)? — Ad nomen ΚΛΕΪΝΙΟΣ cf. Bechtel H.P. 250. 175 ΑΙΣΧΡΙΑΣ· cf. Bechtel H.P. 488. 179 ἈΡΧΕΜΑΧΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ἈΘΗΝΑΙΟΣ· fortasse idem ἈΡΧΕΜΑΧΟΣ ΦΗΓΑΙΕΥΣ, ΘΕΣΜΟΘΕΤΗΣ a. 228/7, IG II² 1706₁₆ (PA 2354). 181 ΜΕΝΕΛΑΣ· cf. Bechtel H.P. 312.

t Tempus; ante a. 238, cf. ad v. 182. 182 ΛΥΚΩΠΟΣ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ· hic praetor distinguendus est, ut litteratura docet, a praetore Λύκωπος Πολεμάρχου Καλυδώνιος, de quo cf. ad nr. 72. Fuit autem Lycopus I, qui hoc loco exstat, quartum praetor a. ± 238 (cf. ad nr. 175), ita ut eius tertia praetura ante id tempus statuenda sit. Certe inde ab anno 256/5 (cf. ad nr. 11₄₇) Phocenses (vide v. 191) non iam foederis Aetolici participes sunt. Videtur Lycopus I ἄ. ΔΙΩΝΟΣ = a. 255/4 (cf. ad nr. 195) munere hieromnemonis functus esse, Syll.³ 444; fuit ἔγγυος proxeniae ca. 263, nr. 17₃₃. 184 ἈΡΙΣΤΩΝ ΤΡΙΧΟΝΕΥΣ· fortasse idem qui ἄ. ΠΡΑΔΟΥ = a. 250/49 hieromnemo Aetolorum, Syll.³ 444 D. 185 ΦΑΛΛΥΣΙΑΣ ἩΘΑΪΝΟΣ· videlicet idem ΦΑΛΛΥΣΙΑΣ, hieromnemo Aetolorum ἄ. ἮΡΥΟΣ = a. 238/7, Syll.³ 499₂. Ethnicum est ignotum. 190 ΝΙΚΩΝ ΚΟΡΙΝΘΙΟΣ· Nico quidam ΤΡΑΠΕΖΙΤΑΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΣ commemoratur IG IV² 1, 98₁₂ (sacc. III), sed nomen vulgare est.

32 PROXENIAE. Thermi in museo (inv. nr. 63). Duo fragmenta (a b) inter se contigua magnae stelae lapidis calcarii inventa supra fontem, superius fragmentum ab utroque latere marginem praebet, inferius non nisi a sinistro; altitudo fragmentorum coniunctorum 0,87, latitudo superioris 0,845, crassitudo 0,195. Litt. alt. 0,008—0,01, interv. vers. c. 0,005; A ≅ ε. Lapis non per totum latus inscriptus, sed per tres fere partes, ita ut a dextra spatium vacuum relictum sit; superficies admodum detrita, itaque lectio difficillima. Ed. vs. 1—3 Soteriades Δελτ. I 1915, 53 nr. 27. Exscripsi. *Ect.*

IG IX 1², 1

vacat

a

ΣΤΡΑΤΑΓΕΟΝΤΟΣ Ἀ[ΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΑ]-
 ΛΥΔΩΝΙΟΥ Τὸ ΤΡΙΤὸΝ, ἸΠΠ[ΑΡΧΕΟΝΤΟΣ]
 ἈΛΕΞΟΜΕΝΟΥ ΤΡΙΧΟΝΕΥΣ, ΓΡΑΜΜΑ]-
 ΤΕΥΟΝΤΟΣ ἈΓΓΛΩΝΟΣ [...?...] ΠΡΟ]-
 5 ΞΕΝΙΑΝ Αἴτ' ὙΔΙΟΥ ἘΔΩΚΑΝ [ΚΑΤὰ ΤὸΝ]
 ΝΟΜΟΝ Α[.]Α[.]Ν Ο[.]ΙΝ. .Ι ΔΙ - - -
 ΝΑΪΩΙ. ἘΝΓΥΟΣ ΤΑΣ ΠΡΟΞΕ[ΝΙΑΣ - - -]
 ἈΡΧΙΝΟΕΥΣ. ΣΩΣΙΤ[ΡΑΤΩΙ, ...?]. ΚΛΕ(?)]-
 ΟΜΕΝΟΣ ΥἱΟΪΣ, ΤΗΛΕ - - - - -
 10 ΚΛΕΩΝΙΔΑ ΥἱΟΪΣ, - - - - -
 ῬΟΔΙΟΙΣ. ἘΝΓΥΟΙ Π[ΑΝΤ]ΩΝ [ΑΓΑ]ΘΩ[Ν] ἈΓΑ]-
 ΘΩΝΟΣ ἘΡΥΘΡΑΙΟΣ, ΦΙΛΩΤΑΣ - - -
 ΤΡ[Ι]ΧΟΝΕΥΣ. ΦΟΙΝΙΚΙ [.]Α Γ Λ Ο Ο[.]ΟΥ - - -
 Ἐ[Ν]ΓΥΟΣ ἈΛΕΞΟΜΕΝΟΣ . . . ΟΥ [ΤΡΙΧΟ]-
 15 ΝΕΥΣ. ἈΡΑΤΩΙ ἈΡΑΤΟΥ [...?...] ἘΝΓΥ]-
 ΟΣ Π[.]Α[.]ΟΣ ΚΑΛΛΙΔΑΜΟΥ ΤΡΙΧΟΝΕΥΣ.
 ἈΣΚΛΑΠΩΝΙ Πόσσιδος Περ - - - - -
 ἘΝΓΥΟΙ ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ ΔΩΡΙΜΑΧΟΥ, [ΦΙΛΩΝ]
 ἘΥΔΑΜΟΥ ΤΡΙΧΟΝΕΥΣ. ἘΡΜΟΓΕΝΕΙ - - -
 20 [.]ΔΑ ΚΟΡΙΝΘΙΩΙ. ἘΝΓΥΟΣ ἈΓΑ[ΘΩΝ] ἈΓΑ]-
 ΘΩΝΟΣ [Ἐ]Ρ[ΥΘΡ]ΑΙΟΣ. ἈΡΙΣΤΟΦ - - - - -
 ΓΟΡΑ ΘΙ[Σ]ΒΕΙ]. ἘΝΓΥΟΙ Λ - - - - -
 - - - - - Ν Θ

b

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ Μ ^(ethnicum) (τῶι ΔΕΪΝΙ ΤΟΥ ΔΕΪΝΟΣ)

25 ἈΛΕΞΑΝΔΡΕΙ. Ἐ[Ν]ΓΥΟΙ. .) ΟΣΤ [- - - - -] Δ]-
 ΛΕΜΟΣ ΝΙΚΟΒΟΥΛΟΥ Τ. Α Τ Α - - -
 ἈΠΟΛΛΩΔΩΡΩΙ Ζωπύρου Ν Ο - - -
 ἘΝΓΥΟΣ ἈΡΙΣΤΕΑΣ ΝΑΥΠΑΚΤΙΟΣ.
 ΤΙΜΟΚΡΑΤΕΙ ἈΓΓΛΩΝΟΣ [.]Σ[.]Θ[.]Ν - - -
 30 ἘΝΓΥΟΣ ΦΕΡΕΝΙΚΟΣ Δ[ΕΞ]ΙΕΥΣ. ΔΙΟΝ[Υ]ΣΙ]-
 ΩΙ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ, Ζω[Ϊ]ΛΟΙ ἘΣΤ[Α]ΙΟΥ ἈΛΕΞΑΝ]-
 ΔΡΕΙΟΪΣ. ἘΝΓΥΟΣ ἘΚΑΤΕΡΩΝ (?) Ε - - -
 ὙΠΑΤΑΙΟΣ. ἈΠΟΛΛΩΝΙΩΙ Ἀπο - - - - -
 ΣΘΑΕΙ. ἘΝΓΥΟΣ ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΛΥΔΩ]-
 35 ΝΙΟΣ. ΦΙΛΟΚΡΑΤΕΙ Π Δ - - - - -
 ΝΟΣ. . . Δ . . . ἘΝΓΥΟΙ Ἄ[ΜΦΟ]-
 ΤΕΡΩΝ ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΣΤΡΑΤ[Ι]Ο[Σ] - - -]
^(ethnicum)
 . . . Ρ . . . ΚΛΕΪ, ἈΡ - - - - -
 Μ . . ΔΑ ΥἱΟΪΣ, ΔΙΟΔΩΡΩΙ - - - - -
 40 Ν Ε[.]Σ[.]ΝΤΟΕΠ[- - - ἘΝΓΥΟΣ - - -]
 [.]ΟΣ ΤΡΙΧΟΝΕΥΣ. [.]Ν Ο Ο - - - - -
 ΧΕΡΒΑΔΙΟΙΣ Ἀπει[ΡΩΤΑ]ΙΣ. ἘΓΓΥΟΣ [ἌΜΦΟ]-
 ΤΕΡΩΝ ΔΑΜΟΤΙΜΟΣ ΤΡΙΧΟΝΕΥΣ.
 ΔΟΡΚΙΑΙ, ΣΤΡΑΤΩΝΙ Ἀ[ΛΕΞ]ΑΝΔΡΟΥ
 45 ΠΑΤΡΕΟΙΣ. ἘΝΓΥΟΣ - - - - -
 ὈΦΙΕΥΣ. *vac.*

Suppl. Kla., 1 Soteriades || 4 fortasse ἘΡΥΘΡΑΙΟΥ, cf. v. 11/2. 20/1 || 5 med. in voce Αἴτωλοι laesura lapidis || 7 fin. Τίμαιος? Cf. nr. 71₈ || 11 cf. v. 20 || 15 fortasse ΣΙΚΥΩΝΙΩΙ i. e. nepos Arati nobilissimi, de quo cf. RE II 391 nr. 4 et Ch. H. Skalet *Ancient Sicyon with a Prosopographia Sicyonia*, Baltimore 1928, 185 nr. 46 || 16 Π[Ρ]Α[Θ]Ε[Ω]Σ? Cf. nr. 138₇. Sed in ectypo mihi potius ΠΥΡΡΟΣ legere

videor || 17 Περ[ΓΑΜΗΝΩΙ] spatio accommodatum esset, sed apographum praebet Π Ε Ρ Ο || 20/1 cf. 11/2 || 32 med. lectio suspecta; aut falso legi pro ἑκατέρου aut revera error scribae exstat, qui ἑκατέρου et ἀφοτέρων confudit || 34 in. An Σολεί? Hiller || 36 med. post Δ habet apographum !A!, quod falsum videtur, quia datus pluralis flagitatur || 38 ante κλεῖ fortasse Υ || 41 prima littera fortasse Χ || 42 med. supplementum necessarium, quamquam lacuna minor (2—3 litt.) videtur.

V. 1 Tertiam praeturam Alexandri I Niciae f. (cf. ad nr. 30₁₀) Calydonii, quae incidit in a. 185/4 (Gillischewski 40), recte a Soteriade suppletam esse et spatium et formae litterarum docent, atque optime confirmatur v. 18. 30. 31, ubi vide quae adnotavimus. Titulus igitur eiusdem anni est atque nr. 71 b. 12 Ἐρυθραῖος· Intellegendus videtur vicus Ἐρυθραῖα in finibus Locrorum Ozolarum situs, cuius mentionem facit Liv. XXVIII 8,8 (ad Erythras Aetolorum, quae prope Eupalium sunt), cf. Woodhouse Aetolia 348; Oldfather *RE* XIII 1147. Idem ethnicum nr. 188₃₃. De Erythris ad Thermopylas situs, quae et ipsae in censum veniunt, cf. Stählin *Hell. Thess.* 222. 17 Πόσσις· ad nomen cf. Bechtel *H.P.* 381. 18 Νίκανδρος Δωριμάρχου Τριχονεῦς· eius frater fortasse Κυδρίων Δωριμάρχου Τριχ., ἕγγυος proxeniae a. 184/3, cf. ad nr. 33₃. 18 Φίλων Εὔδαμου Τριχονεῦς· idem proxenia Delphica donatur a. 187/6, Syll.³ 585 nr. 69. 28 Ἀριστέας Ναυπιάκτιος· idem (aut filius) videtur esse μάρτυς manumissionis a. 155/4, *Ath. Mitt.* XXXII 1907, 16 nr. 9. 30 Δεσιεύς· idem ethnicum nr. 3 A₂₁. 18₈. 25_{72,75}. *SGDI* 1818. 1985; de situ non constat. — Διονύσιος Διονυσίου Ἀλεξανδρεῦς· idem proxenia Delphica honoratur a. 188/7, Syll.³ 585 nr. 63.

31 Ζώϊλος Ἐστίαίου Ἀλεξανδρεῦς· hoc ipso anno (185/4) etiam proxenus Delphorum. Syll.³ 585 nr. 83, ubi nomen patris formam Ἰκτίαίου praebet. 34 ἔγγυος est nimirum praetor ipse. 42 Χερβάδιοι Ἀπειρώται aliunde non noti. 43 Δαμότιμος Τριχονεῦς· Aut idem aut filius fortasse praetor Aetolorum med. saec. II, *Ath. Mitt.* XXXII 1907, 36 nr. 27. 46 Ὀφειεύς· eadem forma ethnici exstat *SGDI* 1862. 1978 et Strab. X p. 451, 465, cum Thueydides forma Ὀφιομεῖς utitur (III 94,5 al.); cf. Woodhouse Aetolia 66 not. 3.

33 PROXENIA. Basis lapidis calcarii inaedicata in ecclesia Ἅγιος Νικόλαος prope vicum Μόκιστα sita (in externo muro apsidis), a. 0,71, l. 0,72, cr. 0,355. Litt. alt. c. 0,012, interv. vers. c. 0,008; ΑΞΞ. Lapis valde corrosus et difficilis lectu. Ed. Soteriades Ἐφ. 1905, 96 nr. 13. Exscripsi. *Ect.*

ΣΤΡΑΤΑΓΕΩΝΤΟΣ ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ ΤΡΙΧΟΝΕΟΣ Τὸ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΠΡΟΞΕΝΙΑΝ Αἰτωλοῖ ἔδωκεν κατὰ τὸν νόμον Ἐγγύω
[Ἐϋθ]ῶν Νεαπολίται. ἕγγυος Κυδρίων Δωριμάρχου
Τριχονεῦς. *vac.*

Suppl. Kla. || 2/3 Ἐϋνοι (?) | . . . ΟΥ Sot.

V. 1 Nicandri Biti f. (cf. nr. 97) Trichonii altera praetura = a. 184/3 (Gillischewski 50); eadem supplenda videtur nr. 131. 2 Ἐϋνοῖος· ad nomen cf. Bechtel *H.P.* 179. 3 Κυδρίων Δωριμάρχου Τριχονεῦς· Soteriades putat eum filium esse praetoris Dorimachi Nicostrati f. Trichonensis, sed conferendus est etiam Dorimachus Sosandri f. Trichonensis, cf. ad nr. 24₁₀ et 31₇₄. Cydriomis frater videtur Νίκανδρος Δωριμάρχου Τριχονεῦς, ἕγγυος proxeniae a. 185/4, nr. 32₁₈.

34 PROXENIAE. Thermi in museo (inv. nr. 66). Magnus lapis calcarius inventus in regione meridionali τῆς Ἄρ. Τριάδος, ab inferiore parte fractus et a sinistro angulo superiore laesus, a. max. 0,79, l. 0,87, cr. 0,325; in latere superiore duo foramina. Litt. alt. *a* et *b* 0,008 *c* e. 0,005 *d* 0,005—0,007, interv. vers. *a* c. 0,005 *b?* *c* c. 0,003 *d* 0,007—0,008; formae omnium titulorum fere eadem ΑΞΞΤΣ. Exscripsi. *Ect.*

vocat

a [ΣΤΡΑΤΑΓΕΩΝΤΟΣ - - - - - , ἱππαρχέ^oντος ΣΤ - - - - -
[- - - - - εἰμ]εν δὲ ἀγ^oτ^oι κ^oβ^oαὶ γ^oρ^oς [καὶ οἰκίας]
[ἔνκτησιν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου] καὶ εἰρ[άνας καὶ τὰ ἄλλα ὅσα καὶ]
5 [τοῖς ἄλλοις προξένοις τῶν αἰτω]λῶν. ἕγγυο[ί] τ^oς προξενία[ς - - - - -]
- - - - - ΓΟ - - - - - *vac.*

intervallum 0,03

δ [ΣΤΡΑΤΑΓΕΩΝΤΟΣ ΣΑΤΥΡΟΥ ΤΟΥ ἈΝΔΡΟΝΙΚΟΥ ἈΓΡΙΝΙΕΟΣ, ἱππαρχέ^oντος Μενελάου]
[ΤΟΥ ἈΝΔΡΟΝΙΚΟΥ ἈΡCΙΝΟΕΟΣ. - - - - - ΝΚΥΡΑ - - - - -]

sequuntur vestigia incertissima quinque versuum.

intervallum 0,02

c *duo versus plane evanidi*
10 - - - - - ΛΛ - - - - -
- - - - - ΑΙΩΙΑΝ - - - - -
- - - - - ΝΕΙ - - - - -
- - - - - Α...ΕΥ[- - - - - ΓΑΣ ΚΑΙ]
[οἰκίας ἐνκτησιν καὶ ἀ]σφάλει[α]ν κ[αὶ] ἀσυλίαν καὶ πολέμου καὶ εἰρ[άνας καὶ τὰ λοιπὰ τι]-
15 [μία ὅσα καὶ] τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις. ἕγγ[υος τ]ῆς π[ροξενίας - - -].

d ΣΤΡΑΤ[Α]ΓΕΩΝΤΟΣ ΝΙΚΙΑ[Δ]Α ΤΟΥ ΛΕΩΝΟΣ ΑΠΗΡΙΚΟΥ, ἸΠΠ[ΑΡΧΕΟΝΤΟΣ - - - - -]
 ΤΡΙΧΟΝΕΩΣ, ΒΟΥΛΑΣ ΔΕ ΓΡΑΜ[Μ]ΑΤΕΥΟΝΤΟΣ ΠΟΛΕΜΑΙΟΥ ΤΟΥ [- - - - - , ΑΙΤΩΛΩΝ]
 ΔΕ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟΣ ΠΟΛΥΚΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΝΙΚΕΑΨΥΑΙΟΥ [ἔΔΟΞΕ ΤΟΙΣ ΑΙΤΩΛΟΙΣ ΠΡΟΞΕΝΙΑΝ ΔΕΔΟΣΘΑΙ]
 ἌΝΤΑΝΔΡΟΥ ΔΥΜΑΙΩΙ ΚΑΤΑ ΤὸΝ ΝΟΜΟΝ. ΕἶΜΕ[Ν] Δ[ὲ] ΑὐΤῶΙ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΝ ΚΑΙ ΓΑΣΚΑΙ]
 20 Ο[Κ]Ι[Α]Σ ἘΝΚΤΗΣΙΝ ΚΑΙ ἈΣΦΑΛΕΙΑΝ (!) ΚΑΙ ἈΣΥΛΙΑΝ ΚΑΙ Π[Ρ]ΟΛΕΜΟΥ ΚΑΙ ΕἰΡᾶΝΑΣ ΚΑΙ Τὰ ΛΟΙΠᾶ ΤΙΜΙΑ
 Ὅσα ΚΑΙ ΤΟΙΣ ἌΛΛΟΙΣ ΠΡΟΞΕΝΟΙΣ ΚΑΙ Εὐεργέταις τῶν Αἰτωλῶν. ἘΝΓΥΟΙ ΤᾶΣ ΠΡΟΞΕΝΙΑΣ [-]ο - - -,
 ΔΩΡΙΜΑΧΟΣ, ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ, ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ἈΛΕΞΩΝΟΣ ΤΡΙΧΟΝΕΪΣ. vac.

a suppl. Kla. || 3 in voce kai propter venam lapidis spatium vacuum. — b suppl. Kla. coll. nr. 137_{26, 27}. — c suppl. Kla. — d suppl. Weinreich et Kla. || 16 med. patronymicum praetoris legit Kla. || 17 in. ΓΡΑΜΑΤΕΥΟΝ ΤΟΣ || 17 med. ΠΟΛΕΜΑΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΑ ΤΡΙΧΟΝΕΟΣ Weinreich ex ectypo, non agnovit in lapide Kla. || 18 fin. ΠΟΛΙΤΕΙΑΝ Weinr., ΠΡΟΞΕΝΙΑΝ Kla., cf. v. 21 || 19 fin. legit et suppl. Kla.; de civitate hoc loco addita cf. nr. 137₃₃ || 20 med. in vocabulo πολέμου vena lapidis || 22 fin. legit Kla.

V. 7 Satyri prima praetura c. a. 143/2, cf. ad nr. 137₂₆. Supplementum, quod formae litterarum et reliquiae versus

commendant, comprobatur nomine Alexandri Alexonis f. Trichonensis (v. 22). De oppido Agrinio vide ad nr. 137₂₆. 16 Praetura Niciadae aliunde non innotuit; apparet eam non multo post a. 143/2 esse statuendam, cf. etiam ad v. 22. ΑΠΗΡΙΚΟΣ: ethnicum ignotum, de quo cf. Syll.³ 636 not. 15 et OGIS 234 not. 2. 17 De duobus scribis cf. ad nr. 69, 18 Ψυάος: cf. ad nr. 71. Memorabile sane est Hyaeos etiamtum Aetolorum esse, sed cf. ad nr. 35, 22 ΔΩΡΙΜΑΧΟΣ: fortasse praetor Dorimachus II, de quo cf. ad nr. 137₆₄. ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ: idem ΒΟΥΛΑΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ c. a. 143/2, nr. 137₂₈. Eius avus exstat nr. 68.

35 PROXENIA. Lapis calcarius inaedificatus inversa positura in pariete externo apsidis ecclesiae S. Nicolai in vico *Mokista* sitae, a. 1,37, l. 0,65, cr. max. 0,345. Litt. alt. 0,017, interv. vers. 0,007; ΑΣ, formae crassae. Titulus admodum detritus est. Ed. G. Cousin *BCH X* 1886, 187 nr. 4 (Woodhouse Aetolia 207; IG IX 1, 411). Cf. Pomtow *Klio XVII* 197. Exscripti. *Ect.*

ΣΤΡΑΤΑΓΕΩΝΤΟΣ ΤῶΝ Αἰτωλῶν Φύλακος
 ΤΟΥ ΠΑΝΤΑΛΕΩΝΟΣ Κ[ΑΛΥ]ΔΩΝΙΟΥ Τὸ ΤΕΤΑΡΤΟ-
 Ν ἔΔΟΞΕ ΤΟΙΣ Αἰτ[ωλ]οῖς ποι [3-4]ΚΡ[Α]ΤΕ-
 ΟΣ ΝΑΞΙΟΙ ΠΡΟΞ[ΕΝ]ΙΑΝ ΔΕΔΟΣΘΑΙ ΠΑ[Ρ]Α Τ[ΟΥ] Κ[ΟΙΝΟ]Υ
 5 ΤῶΝ Αἰτ[ωλ]ῶν [Αὐτοῖ] ΚΑΙ ἔΓΓΟΝΟΙΣ. ἔΓΓΥΟΙ ΤᾶΣ
 ΠΡΟΞΕΝΙΑΣ - - - - -
 ΝΕΑ ΜΟΛ[Υ]ΚΡΕΪ[Σ]. vacare videtur.
 vac.

Suppl. et lectiones Cousini emendavit Kla. || 1 Φύλακος iam recte Cousin et Pomtow l. c.; Φίλιος Dittenberger || 2 ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΥ iure iam Pomt. postulaverat || 5 ΑΤΩ.

V. 1 Phylacis quarta praetura fuit brevi post a. 143/2, cf. ad nr. 137 c, ubi eadem exstat. 4 τὸ κοινὸν τῶν Αἰ-

τωλῶν: cf. ad nr. 139, 7 Μολυκρέυς: cf. ad nr. 69, 7. Apparet igitur etiam Molyeriam velut Naupactum aliaque oppida Locrorum Ozolarum post a. 167/6 in ditione Aetolorum mansisse, cf. Swoboda *Staatsalter*. 333 cum not. 4; Oldfather *RE XIII* 1232; vide etiam ad nr. 34₁₈.

36 PROXENIAE. Thermi in museo (inv. nr. 23). Stela magna lapidis calcarii inventa supra fontem, infra fracta a. 0,84, l. 0,64, cr. 0,235. Superior pars lapidis vacua relicta est. Litt. alt. 0,01, interv. vers. c. 0,005; ΑΒΞΠΣ. Exscripti. *Ect.*

ἐπὶ ἄγωνοθέτα ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ ΤΟΥ ΝΙΚΟΒΟΥΛΟΥ ἈΡΚΙΝΟΕΟΣ
 ΜΗΝΟΣ ΠΡΟΚΥΚΛΙΟΥ ἔΔΟΞΕ ΤΟΙΣ Αἰτωλοῖς ΠΡΟΞΕΝΙΑΝ ΔΕΔΟΣ-
 ΘΑΙ (Ἀ)ΛΕΞΩΝΙ ἈΝΔΡΩΝΟΣ ΜΑΧΕΤΙΕΪ Αὐτοῖ ΚΑΙ ἔΓΓΟΝΟΙΣ ΚΑΤΑ ΤὸΝ
 ΝΟΜΟΝ. ἘΝΓΥΟΙ ΤᾶΣ ΠΡΟΞΕΝΙΑΣ ΜΕΝΝΕΑΣ ΔΑΜΟΤΙΩΝΟΣ, ΔΙΝΙ-
 5 [Α]Σ Εὐδάμου ΣΤΡΑΤΙΟΙ.
 ἐπὶ ἄγωνοθέτα ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ ΤΟΥ ΝΙΚΟΒΟΥΛΟΥ ἈΡΚΙΝΟΕΟΣ ΜΗ-
 [Ν]ΟΣ ΠΡΟΚΥΚΛΙΟΥ ἔΔΟΞΕ ΤΟΙΣ Αἰτωλοῖς ΠΡΟΞΕΝΙΑΝ ΔΕΔΟΣ-
 ΘΑΙ ΝΙΚΟΒΟΥΛΟΙ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ Αἰκλυμῖοι Αὐτοῖ ΚΑΙ ἔΓΓΟΝΟΙΣ ΚΑΤΑ
 ΤὸΝ ΝΟΜΟΝ. ἘΝΓΥΟΙ ΤᾶΣ ΠΡΟΞΕΝΙΑΣ ΜΕΝΝΕΑΣ ΔΑΜΟΤΙΩ[ΝΟΣ],
 10 [Δ]ΙΝΙΑΣ Εὐδάμου ΣΤΡΑΤΙΟΙ.
 vacat unus versus
 [C]ΤΡΑΤΑΓΕΩΝΤΟΣ ΝΙΚΙΑ ΤΟΥ ΛΑΔΑΜΕΟΣ ΚΑΛΥΔ[Ω]ΝΙΟΥ ἔΔΟΞΕ
 [Τ]ΟΙΣ Αἰτωλοῖς ΠΑΝΤΑΡῆ ἘΠΕΔΕΡΧΟΥ [...??. . . . ΠΡΟΞΕ]-
 ΝΙΑΝ ΔΕΔΟΣΘΑΙ ΚΑΤΑ ΤὸΝ ΝΟΜΟΝ. [ἘΝΓΥΟΙ ΤᾶΣ ΠΡΟΞΕΝΙΑΣ ??]-
 ὦν Νίκωνος, Ὑβρίστας Ἀγεμ[ά]χου, - - - - -]-
 15 ΟΣ ΣΑΤΥΡΟΥ ΣΤΡΑΤΙΟΙ, ΝΙ - - - - -
 vac.

Suppl. Weinreich in schedis || 3 in. Λ Λ Ε Ξ Ω Ν Ι || 3 fin. K ex Γ correctum || 12 fin. patronymicum agnovit Kla. in lapide.

V. 1 De munere agonothetae non constat; nam quae Nachmanson *Ath. Mitt.* XXXII 1907, 56 disseruit, stare non possunt (sic recte iam Swoboda *Staatsaltert.* 368 not. 4), vel propterea quod nunc discimus hunc magistratum Aetolorum non solum Naupacti (*Ath. Mitt.* l. c. 29 nr. 21) inveniri sed etiam extra Naupactum, cf. praeter titulum supra positum etiam nr. 96 b et 110 b. Id autem monendum est hoc munus demum inde a saec. II a. Chr. commemorari. Videtur mihi quidem nescio quae necessitudo cum illo summo Ozolarum magistratu (sc. inde ab a. 166) intercedere. — ΣΤΡΑΤΩΝ ΝΙΚΟΒΟΥΛΟΥ ἈΡΧΙΝΟΕΥΣ. Cum titulus post a. 167 scriptus sit (cf. ad v. 3), Straton haud dubie idem est atque ΣΤΡΑΤΩΝ ἈΡΧΙΝΟΕΥΣ, praetor τὸ β' ἄ. ἈΜΦΙΣΤΡΑΤΟΥ = c. a. 159 (in manumissione Delphica inedita [= inv. nr. 4288 + 4294], de qua Pomtow me-

certiorem fecit). Videtur nepos praetoris Stratonis Arsi-noënsis esse (exeuntis saec. III; nr. 28₁. 59₃). Tamen conferendus est ad nomen patris etiam Νικόβουλος Πο-λέμωνος Ἀρχινοεύς, Μάρτυς manumissionis a. 184/3, nr. 131₈. 3 Ἀλέξων Ἀναρῶνος Μαχετιεύς. cf. prorsus cognominem Delphum, qui c. a. 159 Μάρτυς manumissionis Delphis est (*SGDI* 2280₃); sed coniecturis videtur abstinendum. De ethnico cf. ad nr. 69₃. Quae civitas cum hic non iam Aetolorum sit, titulum ad tempus post a. 167 pertinere apparet, id quod etiam litteratura docere videtur; vide etiam ad v. 11. 8 Αἰκλύμιος ethnicon plane ignotum. 11 Νικίας Λαδάμεος Καλυδώνιος. huius pater videlicet Λαδάμης Νικία, Φυλάκων τὰν ὀνάν med. saec. II Calydone, nr. 137₂₂, et filius Λαδάμης nr. 139 (c. a. 84). Itaque praetor Nicias fin. saec. II in munere fuisse videtur (cf. etiam ad v. 14). 14 Ὑβρίστας Ἀγέμαχος Στράτιος. huius pater probabiliter Ἀγέμαχος Στράτιος, Μάρτυς manumissionis med. fere saec. II, nr. 109₇.

37 PROXENIA. Thermi in museo (inv. nr. 75). Angulus superior sinister tabulae lapidis calcarii a. max. 0,275, l. max. 0,17, cr. 0,115. Litt. alt. 0,007—0,014, interv. vers. c. 0,008; Α Ξ Ε Υ, formae simillimae nr. 13 et 32. Exscripsi. *Ect.*

ἌΓΘΑΪ ΤΥΧ[Η]. ἘΔΩΚΕΝ Τὸ ΚΟΙΝὸΝ ΤῶΝ Αἰ]-
 ΤΩΛΩΝ ἈΓΑΘ - - - - -
 ΟΥΔΙΕ[Ι] ΠΡΟΞ[ΕΝΙΑΝ, ἼΣΟΠΟΛΙΤΕΙΑΝ, ἌΣΦ]-
 ἌΛΕΙΑΝ Κ[ΑΙ] ἈΣΥΛΙΑΝ ΚΑΙ ΠΟΛΕΜΟΥ ΚΑΙ]
 5 ΕΙΡΗΝΗΣ [ΚΑΙ ΑΥΤῶΙ ΚΑΙ ἘΓΓΟΝΟΙΣ ΚΑΙ]
 [Τ]ἌΛΛΑ [Π]ἈΝΤΑ, Ὅσα ΚΑΙ ΤΟῖΣ ἌΛΛΟΙΣ Δ[Ι]-
 ΔΟΤΑΙ Π[Ρ]ΟΞΕΝΟΙΣ. ΣΤΡΑΤΑΓΟΥΝΤΟΣ *vel similliter*
 .. Ι Α - - - - -
 .. Σ - - - - -
 10 [.] Μ - - - - -
 Ε - - - - -

Suppl. Kla. Litterae sunt prioris partis saec. III.

38 CIVITATIS DECRETVM. Thermi in museo (inv. nr. 82). Fragmentum lapidis calcarii undique mutilum a. max. 0,18, l. max. 0,10, cr. max. 0,12. Litt. alt. 0,01, interv. vers. 0,005; Α Ξ. Exscripsi. *Ect.*

- - Κ - -
 - - Γ]ΡΑΜ[ΜΑΤ - -
 - - c Νικ - -
 - - ΦΡΑΚΤΟΡ - -
 5 - - (Ισο)ΠΟΛΙΤΕΙΑΝ - -
 (ΑΣΥΛΙΑΝ) ΑΥΤΟΙ]C ΚΑΙ ΧΡΗ[ΜΑCΙ - -
 (ἔΓΓΥΟΙ)] ΞΩCΑΝΔΡ - -
 - - ὄσοϋ ΦΑΝ[ΟΤΕΥC *sive* - τεΐC
 - - - Σ - -

Suppl. Kla. V. 4 De nomine Φράκτωρ cf. Bechtel *H.P.* 457. 8 Si ethnicum recte est suppletum, titulus annis 263/0—256/5, quibus annis Phocis Aetolorum erat (de anno 256/5 cf. ad nr. 11₄₇; de annis 263/0 i. e. inter archontes Peithagoram = a. 264/3 et Aristagoram = a.

260/59 vide Beloch IV 2, 402), tribuendus est; litteratura optime consentit. De variis formis ethnici cf. F. Schober *Phokis* (1924) 39.

39 PROXENIA. Thermi in museo (inv. nr. 22). Pars inferior stelae lapidis calcarii inventa supra fontem; ab utroque latere margo servatus, infra cardo exstat, a. 0,435, l. 0,385, cr. 0,11. Tantum superior mutila pars lapidis inscripta, reliqua vacua relicta est. Litt. alt. 0,011—0,019, interv. vers. 0,005; Α Ν Χ, formae pulchrae. Exscripsi. *Ect.*

[- - - ΠΡΟΞΕΝΙΑΝ] ΚΑ[Ι] ΠΟ]-
 [ΛΙΤΕΙΑΝ ΑΙΤΩΛΟΙ Ἐ]ΔΩΚΑΝ [-].
 - - - - - - - ΟΥ, ἈΡΧΟΝΤ[Ι]
 [ΚΑΙ - - - ΜΙ]ΚΚΕΑ, ἈΡΧΟΝΤ[Ι]
 5 [- - - - -]. *vac.*
vac.

Suppl. dubitanter Kla. Latitudo lapidis docet singulos versus fere 21 litteras tenuisse. Quodsi recte tenorem tituli restituimus, ethnicum, quod praeter patronymicum vs. 5 supplendum est, sane brevissimum fuisse apparet. Formae litterarum medium fere s. III indicant.

40 PROXENIA (?). Thermi in museo (sine num. inv.). Pars superior stelae lapidis calcarii aetomate cum acroterio ornatae, infra et ab utroque latere fracta, a. max. 0,27, l. max. 0,15, cr. 0,105. Litt. alt. 0,016—0,018, interv. vers. 0,006; Α. Exscripsi. *Ect.*

[ἈΓΘΑΪ ΤΥΧ]ΑΙ. Ἐ[ΔΩΚΕ Τὸ]
 [ΚΟΙΝὸΝ ΤῶΝ Αἰ]ΤΩ[ΛΩΝ. - - -]
 - - - - - Λ - - -

Suppl. Kla. Saeculum tertium a. Chr.

41 PROXENIA (?). Thermi in museo (sine num. inv.). Fragmentum lapidis calcarii undique mutilum, a. max. 0,15, l. max. 0,13, cr. max. 0,085. Litt. alt. 0,01—0,012, interv. vers. 0,015; Α Ξ. Exscripsi. *Ect.*

49 PROXENIA(?). Thermi in museo. Fragmentum tenuis tabulae aëneae inventum in ruderibus templi, supra margo gradatus, a. max. 0,045, l. max. 0,09. Litt. alt. v. 1 0,014, v. 2 sqq. c. 0,008; ΑΩ, formae incisae. Exscripsi.

Ο

Τὸ κοινὸν Αἰτωλῶν [ἔδωκεν
- - - - - ἵππῳ Ἀΐτω[ι καὶ ἐκγόνοισι
ΝΤΑ[.]ΡΟΝ

Suppl. Kla.

50 PROXENIA(?). Thermi in museo (inv. nr. 81), ubi a. 1926 frustra quaesivi. ΤΕΜΑΧΙΟΝ ΠΡΟΞΕΝΙΚΟΥ ΔΩΓΜΑΤΟΣ, a. max. 0,14, l. max. 0,05 (inv.). Exscripsit Rhomaios in inventario.

Η
ΟΥΚ
ΥΟΥΚ
ΚΛΕΙ/
5 ΕΓΓΟΝ[ΟΙΣ
ΙΣΙΝΙ
ΝΚ

V. 3 scil. ΕΥΟΥΚ - - || 6 fortasse ΕΝΚΤΗΙΝ Γ[Α]Σ ΚΑΙ ΟΙΚΙΑΣ. Kla.

2. DEDICATIONES.

Adde nr. 4a.

196 f. 83

51 STATVA SCORPIONIS. Thermi in museo (inv. nr. 33). Basis lapidis calcarii inventa ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ὑΠΕΡ ΤΗΝ ΚΡΗΝΗΝ ἔΞΕΔΡΑΝ, supra ab utroque angulo lateris postici fracta; a. 0,845, l. 0,65, cr. 0,285. In latere superiore foramen exstat. Litt. alt. 0,01, interv. vers. c. 0,008; ΑΞΞ, formae pulcherrimae. Edd. Soteriades ΔΕΛΤ. I 1915, 57 nr. 35 (cum imag. photogr.); Rhomaios ibid. 280; A. Wilhelm Strena Buliciana (1924) 167 (S. E. G. II 355); Klaffenbach ΔΕΛΤ. X 1926 (1929), 34 (S. E. G. III 437). Cf. Weinreich Herm. LIII 1918, 437. Exscripsi. Ect.

ἌΛΣΕΙ ΕΝΙ ΧΡΥΣΕΩΙ ΣΕ ΒΟΑΔΡΟΜΕΟΝΤΑ ΣΥΝ ἵΠΠΩΙ
[Φ]ΩΚΙΣΙ ΤΕΙΘΡΩΝΟΣ ΚΤΕΙΝΕΝ ὑΠὸ ΣΤΕΦΑΝΑΙΣ
ΔΥΣΜΕΝΕΩΝ ΚΡΥΦΕΙΣ ἌΦΑΤΟΣ ΛΟΧΟΣ, ἌΣΙΑ ΠΑΤΡΑΣ,
ἌΞΙΑ Δ' ΟἶΝΕΙΔᾶΝ ΜΗΣΑΜΕΝΟΝ ΠΡΟΓΩΝΩΝ.
5 ΜΗΝΑΜΟΣΥΝΟΝ ΔΕ ΠΑΤΗΡ ΜΟΡΦᾶΣ ΣΕΒΕΝ ΕΙΣΑΤΟ ΤΟΝΔΕ
ΧΑΛΚὸν Ἀπόλλωνος Πᾶρ Τριπόδεσσι Δράκων,
ὅς σε καὶ ἐμ φοιμένοισιν ἐόντ' εἰς φέγγος ἄνάξει,
Σκορπίων· ὡς ἄγαθὸν οὐκ Ἀπόλλωλε ἄρετ(ά).

2 in. suppl. Wilhelm, haud dubie recte; nam in lapide identidem accuratissime examinato nihil nisi [...]ΩΚΙΣΙ legere potui; ΣΩΚΙΣΙ Rhom. agnovisse sibi videtur || 8 fin. ΑΡΕΤΑ.

V. 2 ΤΕΙΘΡΩΝ· oppidum Phocidis, quod fere Τ(ε)ΘΡΩΝΙΟΝ appellari solet; sed idem nomen etiam SGDI 1983_s (Rhom.). De luo v. 1 inter Tithronium et Drymaeam sito cf. Paus. X 33, 12 (Rhom.). 3 ἌΦΑΤΟΣ· Wilhelm recte interpretatur 'von dem keine Kunde vorlag'. 4 ΟἶΝΕΙΔᾶΝ· cf. Pind. Isthm. V 39 (Hiller apud Weinr. in schedis). Ad versum confert Wilhelm carmen Creticum SGDI 5074_{s,9}. 6 ΔΡΑΚΩΝ· hunc eundem putat Weinreich l. c. 437 atque ΔΡΑΚΟΝΤΑ ΠΟΛΙΕΑ, de quo cf. ad nr. 8₁₃. 7/8 Confert Rhom. Simonid. 121_{s,4} Diehl. 8 Quod hoc demum loco nomen eius, qui honoratur, apparet, cf. Geffcken Gr. Epigr. ad nr. 130 et Neue Jahrb. XXXIX 1917, 100. Ad sententiam huius versus confert Soteriades Kaibel Epigr. Gr. 889 a; cf. etiam SEG III 441.

Cum litteratura titulum ineunti saec. III a. Chr. vindicet, Rhom. conicit carmen referendum esse ad proelia incur-

sione Gallorum mota, contra Wilhelm de prioribus quibusdam expeditionibus Aetolorum cogitat, siquidem Hiller (apud Weinr. l. c. 437) titulum ca. 285 exaratum esse putat. Qui vir doctus ipse (per epistolam ad Weinr. datam) haud inepte opinatur, cum Tithronium non ita multum ab Elatea absit, agi de isdem rebus, de quibus nos certiores fecit carmen Delphicum in honorem Xanthippi Elatensis factum (Syll.³ 361 C), sc. de Elatea a dominatione Antigoni ca. 284—281 liberata (cf. Pomtow Delphica III 129; Beloch IV 2, 369). Ceterum auctorem carminis supra positi suspicatur Hiller eundem esse atque carminum Syll.³ 361 B. C, Wilhelm Posidippum, quippe qui ab Aetolis proxenia honoratus sit (nr. 17₂₄); cf. quae Weinreich l. c. 434 exposuit.

52 PAEDIAE HERACLEOTAE STATVA. Thermi in museo (inv. nr. 5). Basis lapidis calcarii supra simplici margine ornata, cuius angulus sinister inferior deest, a. 0,68, l. 0,75, cr. 0,37; inventa μικρὸν νοτιώτερον τοῦ βάθρου τῶν Πτολεμαίων (nr. 56). In latere superiore sunt tria foramina (non duo, Sot.). Litt. alt. a 0,016—0,023 b 0,015—0,018, interv. vers. 0,015; a A et A Δ Θ Κ Γ et Γ Ξ b Γ Ξ. Edd. Soteriades ΔΕΛΤ. I 1915, 55 nr. 33; Pomtow Arch. Jahrb. XXXII 1917, 133 (uterque cum imag. photogr.). Cf. Rhomaios ΔΕΛΤ. l. c. 284. Exscripsi. Ect.

“ Τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν
τὸν ἵππαρχον Παιδείαν
στρατίππου Ἡρακλειώταν
τοῖς θεοῖς ἀνέθηκε.
b 5 Ἀΐσιππος ἐπόησε.

Cum Soteriades dubitaret subscriptionem ad celeberrimum artificem huius nominis referre, Rhomaios autem hunc ipsum retinere vellet, Pomtow primus recte agnovit titulum b aliis iisque vetustioribus litteris quam tit. a exaratum esse, cf. imprimis formam sibilantis; praeterea tit. b, qui per totum lapidem scriptus est, diligentiores formas praebet. Nihil igitur, quod ad litteraturam saec. IV respondentem attinet, obstat, quominus revera cum Pom-

towio tit. *b* ad Lysippum nobilissimum revocemus, praesertim cum ethnicum absens notum artificem indicet. Utut res sese habet, id sane certum est tit. *a* postea demum, cum basis in novum usum converteretur, inscriptum esse. Quod non ante a. 280 fieri potuisse inde apparet, quod hoc demum anno οἱ Αἰτωλοὶ συντελεῖν τοὺς Ἡρακλεώτας ἠνάγκασαν ἐς τὸ Αἰτωλικόν (Paus. X 20,9). Itaque probabiliter Ρομτω Παϊδαίαν Στρατίππου eundem putat atque hieromnemonem Aetolorum Ἰ. Ἀμύντα = a. 252/1 (SGDI 2508); litterae sane huic aetati conveniunt. Idem ἔγγυος proxeniae 245—ca. 236, nr. 25₁₈.

53 CLISIAE PLEVRONII STATVA. Thermi in museo (inv. nr. 8). Basis mutila lapidis calcarii prope Ptolemaeorum monumentum (nr. 56) inventa, quam integriorem vidit primus editor, hodie in duo fragmenta fracta; a latere sinistro pars marginis exstat; a. 0,40, l. 0,64, cr. 0,10. Litt. alt. 0,014—0,021, interv. vers. 0,015; ΑΚΠΞΛ, formae bonae. Ed. Soteriades 'Εφ. 1905, 82 nr. 6. Exscripti (litteras quae non iam servatae sunt, sed Sot. legit, lineis subscriptis insignivi). *Ect.*

ΚΛΕΙΣΙΑΝ ΛΥΚΟΥ ΠΛΕΥΡΩΝΙΩΝ
Τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν
Ἄρετὰς ἔνεκεν καὶ εὐνοίας
τὰς εἰς αὐτοῦς.

Medio fere saec. III a. Chr. propter litteraturam titulum probabiliter attribuit Soteriades. Ad nomen Κλεισίας (Wilamowitzio suspectum) cf. Bechtel *H. P.* 250.

54 PORTICVS. Thermi in museo (inv. nr. 7). Fragmentum epistylia dorici ex lapide calcario confecti, inventum ἐν τῷ μεταγενεστέρῳ τεῖχιματι ἀνατολικῶς τοῦ ναοῦ, a. 0,46, l. 0,65, cr. 0,33. Litt. alt. 0,03—0,045, interv. vers. c. 0,045; ΑΕΞΠΞΦ, formae pulchrae. Ed. Soteriades 'Εφ. 1905, 97 nr. 15. Exscripti. *Ect.*

vac.
- - - - - ς τὰν παστάδα - - - - -
στραταγέοντος Χ]αριξέου Τριχονέ[ος - - - - -
- - - Ἀμο]ίσεος, Βρύτωνος Φ - - - - -
vac.

Suppl. Sot. || 1 fin. κ[Α]Ψ? Kla. || 3 fin. Φ[ΥΚΚΕΟΣ vel Φ[ΥΤΑΙΕΟΣ Sot.

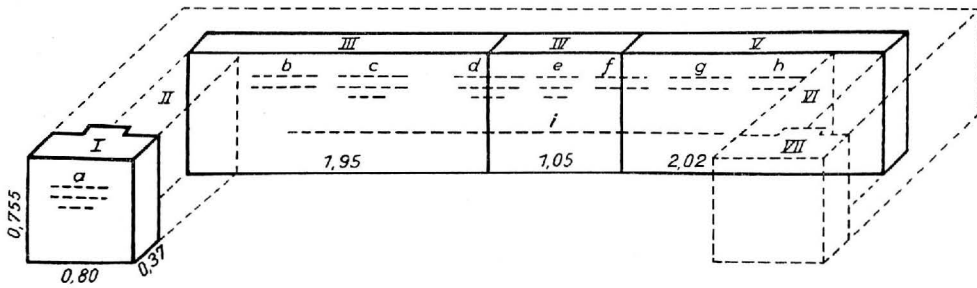
Hoc epistylum una cum multis triglyphis aliisque reliquis vestigia adustionis ferentibus inventum ad porticum quandam prope Apollinis templum orientem versus sitam pertinere iure sumit Soteriades; de voce παστάς cf. Rüsck *Gramm. delph. Inscr.* I 185. Annis 279—220 titulum attribuit Sot., sed litterarum formae potius initium saec. III indicant. Itaque si modo supplementum ΣΤΡΑΤΑΓΕΟΝΤΟΣ recte se habet (nam cf. hipparchum Charixenum c. a. 260, nr. 18₁₈), non cum Soteriade praetor Charixenus II (de quo cf. ad nr. 18₁₈) sed Charixenus I intellegendus est (de quo vide ad nr. 5). Porro si ethnicum Ἀμοίσεως v. 3 revera, ut quidem videtur, ad hominem Aetolum (magistratum?) pertinet, sequitur, ut titulus post a. c. 272 ponendus sit (cf. ad nr. 12₁), ergo hic de una ex posterioribus praetoris Charixeni agatur.

55 HIPPARCHI ALICVIVS STATVA. Thermi in museo (inv. nr. 93). Fragmentum lapidis calcarii (supra margo), quod orientali stylobatae templi Apollinis inaedificatum fuerat; a. max. 0,325, l. max. 0,34, cr. 0,135. Litt. alt. 0,02—0,022, interv. vers. 0,018—0,02; κ. Ed. Soteriades 'Εφ. 1905, 97 nr. 14. Exscripti. *Ect.*

vac.
[Αἰτωλῶν τὸ κοινὸν τὸν ἱππάρχου]ντ[α τὸν Δεῖνα τοῦ Δεῖνος]
[ethnium ΣΤΡΑΤΑΓΕΟΝΤΟΣ ΠΟ]λυκρί[ου Καλλιέως τὸ {τρίτον
[ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟΣ ...? ... ΒΟΥ]ττίου Ἀ[θήνης]. {τέταρτον},
vac.

Suppl. ex. gr. (cf. nr. 58, 63 al.) Kla., de praetore Polycrito (de quo vide ad nr. 13₃₇) supplendo iam Sot. cogitaverat. Cum vero scriba primae praeturae Polycriti Pleuronius (cf. nr. 13₃₈), alterius Naupactius (cf. nr. 3A₁₇) fuerit, apparet hic tertiam aut quartam (nr. 17C₁₂₆?) praeturam supplendam atque titulum medio saec. III tribuendum esse, id quod etiam formae litterarum comprobant. — V. 3 ΒΟΥΤΤΙΟΥ cf. ad nr. 31₄₀. In censum veniunt etiam Ἐρμάτιος vel Σπάτιος, cf. nr. 188₃₅₋₃₄.

56 PTOLEMAEORVM MONVMENTVM. Thermi in museo (inv. nr. 3). Quattuor lapides calcarii pertinentes ad exedram rectiangulam, cuius fundamentum in fano Apollinis (τὸ πρὸς Ν. ἄκρον τῆς ἀνατολικῆς στοᾶς) exstat. De mensuris lapidum et dispositione titulorum vide imaginem, quam confecit Rhomaios. *a* Litt. alt. 0,023—0,029, interv. vers. 0,015; ΑΜΠΞ (Kern *Inscr. gr. tab.* 33 phot.). — *b* Litt. alt. 0,016—0,023, interv. vers. 0,013; Α et ΑΜΠΞ. — *c* Litt. alt. 0,019—0,025, interv. vers. 0,013; ΑΜΞ. — *d* Litt. alt. 0,017—0,02, interv. vers. 0,01; ΑΠΞ. — *e* Litt. alt. 0,015—0,023, interv. vers. 0,01; ΑΚΠΞ. — *f* Litt. alt. 0,015—0,022, interv. vers. 0,008; ΑΚΞ. — *g* Litt. alt. 0,015—0,022, interv. vers. 0,011; ΑΠΞ. — *h* Litt. alt. 0,013—0,02, interv. vers. 0,013; ΑΚΜΠΞ. — *i* Litt. alt. 0,033—0,035; ΑΚΣΩ. Ed. Soteriades 'Εφ. 1905, 90 nr. 9. Cf. A. I. Reinach *Rec. ét. gr.* XX 1907, 48. Exscripti. *Ect.*

- a* ΒΑΣΙΛΕΑ ΠΤΟΛΕΜΑΙΩΝ
ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ
ΜΑΚΕΔΟΝΑ
- b* ΠΤΟΛΕΜΑΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΑ
- c* ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΝ Β[ΕΡ]ΕΝ[ΙΚΑΝ]
ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΑΓΑ
ΜΑΚΕΤΑΝ
- d* ΒΑ[ΣΙ]ΛΙΣΣΑ[Ν] ἌΡCΙΝΩΝ
ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΤ[ΟΛ]ΕΜΑΙΟΥ
ΜΑΚΕ[Τ]ΑΝ
- e* ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΝ [ΒΕ]ΡΕΝΙΚΑΝ
ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ
ΜΑΚΕΤΑΝ
- f* ΒΑΣΙΛΕΩΣ
[ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ] ΜΑΚΕΔΟΝΑ
- g* Ἀλέξανδρον ΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΑ
- h* ΜΑΓΑΝ ΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΑ
- i* Αἰτωλῶν τὸ κοινὸν ἄρετὰς ἔνεκεν καὶ εὐεργεσίας τὰς εἰς τὸ ἔθνος καὶ τοὺς ἄλλοις Ἕλληνας.

Suppl. Sot. — Hanc exedram ab Aetolis in honorem regis Ptolemaei III Euergetae (246—221) eiusque familiae erectam fuisse imprimis e titulis *c* et *h* apparet. Exstant statuarum subscriptiones regis ipsius (*a*), maximi natu e filiis, Ptolemaei, cui regi cognomen Philopator erat (*b*), uxoris regis Berenicae (*c*), duarum filiarum Arsinoae et Berenicae (*d, e*), trium filiorum minorum natu, quorum primi nomen fractura periit, aliorum Alexander et Magas sunt (*f, g, h*). Innotuerant adhuc quattuor tantum liberi Euergetae, non sex, ut Sot. l. c. 93 dicit, scilicet Ptolemaeus, Arsinoe (*R.E.* s. v. nr. 27), Berenica (*R.E.* s. v. nr. 12), Magas (*Strack Dyn. d. Ptol.* 194). Exsistit autem quaestio, quot praeter has statucae in monumento positae fuerint. Deesse tres lapides, non ut asseverat Sot. l. c. 90. 92 duos, suo iure monet Rhom. (per epistolam) et clare perspicitur ex imagine (II.VI.VII). Atque idem Rhom. haud dubie recte sumit, cum minime veri simile sit inter regem (*a*) et diadochum (*b*) et reginam (*c*) aliam statuam erectam fuisse in lapide II deperdito, etiam lapidem VI

vacuum fuisse, at lapidem VII, quippe qui lapidi I respondeat, et statuam et titulum tulisse. Cuius autem fuerit haec statua, plane est incertum; cum Weinr. dubitanter sane de Apollinis figura cogitet, Rhom. suspicatur hoc loco imprimis honorifico fuisse imaginem Berenicae, utpote quae anno 238 mortua inter deos relata sit (OGIS 56₁₉ ss.), Berenicam illam tit. *e* interpretatus tertiam filiam minorem natu.

Quod ad aetatem monumenti attinet, eam annis c. 240, siquidem regi minimum sex liberi iam erant, et 221 contineri consentaneum est. Sot. accuratius annos 224—221 i. e. tempus post foedus Graecorum Aegii factum efficere studuit, sed etiam anni belli Demetriaci mihi cum Reinachio in censum venire videntur eosque ob eam causam praetulerim, quod huic tempori verba tit. *i* καὶ τοὺς ἄλλοις Ἕλληνας magis convenire puto. Ceterum Reinach improbabilius sane conicit in tit. *f* nomen fratris regis Lysimachi fuisse (l. c. 48).

ΜΑΚΕΤΑ· cf. Steph. Byz. s. v. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ; *RE* s. v. *Maketai*.

57 STATVA ARCHIDAMI PLEVRONII. Thermi in museo (inv. nr. 59). Fragmentum baseos calcariae infra et a sinistra parte mutilum, in latere superiore foramen; a. 0,30, l. 0,37, cr. max. 0,26. Litt. alt. 0,017—0,026, interv. vers. c. 0,01; ΑΓ. Exscripti. *Ect.*

[Τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν
τὸν Ἰππάρχον Ἀρχιδάμον
... Πλευρώνιον.

Suppl. Kla. || 2 in. novem litterae exciderunt, ita ut spatium nisi ad supplementum supra positum non sufficiat. — Formae litterarum alteram fere partem saec. III product.

58 STATVA HIPPARCHI NICOSTRATI NΑVPACTII.

Thermi in museo (inv. nr. 16). Magna tabula superior baseos infra cymatio ornata a. 0,24, l. 0,90, cr. 1,83, inventa prope Ptolemaeorum monumentum (nr. 56). Titulus exstat in fronte, in latere superiore foramen rotundum; a dextra (*Anathyrosis*) continuabatur altera tabula deperdita. Litt. alt. 0,018—0,022, interv. vers. 0,02; ΑΚΞ, formae pulchrae. Exscripti. *Ect.*

[Α]ἰτωλῶν τὸ κοινὸν τὸν Ἰππάρχον Νικόστρατον
Νικόστρατου Ναυπάκτιον.

Suppl. Weinreich in schedis coll. nr. 188₃₆ (a. 213/2), ubi inter testes arbitrii exstat Νικόστρατος Νικόστρατου

ΝΑΥΠΑΚΤΙΟΣ. Consentit et spatium et litteratura tituli supra positi, quae alteram partem saec. III indicat. Idem hippocampus commemoratur nr. 25,, ex quo titulo colligitur eum inter annos 245—ca. 236 hoc munere functum esse. Haud dubie eundem habes etiam nr. 65.

59 HAGETAE CALLIPOLITAE STATVA. CIVITATIS DECRETVM. Thermi in museo (inv. nr. 29 + 78). Duo fragmenta baseos lapidis calcarii, cuius angulus dexter superior deest. *Fr. a* (nr. 29) a. 0,635, l. 0,61, cr. 0,48; *fr. b* (nr. 78) a. max. 0,20, l. max. 0,10, cr. max. 0,08. Litt. alt. *A* 0,015 *B* 0,007—0,011, interv. vers. *A* c. 0,01 *B* 0,006—0,009; *A* Α Π Ξ Β Α Ξ Π Ξ et Σ. Ed. *a* Soteriades Έφ. 1905, 94 nr. 10 et 11; *b* adiunxit Kla. (litteras huius fragmenti lineis subductis insignivi). Exscripsi. *Ect.*

a Α ἂ πόλις τῶν Λαμιάων [Ν τὸν]
 ΣΤΡΑΤΑΓὸν τῶν Αἰτωλῶν
 Ἀγῆταν Λοχάγου Κα[λ]α[π]ο[λί]του
 Αἴταν.
intercallum 0,018
B Β ΣΤΡΑΤΑΓΕὸντος τῶν Αἰτωλῶν Στράτωνος [Ἀρ]κινούος,
 ἱππαρχέοντος Λαδικού Ἀρσινόος, γραμματέ[ρ]ου Ἰντος

Ταυρίωνος Μυστακέος ἔδοξε τοῖς Αἰτωλοῖς . . . ὄνι Ἀ-
 ρίστωνος καὶ τῶι Ἀδελφεῶι αὐτοῦ Μενεκρά[τ]ει [Ἀρ]κί[τ]ωνος
 Συρναίους δεδόσθαι πολιτείαν κατὰ τὸν νόμ[ον].

Suppl. Sot. || 7 fin. [Ἀρ]κί[τ]ωνι? Kla. || 9 post κατὰ laesura lapidis.

V. 3 Prima praetura Hagetae est a. 218/7 (Polyb. V 91,1), altera ἔ. Εὐαγγέλου = a. 201/00 (cf. Pomtow *Klio* XVII 200), *SGDI* 2049; illa hic intellegenda, cf. ad v. 5. Duae domos habebat Delphis, quibus a. 190 privatus est, *Syll.* 3 610⁷⁸⁻⁷⁹. Filius est Lochagus, praetor 179/8 (Gillschewski 20), nepos Hagetas, ἄρχων ἐν Καλλιπόλει c. a. 165, *SGDI* 1765 (an hic idem atque praetor fin. saec. III?). 5 Titulum v. 5 sqq. haud multo post titulum antedentem exaratum esse docent cum litteratura tum nr. 28 ipse quoque exeuntis saec. III, ubi commemoratur altera Stratonis praetura. Efficitur ergo, ut v. 3 de prima praetura Hagetae quoque agatur atque prima praetura Stratonis post a. 218/7 statuenda sit i. e. a. 213/2, cf. ad nr. 28 (eadem praetura Stratonis exstat etiam nr. 96). 6 Λάδικος Ἀρσινόεος· Ladicus Arsinoënsis, praetor τὸ β' = med. saec. II (*Ath. Mitt.* XXXII 1907, 18 nr. 11), filius aut nepos est (l. c. 54 not. 1). Cf. etiam hieronymonem Aetolorum cognominem a. 214/3 *BCH* LII 1928, 278 (cf. 280). 7 Μυστακέος· ethnicum ignotum, quod etiam nr. 24₁₄ exstare videtur.

60 CATALOGVS NOMINVM. Thermi in museo (inv. nr. 58). Lapis calcarius exedrae semicircularae, cuius in lateribus dextro et sinistro anathrosis, quae dicitur, in superiore tria foramina exstant, a. 0,60, l. 1,17, cr. min. 0,375. Litt. alt. c. 0,01, interv. vers. c. 0,005; Α Μ Ξ Π et Γ Ξ Υ Φ. Exscripsi. *Ect.*

	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII
	ΠΑΜΦΙΛΟΣ	[Κ]ΑΛΛΗΣ	ΜΗΤΡΩΔΩΡΟΣ	ΦΙΛΟΤΙΜΟΣ (?)	Α[Σ]ΚΛΗΠΙΑΔΗΣ	ΒΑΚΧΙΟΣ		
	ΑΣΚΛΑΠΩΝ	ΘΡΑΣΥΜΗΔΗΣ	ΑΠΟΛ(Α)ΩΝΙΔΗΣ	[ΔΗ]ΜΗΤΡΙΟΣ	ΑΙΓΕΥΣ	ΜΗΤΡΟΦΑΝΗΣ		
	ΜΗΝΩΔΩΡΟΣ	ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ	ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ	ΤΙΜΩΝ	ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ	ΑΣΚΛΑΠΩΝ		
	ΜΗΝΟΓΕΝΗΣ	ΕΙΚΑΔΙΟΣ	ΕΠΙΚΡΑΤΗΣ	ΑΝΔΡΟΜΑΧΟΣ	ΣΤΡΑΤΩΝ	ΜΟΛΙΣ		
5	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΗΓΕΜΑΧΟΣ	ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ	[.]ΕΝΩΝ	ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ	ΜΕΝΙΚΚΟΣ		5
- - ΙΟΥ	ΑΠΟΛ(Α)ΩΝΙΟΣ	ΔΙΟΓΕΝΗΣ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΜΗΝΩΦΙΛΟΣ	ΣΤΡΑΤΩΝ	ΑΙΜΟΣ		
	ΛΕΥΚΙΟΣ	ΒΑΚΧΙΟΣ	ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ	ΠΟΛΕΜΩΝ	ΜΕΙΔΙΑΣ	ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣ		
- - Δ]ΩΡΟΣ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ	ΕΡΜΟΚΡΑΤΗΣ	[Μ]ΕΝΑΝΔΡΟΣ	ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ	ΔΑΙΜΕΝΗΣ		
	ΒΙΩΝ	ΑΠΟΛ(Α)ΩΝΙΔΗΣ	ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΑΠΟΛΛΩΔΩΡΟΣ		
10	ΜΕΝΕΜΑΧΟΣ	ΑΝΔΡΩΝ	ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ[Σ]	[Σ]ΤΡΑΤΩΝ	ΔΑΙΜΕΝΗΣ	vac.		10
	ΔΙΟΓΕΝΗΣ	ΑΡΙΣΤΟΜΑΧΟΣ	ΦΙΛΟΞΕΝΟΣ[Σ]	[Μ]ΕΝΑΝΔΡ[ΟΣ]	ΜΕΝΩΝ	ΕΞΕΝΩΝ		
	ΙΔΑΙΟΣ	ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ	ΜΑΤΡΩΝ	ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ	ΦΕΙΔΩΛΛΟΣ	ΑΝΔΡΩΝ		
	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΜΕΝΙΠΠΟΣ	ΑΛΚΙΜΟΣ[Σ]	ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ	ΝΕΩΝ	ΑΙΣΙΜΟΣ		
	ΜΑΛΟΥΣΙΟΣ	ΜΑΡΣΥΑΣ	ΔΙΟΓΕΝΗΣ[Σ]	ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ	ΜΗΝΩΔΩΡΟΣ	ΜΙΔΙΑΣ		
15	ΜΑΤΡΩΝ	ΜΕΝΙΠΠΟΣ	ΑΡΤΕΜΙΔΩΡ[ΟΣ]	[ΜΗ]ΝΟΦΑΝΗΣ	ΠΟΤΑΜΩΝ	ΤΙΜΩΝ		15
- - C	ΔΙΟΓΕΝΗΣ	ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ	ΜΗΝΟΓΕΝΗΣ[Σ]	[ΑΣΚ]ΛΗΠΙΑΔΗΣ	ΜΗΝΩΔΩΡΟΣ	ΙΠΠΟΝΙΚΟΣ		
- - ΗC	ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ	ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ	ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ[Σ]	[ΑΠ]Ο[ΛΛ]ΩΝΙΔΗΣ	ΛΕΥΚΙΟΣ	ΚΡΑΤΙΠΠΟΣ		
	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΗΣ	ΑΤ(Τ)ΙΝΑΣ	ΜΕΝΕΣΤΡΑΤΟΣ	ΜΗΝΩΔΩΡΟΣ	vac.		
	ΜΟΣΚΙΩΝ	ΜΕΝΕΜΑΧΟΣ	ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ[Σ]	...?... ΗC	ΑΡΤΕΜΩΝ	ΜΕΙΔΙΑΣ		
20	ΚΟΥΘΙΝΟΣ	ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΣ	ΔΕΙΝΑΡΧΟΣ		ΚΛΕΑΡΧΟΣ	ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ		
	ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΗΣ	ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΗΣ	ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΗΣ		ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ	ΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣ		
- - C	ΑΡΤΕΜΩΝ	ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ	ΜΕΝΙΠΠΟΣ		ΜΗΔΕΙΟΣ	ΒΑ[Κ]ΧΙΟΣ		
- - ΟΟΣ	ΕΡΜΟΚΡΑΤΗΣ	ΗΡΩΔΟΤΟΣ	ΜΗΤΡΟ - -		ΜΕΝΙΠΠΟΣ	ΜΗΝΩΦΙΛΟΣ		
	ΜΕΝΕΚΛΗΣ	ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΗΣ	ΔΙΟΓΕΝΗΣ[Σ]		ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ	ΜΗΤΡ[Ω]ΔΩΡΟΣ		
25	ΑΡΤΕΜΩΝ	ΕΥΒΟΥΛΟΣ	Α[Π]ΟΛΛΩ[Ν] - -		[ΚΡ]ΑΤΙΠΠΟΣ	- - - -		25
- - ΟC	ΙΣΤΡΟΣ	[Μ]ΕΝΕΜΑΧΟΣ				...? Δ - -		
	ΜΕΝΕΜΑΧΟΣ	... Ο - -						
	ΜΗΝΩΦ[Ι]ΔΩΡΟΣ	vac.						

Suppl. Kla. || I initia nominum huius columnae in lapide a sinistra attiguo exarata erant || II 6 ΑΠΟΛΩΝ ΝΙΟΣ, item III 9. IV 2 || III 27 si umbras litterarum recte interpretor, ΠΑΤΡΟΚΛΗΣ || IV 18 ΑΤΙΝΑΣ || IV 23 ΜΗΤΡΟΦΑΝΗΣ aut ΔΩΡΟΣ || V 1 lectio incerta; apographum meum ΦΙΛΟΤΙΜΟΣ, sed in ectypo prima littera mihi potius A videtur esse || V 5 [Μ]ΕΝΩΝ aut [Ξ]ΕΝΩΝ.

Catalogus per columnas digestus, e quibus nunc octo numerantur, plures nimirum in lapidibus a sinistra et dextra deperditis exstabant, haud dubie nomina eorum continebat, qui hanc exedram dedicaverunt. Quinam fuerint, plane incertum est, siquidem id quoque haud iniuria dubitari posse videtur, num haec nomina omnia

sint Aetolica. Quae si revera Aetolica sunt, de dedicatione collegii cuiusdam cogitandum est (cf. nr. 117), sin minus, conieciceris nomina militum mercenariorum esse. Quamquam et ethnica exspectantur et Aetoli rarissime milites conduxerunt (Busolt-Swoboda *Gr. Staatsk.* II 1528). Ceterum, utcumque res se habet, notatu dignum est nomina saepe redeuntia (velut ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ undecies, ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΗΣ octies, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ et ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ septies, ΑΚΚΗΠΙΔΗΣ et ΔΙΟΓΕΝΗΣ quinquies etc.) nullo distincta esse additamento. Formae litterarum fere finem saec. III pro-
dunt. — II 14 ΜΑΛΟΥΣΙΟΣ cf. Bechtel *H.P.* 527. — II 19 ΜΟΣΚΙΩΝ pro solito ΜΟΣΧΙΩΝ. — III 1 ΚΑΛΛΗΣ cf. Bechtel *H.P.* 232. — VII 4 ΜΟΛΙΣ cf. Bechtel *H.P.* 323.

61 BASIS STATVAE. Thermi in museo (inv. nr. 71). Angulus superior dexter lapidis calcarii regula ornati, qui ad basim pertinebat, ita ut a dextra alius lapis continuaretur; a. max. 0,17, l. max. 0,28, cr. max. 0,075. Litt. alt. 0,03, interv. vers. 0,015; A. Exscripsi. *Ect.*

[ΤΟ ΚΟΙΝΩΝ ΤΩΝ	[Ν ΑΙΤΩΛΩΝ - -
ΙΙΙΑ	

Tempus tituli videtur s. III ad finem vergentis esse.

62 ARBITRORVM MONVMENTVM. Thermi in museo (inv. nr. 110). Magna tabula lapidis calcarii ad basim pertinens, a sinistra fracta, a dextra laesa; a. 0,22, l. max. 0,725, cr. 0,65. Litt. alt. 0,03, interv. vers. 0,015; ΑΞΞ. Exscripsi. *Ect.*

vac.

[ΤΟ ΚΟΙΝΩΝ ΤΩΝ ΑΙΤΩΛΩΝ ΟΥΙΝΟΣ ΤΟΥ ΔΕΙΝΟΣ	<i>sequatur unum vel plura nomina</i>
[ΕΡΕΤΡΙΕΣ(?) ΔΙΚΑΞΑΝΤΕΣ ΑΙΤΩΛΩΣ ΤΑΝ ΠΕΡΙ - - - ΔΙΚΑΝ ΑΝΕΘΗΚΕ].	

vac.

Supplevi ad exemplum tituli nr. 70 sumens, id quod necessarium videtur, a dextra alteram tabulam contiguam fuisse. Unde hi arbitri externi, quos Aetoli statuis honoraverunt, fuerint, incertum, sed nomen ΟΥΙΝΟΣ adhuc nusquam nisi Eretriae innotuisse videtur (vide indicem IG XII 9 p. 199) atque ante ΔΙΚΑΞΑΝΤΕΣ 8—9 litterae fuerunt, itaque hoc ethnicum suppleendum proposui. Ad accusativum ΔΙΚΑΞΑΝΤΕΣ cf. ad nr. 95. Tempus tituli secundum formas litterarum c. a. 200 fuerit.

63 HIPPARCHI ALICIVVS STATVA. Thermi in museo (inv. nr. 20 + 124). Fragmenta duo lapidis calcarii inter se contigua, quae angulum dextrum anticum tabulae ad basin pertinentis efficiunt. Frg. *a* undique mutilum praeter partem frontis et dextri lateris, a. 0,165, l. max. 0,30, cr. max. 0,63; inaedificatum fuerat ἐν τῇ ὑπὸ τῶν ἀνατολικῶν στύλοβάθην σειρᾷ τῶν λίθων, κατὰ τὸ μέσον περίπου τῆς πλευρᾶς. Frg. *b* angulus ipse, a. 0,165, l. max. 0,28, cr. max. 0,19; inventum Thermi a. 1911. Litt. alt. 0,008—0,023, interv. vers. 0,015; ΑΚΓ, formae pulchrae. Composui et exscripsi. *Ect.*

a

[ΤΟΝ ἸΠΠΑΡΧΟΝ] <i>vac.</i>	
... ¹⁰ ... ΜΑΧΟΥ ΤΡΙΧΟΝΕΑ	<i>b</i>
[ΤΟ ΚΟΙΝΩΝ ΤΩΝ ΑΙΤΩΛΩΝ ΑΝΕΘΗΚΕ].	

vac.

Suppl. Kla. — Secundum litteraturam saec. III.

64 BASIS. Thermi in museo (inv. nr. 55). Basis lapidis calcarii ex duobus fragmentis composita, supra et a tergo fracta, pars lateris superioris servata; a. 0,60, l. 0,61, cr. max. 0,31. Litt. alt. 0,015; ΑΚΤΞ. Exscripsi. *Ect.*

ἩΡΑΚΛΕΙΔΗΣ ἐπέδει.

Saeculum tertium.

65 EXEDRA(?). Thermi in museo (inv. nr. 60). Magnus lapis calcarius ad monumentum quoddam (exedram, ut videtur) pertinens, in latere superiore duo foramina; a. 0,64, l. 1,90, cr. max. 0,22. Litt. alt. *a* 0,03 *b* 0,045; *a* ΜΞ *b* ΑΓΞ. Exscripsi. *Ect.*

<i>a</i>	ΜΩΝΟΣ <i>vac.</i>
	intervallum 0,09
<i>b</i>	ΩΝ ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥ ΝΑΥΠΑΚΤΙΟΥ <i>vac.</i>

De titulo *a* non constat; vix ad dedicationem pertinet, fortasse est una de subscriptionibus statuarum, quae complures fuisse videntur. Titulus *b* haud scio an supplendus sit ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟΣ ΤΩΝ ΑΙΤΩΛΩΝ ΤΟΥ ΔΕΙΝΟΣ *ethnicum*, τῶν δὲ συνέδρων N. N., cf. nr. 74. An exstabat nihil aliud nisi ΣΤΡΑΤΑΓΕΟΝΤΟΣ ΤΩΝ ΑΙΤΩΛΩΝ N. N.? — De duobus scribis cf. ad nr. 69₂. Cum litteratura saec. III indicet, ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ ΝΑΥΠΑΚΤΙΟΣ haud dubie idem est atque hipparchus ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥ ΝΑΥΠΑΚΤΙΟΣ, de quo cf. nr. 58. Atque si revera in titulo supra posito Nicostratus fuit ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΩΝ ΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΩΝ, hic titulus paulo vetustior est quam nr. 58, id quod formae litterarum probare videntur.

66 STATVA SCAVRI. Thermi in museo (inv. nr. 69). Magna tabula lapidis calcarii leniter concava, ad exedram ut videtur pertinens; angulus superior sinister laesus, dexter fractus; in latere superiore duo foramina; a. 0,67, l. 0,98, cr. 0,22—0,24. Titulus evanidus proxime marginem superiorem inscriptus in lapide dextro amisso continuatus erat. Litt. alt. 0,03, interv. vers. 0,025; ΚΝΞ. Exscripsi. *Ect.* in quo nihil dispicitur.

Τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν - *praenomen nomen* -
vac. ΣΚΛΨΡΩΝ ΤΟΥ ΛΠΟ - - - - -
vac.

In v. 2 supplendo haereo, cum in nominibus Romanis patronymicum post cognomen positum non inveniatur neque in vestigiis ΛΠΟ nomen Romanum latere videatur. Quae quod Apollinem indicare verisimile est, nescio an legendum et supplendum sit τῷ Ἀπόλλωνι ἠνέθηκε. Litterarum formae titulum saec. III a. Chr. vindicant. Contra Wilamowitz de L. Aemilio Scauro, qui bello Antiochio (a. 190) legatus praetoris L. Aemilii Regilli erat (Liv. XXXVII 31,6), cogitat, sumens litteraturam tituli fallere.

69 DEDICATIO ARAE. Thermi in museo (inv. nr. 1+97). Duo fragmenta (*a b*) lapidis calcarii, quae composuit Weinreich in schedis. Frg. *a* (nr. 97) ex duabus partibus compositum, a parte sinistra et superiore dextra mutilum a. 0,68, l. 1,00, cr. 0,35; *b* (nr. 1) inventum ὑπερῶν τέσ παρὰ τὸν μαθὸν κρήνης, a dextera fractum a. 0,69, l. 0,57, cr. 0,32; in latere superiore duo foramina. Litt. alt. 0,025—0,04, interv. vers. 0,01; ΑΕΚΠΣΦ. Tertium fragmentum *c* (IG IX 1, 416), a sinistra mutilum, inventum Thermi sed nunc deperditum (cf. *Ἐφ.* 1905, 81 nr. 5), cuius litterae admodum detritae, ad eundem lapidem pertinuisse agnovit Kla. Edd. *b* Soteriades *Ἐφ.* 1905, 80 nr. 4; *c* G. Cousin *BCH* X 1886, 186 nr. 3 (W. J. Woodhouse *Aetolia* 246 cf. 284; IG IX 1, 416); *a b* Pomtow *Syll.*³ add. ad nr. 622A. Exscripsi *a b*. *Ect.* (*a b*).

a *b* *c*
 [τὸ] κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν τὸν βο[μ]ῶν ἀπόλλωνι θε[ρ]μίοι, στραταγεόντο[ς]
 [Ἄρ]γελοχοῦ τοῦ τριχᾶ στ[ρατ]ίου, ἱππαρχέοντος φρίκου [τ]οῦ πολυδαίτα
 [Μο]λυκρέος, γραμματεῦ[ον]τος τῶν Αἰτωλῶν στομίου τοῦ Χαβ[ρ]ί(α) μαχ[ε]τ[ί]-
 [έ]ου, τῶν δὲ συνέδρων Ἀλ[ε]ξάνδρου τοῦ Πολεμαίου [στ]ρατ[ί]ου.

Suppl. Weinreich in schedis || 1 fin. ΝΙΟΙ Cousin || 3 in. Hiller apud Weinr. || 3 fin. ΧΑΒΙΙ Cousin, corr. Dittenberger || 4 fin. ΠΑΤΡΟΥ idem, corr. Kla.

V. 1 Cf. aram a Chiusi Apollini Delphico consecratam *Syll.*³ 19. 2 Ἀγέλοχος τοῦ τριχᾶ στράτιος. Cum litteratura tituli saec. II a. Chr. sit, videlicet τριχᾶς στράτιος, praetor med. saec. II (cf. ad nr. 100), aut pater aut filius

67 MVLIERIS STATVA. Thermi in museo (inv. nr. 105). Lapis calcarius infra, a sinistra, a tergo fractus, a. max. 0,58, l. max. 0,95, cr. 0,28; in latere superiore a dextera foramen unci. Litt. alt. 0,025—0,03; ΑΚΝ. Exscripsi. *Ect.*

vac.
 - - - - - ΕΩΝΑ[N] ΤΑΝ ΓΥΝΑΪΚΑ.
vac.

An [ΚΑ]εῶνα[N]? — Secundum litteraturam saec. III a. Chr.

68 ALEXANDRI TRICHONENSIS STATVA. Thermi in museo (inv. nr. 108). Duo fragmenta inter se contigua baseos lapidis calcarii infra mutilae, a. max. 0,41, l. 0,60, cr. 0,48. Litt. alt. 0,016—0,02, interv. vers. 0,015; ΑΞΞ. Edd. Soteriades *Δελτ.* I 1915, 50 nr. 22; Rhomaios *ibid.* 284. Exscripsi. *Ect.*

πόλις [Κ]υτινιέων
 Ἀλέξανδρον
 Ἀλέωνος
 Τριχονέα
 5 ἠνέθηκε.

Suppl. Sot. || 3 lectio certa; Ἀλε[ξ]ομε[νο]ῦ Sot., Ἀλ. ὠνος (Ἀλέωνος vel Ἀλκίωνος) Rhom. (idem per errorem *Δελτ.* IX 1924/5 (1927) παράρτ. 7 exhibet Ἀγρινιέων et Ἀλεξίωνος).

Cum litterarum formae titulum saec. III a. Chr. tribuant, Ἀλέξανδρος Ἀλέωνος Τριχονέως non is intellegendus est, qui a. 143/2 βουλαῖς γραμματεῦς (nr. 137₂₃) et non multo post a. 143/2 ἐντυχος proxeniae (nr. 34₂₂) est, sed huius avus. Conicias igitur eum eundem esse atque Ἀλέξανδρον τὸν Τριχονέα, ducem Aetolorum a. 218, cf. Polyb. V 13,3. — Dorienses inde ab annis 269/268 foederis Aetolici participes erant, cf. ad nr. 3A.

Agelochi intellegi potest. Sed filium potius fuisse Agelochi ergo praeturam quam proxime ad a. 170, quia de praetoribus usque ad hunc annum excepto sane priore illo praetore a. 172/1 in munere mortuo constat (Gillschewski 59. 61), admovendam esse cum nomen scribae Stomii demonstrat (vide ad v. 3) tum potissimum inde colligitur, quod hic Machetienses (vide ad v. 3) etiamtum

Aetolorum sunt (cf. ad nr. 36, Molycrienses (v. 3) in censum non veniunt, quia ex nr. 35 apparet eos etiam post a. 167/6 in potestate Aetolorum fuisse). Sic praetura Agelochi aut a. 169/8 aut 168/7 (a. 167/6 praeturae Panaetoli obvenit, cf. *RE* IV 2679) vindicanda videtur, prout praetoram Polemarchi Sosthenensis statuimus (cf. ad nr. 71₉). — Φῆκος τοῦ ΠΟΛΥΔΑΪΤΑ· fortasse idem qui ΒΟΥΛΑΡΧΟΣ post a. 206, nr. 136₃. 3 ΜΟΛΥΚΡΕΥΣ· forma ethnici est apud Steph. Byz. ΜΟΛΥΚΡΕΪΣ; de situ oppidi Molycrii cf. Woodhouse Aetolia 328. — ΣΤΟΜΙΟΣ ΤΟΥ ΧΑΒΕΡΙΑ ΜΑΧΕΤΙΕΥΣ· haud dubie idem Στ. Μ. hieronymemo Aetolorum Ἄ. ΦΙΛΑΙΤΩΛΟΥ = a. 202/1 (*RE* Suppl. IV 1355), OGIS 234. Ethnicum recte iam Dittenberger civitatem obscuram et exiguam Aetoliae aut finitimarum regionum interpretatus erat (OGIS l. c. not. 3), nunc ex nr. 36, satis certe apparet hanc civitatem non in ipsa Aetolia sitam fuisse. — Duorum scribarum, qui hic distinguuntur, alter (τῶν συνέδρων; cf. etiam nr. 137₂₈, 188₃₃, 179₃₃ (?)) ad syndrium vel senatum per-

tinet, prior autem ad concilium (κοινόν); nimirum iidem duo scribae exstant nr. 187₃, ubi Weinreich recte proponit supplendum ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΩΝ ΤΟΙΣ [Αἰτωλοῖς -], nr. 34 d, 74, 178₂₋₄, 48 (fortasse etiam nr. 65), qui tituli omnes saec. II a. Chr. sunt. Nec tamen recte videtur Weinreich cum Feldmanno (cf. Syll.² 425 not. 25) probante etiam Pomtowio (Syll.³ add. ad nr. 622 A) in titulo quoque nr. 188₃₃ 34 duos diversos quamvis cognomines scribas distinguere. Nam quod v. 34 scriba hipparchum antecedit, probabilis est non scribam publicum foederis exstare, cui hoc quidem tempore (a. 213/2) locus sollemnis est post hipparchum (cf. ad nr. 15), sed scribam senatus, qui iam v. 33 ad definiendum modo senatum commemoratus hoc loco una cum praesidibus senatus enumeratur; eundem quidem intellegendum esse sed scribam publicum falso sumunt Dittenberger Syll.² 425 not. 25; Swoboda *Staatsalt.* 367 cum not. 12; Busolt-Swoboda *Gr. Staatsk.* II 1525 cum not. 2. 4 Ad formam ΠΟΛΕΜΑΪΟΣ cf. Syll.³ 546 B not. 4.

70 LYCI CALYDONII STATVA. Thermi in musco (inv. nr. 4). Magnus lapis calcarius triangularis, inventus una cum multis aliis (vide adnotationem) prope Ptolemaeorum monumentum (nr. 56), a. 0,51, longitudo laterum 1,16; angulus sinister deest. Litt. alt. 0,029—0,032, interv. vers. 0,015; ΑΚΜΞ et Σ, formae elegantes. Edd. Soteriades *Φ.* 1905, 82 nr. 7; Pomtow *Arch. Jahrb.* XXXVII 1922, 105 B; S. E. G. III 436. Exscripti. *Ect.*

[ΠΟΛΙ]C ΠΛΕΥΡΩΝΙΩΝ ΛΥΚΟΝ
[ΔΙΟ]ΚΛΕΟΣ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΝ
[ΧΡΕ]ΘΛΥΤΗCΑΝΤΑ ΚΑΙ
[ΕΥΕ]ΡΓΕΤΑΝ ΓΕΝΟΜΕ-
5 [ΝΟΝ] ΑΥΤΑC ΑΝΕΘΗΚΕ.

Suppl. Sot. (nonnulla corr. Kla. propter spatia) || 2 in. Pomtow. — Pertinebat lapis una cum 17 aliis eodem loco inventis et ipsis triangularibus diversae magnitudinis ad columnam ca. 11 m altam (de duabus improbabiler cogitat Pomtow l. c. 106), simillimam ergo earum, quae Paeonii Victoriam a Messeniis Naupactiisque consecratam et Olympiae et Delphis sustinebant (cf. Pomtow l. c. 55 sqq.). Optime autem hoc titulo, quem litteratura exeunti saec. III assignat (περί τὰ 200 ἔτη Sot.), illustrantur verba Polybii XIII 1, ad quae Soteriades in supplendo v. 3 relegat; nempe de hoc ipso tempore (post pacem a. 206 inter Aetolos et Phi-

lippum factam, cf. ad nr. 30₉) scribit auctor: Αἰτωλοὶ διὰ τε τὴν συνέχειαν τῶν πολέμων καὶ διὰ τὴν πολυτέλειαν τῶν βίων ἔλαβον οὐ μόνον ἄλλοις ἀλλὰ καὶ ἑαυτοῦς κατὰ χρεοὶ γενθθέντες.

Magna cum probabilitate Pomtow l. c. 106 ad eundem Lyeum Dioclis f. monumentum quoddam Delphicum (Delphica III 41; Syll.³ 514; *Arch. Jahrb.* l. c. 107) rettulit, sed quod hunc Lyeum in aliis quoque titulis nominari conicit, prorsus est dubium. Certe avus est Λύκος Διοκλέους ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ, ἔγγυος proxeniae ca. 263, nr. 17₇₃.

71 NICOSTRATI CALYDONII STATVA. DVO PROXENIAE. Thermi in museo (inv. nr. 9). Basis lapidis calcarii, inventa ἐν τῷ περὶ τὴν Ἁγ. Τριάδα ὑπὲρ τὴν κρήνην χώρῳ, a. 0,74, l. 0,64, cr. 0,39; in sinistro angulo postico lateris superioris foramen exstat. Litt. alt. a 0,018—0,031 b 0,006—0,01 c 0,009—0,015, interv. vers. a 0,004 b 0,005 c c. 0,01; a ΑΚΠΞ b ΑΚΞΠΞΛ c ΑΘΚΞΠΣ, litterae tit. c admodum neglegenter incisae. Ed. Soteriades *Δελτ.* I 1915, 52 nr. 26 (cum imag. fotogr.). Cf. Plassart *BCH* XXXIX 1915, 130. Exscripti. *Ect.*

a ΠΟΛΙC ὙΑΪΩΝ ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΝ
ΜΙΚΚΕΑ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΝ
ἌΝΕΘΗΚΕ.
intervallum 0,065

b CΤΡΑΤΑΓΕΟΝΤΟC ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΥ Τὸ
5 ΤΡΙΤΟΝ ΠΡΟΣΕΝ[]ΑΝ Αἰτωλοὶ ἔδωκαν κατὰ τὸν
ΝΟΜΟΝ ΚΑΙ ΠΟΛ[]ΤΕΙΑΝ Ἀπολλωνίου, Μάτρωνι,
Μενάνδρῳ τοῖC Μενάνδρου γίοιC ΘηβαίοιC.
ἔγγυοC τῆC ΠΡΟΣΕΝΙΑC ΤίμαιοC ἈρσινόεC.
intervallum 0,02

- c [CΤΡ]ΑΤΑΓΕΟΝΤΟΣ ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΥ ΤΟΥ ΝΙΚΕΑ CΩCΘΕΝΕΟC
 10 [Ε]ΔΟΞΕ ΤΟΙC ΑΙΤΩΛΟΙC ΔΕΔΟΣΘΑΙ ΠΡΟΞΕΝΙΑΝ ΠΟΛΕ-
 ΜΑΡΧΟΥ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΑΡΧΟΥ ΤΟΙC ἈΓΙΑ ὙΠΑΤΑΙΟΙC ΚΑΙ ΤΟΙC ΕΓΓΟ-
 [ΝΟΙC] ΑΥΤΩΝ, ΚΑΘΩC ΚΑΙ ΤΟΙC ΠΡΟΓΟΝΟΙC ΑΥΤΩΝ ἮΝ ΔΕΔΟΜΕ-
 [ΝΑ], ΚΑΙ ΓΑΡ ΚΑΙ ΟΙΚΙΑC ἘΝΚΤΗCΙΝ ΚΑΙ ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΤΙΜΙΑ, ὍCΑ ΚΑΙ ΤΟΙC
 [Ἀ]ΛΛΟΙC ΠΡΟΞΕΝΟΙC ΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕ ^{οοοο} ΤΑΙC ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΤΩΝ
 15 [ΑΙΤ]ΦΑΛΩΝ ἘCΤΙ. ΕΓΓΥC ΤΑC ^{οοοοοοοο} ΠΡΟΞΕΝΙΑC ΠΟΛΕΜΑ[Ρ]-
 [ΧΟC] ΝΙΚΕΑ CΩCΘΕΝΕΥC.

Suppl. Sot.; initia versuum tituli c hodie non iam omnia agnoscuntur; in mediis versibus 14 et 15 exstat quasi tumor lapidis (*Heblossé*) || 1 primum N ex M correctum || 16 Νικέα per errorem om. Sot.

V. 1 ὙΑΙΩΝ· Steph. Byz. ὙΑΙΑ· ΠΟΛΙC ΛΟΚΡΩΝ ΤΩΝ ὈΖΟΛΩΝ. τὸ ἔΘΝΙΚὸΝ ὙΑΙΟC. ΘΟΥΚΥΔΙΔΗC ΤΡΙΤΗ; cf. Syll.³ 598 not. 16. Locri Ozolae ante a. 290 subiecti (cf. *RE* XIII 1218) usque ad a. 167 Aetolorum erant (Swoboda *Staatsaltert.* 335); sed Hyaeos etiam post hoc tempus in potestate Aetolorum mansisse docet nr. 34 d, ubi cf. ad v. 18. Litteratura titulum a ca. a. 200 assignat. 2 ΜΙΚΚΕΑC ΚΑΛΥΔΩΝΙΟC· unus ex posteris fortasse exstat nr. 137₈₁. 4 Alexandri I Niciae f. (cf. ad nr. 30₁₀) Calydonii tertia praetura = a. 185/4 (Gillischewski 40); eiusdem anni est nr. 32. 8 ΤΙΜΑΙΟC ἈΡΧΙΝΟΕΥC· Habebat domum Delphis, qua a. 190 privatus est, Syll.³ 610₆₉; idem fortasse supplendus nr. 32. Eius filius est ΕΥΔΑΜΟC ΤΙΜΑΙΟΥ ἈΡΧΙΝΟΕΥC, manumissor Delphis a. 173/2, *SGDI* 1853. 9 CΩCΘΕΝΙC erat oppidum Oetaeum inter Hypatam et Heracleam situm, quod nomen a Sosthene, Macedonum duce, traxerat, cf. Stählin *Hell. Thess.* 210. Itaque occurrit frater praetoris Polemarchi supra positi ΦΑΙΝΕΑC ΝΙΚΕΑ CΩCΘΕΝΕΥC a. 178 hieromnemo Heracleotarum (Syll.³ 636). Cum autem Oetaei inde ab a. 167/6 non iam Aetolorum fuerint (Niese III 184; Busolt-Swoboda *Gr. Staatsk.* 1514 not. 4), consentaneum est prae-

turam Polemarchi ante hoc tempus esse statuendam. At eum post a. 185/4 in munere fuisse et e titulorum in lapide adornatione et e litteratura certissimum est (falso hoc negaverunt et Polemarchum a. 189/8 vindicaverunt Plassart l. c. 130/1 et Levi *Atti accad. Torin.* LVII 1922, 184). Itaque quoniam de praetoribus annorum 184—170 constat (cf. Gillischewski 61), Polemarchi praetura aut a. 169/8 aut 168/7 attribuenda est, prout Agelochi Stratii praeturam statuimus, cf. ad nr. 69₂ (ibidem tamen vide etiam de anno 172/1, de quo admonendum est). Ceterum ΝΙΚΕΑC ΦΑΙΝΕΑ ἘΝ CΩCΘΕΝΙΑΙ (*BCH* XLV 1921, 20 III₁₂₈ *du premier quart du IIe siècle*) aut idem est, qui supra v. 9 commemoratur, aut filius hieromnemonis Heracleotarum. 10/11 Familia haud ignota. Exstant enim in decreto honorario Hyettiorum ineuntis vel medii saec. II (*Jahresh.* VIII 1905, 276) ΠΟΛΕΜΑΡΧΟC ΔΙΚΑΙΑΡΧΟΥ ΚΑΙ ἈΓΙΑC ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΥ ὙΠΑΤΑΙΟΙ, nimirum pater et filius. Suspicieris igitur Polemarchum et Dicaearchum in titulo supra posito commemoratos filios fuisse illius Hagiae, qui cum patre ab Hyettis honoratus est. Memorabile sane est tunc temporis Hypatam non iam in dicione Aetolorum fuisse (cf. Busolt-Swoboda l. c. II 1515 not. 2), qua re confirmatur revera oppidum CΩCΘΕΝΙΔΑ Oetaeorum, non Aenianum fuisse, de quo dubitatum est, cf. Swoboda *Staatsaltert.* 339 not. 1 et Stählin *RE* s. v. CΩCΘΕΝΙC (recte idem *Hell. Thess.* 210).

72 LYCOPI CALYDONII STATVA. Thermi in museo (inv. nr. 6). Magna basis lapidis calcarii supra simplici margine ornata, infra fracta, a. max. 0,665, l. 0,70, cr. 0,32; inventa prope Ptolemaeorum monumentum (nr. 56). Litt. alt. 0,02—0,027, interv. vers. 0,004; ΑΚΝΞ et Σ. Edd. Woodhouse *Journ. Hell. stud.* XIII 1893, 352 nr. 29 et Aetolia 246 et 285 cum delineatione (IG IX 1¹, 415); Soteriades *Εφ.* 1905, 81 nr. 5 (Syll.³ 597 B. Cauer-Schwyzler nr. 367). Cf. Klaffenbach *Klio* XX 1925, 87. Exscripsi. *Ect.*

Ἀ ΠΟΛΙC ΤΩΝ ὈΠΟΥΝΤΙΩΝ ΚΑΙ Οἱ ΛΟΚΡΟΙ
 Οἱ ΜΕΘ' ὈΠΟΥΝΤΙΩΝ ΤὸΝ CΤΡΑΤΑΓὸΝ
 ΤΩΝ ΑΙΤΩΛΩΝ ΛΥΚΟΠΙΟΝ ΠΟΛΕΜΑΡ-
 ΧΟΥ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΝ ἈΡΕΤΑC ἘΝΕΚΕΝ
 6 ΚΑΙ ΕΥΝΟΙΑC ΤΑC ΕἰC ΑΥΤΟΥC ΤΟΙC
 [Θ]ΕΟΙC ἈΝΕΘΗΚΑΝ.

Cum priores editores Lycopum Calydonium eundem putarent atque legatum a. 190 Romam missum (Polyb. XXI 25, 11) ideoque eius praeturam aut alicui ex postremis

saec. III annis (Dittenberger, *Pontow*; ille tamen adnotat: "Litteratura sane tituli paullo recentiore aetate indicare videtur") aut annis 189/8 vel 187/6 (Woodhouse Aetolia 285 not. 5) vindicarent, titulum potius exeunti saec. II assignandum esse probare studui *Klio* l. c. Intellegendus igitur alius quidam Lycopus, quod nomen in Aetolia haud rarum esse *Pontow* ipse monet (Syll.³ l. c.).

73 STATVA. Thermi in museo (inv. nr. 24). Lapis calcarius a dextra et infra fractus, a parte superiore, ubi regula exstat, laesus a. 0,33, l. 0,335, cr. 0,08. Litt. alt. 0,016—0,018, interv. vers. e. 0,01; ΑΣ. Exscripsi. *Ect.*

[Τὸ ΚΟΙΝὸΝ | Τ]ῶΝ ΑΙΤΩΛΩΝ
 Ν ΜΕΛΑΝΙΟC
 [ΠΡὸCΧΕΙΟ] Ν. *vac.*

Suppl. Kla. coll. nr. 108₃. — Initium tituli in lapide a sinistra contiguo exaratum fuit. Formae litterarum sunt saeculi II. V. 2 ΜΕΛΑΝΙΟC· manumissor Phistyi med. s. II, nr. 108₃; cf. etiam nr. 105₆.

- 74** EXEDRA (?). Thermi in museo (inv. nr. 28). Magna tabula lapidis calcarii leniter concava, quae inventa est supra fontem; angulus superior sinister et margo dexter laesi sunt, in latere superiore duo foramina; a. 0,79, l. 0,96, cr. 0,18. Litt. alt. 0,017—0,025, interv. vers. c. 0,005; A Σ. Exscripsi. *Ect.*

[- - ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟΣ ΤΩΝ ΑΙΤΩΛΩΝ ΤΟΥ ΔΕΙΝΟΣ ΤΟΥ -] ΕΜΑΧΟΥ ΚΑΛΛΙΕΟΣ, ΤΩΝ ΔΕ ΣΥΝΕΔΡΩΝ ΤΟΥ ΔΕΙΝΟΣ
vac. ΤΟΥ ΑΡΚΙΣ[ΩΝΟΣ *ethnicum*].

Suppl. Weinreich in schedis coll. nr. 69. — Pertinebat lapis ad permagnam quoddam monumentum (exedram, ut videtur) atque ita quidem, ut tabulam servatam a dextra parte una tabula sequeretur, in qua titulus finiebat, a sinistra parte complures praecederent; nam supra v. 1, qui in summa tabula exaratus est, nihil scriptum erat. Litteratura titulum saec. II vindicat. Itaque conicias in initio supplendum esse Ἀγελλόου τοῦ Ἀρχ[ε]μάχου coll. tit. *SGDI*

1987, ubi recensetur Ἀγέλαος Ἀρχεμάχου Καλλιπολίτας, βεβαιωτήρ manumissionis Delphis a. 174. In fine autem videtur supplendum esse Καλυδωνίου aut Βουττίου, cf. praetorem Ἀρκίωνα (II) Καλυδώνιον med. saec. II (*Ath. Mitt.* XXXII 1907, 45 nr. 34) et Ἀρκίωνα Βούττιον, testem manumissionis med. saec. II (IG. IX 1¹, 380). De duobus scribis vide ad. nr. 69₃.

- 75** DEDICATIO STATVAE. Thermi in museo (inv. nr. 96). Magnus lapis calcarius baseos aut monumenti a laeva mutilus et in duas partes fractus (in latere superiore dextrae partis duo foramina *Dübellöcher*), inventus supra fontem; a. 0,59, l. 1,23, cr. 0,275 (a sinistra) et 0,31 (a dextra). Litt. alt. 0,03, interv. vers. c. 0,01; ΑΜΠΣ. Exscripsi. *Ect.*

vac.
 Πο]λέμαρχον λιός Πολεμαρχο[.]
vac. ος τοῖς θεοῖς.
vac.

De ratione tituli non constat. A dextra alius lapis non videtur excepisse. Fortasse sic fere supplendum est: [τὸν πατέρα Πο]λέμαρχον [.] λιός Πολεμαρχο[*c* | *ethnicum*] ος τοῖς θεοῖς. — Secundum litteraturam saec. II a. Chr.

- 76** ALEXANDRI TRICHONENSIS STATVA. Thermi in museo (inv. nr. 103). Basis lapidis calcarii inventa prope Ptolemaeorum monumentum (nr. 56), a. 0,68,

l. 0,70, cr. 0,345; in latere superiore tria foramina (*Dübellöcher*). Litt. alt. 0,01—0,014; ΑΘΞ. Ed. Soteriades Δεατ. I 1915, 49 nr. 21 (cum imag. fotogr.). Exscripsi. *Ect.*

vac.
 Ἀλέξανδρον Θόα Τριχονή.
vac.

Cum formae litterarum saec. II a. Chr. prodant, recte Soteriades intellegit filium Thoantis Alexandri f. Trichonensis, praetoris τὸ ἄ' = a. 203/2 aut 202/1 (cf. ad nr. 31₁₀₈).

- 77** BASIS (?). Thermi in museo (inv. nr. 83). Fragmentum baseos (?) lapidis calcarii undique mutilum praeter superiorem partem, ubi pars marginis exstat, a. max. 0,135, l. max. 0,26, cr. max. 0,17. Titulus haud longe a margine incisus. Litt. alt. 0,022—0,03. Exscripsi. *Ect.*

vac.
 ΣΤΡΑΤΑΓ]έοντ[ος (?)] - -
vac.

3. STELAE SEPVLCRALES.

- 78** Thermi in museo (inv. nr. 123). Fragmentum stelae lapidis calcarii aetomate ornatae, inventum Thermi a. 1911, supra et a sinistra pars marginis exstat; a. max. 0,45, l. max. 0,51, cr. 0,10. Litt. alt. 0,05; ΑΚ. Exscripsi. *Ect.*

vac.
 ΛΥΚΑ - - -
vac.

Incertum utrum supplendum sit nomen muliebre Λύκα [τοῦ Δεῖνος] an virile velut ΛΥΚΑΓÓΡΑΣ, ΛΥΚÁΔΑΣ, ΛΥΚΑΘΕΟC alia. — Saec. II/I a. Chr.

- 79** Thermi in museo (inv. nr. 90). Stela sepulcralis lapidis calcarii undique fracta praeter dextram partem (margo), a. max. 0,41, l. max. 0,22, cr. 0,065. Litt. alt. 0,05—0,06, interv. vers. 0,04; ΑΞ. Exscripsi. *Ect.*

- - - Α
 - - - ΔΑC
vac.

Saec. tertium a. Chr.

4. TERMINI.

80 Thermi in museo (inv. nr. 99). Lapis calcarius ab omni parte integer a. max. 0,56, l. 0,31, cr. 0,105. Litt. alt. 0,035, interv. vers. c. 0,005; Α Π Σ. Ed. Soteriades ΔΕΛΤ. I 1915, 56 nr. 34 B (cum imag. fotogr.). Cf. I. de Keitz De Aetolorum et Aearnanum sacris, diss. Hal. 1911, 43. 44. 45; Rhomaios ΔΕΛΤ. I. c. 283. Exscripti. *Ect.*

Ἄλιου, Νίκ-
ας, Ἀσκαλα-
πιού. vac.
vac.

Saec. III/II a. Chr. — De Sole cum Aesculapio coniuncto cf. Rhom. I. c. et R. Herzog *Heilige Gesetze v. Kos* 48 (*Abh. Ak. Berlin* 1928).

81 Thermi in museo (inv. nr. 2). Lapis calcarius, qui inaedificatus fuerat in muro ΠΑΡΑ Τὸ ΜΕΤὰ ΤῶΝ ΠΩΡΙΝΩΝ ΚΙΩΝΩΝ ΤΟΥ ΠΡΟΠΥΛΑΙΟΥ ΚΤΙΡΙΟΝ ἈΝΑΤΟΛ. ΤΟΥ ΝΑΟΥ, ab omni parte integer a. 0,285, l. 0,385, cr. 0,09. Litt. alt. 0,02—0,03, interv. vers. 0,019; Α Γ Σ Υ. Ed. Soteriades ΠΡΑΚΤ. 1899, 59; ΔΕΛΤ I 1915, 56 nr. 34 A (cum imag. fotogr.). Cf. I. de Keitz De Aetolorum -- sacris 27; Rhomaios ΔΕΛΤ. I. c. 282. Exscripti. *Ect.*

Ἀπόλλωνος
Λυγείου.

De cognomine ceteroqui Baechi proprio (Λυγίος, Λυγείος, Λύσιος) cf. Rhom. I. c. Idem opinatur ΔΕΛΤ. II 1916, 180 illud aedificium, prope quod titulus inventus est, templum Ἀπόλλωνος Λυγείου fuisse; Dianam praefert ibid. X 1926, 32. — Saec. III/II a. Chr.

5. VARIA.

82 MANVMISSIO. Tabula magna supra et a dextra fracta, Thermi inventa sed a Soteriade, cum fanum effoderet, non reperta (cf. Έφ. 1905, 81 nr. 5). Tres tituli (a b c) inscripti erant. Ed. Lolling *Ath. Mitt.* IV 1879, 221 nr. IV, cf. ibid. VIII 1883, 341 not. 1 (c Woodhouse Aetolia 245 cf. 284; IG IX 1¹, 412; Michel 1421; *Inscr. jur.* II 1904, 297 nr. 32; Syll.³ 1212). Cf. Drachmann De manumiss. serv. apud Graecos, *Nord. Tidskr.* VIII 1887, 16; Clerc *Rev. des Univ. du Midi* IV 1898, 23; Calderini *La manomissione* 343; Rhomaios ΔΕΛΤ. IX 1924/5 (1927) ΠΑΡΑΡΤ. 5.

a in summa tabula magnis litteris exstat Ι Ι Ο Υ Α Ι

b infra titulus fere evanidus septem versuum; exeunte versu primo agnoscebatur ΜΑΡΚΟΥΝΙΓΕΡΙ //

c infra:

Πολύφ[ρ]ων Λύκου Α[[ίνη]σαν τήν ἰδίαν θρεπτ[ήν]
[ἀπλη]γευθέ[ρ]ωσεν ὑπ[ὸ] Δία Γῆν Ἥλιον μηδε[νί]
[μη]δέεν προσήκουσαν κατὰ τοὺς αἰτωλῶ[ν]
νόμους ἰσοτελῆ καὶ ἔντειμον.

Suppl. Lolling || a κοίνοῦ Αἰ[τωλῶν] idem; contra Rhom. I. c. ad exemplum tit. nr. 92 praefert Ἀπόλλωνος Θερμίου. Ἀπόλλωνος Θερμίου] itemque nomen tit. b Μάρκου Νιγερ[ίου] (nomen adhuc inauditum) ad duumvros in praescripto nominatos refert. || c 1 Π Ο Λ Υ Φ Ι Ω Ν Loll., corr. idem.

c vs. 1 Αἰνῆσα· cf. *SGDI* 1784 et *FdD* III 1, 311. Lolling. Adde *SGDI* 1838. 2/3 De hac formula cf Syll.³ I. c. not. 2 et ad nr. 92c. 4 ἰσοτελῆ καὶ ἔντειμον· Quanam iura libertinae his vocabulis significentur, adhuc non satis exploratum videtur, cf. libros supra citatos. — De tempore tituli non constat.

83 PONDVS. Athenis in museo nomismatico. Lamina aënea Thermi inventa a. 0,068, l. 0,073, cr. 0,01; pondo pendet 500 gr. Litt. alt. 0,006—0,01 (vs. 2 = 0,02); Α Π Ξ, formae incisae; Μ vs. 2 expressum. Ed. Soteriades Έφ. 1905, 81 (I. de Keitz De Aetolorum -- sacris 28). Exscripti.

Ἀπόλλωνος
Μ
Θερμίου.

Μ vs. 2 Sot. haud dubie recte interpretatur ΜΝΑ. Litteratura saec. III ad finem vergens indicare videtur.

84 PITHVS. Ἐπί τῶν χειλέων τετραγώνου στομίου πίθου Thermi inventi. Litterae Sicyoniae. Ed. G. Soteriades ΠΡΑΚΤΙΚΑ 1899, 61 et Έφ. 1903, 94.

- - Γ Α Μ Ξ Ο Δ Ξ - -

Titulus obscurus (saec. VI).

85 NOTAE IN TEGVLIS FICTILIBVS, LATERIBVS, SIM. EXSTANTES, Thermi in museo asservatae. Exscripti.

1. (inv. nr. 118). Littera impressa, a. 0,11. *Ect.* Α
2. Littera impressa, a. 0,08. Μ
3. (inv. nr. 121). Littera impressa, a. (servata) 0,068. Φ Eadem littera (servata 0,057) exstat in altero fragmento (sine inv. nr.).
4. (inv. nr. 119). Littera forma expressa, a. 0,04. Δ Idem signum in duobus aliis fragmentis (sine inv. nr.) invenitur.
5. (inv. nr. 114). Litterae forma expressae, a. 0,011; Α Σ. *Ect.* Ἀγκίσ[που?].

6. Duo fragmenta, quae composuit Kla. ($a =$ inv. nr. 115). Litterae (sinistrorsum) forma expressae, a. 0,012—0,018; A. *Ect.* (a).

$b \mid a$
Λο|χάγοϋ.

7. (inv. nr. 116). Litterae (sinistrorsum) forma expressae, a. 0,017—0,025.

Τ Ν /
Υ Ο Χ Ο ἈΝΤΌΧΟΥ.

Idem nomen fortasse supplendum in fragmento
- - χοϋ (litt. forma expressae, a. 0,01—0,013).

8. (inv. nr. 121A). 'ἐπι μεγάλου στρωτήρος κεράμου τῆς στοᾶς Ν τοῦ ναοῦ'. Litterae forma expressae, a. 0,005—0,012; κ Π. *Ect.*

ΛΥΚΩΠΟΥ.

Ἡ ἀγῆ φραγῖς καὶ ἐπὶ καλυπτήρων καὶ τῆς ὄπισθεν πλευρᾶς μετώπου ἄκροκεράμου' et in latere ([ΛΥ]-κώπου). In alio fragmento ([ΛΥκώ]που) litt. all. 0,007—0,013.

9. (inv. nr. 120). Litterae forma expressae, a. 0,01—0,017; Α ξ. *Ect.*

Ξ Π Α Κ Ι

Plane idem signum recurrit in altero fragmento (sine inv. nr.).

10. Litterae forma expressae, a. 0,01—0,013; € Π.

Π Α Ρ Ε Ρ Γ Α

11. Litterae forma expressae, a. 0,01—0,013.

- - χοι aut - - χοϋ.

12. Litterae forma expressae, a. 0,012—0,018.

- - ολ.

13. Littera forma expressa, a. 0,025; Σ.

- - c.

14. Litterae impressae, a. 0,04—0,046.

Ε Γ // - -

15. Litterae impressae.

- - Μ Ι - -

86 ΤΙΤΥΛΙ ΠΙCΤΙ, Thermi inventi, literatura Corinthia scripti, saec. VI.

1. Metopa fictilis templi Apollinis infra fracta, quae παραστάσει δύο γυναικᾶς ἀντιμετώπου, ὄρθας, προσκλινοῦσας πρὸς τὰ ἔμπροσθεν, ὡσεὶ ἐκράτουσιν διὰ τῶν προτεινομένων χειρῶν ἀπὸ κοινοῦ ἀντικείμενον τι. Titulus scriptus est ad caput feminae dextrae. Ed. G. Soteriades 'Εφ. 1903, 73 cum imag. πίν. 5 (Roehl Imag.³ p. 56; *Ant. Denkm.* II tab. 50, 1; Cauer-Schwzyzer nr. 380, 1).

7020777+

ΧΕΛΙΑΦΩΝ.

'ΕΛΑΧΙCΤΑ ΤΙΝΑ ἴκνη δεικνύουσιν, ὅτι μετὰ τὸ ὄνομα Χελιδῶν ἠκολούθει καὶ ἄλλη λέξις, καὶ παρὰ τὰ νῦτα δὲ τῆς ἀπέναντι γυναικὸς ὑπάρχουσιν ἴκνη, γραμμάτων πινῶσιν (Sot. l. c. 91).

2. Fragmentum metopae fictilis ex duabus partibus compositum, inventum in ruderibus aedificii orientem versus a templo Apollinis siti (cf. ad nr. 81). Repraesentantur duae feminae sibi adversae stantes; titulus inter capita feminarum scriptus est. Ed. G. Soteriades ΠΡΑΚΤΙΚΑ 1899, 59 et 'Εφ. 1903, 95 (Roehl Imag.³ p. 56; *Ant. Denkm.* II tab. 52A, 2; Cauer-Schwzyzer nr. 380, 2).

VIAD TEM

ΧΑΡΙΤΕC.

Quarta littera (ζ Sot.) nunc evanuisse videtur. — Tertiae feminae non suppetere spatium monet Sot. (*Ant. Denkm.*).

3. Fragmentum metopae fictilis, in quo exstat pars capituli et alae, inventum ibidem atque nr. 2. Ed. G. Soteriades ΠΡΑΚΤΙΚΑ 1899, 59 et 'Εφ. 1903, 95 (Roehl Imag.³ p. 56; *Ant. Denkm.* II tab. 52A, 3; Cauer-Schwzyzer nr. 380, 3). Cf. F. Bechtel *Herm.* XLV 1910, 617.

Κ Ζ Ρ Ζ Μ

ΕΪΡΙC.

ΕΪΡΙC Sot., corr. Bechtel.

4. Fragmentum metopae fictilis, inventum ibidem atque nr. 2, nunc Thermi in museo. Ed. K. A. Rhomaios ΔΕΛΤ. II 1916, 187. Delineavi.

ΦόλοC.

ΟΙΟΙ

Legit Rhom., qui probabiliter hoc fragmentum ad aliud, in quo centaurus agnoscitur, rettulit.

5. Fragmentum metopae fictilis templi Apollinis, in quo repraesentatur femina sedens. Ed. K. A. Rhomaios ΔΕΛΤ. II 1916, 188.

Β Β ⊕

[Ε]λέο[γία] (?).

Suppl. dubitanter Rhom. Ad formam nominis cf. *RE* V 2102.

6. INCERTA.

87 Thermi in museo (inv. nr. 100). Tabula lapidis calcarii a dextra et inferiore parte fracta, a. max. 0,68, l. max. 0,45, cr. 0,14; a sinistra alter lapis deperditus continuabatur. Litt. alt. a 0,025—0,033 b c. 0,02, interv. vers. b c. 0,01; titulus b tam evanidus (consulto deletus?), ut formae litterarum certa ratione definiri non possint (fortasse Α Ξ). Exscripsi. *Ect.*

		vac.	ἐπιϷτ[ρ]α[ταγοϷ - - b
			Α[ι]τφλ - - - -
			ΑΡΟ - - - -
vac.			- - - -
“	ΟΥ	(spatium 0,15)	.. ΑΛΧΑ - - - - 5
vac.			[.]Μ..Α - - - -
			ΚΑΙΟΥΑΟ - - - -
			- - - -
			...ΕΥ - - - -
			ΔΑΜΟ - - - - 10
			ΔΕΧΑ - - - -
		vac.	

Vs. 5 fortasse Κ]ΑΛΧΑ[ΔΟΝΙ - -

88 Thermi in museo (inv. nr. 84), ubi a. 1926 frustra quaesivi. Fragmentum undique mutilum a. max. 0,15 (inv.). Exscripsit Rhomaios in inventario.

AKC
CNTA
]HOΔIA
CPIE
OMO

89 Thermi in museo (inv. nr. 25). Fragmentum lapidis calcarii undique truncatum, ἐλέφθθ ἐκ τῆς δυτικῆς τοῦ βάρου τῶν βασιλέων (nr. 56) οἰκίας, a. max. 0,60, cr. 0,23. Litt. alt. 0,02; ξ. Exscripsi. *Ect.*

vac.
- - Ϸ Θεοκ - -
vac.

90 Thermi in museo (inv. nr. 92). Fragmentum lapidis calcarii, quod supra tantum partem marginis exhibet, a. max. 0,41, l. max. 0,39, cr. max. 0,14. Litt. alt. 0,025—0,035; ΛΝ. Exscripsi. *Ect.*

vac.
- - ON Λ - -
vac.

Litteratura alteram saec. III partem indicare videtur.

91 Fragmenta tabularum aenearum in rudibus templi Apollinis inventa, Thermi in museo asservata.

1. Infra et a sinistra margo servatus, a. max. 0,074, l. max. 0,103. In parte inferiore duo foramina ad affi-

gendam tabulam destinata exstant. Litt. alt. c. 0,008; formae incisae. Delineavi.

Agnoscutur v. 3 ὈΛΥΝΠ[ι]χοϷ, v. 4 - Μ(ι)ΟΝ ΘΕΡΜΙΟΝ i. e. ΘΕΡΜΙΟΝ, de qua metathesi cf. G. Meyer *Gr. Grammatik.* § 173/4. Litteratura titulum ineunti saec. V vindicare videtur.

2. (inv. nr. 18). Undique mutilum, a. max. 0,095, l. max. 0,073. Litt. alt. 0,01; Ξ Γ Ξ, formae punctis impressae. Exscripsi.

- - EN - -
- - ANIA - -
- - ΠΡ]ΘΕΝΟΙ - -
- - Μ]ΑΧΟϷ ΑΓ - -
5 - - ὈΛΥ]ΠΠΙΧΟϷ C - -
- - ΠΠ - -

Suppl. Kla.— De argumento tituli parum constat.

3. Undique mutilum, a. max. 0,09, l. max. 0,045. Litt. alt. 0,007; Α, formae incisae. Exscripsi.

ΤΟΛΟ
ΗΝΑΙΩ
ΑΙΤ
Δ

v. 2 Ἀθ]ΗΝΑΙΩ[ι?]

4. Supra et a sinistra margo exstare videtur, a. max. 0,033, l. max. 0,045. Litt. alt. 0,005; ξ, formae punctis impressae. Exscripsi.

vac.
N|E|A|ξ
BOIA
E

Lectio incerta.
V. 2 An ΕϷ]βοία[c?]

5. A partibus sinistra et inferiore margo servatus, a. max. 0,04, l. max. 0,038. Litt. alt. 0,007; V, formae incisae. Exscripsi.

Δ
ΛΙΟΠ
ΥVI

Lectio incerta propter multam aeruginem. Haud scio an fragmentum ad eandem tabulam pertineat atque nr. 91.3.

6. Undique mutilum, a. max. 0,028, l. max. 0,028. Litt. alt. 0,005; formae incisae. Exscripsi.

Π
ΑΙΡΟ

7. Undique mutilum, a. max. 0,02, l. max. 0,022. Litt. alt. 0,01; formae punctis expressae. Exscripsi.

E
NE

Particula ad eandem tabulam pertinere videtur atque nr. 45.

8. Fragmentum crassae tabulae, ab inferiore parte margo servatus, a. max. 0,055, l. max. 0,115, cr. 0,005 (in margine 0,014). Litterae (incisae) omnes mutillae; Α Ξ. Exscripsi

- - ΛΙΑΞ vac.
vac.

B. VICINIA THERMI.

- 92 DVO MANVMISIONES. Tabula inaedificata in exteriore muro meridionali ecclesiae S. Nicolai in vico Μόκικτα sitae, a. 0,70, l. 1,41. Litterae tituli *a* a. 0,03, ΑΣ; titularum *b c* multo minores, ΕΣΩ. Edd. *a* Bazin *Archives des missions* Ser. II Tom. I (1864), 368 nr. 8 (R. Weil *Z. Numism.* VII 1880, 125; Cauer² 246, 2; *SGDI* 1428 *h*); G. Cousin *BCH X* 1886, 188 nr. 5; W. J. Woodhouse *Journ. Hell. stud.* XIII 1893, 353 nr. 30 et Aetolia 207 cum delineatione ad p. 213 (IG IX 1^a, 413/4; Michel 768); *a b c* K. A. Rhomaios *Δελτ.* IX 1924/5 (1927) ΠΑΡΑΡΤ. 4 cum delineatione. Cf. I. de Keitz *De Aetolorum - - sacris* 36. Vidi sed exscripsi nihil nisi *a* et partem tit. *c* difficillimi lectu.

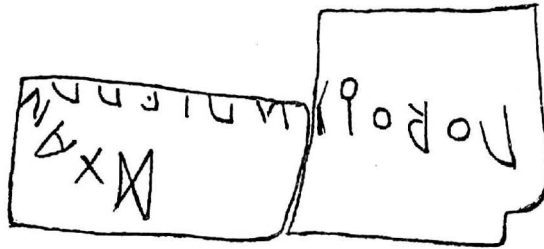
<i>a</i>	ΑΡΤΕΜΙΤΟΣ ΑΓΕΜΟΝΑΣ.	ΑΡΤΕΜΙΤΟΣ Α	[ΓΕΜΟΝΑΣ].
<i>b</i>	ἐπὶ ΔΥ' ἈΝΔΡῶΝ - - - - -	ἐπὶ ΔΥ' ἈΝΔΡῶΝ CN Π[οπ]-	<i>c</i>
		[Λ]εῖου Ἀντωνίου, Πο[πλε]-	
		ου Αἰλίου ὅ τε Ἀριστό[α]-	
		μος καὶ Νικίας οἱ Βίωνα[σ]	
		ἐλευθ[έρ]αν ἐποίησεν γυναῖκα	5
		σωτηρίαν τὴν εἰδίαν δο[ύ]-	
		λην ὑπὸ Δία Ἥλιον μηδενί μ[η]-	
	[- - - ὑπὸ] Δία Ἥλιον μηδενί προ[σ]-	δὲν προσήκουσα(ν) κατὰ μηδένα	
	[ήκ - -]κατὰ μηδένα τρόπον.	[τρό]πον.	

Suppl. Rhom. || *a* Ἀγεμόνος priores || *c* 5 ΕΛΕΥΘΡΑΝ et 8 ΠΡΟΣΗΚΟΥΣΑ Rhom.

c vs. 1 De eponymia duumvirorum cf. Liebenam *RE V* 1816. Quos iure refert Rhom. ad coloniam ab Augusto Nicolopolim deductam, cf. Paus. X 38, 4 βασιλεὺς ὁ Ῥωμαίων ἀναστάτοϋς ἐς τὸν Νικοπόλεως συνοικισμὸν ἐποίησεν Αἰτωλοῦς et ibid. VII 18, 8. Quid vero litterae CN sibi velint, quaeritur. Rhom. putat siglum esse, quod vel ἐ(ν) Ν(όμοις) = i. d. (iure dicundo) vel ἐ(ν) Ν(ικοπόλει) expediendum proponit; equidem

praetulerim ἐν intellegere omisso per errorem nomine coloniae. Utique hoc addendum erat in titulo extra coloniam ipsam inscripto. An latinum siglum e(oloniae) n(ostrae) intellegendum (velut Dessau 5518)? Probat Wilamowitz, sed praefert e(oloniae) N(icolopolis). 7 ὑπὸ Δία Ἥλιον cf. ad nr. 82 *c*. Verba μηδενί μηδὲν προσήκουσαν κατὰ μηδένα τρόπον redeunt Mantinea IG V 2, 275, 277, cf. etiam 274 et supra nr. 82 *c*. Rhom. — Formae litterarum manumissionum Rhomaiο alterum p. Chr. n. saeculum indicare videntur.

- 93 DEDICATIO. Duo fragmenta inter se contigua mensae sacrae ex argilla factae, l. 0,17, cr. 0,07; inventa in ruderibus fani antiqui ad vicum Βάλτσα sitis (prope vicum Χρυσοβίτσα, cf. Woodhouse Aetolia 247). Litterae βοῦστροφεῶν incisae (E Sicyonium). Ed. K. A. Rhomaios *Δελτ.* VI 1920/1 (1923), 65 addita imagine photographica (S.E. G. III 438). Delineavi ex imag. phot.

Rhom. legit: Δορὸ Ἰγλία Ἀρὰ Ν ἄξε, quod interpretatur ἡ Δορὸ (ἢ Δορῶ) ἔφερεν ὡς εὐχὴν εἰς τὴν Ἰγλίαν (τοῦτο τὸ δῶρον) sumens Κυλία nomen deae huius fani fuisse. Sed et lectio et interpretatio mihi quidem satis dubiae videntur; ipse desperavi. Ceterum ad nomen Δορῶ cf. Bechtel *H. P.* 147.

- 94 TEGVLA. Thermi in museo (sine inv. num.). Ἐραῦσμα στρωτήρος inventum in antiquo templo prope vicum Ταξιάρχης (Woodhouse Aetolia 203) sito. Litterae forma expressae, a. 0,007—0,015; AM. Ed. K. A. Rhomaios *Δελτ.* X 1926 (1929), 22 cum imag. photogr.

Λαμίο[γ].

Suppl. Kla.; Δαμιο[ργῶν] Rhom. ὡς ἰσοδύναμον πρὸς τὴν συνήθη ἐπιγραφὴν: Δαμίοσιος (μὲ τὴν ὑπόθεσιν, ὅτι ἡ βασίς τοῦ Δ ἔχει φθαρῆ), sed Λ certum est. Cf. similes inscriptiones nr. 85, 5. 6. 7. 8.

II. PHISTYVM ET VICINIA.

MANVMSSIONES.

95 Lapis calcarius inaedificatus inversa positura in exteriori muro occidentali ecclesiae Ἁγ. Τριάδος in vico Κρύο Νερό, a. 0,20, l. 0,64. Litt. alt. 0,007—0,014, interv. vers. 1—6 e. 0,01, inter reliquos fere nullum; ΑΚΞ. Titulus difficilis lectu. Exscripti. *Ect.*

ΑΓΑΘΑΙ ΤΥΧΑΙ. ΣΤΡΑΤΑΓΕΟΝΤΟΣ ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΑΛΥΔΩΝ[ΟΥ] ΜΗΝΟΣ [ΠΑΝΑ]-
 ΜΟΥ ΑΠΕΔΟΝΤΟ ΝΙΚΙΑΔ[ΑΣ], ΕΥΞΙΘΕΟΣ ἈΤΤΑΛΕΙΣ ἈΦΡΟΔΙΤΑΙ ΣΥΡΙΑΙ ΦΙΣΤΥΔΑ[Ι] ΣΩ[-
 ΜΑ ΓΥΝΑΙΚΗΘΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΣ ΕΠ' ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΙ, Αἰ ὄΝΟΜΑ ΒΑΚΙ[ΑΣ, ΤΙΜ]-
 ΑΣ ΑΡΓΥΡΙΟΥ ΜΜΜ. ΒΕΒΑΙΩΤΗΡΕΣ ΚΑΤΕΣΤΑσαν ΚΑΤΑ ΤὸΝ Ν[ΟΜΟΝ]
 5 ΞΑΝΘΙΑΝ, ΚΛΕΘΝΙΚΩΝ [Α]ΤΤΑΛΕΙΣ. Εἰ [Κ]Α ΝΙΚΙΑΔΑΣ [ΑΠ]ΟΡΗΣΕΙ ΤὸΝ - - - ,
 [Β]ΑΚΙΑΔΑ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ[Ν] ΠΑΡΑ ΝΙΚΙΑΔΑΝ ὙΠΗΡΕΙ[ΕΟΥ]σαν ὡς Κ[Α]Ι ΠΡὸ ΤΟΥ. Εἰ ΔΕ ΜΗ,
 [ΚΥΡ]ΙΟΣ ἔστω ΝΙΚΙΑΔΑΣ ΕΠΙΤΙΜΕΩΝ, ὡ[ς] Κ[Α] ΘΕΛΕΙ. Ἄ ὦΝΑ ΠΑΡΑ [.]Λ[.]Ν - - - ,
 [ΝΕΟ]ΠΤΟΛΕΜΟΝ ἈΤΤΑΛΕΙΣ. ἈΡΧΟΝΤΩΝ . . . ΙΙ Λ Ο . . . ΟΥ, [. . . . Φ]ΙΣΤΥΩΝ, [ΑΡΟΦΥΛ]-
 ΑΚΩΝ ΔΕ ΦΑΛΑΚΡΟΥ, ἈΓΓΙΣΑΝΔΡΟΥ [Φ]ΙΣΤΥ[ΩΝ], ΘΕΥΚΟΛΕ[ΟΥ]ΣΑΣ ΔΕ [ΚΑ]ΛΛΙΜΑΧ[ΑΣ] ΦΙΣΤΥ-
 10 [ΙΔΟΣ]. ΜΑΡΤΥΡΟΙ ἈΠΟΛΛΟ Κ Ο - - - - -
 ΧΑΡΙΞΕΝΟΣ, ΣΑΤΥΡΟΣ, Ν[- - - - - ἈΤ]ΤΑΛΕΙΣ.

Suppl. Kla. || 5 fin. ΑΝΑΓΚΑΙΩΝ, ΔΕΟΝΤΩΝ vel tale quid.
 V. I ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ. Intellegendus est, ut
 litteratura et nomina hierophylacum (vide ad v. 9) docent,
 Alexander I Niciae f. (cf. ad nr. 30₁₀), ter praetor Aetol-
 orum (Gillischewski 40; *RE* I 1442 nr. 32); eius prima
 praetura, quae hic (et nr. 192) exstat, respondet anno
 archontis Delphici Megartae, qui ultimis annis saec. III in
 munere fuit, cf. Syll.³ 563 not. init.; 564 not. 1. Cum
 vero a. 205/4 tertiae praeturae Scopae II obveniat (cf. ad
 nr. 31₁₀₆), annos autem 203/2—200/199 archontibus Arche-
 laio, Philactolo, Euangelo, Mantia occupatos esse probabile
 sit (cf. Pomtow *Klio* XVII 196; Roussel *BCHL* 1926, 129),
 archonti Megartae i. e. primae Alexandri praeturae a. 204/3
 tribuendus est. 2 ἈΤΤΑΛΕΙΣ. idem ethnicum adhuc
 ignotum exstat nr. 107₆; nimirum hoc oppidum ἈΤΤΑΛΕΙΑ
 denominatum est a rege Attalo I de Aetolis bene merito,
 cf. Polyb. IV 65,6 de castello Ἐλλαός (*RE* V 2231) Attali
 sumptibus munito. — ἈΦΡΟΔΙΤΑ ΣΥΡΙΑ ΦΙΣΤΥΙΣ. haec dea
 audit, ut in titulo supra posito, etiam nr. 99. 100. 101.
 102. 103. 106; Ἄ ΣΥΡΙΑ ἈΦΡΟΔΙΤΑ ἘΜ ΦΙΣΤΥΟΙ nr. 108; Ἄ
 ἈΦΡΟΔΙΤΑ Ἄ ΣΥΡΙΑ Ἄ ἘΝ ἹΕΡΙΔΑΙΣ nr. 96 a. 109; ἈΦΡΟΔΕΪΤΑ

Ἄ ἘΞ ἹΑΡΙΔΑΝ ΦΙΣΤΥΙΣ nr. 97. Nomine Ἱερίδαι primo ae-
 colas fani tum etiam totum locum ipsum, ubi fanum erat,
 notatum esse probabiliter iudicat Wilamowitz. Qui locus
 prope hodiernum vicum Κρύο Νερό situs cum Phistyi
 oppidi esset, quod haud procul aberat (prope vicum *So-*
ponikos, cf. Woodhouse Aetolia 202), facile intellegitur
 deam et τὰν ἘΝ ἹΕΡΙΔΑΙΣ (ἘΞ ἹΑΡΙΔΑΝ) et ΦΙΣΤΥΙΔΑ appellari
 potuisse. De dea ipsa cf. J. de Keitz De Aet. et Acarn. sac-
 cris 39; de aliis deis ΚΥΝΝΑΙΟΙΣ, e quibus ΠΑΡΘΕΝΟΣ quae-
 dam antiquissima fani domina fuisse videtur, cf. ad
 nr. 96₁₈. 3 ΒΑΚΙΑΣ = ΒΑΧΙΑΣ (velut Αἰκκίων = Αἰ-
 κκίων alia) = ΒΑΚΙΑΣ, cf. Rüsche *Gramm. delph. Inscr.* I
 239. 4 ΒΕΒΑΙΩΤΗΡΕΣ. cf. G. Meyer *Gr. Gramm.*³ 463;
 Bechtel *Gr. Dial.* I 109 § 177. Idem habes nr. 62. 96 a.
 97. 98. 99. 100. 105. 106. 109. IG IX 1¹, 384. *Ath. Mitt.*
 XXXII 1907, 19 nr. 13. 8 ἹΑΡΟΦΥΛΑΚΕΣ. eidem magi-
 stratus recurrit nr. 98. 100. 106. 111. 9 ΦΑΛΑΚΡΟΣ
 et ἈΓΓΙΣΑΝΔΡΟΣ ΜΑΡΤΥΡΕΣ manumissionis a. 190/89, nr. 97₁₂;
 prior etiam manumissor nr. 98₂ (in. saec. II). — ΘΕΥΚΟΛΕ-
 ΟΥΣΑ. eadem commemoratur nr. 98. 103. 155.

96 Thermi in museo (inv. nr. 40 et 41). Duo saxa muralia, quae olim alterum supra alterum posita erant, inventa
 in vico Κρύο Νερό ibidem atque nr. 97; superius (nr. 40) triangularis formae a. 0,145 (a sinistro latere) 0,155
 (a dextro latere), l. 0,59, cr. max. 0,37, exhibet vs. 1—8; inferius (nr. 41) a. 0,25, l. 0,485, cr. max. 0,27, continet
 vs. 9—24. Litt. alt. a 0,005—0,013 b 0,004—0,01, interv. vers. a 0,004 b non sibi constans; a A et A et ΑΚΞ Π
 ΞΥ et Τ φ Λ et Ω, formae in vs. 1 neglegenter, in reliquis versibus diligenter incisae, b A et ΑΞ, formae malae
 et inde ab vs. 21 neglegentissime inscriptae. Titulus b difficillimus lectu. Exscripti. *Ect.*

α ΣΤΡΑΤΑΓΕΟΝΤΟΣ ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ ἈΡΧΙΝΟΕΟΣ ΜΗΝΟΣ ΔΙΟΥ
 ΑΠΕΔΟΝΤΟ ΦΙΛΑΞΕΝΟΣ, ΣΚΟΡΠΙΩΝ ἈΡΧΙΝΟΕΙΣ, ΣΥΝΕΥΔΟΚΕΟ-
 ΥΣ(Α)Σ ΤΑΣ ΜΑΤΕΡΟΣ ΚΛΕΑΡΧΙΟΣ, ΙΕΜΝΑΥΤΟΣ Ἱδαίος τῆι ἈΦΡΟΔΙΤΑΙ Τ(Α)Ι
 ΣΥΡΙΑΙ τῆι ἘΝ ἹΕΡΙΔΑΙΣ ΣΩΜΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΝ, Αἰ ὄΝΟΜΑ ΣΩΤΙΑ, ΤΙΜΑΣ ἈΡ-

5 ΓΥΡΙΟΥ ΜΜ, ἐφ' οἷ ἐλευθέραν εἶμεν καὶ ἀνεφάπτον ἀπὸ παντὸς ἀνο-
 ρώπου καὶ ἀφορολόγητον. εἰ δέ τί κα πάθῃ σῶτις κ(α)ἰ καταλίπῃ ἐξ αὐτ-
 οσαυτὰς γενεάν, τὰ καταλειφθέντα ὑπάρχοντα ὑπὸ σῶτις τὰς
 ΓΕ- *vacat*

νεᾶς ἔστ' υυυυυυω. εἰ δέ μὴ εἴη γενε(λ) ἐκ σῶτις, Φι-
 10 λοσένοῦ κ(α)ἰ σ υυκο υυρπίωνος ἔστω καὶ τῶν τούτων ἐπιπό-
 μων. βεβαιωτῆρ υυεσ κατέστασαν κατὰ τὸν νόμον Δω-
 ρίμαχος Θεοκρίτου, Ξ υυενόδοκος Διακρίτου Θεσσιεῖς. μ(ἀ)ρτυροὶ Ἀμ-
 φίας, Νικόμαχος, Ἀλκίμαχος. Νικοφῶν, Φαλακρίων, Λάμιο-
 15 σ, Σώσιππος, Ἀνδρόνικος, Πολεμοκράτης. Ἄνδρων, Λεγ-
 κίδας Θεσσιεῖς, Ἄγιος Νεοπολίτας. ἅ ὧνὰ παρὰ Ἀ-
 μοίαν, Λευκίδαν Θεσσιεῖς, Ἄγιαν Νεοπολίταν.

intervallum 002

6 ἄγνωθετέοντος Δωριμάχου τοῦ Στράτωνος Ἀρσινοέος μηνὸς Ἑρμαίου ἡπέδο-
 το Λάμαχος [Δ]ορ[κ]ίνα Φιλωταίεῦς τῆι μητέρι τῶν θεῶν καὶ τῆι Παρθένῳ το(ῖ)σ(?) ἐν Ἑαρί-
 20 δαις σῶμα γυναῖκρον, ἧ ὄνομα Λαμία. τὸ γένος ἐκ τὰς χώρας, τιμᾶς Ἀρ-
 γυρίου μνήαν πέντε ἐπ' ἐλευθερίας. βεβαιωτῆρα κατέστασε Σύμμα-
 χον Ἐφρυδάμοῦ Δάρδιον. τὰν ὧνὰν φυλάσσει Ἀνδρόλαος Λυκί-
 κος Ῥάδεος. μάρτυροὶ Στομάς Ἀγίτωνος, Ἀλέξων Ἀριστάρχου. Λέων
vac. Μικκία Φιλωταίεῖς, Ἀλκίας Λυκίσκου, Νικόστρατος Ἄρις-
vac. τῶνσ υυσ Ῥάδεοι. *vacat*

3 in. ΥΣΔΣ || 3 med. Ἰε(ρ)μνα(ε)τος Hiller || 3 fin. ΤΔΙ || 6 med. ΚΔΙ || 9—12 per medios versus laesura lapidis || 9 med. ΓΕΝΕΔ || 10 in. ΚΔΙ || 12 fin. ΜΡΤΥΡΟΙ || 18 fin. ΤΟΣ certissime legitur; desideratur sane ταῖς || 24. in. post litteram quartam laesura lapidis.

a V. 1 Cum formae litterarum exiens saec. III indicare videantur, intellegenda est prima praetura Stratonis I Arsinoënsis = a. 213/2, cf. ad nr. 28 (de praetore Stratonis II Arsinoënsi cf. ad nr. 36₁). 3 Ἰδαῖος scilicet idem ethnicum, quod audit ceteroquin Εἰδαῖος, cf. ad nr. 107₂. — De Syria Venere vide ad nr. 95₂. 5 sc. ἐξ μνήαν. 12 Notabile est hic propter formam βεβαιωτῆρες (cf. ad nr. 95₁) nomina auctorum casu nominativo, non quo debebant accusativo posita esse, cf. etiam nr. 131_{5,6}. 15 Θεσσιεῖς· cf. ad nr. 30₆. — Νεοπολίτας· ethnicum ignotum.

b V. 17 Quia ex litteratura verisimillimum est patrem Dorimachi esse eundem Stratonem atque praetorem tituli a, apparet titulum b priori saec. II parti esse assignandum. De agonothea cf. ad nr. 36₁. 18 Φιλωταίεῦς· hoc ethnicum adhuc ignotum erat, scilicet est oppidi a nescio quo Macedone conditi ac denominati (Hiller). — τῆι μητέρι τῶν θεῶν καὶ τῆι Παρθένῳ· hae deae coniunctae ex-

stant etiam nr. 105 et 110; eas in eodem fano atque Syriam Venerem cultas esse et locus, ubi hi tituli inventi sunt, et additamentum ἐν Ἑαρίδαις (pro Ἰαρίδαις) probant, cf. ad nr. 95₂. Magnae Matris in Aetolia cultae nullum adhuc exstabat testimonium, cf. de Keitz De Aet. — sacris 15. Quae dea sit ἅ Παρθένος, nimirum incertum est; eam, cum cultus Magnae Matris Phistyum invassisset, huic adiunctam esse ad exemplum Proserpinae probabiliter coniecit Wilamowitz, atque revera Phrygiam deam saepe Cereri aequatam esse satis constat (Gruppe *Gr. Mythol.* 1169), ita ut Proserpina etiam Κυβελῆς Κοῦρη nominata inveniatur (cf. etiam Eur. Hel. 1301 sqq.; Gruppe I. c. 1169 not. 7. 1542 not. 1). 19 Λαμία· cf. Bechtel *H. P.* 553. 21 Δάρδιος· ethnicum ignotum; exstat etiam nr. 99₁₂ (Δάρδεος). Conferendum est ethnicum Illyricum Δαρδάνιος (Δάρδεος: Δαρδάνιος = Ῥάδεος: Ῥαδάνιος, cf. ad v. 22). 22 Ῥάδεος· ethnicum ignotum (cf. nr. 108₈), sed vide ethnicum Ῥαδάνιος hieromnemonis Aetolorum Syll.³ 538 A₄ (cf. ad v. 21). — Στομάς· huius avus fortasse hieromnemo cognominis Aetolorum Ἄ. Νικαῖδα = a. 253/2, Syll.³ 444 C. 23 Νικόστρατος Ἀρίστωνος Ῥάδεος· idem μάρτυς manumissionis ca. med. saec. II, nr. 108₈.

97 Thermi in museo (inv. nr. 35). Saxum murale, quod una cum undecim aliis a. 1908 a Soteriade in vico Κρύο Νερό in fano Syriae Veneris inventum est, a. 0,285, l. max. 0,66, cr. max. 0,33; titulus non per totam longitudinem saxi scriptus est, sed a sinistra pars vacua, non laevigata exstat. Litt. alt. c. 0,015, interv. vers. c. 0,004; A et A ΚΝΞΠ Σ et ε Ξ Υ Φ, litterae in posterioribus versibus minores et magis magisque coartatae. Exscripti. *Ect.*

ἌΓΘΑΪ ΤΥΧΑΙ. ΣΤΡΑΤΑΓΕΟΝΤΟΣ ΝΙ-
 ΚΑΝΔΡΟΥ ΤΟΥ ΒΙΤΤΟΥ ΤΡΙΧΟΝΙΟΥ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ,
 ἈΡΧΟΝΤΩΝ ΔΕ ΕΠΙ ΠΟΛΙΟΣ ΕΝ ΦΙΣΤΥΟΙ ΑΓΓΙ-
 ΚΩΝΟΣ, ΝΕΑΝΔΡΟΥ, ΤΙΜΑΙΟΥ ΦΙΣΤΥΩΝ,
 5 ΜΗΝΟΣ ΛΑΦΡΙΑΙΟΥ ἡΠΕΔΟΝΤΟ ἘΥΑΡΧΟΣ, ΝΙ-
 ΚΙΑΔΑΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ἈΡΧΕΠΟΛΙΣ, ἈΓΓΙΟΠ-

ΛΙΣ ΒΟΥΚΑΤΙΕΪΣ ἈΦΡΟΔΙΤΑΙ ΤᾶΙ ἘΞ ἸΑΡΙΔᾶΝ ΦΙΣ-
 ΤΥΪΔΙ ΣΩΜΑ ΓΥΝΑΙΚΕΪΟΝ, ἅΙ ὄΝΟΜΑ ΒΕΒΑΪΑ, Τὸ
 ΓΕΝΟΣ ΟΙΚΟΓΕΝΗΣ, ἘΠ' ἘΛΕΥΘΕΡΙΑΙ ΤΙΜᾶΣ ἈΡ-
 10 ΓΥΡΙΟΥ [Μ]. ΒΕΒΑΙΩΤῆΡΕΣ ΚΑΤΕΣΤΑΞΕ ΚΑΤὰ ΤὸΝ ΝΟ-
 ΜΟΝ ἈΓῆΤΑΝ ὙΥΛΛΙΩΝΟΣ ΒΟΥΚΑΤΙῆ, ἈΓῆΣΩΝΑ ΦΑΛΑΚΡΙ-
 ΩΝΟΣ ΦΙΣΤΥΟΝ. ΜᾶΡΤΥΡΟΙ Ὁ ΤΙΜΑΙΟΣ, ΦᾶΛΑΚΡΟΣ, ἈΓῆΣΑΝΔΡΟΣ,
 ΝΕΑΝΔΡΟΣ ΦΙΣΤΥΟΙ, ΦΙΛὸΞΕΝΟΣ, ἈΓῆΣΩΝ, ἈΝΔΡΙΩΝ, ΔᾶΜΑΡΧΟΣ,
 ἈΓῆΣΩΝ Ὁ ΒΟΥΚΑΤΙΕΪΣ, ΔΑΜΟΚΡΙΤΟΣ ΦΙΛΩΤΑΙΕΪΣ, ΔΡΩΠΙΝΑ
 15 *vac.* ΠΕΛῆΙΟΣ.

V. 1 Nicandri Trichonii prima praetura = a. 190/89 (Gillischewski 50); sed titulum non ante a. 184/3 i. e. alteram Nicandri praeturae posse exaratum esse ex additamento τὸ πρῶτον apparet. 3 ἈΓῆΣΩΝ ΦΙΣΤΥΟΣ videtur idem esse qui v. 11 βεβαιωτῆρ; sed monendum est hoc nomen Phistyi saepius occurrere atque ita quidem, ut cognomines non satis certa ratione distinguantur, cf. nr. 99. 103. 104. 110 a. 111. 4 ΤΙΜΑΙΟΣ ΦΙΣΤΥΟΣ idem iterum ἄρχων nr. 99; eius filius est Ἐχέλαος, de quo cf. ad nr. 98. 5 Εὐᾶρχος aut Εὐᾶρχος Νικιάδα aut Εὐᾶρχος Ἀντάργου, qui ambo exstant nr. 101; sed ille praefendus, quod etiam hoc loco Εὐᾶρχος et Νικιάδας una recensentur i. e. filius et pater vel pater et filius. Νικιάδας exstat μάρτυς manumissionis nr. 98. 7 ΒΟΥΚΑΤΙΕΪΣ oppidum Bucatiensium videtur haud procul Phistyo fuisse, cf. Woodhouse Aetolia 203, qui de hodierno vico *Paravola* cogitat. — De Syria Venere cf. ad nr. 95. 10 π(έντε) μ(ἄν).

ΒΕΒΑΙΩΤῆΡΕΣ cf. ad nr. 95. 11 ἈΓῆΤΑΣ ὙΥΛΛΙΩΝΟΣ ΒΟΥΚΑΤΙΕΪΣ. Eius filius est Λυκόφρων Ἀγῆτα Βουκ., βεβαιωτῆρ manumissionis ca. 170—150, nr. 103. Nomen ὙΥΛΛΙΩΝ redit in tit. Samio inedito. 12 ΦᾶΛΑΚΡΟΣ et ἈΓῆΣΑΝΔΡΟΣ exstant ἱεροφύλακες a. 204/3 nr. 95; ΦᾶΛΑΚΡΟΣ manumissor in saec. II nr. 98. 13 ΦΙΛὸΞΕΝΟΣ ΒΟΥΚΑΤΙΕΪΣ idem βεβαιωτῆρ manumissionis nr. 100; μάρτυς manum. nr. 106; ΦΥΛᾶΣΣΩΝ ΤᾶΝ ὨΝᾶΝ nr. 98. — ἈΝΔΡΙΩΝ ΒΟΥΚΑΤΙΕΪΣ idem manumissor nr. 99 (nisi forte ibi potius eius filius Πορροΐτας intellegendus est, vide var. lect.). 14 Nomen Ἀγῆσων perpetuam repetitum videtur. — Ad scripturam ΔΡΩΠΙΝΑ pro ΔΡΩΠΙΝΑΣ cf. G. Meyer *Gr. Gramm.* 3 397 et ad nr. 31₁₂₀ (habes ΒΟΥΔΩΡΚΑ nr. 108); ad nomen ipsum vide Bechtel *H. P.* 477. 15 ΠΕΛῆΙΟΣ ethnicum ignotum (idem nr. 102₁₀, 105₁₀); conferendum videtur ethnicum Πελέος (*SGDI* 1874. 2043. 2135).

98 Lapis calcarius inaedificatus inversa positura in exteriori muro occidentali ecclesiae Ἁγ. Τριάδος in vico Κρῦο Νερό, a. 0,22, l. 0,37. Litt. alt. 0,008—0,014, interv. vers. c. 0,003; ξ et Σ φ. Titulus difficilis lectu. Exscripsi. *Ect.*

[ἈΓΑΘᾶΙ ΤΥΧΑΙ. ΣΤΡΑΤΑΓΕΩΝΤΟΣ ΤΟΥ ΔΕΪΝΟΣ ethnicum ΜΗΝΟΣ ΤΟΥ ΔΕΪΝΟΣ ἈΠΕΔΟΝΤΟ]
 [Φᾶ]ΛΑΚΡΟΣ, [ὁ ΔΕΪΝΑ ΦΙΣΤΥΟΙ ἈΦΡΟΔΙΤΑΙ ΣΥΡΙΑΙ ΦΙΣΤΥΪΔΙ ΣΩΜΑ]
 [ΓΥ]ΝΑΙΚΕΪΟΝ ἘΠ' ἘΛΕ[ΥΘ]ΕΡΙΑΙ, ἅ[Ι] ὄ[Ν]ΟΜΑ[- , (τὸ ΓΕΝΟΣ) ΟΙΚΟΓΕΝΕΣ Π]-
 [Μᾶ]Σ ἈΡΓΥΡΙΟΥ ΜΜΜΜ. ΒΕΒΑΙΩΤῆΡΕΣ [Κ]ΑΤΕ[ΣΤΑ]ΣΑΝ ΚΑΤὰ ΤὸΝ
 5 [Ν]ΟΜΟΝ ΜΥΝΝΟΝ ΦΙΣΤΥΟΝ, ΤΥΒΡΟΪΤΑΝ ΒΟΥΚΑΤΙῆ. ΤΑΣ ὨΝᾶΣ Τὸ ἈΝΤΙΓΡΑΦΟΝ
 [ΚΕ]ῖΜΕΝΟΝ ΠΑΡὰ ΦΙΛὸΞΕΝΟΝ ΒΟΥΚΑΤΙῆ. ἈΡ[Χ]ΟΝΤΩΝ ΤΟΥ ΔΕΪΝΟΣ, ΤΟΥ ΔΕΪΝΟΣ,
 ΟΥ ΦΙΣΤΥΩΝ, ἱΑΡΟ[Φ]ΥΛᾶΚΩΝ ἈΝΔ[Ρ]ΟΝΙΚ[ΟΥ], ΤΟΥ ΔΕΪΝΟΣ ΦΙΣΤΥΩΝ, ΘΕΟ]-
 [Κ]ΟΛΕΟΥΣ ΔΕ ΜΕΓΑΡΙΣΤΑΣ ΦΙΣΤΥΪΔΟΣ. ΜᾶΡΤΥΡΟΙ - - - - -
 ΟΣ, Ἐχέλαος, Αἰσκρίων(!), Σεῖμος ΦΙΣΤΥΟΙ, Νικιάδ[ΑΣ, - - - - -]
 10 ΟΣ ΒΟΥΚΑΤΙΕΪΣ.

Suppl. Kla. || 2 duos manumissores longitudo versuum indicat.

Formae litterarum et nomina hominum aliunde notorum (cf. ad v. 2. 6. 9) titulum ineunti saec. II vindicant. V. 2 ΦᾶΛΑΚΡΟΣ haud dubie φ. ΦΙΣΤΥΟΣ, ἱΑΡΟΦΥΛᾶΞ a. 204/3 (nr. 95) et ΜᾶΡΤΥΣ manumissionis a. 190/89 (nr. 97₁₂). — De Syria Venere cf. ad nr. 95. 4 ΒΕΒΑΙΩΤῆΡΕΣ cf. ad nr. 95. 5 ΜΥΝΝΟΣ ΦΙΣΤΥΟΣ recurrit nr. 111, ubi eius filius Λύκων inter hierophylaces recensetur. Ad nomen ipsum cf. ΜΥΝΝΙΩΝ, ΜΥΝΝῶ sim. — ΤΥΒΡΟΪΤΑΣ nomen

ignotum, cf. Πορροΐτας nr. 99. — ΒΟΥΚΑΤΙΕΪΣ cf. ad nr. 97. 6 ΦΙΛὸΞΕΝΟΣ ΒΟΥΚΑΤΙΕΪΣ idem ΜᾶΡΤΥΣ manumissionis a. 190/89, nr. 97₁₃, ubi cf. alios locos. 7 ἱΑΡΟΦΥΛᾶΚΕΣ cf. ad nr. 95. — ΘΕΟΚΟΛΕΟΥΣ cf. ad nr. 95. 9 Ἐχέλαος ΦΙΣΤΥΟΣ = Ἐχ. Τιμαίος Φιστ., ἱΑΡΟΦΥΛᾶΞ nr. 111; ΜᾶΡΤΥΣ manumissionis ca. 170—150 nr. 99₁₁ et nr. 101; ΒΕΒΑΙΩΤῆρ manumissionis nr. 104. Eius pater est Τιμαίος, de quo vide ad nr. 97. — Αἰσκρίων ΦΙΣΤΥΟΣ idem archon Phistyi ca. 170—150 nr. 100. — Νικιάδας ΒΟΥΚΑΤΙΕΪΣ manumissor a. 190/89 nr. 97, ubi vide ad v. 5.

99 Thermi in museo (inv. nr. 42). Saxum murale inventum in vico Κρῦο Νερό ibidem atque nr. 97, a dextra fractum, a. 0,29, l. max. 0,545, cr. max. 0,32. Litt. alt. 0,01—0,014, interv. vers. c. 0,003; Α et ΑΝΞΠΣ et ΞΥ et Υφ. Exscripsi. *Ect.*

ἈΓΑΘῆ ΤΥΧΑΙ. ΣΤΡΑΤΑΓΕΟΝΤΟΣ Ἀ[ΝΤΟΧΟΥ]
 ὈΑΞΙΟΥ ΜΗΝΟΣ ἸΠΠΟΔΡΟΜΙΟΥ, ἐπὶ ἈΡΧΟ[ΝΤΩΝ]
 ΤΙΜΑΙΟΥ, ΚΡΙΤΟΛΑΟΥ ΦΙΣΤΥΩΝ ἈΠΕΔΟΝ[ΤΟ ἈΝ]-
 ΤΙΟΧΟΣ ἈΓΗΣΑΓΟΡΑ, ΠΟΡΡΟΪΤΑΣ, ἈΝΔΡΙΩΝ [ΒΟΥΚΑ]-
 5 ΤΙΕΪΣ ΤᾶΙ ἈΦΡΟΔΕΪΤΑΙ ΤᾶΙ ΣΥΡΙΑΙ ΦΙΣΤΥΪΔΙ ΣΩ[ΜΑ]-
 ΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΔΥΟ, Τὸ ΓΕΝΟΣ ΟΙΚΟΓΕΝῆ, ΑἷΣ ὄΝΟ[ΜΑ]-
 ΤΑ ΣΕΪΜΑ ΚΑ(Ι) ΒΟΥΒΑ, ΤΕΙΜᾶΣ ἈΡΓΥΡΙΟΥ ΜΜΜΜ ἘΠ' [ἔλε]-
 10 ΥΒΕΡΙΑΙ. ΒΕΒΑΙΩΤῆΡΕΣ ΚΑΤΕΣΤΑΣΑΝ ὙΒΡΙΑΛΟΝ, ἈΓῆ[Σ]-
 ΑΝΔΡΟΝ ΒΟΥΚΑΤΙΕΪΣ. ΜΑΡΤΥΡΟΙ ΔΙΚΑΙΑΡΧΟΣ, ἈΓῆ[Σ]-
 ΔΡΟΣ, ὙΒΡΙΑΛΟΣ, ἈΡΙΣΤΑΡΧΟΣ, ΚΥΔΡΙΩΝ, ΔΙΟΚΛῆΣ, Κ...
 ΛΙΝΔΙΟΣ, ΝΕΙΚΟΔΑΜΟΣ ΒΟΥΚΑΤΙΕΪΣ, ἘΧΕΛΑΟΣ ΦΙΣΤ[Υ]-
 ΟΣ, ΦΕΡΕΝΙΚΟΣ ΔᾶΡΔΕΟΣ. ΤᾶΣ ὄΝᾶΣ ἈΝΤΙΓΡΑΦΑ ΚΕΪΝ-
 ΤΑΙ ΠΑΡᾶ ἈΡΙΣΤΑΡΧΟΝ ΒΟΥΚΑΤΙΑῆ, ἈΓῆ[Σ]ΩΝΑ ΦΙΣΤΥΩΝ.

Suppl. Weinreich in schedis coll. ad v. 1 tit. *SGDI* 1951,
 || 4 fin. An supplendum ἈΝΔΡΙΩΝ[ος Β.], ita ut duo tantum
 manumissores, uterque patronymico ornatus, exstent? Sed
 spatium potius supplemento supra posito favet || 7 in.
 ΚΑΒΟΥΒΑ || 10 fin. Κ[Υ]Α[Ι] ΛΙΝΔΙΟΣ? Κλα.; Κ[Υ]Α[Ι] ΛΙΝΔΙΟΣ
 Bechtel apud Weinr. in schedis.

V. 2 ὈΑΞΙΟΣ· i. e. ΦᾶΞΙΟΣ (nr. 6₁₁), cf. varias formas no-
 minis *SGDI* III 2 p. 367 (cf. etiam nr. 178₆). De Vaxiis
 Cretensibus, quibus cum Aetolis isopolitiae erat, vide ad

nr. 6₁₁. 178. 193. Cum et literatura et homines aliunde
 noti (cf. ad v. 3. 4. 8. 10. 11) titulum priori parti saec. II
 tribuant, et cum a. 184 in manumissione Delphica (*SGDI*
 1951) ΞΕΝΟΪΤΑΣ ἈΝΤΟΧΟΥ ὈΑΞΙΟΣ ΒΕΒΑΙΩΤῆΡ inveniatur, hand
 improbabiliter Weinreich nomen Antochi restituisse vide-
 tur. Cuius praetura post a. 170 statuendam esse inde
 apparet, quod de praetoribus usque ad hunc annum const-
 stat (Gillischewski 61; tamen vide de a. 172/1 ad nr. 69₂).
 3 ΤΙΜΑΙΟΣ ΦΙΣΤΥΟΣ· idem iam a. 190/89 hoc munere functus
 erat nr. 97, ubi vide ad v. 4. — ΚΡΙΤΟΛΑΟΣ ΦΙΣΤΥΟΣ· idem
 ΜΑΡΤΥΣ manumissionis nr. 110₂. 4 ΠΟΡΡΟΪΤΑΣ· nomen
 adhuc ignotum, cf. ΤΥΒΡΟΪΤΑΣ nr. 95₂. — ἈΝΔΡΙΩΝ ΒΟΥ-
 ΚΑΤΙΕΪΣ· idem ΜΑΡΤΥΣ manumissionis a. 190/89, nr. 97₁₂.
 De ethnico cf. ad nr. 97₂. 5 De Syria Venere cf. ad
 nr. 95₂. 7 ΣΕΪΜΑ· idem nomen nr. 166; SEG I 234.
 Ad nomen ΒΟΥΒΑ Bechtel de cognomini oppido Coelesyriae
 admonet (*H.P.* 553). 8 ΒΕΒΑΙΩΤῆΡΕΣ· cf. ad nr. 95₄. —
 ὙΒΡΙΑΛΟΣ ΒΟΥΚΑΤΙΕΪΣ· hoc nomen habent duo Bucatienses
 eiusdem temporis nr. 106, ubi cf. ad v. 4. 10 ἈΡΙΣΤΑΡ-
 ΧΟΣ ΒΟΥΚΑΤΙΕΪΣ· idem ΜΑΡΤΥΣ manumissionis nr. 103₂;
 ΜΑΡΤΥΣ manum. et ΦΥΛᾶΣΣΩΝ ΤᾶΝ ὄΝᾶΝ nr. 106. — ΚΥΔΡΙΩΝ
 ΒΟΥΚΑΤΙΕΪΣ· idem ΜΑΡΤΥΣ manum. nr. 100₆. 11 ἘΧΕΛΑΟΣ
 ΦΙΣΤΥΟΣ· cf. ad nr. 98₂. 12 ΔᾶΡΔΕΟΣ· cf. ad nr. 96₂₁.
 13 ἈΓῆ[Σ]ΩΝ ΦΙΣΤΥΟΣ· cf. ad nr. 97₂.

100 Thermi in museo (inv. nr. 43). Saxum murale inventum in vico Κρῶ Νερό ibidem atque nr. 97, a. 0,215,
 l. 0,64, cr. max. 0,33; titulus non per totam longitudinem saxi scriptus, sed a laeva pars vacua relicta, non laevigata.
 Litt. alt. 0,009, interv. vers. c. 0,005; A et A Ξ Ξ Φ. Exscripsi. *Ect.*

[ΣΤΡΑΤΑΓΕΟΝΤΟΣ] ΤΡΙΧᾶ ΣΤΡΑΤΙΟΥ ΜΗΝΟΣ ΛΟΦΡΙΑΙΟΥ, ἈΡΧΟΝΤΩΝ
 [Δ]ᾶ ἐπὶ ΠΡῶΤΟΣ ἐν ΦΙΣΤΥΟΙ ΑἰΣΧΡΙΩΝΟΣ, ΦΙΛΟΛΑΟΥ, ἸΑΡΟΦΥΛᾶΚΩΝ
 Δᾶ ἈΓῆ[Σ]ΩΝΟΣ, Θεομνάστου ἈΠΕΔΟΤΟ ΔᾶΜΑΡΧΟΣ ἈΓΡΕΙΝΙΕΪΣ ἈΦΡΟ-
 ΔΙΤΑΙ ΣΥΡΙΑΙ ΦΙΣΤΥΪΔΙ ΣΩΜΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ, Αἷ ὄΝΟΜΑ ΚΑΝΘᾶΡΑ, ΤΙΜᾶΣ
 5 ἈΡΓΥΡΙΟΥ ΜΜΜ. ΒΕΒΑΙΩΤῆΡΕΣ ΚΑΤΕΣΤΑΣΕ ΕΥᾶΡΧΟΝ, ΦΙΛᾶΞΕΝΟΝ ΒΟΥΚΑ-
 ΤΙΕΪΣ. ΜΑΡΤΥΡΟΙ ΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣ, ἈΛΕΞΟΜΕΝΟΣ, ΚΥΔΡΙΩΝ ΒΟΥΚΑΤΙΕΪΣ,
 ἈΝΔΡΟΒΟΛΟΣ ΦΙΛΩΤΑΙΕΪΣ, ΝΙΚΑΡΧΟΣ, ΛᾶΜΙΟΣ, ΓΑΙΟΜΑΧΟΣ, ἈΝΔΡΙΩΝ,
 ΤΡΙΧᾶΣ, ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ, ἘΠῆΝΙΚΟΣ, ΣΚΟΡΠΙΩΝ, ἈΝΤΙΛΕΩΝ, ΝΙΚΩΝ ΔΑΙΑΝΕΣ.
 ΛΥΚῆΔΑΣ ΣΤΡᾶΤΙΟΣ. ΤᾶΝ ὄΝᾶΝ ΦΥΛᾶΣΣΕΙ ἈΓῆ[Σ]ΩΝ ΦΙΣΤΥΟΣ.

V. 1 Secunda praetura Trichae exstat IG IX 1¹, 381,
 qui titulus medio fere saec. II est assignandus, cf. *Ath.*
Mitt. XXXII 1907, 55 sqq. Itaque prima paulo ante statu-
 enda, certe post a. 170 (vide ad nr. 99₂), id quod etiam
 aliunde confirmatur (cf. ad v. 2. 3. 5. 6). Vide etiam
 nr. 109. — De mense Λοφρῆος (ad formam Λοφρ. cf.
 Bechtel *Gr. Dial.* II 56) vide ad nr. 137₂. 2 Αἰσχιῶν
 Φίστυος· idem ΜΑΡΤΥΣ manum. in. saec. II, nr. 98₂. —
 Φιλόλαος Φίστυος· idem Ἰεροφύλαξ et Βεβαιωτῆρ man-
 umissionis ca. 170—150, nr. 106. — Ἰεροφύλαξ· cf. ad nr. 95₂.
 3 Ἀγῆ[Σ]ων Φίστυος· videtur huius filius et ipse Ἰεροφύλαξ
 fuisse, cf. nr. 111 (Σκορπιῶν τοῦ Ἀγῆ[Σ]ωνος). — Θεομνάστος

Φίστυος· idem ΜΑΡΤΥΣ manumissionis ca. 170—150, nr. 101₂.
 — Ἀγρεινιεύς· cf. ad nr. 137₂₆. — De Syria Venere cf.
 ad nr. 95₂. 4 Κανθάρα· cf. Bechtel *H.P.* 589. 5 Βεβαιω-
 τῆρες· cf. ad nr. 95₄. — Ευᾶρχος Βουκατιεύς· huius
 pater Ἀνταγρός aut Νικιάδας, cf. nr. 101. — Φιλόξενος
 Βουκατιεύς· cf. ad nr. 97₁₃. — Βουκατιεύς· cf. ad nr. 97₂.
 6 Ἀλεξομένης Βουκατιεύς· idem manumissor ca. 170—150,
 nr. 106₂. — Κυδριῶν Βουκατιεύς· ΜΑΡΤΥΣ manumissionis
 ca. 170—150, nr. 99₁₀. 7 Ἀνδρόβολος· cf. Bechtel
H.P. 47. — Γαίωμαχος· nomen adhuc ignotum. 8 Δαϊάνες·
 idem ethnicum nr. 3 A₂₁.

101 Thermi in museo (inv. nr. 39). Saxum murale inventum in vico Κρῶ Νερό ibidem atque nr. 97, a. 0,29, l. 0,38,
 cr. max. 0,26. Litt. alt. 0,01, interv. vers. c. 0,008; A Ξ Ξ Υ et Υ Φ et Φ, formae non satis accuratae atque sub finem
 tituli negligentius exaratae. Exscripsi. *Ect.*

- ἄΓΑΘΑΙ ΤΥΧΑΙ. ΣΤ[ΡΑΤΑΓΕ]ΟΝ[ΤΟ]C
 ΤΕΙCΙΠΠΟΥ ΤΡΙΧΟΝΙΟΥ Τὸ ΠΡ[Ω]ΤΟΝ ΜΗΝὸC
 ΔΙΟΝΥCΙΟΥ ἈΠΕΔΟΤΟ ἘΛ[ΠΙ]ΝΑC ΠΡὸCΧΟC
 ἈΦΡΟΔΙΤΑΙ CΥΡΙΑΙ ΦΙCΤΥΔΙ CΩΜΑ ἌΝΔΡῶΝ
 5 ἐΠ' ἘΛΕΥΘΕΡΙΑΙ, ΠΟΛΥΚΛΕΙΤΟΝ, Τὸ ΓΕΝΟC ἌΡΑΥ,
 ΤΙΜᾶC ἈΡΓΥΡΙΟΥ Μ Μ Μ. ΒΕΒΑΙΩΤῆΡΕC ΚΑ-
 Τᾶ ΤὸΝ ΝΟΜΟΝ ἘΞΑΡΧΟC ἈΝΤΑΓΡΟΥ ΒΟΥ-
 ΚΑΤΙΕΥC, ΦΑΙΝΕΑC ἈΝΔΡΕΑΤΑC, ΛΥΚΟC
 ΦΙCΤΥΟC. ΜΑΡΤΥΡΟΙ ΘΕΟΜΝΑCΤΟC, ἘΧΕ-
 10 [Λ]ΑΟC ΦΙCΤΥΟΙ, ἈΡΙCΤΕΑC ἈΝΔΡΕΑΤΑC.
 ἐΠΙ ἈΡΧΟΝΤῶΝ ΞΕΝΩΝΟC, ΝΙΚΙΑΔΑ, ΝΙΚΟ-
 ΛΕΩΝΟC ΦΙCΤΥΟΝ. Ἄ ὄΝᾶ ΠΑΡᾶ ἈΓΕΛΟΧΟΝ
 ἌΡC Ὡ ΙΟΝῆ, ΠΑΡᾶ ἘΞΑΡΧΟΝ ΝΙΚΙΑΔΑ ΒΟΥΚΑΤΙΕΙ.

Suppl. Weinreich in schedis || 3 med. Kla. || 4 fin. ultima littera (N) propter laesuram lapidis supra lineam scripta || 5 in. O pro Θ exaratum || 13 in. post tertiam litteram laesura lapidis.

V. 2 Τεϊσιππος Τριχόνιος· De tempore eius (primae) praeturae, quae etiam nr. 102 et 103 invenitur, non constat. Litterarum formae saec. II produnt, atque cum ἘΞΑΡΧΟC ΝΙΚΙΑΔΑ ΒΟΥΚΑΤΙΕΥC (v. 13) a. 190/89 manumissor exstare videatur (nr. 97, ubi vide ad v. 5), probabile est Tisippi primam praeturam ante medium fere saec. II fuisse, sed nimirum post a. 170 (cf. ad nr. 99.); vide etiam ad nr. 102₁₀. 4 De Syria Venere cf. ad nr. 95₂. 7 ἈΝΤΑΓΡΟC· An idem nomen atque ἈΝΤΑΓΟΡΟC (Bechtel *H.P.* 19)? — ΒΟΥΚΑΤΙΕΥC· cf. ad nr. 97₇. 8 ἈΝΔΡΕΑΤΑC· ethnicum aliunde ignotum, sed cf. ἐν ἈΝΔΡΕΙΑΙ in tit. Delph. Syll.³ 610₃₆. 9 ΘΕΟΜΝΑCΤΟC ΦΙCΤΥΟC· idem ἸΑΡΟΥΦΥΛΑΕ ca. 170—150, nr. 100₃. — ἘΧΕΛΑΟC ΦΙCΤΥΟC· cf. ad nr. 98₃. 11 Idem archontes redeunt nr. 102 et 103; de Xenone cf. ad nr. 102₂; ΝΙΚΙΑΔΑC testis manumissionis nr. 110₂; ΝΙΚΟΛΕΩΝ ἸΕΡΟΥΦΥΛΑΕ nr. 106₆. 13 ἘΞΑΡΧΟC ΝΙΚΙΑΔΑ ΒΟΥΚΑΤΙΕΥC· vide ad v. 2. — ΒΟΥΚΑΤΙΕΙ· idem habes nr. 105₈ (ΦΙΛΩΤΑΕΙ).

102 Thermi in museo (inv. nr. 46). Saxum murale inventum in vico Κρῦο Νερό ibidem atque nr. 97, a. 0,205, l. 0,59, cr. max. 0,25. Litt. alt. 0,008—0,013, interv. vers. 0,003; Α Μ Ν et Ν Π Ξ et Σ Φ et Ϝ, formae pulchrae. Exscripsi. *Ect.*

- [CΤΡΑ]ΤΑ[Γ]ΕΟΝΤΟC ΤΙCΙΠΠΟΥ ΤΡΙΧΟΝΕΟC ΜΗΝὸC ΔΙΟΝΥCΙΟΥ ὡC
 [ΑΙΤ]ῶΝΟΙ ἄΓΟΝΤΙ, ἈΡΧΟΝΤῶΝ ἐΝ ΦΙCΤΥΟΙ ΝΙΚΙΑΔΑ, ΝΙΚΟΛΕΩΝΟC, ΞΕ-
 ΝΩΝΟC ΦΙCΤΥῶΝ ἈΠΕΔΟΝΤΟ ΠΥΡΡΙΑC, CΙΜΙΑC, ΔΑΜΑΡΜΕΝΟ-
 C ΘΕΡΜΙΟΙ ΤᾶΙ ἈΦΡΟΔΕΙΑΙ CΥΡΙΑΙ ΦΙC Ὡ Τ Ὡ Υ· vacat
 5 ἸΔΙ ἐΠ' ἘΛΕΥΘΕΡΙΑΙ ΠΑΙΔΑΡΙΟΝ, οἱ ὄΝΟΜΑ ΜΝΑCΕΑC, Τὸ ΓΕ-
 ΝΟC ΟἰΚΟΓΕΝΕC, ΤΙΜᾶC Μ Μ Μ. ΒΕΒΑΙΩΤῆΡΕC ΚΑΤᾶ ΤὸΝ ΝΟ-
 ΜΟΝ ΑἰΝΕΛΛΑΟC ΛΕΧΩΙΟC, ΦΑΛΑΚΡΙῶΝ ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
 ΘΕΡΜΙ[Ο]C. ΜΑΡΤΥΡΟΙ ΝΙΚΕΑC, ΔΙΟΝΥCΑC, ΦΑΛΑΚΡΙῶΝ
 ΘΕΡΜΙΟΙ, ΞΕΝΩΝ, CΤΡὸΒΕΙΛΟC ΦΙCΤΥΟΙ, ΠΑΝΤΑΥΧΟC
 10 ΠΕΛῆΙΟC, ΦΙΛΙΠΠΟC ΒΟΥΤΑΙΕΥC. Ἄ ὄΝᾶ ΠΑΡᾶ ΞΕΝΩ-
 ΝΑ ΦΙCΤΥΟΝ, ΠΑΝΤΑΥΧΟΝ ΠΕΛῆΙΟΝ, ΝΕΙΚΕΑΝ ΘΕΡΜΙΟΝ.

V. 1 De prima praetura Tisippi cf. ad nr. 101₂. 2 Cf. ad nr. 101₁₁. ΞΕΝΩΝ ut hic sic etiam nr. 103 simul et ΜΑΡΤΥC et ΦΥΛΑCΩΝ ΤᾶΝ ὄΝᾶΝ. 4 De Syria Venere cf. ad nr. 95₂. 7 ΑἰνέλλοC· nomen novum. — ΛεχωίοC· ethnicum ignotum. 8 ΔΙΟΝΥCΑC· cf. Bechtel *H.P.* 138. 10 ΠΕΛῆΙΟC· cf. ad nr. 97₁₅. — ΒΟΥΤΑΙΕΥC· cf. ad nr. 30₂. Si revera Butaenses Locrorum Ozolarum fuerunt, sumendum est eos et ipsos velut Naupactum aliaque oppida (cf. ad nr. 35₂) post a. 167/6 in potestate Aetolorum mansisse, quoniam Tisippi praetura ne ante hunc quidem annum probabiliter fuit; vide quae de praeturis annorum 169/8—167/6 ad nr. 69₂ et nr. 71₉ exposuimus.

103 Lapis inaedificatus in muro exteriori ecclesiae S. Trinitatis in vico Κρῦο Νερό, a. c. 0,24, l. c. 0,45. Litt. alt. 0,01—0,014, interv. vers. 1—4 0,014, inter reliquos c. 0,005; Α et Α Κ Π Ξ Φ. Ed. Bazin *Archives des missions* Ser. II Tom. I (1864), 369 nr. 11 (*SGDI* 1428 i; *IG IX* 1¹, 417; Woodhouse *Aetolia* 200; *Inscr. jur.* II 1904, 287 nr. 25). Titulum ipse non vidi sed exscripsi ex *ectypo* in schedis academiae reperto, quod ex Dittenbergeri hereditate videtur oriundum.

- ἌΓΑΘΑΙ ΤΥΧΑΙ. CΤΡΑΤΑΓΕΟΝΤΟC ΤΕΙCΙΠΠΟΥ vac.
 ΤΡΙΧΟΝΙΟΥ Μ[Η]ΝὸC ΔΙΟΥ, ἈΡΧΟΝΤῶΝ ΔΕ ἐΠΙ ΠΟΛΙΟC ἐΝ ΦΙCΤΥΟΙ
 ΝΙΚΟΛΕΩΝΟC, ΝΙΚΙΑ[Δ]Α, ΞΕΝΩΝΟC ΦΙCΤΥῶΝ, ΘΕΟΚΟΛΕΥΟΫ-
 CΑC ἈΛΚῆCΤΙΟC ἈΠΕΔΟΤΟ ΛΥΚΟC ΛΥΚΙΚΟΥ ἈΡCΙΝΟΕΥC
 5 ἈΦΡΟΔΙΤΑΙ CΥΡΙΑΙ ΦΙCΤΥΔΙ CΩΜΑ ἌΝΔΡῶΝ, οἱ ὄΝΟΜΑ CΤΑ[ΓΙ]-
 ΡΟC, Τὸ ΓΕΝΟC ΟἰΚΟΓΕΝΗC, ἐΠ' ἘΛΕΥΘΕΡΙΑΙ ΤΙΜᾶC ἈΡΓΥΡΙ-
 ΟΥ Μ Μ Μ Μ Δ. ΒΕΒΑΙΩΤῆΡΑ (!) ΚΑΤᾶ ΤὸΝ ΝΟΜΟΝ ΛΥΚΟΦῶΝ
 ἈΓῆΤΑ ΒΟΥΚΑΤΙΕΥC. ΜΑΡΤΥΡΟΙ ΚΡΑΤΙΑΔΑC, ὙΒΡΙΑΑΟC
 ΒΟΥΚΑΤΙΕΙC, ἈΡΙCΤΑΡΧΟC, CΤΡΑΤὸΛΑΟC ΒΟΥΚΑΤΙΕΙC,
 10 ΛΥΚΩΝ, ΛΑΜΙΟC, ΞΕΝΩΝ, ἈΓῆCΩΝ ΦΙCΤΥΟΙ, ἈΛΚῆCΤΙC.
 Ἄ ὄΝᾶ ΚΕῖΤΑΙ ΠΑΡᾶ ΞΕΝΩΝΑ ΦΙCΤΥΟΝ.

Nonnulla menda apographi Bazini iam priores edd. correxerunt || 1 suppl. Kla; nomen huius praetoris iam Weinreich in schedis postulaverat || 2 in. ΤΡΙΧΟΝΙΟΥ ect. || 2 med. Δίου recte iam Weinreich propter spatium || 4 fin. littera paenultima (Υ) ex O correcta || 5/6 Fick coll. *SGDI* 1816 || 7 Δ ect. ut recte iam Dittenberger.

V. 1 De tempore primae Tisippi praeturae cf. ad nr. 101₂. 3 Cf. ad nr. 101₁₁ et nr. 102₂. — θεοκολεύουσα· cf. ad nr. 95₃. Ad scribendi rationem - λευου - vide Rüsche *Gramm. delph. Inschr.* I 139 *Anmerkung*. 5 De Syria Venere cf. ad nr. 95₂. — Nomen Σπαίρος Saloniūs (De dial. Epirot. Acarn. Aet. 1911, 104) recte putat idem atque Σφαίρος; servus quidam Σφαίρος etiam *SGDI* 2273 invenitur.

7 Numeri 4½ minas significare videntur (*Inscr. jur.* I. c.). — βεβαιωτήρα scilicet ex confusione constructionum βεβαιωτήρα κατέστασε et βεβαιωτήρ κατὰ τὸν νόμον. — Λυκόφρων Ἀγῆτα Βουκατιεύς· eius pater nimirum Ἀγῆτας Ὑγαλιώνας Βουκ., βεβαιωτήρ manumissionis a. 190/89, nr. 97₁₁. 8 Βουκατιεύς· cf. ad nr. 97₂. — Κρατιάδας· cf. Bechtel *H.P.* 260. — Ὑβρίλλος Βουκατιεύς· exstant duo Hybriloi Bucatienses eiusdem temporis, cf. ad nr. 106₁. 9 Ἀρίσταρχος Βουκατιεύς· cf. ad nr. 99₁₀. 10 Λύκων Φίστυος· idem est Λύκων Μύννου Φίστυος, ἱεροφύλαξ nr. 111₂. — Ἀγῆτων Φίστυος· complures Phistyī huius nominis occurrunt, cf. ad nr. 97₃.

104 Fragmentum lapidis inaedificatum in interiore muro meridionali ecclesiae Ἀγ. Τριάδος in vico Κρύο Νερό, a. c. 0,21, l. c. 0,29. Litt. alt. 0,008—0,013, interv. vers. c. 0,004; ΑΣ. Titulum ipse non vidi sed exscripti ex *ectypo* in schedis academiae reperto (vide lemma nr. 103).

- - - - - Α - - - - -
 - - - - - ΑΠΕΔΟΝΤΟ Λ - - - - -
 [- - - - - ΑΦΡΟΔΙΤΑΙ ΣΥΡΙΑΙ ΦΙΣΤΥΙΔΙ ΣΩΜΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΝ]
 [ΕΠ' ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΙ, ΑΙ ΟΝΟΜΑ - - -, (Τὸ γένος) Ο]ΚΟΓΕΝΕΣ ΤΙΜΑΣ [ΑΡΓΥΡΙΟΥ]
 5 [ΜΜΜ(Μ). ΒΕΒΑΙΩΤΗΡΕΣ ΚΑΤΕ[ΣΤΑ]ΣΑΝ [Κ]ΑΤΑ Τὸν ΝΟΜΟΝ ἘΧΕ[ΛΛΑΟΝ ΦΙΣ]-
 [ΤΥΟΝ - - - - -] Ἄ [Ω]ΝΑ ΠΑΡΑ ΛΑΙΑΡΧΟΝ Τ - - - - -
 - - - - - Α Ο - - - - -
 - - - - - Ν - - - - -
 - - - - - ἈΓῆτων, Τ. Α - - - - -
 10 - - - - - ΔΙΚΑΙΑΡΧΟΣ [.] Λ Ο - - - - -
 vac.

Suppl. Kla. Versuum distinctio scilicet plane incerta || 7/8 ἄρχοντες, ἱεροφύλακες, θεοκολεύουσα exstabant || 9/10 nomina μαρτύρων.

Et litteratura et nomen Echelai (v. 5) docent titulum priori saec. II parti tribuendum esse. — V. 3 De Syria Venere cf. ad nr. 95₂. 5 Ἐχέλλος· videlicet Ἐχέλλος Τιμαίου Φίστυος, de quo cf. ad nr. 98₃. 6 Λαίαρχος· ad nomen cf. Bechtel *H.P.* 273. 9 Ἀγῆτων· cf. ad nr. 97₃. 10 Δικαίαρχος· probabiliter aut Δικ. Φίστυος nr. 110₃ aut Δικ. Βουκατιεύς nr. 99₂.

105 Thermi in museo (inv. nr. 45). Saxum murale inventum in vico Κρύο Νερό ibidem atque nr. 97, a. 0,23, l. 0,41, cr. max. 0,585. Litt. alt. 0,008—0,015, interv. vers. c. 0,005; Α et ΑΝ et ΝΞΠΣ et ΞΦ, formae malar. Exscripti. *Ect.*

[ΣΤΡΑΤ]ΑΓΕΩΝΤΟΣ ΦΥΛΑΚΟΣ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΥ
 ὁ ΜΗΝΟΣ Λοφριάου Ἀπέδοτο Νικασὼ Φιλω-
 ταῖς Ματέρι θεῶν καὶ Παρθένου Φιστύϊδοι[ς]
 5 ΣΩΜΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΝ, ΑΙ ΟΝΟΜΑ Κοσσύφα, οἰκογε-
 νές ἐπ' ἐλευθερίας Τιμας Ἀργυρίου ΜΜὂΜ
 συνευδοκούντος καὶ τοῦ γι(ω)νο(Ϛ) Μελάσιος.
 βεβαιωτήρες κατέστασε Ἀγέλοχον Φιλω-
 ταεῖ, Λυκίκον Εἰδαῖον. τὰν ὄνων φυλ-
 ἄσσοντι Νικολέων Πανφιεύς, Λέων
 10 Πελαῖος. μάρτυροι Χαρίξενος, Λάμιος,
 Μενέμαχος, Φαλακρίων Πανφιεύς, Ξεννί-
 ας Τνιμαῖος. vac.

3 fin. suppl. Kla. || 5 fin. laesura lapidis || 6 fin. ΥΙΟΥ ΝΟΙ, corr. Weinreich.

V. 1 Cum quarta praetura Phylacis Pantaleonis f. (cf. nr. 35) brevi post a. 143/2 (cf. ad nr. 137 c), altera med.

fere saec. II (*Abh. Mitt.* XXXII 1907, 28 nr. 20, cf. ibid 55 sqq.) statuenda sit, apparet primam praeturam inter annos fere 170—150 (cf. ad nr. 99₂) fuisse, quae temporis definitio comprobatur etiam titulo nr. 106, ubi eadem praetura Phylacis exstat. 2 Λοφριάου· cf. ad nr. 100₁ et nr. 137₂. 3 De his duabus deis cf. ad nr. 96₁₈. — Φιστύϊδοις· de hac forma casus dativi Aetolorum propria cf. Bechtel *Gr. Dial.* II 61 (imprimis ταῖς πολίσις). 4 Κοσσύφα· idem nomen habent servae *SGDI* 1995 et 2091. — 6 Μέλασις· cum nomen rarum sit, haud improbabilis coniectura videtur hunc hominem eundem esse ac Μέλανιν Πρόσχον nr. 73 et nr. 108₂. 7 βεβαιωτήρες· cf. ad nr. 95₁. 8 Φιωταεῖ· cf. nr. 101₁₃ Βουκατιεῖ. — Λυκίκος Εἰδαῖος· eius avus est Λυκ. Εἰδαῖος, μάρτυς arbitrii a. 214/3 (nr. 177₂₁). Ad ethnicum cf. ad nr. 107₂. 9 Πανφιεύς· ethnicum oppidi (κῶμη Polyb. V 8,1), quod audit Παμφία (Polyb. I. c.) vel Πάμφιον (Polyb. V 13,7); est hodiernum Μορόκλαβον, cf. Rhom. Δελατ. II 1916 ΠΑΡΑΡΤ. 45. 10 Πελαῖος· cf. ad nr. 97₁₅. 12 Τνιμαῖος· idem ethnicum ignotum invenitur in titulo Delphico *BCH* I 1926, 125 nr. 2.

106 Thermi in museo (inv. nr. 47). Saxum murale inventum in vico Κρύο Νερό ibidem atque nr. 97, a. 0,21, l. 0,68, cr. max. 0,30. Quadratarius titulus sic in latere antico disposuit, ut vs. 1—12 in parte dextra, quae laevigata est, inciderit, vs. 13 et 14 iuxta vs. 2 et 3 in parte sinistra nequaquam laevigata; itaque hi versus difficillimi sunt lecti. Litt. alt. 0,004—0,015, interv. vers. non sibi constans; A et ΑΠΞΦ et +Ω et Ψ, titulus hic illic neglegentissime scriptus; vs. 1 habet litteras diductiores. Exscripsi. *Ect.*

13 vac. <Λ> Ἀλέξανδρος. ἃ ὠνὰ παρὰ Ἀρίσταρχον.
vac. Φαινέαν Βουκατ(ι)εῖ[ς].
vacat

СТP(ATA)ΓΕΟΝΤΟΣ Φ^ϑΥΛ(Α)ΚΟΣ
ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΥ Τὸ ΠΡΩΤΟΝ ΜΗΝΟΣ ΔΙΟΥ
ἈΠΕΔΟΝΤΟ ὙΒΡΙΑΛΟΣ, ἈΛΕΞΟΜΕΝΟΣ, ἈΛΕ-
ΞΩΝ, ὙΒΡΙΑΛΟΣ ΦΙΛΙΣΤΑ ΒΟΥΚΑΤ(Ι)ΕΙΣ ἈΦΡΟ(Δ)ΕΪΤΑ ΣΥΡΙΑΙ
5 ΦΙΣΤΥΪΔΙ ἐπὶ Ἱεροφύλλων ἐν ΦΙΣΤΥΟΙ ΦΙΛΟΛΑ-
ΟΥ, Ν(Ι)Κ(Ο)ΛΕΩΝΟΣ ΣΩΜΑ ΓΥΝΑΙΚΕ(Ι)ΩΝ, ἃ ὄνομα Κ-
(Α)ΞΩΔΑΜΑ, τὸ Γ(Ε)ΝΟΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕ(Σ) ΤΙ(Μ)Α(Σ) ἈΡΓΥΡ(Ι)ΟΥ ΜΜΜ.
ΒΕΒΑΩΤΗΡΕΣ ΚΑΤΕ(Σ)ΤΑ(Σ)ΑΝ ΚΑΤὸΝ ΝΟΜΟΝ ΦΙΛΟΛΑΟΝ
ΦΙΣΤΥΟΝ, Κλε(δ)ΑΛΟΝ ΒΟΥΚΑ<ΚΑ>ΤΙΗ. ΜΑΡΤΥΡΟΙ ΝΙ-
10 ΚΟΛΕΩ(Ν), ΦΙΛΟΞΕΝΟ(Σ), ΛΟΓΙΣΤ(Α)(Σ), ἈΜΥΝΤΟΧΑΙΕΕ
ΜΟΣ. ΦΑΙΝΕΑΣ. ΝΙΚΑΙΟΣ, ἈΡΙΣΤΑΡΧΟΣ. ἈΓ(Ι)Σ, ἈΝ-
ΔΡΩΝ.
vacat

Cum titulus vitis manifestis redundet, satius duxi omnia fere ut potui corrigere, quamquam haud ignoro me fortasse periculum fecisse delendi hic illic vestigia sermonis plebei; sed litteras traditis ubique diligenter adnotavi. Nonnulla sane compendia esse videntur. — 1 in. ΣΤΡΓΕΟΝΤΟΣ || 1 fin. ΦΥΛΚΟΣ (post Φ laesura lapidis) || 4 med. nomen ΦΙΛΙΣΤΑ supra ΒΟΥΚΑΤΕΙΣ additum || 4 fin. ΑΦΡΟΑΕΙΤΑ || 6 in. ΝΚΛΕΩΝΟΣ; <Ν> Κλέωνος Weinreich, ΦΙΛΟΛΑΟΥ Ν(εωτέρου), Κλέωνος Hiller, sed cf. nr. 101₁₁. 102₃. 103₃ || 6 med. ΓΥΝΑΙΚΕΟΝ || 7 in. Α; quae sequuntur litterae E et O, per ligaturam scriptae videntur || 7 med. ΤΩΝΟΣΟΙΚΟΓΕΝΕΝΤΙΑΡΓΥΡΟΥ || 8 med. ΚΑΤΕΣΑΝ || 9 med. ΚΛΕΛΑΟΝ || 10 in. ΚΟΛΕΩΦΙΛΟΞΕΝΟΛΟΓΙΣΤΑ || 10 fin. lectio certa. An voluit scriba Ἀμύντας, Χαρίξε[νος]; || 11 med. ΑΡΙΣΤΑΧΟΣ || 11/2 ΑΓΣΑΝ|ΔΡΩΝ, corr. Wilamowitz. An emendandum ἈΓ(Η)ΣΑΝ|ΔΡ(Ο)C vel ἈΓ(Η)ΣΑΝ|ΔΡ(Ο)C, ἈΝ|ΔΡΩΝ? Nam ΜΑΡΤΥΡΟΙ sunt ΒΟΥΚΑΤΙΕΙΣ, atque exstat Ἀρχιάνδρος Βουκ., βεβαιωτήρ et ΜΑΡΤΥC manumissionis nr. 99. Kl. || 13 fin. in nomine Ἀρίσταρχον litterae ΡΙΣ per ligaturam scriptae || 14 fin. ΒΟΥΚΑΤΕΙ.

V. 1 De prima praetura Phylacis, quae incidit in annos fere 170—150, cf. ad nr. 105₁; huc quadrat, quod ΦΙΛΟΞΕΝΟΣ ΒΟΥΚΑΤΙΕΪC (v. 10) iam a. 190/89 ΜΑΡΤΥC manumissionis est, nr. 97₁₃. 3 ὙΒΡΙΑΛΟΣ· cf. ad v. 4. — ἈΛΕΞΟΜΕΝΟΣ· idem ΜΑΡΤΥC manumissionis c. a. 170—150, nr. 100₆. 4 ὙΒΡΙΑΛΟΣ ΦΙΛΙΣΤΑ ΒΟΥΚΑΤΙΕΪC· Cum hic duo homines nominis ὙΒΡΙΑΛΟΣ commemorantur, apparet nomen ΦΙΛΙΣΤΑ non casum nominativum i. e. nomen muliebri interpretandum esse sed casum genitivum i. e. nomen patris, quo alter Hybrilaus ab altero distinguitur. Ad nomen ΦΙΛΙΣΤΑC cf. Bechtel *H.P.* 454. Uter in titulo nr. 99 βεβαιωτήρ et ΜΑΡΤΥC manumissionis et nr. 103 ΜΑΡΤΥC manum. sit, scilicet est incertum. — ΒΟΥΚΑΤΙΕΪC· cf. ad nr. 97₇. — De Syria Venere cf. ad nr. 95₂. 5 Ἱεροφύλλας· cf. ad nr. 95₃. — ΦΙΛΟΛΑΟΣ ΦΙΣΤΥΟΣ· idem ἄρχων nr. 100₂. 6 ΝΙΚΟΛΕΩΝ ΦΙΣΤΥΟΣ· idem ἄρχων nr. 101₁₁. 102₃. 103₃. 8 βεβαιωτήρ· cf. ad nr. 95₁. 10 ΦΙΛΟΞΕΝΟΣ ΒΟΥΚΑΤΙΕΪC· cf. ad nr. 97₁₃. — ΛΟΓΙΣΤΑC· nomen adhuc ignotum. 11 Ἀρίσταρχος ΒΟΥΚΑΤΙΕΪC· cf. ad nr. 99₁₀.

107 Thermi in museo (inv. nr. 37). Saxum murale triangularis fere formae inventum in vico Κρύο Νερό ibidem atque nr. 97, a. 0,28, l. 0,36, cr. max. 0,35; titulus in dextra parte superiore lateris antici ceteroquin non laevigati exaratus est. Litt. alt. 0,005—0,014, interv. vers. 0,005; A et Α△ΞΦ, formae neglegenter scriptae. Exscripsi. *Ect.*

ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ, ΝΙ-
ΚΑΝΔΡ^{ϑϑϑ}ΟΣ, ΣΚΟΠΙ-
Α, ἈΝΔΡ^{ϑϑϑϑ} ΟΝΙΚΟΣ
ΦΙΛΩΤΑ^{ϑϑϑ} ΕΙΣ, ἈΡΙ-
5 ΣΤΑΡ^{ϑϑϑϑ} ΧΟΣ ΕΪΔ-
ΑΙΟΣ, ΣΤΡ^ϑ ἄτων ἈΤ-
ΤΑΛΕΪC, ^{ϑϑ} ἈΓΕΛΑΟΣ
ΒΟΥΚΑΤΙΕΪC. vac.

Per medium titulum laesura lapidis exstat. — Videlicet titulus finem manumissionis exhibet, cuius initium in saxo supra posito exaratum erat; homines enumerati sunt testes. Secundum litteraturam medii fere saec. II (cf. etiam ad v. 1). — V. 1 ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ ΦΙΛΩΤΑΕΪC· idem βεβαιωτήρ manumissionis med. saec. II, nr. 108₃. 4 ΦΙΛΩΤΑΕΪC· cf. ad nr. 96₁₈. 5 ΕΪΔΑΙΟΣ· idem ethnicum ignotum nr. 105₈. 109₈. 177₂₁. Syll.³ 545₃ (cf. not. 4); forma Ἰδαίος nr. 96₃. 6 ἈΤΤΑΛΕΪC· cf. ad nr. 95₂. 8 ΒΟΥΚΑΤΙΕΪC· cf. ad nr. 97₇.

108 Thermi in museo (inv. nr. 36). Saxum murale inventum in vico Κρύο Νερό ibidem atque nr. 97, a. 0,20, l. max. 0,57, cr. max. 0,335. Litt. alt. 0,005—0,015, interv. vers. c. 0,005; A et ΑΞΞ et ΣΦ, formae neglegenter scriptae, quae sub finem tituli et minores et neglegentiores et magis coartatae fiunt. Exscripsi. *Ect.*

ΑΓΑ[Θ]ΑΙ Τ[Υ]ΧΑΙ. [C]ΤΡΑΤΑΓΕΟΝΤΟ-
 C ΚΡΙΤΟΛΟΥ Τ[Ρ]ΙΧΟΝΕΟΣ ΜΗΝΟΣ
 ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΑΠΕΔΟΝΤΟ ΜΕΛΑΝΙC, ΒΟΥ-
 ΔΟΡΚΑ, ΑΛΕΞΩΝ, ΑΡΚΕΦΩΝ ΠΡΟΣΧΟΙ ΤΑΙ C-
 5 ΥΡΙΑΙ ΑΦΡΟΔΙΤΑΙ ΕΜ ΦΙCΤΥΟΙ CΩΜΑ ΓΥΝΑΙΚΗΩΝ, ΑΙ
 ΟΝΟΜΑ ΑΓΑΘ(Θ)ΚΛΗΝΑ, ΤΟ ΓΕΝΟΣ ΟΙΚΟΓΕΝΗ, ΤΙΜΑC ΑΡ-
 ΓΥΡΙΟΥ [Μ] ΕΠ' ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΙ. ΒΕΒΑΙΩΤΗΡΕC ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟ-
 ΜΟΝ ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟC ΡΑΔΕΟC, ΝΙΚΑΝΔΡΟC ΦΙΛΩΤΑΕΥC. ΤΑ-
 Ν ΩΝΑΝ ΦΥΛΑCΣΟΝΤΙ ΑΛΚΙΠΠΟC, ΦΙΛΟΔΑΜΟC ΦΙΛΩΤΑ-
 10 ΕΙC. ΜΑΡΤΥΡΟΙ ΝΙΚΑΡΧΟC, ΛΥCΩΝ, ΞΕΝΟΜΕΝΗ-
 vac. c

5 in. prima littera vocis ΑΦΡΟΔΙΤΑΙ primo omitta postea
 superscripta || 5 med. Υ in vocabulo ΦΙCΤΥΟΙ infra versum
 additum || 6 med. ΑΓΑΘΚΛΗΝΑ || 8 med. nomen ΝΙΚΑΝΔΡΟC
 oblique scriptum atque ita quidem, ut ultima littera (Σ)
 infra litteram paenultimam (Ο) exstet.

V. 2 ΚΡΙΤΟΛΑΟC ΤΡΙΧΟΝΕΥC. Litteratura tituli eius praec-
 turam ca. med. saec. II vindicat (cf. etiam ad v. 8). Huius
 stela sepulchralis fortasse nr. 121. 3 ΜΕΛΑΝΙC ΠΡΟΣΧΟC
 huius filius laud dubie idem est, qui statua ab Actolis
 honoratus est, nr. 73; cf. etiam ad nr. 105₆. — Ad formam
 nominis ΒΟΥΔΟΡΚΑ pro ΒΟΥΔΟΡΚΑC usurpatam cf. ad nr. 97₁₄.
 4 ΑΛΕΞΩΝ ΠΡΟΣΧΟC. eius [αυ]s fortasse ΑΛΕΞΩΝ ΠΡΟΣΧΕΙΟC,
 pater Taurisci, nr. 11₃₉ (c. a. 245). 5 De Syria Venere
 cf. ad nr. 95₂. 7 Π(ΕΝΤΕ) Μ(ΝΑΝ). 8 ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟC ΡΑ-
 ΔΕΟC. est Νικ. ΑΡΙCΤΩΝΟC ΡΑΔΕΟC, ΜΑΡΤΥC manumissionis
 priore parte saec. II, nr. 96₂₃; de ethnico cf. ad nr. 96₂₂. —
 ΝΙΚΑΝΔΡΟC ΦΙΛΩΤΑΕΥC. idem ΜΑΡΤΥC manumissionis nr. 107₁;
 de ethnico cf. ad nr. 96₁₈.

109 Thermi in museo (inv. nr. 44). Saxum murale in-
 ventum in vico ΚΡΥΟ ΝΕΡΟ ibidem atque nr. 97, a dextra
 fractum, a. 0,235, l. max. 0,38, cr. max. 0,285. Litt. alt.
 0,008—0,013, interv. vers. c. 0,005; ΑΣΦ, formae negle-
 genter incisae. Exscripti. *Ect.*

[C]ΤΡΑΤΑΓΕΟΝΤΟC ΤΡ[ΙΧ]Α CΤΡΑΤΙΟΥ ΤΟ Β(Ψ) ΜΗΝΟC
 ΟΜΟΛΟΙΟΥ ΑΠΕΔΟΤΟ Ε[- - - - -] CΩΜΑ ΑΝ]-
 ΔΡΗΩΝ, ΟΙ ΟΝΟΜΑ ΠΛΟΥΤΑΡΧΟC, ΤΟΝ ΙΔΙΟΝ ΘΡΕΠΤΟΝ]
 ΤΑΙ ΑΦΡΟΔΙΤΑΙ CΥΡΙΑΙ ΤΑΙ ΕΝ ΉΡ[Ι]ΔΑΙC [ΤΙΜΑC - -].
 5 ΒΕΒΑΙΩΤΗΡΕC ΚΑΤΕCΤΑCΕ ΛΥΚΩΝ [C]ΤΡΑΤΙΟΝ, - - -],
 ΑΓΕΜΑΧΟC, ΠΥΡΡΙΝΟC, ΛΥΚΟC CΤΡΑΤ[Ι]ΟΙ, ΕΜΠΕ]-
 ΔΙΧΩΝ ΤΡΑΓΑΝΤΙΟC, ΛΥΚΩΝ ΕΙΔΑ[Ι]ΟC, - - ethnium].
 ΤΑC ΔΕ ΩΝΑC Ψ ΤΟ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ Π[ΑΡΑ - - - ethnium].
 10 ΑΝΔΡΩΝΑ ΠΡΟΕΝΝΙΟΝ, ΛΥΚΩΝ [C]ΤΡΑΤΙΟΝ].

Suppl. Kla. || 1fn. additamentum numeri praeturae prop-
 ter spatiorum rationes necessarium videtur || 4fn. ad supple-
 mentum ΑΡΓΥΡΙΟΥ spatium non suppetit, cf. nr. 102₆ || 6fn.
 Weinreich || 9in. post ΩΝΑC laesura lapidis.

V. 1 Incertum est, quata praetura Trichae sit supplenda;
 enotuerunt adhuc duae, cf. ad nr. 100₁. Litteratura sane
 medium fere saec. II indicat. 2 ΟΜΟΛΟΙΟΥ. eadem ratio
 scribendi (pro solito ΟΜΟΛΩΙΟΥ) est in titulis *SGDI* 1818
 et *Ath. Mitt.* XXXII 1907, 9 nr. 2; cf. Bechtel *Gr. Dial.* II 50.
 4 De Syria Venere cf. ad nr. 95₂. 5 ΒΕΒΑΙΩΤΗΡΕC. cf. ad

nr. 95₁. 6 ΠΡΟΕΝΝΙΟC. ethnicum adhuc ignotum. —
 ΕΠΙΤΑΔΑC. cf. Bechtel *H. P.* 158. 7 ΑΓΕΜΑΧΟC CΤΡΑ-
 ΤΙΟC. eius filius probabiliter ΎΒΡΙCΤΑC ΑΓΕΜΑΧΟΥ CΤΡΑΤΙΟC,
 ἔγγυοC proxeniae fin. saec. II, nr. 36₁₁. — ΠΥΡΡΙΝΟC CΤΡΑ-
 ΤΙΟC. cf. cognominem hieronymnemonem Aetolorum a. 226/5,
SGDI 2568, qui fortasse est avus intellegendus. 8 ΕΜΠΕ-
 ΔΙΧΩΝ. cf. ΕΜΠΕΔΑΙΧΑ *IG VII* 959. — ΤΡΑΓΑΝΤΙΟC. ethnicum
 ignotum. An huc referendum, quod Steph. Byz. s. v. ΑΚΡΑ-
 ΓΑΝΤΕC tradit ἔCΤΙ -- καὶ Αἰτωλίας? — ΕΙΔΑΙΟC. cf. ad nr. 107₂.

110 Thermi in museo (inv. nr. 38). Stela lapidis calcarii
 inventa in vico ΚΡΥΟ ΝΕΡΟ in fano Syriae Veneris, supra
 et infra fracta, a. 0,265, l. supra 0,32 infra 0,35, cr. max.
 0,10. Litt. alt. a 0,008—0,015 b 0,007—0,018, interv.
 vers. a c. 0,005 b non sibi constans; a ΑΚΝ et ΝΞΞ for-
 mae pulchrae, b ΑΕ et ΕΘC et C formae. malae. Ex-
 scripti. *Ect.*

a
 ΦΑ - - - - - ΑΝΔ-
 ΡΙΩΝ, ΦΙΛΩΝ, ΝΙΚΙΑΔΑC, ΞΕ-
 ΝΑΡΧΟC, ΚΡΙΤΟΛΑΟC, ΔΙΚΑΙ-
 ΑΡΧΟC, ΝΙΚΟΛΑΟC ΦΑΝΕΑ, Τ-
 5 ΥΡΤΑΙΟC CΙΜΙΑ, ΑΓΗCΩΝ, Φ-
 ΥCΚΙΩΝ, ΜΕΝΙΠΠΟC, ΑΓΗC-
 ΩΝ, ΓΛΑΥΚΙΑC ΦΙCΤΥΟΙ, ΦΑΛ-
 ΑΚΡΑC ΙΕΡΕΑC ΟΥCΑC.
 b
 ΑΓΑΘΑΙ ΤΥΧΑΙ. ΑΓΩΝΟΒΕΤΕ-
 10 ΟΝΤΟC ΕΡΜΑΙΟΥ ΤΟΥ CΤΡΑ-
 ΤΩΝΟC CΤΡΑΤΙΟΥ ΜΗΝΟC ΑΓΥΗΟΥ
 ΑΠΕΔΟΝΤΟ ΝΙΚΙΑC ΤΑΛΟΥΡΑ, ΑΡΚΙC-
 Α ΑΡΚΙCΩΝΟC, ΑΝΔΡΟΝΙΚΟC ΝΙΚΙΑ Π-
 <ΑΠ[Ε]Δ[Ο]ΝΤΟ> ΤΑΙ ΜΑΤΕΡΙ
 15 [ΘΕΩΝ ΜΕΓΑΛΑΙ ΚΑΙ Τ]ΑΙ ΠΑΡΘΕΝ[ΟΙ]
 [ΦΙCΤΥΙΔΟΙC ΤΑΙC ΕΝ ΉΑΡΙΑ]ΙC C[ΩΜ]-
 [Α - - - - -]

Suppl. Kla. coll. nr. 96 b. 105 || 13/4 Π[ΡΟΣΧΟΙ] Wein-
 reich, sed etiam Π[ελήοι] suppleri potest (ΠΡΟΕΝΝΙΟ longius videtur).

Exhibet lapis duas manumissiones, quarum alterius (a)
 finis i. e. catalogus testium, alterius (b) initium est servatum.
 Formae litterarum titulum a saec. II (cf. etiam ad v. 2 et 3),
 b saec. I assignant. — V. 2 ΝΙΚΙΑΔΑC ΦΙCΤΥΟC. idem archon
 Phisty c. a. 170—150, nr. 101₁₁, 102₂, 103₂. 3 ΚΡΙΤΟ-
 ΛΑΟC ΦΙCΤΥΟC. idem archon Phisty c. a. 170—150, nr. 99₃.
 5 ΑΓΗCΩΝ ΦΙCΤΥΟC. cf. ad nr. 97₃. — ΦΥCΚΙΩΝ. cf. Bechtel
H. P. 562. 7 ΦΑΛΑΚΡΑ. ad nomen cf. Preuner *Ath. Mitt.*
XLIX 1924, 143 (addas nomen servae *SGDI* 1747). 9 De
 agonothea cf. ad nr. 36₁. 12 ΤΑΛΟΥΡΑC. nomen adhuc
 ignotum. — ΑΡΚΙCΑ. cf. Bechtel *H. P.* 553. 14 De his
 duabus deis cf. ad nr. 96₁₈.

111 DEDICATIO. Lapis leucophaeus inaedificatus in
 muro exteriori apsidis ecclesiae S. Trinitatis in vico
 ΚΡΥΟ ΝΕΡΟ. Litterae ΑΚΞ, neglegenter exaratae et nunc
 difficiles lectu. Edd. Lolling *Ath. Mitt.* IV 1879, 220
 nr. III (*SGDI* 1420; Loewy *Inscr. griech. Bildhauer* 276;
IG IX 1¹, 418; Caer-Schwyzler 392); Woodhouse
 Aetolia 199 cum delineatione. Exscripti.

ἐπὶ ἱεροφυλάκων
 Ἰων Λύκωνος τοῦ
 Μύνηου, Σκορπίωνος
 τοῦ Ἀγῆσιω-
 5 νος, Ἐκελάου τοῦ Τιμ-
 αίου Φιστύων. Σώτων
 Πολυούχου ἐπιθήκε[ε].

1 ΙΑΡΟ lap., ΙΑΡΩ Loll. Woodh. || 3 ΜΥΝΗΟΥ lap., ΛΥΝΚΟΥ Loll. Woodh. || 6 fin. An Σώτ[ι]ων? || 7 fin. litterae linea subscripta insignitae hodie non iam leguntur.

Dedicatio ipsa videtur in alio lapide monumenti inscripta fuisse; formae litterarum et nomina hierophylacum priorem saec. II a. Chr. partem indicant. — V. 1 ἱεροφύλακες· scilicet fani Syriae Veneris; exstant etiam in tit. nr. 95. 98. 100. 106. 2 Λύκων Μύνηου Φιστ.· idem Μάρτυς manumissionis c. a. 170—150 nr. 103₁₀; pater Μύνηος Βεβαιωτήρ manumiss. in. s. II nr. 98₅. 3 Σκορπίων Ἀγῆσιω Φιστ.· videtur filius esse eius Hagesonis, qui ipse ἱεροφύλαξ fuit priore parte saec. II, nr. 100₃. 5 Ἐκελάος Τιμαίου Φιστ.· idem in compluribus tit. prioris saec. II partis vel Μάρτυς vel Βεβαιωτήρ manum. exstat, cf. ad nr. 98₅. 6 Σώτων· cf. Bechtel *H.P.* 418.

112 STATVA. Thermi in museo (inv. nr. 48). Lapis calcarius undique fractus, supra et a dextro latere pars marginis exstat, inventus in vico Κρύο Νερό, a. max. 0,24, l. max. 0,315, cr. max. 0,11. Litt. alt. 0,035, interv. vers. 0,025; ΝΩ, litterae valde detritae. Exscripsi. *Ect.*

- - -	Λ Ε
- - -	Κ Ο Ι Ν ὸ Ν Τ ὸ Ν	Α Ἰ Τ Ω Λ ὸ Ν
- - -	Ν Τ Ι Ο Υ	Λ []

vacat?

Videtur a dextra alter lapis adhaesisse.

113 STELA SEPVLCRALIS. Lapis mensae sacrae vicibus fungens in ecclesiola Sanctorum Apostolorum in vico *Soponikos* sita. Ed. W. J. Woodhouse *Journ. Hell. stud.* XIII 1893, 353 nr. 31 et Aetolia 198 (IG IX 1¹, 419). Litterae apicibus ornatae (ΑΞΠΣ Woodh. Aet.).

ΚΑΛΙΣΤ(Ρ)ΑΤΟΣ
 ΑΙΣΧΡΙΩΝΟΣ
 ΕΤΩΝ ΚΖ. ΧΑΪΡΕ.
 ΣΤΡΑΤΩ ΚΑΛΙΣΤ(Ρ)ΑΤΟΥ
 5 ΕΤΩΝ ΝΕ. ΧΑΪΡΕ. ΔΙΚΕΠΟΛΙΣ
 ΛΥΚΙΔΑ ΕΤΩΝ ΚΖ. ΧΑΪΡΕ.

Secutus sum eam versus distinctionem, quam Woodh. altero loco dedit || 1 et 4 ΚΑΛΙΣΤΙΑΤ Woodh., quod recte se habere putat; corr. Dittenberger.

Agi videtur de incolis oppidi Phistyi, cf. ad nr. 95₃. De aetate monumenti non constat, sed certe temporibus post Chr. n. tribuendum est.

114 STELA SEPVLCRALIS. Tabula tenuis marmoris albi fracta in tres partes, inventa in vico *Paravola*. Ed. W. J. Woodhouse *Journ. Hell. stud.* XIII 1893, 354 nr. 32 et Aetolia 195 (IG IX 1¹, 420). Litterae apicibus ornatae (ΕΣΩ Woodh. Aet.).

ΕΨΠΟΡΟΣ
 Ἐπινίκου Ἀπ-
 ελεῦθερος
 ἐτῶν ΝΕ.
 5 ΧΑΪΡΕ. 5

Serae aetatis. — In vico *Paravola* fortasse oppidum ΒΟΥΚΑΤΙΟΝ collocandum est, cf. ad nr. 97₇.

115 TESSERAE FICTILES. Thermi in museo (inv. nr. 112). Duae tesserae fictiles oblongae a. et cr. 0,03, l. 0,052, inventae in vico Λιγόστιανα (cf. Woodhouse Aetolia 190). Ab omnibus partibus litterae (a. 0,02—0,025) impressae sunt; Α et ΑΞΞ. Exscripsi.

<i>A</i> latera (<i>dextrorsum enumerata</i>)	Κ	Ο	Τ	Υ	Λ	Α			
<i>supra</i>	Ξ	Ο	Χ	<i>infra</i>	Μ	Υ	Ξ		
<i>B</i> latera (<i>dextrorsum enumerata</i>)	Ρ	Υ	Τ	Α	Ι	Ξ	Υ	Υ	Ζ
<i>supra</i>	Δ	Ο	<i>infra</i>	Υ	Ξ				

Nisi ad vocabula ΚΟΥΛΑ (Α), Μύχος (Α, cf. Bechtel *H. P.* 482), Δόξα (Β) syllabae vel litterae inter se coniungi non posse videntur. Quem in usum hae tesserae (sine dubio una cum multis aliis) adhibitae sint, plane obscurum est. De sortibus (thriis, cf. *Myth. Lex.* V 869) cogitat Hiller, sed obstat, quod omnes partes tesserarum oblongarum inscriptae sunt. Videntur mihi quidem ad nescio quem ludum pertinuisse.

116 TERMINVS. Magnus lapis arenaceus a. 1,90, l. 1,40, situs ἔγγύτατα τῆς Ἀριστερᾶς ὁχθῆς τῆς Ἐρμίτσας, l. ὄραν Α τοῦ Νέου Χωριοῦ, παρὰ τὸν Φοῦρνον τῆς Γριᾶς (Rhom.). Tituli quinque modo priores versus legi possunt, reliqua evanuerunt. Vs. 1—3 maioribus litteris quam reliqui exarati; ΑΞΩ. Edd. Bazin *Archives des missions* Ser. II Tom. I (1864), 368 nr. 5 (SGDI 1428 e); W. J. Woodhouse *Journ. Hell. stud.* XIII 1893, 350 nr. 21 et Aetolia 180 cum delin. ad p. 181 (IG IX 1¹, 427); G. Soteriades ΠΡΑΚΤΙΚΑ 1899, 64; K. A. Rhomaios Δελτ. IX 1924/5 (1927) ΠΑΡΑΡΤ. 8 cum delineatione.

ΤΕΡΜΩΝ
 ΕΙΤΕΑΙΩΝ
 Ἐοιτάνων[Ν].
 ΔΑΚΤΗΡΕ[Σ - -]
 5 ΕΨΑΡΧΟΣ - - -
 Ο - - - - -
 - - - - -

4 ΔΑΚΤΗΡΕ[Σ Rhom., consentit Woodh. (delin.); ΔΑΚΤΗΡΕΩ[Ν] legit Soteriades || 5 post ΕΨΑΡΧΟΣ legit Ο Ξ Woodh. (delin.). :: Ε Ο Ι [ΤΑΝ] Sot.

Non duos diversos vel populos vel pagos (Thestiensium, Woodhouse Aetolia 87) intellegendos esse, sed ΕΙΤΕΑΙΟΥΣ pago Ἐοιτάνων contineri iudicat Rhom.; orientem versus a termino Eoetanes, occidentem versus Thestienses fuisse. Idem putat vicum ΕΙΤΕΑΝ prope hodiernum ΣΙΤΩΜΕΝΑ situm fuisse. Ethnicum Ἐοιτάν recurrenr nr. 17₅₄. Ad ΔΑΚΤΗΡΑΣ (cf. Δάκκαθαί), quorum unus ΕΨΑΡΧΟΣ fuisse videtur, confert Rhom. ΓΑΘΑΚΑΣ nr. 3 B₃, vide etiam ΤΕΡΜΑΚΤΗΡΑΣ IG IV² 1, 71₈₅.

III. TRICHONIVM ET VICINIA.

117 DEDICATIO. Thermi in museo (inv. nr. 15). Lapis calcarius candidus, inventus in vico ΓΑΒΑΛΟΥ, a. 0,455, l. 0,26, cr. 0,19; in latere superiore foramen oblongum. Litt. alt. 0,005—0,01, interv. vers. c. 0,007; A et A K Ξ ε, formae neglegenter incisae. Exscripsi. *Ect.*

[C]ΥΣΚΑΝΟΙ ΔΙΟΝΥΣΩΙ·
 ...ΡΑΤΗΣ, ΛΛΟΣ, ΠΥΘΙΩΝ,
 ..ΤΕΛΗΣ, ἌΝΔΡΩΝ, ΛΑΜΑΧΟΣ,
 ΣΩΤΙΩΝ ἈΡΜΟΔΙΟΣ,
 5 ΚΛΕΟΜΕΝΗΣ, ΔΑΜΩΝ, ἈΡΚΙΩΝ,
 ΑΪΧΡΙΩΝ, ΣΘΕΝΩΝ, ΧΑΡΙΣΕΝΟΣ,
 ΝΙΚΟΜΑΧΟΣ, ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΣ,
 ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΟΣ, ἈΡΙΣΤΟΝΟΣ,
 ΦΑΛΛΑΚΡΟΣ, ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΟΣ,
 10 ΧΑΪΤΑΣ, ΦΑΛΛΑΚΡΙΩΝ.

1 in. suppl. Wilamowitz || 2 in. [Cωκ]ΡΑΤΗΣ vel [Εΰκ]ΡΑΤΗΣ || 3 in. [Cω]ΤΕΛΗΣ vel [Εΰ]ΤΕΛΗΣ || 4 med. rasura.

Continet titulus secundum scitum Wilamowitzii supplementum dedicationem contubernalem; cf. IG XII 2, 640 sim. (Poland *Gesch. gr. Vereinsw.* 129). De Baccho apud Aetolos culto cf. de Keitz De Aet. - - sacris 41. — Litteratura titulum alteri saec. III a. Chr. parti assignare videtur. Sed de hominibus recensitis, quamquam multi cognomines hac ipsa aetate reperiuntur, nihil preferre audeo.

118 DEDICATIO. Tabula lapidis calcarii apud Demetrium Papanoni in vico ΓΑΒΑΛΟΥ. Inferior pars tabulae basi immissa fuit, superior foramen habet ad recipiendum anathema. Litterae bonae A ε. Edd. G. Cousin *BCH* X 1886, 189 nr. 6; W. J. Woodhouse *Journ. Hell. stud.* XIII 1893, 352 nr. 26 et Aetolia 233 cum delineatione ad p. 234 (IG IX 1^a, 407).

Τρωϊας
 ἀνέθηκε.

Videtur saec. tertii esse (*d'une bonne époque* Cousin).

TITVLI SEPVLCRALES.

119 Thermi in museo (inv. nr. 10). Stela sepulcralis lapidis calcarii aetomate superata, infra fracta, a. 0,625, l. 0,51 (supra) — 0,53 (infra), cr. 0,08; inventa prope vicum ΓΑΒΑΛΟΥ. Litt. alt. v. 1 0,02—0,043, v. 2 0,03—0,043, interv. vers. 0,05; v. 1 E ε Λ, v. 2 formae tenues et neglegenter incisae A et A O = ε ε. Ed. W. J. Woodhouse *Journ. Hell. stud.* XIII 1893, 352 nr. 28 et Aetolia 234 cum delineatione (IG IX 1^a, 410). Exscripsi. *Ect.*

Ωφελίωτος.
 Ἀνοίππας.

Ex litteratura haud dubie apparet v. 2 recentioris temporis esse. Ceterum moneo initia versuum accurate alterum sub altero exarata esse.

120 Thermi in museo (inv. nr. 11). Stela sepulcralis lapidis calcarii aetomate ornata, supra et infra mutila, inventa in vico ΓΑΒΑΛΟΥ, a. 0,56, l. 0,41, cr. 0,11. Litt. alt. v. 1 0,037—0,043, v. 2 0,025—0,04, v. 3 0,025—0,043, v. 4 0,015—0,018; v. 1 formae elegantissimae A E K Υ, v. 2 A ε, v. 3 ε, v. 4 formae neglegenter incisae A Σ. Exscripsi. *Ect.*

ΕΥΚΛΕΪΔΑ.
 ἈΡΙΣΤΟΥΣ.
 ΣΙΑΗΝΟΥ.
 ΜΝΑΣΩ ΧΑΪΡΕ.

Litteratura docet quattuor titulos esse distinguendos, qui hac in serie alius post alium exarati fuisse videntur: v. 2, 3, 1, 4.

121 Stela sepulcralis marmorea superata aetomate acroterii ornata, inventa a. 1902 in vico ΓΑΒΑΛΟΥ, nunc Athenis in museo nationali (inv. nr. 1984); a. 2,45, l. (aetoma) 0,75 et (infra aet.) 0,62, cr. 0,105. De uberrimis anaglyphis, quae in acroterii, in aetomate, in stela ipsa et supra et infra titulum exstant, conferas editiones (imprimis Moebii); titulus duabus regulis circumdatus litteris quasi caelatis (*en relief*) scriptus; litt. alt. 0,055, A K. Edd. P. Kastriotes ΓΑΛΥΠΤΑ ΤΟΥ ἔΘΝΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ 1908, 346; F. Courby-Ch. Picard *Recherches archéolog. à Stratos* 1924, 113; H. Möbius *Die Ornamente der griech. Grabstelen* 1929, 68 cum imag. photogr. tab. 60c et 61. ΚΡΙΤΟΛΑΟΥ.

Stelam propter ornamenta a. 200—150 tribuit Möbius; itaque cogitari potest de Critolao Trichonio, praetore ca. med. saec. II (nr. 108).

122 Stela inventa in ecclesia diruta in campo prope vicum ΓΑΒΑΛΟΥ sita, postea transportata in ecclesiam Ἁγ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΉ in vico *Kalphenikion*, ubi vidit Woodhouse. Titulum pleniorum legit Cousin, nunc stela rudibus figuris turpata est. Edd. G. Cousin *BCH* X 1886, 189 nr. 8 (IG IX 1^a, 409); W. J. Woodhouse Aetolia 234. ΧΑΡΙ[Ξ]ΕΝΟΥ.

Nomen Trichonii saepius occurrit, quam ut aliqua cum probabilitate ad certum virum referre possimus, praesertim cum de tempore tituli non constet, sed cf. Pomtow *Syll.*³ 509 not. 1.

123 Stela lapidis leucophaei, in arce antiqua prope vicum ΓΑΒΑΛΟΥ. Supra titulum est triangulum paribus lateribus. Litterae rudes. Ed. W. J. Woodhouse *Journ. Hell. stud.* XIII 1893, 352 nr. 27 et Aetolia 234 (IG IX 1¹, 408).

ΑΛΕΞΙΑΣ.

124 STELA SEPVLCRALIS ROMANA. Thermi in museo (inv. nr. 77). Stela sepulchralis lapidis calcarii (ὁ λίθος εἶναι λευκότερος καὶ συμπαγέστερος ἢ ὁ τοῦ Θέρμοῦ, λειαίνεται δὲ μεγάλως, cf. nr. 117), inventa in vico ΓΑΒΑΛΟΥ (ἐλήφθη ἐκ τινος οἰκίας), supra fracta, a. max. 0,68, l. 0,58, cr. max. 0,10. Superior pars stelae fronde quærnea intermixtis glandibus ornata; titulus ipse compluribus regulis circumclusus; infra titulum duae rosae foliorum quærneorum. Litt. alt. 0,023. Edd. G. Cousin *BCH* X 1886, 189 nr. 7 (CIL III 7305); W. J. Woodhouse *Journ. Hell. stud.* XIII 1893, 352 nr. 25 et Aetolia 233 cum. delin. ad p. 234. Cf. F. Courby-Ch. Picard *Recherch. archéol. à Stratos* 1924, 114. Exscripti. *Ect.*

Ἀλλία • C • I • Lena •

rosa

rosa

Lenam non professionem lenocinii (ut in titulo Dessau 8287) sed nomen proprium Graecum iure interpretatur Preuner coll. tit. sepulch. Ambraciensibus Wilhelm *Beiträge* 68/9.

125 PLINTHVS. TEGVLA. Thermi in museo (inv. nr. 122). Plinthus cocta cum quinceunce foraminum, a dextra supra et a sinistra infra fracta, inventa in vico ΓΑΒΑΛΟΥ; a. 0,43, l. 0,465, cr. 0,09. Litterae forma expressae, a. 0,011—0,018. Exscripti. *Ect.*

ΤΡΙΧΟΝΙΩΝ.

Recte monet Rhomaïos (in schedis) hac plintho confirmari antiquum oppidum Trichonium in loco hodierni vici ΓΑΒΑΛΟΥ situm fuisse, cf. Dittenb. ad IG IX 1¹, 405 et Woodhouse Aetolia 232.

Reperitur Thermi in museo etiam fragmentum tegulae haud dubie et ipsum ex vico ΓΑΒΑΛΟΥ oriundum. Litterae forma expressae, a. 0,015—0,02.

[ΤΡΙΧΟ]ΝΙΩΝ.

126 TEGVLA. Thermi in museo (inv. nr. 117). Fragmentum tegulae inventum in vico ΓΑΒΑΛΟΥ, a. max. 0,085, l. max. 0,155, cr. 0,02. Litterae forma expressae, a. 0,018—0,02; Α Μ Π. Exscripti. *Ect.*

ΕΠΙΤΑΜΙ - -

ἐπὶ ΤΑΜ[Α ΤΟΥ ΔΕΪΝΟΣ].

127 TITVLVS SEPVLCRALIS. Inferior pars stelae sepulchralis duabus rosis ornatae, inventa prope vicum Ἄνω ΜΠΟΤΙΝΟΥ. Superior pars cum titulo nunc quidem deperdita etiamtum servata erat, cum stela inventa est. Ed. W. J. Woodhouse Aetolia 260.

ἌΝΔΡΟΝΙΚΟΣ.

Woodh. ipse titulum non iam vidit sed eius auctor est 'the local antiquarian' Ζωγράφος. Exaratum fuisse potius ἌΝΔΡΟΝΙΚΟΥ opinatur Woodh. Idem probabiliter coniecit hoc loco (Ἄνω ΜΠΟΤΙΝΟΥ) antiquum oppidum ἌΚΡΑΙ situm fuisse (cf. Polyb. V 13,8). De aliis titulis ibidem inventis et ipsis nunc deperditis cf. l. c. not. 1.

IV. LYSIMACHIA. *f. 124 p. 83*

TITVLI SEPVLCRALES.

128 Superior pars stelae sepulchralis duabus rosis ornatae, inventa, ut videtur, prope vicum *Pappadhatais* i. e. antiquum oppidum Lysimachiam (cf. ad nr. 13,) atque inde in vicinum vicum *Mataranga* delata, ubi pavimento ecclesiae S. Georgii immissa est. Edd. Bazin *Archives des missions* Ser. II Tom. I (1864), 368 nr. 7 (*SGDI* 1428g; IG IX 1¹, 405); W. J. Woodhouse Aetolia 223.

[ἌΡ]ΧΙΔΑ[ΜΟΣ (?)]

[ΑΙ]ΧΡ[ΩΝΟΣ].

1 suppl. Woodhouse; ΜΑΧΙΔΑΣ Fick, ΜΟΧΙΔΑΣ Dittenberger. || 2 Fick.

129 Stela non laevigata inventa in vico *Pappadhatais*. Titulus evanidus rudibus litteris incisus est. Ed. W. J. Woodhouse *Journ. Hell. stud.* XIII 1893, 351 nr. 24 et Aetolia 223 (IG IX 1¹, 406).

ΦΑΛΛΑΚΡΟΥ.

130 TEGVLA. ΤΕΜΑΧΙΟΝ ΚΕΡΑΜΟΥ ΕΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΟΥ ΜΕ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΥΣΤΕΡΩΝ ΧΡΟΝΩΝ, inventum εἰς θέσιν Τσιούλακα ἡμίσειαν ὄραν ΔΥΤΙΚΩΣ ΤΟΥ ΔΟΚΙΜΙΟΥ (prope hodiernum Agrinium). Ed. Rhomaïos *Δελτ.* IX 1924/5 (1927) ΠΑΡΑΡΤ. 10.

ΛΥΣΙΜΑ[ΧΕΩΝ].

Videtur ergo territorium Lysimachiae etiam septentrionem versus a lacu Apollodori quidem aetate (Strab. X p. 460) ab urbe denominato pertinuisse. Rhom.

V. ARSINOË ET VICINIA.

131 MANVMISSIO. Leucophaeus lapis rudis et non laevigatus l. c. 0,37, inventus in loco *Kakavaria*, qui est situs inter arcem Arsinoës (*Angelokastro*) et fluvium Cyathum. Videtur lapis olim ad murum periboli fani alicuius, Herculis sine dubio (cf. v. 2), pertinuisse. Titulus versibus inaequalitates lapidis sequentibus incisus est atque ita quidem, ut dextra columna paulo maiores litteras habeat. Ed. H. G. Lolling usus Obergii apographo *Ath. Mitt.* VIII 1883, 339 (IG IX 1¹, 400. 401).

[ΣΤΡΑΤΑΓΕΟΝΤΟΣ	ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ	ΤΟΥ	ΒΙ]ΤΤΟΥ	ΤΡΙΧΟΝΙΟΥ	Τὸ	β'	Μ[Η]-	ΤΙΜΑ - -
[ΝΩΣ	- - - -	- - - -]-	ΙΣ	ἈΡΣΙΝΟΪΣ	ΤΟΪ	ἩΡΑΚΛΕΪ	ΠΑΙ - -
[- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	- - - - -	ΣΩΜΑ	ΓΥΝΑΙ	ΚΕΪΟΝ,	15 ἈΡC[Ι]Ν[ΟΕ]C],
[ΓΕΝΟΣ	- - -	ἘΦ' Οἱ	ἘΛΕΥΘΕΡΑΝ	Εἶ]Μ[Ε]Ν	ΣΩΤΩ,	ΤΙΜΑΣ	ἈΡΓΥΡ[ΟΥ]	ἈΡΧΕΛ[ΑΟΣ]
5	[- - - -	ΒΕΒΑΙΩΤΗΡΕΣ	ΚΑΤΕΣΤΑΞΕ]Ν	ΚΑΤÀ	ΤὸΝ	ΝÓΜΟΝ	ΚΥ[ΔΡ]Ι-	- - - - ,
	[ΩΝ(?)	- - - -	- - - -	- - - -	ΟΙ.	ΜΑΡΤΥΡΟΙ	ἈΡΙΣΤΑΡΧ[Ο]C]		ΘΡΑCΥΜ[Ε]-
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	ἈΛΕΞΩΝ	ΣΤΡΑΤΑΓΟΥ,	Λ . . .	ΝΗC (?) Λέω-
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	ΝΙΚÓΒΟΥΛΟC	ΠΟΛΕΜΩΝΟC,		20 [ΝΟC (?)],
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	ΟΥ.	ΔΕΪΝΩΝ	ἈΡΙCΤΩΝΥΜΟΥ,	ΤΙΜΑΡΧΟC /
10	[- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	ΙΜΙΟΥ	ἈΡCΙΝΟΕΪC,	ἈΛΕΞΟΜΕΝΟC	[-]ΡΑΝ - -
	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	ἈΛΕΞΟΜΕΝ[ΟC]	ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΥ,		Ο Ι C
	[- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	CΤΡΑ]ΤΑΓΟΥ	ἈΡCΙΝΟΕΪC,	ἈΛΕΞΟΜΕΝΟC	

Suppl. Lolling recte indicans (aliter Dittenberger) dextram columnam finem tituli continere, cf. e. gr. nr. 106 || 1 Kla. coll. nr. 97; contra Pomtow *RE* IV 2680 novum praetorem Βίττον supplet, quem filium Nicandri putat || 5 Kla. neglecto casu nominativo - - οί (vs. 6), cf. nr. 96₁₁₋₁₂; ΒΕΒΑΙΩΤΗΡΕC ΤΑC ὨΝΑC ἸCΑ]Ν Lolling, ΒΕΒΑΙΩΥC]Ν Dittenb. contra dialectum || 5/6 Kla.; ΚΥΔΙΠΠΟC Loll. || 6 med. ΤΡΙΧΟΝ]ΟΙ Loll. Ditt. || 10 in. C]ΙΜΙΟΥ eidem || 13 ΤΙΜΑΡΧΟC Loll. || 14 ΠΑΙΩΝΙΟΥ idem || 19/20 Kla.; Λέων Loll. || 21—23 Ἰ[ΓΟ]ΡΑΝ[ΩΜ]ΟΙ? Loll.

V. 1 Nicandri Bitti f. Trich. altera praetura a. 184/3 (Gillischewski 50); exstat etiam nr. 33. Dittenberger et Pomtow typis litterarum, quibus Lolling titulum expressit (A et A E C), confidentes hanc manumissionem recentiori aetati tribuerunt ('saeculo a. Chr. n. secundo ad finem vergente aut

etiam recentiore aetate' Ditt.; '140/39 oder ein Menschenalter später?' Pomt.). 2 ἈΡCΙΝΟΪC: Oppidum Arsinoë a nomine uxoris regis Lysimachi appellatum est (c. a. 284—281 cf. Beloch IV 1, 241); de situ (= hodiernum ἈΓΓΕΛÓΚΑCΤΡΟΝ) cf. Woodhouse Aetolia 209 et nr. 133. Cf. etiam Lysimachiam, de qua vide ad nr. 13. 3 Nomen Herculis sequebatur vel cognomen aliquod vel nomen alterius dei. Lolling. 5 An supplendus Cydriion Dorimachi f. Trichonensis, ἔργουC proxeniae hoc ipso anno (nr. 33₂)? 8 ΝΙΚÓΒΟΥΛΟC ΠΟΛΕΜΩΝΟC: An huius filius CΤΡΑΤΩΝ ΝΙΚΟΒΟΥΛΟΥ ἈΡCΙΝΟΕΪC, ἄγωνοθέτηC Aetolorum post a. 167 (nr. 36₁, ubi vide)? 16 ἈΡΧΕΛΑΟC: si modo Arsinoënsis est, videtur unus ex posteris Archelai Arsinoënsis esse, qui ἔργουC proxeniae c. a. 263 exstat (nr. 17 A₆₇).

132 TITVLVS SEPVLCRALIS. Columna sepulchralis inventa in vico *Angelokastro*. Ed. Bazin *Archives des missions* Ser. II Tom. I (1864), 368 nr. 6 (*SGDI* 1428 f; Woodhouse Aetolia 213; IG IX 1¹, 403). V. 3 litteris maioribus exaratus est.

[ΔΑ]ΜΟΚΡΑΤΕΙΑ
[ΕΥ]ΡΥΚΛΕΪΔΑ.

ΔΑΜΪΠΠΑC.

Suppl. Fick.

133 TEGVLAE FICTILES.

a. Tabula fictilis rubra inventa prope vicum *Angelokastro* in planitie ad radices septentrionales arcis Arsinoënsium sita. Ed. W. J. Woodhouse *Journ. Hell. stud.* XIII 1893,

351 nr. 23 et Aetolia 213 cum delineatione (IG IX 1¹, 399). Litterae forma expressae ΑΞ.

Α Ρ Ξ Ι Ο Ε Ω Ι ἌΡCΙΝΟΕΩΝ.

b. Tria fragmenta ἐκ ΚΑΚΚΑΒΑΡΙΑC ΠΑΡÀ Τὸ ἈΓΓΕΛÓΚΑCΤΡΟΝ, nunc Thermi in museo. Commemorat K. A. Rhomaios *ΔΕΛΤ.* IX 1924/5 (1927) ΠΑΡΑΡΤ. 11. Exscripti.

1. (inv. nr. 113). Litterae forma expressae, a. 0,015;

Α Σ. *Ect.*

ἈΡC[Ι]Ν[ΟΕ]ΩΝ].

2. Litt. forma expr., a. 0,019; Σ. *Ect.*

ἈΡC[Ι]Ν[ΟΕ]ΩΝ].

3. Litt. eadem atque nr. 2.

[ἈΡCΙΝΟ]ΕΩΝ.

c. Tabula fictilis rubra inventa in planitie ad radices septentrionales arcis Arsinoënsium sita. Ed. W. J. Woodhouse *Journ. Hell. stud.* XIII 1893, 351 nr. 22 et Aetolia 213 cum delineatione (IG IX 1¹, 402). Litterae forma expressae A Σ.

ΛΥΚΑΝΙΑ.

d. Fragmentum ἐξ Ἀγελοκάστρου, nunc Thermi in museo. Litterae forma expressae, admodum detritae, a. c. 0,015. Exscripsi.

Ν . . . Ο Ν - -

134 TITVLVS SEPVLCRALIS. Columna sepuleralis inserta pavimento ecclesiae in vico *Hagios Ilias*. Ed. Bazin *Archives des missions* Ser. II Tom. I (1864), 370 nr. 12 (SGDI 1428 k; IG IX 1¹, 404).

ΕΨΘΥΔΑΜΕ ΧΑΪΡΕ.

Recte Dittenberger hunc titulum castello Ithoriae tribuit, cf. RE IX 2307. De ethnico Ἰθώριος huc, ut videtur, referendo cf. ad nr. 3 A₂₁.

= Ithoria

VI. CALYDON. *if. Abb. p. 83*

135 LVSIATARVM ASYLIA. Fragmentum stelae lapidis calcarii aëtomate ornatae praeter partem sinistri lateris aëtomatis undique mutilum, inventum ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΤΟΑΝ ΤΟΥ ΛΑΦΡΙΑΙΟΥ prope Calydonem (Rhom. per epistulam). Litterae A Σ Λ. Edd. F. Poulsen-K. Rhomaios *Erster vorläuf. Bericht über d. dän.-griech. Ausgrabungen von Kalydon* 1927, 45 cum imag. fotogr. tab. XLVI fig. 69.

[ἌΓΘΑΪ ΤΥΧΑΙ ΔΟΓΜ]Α ΑΪΤΩΛΩΝ· ΛΟΥΣΙΑ[ΤΑΙΣ ΕΪΜΕΝ ἈΣΥ]-
[ΛΙΑΝ ΚΑΙ ΜΗ ἌΓΕΣΘΑΙ] ΜΗΔΕ ΨΦ' ΕΝΟΣ ΑΪΤΩ[ΛΩΝ ΜΗΔΕ ΤΩΝ ΕΝ]
[ΑΪΤΩΛΙΑΙ ΚΑΤΟΙΚΟΥΝΤΩΝ ΜΗΤΕ ΑΨ[ΤΟΥΣ ΜΗΤΕ ΧΡΗΜΑ]-
[ΤΑ. ΕΙ ΔΕ ΤΙΣ ΚΑ ἌΓΗ] ἢ ΑΪΤΩΛΟΣ ἢ [ΤΩΝ ΕΝ ΑΪΤΩΛΙΑΙ ΚΑΤ]-
5 [ΟΙΚΟΥΝΤΩΝ ΛΟΥΣΙΑ]ΤΑΝ ἢ Τ[Ἄ ΧΡΗΜΑΤΑ ΑΨΤΟΥ - - - - -]
- - - - - ΝΤΟ - - - - -

Suppl. Kla. coll. nr. 185. Quae edd. temptaverunt, vel propter spatia stare non possunt. Nam ex sinistro aëtomatis fastigio (vide imag. phot.) colligitur in initio versus primi 15 litteras interisse. Inde autem apparet longitudo versusum (c. 41 litt.), quia versus alter et tertius supplemento certissimo coniunguntur.

Recte edd. contulerunt Polyb. IV 18, 9—12; titulus igitur a. 220 vel paulo post tribuendus. Quod vero Aetoli hoc decretum non modo Thermi sed etiam Calydone incidendum curaverunt, vide tit. nr. 170 et 188.

136 TRICCAEORVM CIVITATIS DECRETVM. Tabula lapidis arenacei (ἢ ἐπιγραφὴ εἶναι ἐκ λίθου κοινοῦ [ἄμμο-
λίθου λευκοῦ] ὄχι ἐκ μαρμάρου) Rhomaios per epistulam, quae inaedificata erat in muro senioris aetatis meridiem versus a templo Dianae Laphriae. Edd. F. Poulsen-K. Rhomaios *Bericht Ausgrab. Kalydon* 1927, 43.

ἌΓΑ[ΘΑΙ ΤΥ]ΧΑΙ ΑΪΤΩΛΩΝ ΤΟ ΚΟΙ-
ΝΟΝ ΤΡΙΚΚΑΪΩΝ ΠΟΛΕΙ ἔΔΩ-
ΚΑΝ (!) ΠΟΛΙΤΕΙΑΝ, ἈΤΕΛΕΙΑΝ, ἈΣΥ-
ΛΙΑΝ, ἈΣΦἈΛΕΙΑΝ ΚΑΙ ΑΨΤΟΪΣ
5 ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΓἩΝ ΚΑΙ
ΚΑΤΑ ΘἈΛΛΑΤΤΑΝ ΚΑΙ ΠΟΛΕΜΟΥ
ΚΑΙ ΕΪΡἩΝΗΣ. ἔΔΩΚΑΝ ΔΕ ΚΑΙ ΤΡΙΚ-
ΚΑΪΟΙ ΑΪΤΩΛΟΪΣ ΚΑΤΑ ΤΑΥΤἈ.
ΒΟΥΛΑΡΧΟΥΝΤΩΝ ΦΡἪΚΟΥ, Με-
10 ΝΟΪΤΑ, ΔΟΡΚΙΝΑ. ΣΚΟΡΠΙΩΝΟΣ, ΚΟΙ-
ΣΕἈ, ἈΡΧΕΔἈΜΟΥ, ΓΡΑΜΜΑ-
ΤΕΩΣ ΠΑΥΣΙΟΥ.

Tricca inde ab annis 238—230 (sc. inde ab eo spatio temporis, quod est inter archontes Delphicos Heryn [11 suffragia Aetolorum] et Calliam [14 suffragia Aet.], cf. Pomtow Syll.³ 509 not. 3; Beloch IV 2, 412) usque ad a. c. 206 Aetolorum fuit (Swoboda *Staatsalt.* 347 not. 1; Beloch IV 2, 416). Cum autem litterae exeuntis saec. III vel ineuntis saec. II sint (Rhom. per epistulam), videtur titulus temporis post a. 206 assignandus. — V. 6 ἑΛΛΑΤΤΑΝ· eandem formam Atticam habes in decreto Aetolorum nr. 169₂. 9 De bularchis cf. ad nr. 6₁₀. — ΦΡἪΚΟΣ· fortasse idem atque ΦΡἪΚΟΣ ΠΟΛΥΔΑΪΤΑ ΜΟΛΥΚΡΕΥΣ, ἵππαρχος nr. 69₂. 10 ΔΟΡΚΙΝΑΣ· An idem ΔΟΡΚΙΝΑΣ ΑΪΤΩΛΟΣ proxenia ab oppido Orchomeno (Arcadiae) c. a. 243—229 honoratus (BCH XXXVIII 1914, 454 nr. 2), qui nepos Dorceinae Naupactii (praetoris c. a. 272, cf. ad nr. 12₃) fuisse videtur? — ΚΟΙΣΕἈ· nomen adhuc inauditum. 11 Ἀρχεδαμος· cf. Ἀρχεδαμος Φόλας, praetor τὸ ἄ' a. 191 (Gillschewski 47). 12 ΠΑΥΣΙΟΥ· hic genitivus prae Μενόϊτα, Δορκίνα, ΚοίσεἈ notabilis, siquidem nomen Παύσιος incredibile videtur.

137 MANVMISIONES ET PROXENIAE DECRETVM. Thermi in museo (inv. nr. 34). Stela magna lapidis calcarii infra fracta, quae inventa eis ἐρείπωμένον ἐκκλῆσιον τοῦ Μποχωρίου ὄχι μακρὰν τοῦ ναοῦ τῆς Λαφρίας Ἀρτέμιδος ΠΑΡἈ ΤΗΝ ΚΑΛΥΔΩΝΑ a. 1908 in museum Thermi translata est, in latere superiore duo foramina; a. 1, 12, l. 0, 665, cr. 0, 26. Lapis et in fronte (a, b, c) et in latere dextro (d, e, f) inscriptus est. Litt. alt. a 0, 008—0, 013 b 0, 01—0, 015 c c. 0, 01 d c. 0, 01 e c. 0, 01 f c. 0, 01, interv. vers. a 0, 004—0, 01 b c. 0, 003 c c. 0, 005 d c. 0, 005 e 0, 005 f c. 0, 003; a A Z E Π Σ, formae malae, b A et A E Π Σ, formae malae (in primis versibus coartatae, postea diductiores et maiores), c A E Π Σ, formae paulo meliores quam a et b, d A Σ sed formae incertae, quod superficies lapidis laesa est, e A et A Θ Μ Π Σ, formae malae, f A E Π Σ, formae bonae. Cf. Soteriades ΠΡΑΚΤΙΚἈ 1908, 99; F. Poulsen-K. Rhomaios *Bericht Ausgrab. Kalydon* 1927, 8. Exscripsi. *lit.*

if. Abb. p. 83

latus anticum.

- α Ἄ Γ Α Θ Ἄ Ι [Τ] Ψ Χ Α Ι. ΣΤΡΑΤΑΓΕΟ[ΝΤΟΣ.^{ς.ς}]-
 Λ Ἀρσινοέος μηνός Λαφρίαίου ἀπέδοτο Ἀγεμάχα Ἄνδρ[ομένεος]
 συνευδοκέοντος καὶ τοῦ ἄνδρος Διονυσίου [καὶ τοῦ]
 γιοῦ Διονυσίου τῆι Ἀρτέμιτι τῆι Λαφρίαίαι παιδι[ἄριον],
 5 οἱ ὄνομα Φιλῖνος, τὸ γένος οἰκογενές, τιμᾶς Ἄρ[γυρίου]
 Μ Μ Μ. αὐτὰ δὲ ἅ ὡνὰ κυρία ἔστω, εἴ κα τελευτᾶ[σωντι]
 Ἀγεμάχα καὶ Διονύσιος ὁ ἄνθρωπος Ἀγεμάχας. στεφανοῦτω
 δὲ Φιλῖνος τὰν εἰκόνα τὰν Ἀνδρονίκου τὰν ἐν τοῖ Λα-
 φρίαίοι τοῦ Ἀγεμάχας γιοῦ μεθ' ἔτη δέκα, ἕως κα
 10 ζῆσι, καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν μηνὸς Λαφρίαίου Ἄρ-
 ζάμενος ἀπὸ τὰς νομμησίας ἕξ^ω ἕξ^ω τὰς πέ-
 μπτας ἐπὶ δέκα τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Ὀλυμπι-
 κοῖς στεφάνοις καὶ ταινίαις καινοῖς ἑκατέ-
 ροις. εἴ δὲ κα μὴ ποιήσῃ, καθὼς γέγραπται, ἔμ-
 15 πρακτός ἔστω Ἄργυρίου καθ' ἕκαστον ἐνι-
 αυτὸν ἑκάστας ἡμέρας, ἅς κα μὴ στεφα-
 νόσῃ ἡμέρας, Ἄργυρίου C C Y καὶ ἔστω ἄγωγι-
 μος καὶ αὐτὸς καὶ τὰ αὐτοῦ ποτὶ τὸ διάφορον
 τοῦτο τοῖς ἐπινόμοις τοῖς Ἀγεμάχας κα[Τ]-
 20 ἅ αὐτοπρασίαν. βεβαιώτηρ κατὰ τὸν νόμ[ον]
 Ἄλεξιμαχος Στρομβίχου Καλυδώνιο[ς].
 τὰν ὄνην φυλάσσωσι Ἄ[Δ]ἄμης Νικία, Δ[Α]-
 μέας. μάρτυροι Πυρρίας, Νικόμαχος, Λύκος, Λ/
 .. Χάριενος, Ἀλέξων, Κλέων, Λύκωπος, Γόργας[ος].
 25 Φιλόστρατος Καλυδώνιος, Ἀντίφιλος Ὀρίβατος.
vacat versus unus.
- β ΣΤΡΑΤΑΓΕΟΝΤΟΣ ΣΑΤΥΡΟΥ ΤΟΥ Ἀνδρονίκου Ἀγριν[ιέος],
 ἱππαρχέοντος δὲ Μεγελάου τοῦ Ἀνδρονίκου Ἀρσινο[έος],
 βουλᾶς δὲ γραμματέως Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἀλεξί[ωνος]
 Τριχονέος μηνὸς Διονυσίου· ἄγαθῆι τύχαι· ἔδο[ξε τοῖς]
 30 Αἰτωλοῖς προεξίαν δεδόσθαι Ἀριστοδάμω[ι],
 Ἀριστοκράτει Ἀριστάνδρου, Ἀρχίππωι Ἀρμ[.] Λακε-
 δαιμονί[ο]ς καὶ ἐγγόνοις αὐτῶν. ὑπάρχ[ε]ιν δὲ αὐ[τοῖς καὶ]
 ἄτελῆσαν καὶ γὰρ καὶ οἰκίας ἐγκτησιν καὶ πο[λιτῆ]αν
 καὶ ἄστυλιαν καὶ ἄσφάλῃαν καὶ πολέμου καὶ [εἰρά]-
 35 νας καὶ κατὰ θάλασσαν καὶ τὰ ἄλλα τίμια καὶ [φιλῶν]-
 ὀρωπα, ὅσα καὶ το[ῖς] ἄλλοις προεξένοις τῶν Αἰ[τω]-
 λῶν ὑπάρχει. ἐγγυοὶ Ἀγάθωμος Λέωνος, Φύλα[ξ]
 Πανταλέωνος, Θεαρίδας Νικοδάμου Καλυ[δώ]-
 νιοι. *vac.*
- γ ΣΤΡΑΤΑΓΕΟΝΤΟΣ Φύλακος Καλυδωνίου τὸ δ' μηνὸς Πρω[κυ]-
 κλίου ἀπέδοτο Ἀγεμάχα Ἀνδρομένεος Καλυδωνία συνε[υ]-
 δοκέοντος καὶ τοῦ γιοῦ Ἀνδρομένεος Προςχείου τῆι Ἀρτέμ[ιτι]
 τῆι Λαφρίαίαι ἐπ' ἐλευθερίαι κορίδιον, αἱ ὄνομα Σωσίπολις, τὸ γέ[νος]
 40 ἐνδογενές, τιμᾶς Ἄργυρίου Μ Μ Μ. βεβαιωτήρες κατὰ τὸν νόμ[ον]-
 [ο]ν Ἀλεξιμαχος Στρομβίχου, Ξένιππος Δαμέα Καλυδώνιοι. τῶ[ν ὄ]-
 [ν]ων φυλάσσωσι Μυνηίων Δαμόϊτα, Φίλων Ἀγελάου Καλυδώνιοι].
 [μάρτυρ]οι Τιμόλοχος Μενεστράτου, Λυσίεενος Κλεονίκου, Ἀρ[.]
 [...^{ς.ς}...ο]υ, Νικόβουλος Τ[.]ου, Ἀριστόδαμος Ἀλύπ[ου] [Καλυδώ]-
 50 [νιοι]. *vac.*
- sequatur alia manumissio fractura hausta, cuius finis exstat in latere dextro.*
- δ [- - - - - βεβαι]-

latus dextrum.

d [ΩΤΗΡΕΣ] ΚΑΤΑ ΤὸΝ ΝΟΜΟΝ
 ...⁹... Τ...⁹... ΚΛΕΟΣ,
 ...⁹... ΑΣ [ΜΕ]ΝΑΝΔ[Ρ]ΟΥ.
 [Τ]ΑΝ ὨΝΑΝ ΦΥΛΑ[ΣΣ]ΟΝΤΙ
 65 ...⁹... ΜΝΑΣ[Ι]Α].
 ...⁹... ΚΛΕΟΣ ΚΑΛΥΔΩ-
 [ΝΙΟΙ]. [Μ]ΑΡ[Τ]ΥΡΟΙ ΑΙΣΧΡΙΩΝ. Λ...
 ...⁹... ΗΣ. [Α]Ν Λ...⁹... ΤΟΣ. Α[Γ]Ε-
 ΛΑΟΣ...⁹... ΦΩΝ, ΝΙΚΟΜΗ-
 60 ΔΗΣ. ΕΥΡΥΛΟΧΟΣ, ΠΡΟΛΥΞΕ-
 ΝΟΣ. ΛΥΚΟΣ. ΦΙΛ[Ο]ΦΡ[Ω]Ν, ΣΩ-
 Τ[Ι]ΩΝ. ΛΥΚΙΝΟΣ. ΦΑΛΑΚΡ[Ι]-
 ΩΝ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΙ.

intervallum 0,07

e ΣΤΡΑΤΑΓΕΟΝΤΟΣ ΔΩΡΙΜΑ-
 65 ΧΟΥ ΤΡΙΧΟΝΙΟΥ ΜΗΝΟΣ ἸΠ-
 ΠΟΔΡΟΜΙΟΥ ἈΠΕΔΟΤΟ ΒΙ-
 Ω ΚΑΛΥΔΩΝΙΑ ΤΑΙ ἈΡΤΕ-
 ΜΙΤΙ ΤΑΙ ΛΑΦΡΙΑΙ ΠΑΙΔΑ-
 ΡΙΟΝ, οἱ ὄνομα Ἀντίφ[ω]ν-
 70 ΟΣ, τὸ γένος οὐκοφ[ω]ν[ε]ς.
 ΤΙΜᾶΣ Ἀργυρίου vac.
 ἐπὶ ἔλευθερία. ἄτ[α] [Δε ἂ]
 ὦν ἡ κυρία ἔστω, εἰ τί [κα π]-
 ἄθῃ Βίω. βεβαιωτῆρ κ[ατὰ]
 75 τὸν νόμον Διονύσι[ου]. τ]-
 ἂν ὦν ἡν φυλάσσο[ν]τι
 [Τ]ελέας, Λύκος, Ἄμυ...⁹
 [Μ]α[ρ]τυροὶ Δαμο[ύ]τα[ς].
 ...⁹... ΩΝ, Λέων, Κάσσα[ν]δαρος.
 80 Δαμοσθένης, Ἀντί[σ]τ[α]ς...⁹
 [.] Ἀρχος, Σίμας, Μικ[ι]... - -

intervallum 0,035

f [Σ]ΤΡΑΤΑΓΕΟΝΤΟΣ ΣΑΤΥΡΟΥ
 [Α]ΓΡΙΝΙΕΟΣ ⁹ τὸ γ' ΜΗΝΟΣ Ἐρ-
 [Μ]ΑΙΟΥ ἈΠΕΔΟΤΟ Ἀρκίω[ν] Λυσι[σ]-
 85 [Α...]⁹ΧΟΥΣΙΟΣ ΤΑΙ ἈΡΤΕΜΙΤΙ ΤΑΙ
 [Α]ΦΡΙΑΙ ΚΑΙ ΤΟΙ ΔΙΙ ΤΟΙ ΣΩΤΗΡΙ
 [Σ]ΩΜΑ ΓΥΝ(Α)ΙΚΕΙΟΝ, ἃ ὄνομα
 ...⁹... ΣΑ, ΚΑΙ ΠΑΙΔΑΡΙΟΝ, οἱ ὄνομα
 Μᾶ Δ[ι]ός, ἐπὶ ἔλευθερία ΤΙΜᾶΣ
 90 Ἀργυρίου [Μ]. βεβαιωτῆρ κα-
 ΤΑ ΤὸΝ ΝΟΜΟΝ Λάμιος Ἰολά-
 ΟΥ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ. ΤΑΝ ὨΝΑΝ ΦΥΛΑΣ-
 ΣΟΝΤΙ Λύκωπος Ἀγέσωνος,
 Μνάσιππος Τιμοκράτης Κάλυ-
 95 δώνιοι. Μάρτυροι Δαμόκριτος
 [Δ]αίλοχος, Θράων Σωτάκοι,
 [Α]γχιζένος Ἄνδρων Φιλόξε-
 [Ν]ος οἱ Νικοβούλου, Κλεόμαχος
 [Φ]ίλ[α]γρος Πολέωνος,
 100 ...⁹... ἔων Νικόβουλος Φιλό-
 [Ξ]ένος Ἐμαυτοῦ. vac.

vacat

a suppl. Weinreich in schedis; 2 (coll. v. 41). 6. 19. 22.
 24 Kla. || 7 med. ὁ postea additum || 10 in. iota in verbo
 zñi postea additum || 23/4 Λά[σ]σο[ς] vel Δά[σ]σο[ς] Kla. — b
 suppl. Weinreich; 32 fin. 33 Kla. || 31 fin. Ἀρμονος, Ἀρ-
 μέα, Ἀρμένα sim. Kla.; Ἀρμόλα Hiller coll. Bechtel
 H. P. 75 Ἀρμόλαος || 32 in. ΔΑΙΜΟΝΙΟΣ || 32 fin. ΥΠΑΡ-
 ΧΙΝ || 35 med. in voce θάλασσαν ὅ ex Γ et Λ ex N
 correctum; ergo quadratarius primo γᾶν, quod debebat,
 exaraverat, tum in θάλασσαν mutavit || 36 med. ΤΟΣ. —
 c suppl. Weinreich; 47 in. 48/9 Kla. — d suppl. Kla. ||
 58 in ectypro nomen Ἀνάγκτος (cf. Bechtel H. P. 43) legere
 mihi videor. — e suppl. v. 69—75 Weinreich, 76—80 Kla.
 || 71 fin. spatium nimirum numeris pretii destinatum. —
 f suppl. Weinreich; 84/5. 89 (ad Δάος spatium non suppetit).
 98. 99 Kla. || 83 med. 99 med. 100 med. laesurae lapidis ||
 87 med. ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΝ.

a Tempus: Secundum litteraturam med. saec. II; ergo
 praetor Φαινέας Ἀρσινόεϋς (τὸ α' = a. 198/7, τὸ β' = a. 192/1,
 cf. Gillischewski 33) suppleri non potest. Scilicet titulus
 ante a. 143/2 (cf. ad b). 2 Λαφρίαῖος. De hoc mense
 Aetolico (non ad peculiare Oeanthensium Locrorum fastos
 referendo, Dittenberger ad IG IX 1¹, 357. 358) dubitatur,
 utrum quartum locum (si revera nomen Ἐθῖος in tit. IG
 IX 1¹, 357 recte se habet) an undecimum teneat; cf. Ni-
 kitsky Die geogr. Liste d. delph. Proxenois 13; Nachmanson
 Ath. Mitt. XXXII 1907, 53; Bischoff RE XII 768. 4 τὰ
 Ἀρτέμιτι τὰ Λαφρίαῖα. De Diana Laphria imprimis Caly-
 done culta (Paus. IV 31, 7) cf. RE XII 766 et de Keitz
 De Aet. et Acarn. sacris 29. De fano nuper eruto cf. Poul-
 sen-Rhomaïos l. c. 7; nomen loci erat Λάφριον vel Λάφρον,
 ibid. 8. 12 Ὀλυμπικοῖς στεφάνοις κτλ. Videtur Andronicus
 f. Agemachae victor Olympiorum fuisse. 17 De siglis
 non constat; suspiceris autem summam 2 1/2 drachmarum
 significari. 20 Ἀυτόπραξία. scilicet ius per se ipsum
 obvium apud Preisigke Wörterb. s. v. 21 Στρόμβιχος Κάλυ-
 δώνιος. Eiusdem familiae fortasse Στρόμβιχος Λαττάβου
 Αἰτωλός, proxenus Delphorum ἄ. Δαμοχάρεος ca. med.
 saec. III (Edd III 1, 148). 22 Λαδάμης Νικία. videtur
 pater praetoris Νικία τοῦ Λαδάμειος Κάλυδωνίου nr. 36₁₁
 fuisse; nepos haud dubie exstat nr. 139. 24 Γόργατος.
 ad nomen cf. Bechtel H. P. 572. 25 Ἀντίφιλος Ὀρίβατος.
 An idem Ἀντίφιλος Θρασύμηδεϋς Αἰτωλός, proxenus Ὀπου-
 ντίων καὶ Λοκρῶν τῶν μετὰ Ὀπουντίων, IG IX 1¹, 272 (post
 a. 146, cf. Klio XX 88)? Ethnicum est ignotum.
 b Tempus: Satyri prima praetura = c. a. 143/2 cf. RE IV
 2680 (eadem exstat nr. 34 b). 26 Ἀγρινεῖος. Oppidum
 Agrinium non ad vicum Σπολάϊτα situm fuisse (RE I 895;
 Woodhouse Aetolia 169) sed prope vicum Ζαπάντι (κατὰ
 τὸ τρίτον χιλιόμετρον τὰς ἀπὸ τοῦ νεωτέρου Ἀγρινίου δε-
 μοσίας ὁδοῦ), ut iam Leake opinatus erat, probat Rhomaïos
 Δελτ. IX 1924/5 (1927) παρὰ ρτ. 7. 28 Βουλάς Δε Γραμμα-
 τέος. cf. ad nr. 69. — Ἀλέξανδρος τοῦ Ἀλέωνος Τριχο-
 νεῖος. idem ἔγγυος proxeniae non multo post 143/2, nr. 34₂₂
 (ubi vide ad versum). 35 De vocabulis κατὰ γᾶν omissis
 cf. supra var. lect.

c *Tempus*: Phylacis quarta praetura nimirum post a. 143/2 fuit (cf. ad b) atque, ut litteratura suadet, brevi tantum intervallo temporis; eadem exstat nr. 35. 40 ΦΥΛΑΞ· ΠΑΝΤΑΛΕΩΝΟΣ, cf. v. 38 et nr. 35. 46 ΜΥΝΝΙΩΝ ΔΑΜΟΪΤΑ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ· ex huius maioribus fortasse ΜΥΝΝΙΩΝ, ἔγγυος προξενιαe c. a. 272, nr. 11. ΔΑΜΟΪΤΑΣ v. 78 videtur filius intellegendus esse.

d *Tempus*: Post a. 143/2, vide ad b et c. 57 ΑΪΚΡΙΩΝ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ· Unus ex maioribus videtur esse ΑΪΚΡΙΩΝ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ nr. 31₉₆.

e *Tempus*: Post a. 143/2, cf. ad v. 64. 64 ΔΩΡΙΜΑΧΟΣ ΤΡΙΧΟΝΙΟΣ· Qui cum c. a. 147/6 praetor commemoretur (RE IV 2680), de quo anno vix dubitari licet, hic autem post Satyri primam praeturam (c. a. 143/2, cf. ad b) appareat, concludendum est v. 65 post ΤΡΙΧΟΝΙΟΥ significationem posterioris cuiusdam praeturae (τὸ σ'?) excidisse. Ceterum Dorimachus nepos praetoris Dorimachi I, de quo vide ad nr. 30, videtur fuisse; cf. etiam ad nr. 34₂₂. 78 ΔΑΜΟΪΤΑΣ· cf. ad v. 46. 81 Fortasse supplendum nomen ΜΙΚΚΕΑΣ, qui esset ex familia Mieceae Calydonii nr. 71₂.

f *Tempus*: Cum primas Satyri praeturae a. c. 143/2 obveniat (cf. ad b), tertiam annis ca. 130—120 vindicaverim (improbabiliter sane huic temporis spatio Pomtow RE IV 2680 alteram praeturam assignat; est ergo ἄ. ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ ad antiquiorem annum [ca. 140—130] removendus). 90 Π(έντε) Μ(ῆνας). 101 ἙΜΑΥΤΟΣ· videlicet idem nomen est ἙΜΑΤΟΣ CIG 5080 (de scriptura ἙΜΑΤΩΝ pro ἙΜΑΥΤΩΝ cf. Syll.³ 741₁₂ cum nota); cf. etiam nomen ἙΜΑΥΤΩΝ IG IV² 1, 72₂₈ et Paus. VI 17, 4.

138 ARBITRIVM. Lamina aënea Calydone inventa a. 0,145, l. 0,202. Litterae a tergo impressae (τοῦ πρώτου πιστεύω τετάρτου αἰῶνος· Rhom.). Edd. K. A. Rhomaios ΔΕΛΤ. X 1926 (1929) ΠΑΡΑΡΤ. 40; F. Poulsen CR Ac. Inscr. 1929, 84. Contuli imaginem photographica a Poulseno commodatam.

θεός, τύχα. ἐΔΙΚΑΞΑΝ οἱ ΘΡΑΪΚΤΙΟΙ
ΠΥΡΡΟΣ, ἘΡΙΦΥΛΟΣ, ΑἰΜΟΝΙΔΑΣ, Θεοτέλης, Ἄ[Ν]-
ΔΡΙΑΣ ΘΕΡΕΙΟΝ ΝΙΚΩΝΤΑ ΤἈΝ ΔΙΚΑΝ ΚΑΙ ΤἈΝ ΚΑ-
ΜΥΔΩΝΟΣ ΓΕΝΕἈΝ ΚΑΙ ΤἈΝ ΣΥΓΓΕΝΕΙΑΝ, ὅσσοι ἄ-
5 <Α>Πὸ τᾶς ματέρος τᾶς Θερείω, καὶ Κ^ρ ΛΕΑΙΧ-
ΜΟΝ Τὸ σῶλον. εἰ δέ τις ἐπιθιγγάνοι ἢ ΜΟΥΔΥΩ-
Ν ἢ ΓΕΝΕἈ ἢ ΚΑΛΛΙΑΣ ἢ ΓΕΝΕἈ ἢ ΠΡᾶθος ἢ ΓΕ-
ΕἈ ἢ ἄλλος ἐκ τούτων εἴτε χηρὶ εἴτε λόγῳ λ-
έγων εἴτε προξενεοὶ ἐπὶ κακῶι, ἀποτεϊς-
10 ἄτω ἄργυρῶ τριάκοντα μῆνας κατ' ἕκασ-
τον ἁδίκημα καὶ ἐπίπομπος ἔστω. ἃ δ-
ἐ δικά ἐδικάσθη ἐπὶ Ἄνοχίδα καὶ Κεφ-
ἄλλω Δαμοργέοντος, Ταμαχρίδας
καὶ Ἐριφύλα(ω) Δαμονομέοντος.
15 ὃ δὲ πῖναε ἱάρως ἔστω τᾶς Ἀρτέ-
μιδος.

2 fin. suppl. Poulsen, ἌΔΡΙΑΣ Rhom. || 3/4 τᾶν κα ΜΥ-
ΔΩΝΟΣ ΓΕΝΕἈΝ Rhom. || 6 lectio certa. Κλεαίχμοντος γίον
Rhom. Pouls. improbabiliter. τὸ σῶλον probat nunc Pouls.
per epistolam || 13 virgulam, quam Rhom. Pouls. ante ΔΑ-

ΜΙΟΡΓΕΟΝΤΟΣ posuerunt, postposuit Kla. probante nunc Poulsen || 14 ΕΡΙΦΥΛΟ, corr. Kla. coll. v. 5. 10. 13. — ΔΑΜΟΝΟΣ Εὐνότος Rhom., corr. Pouls.

Continet tabula indicium, quod arbitri externi (cf. ad v. 1) inter litigantes Calydonios fecerunt. Sed in explicandis singulis dubius haereo. Quia vero Poulsen se propediem titulum uberrimo commentario instructum denuo editurum esse (BCH 1930) nuntiat, pauca adnotare satis habeo. V. 1 ΘΡΑΪΚΤΙΟΙ· probabiliter intellegendum est oppidum Elidis ΘΡΑΪΚΤΟΣ (Diod. XIV 17, 8; ΘΡΑΪΚΤΟΣ Xen. Hell. VII 4, 14). 3 ΘΕΡΕΙΟΣ· cf. nomen ΘΕΡΙΝΟΣ CIG 8965 IV. 6 ΜΟΥΔΥΩΝ· cf. nomen ΜΟΥΔΙΩΝ in tit. Pisidico CIG 4366 w₁₃. 9 ΠΡΟΞΕΝΕΟΙ ἐπὶ κακῶι· huc referenda videtur glossa Hesych. ΠΡΟΞΕΝΕΪ· ΜΑΡΤΥΡΕΪ, cf. Kaibel ad IG XIV 636, ubi ΠΡΟΞΕΝΟΙ probabiliter sunt testes (donationis). 12 ἌΝΟΧΙΔΑΣ· cf. nomen ἌΝΟΧΟΣ, Bechtel H. P. 43. 14 Cum Ἐριφύλος videlicet idem sit atque arbiter v. 2, sequitur, ut certe duo ΔΑΜΟΝΟΜΕΟΝΤΕΣ intellegendi sint magistratus Thrastiorum. Ita iure, ut quidem videtur, sumit Poulsen duos ΔΑΜΙΟΡΓΕΟΝΤΑΣ Calydoniorum esse.

139 LADAMIS CALYDONII STATVA. Lapis inventus inter rudera Calydonis a. 1846, delatus in oppidum Mesolongi, ubi Cousin vidit 'chez Fayent du Panhellénion'. Edd. G. Henzen usus Pappadopuli apographo Bull. Inst. di Corr. Arch. 1849, 105 (Lebas II 1031; SGDI 1418); G. Cousin BCH X 1886, 183 nr. 1 (IG IX 1¹, 396; Syll.³ 744).

[τὸ κοινὸν τῶν] Αἰτωλῶν Λαδά[μεα Νικία Κα]-
[λυδώνιον] ἄρε[τ]ῆς ἕνεκεν καὶ εὐε[ργε]σίας τᾶς
[εἰς αὐτό], στρατεύσαμενον, τεῖμα[θε]ντα δόρατι
[ὑπὸ Λευκί]ου Κορηλίου Σύλλα καὶ [τρατιω]τικοῖς
5 [δῶροις ἐπ' ἄ]ναραγαθία. vac.

Suppl. priores edd. || 1 ΛΑΔΑΜΕΑ Pomtow coll. Syll.³ 444 not. 14; Νικία Kla. coll. nr. 36₁₁. V. 1 Verisimile non videtur foedus Aetolorum a. 146 a Romanis dissolutum esse, cf. Swoboda Staatsalt. 370 cum not. 4. — ΛΑΔΑΜΗC ΝΙΚΙΑ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ· Huius pater probabiliter Νικίας Λαδάμεος ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ, praetor fin. s. II nr. 36₁₁ et avus Λαδάμηc Νικία, φυλάκων τᾶν ὀνᾶν Calydone med. s. II, nr. 137₂₂. 3 ΣΤΡΑΤΕΥΣΑΜΕΝΟΝ· cf. Appian. Mithr. 30. — ΤΕΙΜΑΘΕΝΤΑ ΔΟΡΑΤΙ· cf. Syll. not. 4. 5 ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟῖς ΔΩΡΟΙς· cf. Syll. not. 5. — Tempus tituli c. a. 84 (Hiller Syll. l. c.).

140 STATVA DAMARCHI CALYDONII. Thermi in museo (inv. nr. 61). Lapis calcearius ad basin pertinens, a sinistra fractus, inventus prope ecclesiolam S. Ioannis sitam inter rudera Calydonis, a. 0,915, l. max. 0,46, er. max. 0,15. Litt. alt. 0,02, interv. vers. c. 0,01; AKΣ. Edd. D. E. Colnaghi Transactions R. Society of Literature VII 1863, 547; Bazin Archives des missions Ser. II Tom. I (1864), 370 nr. 13 (SGDI 1428δ); G. Cousin BCH X 1886, 185 nr. 2 (W. J. Woodhouse Aetolia 100; IG IX 1¹, 397). Exscripsi. Ect.

[πόλις] Καλυδωνίων Δάμαρχον
[τῶν] ΚΑΛΥΔΩΝΙΩΝ Τὸν
[αὐτ]ῆς εὐεργεταν.

150 CRATER. Fragmentum marginis crateris, inventum meridiem versus a templo Dianae Laphriae. Litterarum incisarum formae s. V (P R §). Edd. F. Poulsen-K. Rhomaios *Bericht Ausgrab. Kalydon* 1927, 9 cum imagine photogr. tab. III fig. 3.

[ΑΡΤΑ]ΜΙΔΟΣ ΗΙΑΡΟΣ.

151 VAS. Fragmentum vasis ex terra sigillata, quae dicitur, confecti, inventum ad templum Dianae Laphriae. Edd. F. Poulsen-K. Rhomaios *Bericht Ausgrab. Kalydon* 1927, 43 not. 1.

ΜΟΥΚΙΟΣ ΠΡΙΜΑ[ΝΟΣ

Suppl. Kl.

152 SIGNA SIMAE. Fragmenta simae inventa in rudibus templi Dianae Laphriae. In lateribus posticis aut superioribus tituli incisi sunt vetere litteratura Corinthia. Edd. a—f F. Poulsen-K. Rhomaios *Bericht Ausgrab. Kalydon* 1927, 23 cum imaginibus photogr. tab. XXVIII et XXIX fig. 37—40; g F. Poulsen *CR Ac. Inscr.* 1929, 81.

a (fig. 37)

^{numerus}
- - - Α ΠΟΤ' ΑΦΩΣ.

b (fig. 38)

^{numerus}
[- - - Π]ΟΤ' ΕΣΠΕΡΑΣ.

c (fig. 39)

ΜΙΑ ΕΠΙ ΕΙΚΑΤΙ ΠΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

d (fig. 40)

[Δ]ΥΦΕ ΚΑΙ ΕΙΚΑΤ[Ι ΠΟ - - -]. *if. 1927, p. 27*

κ alterum ex γ correctum.

e

ΕΒΔΕΜΑ ΠΟΤ - - -.

f

[ΟΓ]ΔΟΦΑ Π[Ο - - -].

g

[- - -] ΠΙ ΔΕΚΑ ΠΟΤ' ΑΦΩ[ς].

Suppl. edd. Tituli sunt signa ad partes simae recte componendas data. Quam simam ad templum ca. a. 570 aedificatum pertinere putant edd., qui omnino quattuordecim eiusmodi titulos ibi inventos esse indicant.

153 METOPA. Fragmentum metopae fictilis, inventum in rudibus templi Dianae Laphriae. Repraesentatur pars viri currentis, iuxta quem titulus pictus est (P). Edd. F. Poulsen-K. Rhomaios *Bericht Ausgrab. Kalydon* 1927, 22 cum imagine photogr. tab. XXIV fig. 30.

ΤΡΩ[ΛΟΣ].

Suppl. edd., qui hanc metopam ca. a. 570 tribuunt.

VII. CALLIVM ET VICINIA.

154 PYRRHI REGIS STATVA. Lapis in duas partes (a b) fractus, quae ipsae undique mutilae, olim inaedificatus (altera pars supra alteram) in domo N. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ in vico hodierno Βελούχως (cf. Woodhouse *Aetolia* 364), nunc asservatus in schola oppidi *Lidhoriki* (cf. A. J. Reinach *Rev. epigr.* I 1913, 200; Rhomaios *Δελτ.* VI 1920/1 (1923) ΠΑΡΑΡΤ. 151). Litt: alt. 0,015; formae bonae. Edd. E. Cahen *BCH* XXII 1898, 359; G. Soteriades *ibid.* XXXI 1907, 310 (Syll.³ 369).

a

b

[ΒΑΣΙΛΕΑ Π]ΥΡΡΟΝ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΙΑ[Κ]ΔΑ ΠΟΛΙΣ
[ΚΑΛΛΙΠΟΛ]ΙΤΑΝ ΑΡΕΤΑΣ ΕΝΕΚΕΝ ΚΑΙ [ε]ΥΕΡΓΕΣΙΑΣ
[ΤΑΣ ΕΙΣ ΑΥ]ΤΑΝ.

Suppl. Cahen || 2 in. Dittenberger. — ΑΙΑΚ[.]ΔΑ (v. 1) et ΚΑ. .ΥΕΡ (v. 2) Cahen, sed Sot. affirmat in vs. 1 Κ et in vs. 2 Ε perisse.

Pyrrhus rex Epirotarum 296—272 (Beloch IV 2, 153). Cahen titulum a. 289 probabiliter assignavit, quo anno Pyrrhus Macedones a Demetrio in Aetolia Pantaucho duce relictos vicit itaque Aetolos socios suos liberavit (Plut. *Pyrrh.* 7, Demetr. 41); contra de anno 273 cogitat A. J. Reinach (*Journ. intern. d'arch. numism.* 1911, 237), quo op-

pidum Callium (cf. ad nr. 13₃₇) Gallorum invasione devastatum (Paus. X 22) liberalitate Pyrrhi restitutum esse sumit mera sane coniectura. Ceterum eiusdem viri docti sententia, quam de oppidi nomine tum in Callipolim mutato protulit, ita ut forma ethnici ante a. 273 ΚΑΛΛΙΕΥΣ, ΚΑΛΛΙΠΟΛΙΤΑΣ post a. 273 fuerit, titulorum testimoniis redarguitur; vide indicem II et *FDD* III 1 p. 252 not. 1. — Cum antea de situ oppidi non constiterit (*RE* X 1661), hoc titulo edocemur id in vico Βελούχως collocandum esse, cf. Syll. not. 2 et Soteriades l. c.

155 DEDICATIO. Magnus lapis integer inaedificatus in maceria recentioris aetatis prope vicum Βελούχως. Litterae grandes sed negligenter exaratae; ΑΞ. Ed. W. J. Woodhouse *Journ. Hell. stud.* XIII 1893, 350 nr. 20 et *Aetolia* 365 nr. 2 cum delineatione (IG IX 1¹, 421).

ΑΓΩΝΙΠΠΑ, ΑΣΤΩ
ΘΕΥΚΟΛΗΣΑΣΑΙ
ΑΡΤΕΜΙΤΙ
ΑΝΕΘΗΚΑΝ.

V. 1 ΑΣΤΩ· cf. Bechtel *H. P.* 87. 2 ΘΕΥΚΟΛΗΣΑΣΑΙ· cf. ad nr. 95. — Saec. III/II a. Chr. *if. 1927, p. 27*

156 DEDICATIO. Stela, quam etiamtum integram eíc tòn τοῖκον ἐνὸς τῶν κατὰ τὴν ἐέειν Βελούχιον ὑπαρχόντων μύλων vidit Kalamidas, tum a sinistra fractam ἐντὸς τοῦ περιβόλου τοῦ Καλλίου Soteriades, denique asservatam in schola oppidi *Lidhoriki* a. 1909 Reinach. Edd. K. Kalamidas ΠΑΝΔΩΡΑ V 1854/5, 15 (Preuner *Ath. Mitt.* XLVI 1921, 7); G. Soteriades *BCH* XXXI 1907, 310 not. 1; A. J. Reinach *Journ. intern. d'arch. num.* 1911, 238 not. 2, cf. *Rev. épigr.* I 1913, 200.

ΕΥΑΝΔΡΑ
ΕΙΛΕΙΘΥ-
ΑΙ.

Litteras linea insignitas solus vidit Kalam. (cuius lectio- nem emendavit Preuner), recte suppleverat Reinach.

Commemorantur etiam duo alii tituli in vico Βελούχου inventi, alter a Soteriade I. c. ΕΛΕΝΙΟΝ (ἐντὸς τοῦ περιβόλου τοῦ Καλλίου - ἐπὶ ὀγκοῦ ἄρχαίου κτιρίου), alter a Reinachio I. c. ΦΕΙΛΑΤΑ (βοῦστροφιδῶν scriptus; nunc in schola supra citata).

TITVLI SEPVLCRALES.

157 Lapis integer, inventus ad ecclesiam dirutam S. Basilii prope vicum Βελούχου sitam. Litterae *'beautifully cut'*, vs. 3 multo minoribus litteris exaratus; ΑΚΞ. Edd. Bazin *Archives des missions* Ser. II Tom. I (1864), 367 nr. 2 (*SGDI* 1428*b*); W. J. Woodhouse *Journ. Hell. stud.* XIII 1893, 350 nr. 19 et Aetolia 365 nr. 3 cum delineatione ad p. 375 (IG IX 1¹, 423; Cauér-Schwyzler 393).

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ
ΝΙΚΑΤΑΣ.
ΜΟΛΥΧΡΙΟΣ.

Intellegendi scilicet tres vel, si revera ΝΙΚΑΤΑΣ casus genitivus est (cf. ad nr. 31₁₂₀), duo ΚΑΛΛΙΠΟΛΙΤΑΙ, non unus tantum homo oriundus e Molycrio; nam forma huius ethnici est ΜΟΛΥΚΡΕΥΣ, cf. nr. 14₁, 35₁, 69₁. Accedit quod ΜΟΛΥΧΡΙΟΣ (cf. nomen ΜΟΛΥΣΩΝ, Bechtel *H.P.* 509) mino-

ribus litteris scriptum postea demum additum videtur. Conferendi sunt ΝΙΚΑΤΑΣ ΚΑΛΛΙΠΟΛΙΤΗΣ, ἔγγυος προξενιαε c. a. 262 (nr. 18₁) eiusque nepos ΝΙΚΑΤΑΣ ΚΑΛΛΙΠΟΛΙΤΑΣ, manumissor Delphis a. 194 (*SGDI* 2119); certe formae litterarum saec. III/II a. Chr. indicant.

158 Lapis calcarius supra margine prominente ornatus, inventus fere a. 1888 inter rudera oppidi antiqui prope vicum Βελούχου, ubi in deversorio (*Khan*) Demetrii Konstantello vidit Woodhouse. Litterae accurate incisae, sed superior pars tituli vehementer detritus; litterae vers. 4—6 minores quam vers. 1—3, v. 7 etiam minoribus litteris exaratus. Ed. W. J. Woodhouse *Journ. Hell. stud.* XIII 1893, 349 nr. 18 et Aetolia 365 nr. 1 (IG IX 1¹, 422).

[ΚΑΛ]ΟΝΙΚΑΣ.

- - - ΝΑ - -

ΚΑΛΟΝΙΚΑΣ.

ΔΑΜΟΚΡΑΤΕΙΑΣ.

5 ΠΑΤΡΟΚΛΕΟΣ.

ΝΙΚΙΑΔΑΣ.

ΑΡΙΣΤΙΩΝ.

I Integrum nomen etiamtum, cum lapis inventus esset, legi potuisse affirmavit Dem. Konst.

159 Stela sepulchralis inventa *'à Lefdiadiki près d'une église ruinée de la Panagia'* (meridiem et orientem versus a vico *Koniakos* in sinistra ripa *Mega* fluvii). Titulus *'sur une bande en saillie'*. Ed. Bazin *Archives des missions* Ser. II Tom. I (1864), 368 nr. 4 (*SGDI* 1428*d*; IG IX 1¹, 424; Woodhouse Aetolia 371 not. 2).

ΤΙΜΟΛΑ.

Dubitaveris utrum nomen muliebres ΤΙΜΟΛΑ (cf. *FdD* III 1, 304) intellegendum sit an casus genitivus nominis virilis ΤΙΜΟΛΑΣ; illud equidem praetulerim. — *'Les caractères semblent de l'époque romaine'* Bazin.

VIII. OPHIONEI.

TITVLI SEPVLCRALES.

160 Stela lapidis calcarii supra margine prominente ornata, in mola Nicolai Makrijannis sita prope confluentem fluviorum *Silia* et *Phidharis*. Litterae *'beautifully inscribed'*; ΑΥ. Ed. W. J. Woodhouse *Journ. Hell. stud.* XIII 1893, 348 nr. 16 et Aetolia 374 cum delineatione ad p. 375 (IG IX 1¹, 425).

ΚΡΙΝΟΛΑΟΥ.

Videtur saec. III a. Chr. esse.

161 Lapis longus rudi arte elaboratus, inventus in palaeocastro sito prope monasterium dirutum S. Demetrii,

quod est fere sesquihorae spatio septentrionem versus a vico Μεγάλα Λομπωτινά. *'Rude deeply-cut letters'*. Edd. Bazin *Archives des missions* Ser. II Tom. I (1864), 367 nr. 3 (*SGDI* 1428*c*); W. J. Woodhouse *Journ. Hell. stud.* XIII 1893, 349 nr. 17 et Aetolia 375 cum delineatione (IG IX 1¹, 426).

ΝΙΚΑΝ(Ω)Ρ.

ΓΑΛΑΤΕΙΑΣ.

ΠΟΛΕ-

ΜΑΙΟΥ.

I fin. ΩΡ Bazin, ΟΡ Woodhouse. An ΝΙΚΑΝΟΡ[ος] fuit? Kla.

197 ff. *Abb. p. 84*

IX. APERANTI.

TITVLI SEPVL CRALES.

162 Stela lapidis arenacei leucophaei, eleganter polita. inventa inter parietinas oppidi antiqui prope *Zelenitsa*. 'Letters very clearly cut'. Ed. W. J. Woodhouse *Journ. Hell. stud.* XIII 1893, 355 nr. 37 et Aetolia 300 (IG IX 1¹, 429).

ΕΥΡΥΝΟΜΗ
ΤΙΜΑΓΟΡΟΥ.

163 Lapis arenaceus leucophaeus valde detritus, quem possidebat Kostas Zakakis in vico *Zelenitsa*. Litterae bonae ('fairly careful'). Ed. W. J. Woodhouse *Journ. Hell. stud.* XIII 1893, 355 nr. 35 et Aetolia 299 (IG IX 1¹, 430).

ΕΥ(Ρ)ΥΝΟΜ[OC]
ΑΙΝΙΚΟΥ.
ΚΛΕΩΤΑΣ
ΤΕΛΕΜΜΟΥ.

I Kla.; ΕΥΤΥΝ Woodh., qui affirmat etiam litterarum O et M vestigia in lapide agnosci et ΕΥΤΥΝΟΜOC supplet; ΕΥΤΥ(Χ)Ο(Σ) Dittenberger. || 2 An corrigendum ΑΙΝΙ(Κ)ΟΥ? Kla. || 3 Κλεώϊτας vel Κλεώτας? Dittenb., sed cf. Κλεώττας Bechtel *H. P.* 241.

164 Fragmentum stelae inventum a. 1888, quod possident Χρυσάφορεωργαίοι in vico *Zelenitsa*. Litterae satis neglegenter incisae. Ed. W. J. Woodhouse *Journ. Hell. stud.* XIII 1893, 355 nr. 36 et Aetolia 300 (IG IX 1¹, 431).

ΤΕΛΕΝΙΚΟΣ
ΑΓΟΡΑΙΟΥ.

165 Lapis arenaceus fuscus, cuius angulus dexter superior fractus est, inventus in fundo V. G. Pharmakis prope vicum *Lepiana*. Litterae grandes rudi arte profunde incisae. Ed. W. J. Woodhouse *Journ. Hell. stud.* XIII 1893, 355 nr. 34 et Aetolia 298 (IG IX 1¹, 428).

ΑΝΤΙΚΡΑΤΕΙΑ
ΑΝΤΙΔΙΚΟΥ.

166 Lapis arenaceus leucophaeus supra fractus, inventus in parietinis prope vicum Ἄγιος Βασίλειος sitis (τὰ Ἑλληνικά), nunc 'in the eastern edge of the Ἄλωνα Στεργαίικα' eiusdem vici. Litterae grandes neglegenter exaratae; ΑΞ. Edd. Bazin *Archives des missions* Ser. II Tom. I (1864), 367 nr. 1 (SGDI 1428 a); W. J. Woodhouse *Journ. Hell. stud.* XIII 1893, 354 nr. 33 et Aetolia 290 cum delineatione ad p. 291 (IG IX 1¹, 432).

ΣΙΜΑ.
ΘΕΟΔΟΤΟΣ.
(Φ)(Λ)Ω(Τ)ΑΣ.
ΚΡΙΤΟΛΑ-
5 ΟΣ.
Δ(Ι)ΔΥΜΑ.

3 ΡΙΑΩΓΡΑΣ Baz. Woodh., corr. Dittenberger (Φαιδωπάς Fick) || 6 ΔΡΔΥΜΑ Baz. Woodh., qui (Α)ΡΔΥΜΑ exhibit, corr. Fick.

Cum Bazin et Woodhouse, qui putant nomina Ῥιαώπας (v. 3) et Ἀρδυμᾶ (v. 6) recte se habere ('there is absolutely no doubt about the reading' Woodh.) et supra Σιμά (v. 1) unum nomen intercidisse, sibi persuasissent in titulo tres viros perscriptos esse, quorum patribus barbara nomina essent, nimirum potius nomina duarum feminarum triumque virorum intellegenda sunt. Porro quod lapis in finibus Aperantorum inventus est, iure Pomtow Θεόδοτον Ἀπεραντόν, hieromnemem Aetolorum Στρατ. Λαττάμου = a. 215/4 (cf. ad nr. 2) Syll.³ 539 A₃, ad familiam in stela (eiusdem aetatis?) recensitam rettulit et fortasse recte eius filium in tit. nr. 177₈ Φιλώτ[α]ς Θεοδότου Ἀπεραντό[ς] supplevit, cf. Syll.³ 539 A not. 8. 546 A not. 7. Ceterum haud improbabilius Woodhouse (Aetolia 293) sumit in illis parietinis τὰ Ἑλληνικά (vide lemma) Aperantiam, caput Aperantorum, collocandam esse.

X. AGRAEI.

TITVLI SEPVL CRALES.

167 'Une petite borne carrée', in valle quam perfluit *Bjakos* fluvius. Ed. L. Heuzey *Le mont Olympe et l'Acarnanie* (1860), 312 et 490 nr. 62 (*Bezenb. Beitr.* VII 249 nr. 3; SGDI 1421; IG IX 1¹, 433).

ΑΛΕ-
ΞΑΝ-
ΔΡΕ
ΧΑΪ-
5 ΡΕ.

168 Tabula inventa in sepulcro prope vicum *Melissadha*. Litterae grandes et rudes. Ed. L. Heuzey *Le mont Olympe et l'Acarnanie* (1860), 312 et 490 nr. 61 (*Bezenb. Beitr.* VII 249 nr. 2; SGDI 1423; IG IX 1¹, 434).

ΤΕΛΕΔ-
ΑΣ.

'Mirum hypocoristicum nominis quale Τελεδάμος'. Wilamowitz.

198 *cf. Ann. p. 85*

XI. TITVLI AETOLORVM EXTRA AETOLIAM INVENTI.

169 Carthaeae in Ceo insula. AETOLORVM DECRETVM DE ASYLIA CEORVM. IG XII 5, 526, cf. p. 319 (Syll. 3 522 I; Cauer-Schwyzzer 386).

A ΕΔΘΞΕΝ ΤΟΙΣ ΑΙΤΩΛΟΙΣ· ΠΟΤΙ ΤΟΥΣ [ΚΕ]ΙΟΥΣ ΤΑΝ ΦΙΛΙΑΝ ΤΑΝ ΎΠΑΡΧΟΥΣΑΝ ΔΙΑΦΥΛΑΣΣΕΙΝ ΚΑΙ ΜΗΘΕΝΑ ΞΓΕΙΝ ΑΙΤΩΛΩΝ ΜΗΔΕ ΤΩΝ ΕΝ ΑΙΤΩΛΙΑΙ ΠΟΛΙΤΕΥΟΝΤΩΝ ΤΟΥΣ ΚΕΙΟΥΣ ΜΗΘΑΜΟΘΕΝ ΟΡΜΩΜΕΝΟΝ ΜΗΤΕ ΚΑΤΑ ΓΑΝ ΜΗΤΕ ΚΑΤΑ ΘΑΛΑΤΤΑΝ ΜΗΤΕ ΠΟΤ' ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΙΚΩΝ ΜΗΤΕ ΠΟΤ' ΑΛΛΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΜΗΘΕΝ ΩΣ ΑΙΤΩΛΩΝ 5 ΟΝΤΩΝ ΤΩΝ ΚΕΙΩΝ. ΕΙ ΔΕ ΤΙΣ ΚΑ ΞΓΕΙ ΤΟΥΣ ΚΕΙΟΥΣ, ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΑΓΩΝ ΑΞΙ ΤΩΝ ΕΝΑΡΧΟΝ (ΟΝ)ΤΑ ΤΑ ΕΝ ΑΙΤΩΛΙΑΝ ΚΑΤΑΓΟΜΕΝΑ [ΑΝΑΠΡΑ]ΣΣΟΝΤΑ ΚΥΡΙΟΝ ΕΙΜΕΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΣΥΝΕΔΡΟΥΣ ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ ΤΟΙΣ ΚΕΙΟΙΣ [ΚΑΤΑ ΤΩ]Ν Α[Γ]ΟΝΤΩΝ ΑΥ]ΤΟ]ΥΣ ΖΑ]ΜΙΑΝ, ΞΓ ΚΑ ΔΟΚΙΜΑΖΩΝΤΙ, ΚΥΡΙΟΥΣ ΕΙΜΕΝ. ΣΤΡΑ[ΤΑΓΕ]ΟΝΤΟΣ ΠΑΝΤΑΛΕΩΝΟΣ(?) ΤΟ ΤΕ]ΤΑΡΤΟΝ, ΠΡΕΣΒΕΥΣΑΝΤΩΝ Ε(Κ) Κε[ω - - - - -].

De argumento vide commentarium Syllogae. — V. 2 πολιτεύοντες· cf. Swoboda SB Ak. Wien 199 (1924), 2, 6. 3 ΘΑΛΑΤΤΑΝ· cf. nr. 136. 3 ΠΑΝΤΑΛΕΩΝΟΣ (haec est forma casus genetivi, cf. nr. 31 k. 35. 137 b al.) propter spatiorum rationes supplēvi cum Pomtowio (Klio XV 12), qui recte huius quartam praeturam c. a. 222 vindicavit (Syll. 3 546 A not. 1, cf. etiam ad nr. 177.).

Exstabat in eadem anta nescio qua de causa etiam alterum exemplar huius Aetolorum decreti (nr. 527 B = Syll.

l. c. II^{15ss.}), velut ibidem Naupactiorum quoque decreti (nr. 527 A) forsitan alterum exemplar (nr. 539) inveniatur. Nam Boeckhium (CIG II p. 280), quem omnes reliqui editores secuti sunt, non recte nr. 527 A et 527 B coniunxisse i. e. marmor VIII proxime sub marmore VII possuisse inde certa ratione apparet, quod in nr. 527 B praetori et synedris praecepta dantur (eadem atque supra). Id autem non Naupactiorum sed solius concilii Aetolorum fuisse per se patet. Itaque nr. 527 B (cf. p. 319) ita est supplendus:

praecedunt duo versus, in quibus nihil nisi perpaucae litterae agnoscuntur.

B ... ΕΙΝ ΚΑΙ ΜΗΘΕΝΑ Ξ[Γ]ΕΙΝ [ΑΥ]ΤΟΥΣ ΑΙΤΩΛΩΝ ΜΗΔΕ ΤΩΝ ΕΝ ΑΙΤΩΛΙΑΙ ΠΟΛΙ] [Τ]ΕΥΟΝΤΩΝ ΜΗΤΕ [ΠΟ]Τ' ΑΜ[ΦΙ]Κ[Τ]ΥΟΝΙΚΩΝ ΜΗΤΕ ΠΟΤ' ΕΓΚΛΗΜΑ Α]ΛΛΟ ΜΗΘΕΝ· ΕΙ 5 ΔΕ ΤΙΣ ΚΑΤΑΓΟΙ, ΑΝΑΠΡΑ]ΣΣΟΝΤΑ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΑΓΩΝ ΑΞΙ ΤΩΝ Ε]ΝΑΡΧΟΝ ΤΑ ΕΜΦΑΝΗ ΚΑΙ ΑΠΟΔΙΔΟΜΕΝ ΤΟ]ΙΣ ΚΕΙΟΙΣ, ΤΩΝ ΔΕ ΑΦΑΝΕΩΝ ΤΟΥΣ ΣΥΝΕΔΡΟΥ]Σ ΚΑΤΑΔΙΚΑ]ΖΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠ[Ρ]Α]ΣΣΟΝΤΑΣ ΖΑ]ΜΙΑΝ, ΞΝ ΚΑ ΔΟΚΙΜΑΖΩΝΤΙ, ΚΥΡΙΟΥΣ] ΕΙΜΕΝ· Ε]ΜΕΝ ΔΕ ΤΑ - - - - - ΚΑΙ ΠΑΡΑ - - - - -

170 Delphis. FOEDVS INTER AETOLOS-PHOEENSES ET BOEOTOS ICTVM. Syll. 3 366. Cf. Poulsen-Rhomaïos if. An. p. 85 Bericht Ausgrab. Kalydon 8. Contuli ectypum.

- - - - - 2. 20. - - - - - Η ΤΩΙ ΚΟΙΝΩ[Ι... .]ΑΙ ΤΟΥΣ ΟΠΛ[Ι]- [ΤΑΣ]Σ· ΣΤΗΛΑΣ ΔΕ ΣΤΗΣΑΙ ΑΝΑΓΡΑΥΑΝΤΑΣ [ΤΗΝ ΤΕ ΣΥΜΜΑΧ]ΙΑΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΘΡΚΟΝ ΕΜ ΜΕΝ ΑΙΤΩΛΙΑΙ ΕΝ ΘΕΡΜΩΙ [.] Α]ΙΤΩΛΙΑΙ ΚΑΙ ΕΛ ΛΟΦΡΩΙ, ΕΝ ΔΕ ΒΟΙΩΤΟΙΣ ΕΝ ΤΩΙ ΙΕΡΩΙ 5 [ΤΟΥ ΠΟΣΕΙΔΩ]ΝΟΣ ΕΝ ΟΓΧΗΣΤΩΙ ΚΑΙ ΕΝ ΑΛΛΑΚΟΜΕΝΕΙΩΙ ΚΑΙ ΕΓ ΚΟ- [ΡΩΝΕΙΑΙ] ΕΝ ΤΩΙ ΙΕΡΩΙ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ, ΚΑΙ ΚΟΙΝΗΝ ΕΝ ΔΕΛΦΟΙΣ. ΟΜΟ- [ΣΑΙ ΔΕ] ΤΩΝ ΘΡΚΟΝ ΕΚΑΤΕΡΟΥΣ ΤΩΝΔΕ· ΟΜΝΥΩ ΔΙΑ, ΓΗΝ, ΗΛΙΟΝ, ΠΟ- [ΣΕΙΔ]Ω, ΑΡΗ, ΑΘΗΝΑΝ ΑΡΕΙΑΝ, Θ[Ε]Ο]ΥΣ ΠΑΝΤΑΣ ΚΑΙ ΠΑΣΑΣ· ΣΥΜΜΑ- [ΧΗΣ]Ω ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΘΡΚΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑΣ ΣΥΝΘΗΚΑΣ ΤΑΣ ΓΕΓΕΝΗΜΕΝΑΣ 10 [ΒΟΙΩΤ]ΟΙΣ ΚΑΙ ΑΙΤΩΛΟΙΣ ΚΑΙ ΦΩΚΕΥΣΙΝ ΤΟΙΣ ΜΕΤ' ΑΙΤΩΛΩΝ ΑΔΩΛΟΣ [ΚΑΙ ΟΥΚ] ΕΝΚΑΤΑΛΕΙΨΩ ΟΥΤΕ ΠΟΛΕΜΟΥ ΟΝΤΟΣ ΟΥΤΕ ΕΙΡΗΝΗΣ, [ΑΛΛΑ ΒΟ]ΗΘΗΣΩ ΠΑΝΤΙ ΣΩΘΕΙ ΚΑΘΟΤΙ ΑΝ ΠΑΡΑΚΑΛΩΣΙ· ΕΙ ΜΕΝ ΕΥ- [ΟΡΚΕΩ] ΠΟΛΛΑ ΜΟΙ ΚΑΓΘΑ ΕΙΗΣΑΝ, ΕΙ Δ' ΕΦΙΟΡΚΟΙΗΝ ΕΞΩΛΗΣ ΕΙΗΝ [ΑΥΤΟΣ ΚΑΙ] ΓΕΝΟΣ· ΕΙ ΔΕ ΤΙΣ ΟΠΛΑ ΕΠΙΦΕΡΟΙ ΕΠΙ ΒΟΙΩΤΟΥΣ ΕΠΙ ΠΟ- 15 [ΛΕΜΩΙ Η ΕΠ' ΑΙ]ΤΩΛΟΥΣ, ΒΟΗΘΕΙΝ ΑΛΛΗΛΟΙΣ ΠΑΝΤΙ ΣΩΘΕΙ. vac. [.]ΤΟΣ ΒΟΙΩΤΟΙΣ Η ΣΥΜΜΑΧ ΡΟ - - - [.]ΟΥ ΘΕΣΠΙΕΟΣ - - - - - ΑΤΑΝΑ

if. An. p. 85 De tempore if. etiam Puro Torres Kir. p. 1 374-376 4. SEG. XXIII 204

1 med. ΕΤΟΙΜΑΙ Pomt., CΙΤΑΡΧΑΙ? Walek; fortasse ΑΠΟΤΕΙΛΑΙ (Kla.) || 2 in. ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΥ]c Pomt. An και τοὺς ἰππεῖ]c? Kla. || 4 in. ΙΤΛΛΙΑΙ satis certum, quod iam Kontoleon legerat (similiter etiam Bourguet et Pomt.); refutatur igitur [ἐν ΚΑΛΥΔ]ΩΝΙ, quod Rhom. l. c. supplet. Videtur error quadratarii subesse; fortasse καὶ ἐμ μὲν Αἰτωλῆαι falso repetitum erat. Kla. || 11 in. οὐδέ edd., corr. Kla. probante spatio. || 13 in. [ΟΡΚΟΙ]Ν Walek, spatio longius || 14 in. τὸ γένος Pomt., articulum propter spatia recte omisit Walek. || 16 de lectione cf. Bourguet *Rev. arch.* 1918 VII, 211 not. 2; consentit ectypum.

Litteratura ad annos 310—280 pertinet (Pomtow, Bourguet apud Walek.). Itaque Beloch (IV 1, 213 not. 1) titulum ad a. 301 i. e. defectionem post pugnam Ipsiacam factam, Reinach ad priorem Boeotiorum contra Demetrium seditionem. Walek ad alteram, de Sanctis ad a. 280 revocavit. Probabilissima mihi quidem sententia Walekii videtur; de tempore (291) cf. Beloch IV 1, 226; IV 2, 248.

171 Delphis. DECRETVM AETOLORVM DE IVRISDICTIONE. Syll.³ 484. Contuli ectypum.

ἔδοξε τοῖς Αἰτωλοῖς· [εἰ τινε]c) ΚΑΤΑΔΙΚΟΙ ΓΕΓΕΝΗΝΤΑΙ ΠΡΟΤΕΡΟΝ ἘΝ ΤΟῖc)
 ἹΕΡΟΝΑΜΟΝΟΙC ΤῶΝ ἘΞΩ[ΘΕ]Ν ἘΓ(ΚΛΗ)ΜΑΤῶΝ ἢ Εἰ ΤΙΝΕC ΚΑ [15 litt. erasse]
 [ΥC]ΤΕΡΟΝ ΚΑΤΑΔΙΚΟΙ ΓΙΝΩΝ[ΤΑΙ, ΜΗ Εἶ]ΜΕΝ ἈΓΩΓΙΜΟΥC ἘΚ ΤᾶΝ ΠΟΛΙῶΝ ΤΟΥC
 [Τ]ΟΥC ΜΗΔΟΠΘΕΝ, ἈΛΛᾶ Τῆ[ΜΩ]ΡΙΑC Ἀφ[ε]ῖσαι ΚΑΤ ΤὸΝ ΝΟΜΟΝ ΤῶΝ Ἀμφι[ι]-
 5 ΚΤΥῶΝΩΝ, ΠΛᾶΝ ἢ Εἰ ΤΙΝΕC [Κ]Α ἹΕΡ[ῶ]Ν Χ]ΡΗΜΑΤῶΝ ΚΑΤΑΔΙΚΟΙ ΓΕΝΩΝΤ[ΑΙ ἢ]
 ΓΕΡΟΝΑΤΙ ΚΑΤᾶ ΤΟΥC ΝΟΜΟΥC· ΤΟΥ[ΤΟΥC ΔΕ ΠΑ]ΝΤΑΧΘΕΝ [Α]ΓΩΓ[Ι]ΜΟΥC Εἶ]-
 ΜΕΝ. ΤΟΥC ΔΕ ΠΟΤΙ Τᾶ ἸΔΙΩΤΙΚᾶ ΚΑΤΑΔΙΚΟΥC Γ]Ε(Ν)ΟΜΕΝΟΥC Κ[Υ]ΡΙΑC Εἶ]-
 ΜΕΝ ΤᾶC ΠΟΛΕΙC Α[Υ]ΤᾶC - - - - -]c - - - - -
 [.]ΕΙΝ ΚΑΤᾶ - - - - -
 10 [.]ω - - - - -

4 med. suppl. Kla., τ. εἰσαι Pomt., ἄλλ' ἀτ[μω]ρήτοὺς ἀφ[ε]ῖσαι Hiller apud Pomt. Syll.³ add. ad nr. 484, spatio longius || 8/9 [ᾶ]Γ]ΕΙΝ ΚΑΤΑ[ΔΙΚΟΥC] Hiller l. c.; idem nunc etiam de supplemento ἀναπράc]εῖν κατᾶ [τοὺς νόμους cogitat. — Tempus tituli est pylaea verna archontis Damaei = 266.

Dauze, Rev. Phil. **172 Delphis.** ATHANIO DELPHVS AB AETOLIS HONORATVR. Syll.³ 479 (Cauer-Schwyzzer 382).

θεοί.
 CΤΡΑΤΑΓΕΟΝΤΟC ἈρκίωνοC ἔδοξε τοῖς CΥΝΕΔΡΟΙC·
 Ἀθανίῳ ΠάτρωνοC Δελφῶι τὰν ἈCφάλειαν εἶμεν
 καὶ Ἀτέλειαν πάντων καὶ ἈCυλίαν καὶ Αὐτῶι καὶ τοῖC Αὐτοῦ
 5 Ἐπιμελομένῳ τᾶC Πανοπίας, ἃν οἱ ἈμφικτίονεC ἀνα-
 τίθεντι, καὶ τοῦ Γυμνασίου καὶ τᾶC ΠαστάδοC τᾶC Μεγά-
 λαC καὶ τῶν Ἐργασθρίων καὶ τοῦ Ναοποιῶου Ἐπιμελομένῳ.
 εἶμεν Αὐτῶι τὰν ἈCφάλειαν, καθὼC κα οἱ Cύνεδροι καὶ ὁ Ἀρχι-
 τέκτων CυντάCκοιεν, καὶ εἰ κάτιC Αὐτὸν Ἀδικῆι, τοὺC Ἀντι-
 10 τυγᾶνονταC CυνέδροουC τᾶν Ἐπιμέλειαν ὑπὲρ Αὐτῶν
 ποιέεισαι.

Vide commentarium Syllogae. — Praetorem Arcisonem a. 263 primum in munere fuisse putat Pomtow (*Klio* XVIII 298); alteram praeturam habes in tit. insequentī. Idem vir doctus probavit (*Jahrbh. class. Phil.* 1894, 831) synedros Aetolorum esse, non Amphictyonum.

173 Delphis. ΑΕΤΟΛΙ ΗΕΡΑΚΛΕΟΤΙC CΙVΙΤΑΤΕΜ ΔΑΝΤ. Pomtow *Klio* XVIII 297 nr. 220 a (S. E. G. II 257).

[CΤΡΑ]ΤΑΓΕΟΝΤΟC ΤῶΝ [Αἰ]τωλῶν Ἀρκί[ω]νοC τὸ δεῦ[ρ]-
 [ΤΕΡ]ΟΝ ἔδοξε τοῖC ΑἰτωλοῖC· ἐπειδὴ Ἡρ[ακ]λειῶται
 [Υ]Α]ΦΙCΜΑ ΚΑΙ ΠΡΕ[ΣΒ]ΕΙC ἈποCτεῖλαντεC Μ[ε]νεκράτ[η]
 [καὶ - - - τ]ᾶν [CΥ]γγέειαν ἀνεπέCαντο κα[ὶ] τᾶ]
 5 [ὑ]πάρ]χον[τ]ᾶ Π[α]ρ[ᾶ] τᾶC πόλιοC Αὐτῶν φιλάνηρωπα ποτὶ τοῖC
 [Αἰ]τωλοῖC ἐπαῦ[ρη]Cαν, δεδόχθαι τοῖC ΑἰτωλοῖC· πολί-
 [ΤΑC] εἶμεν τοὺC Ἡρα[κ]λειῶταC τῶν Αἰτωλῶν, ἐπεὶ τυγᾶνον-
 [ΤΙ Εἶ]νοῦC τῶι [Κ]οινοῦ, καὶ, εἰ τίC κα ἀποCτέλλανται πρεCβεῖα
 [Π]οτὶ [ΒΑCΙΛ]Εᾶ [Π]ο[τ]ο[λ]α[μ]αῖον, διαλέγεCθαι ὑπὲρ Αὐτῶν ΚΑΤᾶ
 10 [Τ]ᾶC Δο[ε]ρ[ε]ῖ[C]C ἄν[τ]ο[λ]ᾶC παρᾶ τᾶC πόλιοC τῶν Ἡρακλειωτῶν,
 [ὅ]πωC βοῦλ[ῆ]Cε[τ]αι πολυ[ω]ρεῖCαι, περὶ ὧν οἰόνται δεῖν οἱ Ἡρακλει-
 ῶται [τὸν βασιλέα] ἐαυτῶν πολυωρεῖν ὡC ὄντων ἀποίκων
 [τῶ]ν Αἰτωλῶν, [κα]ὶ [τ]ᾶ[υ]τα ποῖων εὐχαριCτῆCει τοῖC Αἰτω-
 λοῖC· ἀνα[ρ]άγαι δὲ καὶ τὸ ὑαφίCμα ἐν ΔελφοῖC ἐν τῶι
 15 Ἱερωῖ τοῦ ἈπόλλωνοC.

Quaeritur, quinam Heraeleotae intellegendi sint. Cum Pomtow de Heraelea Elia (*RE* VIII 424) cogitaverit, probabilius de Sanctis (*Riv. fl.* LIII 1925, 63) titulum ad Heraeleam Latmiam aut Heraeleam Ponticam rettulit; Latmiam autem solam in censum venire affirmat Beloch (*IV* 2, 609). Quae sententia inde comprobari videtur, quod revera Pontica excluditur. Nam a. 205/4 Aetoli Φειδίπποι Ὀλυμπίχοι Ἡρακλεώται ἐκ τοῦ Πόντου civitatem dederunt (nr. 31 n, cf. etiam g), id quod repugnat titulo supra posito, quo omnes Heraeleotae ab Aetolis civitate donantur. Sed dubitat Wilamowitz etiam de Heraelea Latmia. — Alteram Arcisonis (cf. n. 172) praeturam Pomtow a. 259 vel 255 assignavit.

174 Delphis. DECRETVM AETOLORVM DE ATELIA METOECIS DELPHORVM TRIBVENDA. Syll.³ 480 (Cauer-Schwyzler 383).

ΣΤΡΑΤΑΓΕΟΝΤΟΣ ΤΙΜΑΙΟΥ ἔΔΟΞΕ ΤΟΙΣ
Αἰτωλοῖς· μῆθενα τῶν ἐν Δελοφοῖς σὺνοί-
κων ἀτελέα εἶμεν, εἴ κα μὴ δοθῆ[ι] παρὰ
τᾶς πόλιος τῶν Δελοφῶν ἀτέλεια· καὶ εἴ
5 ΤΙΝΟΙΣ ἔμπροσθεν ὁ ἄτελεια γέγονε
μὴ δόντων τῶν πολιτᾶν, ὑποτελεῖς
εἶμεν, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ σὺνοικοί.

De praetore Timaeo cf. quae Pomtow Syll. l. c. not. 1 conguessit; videtur c. a. 240 munere functus esse. Ceterum suo iure Flacelière *BCH* LII 1928, 200 not. 3 monet plane incertum esse hoc decretum decretorum Delphicorum Syll.³ 481 A. B ansam dedisse, ut voluit Pomtow (Syll. l. c. not. 6).

175 Delphis. DECRETVM AETOLORVM DE ARTIFICIBVS BACCHIS IONICIS. Syll.³ 507. Contuli ectypum.
ἐπὶ Λυκῶ-

[ΠΟΥ ΣΤΡΑΤΑ]ΓΕΟΝΤΟΣ Τὸ ΤΕΤΑΡΤΟΝ ἔΔΟΞΕ [ΤΟΙΣ Αἰτωλοῖς· ἀπο]ΔΟΜΕΝ ΤΟΙΣ ΤΕΧΝΙΤΑΙΣ ΤᾶΝ
[ΤΕ Ἀσφάλεια]Ν ΚΑΙ ΤᾶΝ Ἀσυλίαν τοῖς ἐπ' Ἰωνίας καὶ Ἑλλησπ[ο]ντοῦ τοῖς ἐνεγραμ[μ]μένοις κα-
[θὼς καὶ τοῖς εἰς Ἴσθμόν (sic) καὶ Νεμέαν σὺνπ[ο]ρευομένοις].

Quia Lycopus eodem tempore atque archon Delph. ΠΑΤΡΩΝΔΑΣ(?) quarta praetura functus esse videtur, huius autem anno undecim hieromnemes Aetolorum fuerunt (Syll.³ 506, cf. Flacelière *BCH* LII 1928, 257 not. 4), sequitur, ut quarta Lycopi praetura prope ad annum archontis Ἡρύος (238/7) admovenda sit, quo anno totidem Aetolorum hieromnemes exstant (cf. Syll.³ 499). Ceterum cf. de hoc Lycopo I ad nr. 31z.

176 Delphis. FOEDVS INTER ATHENIENSES ET AETOLOS FACTVM. Pomtow *Klio* XV 7 nr. 36. Contuli ectypum.

(praecedit fragmentum decreti Atheniensium.)
vacat versus unus.

[A i] τ ω λ ὦ ν.
[ΣΤΡΑΤΑΓΕΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΔΕΙΝΟΣ ἔΔΟΞΕ ΤΟΙΣ Αἰτωλοῖς· ΔΕΧΕΣΘΑΙ ΤᾶΝ ΣΥΜΜΑΧΙΑΝ ΤᾶΝ [ΠΟΤΙ Ἀθηναίους, καθάπερ ἐπαγγέλ]-
[ΛΟΝΤΑΙ Οἱ Ἀθηναῖοι. ὅπως δὲ οἱ Ἀθηναῖοι μὴδ' ὅφ' ἐνὸς ἄδι]ΚΕΨΟΝΤΑΙ ΤῶΝ Αἰτωλῶν, καθὼς π[Α]ΡΑΚΑΛΕΟΝΤΙ Οἱ ΠΡΕΣΒΥΤΑΙ]
5 [- - - - - τοῖς Ἀθηναίοις καὶ τοῖς ἐν Ἀ]θηναῖς ΠΟΛΙΤΕΥΟΝΤΟΙΣ ΚΑΙ ΤᾶΝ ΝΙ - - - - -
[- - - - - εἶμεν δὲ καὶ Ἀσφάλειαν καὶ Ἀσυλίαν αὐτ]οῖς Πᾶσι τὰ ἀπ' Αἰτωλῶν καὶ τῶν ἐν Αἰτωλίαι πολιτευόντων]
[- - - - - ἐπιμελεῖσθαι καὶ ἀναπράσσειν τοῖς ἄδ[ικ]ηθέντοισι - - - - -]
[- - - - - ὥστε ποτὶ τοὺς Ἀθηναίους] τᾶν αὐτᾶν εἶμεν σὺμβολάν, ἃ καὶ ποὶ τοῦ[ς - - - - -]
vacat versus unus.
- - - - - Αἰ πολιτευομένων δίκας καταδικασ[μ]ένας - - - - -]
10 [- - - - - ἐξ Ἀθηνῶν· εἰ δὲ τίς κα ἄγει, μὴ τιτρήτ[ει]ν - - - - -]
[- - - - - ΖΑΜΙΑΝ ἄν κα οἱ σῦνεδρο]ι Δ[ο]κιμάζωντι, καὶ τοὺς νομογρά[φο]υς καταχωρ[ε]ῖαι]
vacat versus unus.
- - - - - Ν ἄνακειμέναν κύρ - - - - -
[- - - - - δ]πως μῆθεῖς - - - - -
15 - - - - - Γ - - - - - ΤΙ - - - - -

Suppl. Kla.; 4. 5. 9. 10 Pomtow || 4 fin. τᾶν Ν[ικ]αν Pomt. || 6 in. fort. τὸν δὲ ΣΤΡΑΤΑΓὸν ἀεὶ τὸν ἘΝΑΡΧΟΝ Kla. || 7 in. Δ]ε Pomt. || 7 med. litt. Ο Λ Α Ν Α confertae et in rasura, ut videtur; ἄν Pomt. per errorem. || 9 in. τῶν ἐν Αἰτωλίαι πολιτευομένων? Kla.; κ]αί Pomt. || 13 καὶ τᾶν ἄνακειμέναν κύρ[ω]σιν τοῦ φα[ν]ίσματος Pomt.

Pomtow titulum anno 200 propter litteraturam reiecto ad a. 219 rettulit, vix recte, quoniam tunc temporis Athenienses neutrius partes secuti sunt (cf. IG II² 1304 cum commentario). Id autem per se patet, cum litterarum formae alterius saec. III partis esse videantur, foedus demum post Athenas liberatas (228) ictum esse posse. Conicias Athenienses brevi post a. 228 Aetolis foedus obtulisse, siquidem alienato quaedam inter illos et Achaeos orta erat (cf. Niese II 289); certe amicitia cum Aetolis iuncta in tit. illo Attico IG II² 1304 commemoratur.

177 *Delphis*. AETOLORVM ARBITRIVM DE MELITAEENSIBVS ET XYNIENSIBVS. P. de la Coste-Messelière *BCH* XLIX 1925, 100 (cf. Syll.³ 546 A). Contuli ectypum.

[ΣΤΡΑΤΑΓΕΟ]ΝΤΟΣ ΠΑΝΤΑΛΕΩΝΟΣ ΤΟ ΠΕΜΠΤΟΝ, ΕΝ ΔΕ ΜΕΛΙ-
[ΤΕΙΑΙ ΑΡΧΟΝΤ]ΩΝ ΜΕΝΕΔΑΜΟΥ ΤΟΥ ΘΡΑΣΥΔΑΜΟΥ, ΠΟΛΕΜΙΔΑ
[ΤΟΥ]ΟΥ, ΦΕΙΔΩΝΟΣ ΤΟΥ ΕΥΚΡΑΤΕΟΣ, ΕΝ ΔΕ ΞΥΝΙΑΙΣ ΔΑ...
[... .]... ΤΟΥ ΨΥΜΜΑΧΟΥ, ΝΙΚΙΑ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΙΩΝΟΣ, ΦΙΛΛΙΔΑ [ΤΟΥ Ψ
5]... ΟΣ ΕΚΡ[ΙΝΑ]Ν ΟΙ ΔΙΚΑΣΤ[ΑΙ ΟΙ ΑΙΡΕΘΕΝ]Τ[Ε]Σ ΥΠΟ ΤΩΝ
[<ΤΩΝ> ΑΙΤΩΛ]ΩΝ ΤΩΝ' - - - - - ΑΙΙΙ...
... .]... ΓΑΓ... ΜΚ... .]... ΠΕΛΛΑΝΕ[Υ]Σ,
... .]... Π... .]... Θεοδότου Α[.]-
[... .]... ΟΡΙΑ ΕΙΜΕΝ ΞΥΝΙΑ[ΙΟΥ]Σ [Κ]ΑΙ ΜΕΛΙΤΑΙΕΥΣΙ ΤΑΣ ΧΩ-
10 [ΡΑΣ, ΑΣ ΠΕΡΙΑΓ]ΚΑΝΤΟ ΟΙ ΜΕΛΙΤΑΙΕΙΣ· ΑΠΟ ΤΟΥ ΊΕΡΟΥ ΤΟΥ [.-]
[... .]... ΚΑΤ Τ]ΑΝ ΝΑΠΑΝ ΕΝ ΤΑΝ ΠΑΓΑΝ ΤΟΥ ΧΑΡΑΔ[Ρ]ΟΥ ΚΑ[Ι]
[ΕΚ ΤΑΣ ΠΑΓΑΣ Ε]Ν Τ[Ο Ν]ΕΜΟΣ ΤΟ ΠΟΤΙ ΤΑΙ ΣΤΡΟΒΕΙΑΙ· Ε[Κ] ΤΟΥ ΝΕ[Με]-
[ΟΣ ΕΝ ΤΑΝ ΟΔΩ]Ν ΤΑΝ [Α]ΜΑΞΙΤΩΝ· ΕΚ ΤΑΣ ΟΔΟΥ ΕΝ ΤΑΝ ΟΡΙΑΝ·
[ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΩ]Ν ΟΡΙΩΝ ΤΩΝ ΊΡΙΝΕΙΩΝ ΕΝ ΤΟ ΝΕΜΟΣ ΤΟ ΑΙΝΝΑ[Ι]ΩΝ·
15 [ΕΚ ΤΟΥ ΝΕΜΕΟΥ] Τ[Ο] Ψ ΑΙΝΝΑΙΟΥ ΕΝ ΤΟΜ ΠΟΤΑΜΩΝ ΤΟΝ ΧΑΡ[Α]-
[ΔΡΟΝ· ΕΚ ΤΟΥ Χ]ΑΡΑΔΡΟΥ ΕΝ ΤΟ ΧΩΜΑ· ΕΚ ΤΟΥ ΧΩΜΑΤΟΣ ΕΝ
[ΤΑΜ ΠΑΓΑΝ? Σ]ΚΥ[Ρ]ΑΝ[Ι]ΔΑ ΚΑΛΟΥΜΕΝΑΝ· ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΛΥΚΙΣ-
[ΚΟΣ]... ΛΥΚΙΣΚΟΣ ΣΚΟΡΠΙΩΝΟΣ, ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ ΒΙΤΤΟΥ, ΔΑ-
... .]... ΝΙΚΟΥ, ΔΙΚΩΝ ΠΟΛΥΧΑΡΜΟΥ, ΔΙΚΑΙΑΡΧΟΣ ΚΡΙΝΟ-
20 [ΛΑΟΥ,]... ΛΑΜΙΟΥ, ΝΙΚΟΜΑΧΟΣ ΜΑΧΩΝΟΣ ΘΕΡΜΙΟΥ· ΕΥ-
... .]... ΙΩΝ, ΞΕΝΝΙΑΣ, Α[Υ]ΚΙΣΚΟΣ ΕΙΔΑΙΟΙ· ΛΟΧΑΓΟΣ Ν[.]-
[- - - - - ΜΕΛ]ΙΤΑΙΕΙΣ ΚΑ[Ι] ΠΗΡΕΟΙΣ ΕΚ[ΡΙΝ]ΑΝ ΚΤΛ. (cf. nr. 188).

Suppl. Pomtow et Coste ||
2 fin. ΠΟΛΕΙΜΙΔΑ Jouguet (Bour-
guet, Coste) improbane ectypo:
ΠΟΛΕΙΜΙΤΑ praefert Pomtow coll.
IG IX 2, 75₂₆. || 5 in. οϋτ]ωσ(?)
Coste; repugnant ectypum. || 6 in.
suppl. Κλα.; [Αίτωλ]ών Pomt.
spatio brevius, [Αίτωλ]ών ΩΝ
Coste longius || 6 med. post τών
praebet A Bourguet, Π Pomt. ||
7 fin. Pomtow, ΠΕΛΛΑΝΕΙΣ Coste ||
8/9 Π[ΕΛΛΑΝΕΙΣ? ΦΙΛΩ]Τ[Α]Σ ΘΕΟ-
ΔΟΤΟΥ Α[ΠΕΡΑΝΤ]Ο[Σ] Pomt., cf.
ad nr. 166 || 9 in. ante Ν vesti-
gium litterae Α exstare adnotat
Coste, in ectypo nihil dispici-
tur. || 10 in. post ἄσ addunt ἄμε
Pomt. Coste; del. Κλα. probante
spatio || 10/11 Α[ΠΟΛΛΩ]ΝΟΣ? Coste
|| 11 med. ΤΑΝ Π (N ex M cor-
rectum) || 12 fin. EN || 17/18 recte
distinguit Κλα. || 18/19 Δ[Ι]ΚΩΝ?]
Coste || 21 in. - - - ΙΩΝ, Ε[Ρ]ΗΝΙΑΣ
Coste improbane ectypo.

V. 1 Quintam praeturae Pantaleonis (eadem exstat nr. 31 s) Pomtow (Syll.³ 546 A not. 1) a. 213 vel a. 216—14 attribuerat. Cum vero nunc constet (cf. *Klio* XVII 197) titulum supra positum non eiusdem anni esse atque arbitrium de Melitaeensibus et Perensibus (nr. 188), sed paulo ante esse factum, hoc autem arbitrium ipsum brevi ante a. 212 ponendum sit (cf. ad nr. 188), apparet quintam Pantaleonis praeturae rectius ad a. 216—14 revocandam esse i. e. ad a. 214/3, quia a. 216/5 et 215/4 non iam vacant (cf. ad nr. 29, et nr. 2), atque quartam ad a. fere 222. 13 ἄ ὄρια est confinium Μελιταιέων, Ξυνιαίων, Ίρινείων. Wilamowitz. 19/20 Κρινόλαος Θέρμιος· idem fortasse hieronymemo ἄ. Καλλικλέος = a. 261/0 vel 256/5 (Syll.³ 422, cf. Flacelière *BCH* LII 1928, 200). 20 Μάχων Θέρμιος· idem (nisi Μάχων Ναυπάκτιος, cf. ad nr. 17₁₁₉) fortasse hieronymemo ἄ. Πλαίστωνος = a. 265/4 (*SGDI* 2514). 21 Λυκίκος Είδαίος· huius nepos Λυκίκος Είδαίος, βεβαιωτήρ manumissionis e. a. 170—150 (nr. 105₃). Ad ethnicum cf. nr. 107₅. — Ceterum vide commentarios *BCH* l. c. et Syll.³ 546 A.

178 *Delphis*. AETOLORVM DECRETVM DE VAXIORVM EPISTVLA PERSCRIBENDA. Syll.³ 622 A.

[ΣΤΡΑΤΑΓΕΟΝΤΟΣ ΤΩΝ ΑΙΤΩΛΩΝ - - - - -],
[ΠΠΑΡΧΕΟΝΤΟΣ - - - - - ΓΡΑΜΜΑ]-
[ΤΕΥΟΝΤΟΣ Δ]Ε ΒΟΥΛΑΣ [.]Α[.]Δ[- - - - - ΑΙΤΩΛΩΝ ΔΕ ΓΡΑΜ]-
[Μ]ΑΤΕΥΟΝΤΟΣ ΦΙΛΩΝΟΣ ΤΟΥ ΑΠ[- - - - - ΕΔΟΞΕ]
5 [Τ]ΟΙΣ ΑΙΤΩΛΟΙΣ· Τ[Α]Ν Ε[ΠΙ]ΣΤΟΛ[Α]Ν ΤΑΝ ΠΑΡΑ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ
[Π]ΟΛΙΟΙΣ ΤΩΝ ΟΑΞΙΩΝ ΠΟΤΙ ΤΟ ΚΟΙΝΩΝ [ΤΩΝ ΑΙΤΩΛΩΝ ΠΕΡΙ ΊΠΙΚΛΕ]-
[ΟΥ, ΟΣ ΕΣΤΙ ΜΕΝ ΟΑΞΙΟΣ, ΚΑΤ[Ο]ΙΚΕΙ ΔΕ [ΕΝ ΑΜΦΙ]ΣΣΑΙ, ΑΝΑΓΡΑΥΑΙ]
ΕΝ ΤΕ ΔΕΛΦΟΙΣ ΚΑΙ ΕΝ ΘΕΡΜΩΙ - - - - -
ΤΑΝ ΑΝΑΓΡΑΦΑΝ ΔΟΜΕΝ ΊΠΙΚΛΕ - - - - -
10 ΠΕΡΙ ΤΑΣ ΑΝΑΓΡΑΦΑΣ ΠΟΙΗΣΑΣΘΑΙ ΕΝΝΟ - - - - -

sequitur epistula Vaxiorum (Syll.³ 622 B).

Supplementa in Sylloga prolata hic illic leviter mutavi (5 alterum τάν et 7 ἀναγράψαι [ἀναθέμεν Pomt.] iam recte Nikitsky). At vs. 8—10 supplere dubito, cum ne de lectione quidem constet. Suppl., ut alios omitam, Nikitsky [κ]α[ι] [ἐ]ν] Ἀμφίσσαι, τόπον? Δέ ἐν τ]τ]άν ἀναγραφὰν δόμεν Ἂπι- κλε[ι] Ἐράτωνος καὶ ἐπιμέλειαν | περὶ τὰς ἀναγραφὰς ποιή- σθαι ἐν πό[λ]ι μους ἀρχοντας?, Pomtow τ]τ]ὴν [γρ]α[μ]ματῆα φίλων, κα[ι] τ]τ]άν ἀναγραφὰν δόμεν Ἂπι κλε[ι]· τ]τ]άν δὲ ἐπιμέλειαν τ]τ]άν (vel τ]τ]άν δὲ ἄφον τ]τ]άν; 'utrum QN an AN in lapide fuerit.

diudicari non potuit') περὶ τὰς ἀναγραφὰς ποιήσασθαι ἐν νο[μ]ίμωι ἐκκλησί]α]. Quae omnia displicent; equidem exspectaverim τ]τ]ὸ [Δέ] ἄ[ν]άλωμα τὸ γενόμενον ἐν τ]τ]άν ἀνα- γραφὰν δόμεν Ἂπι κλε[ι]· τ]τ]άν δὲ ἐπιμέλειαν τ]τ]άν περὶ τὰς ἀναγραφὰς ποιήσασθαι [magistratum vel magistratus quosdam].

'Aetas non constat; scriptura convenit annis 200—170.' Intercedebat inter Aetolos et Vaxios ardua necessitudo, de qua vide ad nr. 193. De duobus scribis cf. ad nr. 69₃.

179 *Delphis*. AETOLI EVMENEM II FRATRESQVE HONORANT, LVDS NICEPHORIA ACCIPIVNT, ASYLIAM FANO MINERVAE PERGAMENO TRIBVVNT. Syll.³ 629. Contuli ectypum.

H. N. A. 85

[θ ε] δ σ. [τ υ] χ α.
 [ἔδοξε τοῖς] Αἰτωλοῖς· [ἐπ]εὶ βασιλεὺς Εὐμένης ὑπάρχων φίλος καὶ σύμμαχος διὰ προγόνων τὰν οὔσα[ν ἐκ πα]-
 [λαίων χρόνων ἐ]γύνοισαν ἐμ παντὶ κ'υαίρω φανερόσ γίνεται συναΐξων, καὶ πολλὰς καὶ μεγάλας ἀποδείξει[ς]
 [πεποίηται τ]ᾶς ἐν τῷ ἔθνος εὐνοίας καὶ τοὺς ἄλλοὺς Ἑλληνας, ἀεὶ τὰ συμφέροντα διαπρασσόμεν[ο]ς,
 [σπουδᾶς καὶ] φιλοτιμίας οὐθέν ἐνλείπων, γεγονότων τε αὐτοῖ πολλῶν καὶ μεγάλων εὐαμερημ[ά]των]
 5 [κατὰ τοὺς προλέμοὺς ἐπαυσηκῶς τὰμ βασιλείαν καὶ ἐν τὰν καλλίσταν διάθεσιν ἄνηκῶς κέκρικε
 [συντελεῖν] ἄγωνας καὶ θυσίας τᾷ Ἀθάναί τᾷ Νικαφόρῳ μετὰ τῶν ἀδελφῶν καὶ τοῦ δάμοῦ τῶν
 [Περγαμηνῶ]ν, περὶ πλείστου ποιοῦμενος τὰν ποτὶ τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν, παρακαλεῖ [Δ]ε καὶ το[υ]ς
 [Αἰτωλοὺς ἐ]ξαπ[ε]σταλκῶς θεωροὺς Πέρσαν, Θεόλυτον, Κτήσιππον ἄποδείξασθαι τοὺς ἄγωνας
 10 [τῶν Νικαφορίων στεφανίτας, τὸμ μὲν μουσικὸν ἰσοπύθιον, τὸν δὲ γυμνικὸν καὶ ἵππικὸν ἰσολύμπιον,
 [καὶ ὡσαύτ]ως ἄσυλον τὸ τέμενος τὰς Ἀθᾶνας τὰς Νικαφόρου, δεδόχθαι τοῖς Αἰτωλοῖς· [ἐπ]αινέσαι
 [μὲν βασιλέ]α Εὐμένη καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ Ἀτταλον, Φιλέταιρον, Ἀθήναιον καὶ βασιλίσσαν
 [Ἀπολλωνίδα] τὰμ ματέρα αὐτῶν καὶ τὸν δάμον τῶν Περγαμηνῶν ἐπὶ τᾷ ποτὶ τοὺς [θεοῦ]ς εὐσέβει[αι]
 [καὶ στεφανῶ]σαι ἕκαστον αὐτῶν εἰκόνη χρυσεῖα, τὸμ μὲν βασιλέα ἐφ' ἵππου, τοὺς δὲ [ἀδελφοὺς πεζικαί],
 15 [ἀρετὰς ἐνεκε]ν καὶ εὐνοίας τὰς εἰς τοὺς θεοὺς. ἀποδεδέχθαι δὲ καὶ τοὺς ἄγωνας τῶν Νικαφορίων οὔς].
 [συντελεῖν] βασιλῆος Εὐμένης [σ]τεφανίτας, τὸμ μὲν μουσικὸν ἰσοπύθιον, τὸν δὲ γυμνικὸν [καὶ ἵππικὸν] ἰσολύμπιον].
 [εἶμεν δὲ] κα[ὶ] τοῖς νικεόντοισ τῶν Αἰτωλῶν τὰς τιμὰς καὶ τὰ λοιπὰ πάντα τὰ ἐν τ[ο]ῦς νόμοις περὶ τε τῶν
 [Πυθίων καὶ Ὀλυμπίων <τὰ> κατακεχωρισμένα καὶ καθάπερ ὁ βασιλεὺς Εὐμένης ἀνα[δεικνύει] τὸ τέμ[ε]νος
 20 [τὰς Ἀθᾶ]νας τὰς Νικαφόρου τὸ ποτὶ Περγάμῳ ἄσυλον, καθὼς κα ὀρίξῃ, συναποδεδέχθαι τοὺς Αἰτω[λο]ῦς
 [ἄσυλον] εἶμεν αὐτὸ τὰ ἀπ' Αἰτωλῶν καὶ τῶν ἐν Αἰτωλίαι κατοικούντων καὶ μηθένα ἄγειν μηδὲ ρυσιάζειν
 [μηθὰμ ἐ]ν τῶν ὀρίων· εἰ δὲ τίς κα ἄγῃ ἢ ρυσιάζῃ ἢ ἀποβιάξαιτο ἢ διεγγάσῃ, ἰπιδίκον εἶμεν ἐν τοῖ[ς]
 [συνέδρ]οις τῷ ἀδικηθέντι καὶ ἄλλω τῷ θέλοντι ἐν ταῖς ἐκ ποτιστάσιος δίκαις. ἀποστέλλειν δ[ε]
 [θεωρ]οὺς ἐν Πέργῳ, ἐπε[ὶ] κα ἂ θυσία καθήκη τᾷ Ἀθάναί τᾷ Νικαφόρῳ· τὰς δὲ ἐκπομπὰς ἐπι-
 25 [με]λεῖσθαι τὸν στρατᾶρον ἀεὶ τὸν ἔναρχον. τοῖς δὲ θεωροῖς τοῖς ἐπαγγελλόντοισ τοὺς ἄγωνας
 [τῶν Ν]ικαφορίων καταστᾶσαι τὰς πόλεις ἐκάστας θεωροδόκους τῶν ἰδίων πολιτᾶν καὶ ἀνε-
 [γκέ]ν τοὺς ἄρχοντας τοὺς ἀπὸ τῶν πολιῶν τῷ στρατᾶ[ρ]ῳ Προξένῳ ἐν τὰ Πύθια· διδομέν δ[ε]
 [ἐκέχει]ρον καὶ ξένια, ὅσα καὶ τοῖς τὰ Ὀλύμπια ἐπαγγελλόντοισ θεωροῖς δίδονται. ὅπως δὲ καὶ ἐ[ν]
 [τοὺς νό]μοις καταχωρισθῆ ἕ τε ἀποδοχὰ τῶν ἄγωνων καὶ τοῦ ἱεροῦ ἢ ἄσυλία καὶ ἢ τῶν θε[ο]ωροδ[ό]κων
 [κατάστ]ασις καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἐν τῷ νόμῳ κατακεχωρισμένα, ἐπιμέλειαν ποιήσασθαι τὸν στρατᾶ[ρ]ῳ
 30 [Πρόξενον] καὶ τοὺς ἄλλοὺς ἄρχοντας. ἐπαινέσαι δὲ καὶ τοὺς θεωροὺς Πέρσαν Διοῖον Νυκίου Συρακόσιον,
 [Θεόλυτον] Ἀρίστωνος Αἰγινάταν, Κτήσιππον Δαματρίου Περγαμηνὸν καὶ εἶμεν αὐτοὺς προξένους
 [καὶ εὐεργέτ]ας τῶν Αἰτωλῶν. ἔγγυος τᾶν προξενίᾳ[ν] ὁ γρ[αμματ]εύς. ἀναγράψαι δὲ καὶ τὸ γάφ[ι]σμα
 [τόδε ἐν στ]ῆλαις λιθίνας δύο καὶ ἀναθεῖμεν τὰν μίαν ἐν Ἑρμόν[ῳ], τὰν δὲ ἐν Δελφοῦς· τὸ δὲ γενόμεν[ον]
 [ἀνάλωμα] δόμεν τὸν ταμίαν τὰς κω... κ[.]λ[.]λ[.]ρ[.]ε... c... c... αται δὲ τὸν γραμματῆ τῶν
 - - - - - ἰαν.

Supplementa priorum editorum hic illic mutavi spatiorum ratione diligentius habita, quae singula adnotare super-
 sedeo. || 3 in. πεποιηται Holleaux per epistulam || 3 in voce ἐν N ex M correctum || 6 in. κατὰ Wilhelm *GGd* 1900, 104
 [Holleaux] || 16 fin. suppl. *Kla. coll. Syll.*³ 390₄₀. 562₃₅; item etiam Holleaux. || 25 med. lectionem priorum edd. τῷ
 στρατᾶ[ρ]ῳ [ἢ] προξένῳ scite corr. L. Robert per epistulam probante ectypo. || 34 in. συνέδρων Pomtow, ἰαν ad
 nomen scribae referens.

Praeter commentarium Syllogae cf. J. Partsch *Griech. Bürgerschaftsrecht* 291 et A. Wilhelm *Jahresh.* XIV 1911, 197. Ad
 statum equestrem Eumeni decretam vide nr. 183. — Proxenus praetor a. 183/2 (Gillischewski 58). Tempus tituli est
 ver 182 a. Chr. [L. Robert].

180 *Delphis*. MONVMENTVM DELPHICVM AETOLORVM. *FdD* II 3, 312.

[τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν ἀπὸ Ἀκαρνήνων τῷ Ἀπόλλωνι ἀ]νέθηκ[ε] στραταγέοντος - - - - - ἱππαρχέοντος]
 [. . . ὁ . . . , ἐπιλεκταρχέοντων Ἀγελάου, Πολε[μ]άρχου, [Ἀλεξ]άνδρου, C - - - - - ,
 [. . . ὁ . . . , γραμματέοντος Πο[λ]εμάρχου, τα[μ]ιεύοντων] Καλλι[στ]ράτου, - - - - -].

Suppl. Courby l. c. || 1 fin. addidi hipparchum, qui ni-
 mirum nominatus fuit, atque revera sic numerus septem
 ἐπιλεκταρχέοντων efficitur, qui etiam nr. 3A invenitur ||
 3 med. ταμειούτος Courby, correxi coll. nr. 3A₄₀.

Agitur videlicet de monumento a Paus. X 16, 6 com-
 memorato: στρατηγῶν δὲ εἰκόνας καὶ ἀπόλλωνά τε καὶ Ἀρ-

τεμιν τὸ ἔθνος τὸ Αἰτωλικὸν ἀπέστειλαν καταστρεψάμενοι
 τοὺς ὁμοῦς σφίσιν Ἀκαρνήνας. Quod Aetolos Acarnanibus
 una cum Alexandro Epirota victis (c. a. 260, cf. *Klio* XXIV
 1930, 232) dedicasse probabile est. Consentit litteratura,
 quae priorem saec. III a. Chr. partem prodit (Courby l. c.;
 item Pomtow *Delphica* III 136).

if. Att. p. 85
181 Delphis. CHARIXENI AETOLI MONVMENTVM DELPHICVM. Syll.³ 515. Cf. imaginem delineatam apud E. Bourguet *Les ruines de Delphes* 165.

(in epistylito) ΧΑΡΙΞΕΝΟΣ ΚΥΔΡΙΩΝΟΣ ΑΙΤΩΛΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙ.
 (in stylobata) [ΧΑ]ΡΙΞΕ[ΝΟΣ] [ΚΥΔΡΙΩΝΟΣ] ΑΙΤ[ΩΛΟΣ] ΑΠ[ΟΛΛΩΝΙ].
 CΩΝΙΚΟΣ ΑΝΑΞΙΩΝΟΣ ΑΙΤΩΛΟΣ ΕΠΟΙΗΣΕ].

V. 3 ΑΝΑΙΞΩΝΟΞ imago, corr. Pomtow.

Idem Charixenus Cydrionis I. honoratur ab Atheniensibus titulo *BCH LI* 1927. 349. de cuius aetate non con-

stat. Sed quod litterae monumenti Delphici medium saec. III a. Chr. indicant (sic suo iure Flacelière *BCH l. c.* contra Pomtowium, qui de annis fere 235—190 cogitavit), probabiliter Flacelière sumit Charixenum Cydrionis f. eundem esse atque praetorem Charixenum. qui a. 255/4 de Soteriis instaurandis legationem ad Athenienses miserat (Syll.³ 408), ideoque ab his honoratus esse. De anno huius praeturae atque de duobus praetoribus cognominibus distinguendis cf. ad nr. 5 et 18₁₈. Ad monumentum ipsum vide Bourguet l. c. 164.

182 Delphis. MVLIERIS AETOLICAE MONVMENTVM DELPHICVM. *FdD* II 3, 292.

a [Η ΔΕΙΝΑ ΤΟΥ ΔΕΙΝΟΣ] ΑΙΤΩΛΙΣ ΤΩΜ ΠΑΤΕΡΑ ΚΑΙ ΤΑΜ ΜΑΤΕΡΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΑΠ[ΟΛΛΩΝΙ].
 b in eodem monumento, a dextra ut videtur: ΑΝΤΟΧΟΣ ΤΑ[- - - - - ΚΑΙ ΤΩ]Ν ΥΙΩΝ ΑΠΟΛΛΩΝΙ.
 [Ὁ ΔΕΙΝΑ ΚΑΙ Ὁ ΔΕΙΝΑ ΕΠ]ΟΙΗΣΑΝ.

L'écriture présente - - les mêmes caractères - - formes du IIIe siècle finissant; mais les dimensions des lettres et quelques différences dans les formes permettent de distinguer deux groupes' a. b (BCH L 1926, 109).

Porro magna quidem cum probabilitate ad Aetolos referenda sunt monumentum Aristacnetae Timolai f. (*FdD* II 3, 257) et monumentum Lyei (*Arch. Jahrb.* XXXVII 1922, 107 = S. E. G. III 384; cf. ad nr. 70), sed cum non ab omni parte constet (cf. *FdD* l. c. not. 3; E. Bourguet *Les ruines de Delphes* 148/9), ad haec delegasse satis habeo.

if. Att. p. 86
183 Delphis. EVMENIS II STATVA EQVESTRIS DELPHIS AB AETOLIS ERECTA. Syll.³ 628 (*FdD* II 3, 276). Contuli ectypum.

ΒΑΣΙΛΕΑ ΕΥΜΕΝΗ
 ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΤΤΑΛΟΥ
 Τὸ ΚΟΙΝὸν τῶν Αἰτωλῶν
 Ἄρετὰς ἕνεκεν καὶ εὐεργε-
 5 σίας τὰς ποτὶ τὸ ἔθνος.

Est scilicet statua a. 182 ab Aetolis constituta, de qua vide nr. 179₁₃. De toto monumento cf. Courby *FdD* l. c. 275.

'Prusias II ὁ ΚΥΝΗΓΟΣ (a. 182—149), socius Eumenis II in bello contra Pharnacem gesto, una cum Eumene Aetolorum amicissimo a. 182 vel paulo post hoc monumento honoratus esse videtur. Pilae duae erant simillimae, fere iuxta positae; cf. statuam Eumenis nr. 183.³ Pomtow. De monumento ipso cf. Pomtow *Delphica* III 108; Courby *FdD* II 3, 262.

if. Att. p. 86
184 Delphis. PRVSIAE II STATVA EQVESTRIS AB AETOLIS DELPHIS DEDICATA. Syll.³ 632 (*FdD* II 3, 264; cf. imaginem photographiicam l. c. III 4 tab. XI).

ΒΑΣΙΛΕΑ ΠΡΟΥΣΙΑΝ
 ΒΑΣΙΛΕΟΣ ΠΡΟΥΣΙΑ
 Τὸ ΚΟΙΝὸν τῶν Αἰτωλῶν
 Ἄρετὰς ἕνεκεν
 5 καὶ εὐεργεσίας
 τὰς εἰς αὐτούς.

185 Deli. DECRETVM AETOLORVM DE INCOLVMTATE DELIORVM. IG XI 4, 1050 (F. Durrbach *Choix d'inscr. de Délos* I 47 nr. 41).

if. Att. p. 86 ΔΘ[Γ]ΜΑ ΑΙΤΩΛΩΝ.

ΔΑΛΙ[ΟΙ]Σ ΕΙΜΕΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΝ ΤΑ₁vac.
 ΑΠ' ΑΙΤΩΛΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΡΩ[ΛΕΩ]Ν - -]

V. 3 ΑΝ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΕΥΟΝΤΩΝ ΕΝ ΑΙΤΩΛΙΑΙ? Kla. — Annus tituli est a. 250 (I. G.).

186 Magnesiae ad Maecandrum. DECRETVM CALYDONIORVM DE LEVCOPHRYENIS. *Inscr. Magn.* 28. Cf. A. Wilhelm *Jahresh.* IV 1901 *Beibl.* 25; H. Swoboda *Klio* XI 1911, 450.

[- - - - - ὅς Αἰ]-
 ΤΩΛΟΙ ἄγοντι, Μάγνητας [τοὺς ἀπὸ Μαιάν]δρο[γ - - - - -]
 προέσεων καὶ εὐεργετῶν· ὅπως οὖν τὰ δεδ[ο]γμέν[α] κύρια ἢ ἐν]
 τὸμ πάντα χρόνον, τοὺς νομο[γράφο]υς τὰς πόλ[ι]ος καταχωρεῖται]
 5 τόδε τὸ γράμμα ἐν τοὺς νόμοις. θεαροδόκος ἀπέ[θη] Δαμόκριτος
 στρατάγου. ἀναγραφάντω δὲ καὶ ἐν τὸ ἱερὸν τὰς ἀρ[έ]μιτος λαφ[ρ]ι-
 ας, ἧ οἱ κτιστὰι τὰς πόλιος, ἐπὶ τὰς βάσιος, αἰ ἄ Ἄρτεμις - - - - -
 κατὰ τὰ αὐτὰ δὲ εὐφραίναντο·
 ΠΛΕΥΡΩΝΙΟΙ 15 Ἀμβρακῖται Σκα[ρ]φεῖς
 10 Τριχόνιοι Ἀργεῖοι οἱ Ἀμαίλοχοι Κλα[λ]ιεῖς
 Ἄρσινοεῖς Στράτιοι Φυ[κ]χεῖς
 Ἀμεισεῖς Ναυπάκτιοι Ὑπα[τ]αῖοι
 Πολιεῖς Ἡρακλεῶται 25 Θρο[ν]ιεῖς
 Φυτῖεῖς 20 Λαμῖεῖς Ἀ[ν]τικυρεῖς?]

Suppl. Kern || 1 fin. ὅς Kla. || 3 fin. κύρια ἢ vel διαμένῃ Wilhelm, φανερά ἢ Kern || 4 fin. Wilhelm, ἀναγράφαι Kern || 5 fin. Kla. coll. nr. 31₃₁ || 6 fin. τὰς A. Kern, propter spatium del. Kla.

Aetas tituli est a. 206 vel 205 (Swoboda l. c. 452). — V. 5 Δαμόκριτος στρατάγου· est praetor Damocritus Stratagi f. Calydonius (τὸ α' = 200/199), de quo cf. ad nr. 31₆₁. 13 Πολιεῖς· cf. Syll.³ 598 not. 16. 14 Φυτῖεῖς· cf. ad nr. 24., 22 Κλαλλιεῖς· cf. ad nr. 13₃₇.

if. Att. p. 86
 199. " "
 200 " "
 201 " "
 202 " "
 203 " 87
 204 " "
 205 " "

187 *Magnesiae ad Maeandrum*. AETOLI SOSICLEM ET ARISTODAMVM MAGNETAS HONORANT. *Inscr. Magn.* 91 c.d (Syll.³ 598 D. E). Cf. A. Wilhelm *Jahresh.* IV 1901 *Beibl.* 32. Contuli lapidem.

[Π] ΑΡΑ ΤΟΨ ΚΟΙΝΟΨ ΤΩΝ ΑΙ[ΤΩΛΩΝ].
 [ΣΤΡΑΤ]ΑΓΕΟΝΤΟΣ ΘΕΑ ΤΡΙΧΟΝΙΟΥ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ, ΘΕΡΜΙΚ[ΟΙΣ, ΙΠΠΑΡΧΕ]-
 [ΟΝΤΟ]Σ ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ ΤΡΙΧΟΝΙΟΥ, ὁ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΩΝ ΤΟΙΣ [ΑΙΤΩΛΟΙΣ - -]
 [... Ὑ]ΠΑΤΑΙΟΥ, ΜΙΚΚΥΛΙΩΝΟΣ ΦΥΣΚΕΟΨ ὁ ὅτι ἐπεὶ ΣΩΣΙΚΛ[Η]Σ ΚΑΙ ἈΡΙΣΤΟΔΑ-
 5 [ΜΟΣ ΟΙ] ΔΙΟΚΛΕΙΟΥΣ ΜΑΓΝΗΤΕΣ ΑΠΟ ΜΑΙΑΝΔΡΟΥ ΤΑΝ ΠΑΣΑΝ ΣΠΟΥΔΑΝ ΚΑΙ ΦΙ-
 [ΛΟΤΙΜ]ΑΝ ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΟΙ ΔΙΑΤΕΛΕΟΝΤ[Ι] ΚΟΙΝΑΙ ΤΕ ΤΩΙ ἔΘΝΕΙ ΤΩ[Ν ΑΙΤΩΛΩΝ ΚΑΙ]
 [ΚΑΤ' Ἰ]ΔΙΑΝ ΤΟΙΣ ἈΦΙΚΝΕΙΜΕΝΟΙΣ ἘΝ ΤΑΝ ΠΟΛΙΝ ΑΥΤΩΝ ΦΑΝΕΡ[ΑΝ ΠΟΙΕΙΜΕΝΟΙ]
 [ΤΑΝ] ἸΔΙΑΝ ΠΡΟΑΪΡΕΣΙΝ, ΚΑΘΩΨ ἈΠΕΜΑΡΤΥΡΕΙΤΟ ΑΥΤΟΙΣ, ὁ ὅτι ΔΕ[Δ]ΟΧΘΑΙ ΤΟΙΣ
 [ΑΙΤΩΛ]ΟΙΣ ὁ ἔπαινεσθαι ΣΩΣΙΚΛΕΑ ΚΑΙ ἈΡΙΣΤΟΔΑΜΟΝ ΜΑΓ[ΝΗΤΑΣ ΕΠΙ ΤΑΙ]
 10 [ΠΡΟΑΪ]ΡΕΣΙ, ἂν ἔΧΟΝΤΙ ΠΟΤΙ ΤΟ Κ[ΟΙ]ΝΟΝ ΤΩΝ ΑΙΤΩΛΩΝ, ὁ ΚΑΙ ΔΕ[Δ]ΟΧΘΑΙ ΑΥΤΟΙΣ
 [ΠΑΡΑ] ΤΟΨ ἔΘΝΕΟΨ ὁ ΠΡΟΣΕΝΙΑΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΝ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟ[ΜΟΝ. ἔ]ΓΓΥΟΨ
 . . . ΤΑΨ ὁ ΔΡΑΚΩΝΟΨ ὁ ΠΟΛΙΕΨ.
 ΠΑΡΑ ΤΟΨ ΣΤΡΑΤΗΓΟΨ ΤΩΝ ΑΙΤ[ΩΛΩΝ].
 [ΔΙΚΑ]ΙΑΡΧΟΨ ὁ ΜΑΓΝ[Η]ΤΩΝ ΤΑΙ ΒΟΥΛΑΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΑΜΩΙ ΧΑΪΡΕΙΝ· [ΣΩΣΙΚΛΗ]Σ ὁ
 15 [ΑΠ]ΟΣΤΑΛΕΨ ΠΑΡ' ὙΜΩΝ ἸΕΡΟΜΝΑΜΩΝ ΤΑΙ ΤΕ ἘΝΔΑΜΑΪ ΚΕ[ΧΡΗΜΕΝΟ]Σ ἘΨ-
 [ΤΙ ΚΑ]ΛΩΨ ΚΑΙ ΕΨΧΗΜΟΝΩΨ ὁ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΑΨ ΘΥΣΙΑΨ ΣΥΝ[ΕΤΕΛΕ]ΣΕΝ
 [ΤΟΙΣ ΘΕ]ΟΙΣ, ὡΨ ΠΟΘΗΚΟΝ ἮΝ, ΤΑ ΤΕ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ἈΓΩΝΑ ΤΩΝ ΠΥΘΙΩΝ [ΜΕΤΑ ΤΩΝ]
 . . . ΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ἈΓΩΝΟΒΕΤΑΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝΙΕΡΟΜΝΑΜΩΝ Κ[ΑΛΩ]Ψ ΔΙΩΙ-
 [ΚΗΣΕΝ]. ὁΘΕΝ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΝΕΔΡΟΙ ἘΤΙΜΑΣΑΝ ΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΟΙ ἈΜΦΙΚΤ[Ι]ΟΝΕΨ ΚΑΙ Ἄ]-
 20 [ΜΕ]Σ ἘΚΡ[Ι]ΝΟΜΕΨ ὙΜΙΝ ΓΡΑΪΑΙ ΠΕΡΙ ΑΥΤΟΨ. ΕΨ ὅΤΗ ΠΟΙΗΣΕΤΕ [Τ]ΙΟΝ [ΤΕ ἈΝΔΡΑ]
 . . . ΤΑΨ ΚΑΙ ΤΑΨ ΔΕΔΟΜΕΝΑΨ ΑΥΤΩΙ ΤΙΜΑΨ ΕΨΝΩΨ ἈΠΟΔΕΞΑ[ΜΕΝΟΙ. ἔ]ΡΡΩ]-
 [ΣΕ].
 vac.

Suppl. Kern || 3 fin. Weinreich (cf. ad nr. 69₃), *συνέδροιοι* Kern || 5/6 *φιλοτιμίαν* Wilhelm || 6 med. *διατελέοντι* em. idem; comprob. lapis, qui tamen habet *ΔΙΑΤΕΛΕΟΝΤΟ* || 7 fin. idem || 8/9 τοῖς | Αἰτωλοῖς Kla. propter spatia || 10 in. [προαῖρ]εσει idem ex eadem causa || 14 fin. Wilh. Pomt. || 15/16 Wilh. || 17—19 L. Robert per epistulam; 18 in. [ἐρεῖω]ν dubitanter idem || 20 in. ἐκρίνομε Wilh. || 20 fin. L. Robert || 21 in. An [φιλοφρόνω]ς? Kla.

V. 2 Altera praetura Thoantis Alexandri f. (cf. ad nr. 30_{1a}) incidit in a. 194/3 (Gillischewski 44); cf. etiam nr. 31 n. p. — Θερμικά habebantur autumno, Swoboda *Staatsaltert.* 356. Simul dies festos actos esse ex titulo SEG II 258_{38, 40} certiores sumus. 3 Νικάνδρος Τριχόνιος· sc. praetor τὸ ἄ' = 190/89 (Gillischewski 50). — De duobus scribis cf. ad nr. 69₃. 4 Μικκυλίω Φυσκεύς· habebat Delphis fundum et domum, e quibus a. 190 pulsus est (Syll.³ 610_{5, 56}). — De Sosicle et Aristodamo Magnetibus cf. Syll.³ 598 not. 3. Brevi post (a. 191/0?) Aetoli omnibus Magnetibus isopolitiam dederunt, cf. ad nr. 4d. 12 . . . ΤΑΨ ΔΡΑΚΩΝΟΨ ΠΟΛΙΕΨ· nimirum pertinet ad familiam Draconis Poliensis, de quo vide ad nr. 8₁₃. De ethnico (Locrorum Ozolarum) cf. Syll.³ 598 not. 16. 14 ΔικαίαρχοΨ· Frater praetoris Thoantis (v. 2); prima praetura functus est a. 195/4 (Gillischewski 42) i. e. anno ante secundam fratris. Epistula igitur (vs. 13sq.) data est ante decretum communis Aetolorum (vs. 13sq.).

188 *Meliteae*. AETOLORVM ARBITRIVM DE MELITAEENSIBVS ET PERENSIBVS. IG IX 2, 205 (Bleekmann *Gr. Inscr. z. gr. Staatenk.* 5; Syll.³ 546 B; Cauer-Schwyzler 388). Contuli ectypum.

ΜΕΛΙΤΑΙΕΟΙΨ ΚΑΙ ΠΗΡΕΙΟΙΨ ἔΚΡΙΝΑΝ ΟΙ ὙΠΟ ΤΩΝ ΑΙΤΩΛΩΝ ΑΪΡΘΕΝ-
 ΤΕΨ ΔΙΚΑΣΤΑΙ ΔΩΡΕΜΑΧΟΨ, ΠΟΛΕΜΑΪΟΨ, ἈΡΓΕΪΟΨ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΙΨ ΑΥΤΩΝ
 ΕΠΙΧΩΡΗΣΑΝΤΩΝ ἘΞ ὁΜΟΛΟΓΩΝ· ὅΡΙΑ ΜΕΝ ΕΪΜΕΝ ΤΑΨ ΧΩΡΑΨ ΜΕΛΙΤΑΙΕ-
 ΟΙΨ ΚΑΙ ΠΗΡΕΙΟΨ, ὡΨ ὁ ἈκμεΨς ἐμβάλλει ἘΝ ΤΟΝ ΕΨΡΩΠΟΝ, ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟΨ
 5 ἈκμεΨς ἘΝ ΤΑΝ ΠΑΓΑΝ ΤΟΨ ΓΑΛΛΙΟΥ, ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟΨ ΓΑΛΛΙΟΥ ἘΝ ΤΑΝ ΚΟΛΩ-
 ΝΑΝ, ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΑΨ ΚΟΛΩΝΑΨ ΕΠΙ ΤΟ ἙΡΜΑΪΟΝ ΕΠΙ ΤΑ ΕΨΡΥΝΙΑ, ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΩΝ Ε[Ψ]-
 ΡΥΝΙΩΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ἄκρων, ὡΨ ὙΔΩΡ ῥεῖ ἘΝ ΤΟΝ ΕΨΡΩΠΟΝ, ἘΚ ΤΟΨ ΕΨΡΩ-
 ΠΟΨ ἘΝ ΤΩΝ Ἑλιπῆ, Ἐκ ΤΟΨ ἙλιπέοΨ ἘΝ ΤΟ ΝΕΜΟΨ ΤΟ ἄΓΟΝ ἘΝ ΤΑΝ Ἀ[μπε]-
 10 ΛΟΝ, ΑΠΟ ΤΑΨ ἈμπέλοΨ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ἄκρων ΕΠΙ ΤΟ ὙΠΑΤΟΝ, ΑΠΟ
 ὁ ΤΟΨ ὙΠΑΤΟΥ ἘΝ ΤΩΝ Κερκινῆ, ΑΠΟ ΤΟΨ ΚερκινέοΨ ἘΝ
 ὁ ΤΑΝ ΜύνιΝ, ΑΠΟ ΤΑΨ ΜύνιοΨ ἘΝ ΤΟΝ ΕΨΡΩΠΟΝ, ΤΟΨ ΣκαπεταΪοΨ
 ΚΑΙ ΤΟΨ ΕΨΡΩΠΟΨ ἘΝ ΤΑΝ ΣΥΜΒΟΛΑΝ. ΤΑΝ ΔΕ ΔΑΜΟΨΙΑΝ ΧΩ-
 ΡΑΝ, ΤΟΥΨ ΤΕ ΚΑΡΑΝΑΨ ΚΑΙ ΤΑΝ ΦΥΛΙΑΔΩΝΑ, Μῆ ἈΠΟΔΟΧΘΩΝ ΜΕ-
 15 ΛΙΤΑΙΕΨ ὡΨΤΕ ΠΑΤΡΩΪΑΝ ἔΧΕΙΝ ΤΟΝ ΠΡΙΑΜΕΝΟΝ ΠΟΛΙΤΕΥΟΝΤΩ[Ν]
 ΠΗΡΕΩΝ ΜΕΤΑ ΜΕΛΙΤΑΙΕΩΝ, ἈΛΛΑ ΚΑΤ' ἈΝΠΑΛΟΝ ΜΙΣΘΟΥΝΤΩ ΚΑ-
 ΘΩΨ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟΤΕΡΟΝ. ΕΨ ΔΕ ΚΑ ἈΠΟΠΟΛΙΤΕΨΩΝΤΙ ΠΗΡΕΨ ΑΠΟ Μελ[ι]-
 20 ΤΑΕΩΝ, ΠΕΡΙ ΜΕΝ ΤΑΨ ΧΩΡΑΨ ὅΡΟΙΨ ΧΡΗΣΩΝ ΤΟΙΨ ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙΨ ΚΑΙ ἔ-
 ΧΟΝΤΕΨ ἈΠΟΠΟΡΕΨΕΨΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΑΝ ἕΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΔΑΝΕΙΑ ΣΥΝΑΠΟ-
 ΤΙΝΟΝΤΩ, ὅΨΑ ΚΑ Ἄ ΠΟΛΙΨ ὀφείλῃ, ΚΑΤΑ ΤΟ ἘΠΙΒΑΛΛΟΝ ΜΕΡΟΨ
 ΤΟΨ ΒΟΥΛΕΥΤῆ ΚΑΙ ἔμφερόντω τὰ ἔ[Ν] ΤΟΥΨ ΑΙΤΩΛΟΨ ΓΙΝΟΜΕ-
 ΝΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΑΝ. ἈΠΟΔΟΝΤΩΝ ΔΕ ΟΙ ΠΗΡΕΨ ΤΑΨ ΔΕΚΑΤΑΨ
 ΤΑΨ ΓΙΝΟΜΕΝΑΨ ΤΟΙΨ ΔΑΝΕΙΣΤΑΨ, ἄΨ ὀφείλοντι ἔτέων τριῶΝ, ἄ-

ΝΑΒΟΛΑΝ ΛΑΒΟΝΤΕΣ ΕΤΗ ΤΡΙΑ. ὅσα δὲ καὶ πρότερον ἐλάμβανον οἱ
 Πηρεῖς πᾶρ τὰς πόλιος κατ' ἐνιαυτὸν, τοῖς τε Ἀρχόντοις Ἀργυροῦ
 25 Μῆας τρεῖς καὶ Κάρυκι στατήρας δέκα καὶ εἰς τὸ ἔλαιον τοῖς νεανί-
 οῖς (!) στατήρας δέκα καὶ εἰς τὴν θυγίαν τῶν σωτηρίων στατήρας πέντε.
 καὶ νῦν λαμβανόντων, καὶ τὰ λοιπὰ ἐπιμελέσθω ἅ πόλις τῶν μελιτα-
 ῶν τῶν κοινῶν ἐμ Πηρεῖος καθὼς καὶ τὸ πρότερον. νόμοις δὲ χρῆσ-
 30 θων Πηρεῖς τοῖς αὐτοῖς καὶ μελιταεῖς. τὰς δὲ ἐν ἄγορανόμοις δίκας γινόμε-
 νας Πηρεῖος ποτὶ Πηρεῖς κατὰ τετράμηνον δικαζόντων ἐμ Πηρεῖος οἱ ἐγ με-
 λιταεῖς ἄγορανόμοι. ἀναγραφῆτω δὲ ταῦτα ἐν στάλας ἐν τε μελιταεῖαι
 καὶ ἐν Δελφοῖς καὶ ἐν Καλυδῶνι καὶ ἐν Θέρμοι. μάρτυρες· τὸ συνέδριον ἕ-
 35 παν τὸ ἐπὶ γραμματέος Λύκου καὶ οἱ προστάται τοῦ συνεδρίου [Πει]-
 θόλαος Σπάτιος, Δύσωπος Ἀπολλωνιεὺς καὶ ὁ γραμματεὺς [Λύ]-
 35 κος Ἐρυθραῖος καὶ ὁ ἱππάρχας Ἀλέξων Ἐρμάτιος, Πανταλέων [Πε]-
 τάλου Πλευρώσιος, Νικόστρατος Νικόστράτου Ναυπάκτιος,
 Δαμόξενος Θεοδώρου Ἡρακλεώτας.

Vs. 1—6 etiam Delphis servati infra nr. 177, cf. *BCH*
XLIX 1925, 101 || 5 in. Ἀκμάχος exemplar Delph. || 6 in.
 καὶ ante ἀπὸ τὰς K. om. exempl. Delph. || 33 fin. vel
 "Θρόλαος? Kern || 34 Δύσωπος lectio certa (ect.).

Tempus tituli paulo ante a. 212 statuendum est, cf.
 A. Wilhelm *Arch.-ep. Mitt.* XV 120, Stählin *Hell. Thessalien*
 166 not. 7; probabiliter a. 213/2 (cf. ad nr. 177₁). — V. 33
 Scribam Lycum eundem esse, qui v. 34 nominatur, atque
 ad synedrium pertinere demonstravi ad nr. 69₃. Num
 idem habendus sit praetor Lycus (nr. 190₁₀), ut voluit
 Pomtow *Klio* XV 13 (hoc dubitanter iam antea propo-
 suerat A. Wilhelm *Jahresh.* III 1900, 52 et *Εφ.* 1914, 87),
 incertum est. — προστάται τοῦ συνεδρίου nisi hic non

apparent; aliis locis semper bularchi nominantur (cf. ad
 nr. 6₁₀), semel (*IG* XII 2, 15₂₁) nomen πρόεδρος inventur.
 Recte his de rebus iudicasse videtur Swoboda *Staatsaltert.*
 361 cum not. 2. 34 Σπάτιος· ethnicum ignotum. —
 Ἀπολλωνιεὺς· cf. ad nr. 31₇₉. 35 Ἐρυθραῖος· cf. ad
 nr. 32₁₂. — Ἐρμάτιος· idem ethnicum ignotum *SGDI* 1843.
 — Πανταλέων Πετάλου Πλευρώσιος· est praetor Pan-
 taleon I, de quo vide ad nr. 31₁₄₄. 36 Νικόστρατος
 Νικόστράτου Ναυπάκτιος· cf. ad nr. 58. 37 Δαμόξενος
 Θεοδώρου Ἡρακλεώτας· idem scriba Aetolorum et ἔργως
 proxeniae a. 245—c. 236 nr. 25, ubi cf. ad vs. 4. — Ceterum
 vide de hoc titulo, qui haud parvi momenti ad cognos-
 scendas res foederis Aetolici est, commentarium Syllogae.

189 Mytilenis. DECRETVM AETOLORVM DE ASYLIA
 MYTILENAEORVM. *IG* XII 2, 15 (Michel 25; Cauet-
 Schwyzer 622). Cf. A. Wilhelm *Jahresh.* XIV 1911, 196.
 Contuli ectypum.

Supra inscriptionem est anaglyphum navis satis informe.

[Ἔ]δοξε τοῖς Αἰτωλοῖς· ποτὶ τοὺς Μυτιληναίους
 [τ]ῆν φιλίαν τῶν ὑπάρχουσιν διαφυλάσσειν καὶ μὴ[ε]-
 να ἄγειν Αἰτωλῶν μηδὲ τῶν ἐν Αἰτωλίαι πολιτεύον-
 των πρὸς Μυτιληναίους(!) μηδαμῶθεν ὀρμώμενον
 5 μῆτε ποτ' Ἀμφικτυονικὸν μῆτε ποτ' ἄλλο ἔγκλημα
 μῆθεν· εἰ δὲ τίς κα ρύσιζῆ ἢ ἄγῆ, τὰ μὲν ἐφανέα ἀν[α]-
 πράσσειν τὸν στράταγον αἰεὶ τὸν ἐναρχον ὄντα
 καὶ ἀποδιδομένον τοῖς Μυτιληναίοις, τῶν δὲ ἀφανέων
 καταδικάζοντας τοὺς συνέδρους κατὰ τῶν ἄγόν-
 10 των καὶ ρύσιάζοντων ζαμίαν, ἣν κα δοκίμαζωντι,
 [κ]υρίου εἶμεν. πρεσβεῦται v εὔνομος Θηρίου,
 Μελέδημος v Ἄβαντος.

sequitur decretum Mytilenaeorum.

V. 4 Nimirum voluit quadratarius exarare τοὺς Μυτιλη-
 ναίους vel τοὺς Μυτιληναίους. Wilhelm (item iam primus
 editor M. Fränkel *Arch. Zeit.* XLIII 1885, 145).

Constituta haec esse ab Aetolis praetore Pantaleone
 apparet ex verbis decreti Mytilenaeorum ἐπαίνησαι τὸ
 κοῖνον τῶν Αἰτωλῶν καὶ τοῖς προέδροις κα[ὶ] Π[ανταλέοντα
 τὸν στράταγον, ὅτι εὐνόμος ἔχοις πρὸς τῶν] δᾶμον τὸν
 Μυτιληνάων. Porro cum Paton recte adnotet characterum
 indolem tertii a. Chr. n. saeculi eiusque nondum exeuntis
 esse (Fränkel l. c. 148 affirmat litterarum formas easdem
 esse atque tit. *IG* XII 2, 498, qui Ptolemaeo Philopatore I
 aut quinta (214/3) praetura (cf. ad nr. 177₁). Hanc sane prae-

ferendam esse nr. 190 docere videtur. — V. 11 Legati sci-
 licet sunt Mytilenaeorum (sic recte iam Fränkel l. c. 148), non
 Aetolorum, ut voluit Paton in indice, id quod satis luculenter
 docet decretum Mytilenaeorum. Aetoli ipsi legationem non
 miserunt, sed legati Mytilenaeorum δόγμα ἦνικαν πᾶρ τῶ κοῖνον
 Αἰτωλῶν. Cf. etiam in fine nr. 169 πρεσβευσάντων ἐκ Κέω.

190 Mytilenis. ALTERVM DECRETVM AETOLORVM
 DE MYTILENAEIS. Post *IG* XII 2, 16 denuo ed.
 A. Wilhelm *Εφ.* 1914, 84. Contuli ectypum.

[- - - μῆθενα ρύσιζειν Αἰτωλῶν τοὺς Μυτιληναίους]
 [μηδὲ τῶν] πολιτεύοντων[ε]ν εἶν Α[ἰτωλῶν] ἀπὸ μηδεμ[ι]-
 [ας προφ]άσιος μηδὲ κατὰ[ε]ν[ε]ν [ἐν] Αἰτωλίαν· εἶ[τε] δέ[ε]
 [τίς κα] ἄ[γῆ], τὰ τε καταχθέντα [ἀναπρ]ά[ξι]σειν
 5 [τὸν στρ]ατάγον αἰεὶ τὸν ἐναρχ[ον] ὄν[τα] καὶ τοῦ[ς]
 [ἀγνηκό]τας κύριον εἶμεν ἀνά[γοντα] ἐν τοῦ[ς]
 [συνέδρο]υς ὡς τὰ κοῖνά τῶν Αἰτωλῶν βλάπτ[ου]σιν-
 [τας· ἦ]περ δὲ τῶν σωμάτων, ὧν ἐνεκάλεον
 [Μυτιλη]ναῖοι Ἀγελάωι καὶ Διοδώρωι, τοὺς συν[ε]-
 10 [δρο]υς νῦν] τοὺς ἐναρχοὺς καὶ Λύκον τὸν στρά[τα]γόν[τα]
 [φροντί]σαι, ὅπως [ἀν]απραχέωσιν αὐτοῖς [καὶ]
 εἶ[με]ν εἶ[με]ν εἶ[με]ν

Ectypo pleraque supplementa Wilhelmi optime compro-
 bantur || 1 ρύσιζειν propter novam lectionem vs. 3 Kla.,
 ἄγειν Wilh. || 3 legit et suppl. Kla., μηδὲ κατὰ [ἐ]ν [μ]η[δ]ε
 κατὰ ἑλλασσαν] Wilh. || 4 in. An potius [τις κατὰ] [ἀ]γο[ς]? Cf.
 nr. 169 B₅ || 10 in. αἰεὶ Pat. Wilh., corr. Kla. || 11 in. φρον-
 τίζειν Pat. Wilh., corr. Kla.

Quamquam litteratura tituli paulo vetustior videtur quam
 tituli nr. 189, ex argumento colligendum mihi quidem videtur
 aetatem tituli supra positi recentiorem esse. Nam hic ab Aeto-
 lis Mytilenaeis asyliam iam tributam esse, quam quod Age-

laus et Diodorus violaverint, queruntur, satis puto apparet. Videntur autem Aetoli decernentes, ut homines rapti (cf. etiam Syll.³ 520) restituantur, simul decretum asyiliae expressis verbis renovasse. Quae si recte se habent, praetori Lyco (v. 10), siquidem exeunti saec. III tribuendus est (cf. ad nr. 189). a. 209/8 aut 208/7, qui soli vacant (cf. ad nr. 28), obvenit. Atque quia litteratura suadet, ut temporis spatium inter nr. 189

et 190 quam minimum interponamus, in tit. nr. 189 potius de quinta Pantaleonis praetura (214/3) cogitandum et praetori Lyco a. 209/8 attribuendus erit. Verisimile autem est Agelaum (v. 9) intellegendum esse eundem atque praetorem Agelaum I, de quo cf. ad nr. 4₆ (A. Wilhelm *Jahresh.* III 1900, 52 et 'Eφ. 1914, 87). Lycus tamen num idem sit atque scriba Λύκος Ἐρυφραῖος, plane dubium est, cf. ad nr. 188₃₃.

206: f. Add. p. 87

191 Tei. DECRETVM AETOLORVM DE ASYLIA TENIORVM. Post IG XII 5, 857 plenius ed. Graindor *Mus. Belge* XIV 1910, 43 nr. 22. Contuli ectypum difficillimum lectu.

Praeter singulas easque incertas litteras tantummodo haec agnoscuntur:

1 ἄσφ[ά]λειαν 5 τοὺς πρεσβε[υ]τὰς τοὺς τη[η]ῶν 8 καὶ τ]ῆς χώρας αὐτῶν
9 τὸν στρατ[α]γῶ[ν] ἄει τὸν ἑ[ναρ]χον 10 στρατ[α]γοῦ[ν]τι[ος] 11 ἵππαρχοῦ[ν]τος τιμο-
λόχο[υ] 12 γραμματέ[υ]οντος [Δ]αμοκλ[έ]ος? 14 τοῖς αἰτωλοῖ[ς] 15 αἰτωλῶν το

Suppl. Graindor et Kla. Pauca ex ectypo addidi.

Litteratura titulum medio fere saec. III vindicat. Itaque ad hipparchum Timolochum (vs. 11) conferendus videtur ἐπιλεκταρχέων Τιμόλοχος Πτολεμαίε[υ]ς c. a. 262, cf. ad nr. 3A₁₉. — *En résumé, les Étoliens auraient reconnu - - l'asile du temple de Poséidon et de l'île de Ténos et cela, dans la première moitié du IIIe siècle déjà, comme le veut Hiller von Gärtringen (IG XII 5 p. XVI 1314)?* Graindor.

192 Tei. DECRETVM AETOLORVM DE ASYLIA TEIORVM. Syll.³ 563 (Bleekmann *Gr. Inscr. z. gr. Staatenk.* 6; Cauer-Schwyzler 387).

Αἰτωλῶν.

στραταγέοντος Ἀλεξάνδρου Καλυδωνίου, Παναιτωλικῶς.

ἐπεὶ τῆσι πρεσ[βε]υτὰς ἀποστείλαντες Πυθαγόραν καὶ Κλεῖτον τὰν τε οἰκειότατα
καὶ τὰν φιλίαν ἀνενοῦντο καὶ παρεκάλουν τοὺς αἰτωλοῦς, ὅπως τὰν τε πόλιν
5 αὐτῶν καὶ τὰν χώραν ἐπιχωρήσωντι ἱερὰν εἶμεν καὶ ἄσυλον τοῦ Διονύσου,
δεδοῦσθαι τοῖς αἰτωλοῖς· ποτὶ τοὺς τῆσι τοὺς τὰν φιλίαν καὶ οἰκειότατα τὰν ὑπάρχουσαν
διαφυλάσσειν καὶ τὰ γασίματα τὰ πρότερον γερονότα αὐτοῖς περὶ πάντων τῶν φιλαν-
θρώπων κατὰμονα εἶμεν. ὑπάρχειν δὲ αὐτοῖς παρὰ τῶν αἰτωλῶν τὰς τε πόλιος καὶ τὰς
χώρας τὰν ἀνιέρωσιν καὶ ἄσυλίαν, καθὼς καὶ οἱ πρεσβε[υ]ταὶ ἄειον, καὶ μῆθενα αἰτωλῶν μῆδὲ
10 τῶν ἐν αἰτωλίαι κατοικεόντων ἄγειν τοὺς τῆσι μῆδὲ τοὺς ἐν Τέωι κατοικεόντας μῆδαμῶθεν
ὀρωμένους, ἀλλὰ τὰν ἄσφάλειαν καὶ ἄσυλίαν εἶμεν αὐτοῖς τὰ ἀπ' αἰτωλῶν καὶ τῶν ἐν Αἰ-
τωλίαι κατοικεόντων. εἰ δὲ τίς κα ἄγχι ἢ αὐτοῦς ἢ τὰ ἐκ τὰς πόλιος ἢ χώρας, τὰ μὲν ἐμ-
φανῆ ἀναπράσσει τὸν σ[τ]ρατ[α]γῶ[ν] καὶ τοὺς συνέδρους ἄει τοὺς ἐνάρχους, τῶν δὲ
ἄφανῶν ὑποδικούς εἶμεν τοὺς ἀκνηκῶτας γινομένους τοῖς τῆσι τὰς ἐδικάσιος
15 καὶ τὰς λοιπὰς οἰκονομίας, καθὼς καὶ τοῖς Διονυσιακοῖς τεχνίταις ὁ νόμος τῶν
αἰτωλῶν κελεύει. ὅπως δὲ καὶ εἰς τοὺς νόμους καταχωρήσῃ (ἀ) ἀνιέρωσιν καὶ ἄσυλίαν,
τοὺς κατασταθέντας νομογράφους καταχωρήσαι, ἐπεὶ κα αἱ νομογραφίαι γίνονται,
ἐν τοῖς νόμοις.

Servata sunt etiam fragmenta exemplaris Delphici (*Fid* III 2, 134a) = vs. 1—6 et 17 tituli supra positi || 1 pro Αἰτωλῶν habet θεοί ex. Delph. || 2 fin. Παναιτωλικῶς non habet ex. Delph. || 3 in. ἐπειδή ex. Delph. || 3 med. utriusque legato patronymicum Κλεῖτου add. ex. Delph. || 4 ἀνενοῦντο ex. Delph.

Alexandri Niciae f. Calydonii prima praetura probabiliter a. 204/3 vindicanda est, cf. ad nr. 95₁. — De Panaeolicis cf. Swoboda *Staatsalt.* 356 et Syll. I. c. not. 2. — Ad reliqua vide commentarium Syllogae.

193 Vaxi. PACTVM INTER VAXIOS ET AETILOS. Ed. F. Halbherr *Mus. Ital.* III 1890, 742 nr. 197a.

-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5	ΤΙ	ΚΟΙΝΑ	Δ	-	-	-	-	-	-
	ΡΟΙΣ	ΤΟΙΣ	ΘΕΟ	-	-	-	-	-	-
	ΒΟΛΕΪΝ	ΤῶΝ	-	-	-	-	-	-	-
	ΚΑΤΑ	ΔΥΜΑ	-	-	-	-	-	-	-
	ΧΟΝΤΩΝ	ΔΕ	Οἶ	-	-	-	-	-	-
10	ΤΑ	ὄνῳνια	τετ[τ]	ταράκοντα	ἀμέρας?	-	-	-	-
	ΤΑΣ	ΤΑ	ὄνῳνια	-	-	-	-	-	-
	ΝΟ	...	...	...	...	...	...	...	...

Suppl. Halbh., idem vs. 1 *συγγεν[εῖς]* vel *συγγέν[ε]ιαν* et 9 *παρεχόντων* || 2 *τάδε* *συν[έ]θεντο* aut *τὰ δὲ* *συν[κ]εῖμενα*, 4 *ἄσυλίαν*, 5 *κοινῆ* *Δ[ό]ση?*, 6 *ια[ρ]οῖς* *τοῖς* *θεοῖς*, 8 *κατὰ* *Δύ(ν)α[μ]ιν* Kla. — *La faccia - - è divisa in due parti da una specie di cornice orizzontale, ma sopra e sotto è la stessa iscrizione che continua senza interruzione.*

Quando hoc foedus ictum sit, incertum est, sed formas litterarum finem saec. III a. Chr. indicare affirmat Halbh. Itaque titulus ad proelia, quae aetate belli socialis inter urbes Cretenses erant (Beloch IV 1, 725), referendus videtur; nam Aetolos his interfuisse compertum habemus, cf. Polyb. IV 53, 8. Tamen isopolitia, cuius vs. 4 mentio fit, certe iam antea Vaxiis ab Aetolis tributa est, cf. ad nr. 6₁₁; fortasse hic vetera iura renovantur.

EPIMETRVM.

DECRETA AETOLORVM NON SERVATA.

f. 112 p. 17
194 AETOLORVM DE SOTERII DECRETVM. Commemoratur eisdem fere verbis in quinque titulis: Syll.³ 408 (Atheniensium), ibid. 402 (Chiorum), *FID* III 1, 481 (Teiorum?), ibid. 482 (Teniorum), ibid. 483 (ignotae urbis; Erythraeorum? Pomtow). Citamus verba titulorum Syll.³ 408 (a) et 402 (b).

- a τὸ κοινὸν τὸ τῶν Αἰτ[ωλ]ῶν ἀποδεικνύμενον τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν [ἐγ]ήφεται τὸν ἄγωνά τὸν τῶν σωτηρίων τιθέναι τῷ Δι[ὶ] τῷ σωτῆρι καὶ τῷ ἀπόλλωνι τῷ Πυθίῳ ὑπόμνημα τῆς μ[α]χῆς τῆς γενόμενης πρὸς τοὺς βαρβάρους τοὺς ἐπισ[τ]ρατεύσαντας ἐπὶ τοὺς Ἑλληνας καὶ τὸ τοῦ ἀπόλλωνος ἱερὸν τὸ κοινὸν τῶν Ἑλλήνων - - καὶ περὶ τούτων τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν καὶ ὁ στρατηγὸς Χαρίξενος ἀπεστάλαξεν πρὸς τὸν Δ[ημό]ν πρεσβείαν τὴν διαλεεομένην, ὅπως ἂν ἀποδέχεται ὁ δῆμος τῶν Αἰτ[ωλ]ῶν, τὸ μ[ὲ]ν μουσικὸν ἰσοπύγιον, τὸν δὲ γυμνικὸν καὶ ἵππικὸν ἰσονέμεσον ταῖς τε ἡλικίας καὶ ταῖς τιμαῖς - -].
- b Αἰτωλοὶ - - ἀποδεικνύμενοι τὴν πρὸς τοὺς θε[ο]ὺς εὐσέβειαν - - ἐπαγγέλλουσι τὸν ἄγωνά τῶν σωτηρίων, ὃν συντελοῦσιν ὑπόμνημα [τῆς τῶν Ἑλλήνων σωτηρίας καὶ] τῆς νίκης τῆς γενόμενης πρὸς τοὺς βαρβάρους τοὺς ἐπιστρατεύσαντας ἐπὶ τὸ ἱερὸν τοῦ ἀπόλλωνος τὸ κοινὸν τῶν Ἑλλήνων καὶ ἐπὶ τοὺς Ἑλληνας, ἐπέσταλαξεν δὲ περὶ τούτων τῷ δήμῳ καὶ τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν καὶ ὁ στρατηγὸς Χαρίξενος, ὅπως ἂν ἀποδεξόμεθα τὸν ἄγωνα, τὸ μ[ὲ]ν μουσικὸν ἰσοπύγιον, τὸν δὲ γυμνικὸν καὶ ἵππικὸν ἰσονέμεσον ταῖς τε ἡλικίας καὶ ταῖς τιμαῖς, [καθάπερ καὶ αὐτοὶ] ἐνηφισμένοι εἰσίν.

Conclamatam sane et intricatam de Soterii Delphicis quaestionem post multos alios felicissime mea quidem sententia nuper tractaverunt P. Roussel (*Rev. ét. anc.* XXVI 1924, 97) et R. Flacelière (*BCH* LII 1928, 256). Qui viri docti comprobarunt instituta quidem esse Soteria brevi post victoriam de Gallis reportatam (279) sed ab Amphictyonibus eaque probabiliter annua acta, tum autem Aetolos praetore Charixeno haec Soteria in ludos quinquennales mutavisse. Soteria vero Aetolica primum a. 254 acta atque Charixeni praeturae a. 256/5 vel 255/4 tribuendum esse satis certe demonstravit Flacelière l. c.; de anno 255/4 praeferendo cf. *Klio* XXIV 1930, 233 not. 2. Ceterum vide de praetore Charixeno (II) ad nr. 18₈.

f. 112 p. 87
195 DVO AETOLORVM DE CHII DECRETA. PRIMVM (a) DE ASYLIA, ALTERVM (b) DE SVFFRAGIO AMPHICTYONICO. Commemoratur utrumque in titulo Chiorum Delphico S. E. G. II 258 (a vs. 3—7, b vs. 12—17).

- a [τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν] διὰ τε τὴν οἰκειότητα καὶ τὴν φιλίαν τὴν ὑπάρχουσαν διὰ προγόνων τῶν Δ[ημ]ῶν πρὸς Αἰτωλοὺς πρότερον μὲν Αἰτωλοῖς καὶ τοῖς ἐν Αἰτωλίας κατοικοῦσιν ἀπηγόρευσε πᾶσιν μὴ ἄγειν τὰ τῶν Χίων μήτε κατὰ γῆν μήτε κατὰ θάλασσαν, εἰ] δὲ μὴ, ὑποδίκους εἶναι ἐν τοῖς συνέδροις τοὺς ἀχνηκῶτας ὡς βλέπτοντας τὰ κοινὰ τῶν Αἰτωλῶν.
- b [νῦν δὲ καὶ] οἱ πρέσβεις παραγενόμενοι ἀνήνεγκαν δόγμα καὶ ἐνεφάνισαν τὴν] εὐνοίαν, ἣν εἶχε τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν, [καὶ τὴν σπουδήν, ἣν διατελεῖ] ἐνδεικνύμενον εἰς τὸ συντελεῖσθαι [τὰ λυσιτελεῖ] ἡμῖν, καὶ ἀνήγγελλαν, ὅτι δεδῶκασιν τῷ δήμῳ ὑφ' ὅσον ἱερομνα[σ]τικὴν ἐν τοῖς ἀμφικτύοσιν] ἀκόλουθα διαπραττόμενοι τοῖς προϋπάρχουσιν παρὰ τοῦ κοινοῦ φιλονηρωτοῖς πρὸς τὴν πόλιν.

De tempore satis constat. Gannon enim Clytomedis f., quem Chii primum hieromnemonem designaverunt (vs. 48 huius tituli), apparet Delphis ἄ. Διώνος (Syll.³ 444 A). Quem archontem Flacelière *BCH* LII 1928, 282 a. 254/3 (aut 251/0) in munere fuisse putat, sed quod mihi quidem recte Beloch IV 2, 404 demonstrasse videtur Dionem in anno, qui est ante Pythia, collocandum esse, potius a. 255/4 praefero. Tum igitur titulus est eiusdem anni atque decretum Chiorum Syll.³ 402 (vide nr. 194), cf. Flacelière l. c. 268 not. 1. Quia autem hieromnemo Gannon pylaea verna 254 munus imit (Beloch l. c.), decretum illud Aetolorum b anno 255 vindicandum erit. Decretum a autem quot annis ante a. 255 factum sit, non liquet. — De suffragio Amphictyonico Chiorum cf. etiam Beloch IV 2, 388.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

PROLEGOMENA.

I. FASTI AETOLICI.

- p. XX₅₇. L. Robert per epistulam nos certiores fecit in tit. IG VII 188 supplementum Aetolorum revera non recte se habere sed hunc titulum cum tit. IG VII 189 esse coniungendum. Agitur potius de controversiis inter Pagaeos (tum Achaeorum) et Aegosthenitas (tum Boeotorum) ortis, quarum arbitrium penes Thyrrhenses Cassopaeosque fuit. De singulis conferas Roberti commentationem brevi exspectandam; vide etiam eundem *Rev. ét. gr.* XXXVIII 1925, 34 not. 1.
- 10 altera parte saec. III. Duo oppida ignota Delphis ΧΑΡΙΞΕΝΟΝ ΤΟΥ ΔΕΪΝΟΣ ΑΪΤΩΛΩΝ ΕΚ ΤΡΙΧΟΝΕΪΟΥ singulis status honorant, *BCH* LIII 1929, 26 nr. 4, 27 nr. 5. De Charixeno Proxeni f. Trichonio supplendo imprimis cogites coll. p. XXIII₁₅, sed recte Flacelière l. c. etiam de Charixeno Cydrionis f. admonet, qui mihi quidem praeferendus videtur (cf. ad nr. 181), si revera e Trichonio oriundus fuit.
- 15 p. XXII₁₈. De tempore cf. nunc etiam Roussel *BCH* LIV 1930, 277.
- 20 218/7. A Lamiensibus honoratur ἈΡΙΣΤΟΔΑΜΑ ἈΜΥΝΤΑ ΖΜΥΡΝΑΙΑ Ἀπ' Ἰωνίας, ποιήτρια ἐπέων, quae carmina condidit, in quibus etiam περὶ τοῦ ἔθνεος τῶν Αἰτωλῶν ἐπεμνάσθη, *Syll.* 3532. Eadem etiam a Chaleensibus summis honoribus affecta est, *SEG* II 263. Cf. M. Guarducci *Poeti vaganti e conferenzieri dell'età ellenistica = R. Accad. dei Lincei* CCCXXVI 1929, 639. 655/6.
- 25 208—196. ὁ Δεΐνα -- εος Αἰτωλῶς ἐκ Φυ[ταίου] proxenus Throniorum, *IG* IX 1¹, 308. Cum vel ex genere dicendi Αἰτωλῶς ἐκ Φ. (pro Φυταίε'ς) appareat oppidum Thronium tunc temporis Aetolorum foederis non fuisse atque litterarum formae, quae quidem *IG* l. c. typis expressae sunt, tempus c. a. 200 indicent, soli anni
- 208—196 in censum veniunt, cf. p. XXXI₅₈. XXXII₃₆. XXXVI₉₈.
- p. XXXIII₈₇. Titulum nunc ed. Flacelière *BCH* LIV 1930, 395 nr. 3; de nomine nihil superest nisi Λαϊστας Λι - -, sed ethnicum Ὑποδείριος utique recte est suppletum.
- p. XXXVIII₄₅. De apocletis novissime egit (improbabiliter sane) W. Schwahn *Wien. Stud.* XLVIII 141 ss.
- fin. saec. II. Ἀντίφιλος Θρασύμῃδε'ς Αἰτωλῶς proxenus 40 Ὀπουντίων καὶ Λοκρῶν τῶν μετὰ Ὀπουντίων, *IG* IX 1¹, 272; de tempore cf. *Klio* XX 88. Vide etiam nr. 72 et ad nr. 137₂₅.
- Testimoniis incertis adde:
- ΚΥΡΗΝΑΪΟΙ ΕΠΟΛΕΜΕΙ ΠΤΟΛΕΜΑΪΟΣ. Οἱ δὲ ἡγεμόνα ἔε 45 Αἰτωλίας Λύκωπον μεταπεμψάμενοι τοῦτ' ἔφη τὴν προστασίαν τῶν κοινῶν ἐνεχείρισαν. -- σφαλέτων δὲ τῶν ἄνδρῶν Lycopus monarchiam instituit, Polyae. VIII 70. De tempore ideoque de Lycopo nequaquam constat, cf. Beloch IV 2, 615. 50
- Αἰολίδαν (em. Porson, Ὀλίδαν codd.) ἀνέθηκεν Ἥλειον τὸ ἔθνος τὸ Αἰτωλῶν Olympiae, Paus. VI 15, 2.
- Ἀχαιοὶ Delphis ἀνέθεσαν Ἀθηναῖς ἄγαλμα πόλιν τῶν ἐν Αἰτωλίᾳ παραστησάμενοι πολιορκίᾳ τῆ πόλει δὲ ἦν εἶλον 55 φάνα τοῦνομα ἦν. γενέσθαι δὲ χρόνον φασίν οὐκ ὀλίγον τῆ πολιορκίᾳ (sequitur narratio de oraculo ab Apolline Pythio petito atque oppidanis denique siti domitis). Quando hoc factum sit, plane ignoratur (vide tamen quae Woodhouse *Aetolia* 148/9 coniecit); nomen oppidi etiam apud Steph. Byz. s. v. Φάναί legitur: ἔστι καὶ φάνα 60 ἐνικῶς πόλις Αἰτωλίας (Ἰταλίας codd.). Woodhouse l. c. 141 de rudibus hodie Σιδηρόπορτα vocatis cogitat; cf. etiam Schober *RE Suppl.* V 107 nr. 178.

I. THERMVS ET VICINIA.

1₂ in. - - ἈΡΓΥΡΙΟΥ] Μ. ὍΛΑΞ ἈΡΓΥΡΙΟΥ Ὁ Μ. - - Preuner.

2 ad commentarium: Eidem anno (215/4) praetorem Lattamum attribuit Flacelière *BCH* LIII 1929, 456. Verumtamen hoc falsum est. Nam quia Flacelière l. c. haud dubie recte titulum Syll.³ 539 A pylaeae autumnali a. 215 tribuit, haec autem tunc temporis mense Delphico Bucatio (Aug./Sept.) habebatur (cf. Busolt-Swoboda *Gr. Staatskunde* II 1303/4), i. e. exeunte anno Aetolico, qui aequinoctio autumnali finiebatur, apparet Lattami praeturae potius a. 216/5 vindicandum esse. — ad v. 11: ΗΤΕΩΝ non ΗΤΕΩΝ sed ΕΤΕΩΝ transcribendum esse scite coniecit Wolfg. Krause coll. ΗΚΗΒΟΛΟΙ (Naxi, IG XII 5 p. XXIV 1425^b), ΗΚΗΒΩ[ΛΕ] (Deli, IG XII 5 ad nr. 147), ΗΛΛΕΝ (Pari, IG XII 5, 1045), ΗΣΓΕ[ΡΗC] (Oropi, IG VII 235_{4a}) [adde ΗΡΜΟΚΡΕ(ΩΝ) Therae, IG XII 3. 780. Hiller]. Ad formam ἔτος cf. Buck *Greek Dialects*² § 58c. Denique P. Maas de voce τᾶτες (cātes) non satis explicata admonendum esse putat necnon de illo ΚΑΤΗΤΟΣ, quod in hymno in Iovem Dictaemum (Diehl *Anth. lyr. gr.* vol. II 279) v. 19 legitur.

3A ad v. 7: De situ τοῦ ΠΡΑΝΤΌC cf. Rhomaios ΔΕΛΤ. IV 1918, 116, qui affirmat solum τὸ ΠΑΡὰ ΤΗΝ ΚΕΧΡΙΝΙΑΝ ΚΑCΤΡΟΝ τῆC ΜΠΕΛΕΧΡΙΝΙΑC in censum venire. — ad v. 18: Ἐρταίος etiam nomen proprium Cretense esse admonet Preuner, cf. *Ath. Mitt.* XLIX 1924, 38. — ad v. 20: De nomine Δωρὶμάχος cf. W. Schulze *SB Ak. Berl.* 1910, 805. — ad v. 23: De Deriensibus cf. Rhomaios ΔΕΛΤ. l. c. 113/4.

B v. 1 in voce CΤΡΑΤΑΓΕΟΝΤΟC littera ρ ex γ correctā. 7 lege ΚΡῖΜΑ ὁ ΠόλιC. Contulit rogatus W. Peek, qui misit *ectypum*. — ad v. 4: De situ τοῦ ΔΙΑΤΕΙΧΜΑΤΟC cf. Rhomaios ΔΕΛΤ. l. c. 112/3.

4₂₈ lege ΔΡΑΧΜΩΝ (an CΤΑΤῆΡΩΝ?) et in dextra columna commentarii p. 6 v. 35 'S. E. G. II 258'.

7 Titulus certe ante annos 263/262 scriptus est, sc. quo tempore Phocenses Aetolorum finit, cf. p. XVIII₇₄.

8 ad v. 11: Probabiliter Flacelière *BCH* LIII 1929, 479 hieromnemonem ΛΥΚΕΑΝ anni 230 eundem putat atque hieromnemonem ΛΥΚΕΑΝ ῬΑΔΑΝΙΟΝ a. c. 216 (*Fl* 38) et hieromnemonem cognominem annorum 277 et 256 eundem atque bularehum ΛΥΚΕΑΝ ΔΥΜΑΙΟΝ.

11 ad v. 47: Phocis iam a. 256 ab Aetolorum dominatione liberata, cf. p. XIX₂₃.

13 in commentarii dextra columna p. 13 v. 8 lege 'decreta XI et XII primo omissa tum in fine addita videntur'. — ad v. 7: De situ Lysimachiae vide infra p. 83.

16₁₄ fortasse Πολεμᾶρχου, cf. nr. 6₁₃.

17 ad v. 13: ΠάφανοC = Πά(μ)φανοC? Wilamowitz coll. nomine oppidi ΠΑΜΦΙΑ (ΠΑΜΦΙΟΝ), de quo vide ad nr. 105₉. Ibidem sane est ethnicum ΠΑΝΦΙΕΥC. — ad v. 27: Supplementum ΠΛΕΙCΤΑΙΝΟC apud Pomt. *Klio* VII 443 reicit Flacelière *BCH* LIII 1929, 28 (cf. infra nr. 204). — ad v. 66: Protarchi frater est ἘπιφραCτοC Ἀμφία ἘρετριεύC, naopocus Delphicus ante a. 274 (Syll.³ 238 I₁₆) et hieromnemo Euboeensium anni 272 (*Fl* 7. 8), cf. Flacelière *BCH* LIII 1929, 473 cum not. 1.

25₂₂ ἈπιμᾶντοC? Preuner. Apographum meum praebet O, quod ectypo probari videtur. — ad v. 43: Etiam Flacelière *BCH* LIII 1929, 484 hieromnemonem veris a. 252 eundem putat sumitque Opuntios iam tum Aetolorum fuisse (l. c. not. 3).

29 ad v. 1: Siquidem a. 216/5 praetor Lattiamus munere functus est (cf. add. ad nr. 2), altera Pyrrhae praetura potius a. 215/4 assignanda est. ΤιμάγοC autem, pater Pyrrhae, haud dubie idem qui autumnō a. 257 hieromnemo Aetolorum (*Fl* 23). Ceterum Pyrrhae patronymicum et ethnicum recte iam Pomtow (*RE* IV 2678) ex tit. IG IX 2, 216 coniecerat. — ad v. 3 ΔΑΜΟΤΕΛΗC ΤελεCάρχοC ΦΥCΚΕΥC: idem ἔγγυC proxeniae etiam add. nr. 201₃, ubi vide quae adnotavimus; hieromnemo anni 238 alius est habendus. — ad v. 8 Αἰγινᾶται: Admonendum est a. 210 Aeginam a Romanis captam Aetolis traditam esse, cf. p. XXX₇₅. Videtur igitur hac quoque re comprobari nos recte tertiam Pyrrhae praeturam a. 210/9 assignasse: vide etiam infra ad v. 27. — ad v. 12 ΠολύξεινοC ΝεαπόλιοC(?) Flacelière *BCH* LIII 1929, 484 eundem putat Πολύξεινον Λιμναῖον, hieromnemonem Aetolorum aut. a. 210 (*Fl* 42). — ad v. 27 Αἰγίει: Respice quod a. 209 Aegii de finiēdo bello Aetolico actum est (p. XXX₁₀₃).

30 ad v. 2: Quarta Dorimachi I praetura rectius a. 202/1 attribuitur, cf. infra ad v. 9. — ad v. 9: Non recte nos conclusisse Aetolos pace a. 206 Naupactum amissae inde apparet, quod et vere a. 203 et autumnō a. 202 inter hieromnemones Aetolorum Naupactius quidam invenitur (*Fl* 44. 45). Itaque solus a. 202/1 in censum venit, quo Naupactus Aetolorum non fuit, atque huic quarta Dorimachi praetura assignanda est. — ad v. 10: Patronymicum Alexandri recta coniectura iam Pomtow (*RE* IV 2677) collegerat.

31 ad v. 55: Cf. add. ad nr. 29₃. — ad v. 108: Cum Dornachus a. 202/1 quarta praetura functus sit (cf. add. ad nr. 30₂), Thoas a. 203/2 primum praetor fuit. — ad v. 123: ἩΡΑΚΛΕΪΤΟΝ ΔΑΜΩΝΟΣ ΘΗΒΑΪΟΝ ΒΟΙΩΤΟΝ Placelière *BCH* LIII 1929, 475 eundem putat atque ἩΡΑΚΛΕΪΤΟΝ, hieromnemonem Boeotorum autumnii a. 214 (*Fl* 40).

32₆ fortasse subest ἈΧΑΡΝΟΣ ΤΟΥ ΔΕΪΝΟΣ ἈΘΗΝΑΪΟΣ, certe hoc nomen Athenis aetate imperatoria usitatum est; cf. ind. IG III 2. Preuner.

37_{2/3} [Β]ΟΥΔΑΙΕΪ Hiller coll. Steph. Byz. s. v. ΦΙΚΕΪΟΝ; de oppido ΒΟΥΔΑΙΑ sive ΒΟΥΔΕΙΟΝ (Magnesiae aut Phthiotidis) vide Stählin *Hell. Thessalien* 78 not. 2, 4.

38 ad v. 8: Phocenses a. 263/262 Aetolorum facti sunt (cf. p. XVIII₇₄) atque usque ad a. 256 in eorum ditione manserunt (cf. p. XIX₃₃).

196 (ante nr. 51). ΣΤΑΤΥΑ ΑΙΤΟΛΙ. ἔΝ ΘΕΡΜΟΙΣ ΤΗΣ ΑΪΤΩΛΙΑΣ - ΕΓΚΕΧΑΡΑΓΜΕΝΟΝ Τῆ ΒΑΣΕΙ ΤΗΣ ΑΪΤΩΛΟΥ ΕΙΚΟΝΟΣ Ephorus apud Strab. X p. 463 (Preger *Inscr. Graec. metricae* nr. 164). Cf. Wilamowitz *SB Ak. Berl.* 1921, 732.

ΧΩΡΟΣ ΟΙΚΙΣΤΗΡΑ ΠΑΡ' ΑΛΦΕΙΟΥ ΠΟΤΕ ΔΙΝΑΙΣ
ΒΡΕΦΘΕΝΤΑ, ΣΤΑΔΙΩΝ ΓΕΙΤΟΝ' ΟΛΥΜΠΙΑΔΟΣ,
ἘΝΔΥΜΙΩΝΟΣ ΠΑΙΔ' ΑΪΤΩΛΟΙ ΤΟΝΔ' ΑΝΕΘΗΚΑΝ
ΑΪΤΩΛΩΝ, ΣΦΕΤΕΡΑΣ ΜΝΗΜ' ΑΡΕΤΗΣ ἘΣΟΡΑΝ.

Respondet huic epigrammati alterum ἐΝ Τῆ ἈΓΟΡᾶ ΤῶΝ ἩΛΕΪΩΝ ἐΠΙ Τῶ ΟΞΥΛΟΥ ἈΝΔΡΙΑΝΤΙ, quod et ipsum ab Ephoro

l. c. traditum est. — Tempus videtur saec. IV esse ('sicher nicht viel älter' Wilam. l. c.).

57₃ procul dubio supplendum [ΠΑΝΤΑΛΕΩΝΟΣ] atque intellegendus ille Archidamus Pantaleontis filius, qui a. 219 Aegirae interfectus est (cf. p. XXVI₂₃). Pater igitur est Pantaleon Petali filius Pleuronius, de quo vide ad nr. 31₁₄₄; cf. etiam Gillischewski 57 et *Pomt. Klio* XV 12.

60 Militum mercenariorum catalogum exstare comprobatur Hiller coll. titulo IG XII 3, 327 cum suppl. p. 283.

72 in commentarii v. 2 lege 'a. 189'; cf. p. XLII₁.

82_b Probabiliter Preuner ΝΙΓΕΡ I casum dativum (ΝΙΡΕΡ I) interpretatur; cf. Th. Eckinger *Orthogr. lat. Wört. in gr. Inscr.* 130.

85, 9 ΣΠΑΚΙ(Α) = ΣΦΑΚΙΑ (cf. nr. 30₅), velut ΣΠΑΪΡΟΣ = ΣΦΑΪΡΟΣ (cf. nr. 103₅ cum comment.). Preuner.

93 Novam eamque scitam interpretationem tituli protulit Hiller, atque simul etiam Preuner in eandem coniecturam incidit. Qui viri docti legendum proponunt: ΔΟΡὸ ὄΥΝ' ἩΛΙΑΝ ἄΞΕ i. c. 'Doro canem sacram adduxit'. ΚΥΝΕΣ ἸΑΡΟΪ commemorantur e. gr. in tit. Epidaurio IG IV² 1, 122₂₇. cf. 121₂₅; ceterum vide *RE* VIII 2576.

II. PHISTYVM ET VICINIA.

96 ad v. 22: Ethnicon ῬΑΔΑΪΝΙΟΣ cum Cretico ἈΡΑΔΗΝΙΟΣ apte confert Hiller.

100 ad v. 1: Pater praetoris Trichae est praetor Ἀγέλοχος ΤΟΥ ΤΡΙΧᾶ ΣΤΡΑΤΙΟΣ, cf. ad nr. 69₂.

108 ad v. 4: Lege 'proavus'.

109 ad v. 6 ΠΡΟΕΝΝΙΟΣ Hiller admonet de nomine oppidi Maliensium ΠΡΟΑΡΝΑ (Stählin *Hell. Thessalien* 219 not. 6; cf. Prohennios in tit. CIL III 586. 12306 = IG IX 2 p. 19) et ΠΡΟΕΡΝΑ Aethiopiae Phthiotidis (Stählin l. c. 157), assimilationem in nomine barbaro (prohellenico, cf. Stählin l. c. 1. 219 not. 6) non mirari ratus. Sane de utroque oppido ipso in tit. nr. 109 non agitur, quia et Malis et Aethiopia Phthiotis inde ab a. 189 non iam in ditione Aetolorum sunt, cf. p. XLIII₄₀.

IV. LYSIMACHIA.

Oppidum Lysimachiam cum supra (cf. ad nr. 13₇) in hodierno vico *Pappadhatais* collocatum sit, revera potius prope vicum *Murstanu* situm fuisse probabile est, cf. *RE* XIII 2552 ss. et nr. 130. Itaque tituli nr. 128 et 129 nescio cui alio oppido tribuendi atque parti III (Trichonium et vicinia) addendi sunt.

VI. CALYDON.

Titulum Latinum CIL III 509 Patris tribuit Mommsen, haud dubie recte; cf. *RE* XII 1705/6.

136 Tricca c. a. 235/234 Aetolorum facta est, cf. p. XXII₃₀. — ad v. 10: Cf. etiam infra nr. 206. — ad v. 11: Etiam [Ἀ]ΡΧΕΔΑΜΟΣ ΠΡΟΣΧΕΙΟΣ, hieromnemon Aetolorum c. a. 216 (*Fl* 38), in censum venit.

137 In fine lemmatis adde 'Ect.'. — ad v. 26: Accurate nunc situm antiqui oppidi Agrinii determinavit et ruinas effodere coepit Meliades, cf. ΠΡΑΚΤΙΚΑ 1928, 96 ss. (ΤΡΙΑ ἈΚΡΙΒῶΣ ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΑ ΠΡὸς ΒΔ. ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΙΝΟΥ ἈΓΡΙΝΙΟΥ, ἈΡΙΣΤΕΡᾶ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ὈΔΟΥ ΤΗΣ ΦΕΡΟΥΣΗΣ Εἰς ΚΡΑΒΑΣΑΡΑΝ, ἔΚΤΕΙΝΕΤΑΙ ὁ Χῶρος ΤΟΥ ἈΡΧΑΪΟΥ ἈΓΡΙΝΙΟΥ' l. c. 98).

138 Titulum denuo edidit F. Poulsen, ut promisit, *BCH* LIV 1930, 42ss. addita imagine photographica. Textus idem est, quem supra praebemus, nisi quod v. 5 ΜΑΤΡΌC exhibet adnotatis his: *'une rasura entre le τ et le ρ peut signifier qu'on avait d'abord gravé une ancienne forme dialectale, probablement ΜΑΤΈΡΟC', sed littera ε mihi quidem, ni imago fallit, satis certa videtur, atque Rhomaios quoque ΔΕΛΤ. I. c. ΜΑΤΈΡΟC habet. Ex commentario autem locupletissimo, quem ipse adeas, haec proposuisse iuvat. Haud improbabiliiter P. censet agi de hereditaria lite inter duas partes unius familiae; 'la manière, dont Théreios et les autres descendants de la mère sont nommés séparément, semble indiquer que cette mère s'est mariée, et que Théreios est le fils du premier mariage'. Partis victricis esse etiam ΚΛΈΑΙΧΜΟΝ, qui utpote ab intestato*

heres nescio qua re potitus sit, id quod ratum esse arbitri iubeant; intellegendum enim esse ΕΔΪΚΆΞΑΝ - - ΝΙΚΩΝΤΑ - - ΚΛΈΑΙΧΜΟΝ τὸ CΪΛΟΝ. Ad nomen ΚΑΜΪΔΩΝ (v. 3) P. nomen pagi Lindiorum ΚΆΜΥΝΔΟC confert. V. 11 ΕΠΪΠΟΠΟC 'belangbar' Hiller apud Pouls. Denique quod ad aetatem attinet, P. titulum ex sermone et forma litterarum c. a. 300 vindicat; equidem cum Rhomαιο (vide lemma) antiquius tempus utique praefero. — Inventa est lamina in latere occidentali collis Laphrii.

152d [ΔΪΨΕ· eadem forma exstat in tit. Eretriensi IG XII 9. 1273/4 I₆; nam ΔΪΨΕ, quod Papabasileiu legit, recte se habere monet Hiller (cf. etiam *Phil. Wochenschr.* 1931, 416).

VII. CALLIVM ET VICINIA.

155 Titulus eodem loco etiam nunc est, cf. Pappadakes ΔΕΛΤ. VI 1920/1 (1923) ΠΑΡΆΡΤ. 152.

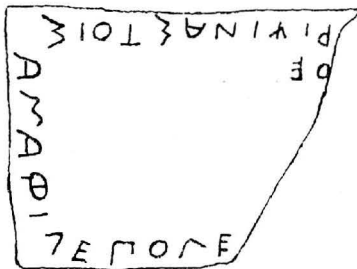
156 = SEG I 212. — Alter titulus (ΦΕΙΛΑΤΑ), quem in commentario citavimus, videlicet idem est atque SEG III 433. Est igitur non in vico ΒελούχοβοC inventus sed prope Physeum atque inscriptionibus Locridis occidentalis adnumerandus.

158 Vidit titulum loco commemorato etiam Pappadakes, cf. ΔΕΛΤ. VI 1920/1 (1923) ΠΑΡΆΡΤ. 152.

159 Titulum repperisse videtur Pappadakes, cf. ΔΕΛΤ. VI 1920/1 (1923) ΠΑΡΆΡΤ. 152.

VIII. OPHIONEI.

197 (post nr. 161). ΤΙΤΥΛVΣ ΣΕΡVLCRALIS. Tabula lapidis calcarii a dextra fracta, in vico *Kostaritsa* inventa, nunc in scholam oppidi *Lithoriki* transportata. Ed. Pappadakes ΔΕΛΤ. VI 1920/1 (1923) ΠΑΡΆΡΤ. 153 cum delineatione εικ. 6 (SEG III 434).

- - ΠΙΧΪΝΑC ΤΟΙ CΆΜΑ, ΦΪΛΕ ΠΟΛΕΜΑΪΕ, ΠΟΝΈΘΕC.

Suppl. Pappadakes, praeterquam quod nomen ΠΟΛΕΜΑΪΟC praetuli (ΠΟΛΈΜΩΝ επ. Papp.), nam propter formas ΠΟΛΕΜΑΪΟC et ΠΤΟΛΕΜΑΪΟC etiam in Aetolia simul usurpatae (vide indicem) versus sic minus offendit; prius nomen e. g. ΠΥΡΪΧΪΝΑC (ΑΡΡΪΧΪΝΑC Crönert). — Pappad. titulum sic interpretatur - - ΠΙΧΪΝΑC ΤΟΙ CΆΜΑ, ΦΪΛΕ ΠΟΛΈΜΩΝ ΕΠΟΝΗΘΗ, sed τΟΙ = ΤΟΔΙ Eleorum (atque Boeotorum) est et iota longum, ad haec ΦΪΛΕ pro ΞΕΪΝΕ, ΟΔΪΤΑ sim. dictum displicet, itaque τΟΙ potius CΟΙ intellegendum est et ΠΟΛ. nomen eius, qui mortuus est (sic etiam SEG l. c.). Ad ΠΟΝΗΘΗ cf. IG IX 1¹, S67₆ (Pappad.). Litteratura est saec. V.

X. AGRAEI.

198 (post nr. 168). TITVLVS SEPVLCRALIS. Μεγάλη ἐπιτάφια στήλη ἐκ λίθου μελανοφαιοῦ inventa prope vicum *Kechrinia*, ubi ΠῚς situs fuit (cf. add. ad nr. 3 A₇). Ed. K. A. Rhomaios *Δελτ.* IV 1918, 123 (SEG I 244).

ἈΝΤΙΓΟΝΟΣ ΠΥΡΡΑΝ(Θ)ΝΔΑ.

Lapis praebet ΠΥΡΡΑΝΔΑ, quod emendavit ed. coll. tit. *Ath. Mitt.* XXXII 1907, 9 nr. 3₁₇, ubi inter testes manumissionis ΠΥΡΡΑΝΟΝΔΑC Ἰστῶριος recensetur. Sumendum erit quadratarium litteram omissam colore addidisse. — Litterarum formae saec. II a. Chr. antiquiores non sunt, Rhom.

XI. TITVLI AETOLORVM EXTRA AETOLIAM INVENTI.

170 Innotuerunt duo nova fragmenta huius tituli, quorum alterum (*b*) a. 1929 Delphis erutum addidit Flacelière, alterum (*c*) in museo Delphico asservatum Roussel. Ed. utrumque fragmentum (*b* cum delineatione) Flacelière *BCH* LIV 1930, 75.

b

- - - - -
 - - ε - -
 - - ΑC ΘΤΑΙΝ - -
 - - ΩΝ ΕΦΟΔΙΑ Λ - -
 - - ΑΙΤΩΛΩΝ ΒΟΙΩΤΟΥC - -

5 - - ὄσον δ' ἂν χρόνον δέωνται, χρῆσθαι ταῖς συμμαχίαις? -
 - - ΑΙΤΩΛΟΙ ΠΑΡΑ ΒΟΙΩΤΩΝ ἢ ΒΟΙΩΤΟΙ ΠΑΡ' ΑΙΤΩΛΩΝ - -
 - - ΤΙ ἄφῶσιν ΑΙΤΩΛΟΙ ΒΟΙΩΤΟΥC - -
 - - ΒΟΙΩΤΟΙ] ΑΙΤΩΛΟΥC ΔΙΔΟΝΑΙ ΔΕ ὄτι - -
 - - ἐπιδάην προαν[α]λώσων Βοιωτοῖ - -

10 - - ἄποδοῦναι τοῦC βουλάρχουC ἐντ - -
 - - εἶν καὶ ἐν τῷ ἐπιστήσοντι κυ[νεα]ρίω? - -
 - - ο]γ. κατὰ ταῦτὰ δὲ καὶ ὅτι ἂν Αἰτ[ω]λοῖ - -
 - - προαναλώσων, [α]ποδοῦναι τὰ[ς] ἀρχὰC τῶν Βοιωτῶν - -

- - - - -

c

- - - - -
 - - ΤΟΥ Κ - -
 - - ἐ]ν Αἰτ[ω]λιαῖ του - -
 - - ἰαC καὶ τάπ[ι]λοπ[ι]α? - -
 - - τὰ[ς] ἀρχὰC - -

- - - - -

Suppl. Flacelière || *b* 10 fin. expectatur indicatio temporis definiti velut ἐν τ[ῷ] ἐνεστῶτι μηνί sim. vel ἐντ[ὸς] ἐνιαυτοῦ sim., L. Robert apud Flac. || 11 in. fortasse μετὰ τὸ - - ἐπανελε]εῖν Kla. || *c* 3 fin. Hiller.

Crassitudo lapidis, quae in inferiorem partem crescit, docet fragmentum *b* supra fragmentum principale esse ponendum atque ita quidem, ut inter ea decem fere versus intercederint; de sede fragmenti *c* non constat. Agitur autem de mutuorum auxiliorum cibariis. tempore, sump-

tibus suppeditis; ad singula cf. commentarium editoris. — V. 11 cf. IG VII 4149₂, παρέδωκα τῷ ἐπιστήσοντι ἄγωνοθέτη, Robert.

Quod ad aetatem tituli attinet, Flacelière accurata quaestione instituta cum Belochio tempus brevi post pugnam Ipsiacam (annos 301—299) praefert (item iam *CR Ac. Inscr.* 1929, 146). Contra M. Guarducci (*Riv. filol.* 1930, 321 ss.) de anno 295 cogitat. Ipse etiam nunc in retinendo anno 291 persevero.

179 in var. lect. lege '5 in.' (pro '6 in.'). — Supplementa Holleauxii et Roberti nunc publici iuris facta sunt *BCH* LIV 1930, 332/3 (v. 16 fin. ille ἐν τ[οῖς] νόμοιC περὶ τῶν] praefert). Ibidem 334/5 Robert de tempore tituli egit.

181₃ correctionem Pomtowii improbare videtur E. Bourguet *Rev. arch.* 1918 VII 224. 240. Preuner. — De monumento cf. nunc etiam Schober *RE Suppl.* V 95 nr. 151.

182 Cf. etiam Schober *RE Suppl.* V 111 nr. 189 (ibidem 93 nr. 150 de monumento Aristaenetae et 96 nr. 152 de monumento Lyci).

183 Cf. etiam Schober *RE Suppl.* V 76 nr. 129.

184 = *FdD* III 4, 76; cf. etiam Schober *RE Suppl.* V 97 nr. 153.

185, lege πρ[ό]λιων.

199 (post nr. 184). *Delphis.* STATVA LACRATIS(?). G. Blum *BCH* XXXVIII 1914, 23.

- - ΗC
 - - Αἰτωλῶ[Ν]

Hunc lapidem, cui certe a dextra alter contiguus erat cuiusque litteratura 'assez haut dans le IIIe siècle', ad monumentum Aetolorum contra Gallos praetorum pertinere atque nomen Lacratis supplendum esse haud improbabiler suspicatur ed. coll. Paus. X 15, 2. 20, 4 (vide supra p. XVII₆₂).

200 (post nr. 184). *Delphis.* STATVAE HEROÏNARVM(?). *FdD* III 1, 575.

ΛΑΪΝΑΚΚΑ ἈΡΙΣΤΟΝῶ ΔΑΜΑΪΝΑ

Nomina, quae exstant in basi Aetolorum quae dicitur (cf. Pomt. *RE Suppl.* IV 1236 nr. 20; Bourguet *FdD* I. c.

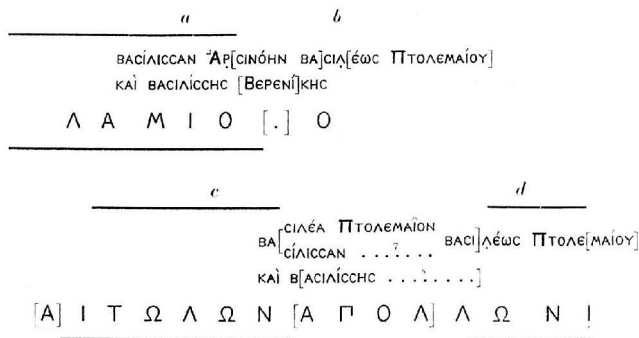
p. 84. 389), videntur heroïnarum Aetoliarum esse, de quibus sane aliunde non constat. Formae litterarum sunt alterius saec. II a. Chr. partis, quo tempore hoc monumentum renovatum est.

201 (post nr. 184). *Delphis.* GORGIPPI ATHENIENSIS PROXENIA. *FdD* III 2, 90.

ἔΔΟΞΕ ΤΟΙΣ Αἰτωλοῖς· Γόργιππον Ἀντιγόνοῦ Ἀθηναῖον Πρόξενον εἶμεν Αἰτωλῶν αὐτῶν καὶ ἐκγόνοῦς. ἔγγυος τὰς Πρόξενίας Δαμοτέλης Τελεσάρχου Φυσκεύς.

Cum Colin l. c. argumentis satis infirmis titulum anno 189 vindicare cupiat, mihi quidem exiens saec. III praefendum videtur. Reperitur enim idem ΔΑΜΟΤΈΛΗΣ ΤΕΛΕΣΑΡΧΟΥ ΦΥΣΚΕΥς, de quo confer ad nr. 29₃, etiam a. c. 223/2 et 210/9 ἔγγυος proxeniae; id tamen haud dubie recte agnovit Colin Damotelem Physcensem, qui a. 189/8 ΒΟΥΛΑΡΧΕΩΝ ΤΟΥ ΛΟΚΡΙΚΟΥ ΤΈΛΕΟΣ (*SGDI* 2070 et 2139, ubi corr. v. 2 ΜΗΝΟΣ Δ[ί]ου), eundem esse habendum. Itaque hieronymo cognominis anni 238 diversus est. De Gorgippo Atheniensis aliunde non constare videtur.

202 (post nr. 184). *Delphis.* BASIS PTOLEMAEORVM. Quattuor fragmenta (a b c d), quae ed. R. Flacelière *BCH* LIII 1929, 19 nr. 1 (cum delineationibus).

Suppl. Flacelière haud dubie recte frg. a cum b et frg. c cum d coniungens, atque suo iure idem sumit fragmenta a + b in sinistra parte fragmentorum c + d esse collocanda. Cetera autem omnia plane incerta sunt, praeterquam quod id quoque probo praeter statuas Arsinoae (sc. filiae Ptolemaei III Euergetae) propter spatia minimum duas alias in hac basi positas fuisse. Itaque, ut unum saltem exemplum restituendi monumenti proferam, cogitari potest statuas Arsinoae eiusque mariti (sc. Ptolemaei IV Philopatoris) atque inter eas statuam filii (sc. qui postea Ptolemaeus V Epiphanes) dedicatas fuisse, ut hoc fere modo suppleas:

ΒΑΣΙΛΙΚΚΑΝ Ἀρ[CINÓHN ΒΑ]CΙΑ[ἔ]ΩC ΠΤΟΛΕΜΑΪΟΥ [ΠΤΟΛΕΜΑΪΟΝ ΒΑΣΙΛΕΩC ΠΤΟΛΕΜΑΪΟΥ] ΒΑ[CΙΛΕΑ ΠΤΟΛΕΜΑΪΟΝ ΒΑCΙ]ΛΕΩC ΠΤΟΛΕ[ΜΑΪΟΥ]
 καὶ ΒΑΣΙΛΙCΘC [ΒΕΡΕΝ]ΚΗC [καὶ ΒΑΣΙΛΙCΘC ἈρCINÓHN] καὶ Β[ΑCΙΛΙCΘC ΒΕΡΕΝ]ΚΗC

Λ Α Μ Ι Ο [C] Ο [nomen patris ὁ ὕππαρχος τῶν Α] ἰ τ ω λ ῶ ν [Ἄ Π Ο Λ] λ ω ν ι [Π Υ Θ Ι Ω ι].

Atque revera habebant Aetoli, cur Ptolemaeum IV Philopatorem tali honore afficerent, cf. p. XXIX₁, XXX₉₈, XXXI₁₀₋₁₁, XXXII₂₁ (vide etiam Polyb. IV 30, 8), nisi is, qui dedicavit (nomen Λάμιος in Aetolia frequens est, vide indicem), beneficiorum in semet ipsum collatorum gratiam rettulit. Certe monumentum alteri parti saec. III tribuendum est (c. a. 240—203, Flacelière).

203 (post nr. 184). *Delphis*. STATVA VNIVS EX PRIORIBVS PTOLEMAEIS. R. Flacelière *BCH* LIII 1929, 24 nr. 2.

[ΒΑΣΙΛΕΑ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΝ] ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ
[ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ...]ΗΣ ΣΩΣΙΠΠΟΣ ΑΙΤΩΛΟΣ
[ἐκ ...]... Ἀπόλλωνι.

Suppl. Flacelière: fortasse v. 3 ante Ἀπόλλωνι vacabat (Hiller). — Hanc statuam propter scripturam (*approximativement le deuxième tiers du IIIe siècle av. J.-C.*) ad Ptolemaeum II Philadelphum aut Ptolemaeum III Euergetam (vix Ptol. IV Philopatorum) esse referendam (sc. v. 2 Βερενίκης aut Ἀρσινόης suppleendum) censet ed. Sane adhuc unus tantum Aetolus Sosippus innotuit, Σώσιππος Θεσπυεύς, Μάρτυς manumissionis n. 213/2, nr. 96₁₄.

204 (post nr. 184). *Delphis*. DVORVM AETOLORVM ANATHEMA. R. Flacelière *BCH* LIII 1929, 28 nr. 7 cum delineatione.

[ὁ ΔΕΪΝΑ ΕΥ]ΔΑΪΜΟ[ΝΟΣ (?) ΚΑΙ ὁ ΔΕΪΝΑ]
[- - ο]Υ ΑΙΤΩΛ[ΟΙ ΑΠΟΛΛΩΝΙ].

Suppl. Flacelière. Litterarum formae alteram saec. III partem produunt. — Magnam cum hoc baseos fragmento similitudinem habent duo alia Delphis inventa, alterum

pertinens ad anathema, quod ος ΕΥΡΥΔΑΜΟΥ, alterum ad id, quod - - ονία Πλαε[στ] - - dedicavit, l. c. 27 nr. 6 et 30 nr. 8 cum delineationibus. Itaque Flacelière haud improbabiler conicit etiam haec anathemata Aetolorum esse atque cum illo per eandem occasionem oblata.

205 (post nr. 184). *Delphis*. DEDICATIO. R. Flacelière *BCH* LIII 1929, 31 nr. 9.

Ἐρμόφα[νης?] Ἀριστοφ - -
Αἰτωλ[ός]
Ἀπόλλ[ων]ι
5 Πυγίωι.

Suppl. Flacelière || 1 aut Ἐρμόφα[ντος]. — Formae litterarum sunt saec. III ad finem vergentis (*le dernier tiers*). Aliam dedicationem ignoti cuiusdam Aetoli continet fragmentum l. c. 33 nr. 12.

206 (post nr. 190). *Strati*. TITVLVS SEPVLCRALIS. SEG III 446.

Δορκίνα[ς]
Καλλιπολίτας.

Litteratura tempus c. a. 200 a. Chr. indicare videtur, ut de bularcho cognomini (nr. 136₁₀) cogitare liceat.

EPIMETRVN.

194 Titulum *Fid* III 1, 481 in lemmate commemoratum Teiorum esse negat L. Robert *BCH* LIV 1930, 322 ss., qui eum potius uni e Cycladibus vindicat; Ius videtur praeter ceteras in censum venire. Titulum autem *Fid* III 1, 483 Smyrnacis tribuendum esse certa ratione idem vir doctus l. c. 326 ss. atque simul M. Segre *Historia* V 1931, 241 ss. comprobaverunt. Quo in titulo tractando uterque etiam de Soteriis eorumque chronologia egit,

atque ita quidem ut ex eis, quae Segre disseruit, appareat Roberti ratiocinationem non esse firmam ad probandum. Neque tamen magis Segre ipse mihi persuasit, quamquam non nimium a Flacelière discrepat.

195 ad commentarium: Anno 255/4 archontem Dionem nunc etiam Flacelière vindicat (*BCH* LIII 1929, 446/7).

INDICES.

COMPENDIA.

Locorum notae:

Agr. = Agraei
Ap. = Aperanti
Arsin. = Arsinoe
Bucat. = Bucatium
Cal. = Calydon
Call. = Callium
Oph. = Ophionei
Phist. = Phistyum
Therm. = Thermus
Trich. = Trichonium

Reliquae notae:

ἌΡΧ. = ἌΡΧΩΝ
ΓΡΑΜΜ. = ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
ἸΠΠ. = ἸΠΠΑΡΧΟΣ
ΣΤΡ. = ΣΤΡΑΤΑΓΟΣ
ΤΑΜ. = ΤΑΜΙΑΣ
sim.
f = filius eius, cuius nomen antecedit.
p = poetice
FTI vide tab. hieromn. columnam ultimam.
signum || distinguit homines diversos.

I. VIRI ET MULIERES.

De Aetolis adeas etiam indices *SGDI*, Syll.³, *F&D*.

- A - Αἰτωλός *hieromn. Fl 31*
 A - f: Ἀμύντας Πελλάνης 17 69
 Ἀβας f: Μελέδημος *Mytilenaeus* 189 12
 Ἀγαθ- [B]ουδαίεός 372 *cum add.*
 Ἀγαθὸς Νικάνορος Καλυδώνιος 31 26
 Ἀγαθίνος 24 23
 Ἀγαθίων f: ...ίων Αἰτωλός p. XV 35
 Ἀγαθόκηνα *serva* 108 6
 Ἀγαθοκλῆς f: Διονύσιος 24 21; Σω-
 κίεενος 24 22
 Ἀγαθοκλῆς Δικαιάρχου Ἀρσινόεός 24 2
 Ἀγαθοκλῆς f: Ἀγάθων Θεσσαλός ἐγ
 Λαρίχης 17 21
 Ἀγάθυμος Λέωνος Καλυδώνιος 137 37
 Ἀγάθων 24 34 || f: Ἀρτίσιον 24 32
 Ἀγάθων f: Τιμοκράτης [.]c[.]e[.]n[.] -
 32 29
 Ἀγάθων *Aetolus*, ΓΡΑΜΜ. 324 (= Α. Α.
 Ἐρυθραίος?)
 Ἀγάθων f: Ἀγάθων Ἐρυθραίος 32 11. [20]
 Ἀγάθων Ἀγάθωνος Ἐρυθραίος 32 11. 20
 Ἀγάθων Ἀγαθοκλέους Θεσσαλός ἐγ Λα-
 ρίχης 17 21
 Ἀγάθων Φυσκεύς, ἴππ. 29 2
 Ἀγακλῆς Σιμίχου Μακεδῶν ἐκ Πέλλης
 17 71
 Ἀγασίας f: Δημόνομος Ἐρετριεύς 25 15
 Ἀγέας A^(abn) *hieromn. Fl 37*
 Ἀγέας Καλλιεύς, ΓΡΑΜΜ. 814
 Ἀγέλαος *Aetolus*, ἐπιλεκτάρχ. 180 2
 Ἀγέλαος Αἰτωλός *hieromn. Fl 23*
 Ἀγέλαος Ἀρσινόεός 31 2; ἴππ. 31 146
 Ἀγέλαος Βουκατιεύς 107 7
 Ἀγέλαος Καλυδώνιος 137 58; f: Φίλων
 Καλυδώνιος 137 46
 Ἀγέλαος I Ναυπάκτιος p. XXV 14. 18.
 XXVII 37. XXIX 21. 43; στρ. τὸ α'
tab. pract. s. a. 231/0; τὸ β' *ibid. s. a.*
224/3; τὸ γ' *ibid. s. a. 217/6*; *cf. etiam*
 190 9
 Ἀγέλαος II (Κλεονίκου?) Ναυπάκτιος,
 στρ. *tab. pract. s. a. 170/69*
 Ἀγέλαος Στρατικός, τὰμ. *Acarn. 3 A 25*
 Ἀγέλοχος Αἰτωλός *hieromn. Fl 28* || *Fl 40*
 Ἀγέλοχος Ἀρσινόεός 101 12
 Ἀγέλοχος Τριχῆ I Στράτιος, στρ. *tab.*
pract. s. a. 169/8
 Ἀγέλοχος Φιλωταεύς 105 7
 Ἀγεμάχα Ἀνδρομένεος Καλυδωνία 137
 2. 7. 9. 19. 41; f: Διονύσιος, Ἀνδρό-
 νικος, Ἀνδρομένης (Πρόσχειος) 137
 4. 8. 42
 Ἀγεμάχος Αἰτωλός *hieromn. Fl 25. 32*
 Ἀγεμάχος Στράτιος 109 7; f: Ὑβρίστας
 Στράτιος 36 14
 Ἀγεμάχος Ἐπινίκου Φολάντιος 24 11.
 13. 25 71; ΓΡΑΜΜ. 25 60
 Ἀγεμος Λύκωνος Ναυπάκτιος p. XII 64
 Ἀγεμόμος f: Σώσος Κρής Ἐλευθερναίος
 31 48. 104
 Ἀγεστος Ἀγρολέωνος Καλλιεύς p.
 XXXIII 95
 Ἀγῆμων Αἰτωλός *hieromn. Fl 26. 52*
 Ἀγῆσαγόρας f: Ἀντίοχος Βουκατιεύς 99 4
 Ἀγῆσαναρος Βουκατιεύς 99 8. 9
 Ἀγῆσαναρος Φίστυος 97 12; ἱεροφύλαξ
 95 9
 Ἀγῆσις f: Ἀθηναίος Ἐρέσιος 17 4
 Ἀγῆσις Λυκομήδεος Μάγνης ἀπὸ Μαι-
 ἄνδρου 24 7
 Ἀγῆσι[πας?] f: Θρασύδαμος [Μαθαβ-?] *p.*
 12 10
 Ἀγῆσιππος Βουκατιεύς 97 6
 Ἀγῆσιππος (?) *Aetolus* 85, 5
 Ἀγῆσιων f: Φορμίων Γλαυκα(ῖ)ος 13 15
 Ἀγῆσιων Διοκλέος Κορίνθιος 24 3
 Ἀγῆσιων *Aetolus* 104 9
 Ἀγῆσιων Βουκατιεύς 97 13 || 97 14
 Ἀγῆσιων Δεσιεύς 18 8; τὰμ. 3 A 21
 Ἀγῆσιων f: Λύκωπος Καλυδώνιος 137 93
 Ἀγῆσιων Στράτιος, στρ. *Acarn. 3 A 23*
 Ἀγῆσιων f: Στωμάς Φιλωταεύς 96 22
 Ἀγῆσιων Φίστυος 99 13. 100 9 || 103 10 ||
 110 5 || 110 6 || ἄρχ. 97 3 || ἱεροφύλαξ
 100 3; f: Σκορπίων Φίστυος 111 4
 Ἀγῆσιων Φαλακρίωνος Φίστυος 97 11
 Ἀγῆστας Ὑλλίωνος Βουκατιεύς 97 11;
 f: Λυκόφρων Βουκατιεύς 103 8
 Ἀγῆστας I Λοχαγός I Καλλιπολίτας,
 στρ. τὸ α' *tab. pract. s. a. 218/7* (p.
 XXVIII 49. 81. 88); τὸ β' *ibid. s. a.*
201/0; f: Λόχαγος II Καλλιπολίτης
 Syll.³ 636 12
 Ἀγῆτωρ Θεοπόμπου Ῥόδιος 17 34
 Ἀγῆδας Κλεοδάμου Μεγαλοπολίτας
 17 12
 Ἀγῆς Κλεοσθένης Ἀχαιὸς ἐξ Αἰγίου
 12 15
 Ἀγῆς Αἰτωλός *scriba hieromn. Fl 19*
 Ἀγῆς Νεοπολίτας 96 15. 16
 Ἀγῆς f: Νικόλαος Αἰτωλός ἐκ Προ-
 σχειού p. XIX 70
 Ἀγῆς f: Πολεμάρχος, Δικαιάρχος Ὑπα-
 τῆος 71 11
 Ἀγῆς f: Λάαλος Φενικός 22 2
 Ἀγῆππος f: Τιμοκράτης Ζακύνθιος 25 67
 Ἀγῆς (?) Βουκατιεύς 106 11
 Ἀγῆς Δεσιεύς 25 71
 Ἀγλαΐδας f: Σίμμαρος Μελιταίεός 17 6
 Ἀγοραῖος f: Τελένικος *Ap. 164 2*
 Ἀγοραῖος Ὑπαταῖος *hieromn. Fl 44*
 Ἀγριος Αἰτωλός *hieromn. Fl 23*
 Ἀγριος Σωσθένης, τὰμ. 3 A 22
 Ἀγρολέων f: Ἀγεστος Καλλιεύς p.
 XXXIII 96
 Ἀγρολέων f: Λύκων Ναυπάκτιος p.
 XIX 8
 [Αγῆ?] ἔμαχος Καλλιεύς 74
 Ἀγωνίππα, θευκολήσασα *Art. Call. 155 1*
 Ἀγωνίππος Αἰτωλός *hieromn. Fl 33*
 Ἀδαματος f: Ε - Σικυώνιος 17 86
 Ἀδμητος f: Φίλιππος Μακεδῶν 17 19
 Ἀέροπος Εὐάλκου Ἀμβρακιώτας 31 127
 Ἀδαμβος Μακυνεύς 13 22
 Ἀθανίων Ἰάρωνος 24 22; f: Ἰάρων 24 22
 Ἀθανίων Πάτρωνος Δελφός 17 23
 Ἀθηνάδας f: Τίμων Δυμαῖος 13 35
 Ἀθηναῖος f: Σκύθης Ἐλαίτης 17 60
 Ἀθηναῖος Ἀγῆσιου Ἐρέσιος 17 4
 Ἀθηναῖος *Pergamenus (frater Eumenis*
II) 179 11
 Ἀθηνόδωρος f: Ἡράκλειτος Ἀθηναῖος
 13 5
 Βασιλεὺς Αἰακίδας f: Βασιλεὺς Πύρρος
 154 1
 Αἰακίδας Καλλιεύς 25 66; στρ. *tab. pract.*
s. a. 238/7; *hieromn. Fl 25*
 Αἰακίδας Σωτίωνος Πρῶνος 31 95
 Αἰῆς Ναυπάκτιος 18 19
 Αἰγέας 60 VI 2
 Αἰγίεθος f: Φιλῆς Βουταίεός 13 34
 Πόπλιος Αἰλῖος *duumvir Nicopolis*
 92 c 3
 Αἰμονίδας Θραΐσιος 138 2
 Αἶμος 60 VII 6
 Αἰνέλαος Λεχώσιος 102 7
 Αἰνήσα *serva* 82 c 1
 Αἰνήσιος f: Ἀριστόμαχος 24 24
 Αἰνίχος f: Ἐρῆνομος *Ap. 163 2*
 Αἰσιμος 60 VII 13
 Αἰσιῆς f: Ἀκρότιμος Ἀθηναῖος 25 73
 Αἰσχύρις f: Κλέων Ἀχαιὸς ἐξ Αἰγίου
 31 175
 Αἰσχύριων f: Ἀρχίδαμος (?) *Aetolus* 128 2
 Αἰσχύριων [*aut* Αἰσχυρίωνδας] Αἰτωλός
hieromn. Fl 50
 Αἰσχύριων Καλυδώνιος 137 57 || Αἰσχύριων
 f: Λυκίος Καλυδώνιος 31 96
 Αἰσχύριων f: Καλλικράτης Μεσσήνιος
 31 34
 Αἰσχύριων *Trich.* 117 6

- ΑΪΣΚΡΙΩΝ ΦΙΣΤΥΟΣ 989; ἄρχ. 1002
 ΑΪΣΚΡΙΩΝ *f.*: ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ *Phist.* 1132
 ΑΪΣΚΡΙΩΝ *f.*: ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΗΣ Ἀθηναῖος 2414
 ΑΪΤΩΛΙΩΝ *f.*: ἈΡΙΣΤΑΡΧΟΣ Κυφαίρεϋς *p.* XXXIII 82; *hieromn.* Fl 36
 ἈΚΡΟΤΑΤΟΣ *f.*: -ΑΣ Λακεδαιμόνιος 2911
 ἈΚΡΟΤΙΜΟΣ ΑΪΣΚΙΟΥ Ἀθηναῖος 2573
 ΑΛ- - *Aetolus*, ΓΡΑΜΜ. 1512
 ΑΛ- - -ΝΟΥΣ Ὑαῖος 31165
 ἈΛΑΒΙΩΝ ΑΪΤΩΛΟΣ *hieromn.* Fl 27
 Ἀλε *Aetolus*, *numm.* *p.* XLVIII 91
 ἈΛΕΞΑΜΕΝΟΣ ΑΪΤΩΛΟΣ *hieromn.* Fl 2, 3 || Fl 31
 ἈΛΕΞΑΜΕΝΟΣ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ *p.* XXXVI 60, XXXVIII 51 *al.*; *str. tab. praet.* *s. a.* 197/6
 ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ -ΙΛΔΑΣ *hieromn. Act.* (?) Fl 38
 ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ *Ag.* 167
 ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ *Aetolus*, ἑπιλεκτάρχ. 1802
 ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΪΤΩΛΟΣ *hieromn.* Fl 20, 22, 26, 27, 28 || Fl 33, 36 || Fl 46
 ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΪΤΩΛΟΣ, *str.* (?) *tab. praet.* *s. a.* 322/1 || *p.* XXVI 19, 28
 ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΙC- - *Aetolus* 31163
 ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΦΥΡΤΑΙΟΥ ΑΪΤΩΛΟΣ *p.* XIII 29
 ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ *f.*: ἈΛΕΞΟΜΕΝΟΣ Ἀρσινόεϋς 13111
 ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΚΑΤΙΕΥΣ 10613
 ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ *f.*: ΦΑΛΑΚΡΙΩΝ Θέρμιος 1027
 ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ἰσιουρ. XXXII 100, XXXV 19, 38, XXXVI 11, XXXVII 49, XLII 6, 15
 ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ I ΝΙΚΙΑ I ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ 2922, 3014, 3116, 3234; ἴππ. 3175; *str.* τὸ *α'* *tab. praet.* *s. a.* 204/3; τὸ *β'* *ibid.* *s. a.* 196/5; τὸ *γ'* *ibid.* *s. a.* 185/4; *f.*: ΝΙΚΙΑΣ II ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ *Syll.* 3636 12
 ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ II ΝΙΚΙΑ II ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ, *str. tab. praet.* *s. a.* 154/3
 ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΤΟΛΕΜΑΪΟΥ (III) Μακεδών 56*g*
 ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ *f.*: ΔΟΡΚΙΑΣ, ΣΤΡΑΤΩΝ ΠΑΤΡΕΪΣ 3244
 ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΛΕΥΡΩΝΙΟΣ *poeta* *p.* XVIII 1, 15
 ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΟΛΕΜΑΪΟΥ ΣΤΡΑΤΙΟΣ, ΓΡΑΜΜ. ΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΩΝ 694
 ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΤΡΙΧΟΝΙΟΣ 134, 197; ΓΡΑΜΜ. 1143, 1241; *str.* τὸ *α'* *tab. praet.* *s. a.* 261/0; τὸ *β'* *ibid.* *s. a.* 253/2; τὸ *γ'* *ibid.* *s. a.* 245/4
 ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ *f.*: ΔΙΚΑΙΑΡΧΟΣ ΤΡΙΧΟΝΕΥΣ 3015
 ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ I ἈΛΕΞΩΝΟΣ I ΤΡΙΧΟΝΕΥΣ 682; *idem fortasse* *p.* XXVII 98
 ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ II ἈΛΕΞΩΝΟΣ II ΤΡΙΧΟΝΕΥΣ 3422; ΓΡΑΜΜ. ΒΟΥΛ. 13728
 ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Θόδα ΤΡΙΧΟΝΕΥΣ 76
 ἈΛΕΞΑΡΧΟΣ Ἀριστοφάνεος 2416
 ἈΛΕΞΙΑΣ *Trich.* 123
 ἈΛΕΞΙΜΑΧΟΣ ΑΪΤΩΛΟΣ *hieromn.* Fl 15
 ἈΛΕΞΙΜΑΧΟΣ ΣΤΡΟΜΒΙΧΟΥ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ 13721, 45
 ἈΛΕΞΙΜΕΝΗΣ Πάφανος 1713
 ἈΛΕΞΙΩΝ ΤΕΛΕΣΑΡΧΟΥ ΒΟΥΤΙΟΣ 3110
 ἈΛΕΞΟΜΕΝ- - 301
 ἈΛΕΞΟΜΕΝΟΣ ΑΪΤΩΛΟΣ *hieromn.* Fl 46
 ἈΛΕΞΟΜΕΝΟΣ Ἀρσινόεϋς 13110 || 13112
 ἈΛΕΞΟΜΕΝΟΣ Ἀλεξάνδρου Ἀρσινόεϋς 13111
 ἈΛΕΞΟΜΕΝΟΣ ΒΟΥΚΑΤΙΕΥΣ 1006, 1063
 ἈΛΕΞΟΜΕΝΟΣ ΠΛΕΥΡΩΝΙΟΣ, ἴππ. 304
 ἈΛΕΞΟΜΕΝΟΣ . . . ΟΥ ΤΡΙΧΟΝΕΥΣ 3211; ἴππ. 323
 ἈΛΕΞΩΝ ΑΪΤΩΛΟΣ *hieromn.* Fl 21, 28, 34 *bis*, 35
 ἈΛΕΞΩΝ ΣΤΡΑΤΑΓΟΥ Ἀρσινόεϋς 1317
 ἈΛΕΞΩΝ ΒΟΥΚΑΤΙΕΥΣ 1063
 ἈΛΕΞΩΝ Ἑρμάτιος, ἴππ. 18835
 ἈΛΕΞΩΝ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ 13724
 ἈΛΕΞΩΝ Ἀνδρώνος Μαχητιεϋς 363
 ἈΛΕΞΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΟΣ 1794
 ἈΛΕΞΩΝ ΠΡΟΣΧΗΟΣ 1084 || *f.*: ΤΑΥΡΙΣΚΟΣ ΠΡΟΣΧΕΙΟΣ 1149
 ἈΛΕΞΩΝ I *f.*: ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ I ΤΡΙΧΟΝΕΥΣ 683
 ἈΛΕΞΩΝ II *f.*: ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ II ΤΡΙΧΟΝΕΥΣ 3422, 13728
 ἈΛΕΞΩΝ Ἀριστάρχου Φιλωταίεϋς 9622
 Ἀλκαμένης *f.*: Σοικιρᾶτης Σικυώνιος 244
 Ἀλκείπιπος Βουθήρα ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ *p.* XLIII 100
 Ἀλκέτας Φοιτιάδης, *str. Acarn.* 3423
 Ἀλκητις (Φιστύς) 10310; θεοκολ. 1034
 Ἀλκιάδας ΑΪΤΩΛΟΣ *hieromn.* Fl 9
 Ἀλκίας Λυκίκοϋ Ῥάδεος 9623
 Ἀλκίδαμος ΑΪΤΩΛΟΣ *hieromn.* Fl 25
 Ἀλκίδαμος Ἀργεῖος -- ἐξ Ἀργεος τοῦ ἐν -- δοῖς 2548
 Ἀλκίδαμος *f.*: Δαίφρων Θάσιος 1782
 Ἀλκίμαχος Θεστυεϋς 9613
 Ἀλκίμενης Ἐπικράτου Πελαῖος 1769
 Ἀλκίμος 60 IV 13
 Ἀλκίνος Θύρρειος, *str. Acarn.* 3423
 Ἀλκιππος Φιλωταίεϋς 1089
 Allia C. I. Lena *Trich.* 124
 Ἀλυπος Ἀμβρακίωτης *p.* XLII 8
 Ἀλυπος *f.*: Ἀριστόδαμος ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ 13748
 Ἀμινίας *f.*: Εὔκλας 2429
 Ἀμύ.³ *Calydonius* 13777
 Ἀμύνανδρος ΑΪΤΩΛΟΣ *hieromn.* Fl 21, 35; ΒΟΥΛΑΡΧ. 226, [231]
 Ἀμύντας(?) ΒΟΥΚΑΤΙΕΥΣ 10610
 Ἀμύντας Α- - Πελαῖος 1769
 Ἀμφίας *f.*: Πρώταρχος Ἑρετριεϋς 1766
 Ἀμφίας Θεστυεϋς 9612, 15
 Ἀνα *Aetolus*, *numm.* *p.* XLVIII 92
 Ἀνα- - *Aetolus* 31169
 Ἀνάξανδρος Ἀφρονήτου Ἀχαιὸς ἀπὸ Φθίας ἐξ Αἰ. . . ῶν 63
 Ἀνάξανδρος Τελεσάρχου Ἀπειρικός *hieromn.* (*Dor.*) *Syll.* 3636 17
 Ἀνάξανδρος *f.*: Ἀνδρόνικος Ἐγχεστὸς Ἀπειρώτας 31133
 Ἀναξίων *f.*: Σώνικος ΑΪΤΩΛΟΣ 1813
 Ἀνάγκτος(?) ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ 13758
 Ἀνδρέας ΑΪΤΩΛΟΣ *hieromn.* Fl 29
 Ἀνδρίας Ἑραῖστιος 1382
 Ἀνδρίων ΒΟΥΚΑΤΙΕΥΣ 9713, 994 (*f.*: Πορροίτας?)
 Ἀνδρίων Δαίαν 1007
 Ἀνδρίων Φιστύος 1101
 Ἀνδρόβολος Μήνιος ΑΪΤΩΛΟΣ ἐκ Ναυπάκτου *p.* XVI 44
 Ἀνδρόβολος Φιλωταίεϋς 1007
 Ἀνδροκλής Π- - 3191
 Ἀνδροκλής(?) *f.*: ΘΡΑΚΥΚΛΗΣ Ἀργεῖος 3029
 Ἀνδροκλής *f.*: Ἀριστίων Χαλεϋς 53
 Ἀνδρόλαος(?) ΑΪΤΩΛΟΣ *p.* XX 51
 Ἀνδρόλαος Λυκίκοϋ Ῥάδεος 9621
 Ἀνδρόμαχος 60 V 4
 Ἀνδρόμαχος ΑΪΤΩΛΟΣ *hieromn.* Fl 22
 Ἀνδρομένης Κλεωνήμου ΑΪΤΩΛΟΣ *p.* XVII 90
 Ἀνδρομένης *f.*: Ἀγεμάχα ΚΑΛΥΔΩΝΙΑ 1372, 41
 Ἀνδρομένης Ἀγεμάχας Πρόσκειος 13742
 Ἀνδρόνικος *f.*: ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ 2915
 Ἀνδρόνικος *f.*: Σάτυρος Ἀγρινιεϋς [347], 13726
 Ἀνδρόνικος *Aetolus* 146
 Ἀνδρόνικος(?) *f.*: Ἀνδρόνικος ΑΪΤΩΛΟΣ *p.* XLVI 2
 Ἀνδρόνικος Ἀναδρονικός(?) ΑΪΤΩΛΟΣ *p.* XLVI 2
 Ἀνδρόνικος *Aetolus* (Ἀκραιός?) 127
 Ἀνδρόνικος *f.*: ΜΕΝΕΛΑΟΣ Ἀρσινόεϋς [348], 13727
 Ἀνδρόνικος Ἀναξάνδρου Ἐγχεστὸς Ἀπειρώτας 31133
 Ἀνδρόνικος Βίττου Θέρμιος 17718
 Ἀνδρόνικος Θεστυεϋς 9614
 Ἀνδρόνικος Κ- - εϋς(?) *hieromn. Act.* (?) Fl 38
 Ἀνδρόνικος Ἀγεμάχας ΚΑΛΥΔΩΝΙΑΣ 1378
 Ἀνδρόνικος Νικία Π- - (Αἰτ.) 11013
 Ἀνδρόνικος Φιλωταίεϋς 1073
 Ἀνδρόνικος Φιστύος, ἱεροφύλαξ 987
 Ἀνδροσθενιάς ΑΪΤΩΛΟΣ *hieromn.* Fl 35
 Ἀνδροτίων(?) 264
 Ἀνδρως Πρόσκειος *p.* XII 49
 Ἀνδρων 60 III 10 || 60 VII 12
 Ἀνδρων ΒΟΥΚΑΤΙΕΥΣ 10611
 Ἀνδρων Θεστυεϋς 9614
 Ἀνδρων Νικοβούλου *Calydonius* (?) 13797
 Ἀνδρων *f.*: Ἀλέων Μαχητιεϋς 363
 Ἀνδρων Προένιος 10910
 Ἀνδρων *Trich.* 1173
 Ἀνερότας *f.*: Λυκίκοσ Μολοσσός 2923
 Ἀνεσίππα *Trich.* 1192
 Ἀνοχιάς *Calydonius* (?), ΔΑΜΙΟΡΓ. 13812
 Ἀνταγρος *f.*: Εὔαρχος ΒΟΥΚΑΤΙΕΥΣ 1017
 Ἀντάλλος *f.*: Λέων Θούριος 3118
 Ἀνταμεινείδης Διοφάντου Χαλκιδεῦς 1739
 Ἀντανδρος ΑΪΤΩΛΟΣ *hieromn.* Fl 35
 Ἀντανδρος *f.*: -ε- - ΔΥΜΑΙΟΣ 3419
 Ἀντανδρος *f.*: -ΓΕΝΗΣ Ε- - 1910
 Ἀντάνωρ *f.*: Κλέαρχος, Νικάνωρ [. . .] Δεωνοί (Μεδωῶνιοι?) Ἀπειρώται 31129
 Ἀνταρχος Θεοπέμπτου Ἀμβρακίωτης 1742
 Ἀντήνωρ Ἡρακλειώτης 1811, 15
 Ἀντίας *Calydonius* 13780
 Ἀντίβολος *f.*: Θεόδοτος ΑΪΤΩΛΟΣ ἐκ Καλυδῶνος *p.* XXI 70
 Ἀντιγένης ΑΪΤΩΛΟΣ *hieromn.* Fl 32

- Ἀντιγένης *f.*: Λύκος Ἀργούριος 31 103
 Ἀντίγονος *servus* 137 69
 Ἀντίγονος Πυρρανόδα *Agri.* 198
 Ἀντίγονος *f.*: Γόρπιπος Ἀθηναῖος 201 1
 Ἀντιδικός *f.*: Ἀντικράτεια *Ap.* 165 2
 Ἀντικράτεια Ἀντιδικού *Ap.* 165 1
 Ἀντιλέων Αἰτῶλος *hieromn.* Fl 24. 27
 Ἀντιλέων *f.*: Ἀντιλέων Ἀρσινόεϋς *p.* XLVI 67
 Ἀντιλέων Ἀντιλέωνος Ἀρσινόεϋς *p.* XLVI 67
 Ἀντιλέων Δαίαν 100 8
 Ἀντιλέων *f.*: Λέων Μεταποντίνος 17 75
 Ἀντιλέων Ταφειεύς 13 18
 Ἀντίμαχος Αἰτῶλος *hieromn.* Fl 11
 Ἀντίμαχος *Cal.* 146 2
 Ἀντίοχος *f.*: Δόκιμος τας 29 21
 Ἀντίοχος Αἰτῶλος *hieromn.* Fl 47. [48]
 Ἀντίοχος Ἀγισαγόρα Βουκατιεύς 99 3
 Ἀντίοχος Εὐπαλιεύς 17 10
 Ἀντίοχος Λέοντος Ἡρακλεώτας 17 65
 Ἀντίοχος Πρωτομάχου Λαρισαῖος 17 9
 Ἀντίοχος *f.*: Δόκιμος Ταλάωνος 31 126
 [Ἀν]τίπαλος Αἰτῶλος *hieromn.* Fl 36
 Ἀντιπατρίδας *f.*: Γεῖτας Χαλκιδεύς 31 151
 Ἀντιπάτρος 60 III 20
 Ἀντιπάτρος Πολυδώρου Μεγαρέϋς 18 9
 Ἀντίφιλος Θρασυμήδους Αἰτῶλος *p.* 81 40
 Ἀντίφιλος Ἀπολλοδώρου Ἐχιναῖος 17 28
 Ἀντίφιλος Ὀρίβατος 137 25
 Ἀντοχος *Aetolus* 85, 7
 Ἀντοχος Τα - *Aetolus* 182 6
 Ἀντοχος Ναυπάκτιος, ἴππ. 10 9. 15; *f.*: - - - - - ὠν Ναυπάκτιος 17 45
 Ἀντοχος Ὀλέιος, *str. tab. praet. s. a.* 164/3
 Πόπλειος Ἀντώνιος *dumvir Nicopolis* 92 *c* 2
 Ἀντοχος Αἰτῶλος *hieromn.* Fl 35
 Ἀπ - *f.*: Κλέων 24 32
 Ἀπ - *f.*: Φίλων *Aetolus* 178 4
 Ἀπο - *f.*: Ἀπολλώνιος - - - - - (Σολεεύς?) 32 33
 Ἀποκίας Αἰτῶλος *hieromn.* Fl 9
 Ἀπολλο - (Ἀτταλεῦς?) 95 10
 Ἀπολλο - Λεοντέος Λακεδαιμόνιος 17 78
 Ἀπολλοδότος Παραμόνου Χαλκιδεύς 17 39
 Ἀπολλοδώρος 60 VII 9
 Ἀπολλοδώρος *f.*: Ἀντίφιλος Ἐχιναῖος 17 28
 Ἀπολλοδώρος Ζωπύρου Νο - - - 32 27
 Ἀπολλοφάνης Αἰσχροῦνος Ἀθηναῖος 24 14
 Ἀπολλων - - 60 IV 25
 Ἀπολλωνίδης 60 II 21. III 9. 18. 21. 24. IV 2. 21. V 17
 Ἀπολλωνίδας *f.*: νιος Κυζικηνός 24 15
 Ἀπολλώνιος 60 II 6. III 3. 22. IV 3. 5. 9. 10. 17. 19. V 12. VI 5
 Ἀπολλώνιος Νικοστράτου ΛΛ - - (Αἰτ.) 31 169
 Ἀπολλώνιος Ἀπο - - - - - (Σολεεύς?) 32 33
 Ἀπολλώνιος Μενάνδρου Θηβαῖος 71 6
 Ἀπολλώνιος Χ^(cna) 27 1
 Βασιλίτσα [Ἀπολλωνίς] (*mater regis Eumenis II*) 179 12
 Ἀπόμαντος *f.*: Πλεισταρχίδης Σινωπέϋς 25 22 (*de nomine cf. add.*)
 Ἀρ *Aetolus*, *numm.* *p.* XLVIII 95
 Ἀρ - - - - - μ Δα 32 38
 Ἀρ - *f.*: Μοσχίων Κυζικηνός 17 60
 Ἀρατος Θεστιεύς 9 12
 Ἀρατος *f.*: Ἀρατος [Σικυώνιος?] 32 15
 Ἀρατος Ἀράτου [Σικυώνιος?] 32 15
 Ἀργεῖος Καλυδώνιος 188 2
 Ἀρι *Aetolus*, *numm.* *p.* XLVIII 97
 Ἀρι - - - - - οϋ Καλυδώνιος 137 47
 Ἀρις *Aetolus*, *numm.* *p.* XLVIII 93
 Ἀρις - - - - - πολίτας 11 25
 Ἀρις [τ -] Αἰτῶλος *hieromn.* Fl 40
 Ἀρισταῖμος Ἀλεῖος *f.*: Καλλιστώ 9 3
 Ἀρισταῖμος *f.*: Ἐκαταῖος Ἴστιαεύς 13 43
 Ἀριстанδρος *f.*: Ἀριστοκράτης Λακεδαιμόνιος 137 31
 Ἀρισταρχίδης Εὐρυδικίας *Cal.* 145
 Ἀρισταρχος 60 VII 7
 Ἀρισταρχος Αἰτῶλος *hieromn.* Fl 34
 Ἀρισταρχος Ἀμβρακίωτος *hieromn.* Fl 41
 Ἀρισταρχος Ἀμφισσεύς *hieromn.* Fl 44
 Ἀρισταρχος Ἀρσινόεϋς 131 6
 Ἀρισταρχος Βουκατιεύς 99 10. 13. 103 9. 106 11. 13
 Ἀρισταρχος *f.*: Νικόστρατος Γερθεῖεύς 13 27
 Ἀρισταρχος Εἰδαῖος 107 4
 Ἀρισταρχος Ἐρτάιος, ἐπιλεκταρχ. 3 Δ 18
 Ἀρισταρχος Αἰτωλῶνος Κυφαριεύς *p.* XXXIII 82
 Ἀρισταρχος Ἀριστείδα Ἀχαιοῦ ἐκ Λ - - 17 55
 Ἀρισταρχος *f.*: Ἀλέξων Φιλωταῖεύς 96 22
 Ἀρισταρχος (?) *f.*: Ἀσκαπιάδας Χαλκιδεύς 31 156
 Ἀριστεάς Ἀνδρεάτας 101 10
 Ἀριστεάς Ἴστωρίος, *tam.* 3 Δ 21
 Ἀριστεάς Ναυπάκτιος 32 28
 Ἀριστείδας *f.*: Ἀρισταρχος Ἀχαιοῦ ἐκ Λ - - 17 55
 Ἀριστίππος Αἰτῶλος *hieromn.* Fl 21
 Ἀριστίων Ἀγλῶνος 24 32
 Ἀριστίων *Call.* 158 7
 Ἀριστίων *f.*: Νικίας *Xyniensis* 177 4
 Ἀριστίων Ἀνδροκλέους Χαλεῦς 5 3
 Ἀριστόβουλος 20 5
 Ἀριστόβουλος Αἰτῶλος *hieromn.* Fl 27 || Fl 40
 Ἀριστόδαμος *f.*: Προϋσίας 24 17
 Ἀριστόδαμος Βίωνος *Aetolus* 92 *c* 3
 Ἀριστόδαμος Ἀλύππου Καλυδώνιος 137 48
 Ἀριστόδαμος Λακεδαιμόνιος 137 30
 Ἀριστόδαμος Διοκλεῖους Μάγνης ἀπὸ Μαιάνδρου 187 4. 9
 Ἀριστόδαμος *f.*: Ἀριστόνυμος, Βίαιος Ναυπάκτιος *p.* XLVI 47. 49
 Γάιος (?) Ἀριστόδαμος Ναυπάκτιος *p.* XLVII 59
 Ἀριστοκλής Φαντία Μεγαρέϋς 25 42
 Ἀριστοκράτης 10 25
 Ἀριστοκράτης Ἀριστάνδρου Λακεδαιμόνιος 137 31
 Ἀριστοκράτης *f.*: Σοφοκλής Μεσσάνιος 31 36
 Ἀριστόλαος *f.*: Ἀριστῶν 31 39
 Ἀριστόλαος Αἰτῶλος *hieromn.* Fl 31
 Ἀριστόμαχος 60 III 11 || *f.*: Ἀριστόνυμος 24 25
 Ἀριστόμαχος Αἰνήςια 24 24
 Ἀριστόμαχος Αἰτῶλος *hieromn.* Fl 35. 36
 Ἀριστόμαχος Λυσιμάχου Λακεδαιμόνιος 28 3
 Ἀριστόμαχος *f.*: Φίλιππος Μεσσάνιος 31 23
 Ἀριστόμαχος *f.*: κριτος, Εὐθυμιάδης Χαλκιδεῖς 31 67
 Ἀριστόνικος Πλευράνιος, βούλαρχ. 9 9
 Ἀριστόνοος *Trich.* 117 8
 Ἀριστοξένος *f.*: Ἀριστοξένος Αἰγίεύς 25 5 4
 Ἀριστοξένος Ἀριστοξένου Αἰγίεύς 25 5 4
 Ἀριστοτέλης Π Ἀργεῖος 30 20
 Ἀριστοφ - *f.*: Ἐρμόφ[ανης] (*aut* Ἐρμόφ[αντος]) Αἰτῶλος 205 2
 Ἀριστοφ - - - - - ἴορα Θισβεῦς 32 21
 Ἀριστοφάμος Λύκωνος Ταραντίνος 31 82
 Ἀριστοφάνης *f.*: Ἀλέξανδρος 24 15
 Ἀριστοφάνης *f.*: Φιλοκράτης Δυμαῖος 13 35
 Ἀριστοφάνης Ἀριστύλου Ἐρετριεύς 25 28
 Ἀριστύλος *f.*: Ἀριστοφάνης Βιόττος Ἐρετριεύς 25 29
 Ἀριστώ *Trich.* 120 2
 Ἀριστώ - Αἰτῶλος *hieromn.* Fl 33
 Ἀριστῶν Ἀριστολλοῦ 31 39
 Ἀριστῶν *f.*: Θεόλυτος Αἰγινάτας 179 30
 Ἀριστῶν *Aetolus*, *str. tab. praet. s. a.* 221/0 (*p.* XXIV 41. 82. XXV 20)
 Ἀριστῶν Αἰτῶλος *hieromn.* Fl 12. 28
 Ἀριστῶν Δαίαν, *tam.* 3 Δ 20
 Ἀριστῶν *f.*: Νικόστρατος Ῥάδος 96 23
 Ἀριστῶν *f.*: [Ἀριστῶν (?), Μενεκράτης Σμυρναῖος 59 7. 8
 [Ἀριστῶν (?)] Ἀριστόνοος Σμυρναῖος 59 7
 Ἀριστῶν Στράτιος *hieromn.* Fl 46
 Ἀριστῶν Τριχονεύς, ἴππ. 31 184
 Ἀριστόνυμος Ἀριστομάχου 24 25
 Ἀριστόνυμος *f.*: Δεῖνων Ἀρσινόεϋς 131 9
 Ἀριστόνυμος Ἀριστοδάμου Ναυπάκτιος *p.* XLVI 47
 Ἀρκεφῶν Πρῶσχος 108 4
 Ἀρκισα Ἀρκίωνος Π - - 110 12
 Ἀρκίων *Aetolus* 74
 Ἀρκίων I *Aetolus*, *str. tab. praet. s. a.* 264/3; τὸ β' *ibid.* *s. a.* 256/5
 Ἀρκίων II Καλυδώνιος, *str. tab. praet. s. a.* 150/49
 Ἀρκίων *f.*: Ἀρκισα Π - - 110 13
 Ἀρκίων *Trich.* 117 5
 Ἀρκίων Λυκία χούσιος 137 84
 Ἀρμ. ? - *f.*: Ἀρχίππος Λακεδαιμόνιος 137 31
 Ἀρμόδιος *Trich.* 117 4
 Ἀρνοστός Λαμειεύς *hieromn.* Fl 44
 Ἀρνιας Πολυκρίτου Λαρισαῖος 31 14
 Ἀρριφῶν Τριχονεύς *p.* XLVII 65
 Βασιλίτσα Ἀρσινόα βασιλέως Πτολεμαίου (III) Μακέτα 56 *d*; *v.* Ἀ. βασιλέως Πτολεμαίου καὶ βασιλέως Βερνίκης 202 *a* *b*

- ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ 60 III 12. 17. IV 7. 15
 ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ ΕΥΤΥΧΟΥ ΠΕΡΓΑΙΟΣ 25 26
 ΑΡΤΕΜΩΝ 60 II 22. 25. VI 19
 ΑΡΧΑΡΕΤΑ ΛΕΠΤΙΝΑ ΚΑΛΥΔΩΝΙΑ p.
 XXXIII 99
 ΑΡΧΕΔΑΜΟΣ *Aetolus*, ΒΟΥΛΑΡΧ. 136 11
 ΑΡΧΕΔΑΜΟΣ ΚΑΛΥΔΑΜΟΥ ΑΧΑΙΟΣ ΕΚ ΒΟΥ-
 ΡΑΣ 12 27
 ΑΡΧΕΔΑΜΟΣ ΠΡΟΣΧΕΙΟΣ *hieromn.* Fl 38
 ΑΡΧΕΔΑΜΟΣ ΦΩΛΑΣ p. XXXIV 88.
 XXXV 76. XXXIX 58. XL 69. XLV
 22 al.; στρ. τὸ α' *tab. pract. s. a. 191/0*
 [cf. *etiam* 428(?)]; τὸ β' *ibid. s. a.*
 188/7; τὸ γ' *ibid. s. a. 182/1*; τὸ δ'
ibid. s. a. 175/4
 ΑΡΧΕΛΑΟΣ *Aetolus* 27 5
 ΑΡΧΕΛΑΟΣ ΑΡΧΙΝΟΕΥΣ 17 57 || 13116(?)
 ΑΡΧΕΜΑΧΟΣ ΕΥΗΝΟ - - 17 3
 ΑΡΧΕΜΑΧΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΣ 31 179
 ΑΡΧΕΜΑΧΟΣ ΤΡΙΧΟΝΕΥΣ *hieromn.* Fl 51
 ΑΡΧΕΠΟΙΟΣ ΒΟΥΚΑΤΙΕΥΣ 97 6
 ΑΡΧΕΤΙΜΟΣ f: - - ΚΡΑΤΗΣ 207
 ΑΡΧΙ - *Aetolus*, ΒΟΥΛΑΡΧ. 161 3
 ΑΡΧΙΑΔΑΣ cf. ΑΡΧΙΑΣ
 ΑΡΧΙΑΔΑΣ f: ΔΕΣΙΑΣ 31 33
 ΑΡΧΙΑΔΑΣ ΚΑΛΙΑ 24 21
 ΑΡΧΙΑΣ (-ΙΑΔΑΣ?) f: ΔΑΙΤΩΝ ΤΕΥΣ
 31 53
 ΑΡΧΙΑΣ f: ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΑΡΧΙΠΠΟΣ ΑΘΗ-
 ΝΑΙΟΙ 25 38. 40
 ΑΡΧΙΑΣ f: ΖΩΠΤΑΣ ΜΙΤΥΛΗΝΑΙΟΣ 24 6
 ΑΡΧΙΔΑΜΟΣ(?) ΑΣΧΡΙΩΝΟΣ *Aetolus* 128 1
 ΑΡΧΙΔΑΜΟΣ ΚΑΛΛΙΠΟΛΙΤΑΣ *hieromn.* Fl 41
 ΑΡΧΙΔΑΜΟΣ ΠΑΝΤΑΛΕΩΝΟΣ ΠΛΕΥΡΩΝΙΟΣ
 p. XXVI 23. 29; ἴππ. 57 2 *cum add.*
 ΑΡΧΙΔΑΜΟΣ ΧΩΛΕΟΣ, ΒΟΥΛΑΡΧ. 9 10
 ΑΡΧΙΠΠΟΣ ΑΡΧΙΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΣ 25 40
 ΑΡΧΙΠΠΟΣ ΑΙΤΩΛΟΣ *hieromn.* Fl 37
 ΑΡΧΙΠΠΟΣ ΑΡΜ. ΣΙ. ΛΑΚΕΔΑΜΟΝΙΟΣ 137 81
 ΑΡΧΙΠΠΟΣ ΜΕΛΙΤΑΕΥΣ, ΓΡΑΜΜ. 31 80. 101;
hieromn. Fl 43
 ΑΡΧΙΠΠΟΣ ΑΡΧΙΩΝΟΣ ΜΕΣΣΑΝΙΟΣ 31 35
 ΑΡΧΙΩΝ f: ΑΡΧΙΠΠΟΣ ΜΕΣΣΑΝΙΟΣ 31 35
 ΑΡΧΥΤΑΣ ΛΑΜΕΝΕΟΣ ΑΜΦΙΣΕΥΣ 31 152.
 154; f: ΞΕΝΟΦΑΝΗΣ ΑΜΦΙΣΕΥΣ 31
 172
 ΑΡΧΩΝ 39 4
 ΑΡΧΩΝ ΜΙΚΚΕΑ 39 3
 ΑΡΧΩΝΙΔΗΣ ΠΥΘΩΝΑΚΤΟΣ ΘΑΪΟΣ 17 58
 ΑΡΧΩΝΙΔΗΣ f: ΚΛΕΙΝΘΟΣ(?) ΠΕΠΑΡΘΙΟΣ
 17 31
 ΑΡΧΩΝΙΔΑΣ ΕΥΚΛΕΙΔΑ ΣΙΚΥΩΝΙΟΣ 17 80
 ΑΣΑΝΔΡΟΣ f: - - ΔΕΧΟΣ(?) 47 3
 ΑΣΚΑΛΙΑΔΑΣ ΑΙΤΩΛΟΣ *hieromn.* Fl 33
 ΑΣΚΑΛΙΑΔΑΣ ΣΙ. ΣΙΟΥ ΣΟΛΕΥΣ 29 5
 ΑΣΚΑΛΙΑΔΑΣ ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ(?) ΧΑΛΚΙΔΕΥΣ
 31 156
 ΑΣΚΑΛΪΩΝ 60 II 2. VII 3
 ΑΣΚΑΛΪΩΝ ΠΟΣΣΙΔΟΣ ΠΕΡ - - 32 17
 ΑΣΚΑΝΤΙΑΔΗΣ 60 III 16. V 13. 14. 16.
 VI 1
 ΑΣΚΛΑ[ΠΙΑΔΑΣ? ΑΡΓΕΙΟΣ?] 30 34
 ΑΣΤΥΔΟΣ (= ΑΣΤΥΛΟΣ?) ΤΑΥΡΙΣΚΟΥ ΑΡΑ-
 ΚΥΝΕΥΣ 17 81
 ΑΣΤΥΛΟΣ cf. ΑΣΤΥΔΟΣ
 ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ ΛΥΣΙΑ 17 64
 ΑΣΤΩ, ΘΕΥΚΟΛΗΣΑΣ ΑΡΤ. *Call.* 155 1
 ΑΣΩΠΟΚΛΗΣ ΜΕΓΑΚΛΕΟΣ ΑΘΗΝΑΙΟΣ 25 72
- ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΤΤΑΛΟΣ (I) f: ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΥ-
 ΜΕΝΗΣ 183 2
 ΑΤΤΑΛΟΣ *Pergamenus (frater Eumenis II)*
 179 11
 ΑΤΤΙΝΑΣ 60 IV 18
 ΑΦΘΩΝΤΟΣ ΧΑΡΙΔΗΜΟΥ ΑΧΑΙΟΣ ΑΠΟ
 ΦΘΙΑΣ ΕΞ ΑΙ...ΩΝ 62; f: ΠΟΛΥ-
 ΣΤΡΑΤΟΣ, ΑΝΑΣΑΝΔΡΟΣ, ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ 63
 ΑΧΑΡΝΟΣ(?) [ΑΘΗ]ΝΑΙΟΣ 32 6 *add.*
- ΒΑΒΥΡΤΑΣ f: ΠΙΤΤΙΑΣ ΑΙΤΩΛΟΣ p. XVII 91
 ΒΑΘΥΣ f: ΛΥΔΙΚΟΣ ΑΙΤΩΛΟΣ p. XIX 87
 ΒΑΚΙΑΣ *serua* 95 3. 6
 ΒΑΚΧΙΟΣ 60 III 7. VII 1. 22
 ΒΑΣΣ *Aetolus, numm.* p. XLVIII 94
 ΒΕΒΑΙΑ *serua* 97 8
 ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΒΕΡΕΝΙΚΑ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΑΓΑ
 ΜΑΚΕΤΑ 56 6; ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΒΕΡΕΝΙΚΗ
 202 a b 2
 ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΒΕΡΕΝΙΚΑ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΤΟΛΕ-
 ΜΑΙΟΥ (III) ΜΑΚΕΤΑ 56 e
 ΒΙΑΙΟΣ 43 8
 ΒΙΑΙΟΣ ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΥ ΝΑΥΠΑΚΤΙΟΣ p. XLVI
 49
 ΒΙΟΤΤΟΣ ΑΡΙΣΤΥΛΟΥ ΕΡΕΤΡΙΕΥΣ 25 29
 ΒΙΤΤΟΣ ΑΙΤΩΛΟΣ *hieromn.* Fl 17
 ΒΙΤΤΟΣ f: ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ ΘΕΡΜΙΟΣ 177 18
 ΒΙΤΤΟΣ f: ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ ΤΡΙΧΟΝΙΟΣ 97 2.
 131 1. *Syll.* 3 636 16
 ΒΙΩ ΚΑΛΥΔΩΝΙΑ 137 66. 74
 ΒΙΩΝ 60 II 9
 ΒΙΩΝ ΑΙΤΩΛΟΣ *hieromn.* Fl 23
 ΒΙΩΝ f: ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣ, ΝΙΚΙΑΣ *Aetoli* 92 e 4
 ΒΟΡΙΑΔΗΣ ΕΥΡΥΤΑΝ p. XI 7 6
 ΒΟΥΣΤΡΥΧΙΩΝ - - ΟΥ 15 [1]. 5. 10
 ΒΟΥΒΑ *serua* 99 7
 ΒΟΥΔΟΡΚΑΣ ΠΡΟΣΧΗΟΣ 108 3
 ΒΟΥΘΡΑΣ ΑΡΧΙΝΟΕΥΣ *hieromn.* Fl 44
 ΒΟΥΘΡΑΣ f: ΑΛΚΕΣΙΠΠΟΣ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ
 p. XLIII 101
 ΒΟΥΘΡΑΣ ΕΥΑΝΘΙΟΥ ΑΙΤΩΛΟΣ ΕΚ ΤΙΤΡΑΝ
 p. XVIII 7 6; *idem ut videtur hieromn.*
 Fl 9 *et* ΒΟΥΛΑΡΧ. 12 40
 ΒΟΥΘΡΑΣ ΥΠΑΤΑΙΟΣ 4 5
 ΒΟΥΚΡΙΣ ΔΑΪΤΑ ΝΑΥΠΑΚΤΙΟΣ p. XIX 100.
 XXII 44; *hieromn.* Fl 17
 ΒΟΥΛΑΡΧΟΣ f: ΥΒΡΙΣΤΑΣ ΑΓΡΙΝΙΕΥΣ *tab.*
praet. s. a. 165/4
 ΒΡΥΤΩΝ Φ^(abn) 54 3
 ΒΥΝΘΑΡΟΣ ΟΙΝΙΑΔΑΣ, στρ. *Acarn.* 3 A 22
- ΓΑΙΟΜΑΧΟΣ ΔΑΙΑΝ 100 7
 ΓΑΙΟΣ(?) cf. ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣ
 ΓΑΛΑΤΕΙΑ *Oph.* 161 2
 ΓΑΥΟΣ ΑΙΤΩΛΟΣ *hieromn.* Fl 7. 8
 ΓΕ - - ΟΣ f: ΜΕΝΑΙΧΜΟΣ ΓΟΝΤΡΥΝΙΟΣ 31 161
 ΓΕΪΤΑΣ ΑΝΤΙΠΑΤΡΙΔΟΥ ΧΑΛΚΙΔΕΥΣ 31 151
 ΓΕΛΩΝ ΑΙΤΩΛΟΣ *hieromn.* Fl 22
 ΓΕΝ *Aetolus, numm.* p. XLVIII 91 || 95
 ΓΕΝΝΑΔΑΣ ΑΙΤΩΛΟΣ *hieromn.* Fl 27
 ΓΛΑΥΚΕΤΑΣ Α^(abn) *hieromn.* Fl 37
 ΓΛΑΥΚΙΑΣ ΦΙΣΤΥΟΣ 110 7
 ΓΛΑΥΚΟΣ ΑΙΤΩΛΟΣ *hieromn.* Fl 37
 ΓΟΡΓΑΦΟΣ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ 137 24
 ΓΟΡΓΙΠΠΟΣ ΑΝΤΙΓΟΝΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΣ 201 1
 ΓΟΡΓΟΣ ΑΙΤΩΛΟΣ *hieromn.* Fl 40
 ΓΡΙΠΑΛΟΣ ΑΝΤΑΙΕΥΣ 17 11
- Δ - - *Aetolus* 30 35
 ΔΑ - - - ΝΙΚΟΥ ΘΕΡΜΙΟΣ 177 18
 ΔΑ⁵² ΣΥΜΜΑΧΟΥ, ξεχ. ἐν ΕΥΝΙΑΙΟ 177 3
 ΔΑΪΛΟΧΟΣ f: ΔΑΜΟΚΡΙΤΟΣ *Calydonius*(?)
 137 9 6
 ΔΑΪΜΑΧΟΣ ΑΙΤΩΛΟΣ *hieromn.* Fl 32
 ΔΑΪΜΕΝΗΣ 60 VI 10. VII 8
 ΔΑΪΤΑΣ f: ΒΟΥΚΡΙΣ ΝΑΥΠΑΚΤΙΟΣ p. XIX
 100
 ΔΑΪΤΩΝ ΑΡΧΙΑ (-ΙΑΔΑ?) ΤΕΥΣ 31
 53
 ΔΑΪΦΩΝ ΑΚΙΔΑΜΟΥ ΘΑΪΟΣ 17 82
 ΔΑΜΑΡΜΕΝΟΣ ΘΕΡΜΙΟΣ 102 3
 ΔΑΜΑΡΧΟΣ ΑΓΡΙΝΙΕΥΣ 100 3
 ΔΑΜΑΡΧΟΣ ΒΟΥΚΑΤΙΕΥΣ 97 13
 ΔΑΜΑΡΧΟΣ ΣΙΩΝΟΣ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ 140 1
 ΔΑΜΑΤΡΙΟΣ f: ΔΑΜΑΤΡΙΟΣ ΑΙΤΩΛΟΣ p. XX
 5 5
 ΔΑΜΑΤΡΙΟΣ ΔΑΜΑΤΡΙΟΥ ΑΙΤΩΛΟΣ p. XX
 5 5
 ΔΑΜΑΤΡΙΟΣ f: ΚΤΗΣΙΠΠΟΣ ΠΕΡΓΑΜΗΝΟΣ
 179 30
 ΔΑΜΕΑΣ *Calydonius* 137 22; f: ΞΕΝΙΠΠΟΣ
 ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ 137 45
 ΔΑΜΙΠΠΑ *Arsin.* 132 3
 ΔΑΜΟ *Aetolus, numm.* p. XLVIII 92
 ΔΑΜΟ - - f: ΔΑΜΟΦΑΝΤΟΣ 24 23
 ΔΑΜΟΪΤΑΣ I f: ΜΥΝΝΙΩΝ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ
 137 46
 ΔΑΜΟΪΤΑΣ II *Calydonius* 137 78
 ΔΑΜΟΪΤΑΣ ΝΑΥΠΑΚΤΙΟΣ 17 52. 72
 ΔΑΜΟΚΛΕΑΣ ΥΠΑΤΑΙΟΣ 4 5
 ΔΑΜΟΚΛΗΣ 25 14
 ΔΑΜΟΚΛΗΣ(?) *Aetolus*, ΓΡΑΜΜ. 191 12
 ΔΑΜΟΚΛΗΣ ΦΙΛΙΝΟΥ ΕΡΕΤΡΙΕΥΣ 17 32
 ΔΑΜΟΚΡΑΤΕΙΑ ΕΥΡΥΚΛΕΪΔΑ *Arsin.* 132 1
 ΔΑΜΟΚΡΑΤΕΙΑ *Cal.* 158 4
 ΔΑΜΟΚΡΑΤΗΣ ΑΙΤΩΛΟΣ *hieromn.* Fl 35
 ΔΑΜΟΚΡΑΤΗΣ ΕΙΤΕΛΙΟΣ *hieromn.* Fl 44
 ΔΑΜΟΚΡΙΤΟΣ ΑΜΒΡΑΚΙΩΤΑΣ *hieromn.* Fl 39
 ΔΑΜΟΚΡΙΤΟΣ ΔΙΚΑΙΑΡΧΟΥ ΑΡΧΙΝΟΕΥΣ 24 2
 ΔΑΜΟΚΡΙΤΟΣ ΔΑΪΛΟΧΟΥ *Calydonius*(?) 137
 9 5
 ΔΑΜΟΚΡΙΤΟΣ ΣΤΡΑΤΑΓΟΥ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ 30
 21. 26 (cf. 30). 31 131. 135. 186 5. p.
 XXXIV 23 al. XXXV 39. XXXVII
 96. XXXVIII 39. 62. XL 47. XLI
 29. 61; ἴππ. 31 61; στρ. τὸ α' *tab.*
praet. s. a. 200/199; τὸ β' *ibid. s. a.*
 193/2
 ΔΑΜΟΚΡΙΤΟΣ ΜΕΤΑΠΙΟΣ *hieromn.* Fl 39
 ΔΑΜΟΚΡΙΤΟΣ ΟΪΚΥΛΗΕΥΣ 31 90
 ΔΑΜΟΚΡΙΤΟΣ ΦΙΛΩΤΑΙΕΥΣ 97 14
 ΔΑΜΟΝΙΚΟΣ f: ΗΡΑΪΟΣ, ΛΥΣΙΩΝ ΜΕΓΑ-
 ΛΟΠΟΛΙΤΑΙ 31 78
 ΔΑΜΟΝΙΚΟΣ ΕΥΡΥΔΙΚΟΥ ΤΟΡΒΟΥΝΕΥΣ 17 37
 ΔΑΜΟΣΕΝΟΣ ΑΙΤΩΛΟΣ *hieromn.* Fl 24
 ΔΑΜΟΣΕΝΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΗΡΑΚΛΕΩΤΑΣ 25
 18. 188 37; ΓΡΑΜΜ. 25 4
 ΔΑΜΟΣ *Aetolus, numm.* p. XLVIII 97
 ΔΑΜΟΣΘΕΝΗΣ f: ΔΕ...ΤΟΣ ΑΙΤΩΛΟΣ
 ἐκ - - p. XXVIII 36
 ΔΑΜΟΣΘΕΝΗΣ *Calydonius* 137 80
 ΔΑΜΟΣΘΕΝΗΣ f: ΔΑΜΟΣΘΕΝΗΣ ΚΟΡΚΥΡΑΙΟΣ
 31 158
 ΔΑΜΟΣΘΕΝΗΣ ΔΑΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΚΟΡΚΥΡΑΙΟΣ
 31 158

- ΔΑΜΟΣΘΕΝΗΣ *f*: Μέντωρ (Αἰτωλός) ἐκ Ναυπάκτου *p.* XIX 45
 ΔΑΜΟΣΤΡΑΤΟΣ Ἡρακλεώτας 31 37
 ΔΑΜΟΤΑΣ Νικάνορος C - 17 53
 ΔΑΜΟΤΕΛΗΣ *Aetolus* *p.* XII 89. XII 1. 22. 68. 103. XLII 5
 ΔΑΜΟΤΕΛΗΣ Αἰτωλός *hieromn.* Fl 32
 ΔΑΜΟΤΕΛΗΣ Τελεεάρχου Φυσεύς 29 6. 14. 31 55. 201 3; ΓΡΑΜΜ. 29 3
 ΔΑΜΟΤΙΜΟΣ Ἀγρινεῖς *hieromn.* Fl 46
 ΔΑΜΟΤΙΜΟΣ Αἰτωλός *hieromn.* Fl 29 bis
 ΔΑΜΟΤΙΜΟΣ *Aetolus*, *στρ. tab. praet. s. a.* 160/59 *Idem aut filius fortasse*:
 ΔΑΜΟΤΙΜΟΣ Τριχονεύς 32 43
 ΔΑΜΟΤΙΩΝ *f*: Μεννέας Στράτιος 36 4. 9
 ΔΑΜΟΦΑΝΗΣ Ποτιδανιεῖς *hieromn.* Fl 46
 ΔΑΜΟΦΑΝΤΟΣ Δαμο- - 24 23
 ΔΑΜΟΦΙΛΟΣ *f*: Σανώννος(?) Μεγαλοπολίτας 13 8
 ΔΑΜΩΝ Αἰτωλός *hieromn.* Fl 2. 3
 ΔΑΜΩΝ *f*: Ἡράκλειτος, Ζήνων Θηβαῖο Βοιωτοί 31 123
 ΔΑΜΩΝ Κυτινιεύς *hieromn.* Fl 43
 ΔΑΜΩΝ *Trich.* 117 5
 ΔΑΝΑΟΣ *f*: Ἐρμόλαος Ἐφεσίος 17 114
 ΔΑΟΣ(?) Καλυδώνιος 137 23
 Δε *Aetolus*, *numm.* *p.* XLVIII 92
 Δε...τος Δαμοσθένης Αἰτωλός ἐκ - - *p.* XXVIII 36
 ΔΕΑΛΟΣ *f*: Λύσανδρος Θάσιος 17 82
 ΔΕΙΝΑΡΧΟΣ 60 IV 20
 ΔΕΙΝΑΡΧΟΣ *Aetolus*, ἵππ. *p.* XLV 57
 ΔΕΙΝΗΣ Κατύρου Μεσσάνιος 17 62
 ΔΕΙΝΙΑΣ Ἐκαταίου Ἰστιαεῖς 18 5
 ΔΕΙΝΙΑΣ *f*: Φάνης Χίος 31 154
 ΔΕΙΝΥΛΟΣ Αἰτωλός *hieromn.* Fl 35
 ΔΕΙΝΩΝ Ἀριστωνύμου Ἀρσινόεως 131 9
 ΔΕΙΝΩΝ Νέστωρος Εὐρώπιος 31 132
 ΔΕΙΝΩΝ Φωκίωνος Ῥόδιος 31 132
 ΔΕΣΙΑΣ Ἀρχιάδα 31 33
 ΔΕΣΙΟΣ Ἰππία 24 22
 ΔΕΣΙΧΑΡΙΣ *f*: Ἰεροκλής, Εὐδάμος 17 76. 77
 ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ 60 II 5. 8. 13. IV 6. V 2. 9. VI 9
 ΔΗΜΟΝΙΟΣ *f*: Νικόδημος Ἐρετριεῖς 25 17
 ΔΗΜΟΝΟΜΟΣ *f*: Σωγένης Ἐρετριεῖς 25 16
 ΔΗΜΟΝΟΜΟΣ Ἀγασίου Ἐρετριεῖς 25 14
 ΔΙΑΚΡΙΤΟΣ *f*: Ξενόδοκος Θεσπιεῖς 96 12
 ΔΙΔΥΜΑ *Ap.* 166 6
 ΔΙΚΑΙΑΡΧΟΣ Αἰτωλός *p.* XXXII 108. XXXVII 27 || *hieromn.* Fl 22. 32 || 104 10
 ΔΙΚΑΙΑΡΧΟΣ *f*: Δαμόκριτος, Ἀγαθοκλής, Λύσανδρος Ἀρσινόεως 24 2
 ΔΙΚΑΙΑΡΧΟΣ Βουκατιεῖς 99 9
 ΔΙΚΑΙΑΡΧΟΣ Κρινολάου Θέρμιος 177 19
 ΔΙΚΑΙΑΡΧΟΣ Ἀλεξάνδρου Τριχονεύς 30 15. *p.* XXXV 39. XXXVII 97. XL 79; *στρ. τὸ α' tab. praet. s. a.* 195/4; *τὸ β' ibid. s. a.* 187/6
 ΔΙΚΑΙΑΡΧΟΣ Ἁγία Ὑπατάτος 71 11
 ΔΙΚΑΙΑΡΧΟΣ Φίςτος 110 3
 ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ Βουκατιεῖς 97 6
 ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ *Call.* 157 1
 ΔΙΚΕΟΠΟΛΙΣ Λυκία *Phist.* 113 5
 ΔΙΚΑΙΟΣ 43 6
 ΔΙΚΑΙΟΣ ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΟΣ (ΚΑΛΛΙΤΙΜΟΥ?) Αἰτωλός *p.* XIX 89
 ΔΙΚΑΚΡΑΤΗΣ Κατύρου Ἀμβρακιώτας 11 18
 ΔΙΚΩΝ Πολυχάρμου Θέρμιος 177 19
 ΔΙΝΙΑΣ Εὐδάμου Στράτιος 36 4. 10
 Διο - *Aetolus* 10 29
 ΔΙΟΓ - *f*: Ζήνων Ἄντιοχεύς 31 164
 ΔΙΟΓΕΙΤΩΝ Ποτάμειος Ὀρχομένιος 25 34
 ΔΙΟΓΕΝΗΣ 60 II 11. 16. III 6. IV 14. 24
 ΔΙΟΓΕΝΗΣ *f*: Λάζευσις Ῥόδιος 17 36
 ΔΙΟΔΩΡΟΣ 32 39
 ΔΙΟΔΩΡΟΣ *Aetolus* 190 9
 ΔΙΟΚΛΕΑΣ Αἰτωλός *hieromn.* Fl 10. 21
 ΔΙΟΚΛΗΣ *f*: Δρομέας Ἀθηναῖος 17 90
 ΔΙΟΚΛΗΣ *Aetolus*, ἵππ. *p.* XXXVIII 52. 55
 ΔΙΟΚΛΗΣ Βουκατιεῖς 99 10
 ΔΙΟΚΛΗΣ I *f*: Λύκος I Καλυδώνιος 17 73. 88
 ΔΙΟΚΛΗΣ II *f*: Λύκος II Καλυδώνιος 70 2
 ΔΙΟΚΛΗΣ *f*: Ἀγχιών Κορινθίος 24 3
 ΔΙΟΚΛΗΣ *f*: Σωσικλής, Ἀριστόδαμος Μάγνητες ἀπὸ Μαϊάνδρου 187 5
 ΔΙΟΝΥΣΟΣ Θέρμιος 102 8
 ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ 24 37 || 60 III 8
 ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ἀγαθοκλέος 24 21
 ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ *f*: Διονύσιος Ἀλεξανδρεῖς 32 31
 ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Διονύσιου Ἀλεξανδρεῖς 32 30
 ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ *f*: Μένπιπος Θεσπιεῖς 31 192
 ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ *Calydonius* 137 3. 7 || 137 75
 ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ἀγεμάχας Καλυδωνίας 137 4
 ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Θεοδοσίου Λυσιμαχεύς (Αἰτ.) *p.* XXIII 18
 ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Μ^(ὄμν) 32 24
 ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ *f*: Πέρσας Συρακόσιος 179 29
 ΔΙΟΠΕΪΘΗΣ *f*: Φαίδιμος 17 77
 ΔΙΟΣ *servus* 137 89
 ΔΙΟΤΙΜΟΣ *f*: Ἐπίγονος Κασσανδρεῖς 18 12
 ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ 60 II 17
 ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ Σιδώνιος 24 10
 ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ *f*: Ἀνταμενείδης Χαλκιδεῖς 32 39
 ΔΙΩ *Aetolus*, *numm.* *p.* XLVIII 93
 ΔΙΩΝ Εὐβοιάδα 24 30
 ΔΙΩΝ (?) [Καλλία?] 24 20
 ΔΙΩΝ *Aetolus*, βούλαρχ. 22 6. 23 2
 ΔΙΩΝ Αἰτωλός *hieromn.* Fl 21. 25. 29
 ΔΙΩΝ *f*: Νικάνωρ Αἰτωλός *p.* XIX 96
 ΔΙΩΝ *f*: Μυνηνίος Δυμαῖος 13 36
 ΔΙΩΝ Κασίος 25 55
 ΔΙΩΝ Μίκκου Φωκεῖς 31 191
 Δόκιμος Ἀντιόχου...? 29 21
 Δόκιμος Ἀντιόχου Τελλώνος 31 126
 ΔΟΡΚΙΑΣ Ἀλεξάνδρου Πατρεῖς 32 44
 ΔΟΡΚΙΑΣ Αἰτωλός *p.* XX 51 || βούλαρχ. 136 10
 ΔΟΡΚΙΑΣ Καλλιπολίτας 206 1
 ΔΟΡΚΙΑΣ Ναυπάκτιος 17 38. 48; *στρ. tab. praet. s. a.* 273/2
 ΔΟΡΚΙΑΣ *f*: Λάμαχος Φιλωταίεως 96 18
 ΔΟΡΚΙΩΝ *f*: Δωρόθεος Δυμαῖος 30 13
 ΔΟΥΡΥΜΕΝΗΣ Αἰτωλός *p.* XX 51 || *p.* XXIV 20
 ΔΟΥΡΥΜΕΝΗΣ Ὑπατάτος *hieromn.* Fl 45
 ΔΡΑΚΩΝ *f*: Σκορπίων *Aetolus* 51 6
 ΔΡΑΚΩΝ Χαριάου Ἀκραγαντινός 17 93
 ΔΡΑΚΩΝ Πολιεῖς 17 5; ἵππ. 81 3 || *f*:...? 187 12
 ΔΡΟΜΕΑΣ Διοκλέους Ἀθηναῖος 17 90
 ΔΡΩΠΑΚΟΣ Αἰτωλός *hieromn.* Fl 17
 ΔΡΩΠΙΝΑΣ *f*: Λάδικος Αἰτωλός ἐκ Καλλιπόλιος *p.* XLIV 10
 ΔΡΩΠΙΝΑΣ Πελαῖος 97 14
 ΔΥΣΩΠΟΣ Ἀπολλωνιεῖς, Προστάτης συνεδρίου 188 34
 ΔΩΡ *Aetolus*, *numm.* *p.* XLVIII 94
 ΔΩΡΙΜΑΧΟΣ 43 10
 ΔΩΡΙΜΑΧΟΣ Στράτωνος I Ἀρσινόεως, ἄγωνος. 96 17
 ΔΩΡΙΜΑΧΟΣ Θεοκρίτου Θεσπιεῖς 96 11
 ΔΩΡΙΜΑΧΟΣ Καλυδώνιος 188 2
 ΔΩΡΙΜΑΧΟΣ Τριχόνιος, *ταμ.* 3 420; *hieromn.* Fl 1
 ΔΩΡΙΜΑΧΟΣ II Τριχονεύς 34 22; *στρ. τὸ α' tab. praet. s. a.* 147/6; *τὸ β' ibid. s. a.* 140/39 (*avus fortasse* Δ. I Νικοστράτου Τριχονεύς)
 ΔΩΡΙΜΑΧΟΣ *f*: Κυδριών Τριχονεύς 33 3 || *f*: Νικάνδρος Τριχονεύς 32 18
 ΔΩΡΙΜΑΧΟΣ I Νικοστράτου Τριχονεύς *p.* XXIV-XXXII *passim*. XXXVII 32; *στρ. τὸ α' tab. praet. s. a.* 219/8; *τὸ β' ibid. s. a.* 211/0; *τὸ γ' ibid. s. a.* 207/6; *τὸ δ' ibid. s. a.* 202/1 (*nepos fortasse* Δ. II Τριχονεύς)
 ΔΩΡΙΜΑΧΟΣ Σωσάνδρου Τριχονεύς 24 10. 31 84. 92; βούλαρχ. 31 74
 ΔΩΡΘΕΟΣ *f*: Ἡγέμων 17 44
 ΔΩΡΘΕΟΣ Δορκίωνος Δυμαῖος 30 13
 ΔΩΡΘ 93
 Ε - - 24 39
 Ε - *Aetolus* 109 2
 Ε - Ἀδάτωρ Κυκωνίος 17 85
 Ε - Ὑπατάτος 32 32
 Εἰκλάδιος 60 III 4
 Εἰραμένης (= Ἱεραμένης?) *f*: Πυρρ - Συρακόσιος 17 68
 Ἐκαταῖος *f*: Δεινίας Ἰστιαεῖς 18 5
 Ἐκαταῖος Ἀρισταίχμου Ἰστιαεῖς 13 43
 Ἐλατάννος Μένωνος Καϋνίος 31 42
 Ἐλλάνικος *f*: Ξενίας Αἰτωλός ἐκ Τριχονεῖος *p.* XXIII 106
 Ἐλπίνας Πρόσχοκος 101 3
 Ἐμαυτός *f*: ...έων, Νικόβουλος, Φιλόξενος *Calydonii* (?) 137 101
 Ἐμπεδίκων Τραγάντιος 109 7
 Ἐμπεδάρχος *f*: Παντάρης 36 12
 Ἐξάκεστος Αἰτωλός *hieromn.* Fl 35
 Ἐπ - *Aetolus* 28 11
 Ἐπ - Αἰτωλός *p.* XII 61
 Ἐπίγονος Διοτίμου Κασσανδρεῖς 18 12
 Ἐπίγονος Ναυπάκτιος 31 117
 Ἐπικλής (Ἐράτωνος) Ὀάσιος 178 6. 9
 Ἐπικράτης 60 IV 4
 Ἐπικράτης *f*: Ἀκίμηνης Πελαῖος 17 69
 Ἐπίλαος Δηριεῖς, *στρ. Acarn.* 3 422
 Ἐπίνικος *Bucatiensis* (?) 114 2
 Ἐπίνικος Δαϊάν 100 8
 Ἐπίνικος *f*: ...ων Καλυδώνιος 17 115
 Ἐπίνικος *f*: Φιλλέας Στράτιος 31 66
 Ἐπίνικος *f*: Ἀγεμάχος Φολάντιος 24 11. 13
 Ἐπιτάδας (?) Στράτιος 109 6
 Ἐπιτόλαος Ἡρακλεῖώτας 25 23. 31
 Ἐράτων Αἰτωλός *p.* XXI 49

- Ἐρίφωλος Θράστιος 138 2; δαμονομ. 138 14
 Ἐρμαιοσ Στράτωνοσ Στράτιοσ. ἄγωνοσ. 110 10
 Ἐρμάρχοσ Πολυαρχίδου Μιτυληναίοσ 25 32
 Ἐρμιπποσ Τιμοθέου Ἐ[λαίτησ?] 17 59
 Ἐρμολόχοσ - - Ἰδα Κορίνθιοσ 32 19
 Ἐρμολόχοσ 60 Π 23. IV 8
 Ἐρμολόχοσ Δαναοῦ Ἐφέσιοσ 17 114
 Ἐρμολόχοσ [NH] (aut Ἐρμόφο[ντοσ]) Ἀριστοφ. - Αἰτωλόσ 205 1
 Ἐρμυλίων Αἰτωλόσ p. XV 12
 Ἐστίαίοσ f: Ζωίλοσ Ἀλεξανδρεῦσ 32 31
 Ἐύ- - f: Φάινοσ 24 38
 Ἐύ Aetolus, numm. p. XLVIII 98
 Ἐύ- - Aetolus 27 7
 Ἐύ- - Εἰδαίοσ 177 20
 Ἐύ. Ὀρχομένιοσ 17 104
 Ἐύγαθοσ Φιλοσένοῦ Φιλαεῦσ 13 19
 Ἐύλαχοσ f: Ἀέροποσ Ἀμβρακιώτασ 31 127
 Ἐύανδρα Call. 156 1
 Ἐύανθιοσ f: Βουθήρασ Αἰτωλόσ ἐκ Τίτραν p. XV III 76
 Ἐύαρχοσ Θεοφίλου 24 31
 Ἐύαρχοσ Aetolus 116 5
 Ἐύαρχοσ Βουκατιεῦσ 100 5 (= alter virorum sequentium)
 Ἐύαρχοσ Ἀντάγρου Βουκατιεῦσ 101 7
 Ἐύαρχοσ Νικίδα Βουκατιεῦσ 97 5 (?). 101 13
 Ἐύαρχοσ Ἐγγοραίοσ 31 61
 Ἐύβουλάδοσ f: Δίων 24 30
 Ἐύβουλάδοσ Νίκωνοσ 24 20; f: Νίκων 24 20
 Ἐύβουλοσ 60 III 25
 Ἐύγειτων M. - 31 171
 Ἐύδαίμοκλοσ Ἐύδαίμονοσ Μεσσάνιοσ 17 7
 Ἐύδαίμων (?) Αἰτωλόσ 204 1
 Ἐύδαίμων f: Ἐύδαίμοκλοσ Μεσσάνιοσ 17 7
 Ἐύδαμοσ Δεξιχάριοσ 17 77
 Ἐύδαμοσ Ἀρσινόεῦσ hieromn. Fl 45
 Ἐύδαμοσ f: Διनीασ Στράτιοσ 36 5. 10
 Ἐύδαμοσ f: [Φί]λων Τριχονεῦσ 32 19. p. XLIII 89
 Ἐύδαμοσ f: Καλλικράτησ Ἀμβρακιώτασ 17 95
 Ἐύδαίοσ f: Μνασίασ Ἀργείοσ 25 9
 Ἐύην- - f: Ἀρχέμαχοσ 17 3
 Ἐύθιοσ f: Ἐύθιοσ Νεαπολίτασ 33 3
 Ἐύθιοσ Ἐύθιοῦ Νεαπολίτασ 33 2
 Ἐύθιοσ f: Πάτρων Ἡρακλεώτασ 31 157
 Ἐύθωδαμοσ Aetolus (Ἰστρίοσ?) 134
 Ἐύθωκ- - 50 3
 Ἐύθωκλοσ f: Δωροσ Κο[ρίνθιοσ] 59
 Ἐύθωμίδασ Κο- - 31 65
 Ἐύθωμίδασ Ἀριστομάχοῦ Χαλκιεῦσ 31 67
 Ἐύκλειδασ (?) f: Ξενοφῶν Ἐρετριεῦσ 25 11
 Ἐύκλειδασ f: Ἀρχωνίδασ Σικυώνιοσ 17 80
 Ἐύκλειδασ Trich. 120 1
 Ἐύκλασ Ἀμινία 24 29
 Ἐύκλασ (?) Ἐρετριεῦσ 25 11
 Ἐύκράτησ f: Φείδων Melitaensis 177 3
 Ἐύκταίοσ Αἰτωλόσ hieromn. Fl 20
 Ἐύμαχοσ f: Περίανδροσ Ἀθηναίοσ 25 70
 Βασιλεῦσ Ἐύμένησ II (Βασιλεῦσ Ἀττάλοῦ I) 179 1. 11. 15. 17. 183 1
 Ἐύμηλδασ Αἰτωλόσ hieromn. Fl 21
 Ἐύμηλοσ f: Ὀλύμπιοσ Κορωνεῦσ 29 13
 Ἐύνικοσ Αἰτωλόσ hieromn. Fl 15. 20
 Ἐύνομοσ Θηρίου Mytilenaeus 189 11
 Ἐύνοστιάδοσ Θεσπρωτόσ 31 46
 Ἐύζενοσ 24 35
 Ἐύζιθεοσ Ἀτταλεῦσ 95 2
 Ἐύπόλεμοσ Αἰτωλόσ hieromn. Fl 21
 Ἐύπόλεμοσ Καλλιπολίτασ 11 39
 Ἐύπόλεμοσ Ὑπατάδοσ p. XXXV 71. 76. XLII 34. 47. XLIV 35. 36. 101. XLV 18; στρ. τὸ Α' tab. praet. s. a. 189/8; τὸ Β' ibid. s. a. 176/5
 Ἐύποροσ Ἀπελεῦθ. Bucat. 114 1
 Ἐύρπιδασ Aetolus p. XXV 43. XXVI 31. XXVII 2. 8. XXVIII 59. 71
 Ἐύρυ- - Αἰτωλόσ hieromn. Fl 51
 Ἐύρυασ Στρατονίκου Αἰτωλόσ p. XVIII 60; hieromn. Fl 13. 14
 Ἐύρυαδ- - Aetolus 24 15
 Ἐύρύδαμοσ Aetolus, στρ. (?) tab. praet. s. a. 279/8; f: Παισταινοσ Aetolus p. XX 27 Idem fortasse:
 Ἐύρύδαμοσ Αἰτωλόσ hieromn. Fl 21. 47. 48
 Ἐύρύδαμοσ f: Ὀκτολοσ (?) ad nr. 204
 Ἐύρύδαμοσ f: Σύμμαχοσ Δάρδαίοσ 96 21
 Ἐύρύδαμοσ Πυρρ^{αδ} hieromn. Fl 51
 Ἐύρύδαμων Τριχονεῦσ 17 83
 Ἐύρυδαίκα f: Ἀρισταρχίωσ Cal. 145
 Ἐύρύδακιοσ f: Δαμόνικοσ Τορυνεῦσ 17 37
 Ἐύρυκλειδασ f: Δαμοκράτησ Arsin. 132 2
 Ἐύρυλέων f: Ξενοφῶν Αἰγίεῦσ 29 27
 Ἐύρύλοχοσ Καλυδώνιοσ 137 60
 Ἐύρύμαχοσ Θαυμακόσ hieromn. Fl 45
 Ἐύρυνόμη Τιμαγόρου Ap. 162 1
 Ἐύρυνόμοσ Αἰνιχοῦ Ap. 163 1
 Ἐύστρατοσ Αἰτωλόσ hieromn. Fl 23
 Ἐύτέλησ Αἰτωλόσ hieromn. Fl 34
 Ἐύτυχοσ f: Ἀρτεμίδαροσ Περγαίοσ 25 26
 Ἐύφ- - f: - - - - - τοσ 25 76
 Ἐύφαν- - Αἰτωλόσ hieromn. Fl 30
 Ἐύφιλητοσ f: Ἰσοκράτησ Ἀθηναίοσ 25 73
 Ἐύφιλητοσ f: Στήκαροσ Ἐρετριεῦσ 25 19
 Ἐύφοριων f: Πυθοκλόσ Σικυώνιοσ 17 14
 Ἐύφραίνετοσ [.]ε. Αἰτωλόσ p. XXXIII 11
 Ἐύχάρων (?) Θεσπρωτόσ 31 46
 Ἐχελαιδοσ f: - - - - - τι. 17 47
 Ἐχέλαδοσ Τιμαίου Φίτυοσ 98 9. 99 11. 101 9. 104 5; Ἰαροφύλ. 111 5
 Ἐχέταροσ Αἰτωλόσ hieromn. Fl 34
 Ζεύσιπποσ Σκύθα Καλαδώνιοσ 17 40
 Ζήνων Διογ. - Ἀντιοχεῦσ 31 164
 Ζήνων Δάμωνοσ Θηβαίοσ Βοιωτόσ 31 123
 Ζωίλοσ Ἐστίαίου Ἀλεξανδρεῦσ 32 31
 Ζωίπτασ Ἀρχία Μιτυληναίοσ 24 6
 Ζώπυροσ f: Ἀπολλώδαροσ No- - 32 27
 Ἡγέμαχοσ 60 III 5
 Ἡγέμων Δωροθέου 17 44
 Ἡλιόδαροσ Ξενοφῶνοσ Μιτυληναίοσ 25 24
 Ἡραίοσ Δαμονίκου Μεγαλοπολίτασ 31 78
 Ἡρακλειδοσ artifex 64
 Ἡρακλειδασ f: Λυκίασ 24 26
 Ἡρακλειτοσ Ἀθηνοδωροῦ Ἀθηναίοσ 13 5
 Ἡρακλειτοσ Δάμωνοσ Θηβαίοσ Βοιωτόσ 31 123
 Ἡρακλειτοσ Μητρία Μιτυληναίοσ 17 18
 Ἡρακλειτοσ Πρόσχοσ f: Λύκοσ Σιμίλασ Πρόσχοι 31 26
 Ἡρόδοτοσ 60 III 23
 Θ. f: Κορωνεῦσ 31 50
 Θαρρύδαμοσ f: Ἰκέτασ Ἀκραγαντινοσ 17 93
 Θαρύασ Οἰναίοσ hieromn. Fl 39
 Θεαρίδασ Νικοδάμοῦ Καλυδώνιοσ 137 38
 Θεμνο- - (αδ)οσ 12 5
 Θεόγειτοσ Θεοδώρου Μεγαρεῦσ 25 36
 Θεοδέκτησ f: Κηφισοφῶν, Φίλιπποσ Παρῆθιοι 17 29
 Θεόδοτοσ Αἰτωλόσ p. XXIV 20
 Θεόδοτοσ Ἀπεραντίοσ hieromn. Fl 39; f: [Φιλώτα]σ (?) Ἀ[περαντίοσ] 177 8 (?) || Θ. Ap. 166 2
 Θεόδοτοσ Ἀντιβόλου Αἰτωλόσ ἐκ Καλυδῶνοσ p. XXI 70
 Θεόδοτοσ Φεραίοσ, κατοικῶν ἐν Στράτῳ legatus Aetolorum p. XXXV 42
 Θεόδωροσ - - - - - Βούλου 12 43
 Θεόδωροσ T- - 12 7
 Θεόδωροσ Κλεωνήμοῦ τοσ 17 10
 Θεόδωροσ Ἀργείοσ hieromn. Fl 45
 Θεόδωροσ I (Δαμοσένοῦ I Ἡρακλεώτησ) hieromn. Fl 13. 14; f: Δαμόσενοσ II Ἡρακλεώτασ 188 37
 Θεόδωροσ II (Δαμοσένοῦ II) Ἡρακλεώτασ, ἴππ. 31 29. 100
 Θεόδωροσ Κοτταεῦσ hieromn. Fl 45
 Θεόδωροσ f: Θεόγειτοσ Μεγαρεῦσ 25 36
 Θεόδωροσ Πασικλέοσ Μεταποντινοσ 17 74
 Θεόδωροσ f: Καλλικράτησ Παλεῦσ 31 80
 Θεόδωροσ Τιμανορίδα Πατρεῦσ 17 132
 Θεόδωροσ [Κλε- vel Ne]στράτου Κυρακίοσ 29 19
 Θεοκ- - Aetolus (?) 89
 Θεοκλειδοσ f: Ταυροσθένησ Ἰστιαεῦσ 13 39
 Θεόκριτοσ f: Δωρίμαχοσ Θεσπιεῦσ 96 12
 Θεόκριτοσ Κλεοδάμοῦ Μεγαλοπολίτασ 17 12
 Θεόλυτοσ Ἀρίστωνοσ Αἰγινάτασ 179 8. 30
 Θεόμναστοσ Φίτυοσ 101 9; Ἰαροφύλ. 100 3
 Θεόπομποσ f: Ἀνταρχοσ Ἀμβρακιώτησ 17 42
 Θεόπομποσ f: Ἀγῆτωρ Ῥόδιοσ 17 35
 Θεοτέλησ Θράστιοσ 138 2
 Θεόφαντοσ f: Σωκλόσ 31 105
 Θεόφαντοσ f: Ὀσθηναίοσ 17 2
 Θεόφιλοσ f: Ἐύαρχοσ 24 31
 Θέρειοσ Calydonius 138 3. 5
 [Θ]έρησ cf. [Π]έρησ Μενεμάχοῦ M. ε. Δ.
 Θεγ[.]Α- - f: Θεών 11 40
 Θεγδόδιοσ f: Διονύσιοσ Λυσιμαχεῦσ (Αἴτ.) p. XXIII 18
 Θεγδοτοσ Αἰτωλόσ hieromn. Fl 29
 Θεών Θεγ[.]Α- - 11 40

- Θέων Ἀνακτοριεύς, στρ. *Acarn.* 3.423
 Θέων Πολεμάρχου Καλυδώνιος p. XII 63
 Θηρίας f: Εὐνομος *Mytilenaeus* 189 11
 Θόας (Ἀλεξάνδρου) Τριχονεύς p. XXXVII 94, XXXVIII 1 al. XXXIX 22, 26, 86. XL 62, 65. XLIII 67, XLV 25, 31, 34; ΓΡΑΜΜ. 31 108, 121; στρ. τὸ α' *tab. praet. s. a.* 203/2; τὸ β' *ibid. s. a.* 194/3; τὸ γ' *ibid. s. a.* 181/0; τὸ δ' *ibid. s. a.* 173/2; f: Ἀλέξανδρος Τριχονεύς 76
 Θορίων Αἰτωλός *hieromn. Fl 34*
 Θρασεάς f: Σθένιππος Θελοφύσσιος 31 89
 Θρασυβουλίδας Στράτιος *hieromn. Fl 41*
 Θρασυβούλος Καλυδώνιος p. XI 100
 Θρασύδμος Ἄγης[ίλα? Μαραβ-?] 1210
 Θρασύδμος f: Μενέδαμος *Melitaeensis* 177 2
 Θρασυκλῆς Ἄνδρ[οκλέος?] Ἀργεῖος 30 29
 Θρασυμένης (?) Λέωνος (?) Ἀρσινοεύς (?) 131 18
 Θρασυμήδης 60 III 2
 Θρασυμήδης f: Ἀντίφιλος Αἰτωλός p. 81 40
 Θράκων Σωτάκου *Calydonius* (?) 137 96
 Ἰάρων f: Ἀθανίων 24 22
 Ἰάρων Ἀθανίωνος 24 22
 Ἰδαῖος 60 III 2
 ἸΕΜΝΑΥΤΟΣ Ἰδαῖος 96 3
 Ἰεραμένης cf. Εἰραμένης
 Ἰεροκλῆς Δεσιχάρης 17 76
 Ἰέρων Πυθοδώρου Ἀθηδώνιος 27 4
 Ἰκέτας Θαρρυδάμου Ἀκραγανθίνος 17 93
 Ἰόλαος f: Λάμιος Καλυδώνιος 137 91
 Ἰππάρχος *Aetolus hieromn. Fl 52*
 Ἰππιάδης (?) Πανταίνετος Κορίνθιος 24 3
 Ἰππίας f: Δέσιος 24 22
 Ἰππίας Μυ[στακεύς] (Μυ[ανεύς]?) 24 14
 Ἰππίας Ναυπάκτιος 25 33
 Ἰππόλαος Οἰνιάδης, ἱππ. *Acarn.* 3.424
 Ἰππόλοχος Αἰτωλός p. XLIV 100
 Ἰππώνικος 60 VII 16
 Ἰππώνικος *Magnes Macandr.* 411
 Ἰσ- - -νεύς 31 168
 Ἰσ- - f: Ἀλέξανδρος *Aetolus* 31 163
 Ἰσάδαμος Τιμοκράτεος Πρώνος 31 94
 Ἰσοκράτης Εὐφιλήτου Ἀθηναῖος 25 73
 Ἰστρος 60 II 26
 Ἰσχόμαχος f: Σεῖρακος Αἰτωλός ἐγ Μεδάτας p. XVI 52
 Κ. . . . Φιλοκράτεος Ταραντίνος 24 12
 Κ- - Τριχόνιος 31 3
 Κ. . . λίδιος Βουκατιεύς 99 10
 ΚΑΚΙ *Aetolus, numm. p. XLVIII 95*
 ΚΑΛΛΕΑΣ f: Τηλεφάνης Αἰτωλός p. XIX 88
 ΚΑΛΛΗΣ 60 III 1
 ΚΑΛΛΙΑ - - f: Πάτρων 24 28
 ΚΑΛΛΙΑΣ f: (Δίων?), Ἀρχιάδης 24 21
 ΚΑΛΛΙΑΣ(?) *Aetolus scriba hieromn. Fl 15*
 ΚΑΛΛΙΑΣ Αἰτωλός *hieromn. Fl 9, 18*
 ΚΑΛΛΙΑΣ ἔξ Ἀμφίσσας 121; f: ΚΑΛΛΙΑΔΑΜΟΣ, ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ, ΣΩΚΡΑΤΗΣ ἔξ Ἀμφίσσας 121
 ΚΑΛΛΙΑΣ Ἡρακλεῖώτας, βούλαρχ. 611
 ΚΑΛΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΕΥΣ, ἐπιλεκταρχ. 3.419
 ΚΑΛΛΙΑΣ *Calydonius* 138 7
 ΚΑΛΛΙΑΔΑΜΟΣ ΚΑΛΛΙΑ ἔξ Ἀμφίσσας 121
 ΚΑΛΛΙΑΔΑΜΟΣ f: Ἀρχεάδαμος Ἀχαιοὶ ἐκ Βούρας 12 27
 ΚΑΛΛΙΑΔΑΜΟΣ f: Π[.]Α[.]Ι[.]ΟΣ (ΠΡΑΘΟΣ? ΠΥΡΡΟΣ?) Τριχονεύς 32 16
 ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ Ἀνδροῦκου 29 15
 ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ (ΚΑΛΛΙΤΙΜΟΣ?) f: ΔΙΚΑΙΟΣ Αἰτωλός p. XIX 89
 ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ Εὐδαίου Ἀμβρακιώτας 17 95
 ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ ΚΑΛΛΙΑ ἔξ Ἀμφίσσας 121
 ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ Αἰσχυρίωνος Μεσσάνιος 31 34
 ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ Θεοδώρου Παλεύς 31 80
 ΚΑΛΛΙΚΩΝ Κλε- - 24 33
 ΚΑΛΛΙΜΑΧΑ Φιστύς, θεοκολ. 95 9
 ΚΑΛΛΙΞΕΝΟΣ 42 3
 ΚΑΛΛΙΞΕΝΟΣ Τηλεφύου Ἡρακλεῖώτας 25 39; *hieromn. Fl 30*
 ΚΑΛΛΙΠΠΟΣ Κεφαλλῶν ἐκ Πρ[.]ώνων 82
 ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ *Aetolus*, ταμ. 180 3
 ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ Νικοκράτεος Ἐρμιονεύς 25 65
 ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ Αἰσχυρίωνος *Phist.* 113 1; f: ΣΤΡΑΤΩ 113 4
 ΚΑΛΛΙΣΤΩ Ἀρισταίχμου θυγάτηρ Ἄλειος 93
 ΚΑΛΛΙΤΙΜΟΣ cf. ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ
 ΚΑΛΛΙΦΑΝΗΣ f: Σωσίας Βουταλιεύς 30 8
 ΚΑΛΟΝΙΚΑ *Call.* 158 1, 3
 ΚΑΜΥΔΩΝ *Calydonius* 138 8
 ΚΑΝΑΣ Θεσπιεύς 31 54
 ΚΑΝΘΑΡΑ *serua* 100 4
 ΚΑΡΙΩΝ f: Τηλέων Αἰτωλός p. XIX 85
 ΚΑССΑΝΑΡΟΣ *Calydonius* 137 79
 ΚΑΣΤΩΡ f: Φίλων Ἀλεξανδρεὺς 31 142
 ΚΑΦΙΣΙΑΣ Αἰτωλός *hieromn. Fl 32*
 ΚΑΦΙΣΩΔΩΡΟΣ Χαιτῖα Φωκεύς 11 45
 ΚΑΦΙΩΝ Λ- - 24 36
 ΚΕΦΑΛΟΣ *Calydonius* (?), ΔΑΜΟΡΓ. 138 12
 Κηφοσφῶν Θεοδέκτου Πεπαρήθιος 17 29
 Κλε- - f: ΚΑΛΛΙΚΩΝ 24 33
 ΚΛΕΑΙΧΜΟΣ *Calydonius* 138 5
 ΚΛΕΑΝ[ΔΡΟΣ] *Aetolus*, στρ. *tab. praet. s. a.* 152/1
 ΚΛΕΑΝΔΡΟΣ Αἰτωλός *hieromn. Fl 31*
 ΚΛΕΑΡΧΙΣ f: Φιλόξενος, Σκορπίων Ἀρσινοεῖς 96 3
 ΚΛΕΑΡΧΟΣ 60 VI 20
 ΚΛΕΑΡΧΟΣ Ἀντάνορος [.]δεωνος (Μεδώνιος?) Ἀπειρώτας 31 129
 ΚΛΕΑΡΧΟΣ Κριτοδάμου Αἰτωλός p. XIX 90
 ΚΛΕΙ *Aetolus, numm. p. XLVIII 91*
 ΚΛΕΙΝΘΟΣ (?) Ἀρχωνίδου Πεπαρήθιος 17 30
 ΚΛΕΙΝΙΣ Τριτεύς 31 174, 176
 ΚΛΕΙΣΙΑΣ Λύκου Πλευρώνιος 53 1
 ΚΛΕΙΤΟΜΑΧΟΣ f: Φιλίσκος Κνίδιος 13 23
 ΚΛΕΙΤΟΣ (ΚΛΕΙΤΟΥ) *Teius* 192 3
 Κλεο *Aetolus, numm. p. XLVIII 92*
 ΚΛΕΟΓΕΝΗΣ Κόνωνος Λ- - 31 173
 ΚΛΕΟΓΕΝΗΣ Φιλομήλου Πεπαρήθιος 17 30
 Κλεοδάμα *serua* 106 6
 Κλεοδάμος f: Θεόκριτος, Ἀγιάδας Μεγαλοπολίται 17 12
 Κλεοδάμος f: Κλεόδωρος Πολυρῆνιος 31 86, 97
 Κλεοδάμος Κλεοδάμου Πολυρῆνιος f: Φίλων, Φιλόδαμος 31 86, 97
 Κλεοκράτης Ἡρακλεῖώτας 17 25
 Κλεόλαος Βουκατιεύς 106 9
 Κλεόμαχος Καλλιεύς 31 24, 89
 Κλεόμαχος Πολέμωνος *Calydonius* (?) 137 98
 Κλεομένης Κυφαριεύς *hieromn. Fl 37*
 [Κλε?]ομένης f: Σωσίστρατος Ῥόδιος 32 8
 Κλεομένης *Trich.* 117 5
 Κλεόνικος Ἀτταλεύς 95 5
 Κλεόνικος f: Λυσιγένος Καλυδώνιος 137 47
 Κλεόνικος Ναυπάκτιος p. XXVIII 78, XXIX 7, 11, XXX 47
 Κλεόπατρος *Aetolus* p. XXI 37; *hieromn. Fl 30*
 Κλεοσθένης f: Ἄγιος Ἀχαιοὶ ἐξ Αἰγίου 12 15
 Κλεόστρατος f: Πανάρετος 31 32
 Κλεόστρατος f: Στέφανος Μεσσάνιος 31 86
 [Κλε?]στρατος f: Θεόδωρος Συρακόσιος 29 19
 Κλεότας Τηλέμωνος *Ap.* 163 3
 Κλεόφαντος f: Ὀνασίμενης 31 33
 Κλεῦδαμος Αἰτωλός *hieromn. Fl 37*
 Κλέων Ἀπ- - 24 32
 Κλέων Αἰσχυρία Ἀχαιοὶ ἐξ Αἰγίου 31 175
 Κλέων Αἰτωλός *hieromn. Fl 30*
 Κλέων Καλυδώνιος 137 24
 [Κλε]ώνη(?) *Aetol.* (?) 67
 Κλεωνίδας f: Τηλε- - Ῥόδιος 32 10
 Κλεώνυμος f: Θεόδωρος 17 10
 Κλεώνυμος f: Ἀνδρομένης Αἰτωλός p. XVII 90
 Κο- - f: Εὐθυμίδας, Πασιθεμῖος 31 65
 Κοῖσεας *Aetolus*, βούλαρχ. 136 10
 Κόμαιος Αἰτωλός *hieromn. Fl 34*
 Κόνων Αἰτωλός *hieromn. Fl 11*
 Κόνων f: Κλεογένης Λ- - 31 173
 Κορίνθιος Αἰτωλός *hieromn. Fl 6*
 Λεύκιος Κορνηλῖος Σύλλας 139 4
 Κόρραγος f: Π. ΡΙΧΟΣ ΜΑΚΕΔΩΝ 17 26
 Κοσσύφα *serua* 105 4
 ΚΡΑΤΕΙΑ οὐ *Cal.* 141 2
 ΚΡΑΤΙΔΑΣ Βουκατιεύς 103 8
 ΚΡΑΤΙΔΑΣ Αἰτωλός *hieromn. Fl 36*
 ΚΡΑΤΙΝΟΣ Τριτεύς *hieromn. Fl 38*
 ΚΡΑΤΙΠΠΟΣ 60 VI 25, VII 17
 ΚΡΙΝΟΛΑΟΣ Αἰτωλός *hieromn. Fl 24*; f: ΔΙΚΑΙΑΡΧΟΣ Θέρμιος 177 19
 ΚΡΙΝΟΛΑΟΣ *Oph.* 160
 ΚΡΙΝΟΛΑΟΣ Στράτιος 31 49
 ΚΡΙΤΟΔΑΜΟΣ f: ΚΛΕΑΡΧΟΣ Αἰτωλός p. XIX 90
 ΚΡΙΤΟΛΑΟΣ *Aetolus*, ΓΡΑΜΜ. 18 19
 ΚΡΙΤΟΛΑΟΣ *Ap.* 166 4
 ΚΡΙΤΟΛΑΟΣ ΔΥΜΑΝ 17 32
 ΚΡΙΤΟΛΑΟΣ Τριχονεύς, στρ. *tab. praet. s. a.* 157/6; *idem* (?) 121
 ΚΡΙΤΟΛΑΟΣ Φιστύος 110 3; ἄρχ. 99 3
 ΚΡΙΤΟΛΑΣ Ἀργεῖος - - ἔξ Ἀργεῖος τοῦ ἐν - - δαῖος 25 49
 ΚΡΙΤΟΣ f: ΠΟΛΥΞΕΝΟΣ Ἰστιαιεύς 31 178
 Κρωβύλος Αἰτωλός *hieromn. Fl 22*

- ΚΤΗΡΙΑΣ ἘΡΕΤΡΙΕΥΣ 1766
 ΚΤΗΣΙΠΟΣ ΔΑΜΑΤΡΙΟΥ ΠΕΡΓΑΜΗΝΟΣ 179
 8. 30
 ΚΤΗΣΙΠΟΣ f: ΜΥΡΤΙΛΟΣ. ΣΩΤΕΑΣ ΠΥΡ-
 ΓΙΤΑΙ 31111
 ΚΤΗΣΩΝ f: ΦΕΙΔΙΠΠΟΣ ἘΡΕΤΡΙΕΥΣ 25 29
 ΚΥ[ΔΡΙΩΝ?] ^(gen)ος (Αἴτ.) 1315
 ΚΥΔΡΙΩΝ Αἴτωλος *hieromn.* Fl 11 || p.
 XIII 6
 ΚΥΔΡΙΩΝ f: ΧΑΡΙΞΕΝΟΣ Αἴτωλος 181 1. 2.
 p. XIX 63
 ΚΥΔΡΙΩΝ ΒΟΥΚΑΤΙΕΥΣ 99 10. 100 6
 ΚΥ[ΔΡΙΩΝ?] f: -ΛΙΔΗΣ *Cal.* 144 *not.*
 ΚΥΔΡΙΩΝ ΛΥΣΙΜΑΧΕΥΣ 13 7; TAM. 3 A 20
 ΚΥΔΡΙΩΝ ΔΩΡΙΜΑΧΟΥ ΤΡΙΧΟΝΕΥΣ 33 3
 ΚΥΥΕΛΟΣ Αἴτωλος *hieromn.* Fl 32
- Λ - - Ἰφειγόνειος 131 7
 Λ - - f: ΚΑΦΙΩΝ 24 36
 Λ - - Αἴτωλος *hieromn.* Fl [47], 48 || ΒΟΥΛ-
 ΑΡΧ. 11 42
 Λ. . . . ΗC ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ 137 5 7
 ΛΑΛΑΚΟΣ ΑΓΙΑ ΦΕΝΙΚΟΣ 22 2
 ΛΑΑΡΧΟΣ Αἴτωλος *hieromn.* Fl 37 *Eius*
avus fortasse:
 ΛΑΑΡΧΟΣ ΦΟΛΑΝΤΙΟΣ 17 27
 ΛΑΓΕΤΑΣ ἩΡΑΚΛΕΩΤΑΣ, ἴππ. 25 59
 ΛΑΔΑΜΗΣ Αἴτωλος *hieromn.* Fl 28
 ΛΑΔΑΜΗΣ I ΝΙΚΙΑ III *Calydonius* 137 22:
 f: ΝΙΚΙΑΣ IV ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ 36 11
 ΛΑΔΑΜΗΣ II ΝΙΚΙΑ IV ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ 139 1
 ΛΑΔΙΚΟΣ I Ἀρσινόεϋς, ἴππ. 59 6; *idem* (?)
hieromn. Fl 40 *Eius nepos:*
 ΛΑΔΙΚΟΣ II Ἀρσινόεϋς, *στρ.* τὸ Α' *tab.*
praet. s. a. 158/7; τὸ Β' *ibid.* s. a.
 151/0
 ΛΑΔΙΚΟΣ ΔΡΩΠΙΝΑ Αἴτωλος ἐκ ΚΑΛΛΙ-
 ΠΟΛΙΟΣ p. XLIV 10
 ΛΑΖΕΥΣΙΣ Διογένους Ῥόδιος 17 36
 ΛΑΙΑΡΧΟΣ *Aetolus* 104 6
 ΛΑΙΣΤΑΣ ΛΙ - Ὑποσεΐριος p. XXXIII 87,
cf. p. 81 36; *hieromn.* Fl 39
 ΛΑΚΡΑΤΗΣ *Aetolus* p. XVI 85; ΓΡΑΜΜ.
 5 2. 8; *cf.* 199
 ΛΑΜΑΧΟΣ *Trich.* 117 3
 ΛΑΜΑΧΟΣ ΔΟΡΚΙΝΑ ΦΙΛΩΤΑΙΕΥΣ 96 18
 ΛΑΜΕΔΩΝ ΘΑΥΜΑΚΟΣ *hieromn.* Fl 46
 ΛΑΜΕΔΩΝ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ 17 16; ἐπιλεκτ-
 ΑΡΧ. 3 A 18
 ΛΑΜΕΝΗΣ f: ΑΡΧΥΤΑΣ Ἀμφισσεύς 31 152.
 155
 ΛΑΜΙΑ *serua* 96 19
 ΛΑΜΙΟΣ *Aetolus* 94 || 202 a 3
 ΛΑΜΙΟΣ Ἀμβρακίωτης p. XXXV 40
 ΛΑΜΙΟΣ Ἀπολλωνιεύς *hieromn.* Fl 45
 ΛΑΜΙΟΣ ΔΑΙΑΝ 100 7
 ΛΑΜΙΟΣ ΔΑΣΤΙΑΔΑΣ *hieromn.* Fl 39
 ΛΑΜΙΟΣ Θέρμιος 177 20
 ΛΑΜΙΟΣ Θεσπιδεύς 96 13
 ΛΑΜΙΟΣ Ἰδαίου ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ 137 9 1
 ΛΑΜΙΟΣ ΛΥΣΙΜΑΧΕΥΣ *hieromn.* Fl 41
 ΛΑΜΙΟΣ Οἰκυλαειεύς *hieromn.* Fl 44
 ΛΑΜΙΟΣ ΠΑΝΦΙΕΥΣ 105 10
 ΛΑΜΙΟΣ ΤΙΤΡΑΙΟΣ, ΓΡΑΜΜ. 11 48
 ΛΑΜΙΟΣ ΦΙΣΤΥΟΣ 103 10
 ΛΑΜΙΟΣ ΦΥΛΛΑΙΟΣ 25 37
 ΛΑΜΙΚΚΟΣ Ἀργεῖος *hieromn.* Fl 44
 ΛΑΜΠΡΙΩΝ Αἴτωλος *scriba hieromn.* Fl 14
- ΛΑΝΙΚΟΣ Αἴτωλος *scriba hieromn.* Fl 13;
idem (?) *hieromn.* Fl 31
 ΛΑΟΣ (?) ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ 137 23
 ΛΑΟΣ *Trich.* 117 2
 ΛΑΙΤΤΑΒΟΣ *Aetolus* p. XXV 68 *Avus*
fortasse:
 ΛΑΙΤΤΑΒΟΣ f: ΣΤΡΩΝΒΙΚΟΣ Αἴτωλος p.
 XIX 93
 ΛΑΙΤΤΑΜΟΣ ΒΟΥΚΑΤΙΕΥΣ, *στρ. tab. praet.*
s. a. 216/5; hieromn. Fl 45
 ΛΑΙΤΤΥΠΟΣ Αἴτωλος *hieromn.* Fl 34
 ΛΕΟ - - f: ΕΞΕΝΩΝ 24 34
 ΛΕΟΝ *Aetolus*, *numm.* p. XLVIII 98
 ΛΕΟΝΤΕΥΣ f: ἈΠΟΛΛΟ - ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΣ
 17 79
 ΛΕΟΝΤΕΥΣ ΣΤΡΑΤΙΟΣ 24 5
 ΛΕΟΝΤΙΔΗΣ Ὀλυμπιοδώρου ος
 17 22
 ΛΕΟΝΤΟΜΕΝΗΣ ΣΤΡΟΓΥΛΙΩΝΟΣ Αἴτωλος
 p. XIX 92; *hieromn.* Fl 17
 ΛΕΟΝΤΟΜΕΝΗΣ ΒΟΥΤΤΙΟΣ *hieromn.* Fl 46
 ΛΕΟΝΤΟΜΕΝΗΣ ΦΥΤΑΙΕΥΣ *hieromn.* Fl 44
 ΛΕΠΤΙΝΑΣ *Aetolus*, ΒΟΥΛΑΡΧ. 22 6. 23 2
Fortasse idem:
 ΛΕΠΤΙΝΑΣ f: ἈΡΧΑΡΕΤΑ ΚΑΛΥΔΩΝΙΑ p.
 XXXIII 99
 ΛΕΥΚΙΑΣ Αἴτωλος *hieromn.* Fl 29
 ΛΕΥΚΙΑΣ Θεσπιδεύς 96 14. 16
 ΛΕΥΚΙΟΣ 60 Π 7. VI 17
 ΛΕΥΚΙΟΣ f: ΛΕΥΚΙΟΣ Ὀλκαῖος Ῥωμαῖος
 17 51 *Cf.* ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ, Ὀλκαῖος
 ΛΕΩΝ [Ἰερ.]ριεύς *hieromn.* Fl 41
 ΛΕΩΝ Αἴτωλος *hieromn.* Fl 18. 23. 24.
 27. 28 || p. XXIX 45
 ΛΕΩΝ ΦΥΡΤΑΙΟΥ Αἴτωλος p. XIII 29
 ΛΕΩΝ f: ΝΙΚΙΑΔΑΣ Ἀπικριός 34 16
 ΛΕΩΝ (?) f: ΘΡΑΣΥΜΕΝΗΣ (?) Ἀρσινόεϋς (?)
 131 19
 ΛΕΩΝ f: ΠΑΝΤΑΛΕΩΝ Ἀρσινόεϋς p.
 XXXIII 83
 ΛΕΩΝ f: ἈΝΤΙΟΧΟΣ Ἡρακλεώτας 17 65
 ΛΕΩΝ Ἀντάλλου Θούριος 31 18
 ΛΕΩΝ *Calydonius* 137 79; f: ἈΓΑΘΥΜΟΣ
 ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ 137 37; *cf. etiam* 141.
 [142]
 ΛΕΩΝ Καφρεύς, ἐπιλεκτΑΡΧ. 3 A 18
 ΛΕΩΝ ΛΙΜΝΑΙΟΣ *hieromn.* Fl 43
 ΛΕΩΝ Ἀντιλεόντος Μεταποντινός 17 75
 ΛΕΩΝ Ναυπάκτιος *hieromn.* Fl 45 *Idem*
fortasse:
 ΛΕΩΝ f: ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΣ Ναυπάκτιος 29 19.
 26. 31 43 (*cf.* 6 *var. lect.*)
 ΛΕΩΝ Πεληῖος 105 9
 ΛΕΩΝ Μικκία Φιλωταίεϋς 96 22
 Λενα *cf.* Allia
 ΛΙ - - f: ΛΑΙΣΤΑΣ Ὑποσεΐριος p. 81 36
 ΛΟΓΙΣΤΑΣ ΒΟΥΚΑΤΙΕΥΣ 106 10
 ΛΟΧΑΓΟΣ *Aetolus* 85, 6
 ΛΟΧΑΓΟΣ I f: ἈΓΗΤΑΣ I ΚΑΛΛΙΠΟΛΙΤΑΣ
 59 3
 ΛΟΧΑΓΟΣ II Ἀγήτα I ΚΑΛΛΙΠΟΛΙΤΗΣ p.
 XLIV 100; *στρ. tab. praet.* s. a. 179/8;
hieromn. (*Aenian.*) Syll.³ 636 12
 ΛΟΧΑΓΟΣ Ν^(gen) 177 21
 ΛΥΔΙΚΟΣ Βάθιος Αἴτωλος p. XIX 87
 ΛΥΚΑ *aut* ΛΥΚΑ - - *Therm.* 78
 ΛΥΚΕΑΣ Δυμαῖος, ΒΟΥΛΑΡΧ. 8 11; *idem*
ut videtur hieromn. Fl 1. 24
- ΛΥΚΕΑΣ Ῥαδάνιος *hieromn.* Fl 38; *idem*
ut videtur Fl 35
 ΛΥΚΙΑΔΑΣ ΣΤΡΑΤΙΟΣ 100 9
 ΛΥΚΙΑΔΑΣ f: ΔΙΚΕΟΠΟΛΙΣ *Phist.* 113 6
 ΛΥΚΙΝΟΣ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ 137 62
 ΛΥΚΙΚΚΟΣ f: ΛΥΚΟΣ Ἀρσινόεϋς 103 4
 ΛΥΚΙΚΚΟΣ Εἰδαῖος 177 21 (*avus*) || 105 8
 (*nepos*)
 ΛΥΚΙΚΚΟΣ Θέρμιος 177 17
 ΛΥΚΙΚΚΟΣ ΣΚΟΡΠΙΩΝΟΣ Θέρμιος 177 18
 ΛΥΚΙΚΚΟΣ Αἰσκρίωνος ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ 31 96
 ΛΥΚΙΚΚΟΣ Ἀνερόϊτα Μολοσσός 29 23
 ΛΥΚΙΚΚΟΣ f: ἈΛΚΙΑΣ, ἈΝΔΡΟΛΛΟΣ Ῥάδειοι
 96 23. 21
 ΛΥΚΙΚΚΟΣ ΣΤΡΑΤΙΟΣ p. XLIV 78. 101.
 XLV 14. 24. 78. 101. XLVI 42. 45;
στρ. τὸ Α' *tab. praet.* s. a. 178/7; τὸ Β'
ibid. s. a. 172/1
 ΛΥΚΟΛΑΣ ΤΡΙΧΟΝΙΟΣ f: ΦΥΣΚΙΑΔΑΣ (*sacc.* IV)
 Theopomp. ap. Athen. XIII 605 b
 ΛΥΚΟΜΑΧΟΣ f: ἈΓΗΤΙΑΣ Μάγνης ἀπὸ
 Μαιάνδρου 24 7
 ΛΥΚΟΣ *Aetolus*, ἴππ. 18 11. 14 || *στρ. tab.*
praet. s. a. 209/8 || f: ΠΟΛΥΦΩΝ
Aetolus 82 c1
 ΛΥΚΟΣ Αἴτωλος *hieromn.* Fl 20 || Fl 35.
 37. 40
 ΛΥΚΟΣ Ἀντιγένεος Ἀργούριος 31 103
 ΛΥΚΟΣ Λυκικόου Ἀρσινόεϋς 103 4
 ΛΥΚΟΣ Ἐρυθραῖος, ΓΡΑΜΜ. ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ
 188 33. 34
 ΛΥΚΟΣ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ 137 23. 61. 77
 ΛΥΚΟΣ I Διοκλεοῦς I ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ 17
 73. 88
 ΛΥΚΟΣ II Διοκλεός II ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ 70 1
 ΛΥΚΟΣ Ν[.][Α].[.]εἰτάς, ΓΡΑΜΜ. 31 62
 ΛΥΚΟΣ f: ΠΥΡΡΟΣ Ναυπάκτιος p. XLVI 60
 ΛΥΚΟΣ f: ΚΛΕΙΣΙΑΣ Πλευρώσιος 53 1
 ΛΥΚΟΣ Ἡρακλείτου Πρόσχοος 31 27
 ΛΥΚΟΣ ΣΤΡΑΤΙΟΣ 109 5. 7. 10
 ΛΥΚΟΣ Φίστυος 101 8
 ΛΥΚΟΦΩΝ Ἀγήτα Βουκατιεύς 103 7
 ΛΥΚΟΦΩΝ Φιλωνος *Cal.* 144
 ΛΥΚΟΦΩΝ f: ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ Ναυπάκτιος
 17 41. 21 4
 ΛΥΚΩΝ Εἰδαῖος 109 8
 ΛΥΚΩΝ Μελιταίεϋς *hieromn.* Fl 37
 ΛΥΚΩΝ Ἀγρολέοντος Ναυπάκτιος p.
 XIX 8
 ΛΥΚΩΝ f: ἈΡΙΣΤΟΦΑΝΟΣ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΣ 31 82
 ΛΥΚΩΝ Μύνηνος Φίστυος 103 10; ἸΑΡΟΦΥΛ.
 111 2
 ΛΥΚΩΠΟΣ *Aetolus* 85, 8 || p. XLII 9 ||
 p. 81 46
 ΛΥΚΩΠΟΣ I ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ 17 33. 64. 67;
στρ. τὸ Α' *tab. praet.* s. a. 259/8; τὸ Β'
ibid. s. a. 252/1; τὸ Γ' *ibid.* s. a. 244/3;
 τὸ Δ' *ibid.* s. a. 237/6; *hieromn.* Fl 25
 ΛΥΚΩΠΟΣ Ἀγήτωνος ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ 137 24.
 93
 ΛΥΚΩΠΟΣ II Πολεμάρχου ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ,
στρ. tab. praet. s. fin. saec. II
 ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ Δικαιάρχου Ἀρσινόεϋς 24 2
 ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ Δεῦλοκος Ἰαίσιος 17 82
 ΛΥΣΑΝΙΑΣ *Arsin.* 133 c
 ΛΥΣΙΑΣ f: ἈΚΤΥΝΟΜΟΣ 17 64
 ΛΥΣΙΑΣ Ἡρακλεῖδα 24 26
 ΛΥΣΙΑΣ f: Ἀρκίων . . . ΧΟΥΣΙΟΣ 137 84

- ΛΥΣΙΔΑΜΟΣ *f.*: ΠΑΤΡΩΝΔΑΣ ΔΕΛΦΟΣ 31 84
 ΛΥΣΙΚΛΗΣ ΦΑΪΔΡΟΥ Ἀθηναῖος 44
 ΛΥΣΙΜΑ[ΧΙΔΑΣ?] *cf. cum qui sequitur*
 ΛΥΣΙΜΑ[ΧΟΣ *vel* ΧΙΔΑΣ] ΦΑΪΛΟΥ Ἀργεῖος 30 24
 ΛΥΣΙΜΑΧΟΣ *f.*: Ἀριστόμαχος Λακεδαιμόνιος 283
 ΛΥΣΙΜΒΟΣ Αἰτωλός *hieromn.* Fl 36
 ΛΥΣΙΞΕΝΟΣ Κλεονίκου Καλυδώνιος 137 47
 ΛΥΣΙΞΕΝΟΣ Νικοβούλου *Calydonius* (?) 137 97
 ΛΥΣΙΠΠΟΣ *artifex* 525
 ΛΥΣΙΩΝ Δαμονίκου Μεγαλοπολίτης 31 78
 ΛΥΣΩΝ *Aetolus* 108 10
 ΛΥΣΩΝ *f.*: Ἄγεμος Ναυπάκτιος p. XII 64
 ΛΥΣΩΝ Στράτιος, *str. tab. praet. s. a.* 148 7
- Μ - *f.*: ΕΥΓΕΙΤΩΝ 31 171
 ΜΑ - *f.*: ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ 30 16
 ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΑΓΑΣ *f.*: ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΒΕΡΕΝΙΚΑ ΜΑΚΕΤΑ 56 c
 ΜΑΓΑΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ Πτολεμαῖου (III) Μακεδών 56 b
 ΜΑΛΟΥΣΙΟΣ 60 II 14
 ΜΑΡΚΟΣ *f.*: Νίγερ 82 b *cum add.*
 ΜΑΡΣΥΑΣ 60 III 14
 ΜΑΤΡΩΝ 60 II 15, IV 12
 ΜΑΤΡΩΝ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ ΘΗΒΑΪΟΣ 71 6
 ΜΑΤΤΥΣΙΔΑΣ Αἰτωλός *hieromn.* Fl 11
 ΜΑΧΑΤΑΣ *Aetolus* p. XXVI 1, 6, 10, 12
 ΜΑΧΑΤΑΣ ΝΑΥΠΑΚΤΙΟΣ 17 96 *Fortasse idem*:
 ΜΑΧΑΤΑΣ *f.*: Φύσκος Ναυπάκτιος p. XIX 82
 ΜΑΧΩΝ Αἰτωλός *hieromn.* Fl 15, 16
 ΜΑΧΩΝ *f.*: Νικόμαχος Θέρμιος 177 20
 ΜΑΧΩΝ *f.*: ... ο ... c Ναυπάκτιος 17 119
 ΜΕΓΑΚΛΗΣ *f.*: Ἀσωποκλής Ἀθηναῖος 25 72
 ΜΕΓΑΛΑΝΤΟΣ *f.*: - ΤΟΚΛΗΣ Ε - ὠνος 31 160
 ΜΕΓΑΡΙΣΤΑ ΦΙΣΤΥΪΣ, ΕΣΟΚΟΛ 98 8
 ΜΕΓΙΣΤΟΤΙΜΟΣ *f.*: Πυθόδωρος Ναυπάκτιος p. XLIII 90
 Μ(ε)ΛΙΩΣ 60 VI 7, VII 14, 19
 ΜΕΛΑΓΚΟΜΑΣ ΜΕΛΑΓΚΟΜΑ Αἰτωλός p. XLVI 65
 ΜΕΛΑΓΚΟΜΑΣ Φιλοδάμου Αἰτωλός p. XLVI 62; *f.*: ΜΕΛΑΓΚΟΜΑΣ p. XLVI 65
 ΜΕΛΑΝΘΙΟΣ Αἰτωλός *scriba hieromn.* Fl 17
 ΜΕΛΑΝΙΣ Πρόσχιος 108 3, 105 6 (?); *f.*: ... ο ... c Πρόσχειος 73 2
 ΜΕΛΛ(Ν)ΤΑΣ *Aetolus* p. XVII 108
 ΜΕΛΕΔΗΜΟΣ Ἀβαντος *Mytilenaeus* 189 12
 ΜΕΝΑΙΧΜΟΣ Γε - οΥ ΓΟΝΤΡΥΝΙΟΣ 31 161
 ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ 60 V 8, 11, VI 3, 8, 21, 24, VII 20
 ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ ΜΑ - - 30 16
 ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ *f.*: Νικόβουλος Αἰκλῆμιος 36 8
 ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ *f.*: Τίμαιος Ἀπολλωνιεύς 31 79
 ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ ΘΑΥΜΑΚΟΣ *scriba hieromn.* Fl 45
 ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ *f.*: Ἀπολλώνιος, Μάτρων, ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ ΘΗΒΑΪΟΙ 71 7
 ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ ΘΗΒΑΪΟΣ 71 7
- ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ *f.*: ... ο ... c *Calydonius* 137 53
 ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ ΜΕΝΩΝΟΣ ΚΑΪΝΙΟΣ 31 42
 ΜΕΝΑΡΧΟΣ Αἰτωλός *hieromn.* Fl 34
 ΜΕΝΕΑΣ *f.*: Ν - - ΧΑΛΕΙΕΥΣ 31 181
 ΜΕΝΕΔΑΜΟΣ ΘΡΑΚΥΔΑΜΟΥ, ἄρχ. ἐν Μελιτεῖαι 177 2
 ΜΕΝΕΔΑΜΟΣ ΣΤΡΑΤΙΟΣ 31 142
 ΜΕΝΕΚΛΗΣ 60 II 24
 ΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣ 60 VII 21
 ΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣ ΒΟΥΚΑΤΙΕΥΣ 100 6
 ΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣ *Heraclotes (Latm.?)* 173 3
 ΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣ Ἀριστωνος Σμυρναῖος 59 8
 ΜΕΝΕΛΛΟΣ (?) *Aetolus* 14 6
 ΜΕΝΕΛΛΟΣ Ἀναδρονίκου Ἀρσινόεως, ἴππ. [34 7], 137 27
 ΜΕΝΕΛΛΟΣ ΣΤΡΑΤΙΟΣ 32 37
 ΜΕΝΕΜΑΧΟΣ 60 II 10, 27, III 19, 26
 ΜΕΝΕΜΑΧΟΣ *f.*: [Π]έρσης (*aut* [Θ]έρσης) Μάγνης ἐκ Δημητριάδος 17 116
 ΜΕΝΕΜΑΧΟΣ ΠΑΝΦΙΕΥΣ 105 11
 ΜΕΝΕΣΑΝΔΡΟΣ Αἰτωλός *hieromn.* Fl 34
 ΜΕΝΕΣΤΑΣ Αἰτωλός *hieromn.* Fl 16
 ΜΕΝΕΣΤΡΑΤΟΣ 60 V 18
 ΜΕΝΕΣΤΡΑΤΟΣ Αἰτωλός *hieromn.* Fl 50
 ΜΕΝΕΣΤΡΑΤΟΣ *f.*: Τιμόλοχος Καλυδώνιος 137 47
 ΜΕΝΙΠΠΟΣ 60 III 13, 15, IV 22, VI 23
 ΜΕΝΙΠΠΟΣ Διονυσίου Θεσπιεύς 31 192
 ΜΕΝΙΠΠΟΣ Φίστυος 110 6
 ΜΕΝΙΚΚΟΣ 60 VII 5
 ΜΕΝΙΚΚΟΣ ΤΙΜ - - 24 25
 ΜΕΝΙΚΚΟΣ Αἰτωλός *hieromn.* Fl 43
 ΜΕΝΝΕΑΣ Δαμοτίωνος Στράτιος 36 4, 9
 ΜΕΝΟΪΤΑΣ *Aetolus*, ΒΟΥΛΑΡΧ. 136 9
 ΜΕΝΟΪΤΗΣ *f.*: ... ο ... c Ἀντος Σελευκεύς ἀπὸ Μ[ΑΡΓΟΥ?] 17 100
 ΜΕΝΤΩΡ Δαμοσθένης (Αἰτωλός) ἐκ Ναυπάκτου p. XIX 45
 ΜΕΝΩΝ 60 V 5 (?), VI 11
 ΜΕΝΩΝ *f.*: Ἐλατάμνος, ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ ΚΑΪΝΙΟΙ 31 42
 ΜΕΤΩΝ *f.*: Φιλόστρατος 21 3
 ΜΗΔΕΙΟΣ 60 VI 22
 ΜΗΝΙΣ *f.*: Ἀνδρόβολος Αἰτωλός ἐκ Ναυπάκτου p. XVI 44
 ΜΗΝΟΓΕΝΗΣ 60 II 4, IV 16
 ΜΗΝΟΔΩΡΟΣ 60 II 3, VI 14, 16, 18
 ΜΗΝΟΦΑΝΗΣ 60 V 15
 ΜΗΝΟΦΙΛΟΣ 60 II 28, V 6, VII 23
 ΜΗΤΡΙΑΣ *f.*: Ἡρακλείτιος Μιτυληναῖος 17 18
 ΜΗΤΡΟ - - 60 IV 23
 ΜΗΤΡΩΔΩΡΟΣ 60 IV 1, VII 24
 ΜΗΤΡΟΦΑΝΗΣ 60 VII 2
 ΜΙΚΙ/- - *Calydonius* 137 81
 ΜΙΚΕΑΣ *f.*: [Πολέμ]αρχος Ναυπάκτιος 24 18
 ΜΙΚΚΕΑΣ *f.*: Ἄρχων 39 4
 ΜΙΚΚΕΑΣ ΕΥΠΑΛΙΕΥΣ 13 38
 ΜΙΚΚΕΑΣ Καλλιπολίτης 13 42, 46
 ΜΙΚΚΕΑΣ *f.*: Νικόστρατος Καλυδώνιος 71 2
 ΜΙΚΚΙΑΣ *f.*: Λέων Φιλωταῖεύς 96 23
 ΜΙΚΚΙΝΑΣ *f.*: Τεϊσανδρος Αἰτωλός ἐκ Βοττοῦ p. XVIII 15
 ΜΙΚΚΟΣ Αἰτωλός *hieromn.* Fl 5
 ΜΙΚΚΟΣ *f.*: Φιλλεᾶς Ναυπάκτιος p. XXXIII 83
- ΜΙΚΚΟΣ *f.*: Δίων Φωκεύς 31 191
 ΜΙΚΚΥΛΩΝ Φυσκεύς, ΓΡΑΜΜ. 187 4
 ΜΙΚΚΥΛΟΣ Αἰτωλός *hieromn.* Fl 24
 ΜΙΚΩΝ Ἀθηναῖος 17 90
 ΜΙΑΤΙΑΔΗΣ *f.*: Σωσικράτης Ἀθηναῖος 25 69
 ΜΙΜΝΕΑΣ Αἰτωλός *hieromn.* Fl 20
 ΜΝΑΣΕΑΣ *severus* 102 5
 ΜΝΑΣΙΑΣ Αἰτωλός *hieromn.* Fl 29
 ΜΝΑΣΙΑΣ ΕΥΔΡΑΪΟΥ Ἀργεῖος 25 9
 ΜΝΑΣΙΑΣ Καλυδώνιος 137 55
 ΜΝΑΣΙΑΛΙΔΑΣ Ἀμβρακιώτης *hieromn.* Fl 42
 ΜΝΑΣΙΑΛΟΣ Αἰτωλός *scriba hieromn.* Fl 18
 ΜΝΑΣΙΜΑΧΟΣ Οἰνείος, ΓΡΑΜΜ. 612, 7 6
 ΜΝΑΣΙΠΠΟΣ Τιμοκράτους Καλυδώνιος 137 94
 ΜΝΑΣΙΠΤΟΛΕΜΟΣ *Magnes Macandr.* 4 11
 ΜΝΑΣΩ *Trich.* 120 4
 ΜΝΑΣΩΝ ΣΩΤΙΩΝΟΣ 24 23
 ΜΝΗΣΘΕΟΣ *f.*: Παιγσίας Ἐρετριεύς 25 20
 Μόλις 60 VII 4
 ΜΟΛΥΧΡΗΟΣ *Call.* 157 3
 ΜΟΣΚΩΝ 60 II 19
 ΜΟΣΚΩΝ Ἡρακλείωτης *scriba hieromn.* Fl 41
 ΜΟΣΚΩΝ Ἄρ - - Κυζικηνός 17 60
 ΜΟΥΔΥΩΝ *Calydonius* 138 6
 ΜΟΥΚΙΟΣ Πριμανός *Call.* 151
 ΜΥΝΝΙΩΝ *Aetolus* (Καλυδώνιος?) 11 8
 ΜΥΝΝΙΩΝ Δίωτος Δυμαῖος 13 38
 ΜΥΝΝΙΩΝ ΔΑΜΟΪΤΑ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ 137 46
 ΜΥΝΝΟΣ Φίστυος 98 5; *f.*: Λύκων Φίστυος 111 3
 ΜΥΡΤΙΛΟΣ Κτησίππου Πυργίτης 31 110
 ΜΥΣΧΟΣ (?) 115 4
- Ν - - *Aetolus* 42 7
 Ν... ΟΝ - - *Arsin.* 133 d
 Ν - - Ἀτταλεύς 95 11
 Ν - - ΜΕΝΕΑ ΧΑΛΕΙΕΥΣ 31 180
 ΝΑΥΚΡΑΤΗΣ *f.*: Πάτρων 24 27
 ΝΕΑΝΔΡΟΣ Φίστυος 97 13; ἄρχ. 97 4
 ΝΕΑΠΟΛΙΣ (?) *f.*: Πολύξενος *Aetolus* 29 12
 ΝΕΒΡΙΧΟΣ *f.*: Τηλεφάνης Ναυπάκτιος 30 9
 ΝΕΪΚΟΛΟΣ *Call.* 148 2
 ΝΕ[Ο]Λ[Α]ΙΔΑΣ[?] ... ο ... οΥ Ἄλεος 7 1
 ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ Ἀτταλεύς 95 8
 ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ *f.*: Νίκων Καλαδώνιος 17 56
 ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ Ναυπάκτιος 25 27; *str.* τὸ *κ'* *tab. praet. s. a.* 246/5; τὸ *β'* (?) *ibid. s. a.* 239/8 *Idem aut pater*: ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ Φύσκου Ναυπάκτιος 17 15, p. XVIII 6, XIX 4; ΓΡΑΜΜ. 3 Α 17, 184, 7; *hieromn.* Fl 22
 [Νε?]όστρατος *cf.*: [Κλε?]όστρατος Νέστωρ *f.*: Δεῖνων Εὐρώπιος 31 132
 ΝΕΥ *Aetolus*, *numm.* p. XLVIII 93
 Νέων 60 VI 13
 Νέων *f.*: Χαίρων Κορίνθιος 17 84
 ΝΙ - - *Aetolus* 36 15
 Νίγερ (Μάρκου *filius*) 82 b *cum add.*
 ΝΙΚ - - 38 3
 ΝΙΚΑΓΟΡΑΣ Στρατάγου Φυσκεύς 30 23, 27, 32
 ΝΙΚΑΓΟΡΑΣ Στρατομάχου Φωκεύς 7 2
 ΝΙΚΑΙΟΣ ΒΟΥΚΑΤΙΕΥΣ 106 11
 ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ 41
 ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ *f.*: Χαίρωνδας []ο - - 10 10

- ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ ΑΙΤΩΛΟΣ *hieromn.* Fl 21 (*fort. idem N. Τριχονεύς* 178)
 ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ ΔΑΙΑΝ 100 8
 ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ ΤΡΙΧΟΝΕΥΣ 17 8 || 34 22
 ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ ΒΙΤΤΟΥ ΤΡΙΧΟΝΙΟΣ p. XXXVII 97. XI—XIV *passim*; ἴππ. 187 3; *στρ.* τὸ α' *tab. pract. s. a.* 190/89; τὸ β' *ibid. s. a.* 184/3; τὸ γ' *ibid. s. a.* 177/6; *hieromn. (Loer.) Syll.* 3 636 18
 ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ ΔΩΡΙΜΑΧΟΥ ΤΡΙΧΟΝΕΥΣ 32 18
 ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ ΦΙΛΩΤΑΕΥΣ 107 1. 108 8
 ΝΙΚΑΝΩΡ ἈΝΤΑΝΟΡΟΣ [..] ΔΕΩΝΟΣ (Μεδ-ώνιος?) ἈΠΕΡΩΤΑΣ 31 129
 ΝΙΚΑΝΩΡ ΑΙΤΩΛΟΣ *hieromn.* Fl 13. 14. 16. 25 *Idem fortasse*:
 ΝΙΚΑΝΩΡ ΔΙΩΝΟΣ ΑΙΤΩΛΟΣ p. XIX 96
 ΝΙΚΑΝΩΡ f: ἈΓΑΘΙΑΣ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ 31 26
 ΝΙΚΑΝΩΡ f: ΝΙΚΑΡΧΟΣ ΜΑΚΕΔΩΝ 17 26
 ΝΙΚΑΝΩΡ *Oph.* 1611
 ΝΙΚΑΝΩΡ f: ΔΑΜΟΤΑΣ C— 17 53
 ΝΙΚΑΡΧΟΣ *Aetolus* 108 10
 ΝΙΚΑΡΧΟΣ ΔΑΙΑΝ 100 7
 ΝΙΚΑΡΧΟΣ ΝΙΚΑΝΟΡΟΣ ΜΑΚΕΔΩΝ 17 26
 ΝΙΚΑΡΧΟΣ ΣΙΜΟΥ ΠΛΕΥΡΩΝΙΟΣ 30 12
 ΝΙΚΑΣΙΠΠΟΣ f: ΝΙΚΥΛΟΣ ΜΕΣΣΑΝΙΟΣ 18 16
 ΝΙΚΑΣΩ ΦΙΛΩΤΑΣ 105 2
 ΝΙΚΑΤΑΣ *Call.* 157 2
 ΝΙΚΑΤΑΣ ΚΑΛΛΙΠΟΛΙΤΗΣ 18 4
 ΝΙΚΕΑΣ 24 31
 ΝΙΚΕΑΣ ΘΕΡΜΙΟΣ 102 8. 11
 ΝΙΚΕΑΣ f: ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΣ, ΦΑΙΝΕΑΣ *Cw-senenis* 71 9. 16. *Syll.* 3 636 13
 ΝΙΚΕΑΣ f: ΠΟΛΥΚΡΙΝΗΣ ΥΑΙΟΣ 34 18
 ΝΙΚΙΑΔΑΣ ΑΙΤΩΛΟΣ *hieromn.* Fl 24. 27
 ΝΙΚΙΑΔΑΣ ΛΕΩΝΟΣ ἈΠΙΡΙΚΟΣ, *στρ. tab. pract. s. a.* 141/0
 ΝΙΚΙΑΔΑΣ ἈΤΤΑΛΕΥΣ 95 2. 5. 6. 7
 ΝΙΚΙΑΔΑΣ ΒΟΥΚΑΤΙΕΥΣ 97 5. 98 9; *pater aut filius*: ΕΥΑΡΧΟΣ ΒΟΥΚΑΤΙΕΥΣ 101 13
 ΝΙΚΙΑΔΑΣ *Call.* 158 6
 ΝΙΚΙΑΔΑΣ Κυφαιρέυς *hieromn.* Fl 38
 ΝΙΚΙΑΔΑΣ ΦΙΣΤΥΟΣ 110 2; ἄρχ. 101 11. 102 2. 103 3
 ΝΙΚΙΑΣ ΑΙΤΩΛΟΣ *hieromn.* Fl 25
 ΝΙΚΙΑΣ ΒΙΩΝΟΣ *Aetolus* 92 c 4
 ΝΙΚΙΑΣ I f: ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ I ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ 29 22. 30 14. 31 16
 ΝΙΚΙΑΣ III f: ΛΑΔΑΜΗΣ I *Calydonius* 137 22 (*fortasse N. III = N. II*)
 ΝΙΚΙΑΣ II ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΥ I ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ *hieromn. (Aenian.) Syll.* 3 636 12; f: ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ II ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ *tab. pract. s. a.* 154/3
 ΝΙΚΙΑΣ IV ΛΑΔΑΜΕΟΣ I ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ, *στρ. tab. pract. s. fin. saec. II*; f: ΛΑΔΑΜΗΣ II ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ 139 1
 ΝΙΚΙΑΣ ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ, ἄρχ. ἐν ἘΥΝΑΙΟ 177 4
 ΝΙΚΙΑΣ ΤΑΛΟΥΡΑ Π— (Αἴτ.) 110 12; f: ἈΝΔΡΟΝΙΚΟΣ Π— 110 13
 ΝΙΚΙΑΣ f: ΝΙΚΩΝ ΦΥΤΑΙΕΥΣ 24 7
 ΝΙΚΟΒΟΥΛΟΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ Αἰκλῆμιος 36 8
 ΝΙΚΟΒΟΥΛΟΣ ΑΙΤΩΛΟΣ *hieromn.* Fl 27
 ΝΙΚΟΒΟΥΛΟΣ f: ΣΤΡΑΤΩΝ Ἀρσινοεύς 361. 6 *Fortasse idem*:
 ΝΙΚΟΒΟΥΛΟΣ ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ Ἀρσινοεύς 131 8
 ΝΙΚΟΒΟΥΛΟΣ ΘΗΒΑΙΟΣ *hieromn.* Fl 45
 ΝΙΚΟΒΟΥΛΟΣ f: ΛΥΣΙΕΝΟΣ, ἈΝΔΡΩΝ, ΦΙΛΩΣΕΝΟΣ *Calydonii* (?) 137 98
 ΝΙΚΟΒΟΥΛΟΣ Ἐμαυτοῦ *Calydonius* (?) 137 100
 ΝΙΚΟΒΟΥΛΟΣ Τ...ου ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ 137 48
 ΝΙΚΟΒΟΥΛΟΣ Ὀπούντιος 25 35
 ΝΙΚΟΒΟΥΛΟΣ f: -- ΔΕΜΟΣ Τ... ΑΤΑ-- (Αἴτ.) 32 26
 ΝΙΚΟΔ-- Ἀργεῖος -- ἐξ Ἀργεῖος τοῦ ἐν -- Δοῖς 25 48
 ΝΙΚΟΔΑΜΟΣ *Aetolus* p. XLII 43. 18
 ΝΕΙΚΟΔΑΜΟΣ ΒΟΥΚΑΤΙΕΥΣ 99 11
 ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ ΔΗΜΟΝΙΚΟΥ Ἐρετριεύς 25 16
 ΝΙΚΟΔΑΜΟΣ f: ΘΕΑΡΙΑΣ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ 137 38
 ΝΙΚΟΚΡΑΤΗΣ f: ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ Ἐρμιονεύς 25 65
 ΝΙΚΟΛΑΪΔΑΣ f: ...ών Κορωνεύς 31 52
 ΝΙΚΟΛΑΟΣ 60 Π 18
 ΝΙΚΟΛΑΟΣ f: Ἀρχεμάχος Ἀθηναῖος 31 179
 ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΙΤΩΛΟΣ p. XXIV 20 || *hieromn.* Fl 16. 30
 ΝΙΚΟΛΑΟΣ Νίκωνος Κορίνθιος 31 190
 ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΟΤΙΔΑΝΙΕΥΣ 9 13
 ΝΙΚΟΛΛΟΣ Ἀγία Αἰτῶλος ἐκ Προσχείου p. XIX 70
 ΝΙΚΟΛΛΟΣ ΦΑΝΕΑ ΦΙΣΤΥΟΣ 110 4
 ΝΙΚΟΛΕΩΝ ΒΟΥΚΑΤΙΕΥΣ 106 9
 ΝΙΚΟΛΕΩΝ ΠΑΝΦΙΕΥΣ 105 9
 ΝΙΚΟΛΕΩΝ ΦΙΣΤΥΟΣ, ἄρχ. 101 11. 102 2. 103 3; ἱεροφύλ. 106 6
 ΝΙΚΟΜΑΧΟΣ ΧΑΡΙΣΩΝΟΣ 24 19
 ΝΙΚΟΜΑΧΟΣ ΑΙΤΩΛΟΣ *hieromn.* Fl 5
 ΝΙΚΟΜΑΧΟΣ Ἀκαρνάν (Θύρρειος), κατοικῶν ἐν Ἀμβρακίᾳ, *legatus Aetolorum* p. XXXV 41
 ΝΙΚΟΜΑΧΟΣ f: ΣΩΣΑΝΔΡΟΣ Ἀπεριώτας 17 63
 ΝΙΚΟΜΑΧΟΣ Μάχωνος Θέρμιος 177 20
 ΝΙΚΟΜΑΧΟΣ Θεσπείεῦς 96 13
 ΝΙΚΟΜΑΧΟΣ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ 137 23
 ΝΙΚΟΜΑΧΟΣ *Trich.* 117 7
 ΝΙΚΟΜΗΔΗΣ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ 137 59
 ΝΙΚΟΠΟΛΙΣ Δρυοπαῖος 25 14
 ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ f: ἈΠΟΛΛΩΝΙΟΣ Λ Λ-- (Αἴτ.) 31 170
 ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ ΑΙΤΩΛΟΣ *hieromn.* Fl 6 || Fl 34
 ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ f: ΕΞΙΠΠΟΣ ΑΙΤΩΛΟΣ p. XII 59
 ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ ΦΥΡΤΑΙΟΥ ΑΙΤΩΛΟΣ p. XIII 29
 ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ Ἀριστάρχου Γεργεθιεύς 13 27
 ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ Μικκέα ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ 71 1
 ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ f: ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ ΝΑΥΠΑΚΤΙΟΣ 58 2. 188 36
 ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥ ΝΑΥΠΑΚΤΙΟΣ 188 36; ΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΩΝ (?) 65 b; ἴππ. 253. 581
 ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ Ἀριστωνος Ῥάεος 96 23. 108 8
 ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ f: ΔΩΡΙΜΑΧΟΣ ΤΡΙΧΟΝΕΥΣ p. XXIV 27, cf. XXV 68. XXXVII 32. XLVIII 26 (?)
 ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ ΦΙΛΩΤΑΕΥΣ 107 1
 ΝΙΚΟΦΩΝ ΑΙΤΩΛΟΣ *hieromn.* Fl 13. 14
 ΝΙΚΟΦΩΝ Θεσπείεῦς 176 13
 ΝΙΚΥΛΟΣ ΝΙΚΑΣΙΠΠΟΥ ΜΕΣΣΑΝΙΟΣ 18 16
 ΝΙΚΩΝ f: ΕΥΒΟΥΛΙΑΣ 24 20
 ΝΙΚΩΝ ΕΥΒΟΥΛΙΑ 24 20
 ΝΙΚΩΝ ΔΑΙΑΝ 100 8
 ΝΙΚΩΝ ΝΕΟΠΠΟΛΕΜΟΥ ΚΑΛΧΑΔΩΝΙΟΣ 17 56
 ΝΙΚΩΝ f: ΝΙΚΟΛΛΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΣ 31 190
 ΝΙΚΩΝ f: -- ΩΝ ΣΤΡΑΤΙΟΣ 36 11
 ΝΙΚΩΝ ΝΙΚΙΑ ΦΥΤΑΙΕΥΣ 24 6
 ΝΥΜΦΟΔΟΤΟΣ Αἰμιονεύς *hieromn.* Fl 43
 ΞΑΝΘΙΑΣ Ἀτταλεῦς 95 5
 ΞΙΕΝΑΓΟΣ Αἰτῶλος *hieromn.* Fl 37
 ΞΕΝΑΡΧΟΣ ΝΑΥΠΑΚΤΙΟΣ 24 17
 ΞΕΝΑΡΧΟΣ ΠΥΘΟΚΛΕΟΣ ΣΤΡΑΤΙΟΣ 31 128
 ΞΕΝΑΡΧΟΣ ΦΙΣΤΥΟΣ 110 2
 ΞΕΝΙΠΠΟΣ ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥ ΑΙΤΩΛΟΣ p. XII 59
 ΞΕΝΙΠΠΟΣ ΔΑΜΕΑ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ 137 45
 ΞΕΝΝΙΑΣ ΑΙΤΩΛΟΣ *hieromn.* Fl 15
 ΞΕΝΝΙΑΣ ΕΪΔΑΙΟΣ 177 21
 ΞΕΝΝΙΑΣ Τημιαῖος 105 11
 ΞΕΝΝΙΑΣ Ἐλλαϊκῶν Αἰτῶλος ἐκ Τριχο-νείου p. XXIII 106
 ΞΕΝΟΔΟΚΟΣ ΔΙΑΚΡΙΤΟΥ Θεσπείεῦς 96 12
 ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣ ΑΙΤΩΛΟΣ *hieromn.* Fl 22
 ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣ ΣΤΡΑΤΙΟΣ *hieromn.* Fl 44
 ΞΕΝΟΜΕΝΗΣ *Aetolus* 108 10
 ΞΕΝΟΦΑΝΗΣ Ἀμοιςσεῦς 17 34. 35. 36
 ΞΕΝΟΦΑΝΗΣ Ἀρχύτα Ἀμοιςσεῦς 31 172
 ΞΕΝΟΦΩΝ ΕΥΡΥΛΕΟΝΤΟΣ Αἰγίεῦς 29 26
 ΞΕΝΟΦΩΝ ΕΥΚΛΕΪΔΑ (?) Ἐρετριεύς 25 11
 ΞΕΝΩΝ 60 V 5 (?). VII 11
 ΞΕΝΩΝ Λεο-- 24 34
 ΞΕΝΩΝ f: Ἡλιόδωρος Μιτυληναῖος 25 24
 ΞΕΝΩΝ ΦΙΣΤΥΟΣ 102 9. 10. 103 10. 11; ἄρχ. 101 11. 102 2. 103 3
 ΞΗΝΕΑΣ f: ΤΕΪΣΚΡΑΤΗΣ Ἀργεῖος 25 9
 ΟΙΚΙΑΔΑΣ *Aetolus*, *στρ. tab. pract. s. a.* 269/8—265/4; *hieromn.* Fl 15
 ΟΙΝΙΑΔΑΣ *Aetolus*, βούλαρχ. 12 40
 ΟΙΝΟΚΛΕΑΣ ΑΙΤΩΛΟΣ *hieromn.* Fl 34
 ΛΕΥΚΙΟΣ ΛΕΥΚΙΟΥ Ὀλκαῖος (Ὀλκαῖος) [= *Volceius aut Uliceus*] Ρωμαῖος 170 1
 ὈΛΥΜΠΙΔΩΡΟΣ f: ΛΕΟΝΤΙΔΗΣ ος 17 22
 ὈΛΥΜΠΙΧΟΣ 91, 1 8 || Ὀλύμπιχος 91, 2 5
 ὈΛΥΜΠΙΧΟΣ f: ΦΕΙΔΙΠΠΟΣ Ἡρακλεώτας ἐκ τοῦ Πόντου 31 112
 ὈΛΥΜΠΙΧΟΣ Εὐμήλου Κορωνεύς 29 13
 ὈΜΑΡΟΣ ΑΙΤΩΛΟΣ *hieromn.* Fl 17
 ὈΝΑ *Aetolus*, *numm.* p. XLVIII 94
 ὈΝΑΣΙΜΕΝΗΣ Κλεοφάντου 31 32
 ὈΝΟΜΑ-- f: Πειθίας Χαλκιδεύς 17 72
 ὈΡΘΑΓΟΡΑΣ ΑΙΤΩΛΟΣ *hieromn.* Fl 35
 ὈΡΘΑΙΟΣ ΑΙΤΩΛΟΣ *hieromn.* Fl 23
 ὈΡΘΟΒΟΥΛΑ, *uxor Proxeni Trichoniensis*, p. XLIV 45
 ὈΡΘΩΝ 31 9
 ὈΥΙΝΟΣ [Ἐρετριεύς?] 62 1
 Π-- f: ἈΝΔΡΟΚΛΗΣ 31 91 || f: ΠΑΡΜΕΝΙΩΝ 24 26
 Π... f: Ἀριστοτέλης Ἀργεῖος 30 20
 Π... ΡΙΧΟΣ Κορράγου Μακεδών 17 26
 Π[.][.] (Πράσορ? Πύρρος?) ΚΑΛΛΙΔΑΜΟΥ ΤΡΙΧΟΝΕΥΣ 32 16
 ΠΛ-- 24 29
 ΠΛ-- f: ΦΙΛΟΚΡΑΤΗΣ 32 35

- ΠΡΩΔΑΜΟΣ *f*: ΦΙΛΟΜΕΝΗΣ 2416
 ΠΡΟΣΕΝΙΔΑΣ ΤΙΜΑΝΔΡΟΥ *Aetolus* 3110
 ΠΡΟΣΕΝΟΣ ΤΡΙΧΟΝΕΥΣ *p*. XLIV 33. 43; *str. tab. praet. s. a. 183/2*
 ΠΡΟΣΕΝΟΣ *f*: ΧΑΡΙΣΕΝΟΣ ΑΙΤΩΛΟΣ *ἐκ* ΤΡΙΧΟΝΕΙΟΥ *p*. XXIII 15
 ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΡΟΥΣΙΑΣ (I) *f*: ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΡΟΥΣΙΑΣ (II) 1842
 ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΡΟΥΣΙΑΣ (II) ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΡΟΥΣΙΑΣ (I) 1841
 ΠΡΟΥΣΙΑΣ ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΥ 2417
 ΠΡΩΝΑΞ *f*: ΠΡΩΝΑΞ ΚΡΗΣ *ἐξ* ἘΛΕΥΘΕΡΝΑΣ 1787
 ΠΡΩΝΑΞ ΠΡΩΝΑΚΤΟΣ ΚΡΗΣ *ἐξ* ἘΛΕΥΘΕΡΝΑΣ 1787
 ΠΡΩΤΑΡΧΟΣ Ἀμφίου Ἐρετριεύς 1766
 ΠΡΩΤΙΠΠΟΣ *f*: ΠΟΛΥΜΝΑΣΤΙΔΑΣ ΚΟΡΩΝΕΥΣ 3153
 ΠΡΩΤΟΜΑΧΟΣ *f*: ἈΝΤΙΟΧΟΣ ΛΑΡΙΣΑΙΟΣ 179
 ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΤΟΛΕΜΑΪΟΣ (II) 1739; *f*: ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΤΟΛΕΜΑΪΟΣ (III) ΜΑΚΕΔΩΝ 56a
 ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΤΟΛΕΜΑΪΟΣ (III) ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΤΟΛΕΜΑΪΟΥ (II) ΜΑΚΕΔΩΝ 56a; *f*: ΠΤΟΛΕΜΑΪΟΣ (IV) 56b, ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ Ἀρσινόα 56d (*cf.* 202b1), ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΒΕΡΕΝΙΚΑ 56e, *ignotus filius* 56f, ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ 56g, ΜΑΓΑΣ 56h
 ΠΤΟΛΕΜΑΪΟΣ (IV) ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΤΟΛΕΜΑΪΟΥ (III) ΜΑΚΕΔΩΝ 56b
 ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΤΟΛΕΜΑΪΟΣ (*ignotus*) 202d1, 2031
 ΠΤΟΛΕΜΑΪΟΣ ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ ΝΑΥΠΑΚΤΙΟΣ 1741. 214
 ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ (Κλεΐτου) *Teius* 1923
 ΠΥΘΩΝ *Trich.* 1172
 ΠΥΘΩΔΩΡΟΣ *f*: Ιέρων Ἀθηναῖος 274
 ΠΥΘΩΔΩΡΟΣ ΜΕΓΙΣΤΟΤΙΜΟΥ ΝΑΥΠΑΚΤΙΟΣ *p*. XLIII 89
 ΠΥΘΟΚΛΗΣ ΕΥΦΟΡΙΩΝΟΣ ΣΙΚΥΩΝΙΟΣ 1714
 ΠΥΘΟΚΛΗΣ *f*: ΞΕΝΑΡΧΟΣ ΣΤΡΑΤΙΟΣ 31128
 ΠΥΘΩΝΑΞ *f*: Ἀρχωμένης Θάσιος 1758
 ΠΥΡΡ - ΕΪΡΑΜΕΝΟΥΣ (= Ἐραμένους?) ΣΥΡΑΚΟΣΙΟΣ 1767
 ΠΥΡΡΑΙΟΣ ΑΙΤΩΛΟΣ *hieromn.* Fl 36
 ΠΥΡΡΑΝΙΟΣ ΑΙΤΩΛΟΣ *hieromn.* Fl 43
 ΠΥΡΡΑΝΩΝΔΑΣ *f*: Ἀντίγονος *Agr.* 198
 ΠΥΡΡΙΑΣ ΑΙΤΩΛΟΣ *p*. XXXIII 76
 ΠΥΡΡΙΑΣ ΤΙΜΑΓΟΡΟΥ Ἡρακλειώτας 276. 2916. 3118. 45. 47. 50. *p*. XXVIII 41. 51. 52. 58. XXX 91. XXXIII 96. XXXIV 46; *str. τὸ α' tab. praet. s. a. 223/2*; *τὸ β' ibid. s. a. 215/4*; *τὸ γ' ibid. s. a. 210/9*; *f*: Ἡρακλειώτας 3159 (*sed cf. var. lect.*)
 ΠΥΡΡΙΑΣ ΘΕΡΜΙΟΣ 1023
 ΠΥΡΡΙΑΣ ΘΗΒΑΙΟΣ *hieromn.* Fl 44
 ΠΥΡΡΙΑΣ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ 13723
 ΠΥΡΡΙΝΟΣ ΑΙΤΩΛΟΣ *hieromn.* Fl 36. *Nepos fortasse*:
 ΠΥΡΡΙΝΟΣ ΣΤΡΑΤΙΟΣ 1097
 ΠΥΡΡΟΣ (?) *cf.* Π[.]Α[.]Ι[.]ΟΣ
 ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΥΡΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΪΑΚΙΔΑ 1541
 ΠΥΡΡΟΣ ΘΡΑΚΙΣΤΟΣ 1382
 ΠΥΡΡΟΣ ΛΥΚΟΥ ΝΑΥΠΑΚΤΙΟΣ *p*. XLVI 60
 ΠΥΡΡΟΣ ΦΙΛΑ - ΠΕΛΛΑΝΕΥΣ 1752
- ✓ *Φυσιόδης f: Τηλεσταίνος p. Anm. 57*
- ✓ C *Aetolus, numm.* *p*. XLVIII 91
 C - 2430
 C - *Aetolus*, ἐπιλεκταρχ. 1802
 C.ων Τιταδῶς (Τιτραῖος?), βούλαρχ. 910
 CΑΝΟΝΝΟΣ (?) ΔΑΜΟΦΙΛΟΥ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΤΑΣ 138
 CΑΤΥ *Aetolus, numm.* *p*. XLVIII 95
 CΑΤΥΡΙΝΟΣ ΝΑΥΠΑΚΤΙΟΣ 1311. 14. 26. 30
 CΑΤΥΡΟΣ Ἀναρσίου Ἀγρινεῖος, *str. τὸ α' tab. praet. s. a. 143/2*; *τὸ β' ibid. s. a. 136/5*; *τὸ γ' ibid. s. a. 129/8*
 CΑΤΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΥ Ἀγρινεῖος *p*. XXXIII 84
 CΑΤΥΡΟΣ Αἰτωλός *hieromn.* Fl 10. 11
 CΑΤΥΡΟΣ *f*: ΔΙΚΑΚΡΑΤΗΣ Ἀμβρακιώτας 1119
 CΑΤΥΡΟΣ Ἀτταλεῦς 9511
 CΑΤΥΡΟΣ *f*: ΔΕΙΝΗΣ ΜΕΣΣΑΝΙΟΣ 1762
 CΑΤΥΡΟΣ *f*: - - - ΣΤΡΑΤΙΟΣ 3615
 CΕΪΡΑΚΟΣ Ἰσχομάχου Αἰτωλός *ἐγ* Μεσάτας *p*. XVI 52
 CΘΕΝΙΠΠΟΣ ΘΡΑΣΕΑ Θελοφύσσιος 3189
 CΘΕΝΝΕΥΣ Αἰτωλός *hieromn.* Fl 26
 CΘΕΝΝΕΥΣ Ὀποῦντιος 2543 (*an idem atque is qui praecedit?*)
 CΘΕΝΩΝ *Trich.* 1176
 CΙΚΥΩΝ Αἰτωλός *hieromn.* Fl 33
 CΙΛΑΝΙΩΝ *f*: ΠΑΝΤΑΛΕΩΝ ΣΙΚΥΩΝΙΟΣ 1785
 CΙΛΑΣ Αἰτωλός *hieromn.* Fl 37
 CΙΛΗΝΟΣ *Trich.* 1203
 CΙΜΑ *serua* 997
 CΙΜΑ *Ap.* 1661
 CΙΜΑΡΓΟΣ Αἰτωλός *hieromn.* Fl 42
 CΙΜΙΑΣ ΘΕΡΜΙΟΣ 1023
 CΙΜΙΑΣ *Calydonius* 13781
 CΙΜΙΑΣ Ἡρακλείτου Πύρσχος 3127
 CΙΜΙΑΣ *f*: ΤΥΡΤΑΙΟΣ ΦΙΣΤΥΟΣ 1105
 CΙΜΜΑΡΓΟΣ Ἀγγάδα Μελιταῖος 175
 CΙΜΜΙΧΟΣ *f*: Ἀγακλής Μακεδών *ἐκ* Πέλλης 1771
 CΙΜΟΣ Αἰτωλός *hieromn.* Fl 34
 CΙΜΟΣ *f*: ΝΙΚΑΡΧΟΣ ΠΛΕΥΡΩΝΙΟΣ 3012
 CΕΪΜΟΣ ΦΙΣΤΥΟΣ 989
 CΙΜΟΣ ΦΥΤΑΙΕΥΣ, ἐπιλεκταρχ. 3419
 CΙΜΥΛΟΣ Αἰτωλός *hieromn.* Fl 26
 CΙΝΝΕΑΣ Αἰτωλός *hieromn.* Fl 21
 CΚΑΜΑΝΔΡΟΣ ΠΕΛΛΑΝΕΥΣ 1798
 CΚΑΥΡΟΣ *Romanus* 662
 CΚΟΠΑΣ I ΤΡΙΧΟΝΕΥΣ 56. 1722; *str. tab. praet. s. a. 272/1*
 CΚΟΠΑΣ II ΣΩΣΑΝΔΡΟΥ ΤΡΙΧΟΝΕΥΣ 29[s]. 20.[23]. 3146. 48. 68. 124. *p*. XXIV 44 *al.* XXV 18. 92. XXVI 14. 40. XXVII 38. XXIX 87. XXX 22. 35. XXXII 98. 102. XXXIII 5. 18. XXXIV 80. XXXVII 25; *gramm.* 48; *str. τὸ α' tab. praet. s. a. 220/19*; *τὸ β' ibid. s. a. 212/1*; *τὸ γ' ibid. s. a. 205/1*
 CΚΟΠΑΣ Φιλωταῖος 1072
 CΚΟΡΠΙΩΝ Αἰτωλός *hieromn.* Fl 50 || βούλαρχ. 13610
 CΚΟΡΠΙΩΝ ΔΡΑΚΟΝΤΟΣ *Aetolus* 518
 CΚΟΡΠΙΩΝ Ἀρσινόεως 962. 10
 CΚΟΡΠΙΩΝ ΔΑΙΑΝ 1008
 CΚΟΡΠΙΩΝ Ἡρακλειώτας 2525
 CΚΟΡΠΙΩΝ *f*: ΛΥΚΙΚΟΣ ΘΕΡΜΙΟΣ 17718
- ✓ CΚΟΡΠΙΩΝ Ἀγχιώνος Φίστυος, ἱεροφύλα. 1113
 CΚΥΘΗΣ Ἀθηναίου Ἐλαίτης 1760
 CΚΥΘΑΣ *f*: Ζεῦσιππος Καλλυδώνιος 1740
 CΚΥΘΙΝΟΣ 60 Π 20
 CΚΥΤΑΣ ΝΑΥΠΑΚΤΙΟΣ 2510
 CΟΦΟΚΛΗΣ Ἀριστοκράτεος Μεσσήνιος 3186
 CΠΑΪΡΟΣ *seruus* 1035
 CΠΑΚΙ(ΑΣ, *Aetolus* 85. 9 *add.*
 CΤ - *Aetolus*, ἴππ. 341
 CΤ.λεος *f*:ος Φυσκεῦς 272
 CΤΕΦΑΝΟΣ Κλεοστράτου Μεσσήνιος 3135
 CΤΗΣΑΡΧΟΣ Εὐφιλήτου Ἐρετριεύς 2519
 CΤΟΜΑΣ Αἰτωλός *hieromn.* Fl 26. *Nepos fortasse*:
 CΤΟΜΑΣ Ἀγχιώνος Φιλωταῖος 9622
 CΤΟΜΙΟΣ ΧΑΒΡΙΑ Μαχετιεύς, *gramm.* τῶν Αἰτωλῶν 693; *hieromn.* Fl 45
 CΤΡΑΤΑΓΟΣ Ἀδανεύς 143
 CΤΡΑΤΑΓΟΣ Αἰτωλός *hieromn.* Fl 15. 22. 26
 CΤΡΑΤΑΓΟΣ *f*: Ἀλέων Ἀρσινόεως 1317, *cf.* 12
 CΤΡΑΤΑΓΟΣ *f*: ΔΑΜΟΚΡΙΤΟΣ Καλυδώνιος 3022. 26. 31. 31131. 135. 1866.
 CΤΡΑΤΑΓΟΣ Πλευρώνιος 1224
 CΤΡΑΤΑΓΟΣ *f*: ΝΙΚΑΓΟΡΑΣ Φυσκεῦς 3023. 28. 32
 CΤΡΑΤΑΓΟΣ Φυταῖος, βούλαρχ. 611
 CΤΡΑΤΙΟΣ *f*: ΣΤΡΑΤΙΟΣ ΝΑΥΠΑΚΤΙΟΣ *p*. XLIII 76
 CΤΡΑΤΙΟΣ ΣΤΡΑΤΙΟΥ ΝΑΥΠΑΚΤΙΟΣ *p*. XLIII 76
 CΤΡΑΤΙΠΠΟΣ *f*: ΠΑΙΔΙΑΣ Ἡρακλειώτας 523
 CΤΡΑΤΟΛΑΟΣ Αἰτωλός *hieromn.* Fl 11
 CΤΡΑΤΟΛΑΟΣ ΒΟΥΚΑΤΙΕΥΣ 1039
 CΤΡΑΤΟΜΑΧΟΣ *f*: ΝΙΚΑΓΟΡΑΣ Φυσκεῦς 72
 CΤΡΑΤΟΝΙΚΟΣ *f*: Εὐρύας Αἰτωλός *p*. XVIII 60
 CΤΡΑΤΟΝΙΚΟΣ *Trich.* 1178 || 1179
 CΤΡΑΤΟΝΙΚΟΣ Ὑποσειρίου 176
 CΤΡΑΤΟΣ *f*:τέλης, φίλων Ἡρακλειώται *ἐκ* τοῦ Πόντου 3144
 CΤΡΑΤΩ ΚΑΛΙΣΤΡΑΤΟΥ *Phist.* 1134
 CΤΡΑΤΩΝ 60 V 10. VI 4. 6
 CΤΡΑΤΩΝ I Ἀρσινόεως, *str. τὸ α' tab. praet. s. a. 213/2*; *τὸ β' ibid. s. a. 206/5*; *f*: Δωριμαχος Ἀρσινόεως 9617
Nepos fortasse:
 CΤΡΑΤΩΝ II Νικοβούλου Ἀρσινόεως, Ἀγωνοθέτης 361. 6; *str. τὸ α' tab. praet. s. a. 166/5*; *τὸ β' ibid. s. a. 159/8*
 CΤΡΑΤΩΝ Ἀτταλεῦς 1076
 CΤΡΑΤΩΝ Ἀλεξάνδρου Πατρέως 3244
 CΤΡΑΤΩΝ *f*: Ἐρμαιος Στρατίος 11010
 CΤΡΩΒΕΙΛΟΣ Φίστυος 1029
 CΤΡΩΝΒΙΧΟΣ Λαττάβου Αἰτωλός *p*. XIX 93
 CΤΡΩΜΒΙΧΟΣ *f*: Ἀλεξίμαχος Καλυδώνιος 13721. 45
 CΤΡΟΝΓΥΛΙΩΝ *f*: Λεοντομένης Αἰτωλός *p*. XIX 92
 CΥΑΓΡΟΣ *Aetolus, str. tab. praet. s. a. 226/5*
Idem fortasse:
 CΥΑΓΡΟΣ Αἰτωλός *hieromn.* Fl 51
 CΥΛΛΑΣ *cf.* Κορνήσιος
 CΥΜΜΑΧΟΣ Εὐρυδάμου Δάρδος 9620
 CΥΜΜΑΧΟΣ *f*: ΔΑ-²⁹ - *Xymiensis* 1774

- ✓ **ΣΦΑΚΙΑΣ** Θεστιεύς, ΓΡΑΜΜ. 305 (cf. ΣΠΑΚΙΑΣ)
 ✓ **ΣΦΟΔΡΙΑΣ** ΝΑΥΠΑΚΤΙΟΣ 816
 ✓ **ΣΩΓΕΝΗΣ** ΔΗΜΟΝΟΜΟΥ ἘΡΕΤΡΕΙΥΣ 25 15
 ✓ **ΣΩΚΛΗΣ** Θεοφάντου 31 105
 ✓ **ΣΩΚΡΑΤΗΣ** Ἀρχίου Ἀθηναῖος 25 37
 ✓ **ΣΩΚΡΑΤΗΣ** ΚΑΛΛΙΑ ἕξ Ἀμφίστας 12 1
 ✓ **ΣΩΚΡΑΤΗΣ** ΤΙΜΟΚΡΑΤΕΟΣ ΠΡΩΝΟΣ 31 94
 ✓ **ΣΩΚΡΑΤΗΣ** ΧΑΛΕΙΕΥΣ 29 19
 ✓ **ΣΩΝΙΚΟΣ** Ἀναξίωνος Αἰτωλός 181 3
 ✓ **ΣΩΝΙΚΟΣ** f: ΦΑΛΑΚΡΙΩΝ ΤΝΜΑΙΟΣ p. XXXIII 93
 ✓ **ΣΩΣΑΝΔΡΟΣ** *Aetolus* 38 7
 ✓ **ΣΩΣΑΝΔΡΟΣ** Αἰτωλός, Ἰαρχος καὶ ἵππαρχος *Ptolemaeorum (Faijum)* Preisigke *Sammelbuch* 626
 ✓ **ΣΩΣΑΝΔΡΟΣ** ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ Ἀπειρώτας 17 63
 ✓ **ΣΩΣΑΝΔΡΟΣ** Ἡρακλεώτης 17 17, 19, 20, 61
 ✓ **ΣΩΣΑΝΔΡΟΣ** f: ΔΩΡΙΜΑΧΟΣ, ΣΚΟΠΑΣ II ΤΡΙΧΟΝΕΪΣ 31 85, 29 9, 21, 31 68, 125
 ✓ **ΣΩΣΙΑΣ** ΚΑΛΛΙΦΑΝΕΟΣ ΒΟΥΤΑΙΕΥΣ 30 7
 ✓ **ΣΩΣΙΚΛΗΣ** Διοκλείουσ Μάγνης ἀπὸ Μαϊάνδρου 187 4, 9, 14
 ✓ **ΣΩΣΙΚΡΑΤΗΣ** Μιλτιάδου Ἀθηναῖος 25 69
 ✓ **ΣΩΣΙΚΡΑΤΗΣ** Οἰανθεύς 31 33, 38, 41
 ✓ **ΣΩΣΙΚΡΑΤΗΣ** ΤΙΜΟΚΡΑΤΕΟΣ ΠΡΩΝΟΣ 31 94
 ✓ **ΣΩΣΙΚΡΑΤΗΣ** Ἀλκαμένηος Σικυώνιος 24 4
 ✓ **ΣΩΣΙΞΕΝΟΣ** [Ἀγαθοκ]έος 24 21
 ✓ **ΣΩΣΙΠΟΛΙΣ** *serva* 137 43
 ✓ **ΣΩΣΙΠΠΟΣ** Αἰτωλός 203 2 *Fortasse idem:*
 ✓ **ΣΩΣΙΠΠΟΣ** Θεστιεύς 96 14
 ✓ **ΣΩΣΙΣΤΡΑΤΟΣ** [Κλε]ῖς ὁμόνεος Ῥόδιος 32 8
 ✓ **ΣΩΣΟΣ** Ἀγενόμου Κρήσ Ἐλευθερναῖος 31 48, 104
 ✓ **ΣΩΣΤΡΑΤΟΣ** ΤΙ... (Τιμαῖος? Τιμώνος?) Κορινθίος 11 2
 ✓ **ΣΩΤΑΚΟΣ** f: ΘΡΑΣΩΝ *Calydonius* (?) 137 96
 ✓ **ΣΩΤΕΑΣ** Κησιππου Πυργίτας 31 111
 ✓ **ΣΩΤΗΡΙΧΑ** *serva* 92 c 6
 ✓ **ΣΩΤΙΑ** *serva* 96 4, 6, 7, 9
 ✓ **ΣΩΤΙΩΝ** f: ΜΝΑΣΩΝ 24 23
 ✓ **ΣΩΤΙΩΝ** Αἰτωλός *hieromn.* Fl 36
 ✓ **ΣΩΤΙΩΝ** ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ 137 61
 ✓ **ΣΩΤΙΩΝ** ΤΙΜΟΚΡΑΤΕΟΣ ΠΡΩΝΟΣ f: Αἰακίδας Πρῶνος 31 95
 ✓ **ΣΩΤΙΩΝ** *Trich.* 117 4
 ✓ **ΣΩΤΥΛΟΣ** Αἰτωλός *hieromn.* Fl 35
 ✓ **ΣΩΤΩ** *serva* 131 3, 4
 ✓ **ΣΩΤΩΝ** (Σωτίων?) Πολυούχου *artifex* 111 6

 T - - f: Θεόδωρος 12 7
 T...oc f: Νικόβουλος Καλυδώνιος 137 48
 T...nios Πλευρώνιος 17 86
 TA - - f: Ἄντοχος *Aetolus* 182 b
 ✓ **ΤΑΛΟΥΡΑΣ** f: Νικίας Π - - (Αἰτ.) 110 12
 ✓ **ΤΑΜΑΧΡΙΑΣ** *Thrastius*, δαμονομ. 138 13
 ✓ **ΤΑΥΡΙΚΟΣ** f: Ἀστυδος (= Ἀστυλός?) Ἀρακυνεύς 17 81
 ✓ **ΤΑΥΡΙΚΟΣ** Ἀλέξανδρος Πρόσχειος 11 49
 ✓ **ΤΑΥΡΙΩΝ** Μυστακέυς, ΓΡΑΜΜ. 59 6
 ✓ **ΤΑΥΡΟΣΕΝΗΣ** Θεοκλείου Ἰστιαεύς 13 39
 ✓ **ΤΕΙΣΑΝΔΡΟΣ** Ἀποδωτός p. XI 76
 ✓ **ΤΕΙΣΑΝΔΡΟΣ** Μικκίνα Αἰτωλός ἐν Βοττοῦ p. XVIII 15

 ✓ **ΤΕΙΣΑΡΧΟΣ** Αἰτωλός *hieromn.* Fl 7, 8 || Fl 35
 ✓ **ΤΕΙΣΙΑΣ** Αἰτωλός *hieromn.* Fl 32 *Fortasse idem:*
 ✓ **ΤΕΙΣΙΑΣ** Τριτεύς 31 174, 176
 ✓ **ΤΕΙΣΙΚΡΑΤΗΣ** Ξηνέα Ἀργεῖος 25 9
 ✓ **Τ(ε)ΙΣΙΠΠΟΣ** Τριχόνιος p. XLV 78, 101; στρ. τὸ α' *tab. pract. s. a. 163/2*; τὸ β' *ibid. s. a. 156/5*
 ✓ **ΤΕΛΕΑΣ** *Calydonius* 137 77
 ✓ **ΤΕΛΕΔΑΣ** *Apr.* 168
 ✓ **ΤΕΛΕΜΜΟΣ** f: Κλεῖτας *Apr.* 163 4
 ✓ **ΤΕΛΕΝΙΚΟΣ** Ἀγοραῖου *Apr.* 164 1
 ✓ **ΤΕΛΕΣΑΡΧΟΣ** Ἀπικικός *hieromn.* Fl 45; f: Ἀναξάνδρος Ἀπικικός *Syll.* 636 17
 ✓ **ΤΕΛΕΣΑΡΧΟΣ** f: Ἀλεξίων Βούτιος 31 40
 ✓ **ΤΕΛΕΣΑΡΧΟΣ** f: Δαμοτέλης Φυσκεύς 29 6, 14, 31 55, 201 4
 ✓ **ΤΕΛΕΣΙΑΣ** f: -φαντος Βοιώτιος Ἀναδώνιος 21 5
 ✓ **ΤΕΛΕΣΤΑΣ** Αἰτωλός *hieromn.* Fl 20
 ✓ **ΤΕΛΕΣΤΗΣ** f: Φιλόπολις Καρύστιος 17 15
 ✓ **ΤΕΛΕΣΩΝ** Καριώνος Αἰτωλός p. XIX 85; *hieromn.* Fl 17
 ✓ **ΤΗΛ - -** Αἰτωλός *hieromn.* Fl 36
 ✓ **ΤΗΛΕ - -** Κλεωνίδα Ῥόδιος 32 9
 ✓ **ΤΗΛΕΦΑΝΗΣ** Καλλέα Αἰτωλός p. XIX 88
 ✓ **ΤΗΛΕΦΑΝΗΣ** Νεβριχου Ναιπακτίος 30 8
 ✓ **ΤΗΛΕΦΟΣ** f: Καλλίξενος, Πλείστων Ἡρακλεῖται 25 39, 41
 ✓ **ΤΗΛΙΩΝ** Εὐπαλιεύς 13 38
 ✓ **ΤΙ - -** (Τιμαῖος? Τιμών?) f: Σώστρατος Κορινθίος 11 2
 ✓ **ΤΙΜ - -** f: Μενίκκος 24 25
 ✓ **ΤΙΜΑ - -** Ἀρσινεύς 131 13
 ✓ **ΤΙΜΑΓΟΡΑΣ** f: Τιμοκλείδας Δελφός 31 5
 ✓ **ΤΙΜΑΓΟΡΟΣ** (-γόρας?) f: Εὐρύνομη *Apr.* 162 2
 ✓ **ΤΙΜΑΓΟΡΟΣ** f: Πυρρίας Ἡρακλεώτας 27 6, 29 16, 31 18, 51, p. XXXIII 96; *hieromn.* Fl 23
 ✓ **ΤΙΜΑΙΟΣ** *Aetolus* p. XX 35, XXI 37, 53, 60; στρ. *tab. pract. s. a. 240/39*; *hieromn.* Fl 29
 ✓ **ΤΙΜΑΙΟΣ** Μενάνδρου Ἀπολλωνιεύς 31 79
 ✓ **ΤΙΜΑΙΟΣ** Ἀρσινεύς 71 8
 ✓ **ΤΙΜΑΙΟΣ** Φίςτυος 97 12; ἄρχ. 97 4, 99 3; f: Ἐχέλαος Φίςτυος 111 5
 ✓ **ΤΙΜΑΝΔΡΟΣ** f: Προσενίδας *Aetolus* 31 10
Fortasse idem:
 ✓ **ΤΙΜΑΝΔΡΟΣ** Ἐριναῖος, τὰμ. 3 A 21
 ✓ **ΤΙΜΑΝΟΡΙΑΔΑΣ** f: Θεόδωρος Πατρεύς 17 132
 ✓ **ΤΙΜΑΡΧΟΣ** Αἰτωλός p. XVIII 89, XIX 10
 ✓ **ΤΙΜΑΡΧΟΣ** Ἀρσινεύς (?) 131 21
 ✓ **ΤΙΜΑΡΧΟΣ** Πτολεμαίευσ *hieromn.* Fl 41
 ✓ **ΤΙΜΘΕΟΣ** Αἰτωλός *hieromn.* Fl 36
 ✓ **ΤΙΜΘΕΟΣ** f: Ἐρμιππος Ἐλαίτης (?) 17 59
 ✓ **ΤΙΜΟΚΛΕΙΑΣ** Τιμαγόρα Δελφός 31 5
 ✓ **ΤΙΜΟΚΡΑΤΗΣ** Ἀγάθωνος [.]c[.]θ[.]n - - 32 29
 ✓ **ΤΙΜΟΚΡΑΤΗΣ** Αἰτωλός *hieromn.* Fl 37
 ✓ **ΤΙΜΟΚΡΑΤΗΣ** Ἀγίππου Ζακύνθιος 25 67
 ✓ **ΤΙΜΟΚΡΑΤΗΣ** f: Μνάσιππος Καλυδώνιος 137 94
 ✓ **ΤΙΜΟΚΡΑΤΗΣ** f: Σωσικράτης, Ἰσόδαμος, Σωκράτης, Λι.Ι.η.σ. Σωτίων Πρῶνοι 31 95
 ✓ **ΤΙΜΟΛΑ** *Aetolis* 159

 ✓ **ΤΙΜΟΛΟΧΟΣ** Αἰτωλός *hieromn.* Fl 22 || ἵππ. 191 11
 ✓ **ΤΙΜΟΛΟΧΟΣ** Μενεστράτου Καλυδώνιος 137 47
 ✓ **ΤΙΜΟΛΟΧΟΣ** Ποτειδανιεύς, ἐπιλεκταρχ. 3 A 19
 ✓ **ΤΙΜΟΜΑΧΟΣ** Ὀμιλιάδης *hieromn.* Fl 41
 ✓ **ΤΙΜΩΝ** 24 35 || 60 V 3, VII 15
 ✓ **ΤΙΜΩΝ** Χαρίωνος 24 19
 ✓ **ΤΙΜΩΝ** Ἀθηναῖα Δυμαῖος 13 35
 ✓ **ΤΟΛΟΦΟΣ** Ὀφιωνεύς p. XI 75
 ✓ **ΤΡΙΧΑΣ** Αἰτωλός *hieromn.* Fl 7, 8, 28 (?)
 ✓ **ΤΡΙΧΑΣ** Δαιάν 100 8
 ✓ **ΤΡΙΧΑΣ** Ἐοιτάν 17 54, 62, 70, 76, 78, 79, 84
 ✓ **ΤΡΙΧΑΣ** Ἡρακλεώτης 18 11, 15; στρ. *tab. pract. s. a. 262/1*
 ✓ **ΤΡΙΧΑΣ** I f: Ἀγέλοχος Στράτιος 69 2
Huius nepos:
 ✓ **ΤΡΙΧΑΣ** II (Ἀγέλοχου) Στράτιος, στρ. τὸ α' *tab. pract. s. a. 161/0*; τὸ β' *ibid. s. a. 153/2*
 ✓ **ΤΡΙΧΙΑΣ** *Trich.* 118 1
 ✓ **ΤΥΒΡΟΪΤΑΣ** Βουκατιεύς 98 5
 ✓ **ΤΥΡΤΑΙΟΣ** Σιμία Φίςτυος 110 4

 ✓ **ΥΒΡΙΑΛΟΣ** (sic!) Αἰτωλός *hieromn.* Fl 18 (?) 24
 ✓ **ΥΒΡΙΑΛΟΣ** Βουκατιεύς 106 3; *idem aut is qui sequitur:* 99 8, 10, 103 8
 ✓ **ΥΒΡΙΑΛΟΣ** Φιλίστα Βουκατιεύς 106 4
 ✓ **ΥΒΡΙΣΤΑΣ** Βουλαρχου Ἀγρινιεύς, στρ. *tab. pract. s. a. 165/4*
 ✓ **ΥΒΡΙΣΤΑΣ** Αἰτωλός *hieromn.* Fl 36
 ✓ **ΥΒΡΙΣΤΑΣ** Ἀγεμάχου Στράτιος 36 14
 ✓ **ΥΛΑΪΟΣ** Λυσιμαχεύς *hieromn.* Fl 39

 ΦΑΪΔΙΜΟΣ Διοπιθεύς 17 77
 ✓ **ΦΑΪΔΡΟΣ** f: Λυσικλής Ἀθηναῖος 4 4
 ✓ **ΦΑΪΚΟΣ** Θαυμακός *hieromn.* Fl 39
 ✓ **ΦΑΙΝΕΑΣ** *Aetolus*, ΓΡΑΜΜ. 18 11, 15
 ✓ **ΦΑΙΝΕΑΣ** Ἀναρεάτας 101 8
 ✓ **ΦΑΙΝΕΑΣ** Ἀρσινεύς 31 24, p. XXXIII 29, XXXV 18, 66, XXXVI 15, 18, 27, XXXIX—XLIII *passim*; ΓΡΑΜΜ. 31 76; ἵππ. 31 107, 119; στρ. τὸ α' *tab. pract. s. a. 198/7*; τὸ β' *ibid. s. a. 192/1*
 ✓ **ΦΑΙΝΕΑΣ** Βουκατιεύς 106 11, 14
 ✓ **ΦΑΙΝΕΑΣ** Νικέα Σωσθενεύς *hieromn.* (Heracl.) *Syll.* 636 13
 ✓ **ΦΑΙΝΙΣ** Εὐ - - 24 88
 ✓ **ΦΑΙΝΩΝ** Λυσιμαχεύς 25 13
 ✓ **ΦΑΪΣΚΟΣ** f: Φιλόνικος Λυσιμαχεύς 12 4
 ✓ **ΦΑΛΑΚΟΣ** - - αος *hieromn. Act.* (?) Fl 38
 ✓ **ΦΑΛΑΚΡΑ** *Phistylis*, Ἱερεία 110 7
 ✓ **ΦΑΛΑΚΡΙΩΝ** Ἀλεξάνδρου Θέρμιος 102 7, 8
 ✓ **ΦΑΛΑΚΡΙΩΝ** Θεστιεύς 96 13
 ✓ **ΦΑΛΑΚΡΙΩΝ** Καλυδώνιος 137 62
 ✓ **ΦΑΛΑΚΡΙΩΝ** Πανφειεύς 105 11
 ✓ **ΦΑΛΑΚΡΙΩΝ** Παρόθεος *hieromn.* Fl 41
 ✓ **ΦΑΛΑΚΡΙΩΝ** Σωνίκου Τνμαῖος p. XXXIII 98
 ✓ **ΦΑΛΑΚΡΙΩΝ** *Trich.* 117 10
 ✓ **ΦΑΛΑΚΡΙΩΝ** f: Ἀγώνος Φίςτυος 97 11; *idem fortasse splendidus* 31 90
 ✓ **ΦΑΛΑΚΡΟΣ** Αἰτωλός *hieromn.* Fl 31 || 129
 ✓ **ΦΑΛΑΚΡΟΣ** *Trich.* 117 9
 ✓ **ΦΑΛΑΚΡΟΣ** Φίςτυος 97 12, 98 2; ἱεροφ. λαε 95 9

- ΦΑΛΑΓΙΑΣ Ἡθάσιος, ΓΡΑΜΜ. 31185; *hieromn. Fl 32*
- ΦΑΝΕΑΣ *f*: Νικόλαος Φίστεος 1104
- ΦΑΝΗΣ Δεινίου Χίος 31154
- [ΦΑΝΙΑΣ?] *f*: Περδικκας Θεσσαλός Ν^ο 2924 *Huius nepos*:
- ΦΑΝΙΑΣ Περδικκα Θεσσαλός Ν^ο 2925
- ΦΑΝΤΙΑΣ *f*: Ἀριστοκλής Μεγαρέυς 2542
- ΦΑΡΥΚΟΣ *Aetolus* p. XLVIII 20
- ΦΑΨΛΟΣ *f*: Λυσιμα[χος vel -χιάς] Ἀργεῖος 3025
- ΦΕΙΔΙΠΠΟΣ Κτήσιωνος Ἐρετριεύς 2529
- ΦΕΙΔΙΠΠΟΣ Ὀλυμπίχου Ἡρακλεώτας ἐκ τοῦ Πόντου 31112
- ΦΕΙΔΟΛΑΟΣ 60 VI 12
- ΦΕΙΔΩΝ Εὐκράτεος, ἄρχ. ἐν Μελιταίαι 1773
- ΦΕΡΕΝΙΚΟΣ Δάρδεος 9912
- ΦΕΡΕΝΙΚΟΣ Δεσιεύς 3230
- ΦΙΛ - 208
- ΦΙΛ - *f*: Πύρρος Πελλανεύς 1752
- ΦΙΛΙΑΓΡΟΣ Πολέμωνος *Calydonius*(?) 13799
- ΦΙΛΙΑΧΑΙΟΣ Κοριο - *hieromn. Fl 43*
- ΦΙΛΕΑΣ Αἰγίσιου Βουταλιεύς 1334
- ΦΙΛΕΤΑΙΟΣ Μελιταίεος *hieromn. Fl 38*
- ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΣ *Pergamensis (frater Eumenis II)* 17911
- ΦΙΛΙΝΟΣ *servus* 1375.8
- ΦΙΛΙΝΟΣ *f*: Δαμοκλής Ἐρετριεύς 1732
- ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ (V) 439
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Βουταλιεύς 10210
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Λαμιεύς *hieromn. Fl 42*
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ἀδμήτου Μακεδών 1719
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ἀριστομάχου Μεσσανίος 3123
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Θεοδέκτου Πεπαρήθιος 1729
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ(?) Θεσσαλός Φαλωριαστάς 1331
- ΦΙΛΙΣΚΟΣ Κλειτομάχου Κνίδιος 1323
- ΦΙΛΙΣΤΑΣ *f*: Ὑβρίλαος Βουκατιεύς 1064
- ΦΙΛΛ - Αἰτωλός *hieromn. Fl 36*
- ΦΙΛΛΕΑΣ Αἰτωλός *hieromn. Fl 6*
- ΦΙΛΛΕΑΣ Μίκχου Ναυπάκτιος p. XXXIII 83; *hieromn. Fl 44*
- ΦΙΛΛΕΑΣ Ἐπινίκου Στράτιος 3186; *str. tab. praet. s. a. 208/7*
- ΦΙΛΛΙΔΑΣ Αἰτωλός p. XX 50. XXVII 14. 19. 27
- ΦΙΛΛΙΔΑΣ -^{ος}, ἄρχ. ἐν Ἐϋνίαις 1774
- ΦΙΛΟΔΑΜΟΣ Αἰτωλός *hieromn. Fl 26*
- ΦΙΛΟΔΑΜΟΣ *f*: Μελαγκόμας Αἰτωλός p. XLVI 62
- ΦΙΛΟΔΑΜΟΣ Κλεοδώρου Πολυρρήσιος 3187.98
- ΦΙΛΟΔΑΜΟΣ Φιλωταεύς 1089
- ΦΙΛΟΚΡΑΤΗΣ ΠΑ - 3235
- ΦΙΛΟΚΡΑΤΗΣ Ἀριστοφάνεος Δυμαῖος 1335
- ΦΙΛΟΚΡΑΤΗΣ *f*: Κ... ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΣ 2412
- ΦΙΛΟΛΑΟΣ Φίστεος 1068; ἄρχ. 1002; ἱεροφύλαξ 1065
- ΦΙΛΟΜΑΧΟΣ Ἡρακλεώτας 2521
- ΦΙΛΟΜΕΝΟΣ Προδάμου 2416
- ΦΙΛΟΜΗΛΟΣ *Aetolus* p. XVII 32
- ΦΙΛΟΜΗΛΟΣ *f*: Κλεογένης Πεπαρήθιος 1730
- ΦΙΛΟΝΙΚΟΣ Αἰτωλός *hieromn. Fl 29 For-tasse idem*:
- ΦΙΛΟΝΙΚΟΣ Φιλοχώρου Ἡρακλεώτας 248
- ΦΙΛΟΝΙΚΟΣ Φαῖσκου Λυσιμαχεύς 124
- ΦΙΛΟΣΕΝΙΔΗΣ *f*: - - - - - Πλευρώσιος p. XXX 19
- ΦΙΛΟΣΕΝΟΣ 60 IV 11
- ΦΙΛΟΣΕΝΟΣ - - - - - ΝΑΙΟΣ 181
- ΦΙΛΟΣΕΝΟΣ Αἰτωλός *hieromn. Fl 13. 14*
- ΦΙΛΟΣΕΝΟΣ Ἀρσινοεύς 962.9
- ΦΙΛΟΣΕΝΟΣ Βουκατιεύς 9713. 986. 1005. 10610
- ΦΙΛΟ[ΣΕΝΟ]C Ἐμαυτοῦ *Calydonius*(?) 137100
- ΦΙΛΟΣΕΝΟΣ Νικοβούλου *Calydonius*(?) 13797
- ΦΙΛΟΣΕΝΟΣ *f*: Εὐάγαθος Φιλαεύς 1319
- ΦΙΛΟΠΟΙΝΟΣ Τελέστου Καρύστιος 1715
- Huius avus fortasse*:
- ΦΙΛΟΠΟΙΝΟΣ Αἰτωλός Καλλιεύς p. XV 40
- ΦΙΛΟΠΟΙΝΟΣ Τελέστου Καρύστιος 1715
- ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ Μέτωνος 213
- ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ Καλυδώσιος 13725
- ΦΙΛΟΤΙΜΟΣ(?) 60 V 1
- ΦΙΛΟΥΜΕΝΑ *Cal.* 1461
- ΦΙΛΟΦΩΝ ΚΑΛΥΔΩΣΙΟΣ 13761
- ΦΙΛΟΧΩΡΟΣ *f*: Φιλονίκος Ἡρακλεώτας 248
- ΦΙΛΩΝ Αἰτωλός *hieromn. Fl 23*
- ΦΙΛΩΝ Ἀπ - *Aetolus*, ΓΡΑΜΜ. Αἰτωλῶν 1784
- ΦΙΛΩΝ Κάστορος Ἀλεξανδρεύς 31141
- ΦΙΛΩΝ Στράτου Ἡρακλεώτας ἐκ τοῦ Πόντου 3144
- ΦΙΛΩΝ *f*: Λυκόφρων *Cal.* 144
- ΦΙΛΩΝ Ἀγγελοῦ Καλυδώσιος 13746
- ΦΙΛΩΝ Πλευρώσιος, ΓΡΑΜΜ. 1338; ἴππ. 3417. 183. 7
- ΦΙΛΩΝ Κλεοδώρου Πολυρρήσιος 3187.98
- [ΦΙ?]ΩΝ Τριτεύς, ΓΡΑΜΜ. 31147
- [ΦΙ]ΩΝ Εὐδάμου Τριχονεύς 3218. p. XLIII 89
- ΦΙΩΝ Φίστεος 1102
- ΦΙΩΝ Φυσκεύς *hieromn. Fl 41*
- ΦΙΩΤΑΣ *Ar.* 1663
- [ΦΙΩΤΑ]C(?) Θεοδότου Ἀ[περαντός?] 1778
- ΦΙΩΤΑΣ Τριχονεύς 3212
- ΦΟΙΝΙΕ [.]ΑΓΛΑΟ[.]ΟΥ 3213
- ΦΟΡΜΙΩΝ Ἀγχιώνος Γλαυκα(ῖ)ος 1315
- ΦΡΑΣΤΩΡ 384
- ΦΡΙΚΟΣ *Aetolus*, ΒΟΥΛΑΡΧ. 1369 *For-tasse idem*:
- ΦΡΙΚΟΣ Πολυδαΐτα Μολυκρεύς, ἴππ. 692
- ΦΡΙΚΩΝ Αἰτωλός *hieromn. Fl 9*
- ΦΥΚΙΩΝ Αἰτωλός (ἀπὸ τῶν Λυσιάνδρου) *Alexandriae (Ptol. temp.) Preisigke Sammelbuch 2110 (nonne emendandum ΦΥ(Σ)ΚΙΩΝ?)*
- ΦΥΛΑΞ Πανταλέωνος Καλυδώσιος 13737; *str. tab. praet. s. a. 162/1*; τὸ β' *ibid. s. a. 155/4*; τὸ γ' *ibid. s. a. 149/8*; τὸ δ' *ibid. s. a. 142/1*; 354.
- ΦΥΛΑΞ Πανταλέωνος Πλευρώσιος 3181. 87
- ΦΥΡΤΑΙΟΣ *f*: Λέων, Νικόστρατος, Ἀλέξανδρος Αἰτωλοὶ p. XIII 29
- ΦΥΣΚΙΔΑΣ Λυκόλα Τριχονίου (*saec. IV*) *Theoromp. ap. Athen. XIII 605b*
- ΦΥΣΚΙΩΝ Φίστεος 1105
- ΦΥΣΚΙΩΝ *f*: [.]Α...ΘΑΝΙΑΣ ΧΑΣΙΛΙΟΣ 1792; *idem*(?) *hieromn. Fl 26*
- ΦΥΣΚΟΣ *f*: Νεοπτόλεμος Αἰτωλός p. XVIII 6. XIX 4
- ΦΥΣΚΟΣ Ναυπάκτιος, ΒΟΥΛΑΡΧ. 610. 75; *str. tab. praet. s. a. 257/6*; *hieromn. Fl 28. 32 Idem fortasse*:
- ΦΥΣΚΟΣ Μαχάτα Ναυπάκτιος p. XIX 82; *idem probabiliter* p. XIX 80
- Φωκίων *f*: Δείνων Ῥόδιος 1733
- X - *Aetolus* 1798
- ΧΑΒΡΙΑΣ *f*: Στόμιος Μαχετιεύς 693
- ΧΑΙΡΙΩΝ Νέωνος Κορινθίος 1784
- ΧΑΙΡΩΝΔΑΣ Νικάνδρου [.]Ο - 1010
- ΧΑΙΤΙΑΣ *f*: Καφισόδωρος Φωκεύς 1146
- Χάλεπος Ναυπάκτιος p. XL 71. XLII 8; *str. tab. praet. s. a. 199/8*
- ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ *f*: Ἀφθονήτιος Ἀχαιοὶ ἀπὸ Φθίας ἐξ Αι...ρων 63
- ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ Ἀφθονήτου Ἀχαιοὶ ἀπὸ Φθίας ἐξ Αι...ρων 63
- ΧΑΡΙΚΛΗΣ Ἀμβρακιώτας 3183
- ΧΑΡΙΛΑΟΣ *f*: Δράκων Ἀκραγαντίνος 1795
- ΧΑΡΙΛΟΣ Οἰανθεύς 3141
- ΧΑΡΙΣΕΝΟΣ II Κυδριώνος Αἰτωλός 1811. 2. p. XIX 63; *idem ut videtur*: ἴππ. 1818; *str. tab. praet. s. a. 255/4*; τὸ β' *ibid. s. a. 248/7*; τὸ γ' *ibid. s. a. 241/0*; τὸ δ' *ibid. s. a. 234/3*
- ΧΑΡΙΣΕΝΟΣ Ἄτταλέυς 9511
- ΧΑΡΙΣΕΝΟΣ(?) Βουκατιεύς 10610
- ΧΑΡΙΣΕΝΟΣ Καλυδώσιος 13724
- ΧΑΡΙΣΕΝΟΣ Πανθιεύς 10510
- ΧΑΡΙΣΕΝΟΣ Πλευρώσιος 227. 232; ΒΟΥΛΑΡΧ. 226. [231]
- ΧΑΡΙΣΕΝΟΣ *Trich.* 1176 || 122
- ΧΑΡΙΣΕΝΟΣ Αἰτωλός ἐκ Τριχονεῖου p. 8110
- ΧΑΡΙΣΕΝΟΣ I Τριχονεύς, *str. tab. praet. s. a. 288/7*; τὸ β' *ibid. s. a. 281/0*; τὸ γ' *ibid. s. a. 270/69*
- ΧΑΡΙΣΕΝΟΣ Προσένου Αἰτωλός ἐκ Τριχονεῖου p. XXIII 15
- ΧΑΡΙΣΩΝ *f*: ...ΝΗΣ, Τίμων, Νικόμαχος 2419
- ΧΑΡΤΑΣ *Trich.* 11710
- ΧΗΡΙΑΣ Αἰτωλός *hieromn. Fl 17*
- ΧΛΑΙΝΕΑΣ Καλυδώσιος p. XXX 48. 50. 51; *hieromn. Fl 43*
- ΥΓΓΑΛΙΩΝ *f*: Ἀγήτας Βουκατιεύς 9711
- Ωφελίων *Trich.* 1191
- [.]ΑΓΛΑΟ[.]ΟΣ *f*: Φοίνιε 3213
- [.]Α[.]Δ - *Aetolus*, ΓΡΑΜΜ. ΒΟΥΛΑΣ 1783
- [.]Α...ΘΑΝΙΑΣ Φυσκίωνος Χασίλιος 1792
- - - - - Ἀδασ Αἰτωλός p. XXII 89
- - - - - Ἄνδρος Αἰτωλός *hieromn. Fl 33*
- - - - - Ἄνδρος Θυρικήσιος *hieromn. Fl 43*
- ...ΑΝΤΟΣ Μενότιου Σελευκεύς ἀπὸ Μ[άργου?] 17100
- ...ΑΡΧΟΣ *Calydonius* 13781
- ...ΑΡΣΙΝΟΕΥΣ, *str. tab. praet. s. a. 144/3*
- ...ΑC Μενάνδρου *Calydonius* 13753
- - - - - Ἄκροτάτου Λακεδαιμόνιος 2911
- - - - - Φιλοσενίδου Πλευρώσιος p. XXX 19

-ΒΟΛΟΣ ΦΑΡΣΑΛΙΟΣ *hieromn. Fl 41*
 -ΒΟΥΛΟΣ *f: Θεόδωρος 1244*
 -ΓΕΝΗΣ ἈΝΤΑΝΔΡΟΥ Ε. - 1910
 -ΓΩΡΑΣ *f: Ἀριστοφ. - Θισβεὺς 3222*
 -ΔΑΜΟΣ ΝΑΥΠΑΚΤΙΟΣ *p. XXXVII 40*
 -ΔΕΧΟΣ(?) ἈΣΑΝΔΡΟΥ 473
 -ΔΗΜΟΣ Μεσσηνίος 1247
 -ΔΗΣ Πρόρχειος *p. XLIV 108*
 -ΔΩΡΟΣ 6018
 -ΔΩΡΟΣ ΒΥΖΑΝΤΙΟΣ 212
 -ΔΩΡΟΣ Εὐφγκλέους Κορίνθιος 59
 -ΔΩΡΟΣ Ὀπούντιος 17121
 -[.ε.] *f: Εὐφραίνετος Αἰτωλός p. XXXIII 11*
 -ε- - Ἀντάνδρου Δυμαῖος 3419
 -έας *Aetolus 17106*
 -έων Ἐμαυτοῦ *Calydonius (?) 137100*
 -ης Αἰτωλός ἐκ Φυ[ταίου] *p. 81 27*
 -ιδας *Cal. 143*
 -ιδας *f: Ἐρμογένης Κορίνθιος 3220*
 -ίλαος Αἰτωλός *hieromn. Fl 33*
 -ίμιος Ἀρσινόεως 13110
 -ίππος 2433
 -ίς Ἀρσινόϊς 1312
 -ίων Ἀγαθίωνος Αἰτωλός *p. XV 35*
 -ίων Εἰδαίος 17721
 -κλειδας 2436
 -κλῆς -μ. 3238
 -κλῆς Αἰτωλός *hieromn. Fl 36*
 -κλῆς *Calydonius 13752 || . . . κλῆς f: Καλυδώνιος 13756*
 -κός Εὐπαλαίεως 17133
 -κράτης Ἀρχετίμου 207
 -κράτης *f: πος Νάειος 353*
 -κρίτος Ἀριστομάχου Χαλκιδεὺς 3167
 -κώμος Ἀνωδόνιος 17120
 -λαος Κερρεάτης *hieromn. Fl 46*
 -λας Αἰτωλός *hieromn. Fl 50*
 -λίδης Κυδριώνος? *Cal. 144 not.*
 -λῆς *f: Πολέμαρχος Aetolus 751*
 -λος Αἰτωλός *hieromn. Fl 12*
 -λος Κοτταεὺς *hieromn. Fl 51*
 -λων Ἀντόχου Ναυπάκτιος 1745
 -μ. *f: -κλῆς, Ἀρ. - 3239*
 -μαδέας Γάειος, Βούλαρχ. 611
 -μαχος 91, 24
 -μαχος Τριχονεὺς 632

-ΜΕΝΑ *Cal. 147*
 -μιος Θέρμιος 91, 14
 -μων 65a
 - Ν Θ Κορωνεὺς 3150
 -νέας Αἰτωλός *hieromn. Fl 30*
 -νέας Μολυκρεὺς 357
 -νης Πλειστάρχου 2424
 -νης Χαρίωνος 2419
 -νης *f: Ἄλ. - Ὑάιος 31166*
 -νικός *f: Δα. - Θέρμιος 17719*
 -νικός Ἀπολλωνίδα Κυζικηνός 2415
 -νίων Αἰτωλός *hieromn. Fl 36*
 -σεινος 2429 || 2439
 - Μάχωνος Ναυπάκτιος 17119
 -οκύδης 2420
 -ονία Πλε[ιστ. -] *Aetolis (?) ad nr. 204*
 -ος *f: Βοστρυχιών 152*
 -ος Θεοφάντου Ἀθηναῖος 172
 -ος Αἰγίεως 31168
 - Εὐφράδαμου *Aetolus (?) ad nr. 204*
 - *ος f: Νε[ο]λ[α]ίδας? Ἀλεός 72*
 - *ος f: Εὐχάρων (?), Εὐνοστίδας Θεσπρωτοί 3147*
 - *ος f: Ἄρι. - Καλυδώνιος 13748*
 - *ος f: Κράτεια Cal. 1412*
 -ος Καρχυεὺς(?) 317
 - *ος f: Πολεμίδας Melitaensis 1773*
 -ος Ναυπάκτιος 252 || 316 (?), *cf. var. lect.*
 -ος Κατύρου Στράτιος 3615
 -ος Τριχονεὺς 3019 || 3241 || Τριχονεὺς 17110 || *f: Ἄλεο-μενός Τριχονεὺς 3214*
 -ος Φίστυος, ἄρχ. 987
 - *ος Στ. . Λέου Φυσκεὺς 272*
 -ος Φανοτέως 388
 - [-π(τ)]όλεμος 208
 - [-π(τ)]όλεμος Νικοβούλου Τ. . . ΑΤΑ - (Αἰτ.) 3225
 -πος Ἀχαιός(?) *hieromn. Fl 51*
 - *πος Ἰκράτεος Νάειος 353*
 -ράτης (Σωκράτης *vel* Εὐκράτης) *Trich. 1172*
 -ριχίνας *Oph. 197*
 -ρόπας Αἰτωλός *hieromn. Fl 37*
 - κλέος Καλυδώνιος 13756

- Μελαίνιος Πρόρχειος 732
 - *ca. serva 13788*
 -σένης Αἰγινάτας 298
 - *f: Ἀσκαπτιάδας Σολεὺς 296*
 -στρατος Σκαρφεὺς *hieromn. Fl 38*
 - *ος (?) Πυρρία Ἡρακλεώτας 3159*
 - *ος Τας Δράκωνος Πολιεὺς 18712*
 - *ος Τας Πρόρχειος hieromn. Fl 42*
 -τέας 201
 - *ος Τέλης Στράτου Ἡρακλεώτας ἐκ τοῦ Πόντου 3144*
 - *ος Τέλης (Σωτέλης *vel* Εὐτέλης) Trich. 1173*
 - *ος Της Αἰτωλός hieromn. Fl 19*
 - *ος Της Ταραντίος 2412*
 - *ος Τι. Ἐσκελαῖου 1747*
 - *ος Τίνος Αἰτωλός hieromn. Fl 16*
 -τοκλῆς Μεγαλάντου Ε. -ώνος 31160
 -τος Εὐφ. - 2576
 - *ος Καλυδώνιος 512*
 - [.] *ος (?) Τριχονεὺς, ἴππ. 17136*
 - *ος Ἰκρίτος Αἰτωλός hieromn. Fl 31*
 - *ος Ὑων Ἀθηναῖος 1746*
 - *ος Ὑων Νικολαῖδα Κορωνεὺς 3152*
 -φαντος Τελεσία Βιοτίος Ἀνωδόνιος 215
 - *ος Aetolus 85, 11*
 - *ος Προέννιος 1096*
 - *ος Χρος 2430*
 - *ος ἔε. - Aetolus 1213*
 - *ος Aetolus 102*
 - *ος Ἡρακλεώτας 273*
 - *ος Ὑων Καλυδώνιος 13759 || . . . Ὑων Calydonius 13779 || . . . Ὑων f: Δάμ-αρχος Καλυδώνιος 1402 || . . . Ὑων Ἐπιπνίκος Καλυδώνιος 17115*
 - *ος Νικωνος Στράτιος 3614*
 - [-ω]ν Ὑάιος *hieromn. Fl 43*
 - *ος Ὑων Χαλκιδεὺς 1743*
 - *ος Ὠνεος (- Ὠνεός) 424*
 - *ος - Aetolus, str. tab. praet. s. a. 269/8 - 265/4*
 - [. . .] Ἀτταλεὺς 957
 - *ος Καλυδώνιος, γραμμ. 17138*
 - *ος Τιμοκράτεος Πρόβιος 3194*
 - *ος Ἰλα. Φίστυος, ἄρχων 958*

II. NOMINA GEOGRAPHICA.

Compendio Ait. non solum ea nomina geographica, quae Aetoliae proprie dictae fuisse satis constat, insignita sunt, verum etiam omnia ethnica aliunde ignota, quae quidem a civibus foederis Aetolici geruntur, quoniam diiudicari nequit, quaenam Aetoliae ipsi vindicanda sint, quae non. Porro addita sunt omnia reliqua locorum nomina, quae ubique Aetolica commemorantur, etiamsi suspicione non carent, sed ita quidem ut testimonia non omnia enumerentur.

A-- (Αἰτ.)· *Fl 37 (bis)*
 ἈΓΡΑΙΟΙ (Αἰτ.)· 348. 10
 ἈΓΡΕΜΟΝΕΣ· τόπος ἐν Αἰτωλίᾳ, Hesychn. s. v.
 ἈΓΡΙΝΙΟΝ (Αἰτ.)· *p. XIV 60. 66 al.; Ἀγρινίεως 347. 1003. 13726. 83. tab. praet. s. a. 165/4. Fl 46; Ἀγρινιῶν Syll. 9 61081*

ἈΔΑΝΕΙΣ· 143
 ἈΘΗΝΑΙ· ἐξ Ἀ-ὦν 17610; οἱ ἐν Ἀ-αἰς πολιτεύοντες 1764; Ἀθηναῖος 44. 135. 172. 46. 90. 91. 2414. 2538. 40. 69. 70. 2918. 31180. 326 *add. (?)*. 91. 32 (?). 2012; Ἀ-οι 2574
 ΑΙ . . . ΡΩΝ (Αἰ[γ]ρεῖ[ων]?)· *cf. Ἀχαιός Αἰγαί (Αἰτ.)· Steph. Byz. s. v.*

ΑἰΓΙΝΑΤΑΣ· 298. 17980
 ΑἰΓΙΟΝ· Ἀχαιός ἐξ Αἰγίου 1216. 31176; Αἰγίεως 2554. 2927; Αἰ-εῖς 31168
 ΑἰΓΙΤΙΟΝ (Αἰτ.)· *p. XI 48. 53*
 ΑἰΚΛΥΜΙΟΣ· 368
 ΑἰΜΟΝΙΕΥΣ (Αἰτ.)· *Fl 43*
 ΑἰΝΝΑΙΟΣ (Ἀχ. Φε.)· τὸ νέμος τὸ Αἰνναῖον 17714. 15

ΑΙΟΛΙΣ (Αἴτ.)· p. XI 91; Αἰολεῖς p. XII 44
 Αἰτωλία· ἐξ Αἰ-αC 3A 34; ἐν Αἰ-Αἰ 3A 12. 16 al.; εἰς τὴν Αἰ-αν 3A 27; ἐν Αἰ-αν 169A 6 οἱ ἐν Αἰ-Αἰ κατοικέοντες 418. 179 19. 192 10. 11; οἱ ἐν Αἰ-Αἰ πολιτεύοντες 169A 2. B 3. 189 3. 190 2. cf. 176 5; πολιτεία ἐν Αἰ-Αἰ 73. 104. 11. 12 37. 25 61, cf. 3A 13
 Αἰτωλός 3A 12. 13; Αἰ-οῖ *passim*; Αἰτωλῆς 9 6. 182a Αἰ-ὸς ἐκ (Μακυνέας, Ναυπάκτου *sim.*) p. XII 100. XVI 44 al.; Αἰ-ὸς Καλλιεύς p. XV 40 τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν 414. 82. 61. 71 al.; τὸ κοινὸν Αἰ-ὠν 1030. 12 *passim*. 13 *passim*. 45 2. 49 2; Αἰ-ὠν τὸ κοινὸν 9 2. 56 ἰ. 58 1. 136 1 ἔδοξε τοῖς Αἰ-οῖς 49. 15 1. 28 2. 35 3 al.; δεδῶκεν τοῖς Αἰ-οῖς 173 6. 179 10. 187 8. 192 6 Αἰ-οῖ ἔδωκεν προεπιάν *vel sim.* 5 2. 8. 25 61 al. Δόγμα Αἰ-ὠν 135 1. 185 1 ΣΤΡΑΤΗΓΕΟΝΤΟΣ ΤῶΝ Αἰ-ὠν 35 1. 59 5. 173 1; ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟΣ ΤῶΝ Αἰ-ὠν 69 3. 48 2, cf. 34 17. 74. 178 3 ΚΑΤ ΤὸΝ ΝΟΜΟΝ ΤῶΝ Αἰ-ὠν 10 32. 11 47. 16 12. 192 16; ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ Αἰ-ὠν ΝΟΜΟΥΣ 82c 3 εἶμεν αὐτοῦς Αἰ-οῦς 10 6. 13, cf. 4 33. 169A 4. 9 6 Φωκεῖς οἱ μετ' Αἰ-ὠν 170 10 Αἰτωλικός· ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ὁ ἐΠΙΚΛΗΘΕῖς Αἰ-ὸς p. XXII 11
 ΑΚΑΡΝΑΝΙΑ· ἐξ Α-αC 3A 34; ἐν Α-Αἰ 3A 12. 13. 22. 41; ἐν Α-αν 3A 29; ΑΚΑΡΝΑΝ 3A 12. 13; Α-ἀνεC 3A 2. 3. 7. 9. 14. 26. 28. 34. 41. 180 1
 Ἀκμεύς (*fluv.* Ἀχ. Φε.) 188 4. 5
 ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΟΙ· 17 94
 ΑΚΡΑΓΑΣ (Αἴτ.)· Steph. Byz. s. v.
 ΑΚΡΑΙ (Αἴτ.)· p. XXVII 106
 ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ (Αἴτ.)· Steph. Byz. s. v.
 ΑΚΤΙΟΝ· ἐπ' Α-οῖ 3A 14
 Ἀλε(ῖ)ός· 7 2. 94
 ἈλεξανδρεῦC· [27 6]. 31 142. 32 25; Α-εῖC 32 31
 Ἀλίκαρνα *sive* Ἀλίκυρνα (Αἴτ.)· cf. RE VII 2252
 Ἀλφειός (*fluv.*)· p 196 1
 Ἀλφειον (*mons Aetoliae*)· cf. Μύηνον
 Ἀμβρακιώτας· 1119. 1742. 95. 3183. 127. Fl 39. 41. 42; Α-Αἰ 186 15
 ἃ Ἀμπελος (*nom. loc.* Ἀχ. Φε.)· 188 8. 9
 Ἀμφιλοχοῖ· Ἀργεῖοι οἱ Α. 186 16
 Ἀμφιπολίτης· 17 17
 Ἀμφισσα· ἐξ Α-αC 121; ἈμφισσεῦC 17 34. 35. 37. 31 153. 155. 172. [54 3]. Fl 44; Α-εῖC 4 40. 186 12
 ἈνακτοριεύC· 3A 24
 Ἀνάγιος (Αἴτ.)· 164
 Ἀνδρέας (Αἴτ.)· 1018. 10
 Ἀνεθαδόνιος· 17 120. 27 4; Βοιωτός Ἀνεθαδόνιος 21 5
 ἈνταίεC (Αἴτ.)· 17 11
 ἈντικυρεῖC· 186 26
 ἈντιοχεῦC· 31 165

Ἀεενος (*fluv. Aetoliae*)· *priscum nomen Acheloi*, [Plut.] de fluv. XXII 1
 Φάειος· 6 11
 Ἀπειρώτας· 17 63; Ἐρχηστός Α. 31 134; Χερβάδιοι Α-Αἰ 32 42; [.]δεῶνοι (Μεδεῶνοι?) Α-Αἰ 31 130
 Ἀπεραντός (Αἴτ.)· 177 8 (?). Fl 39; *caput Aperantorum est Ἀπεράντεια sive Περαντία*, cf. Steph. Byz. s. v. (*de errore Θεσσαλίας vide* Woodhouse Aetolia 292).
 Ἀπ(ε)ιρικός (Αἴτ.)· 34 16. Fl 45. Syll. 3 636 18
 Ἀποδωτός (Αἴτ.)· p. XI 77; Α-οῖ p. X 25. XI 11
 ἈπολλωνιεύC· 31 80. 188 34. Fl 45
 ἈρακυνεύC (Αἴτ.)· 17 81
 Ἀράκυνθος (*mons Aetoliae*)· p. IX 4. XXII 7
 Ἀραχθος (Αἴτ.)· Ptolem. III 14
 Ἀραγ· 101 5
 Ἀργεῖος· 30 21. 25. 30; Α-οῖ 25 10 (cf. *etiam* Ἄργος)
 Ἀργεῖος (Ἀμφ.)· Fl 44. 45; Α-οῖ οἱ Ἀμφιλοχοῖ 186 16
 Ἄργος· Ἀργεῖοι W[.]M - οἱ(?) ἐξ Ἄργος τοῦ ἔ[ν]-]αῖοC 25 50
 Ἀργούριος· 31 103
 Ἀρσινόη (Αἴτ.)· p. XLVI 75. Polyb. IX 45. 1. Strab. X p. 460 (κῶμη ἦν πρότερον, καλομένη Κωνῶπα, cf. *etiam* RE XIII 2552); ἈρσινοεύC 175 7. 28 1. 29 28. 31 2. 20. 24. 76. 108. 120. 146. 328. 361. 6. 59 5. 6. 71 8. 96 1. 17. 101 13. 103 4. 137 2. 27. Fl 44. 45; Α-εῖC 24 1. 96 2. 131 10. 12. 15. 133 a. b. 186 11; ἈρσινοῖC 131 2
 ἈτταλεῦC (Αἴτ.)· 107 6; Α-εῖC 95 2. 5. 8. 11
 Ἀχαιός· Α. ἐξ Αἰγίου 1216. 31 175. ἐκ Βούρας 12 27. ἐκ Λ- - 17 55. ἀπὸ Φείας ἐξ Αι...ρων 6 9 || Α[χ]αῖος(?) Fl 51
 Achaton? (*mons Aetoliae*)· Plin. n. h. IV 6
 ὁ Ἀχελῷος ποταμός (Αἴτ.)· 3A 5. 6
 Βοιωτός· Β. Ἀνεθαδόνιος 21 5; Βοιωτοῖ 170 4. 10. 14. 16. 170 *add.* b 4. 5. 7. 9; Θηβαῖοι Βοιωτοῖ 31 124
 Βοττός· cf. Βοῦττιος
 [Β]οῦδιεύC· 37 2/3 *add.*
 ΒουκατιεύC (Αἴτ.)· 97 11. 98 5. 6. 99 13. 101 7. 13. 103 8. 106 9. 107 8. Fl 45; Β-εῖC 97 7. 14. 98 10. 99 4. 9. 11. 100 5. 6. 103 9. 106 4. 14
 Βούρα· Ἀχαιὸς ἐκ Βούρας 12 28
 ΒουταίεC (Λοκρ. Ὀζ.)· 13 34. 30 8. 102 10
 Βοῦττιος· [55 3]. Fl 46; Βοῦττιος 31 40; Αἰτωλὸς ἐγ Βοττοῦ p. XVIII 16
 Βυζάντιος· 21 2
 ΒωμιεῖC (Αἴτ.)· p. XI 20
 Βωμοί· λόφοι Αἰτωλίας, Steph. Byz. s. v.
 Γαλαῖος (*fluv.* Ἀχ. Φε.)· 188 5
 ΓεργασιεύC· 13 27

ΓΛΑΥΚΑ(ῖ)ΟΣ· 13 15
 [Γομ]φεῦC· Fl 43
 Γοντρήνιος· 31 162
 Γυρόν (*mons Aetoliae*)· cf. Καλυδῶν
 Δαιάν (Αἴτ.)· 3A 21; Δαιάνες 100 8
 Δάλιοι· 185 2
 Δάρδεος (Αἴτ.)· 99 12; Δάρδιος 96 21
 Δακτιάδας (Αἴτ.)· Fl 39
 Δελφοί· ἐν Δ-οῖC 3A 15. 170 6. 173 14. 174 2. 178 8. 188 32; ἐν Δ-οῦC 427. 42. 179 32; Δελφός 31 3. 5. 84. 172 3; ἃ πόλιC τῶν Δ-ὠν 174 4
 ἃ Δεμοφῶ (Αἴτ.)· 3A 7
 ΔεσιεύC (Αἴτ.)· 3A 21. 18 8. 25 72. 75. 32 30
 ΔημητριάC· Μάγνης ἐκ Δ-άδος 17 117
 ΔηριεύC· 3A 23
 Δρυοπαῖος· 25 14
 Δυμαῖος· 30 14. 34 19; Δ-οῖ 13 36
 Δυμαῖος (?) Αἴτ.)· 8 12
 Δυμάν· 17 3. 32
 Δωδῶνα· ἐν Δ-Αἰ 3A 15
 Ε- -· 19 10
 Ε- - -ωνος· 31 160
 Ἐγγοραῖος (Αἴτ.)· 31 51
 Ἐρχηστός· ἘρχηστὸC Ἀπειρώτας 31 134
 Εἰδαῖος (Αἴτ.)· 105 8. 107 5. 109 8. Fl 41; Ἰδαῖος 96 3; Εἰ-οῖ 177 21
 Εἰτελαῖος (Αἴτ.)· Fl 44; Εἰ-οῖ 116 2
 Ἐλαίτης· 17 60, cf. 59
 Ἐλαος (Αἴτ.)· p. XXVI 190; [Ἐ?]λαιεῦC Fl 42
 Ἐλεῦθερνα· ΚρήC ἐξ Ἐ-αC 17 88; ΚρήC Ἐλευθερναῖος 31 49. 104
 ἘλιπεῦC (*fluv.* Ἀχ. Φε.)· 188 8
 ἘλλανέC· 56 ἰ. 179 3. 194 a. b
 Ἐλλησποντός· οἱ τεχνῖται οἱ ἐπ' Ἴωνίας καὶ Ἐλλησπόντου 175 3
 Ἐλλόπιον (Αἴτ.)· Polyb. XI 7, 4
 Ἐοιτάν (Αἴτ.)· 17 54. 82. 76. 78. 79. 84; Εἰοιτάν 17 70; Ἐ-ἀνεC 116 3
 Ἐρέσιος· 17 4
 ἘρετριεύC· 17 32. 25 15. 16. 17; Ἐ-εῖC 17 66. 25 13. 20. 30. [62 2]
 Ἐριναῖος· 3A 21
 Ἐρμάττιος (Αἴτ.)· 188 35
 ἘρμιονεύC· 25 65
 Ἐρταῖος (Αἴτ.)· 3A 18
 Ἐρυθεραῖος (Λοκρ. Ὀζ.)· 32 12. 21. 188 35
 Εὔβοια· 91, 42 (?)
 Εὔηνος (*fluv. Aetoliae*)· cf. RE VI 974
 ΕὔπαλαιεύC· 17 10. 20 23; Εὔ-εῖC 13 38; ΕὔπαλαιεῖC 17 134
 τὰ Εὔρῦνια (*collis* Ἀχ. Φε.)· 188 6
 Εὔρυτάν (Αἴτ.)· p. XI 76; Εὔ-ἀνεC p. XI 12
 Εὔρώπιος· 31 138
 Εὔρωπος (*fluv.* Ἀχ. Φε.)· 188 4. 7. 11. 12
 Ἐφεσίος· 17 114

ἘΦΥΡΑ· ἐν τῇ ἈΓΡΑΪΑ ΤΗΣ Αἴτωλιᾶς
"Ε. ΚΩΜΗ, οἱ Δ' ΑΠ' ΑΥΤΗΣ ἘΦΥΡΟΙ,
Strab. VIII p. 338; cf. etiam Steph.
Byz. s. v.
ἘΧΙΝΑΪΟΣ (Ἀχ. Φε.) · 17 28

ΖΑΚΥΝΘΙΟΣ· 25 67

ἩΘΑΪΝΙΟΣ (Αἴτ.) · 31 188
ἩΡΑΚΛΕΙΩΤΑΙ (Λάτμ.) · 173 2. 7. 10.
11
ἩΡΑΚΛΕ(Ι)ΩΤΑΣ (Οἴτ.) · 6 11. 10 8. 15.
22. 11 7. 30. 12 3. 5. 6. 17 18. 19. 20.
23. 25. 61. 65. 18 11. 15. 24 8. 25 5.
21. 23. 25. 31. 39. 41. 59. 27 3. 6. 29
1. 16. 31 19. 28. 29. 38. 45. 47. 51. 59.
99. 100. 157. 43 7. 52 3. 188 37.
Fl 41; Ἡ-αι 25 18. 186 19
ἩΡΑΚΛΕΩΤΑΣ ἐκ τοῦ Πότμου · 31
44. 11 2

ΘΑΪΣΙΟΣ· 17 58; Θ-οι 17 83
ΘΑΥΜΑΚΟΣ· Fl 39. 42. 45. 46
ΘΕΛΦΟΥΣΙΟΣ· 31 89
ΘΕΡΜΟΣ (Αἴτ.) · ἐν Θ-οι 3 A 14. B 9.
170 3. 178 8. 188 32; ἐν Θ-οι 427.
179 32; Θέρμιος 102 8. 11; Θέρμιος
91, 14; Θέρμιοι 102 4. 9. 177 20;
Ἀπόλων Θέρμιος 69 1. — *De forma*
Θέρμιος cf. p. XXVIII 7
Θεσπιεύς· 31 54. 192. 170 17
Θεσπρωτοί· 31 47
Θεσσαλός· Θ. ἐγ Λαρίσης 17 21. 46 3 (?).
Φλωριαστᾶς 13 31; Θ-οί Ν[ΑΡΘΑΚΙΕΪΣ] ·
29 25
Θεστιεύς (Αἴτ.) · 91 2. 30 6. Fl 41. 52;
Θ-εῖς 96 12. 15. 16
Θέστιος (*fluv. Aetoliae*) · *priscum nomen*
Acheloi, [Plut.] de fluv. XXII 1
Θηβαῖοι· 71 7; Θ-οι Βοιωτοί 31 12 4
Θηβαῖος (Ἀχ. Φε.) · Fl 44. 45
Θισβεύς· 32 22
Θόας (*fluv. Aetoliae*) · *pristinum nomen*
Acheloi, Strab. X p. 450; Steph. Byz.
s. v. Ἀχελῷος
Θούριος· 31 18
Θράκτιος· οἱ Θ-οι οἱ Δεῖνες 138 1
Θρονιεῖς· 186 25
Θυρκαῖος (Αἴτ.) · 47. Fl 43
Θύρρειος· 3 A 23; Θ-οι 3 B 3
Θύστιον *sive* Θύστιον (Αἴτ.) · Nicander
(ἐν τῇ ἁ' τῶν Αἴτωλικῶν) ap. Harpoc-
rat. s. v. — *Δη Φύτιον αὐτ Φύτιον*
emendandum?
Θώραξ (Αἴτ.) · Steph. Byz. s. v.

Ἰδαῖος (Αἴτ.) · cf. Εἰδαῖος
Ἰερίδαι (Ἰαρίδαι, Ἐαρίδαι) · cf. *ind. III*
Ἰφροδίτα, Μάτηρ, Παρθένος
Ἰθμός· οἱ τεχνῖται οἱ εἰς Ἰθμόν καὶ
Νεμέαν συνπυροῦμενοι 175 4
Ἰθωρία (Αἴτ.) · p. XXVI 7 4
Ἰτσιος (Αἴτ.) · 17 56. p. XXXV 20. 39.
XIII 7
Ἰστιά(ι)εύς· 13 39. 43. 18 5. 31 17 8
Ἰστῶριος (Αἴτ.) · 3 A 21
Ἰωνία· οἱ τεχνῖται οἱ ἐπ' Ἰ[ωνίας καὶ
Ἑλλησπόντου 175 3

Κ--εύς? (Αἴτ.) · Fl 38
Κάλλιον, Καλλιπόλις (Αἴτ.) · Κάλλιο-
ν p. XVII 7; Καλλιεύς 3 A 16. 19.
81 4. 11 43. 13 37. 17 12 5. 25 58. 66.
31 25. 40. 179. 74. p. XXXIII 96.
Αἴτωλός Κ. p. XV 40; Καλλ[ιεῖς]
186 22
Καλλιπόλις p. XL 98. XLIV 11.
Polyb. XX 11, 11; Καλλιπολίτας 11 39.
13 42. 46. 18 4. 59 3. 206 2. Fl 41.
Syll.³ 636 12; πόλις Κ-ἄν 15 42
Καλυδῶν· *mons Aetoliae*; παράκειται
(Ἀχελῷω) ὄρος Κ. καλούμενον, *cui*
antea nomen Γυρόν *erat*, [Plut.] de
fluv. XXII 4 *urbs Aetoliae*; ἐν
Κ-ὄνι 188 32; Καλυδῶνιος 3 A 18.
51 2. 17 16. 38. 59. 64. 67. 73. 89. 113.
115. 138. 29 22. 30 10. 15. 22. 27. 31.
31 12. 16. 26. 61. 75. 96. 181. 135. 182.
32 1. 34. 35 2. 36 11. 70 2. 71 2. 4.
72 4. 95 1. 105 1. 106 2. 137 21. 40.
92. 139 1. 140 2. 192 2. *tab. praet. s. a.*
154/3. 150/49. Fl 43. Syll.³ 636 13;
Κ-οι 137 25. 38. 45. 46. 56. 63. 94.
188 2; πόλις Κ-ὄν 140 1; Κ-ία 137
41. 67
Καλχαδόνιος· 17 40. 57. 87 5 (?)
Καμπύλος (*fluv. Aetoliae*) · p. XIV 48
οἱ Καράνδαι (*nom. loc.* Ἀχ. Φε.) · 188 13
Καρύστιος· 17 18
Καρχεύς (?) · 31 7
Κασιλίος (Αἴτ.) · 25 56 (cf. Χασιλίος)
Κασσανδρεύς· 18 12
Καύνιοι· 31 42
Καφρεύς (Λοκρ. Ὄζ.) · 3 A 18
Κερκινεύς (*fluv. Ἀχ. Φε.*) · 188 10
Κερρεάτας (Αἴτ.) · Fl 46
Κεφαλλᾶν· Κ. ἐκ Πρ[ώνων] 8 3
Κέως· πρὸς Βεργάντων ἐκ Κέω-- 169
A 9; Κεῖοι 169 A 1. 3. 5. 7
Κνίδιος· 13 23
Ἄ Κολώνα (*mons Ἀχ. Φε.*) · 188 5. 6
Κόραξ (*mons Aetoliae*) · p. XL 98. XLI
36. 41 (cf. RE XI 1378)
Κορίνθιος [59]. 11 3. 17 8 4. 31 190.
32 20; Κ-οι 24 4; Στατήρ Κορίνθιος
3 A 39
Κοριο-- (Αἴτ.) · Fl 43
Κορυραῖος· 31 159
Κορώνεια· ἐγ Κ-αι 170 5; Κορωνεύς
29 13. 31 50; Κ-εῖς 31 53
Κοτταεύς (Αἴτ.) · Fl 45. 54
Κοῦριον (*mons Aetoliae*) · Strab. X
p. 451. 465 (cf. RE XI 2210 nr. 1)
Κρής· Κ. ἐξ Ἐλευθέρνας 17 87. Ἐλευθερ-
νάος 31 48. 104
Κροκύλειον (Αἴτ.) · p. XI 34
Κύλαθος (*fluv. Aetoliae*) · Polyb. IX 45, 1
(περὶ Ἀρσινόην)
Κυζικηνός· 17 61. 24 15
Κυνία (*lacus Aetoliae*) · Strab. X p. 459
Κυτινιεύς· Fl 43; πόλις Κ-έων 68 1
Κυφαίρεύς· Fl 37. 38. p. XXXIII 82
Κωνόπη (Αἴτ.) · p. XXVI 66. 69. XXVII
53. 57. 108; *etiam nomen lacus Anton.*
Liber. XII, cf. RE IX 51/2 (*vide etiam*
supra s. v. Ἀρσινόη)

Λ--· 31 173 || Ἄχαῖος ἐκ Λ-- 17 55
Λακεδαιμόνιος· 17 79. 28 4. 29 11.
137 31
Λαμιεύς· Fl 37. 42. 44; Λ-εῖς 186 20;
ἃ πόλις τῶν Λ-έων 59 1
Λάρις· Θεσσαλός ἐγ Λαρίσης 17 21.
46 3 (?); Λαρισαῖος 17 9. 31 15
Λάφρον (Αἴτ.) · BCH XLV 1921, 26;
Λάφριος, Λαφρία, Λαφρίαῖον, Λόφριον
cf. *ind. III*
Λεγκάδιος· 3 A 24
Λεχῶτιος (Αἴτ.) · 102 7
Λιμναῖος (Θεσσ.) · Fl 42. 43
Λοκρός· οἱ Λοκροὶ οἱ μεθ' Ὀπουντίων
72 1
Λουσιάτας· 135 5; Λ-αι 135 1
Λυκόρμας (*fluv. Aetoliae*) · *pristinum*
nomen Euceni, cf. RE XIII 2385
Λυκόπη (Αἴτ.) · schol. Theoc. VII 72
Λυσιμάχεια (Αἴτ.) · p. XXVII 57.
XXXIX 110 (*etiam nomen lacus adia-*
centis, Strab. X p. 460, cf. *infra s. v.*
Ἰδρα); Λυσιμαχεύς 3 A 20. 13 7. 25
13. Fl 39. 41. p. XXIII 18 (?); Λ-εῖς
130
Λυσιμαχεύς· 12 4

Μ-- (Αἴτ.) · 32 24
Μάγνης (Θεσσ.) · Μ. ἐκ Δημητριάδος
17 116
Μάγνης (*Macandr.*) · Μ. ἀπὸ Μαϊάν-
δρου 24 7; Μ-ητες 41 4. 19. 36. 41.
187 9. 14. (οἱ) ἀπὸ Μαϊάνδρου 4 9.
186 2. 187 5
Μαϊάνδρος· cf. Μάγνης
Μακεδών· 17 20. 56 a. b. f. g. h. ἐκ
Πέλλης 17 71; Μ-όνες 17 27; Μα-
κέτα 56 c. d. e
Μακυνεύς· 13 22
Μ[άργος]· Σελευκεύς ἀπὸ Μ[άργου] ·
17 100
Ματροπολίται· 3 B 4; πόλις τῶν
Μ-ἄν 3 B 8
Μαχετιεύς· 36 3. 69 3. Fl 45
Μεγαλοπολίτας· 13 8. 12; Μ-αι 17
12. 31 78
Μεγαρεύς· 189. 25 36. 42
Μεδεώνιος (?) · cf. [-]Δεῶνοι
Μελίτεια· ἐγ Μ-ακ 188 30; ἐν Μ-αι
177 1. 188 31; Μελιτα(ι)εύς 17 6. 31
30. 101. Fl 37. 38. 43. [54]; Μ-εῖς
177 9. 10. 188 1. 3. 13. 15. 16. 27. 29
Μεσάτα (Αἴτ.) · Αἴτωλός ἐγ Μ-ακ p.
XVI 53
Μεσσάνιος· 12 47. 17 8. 62. 18 16.
31 23; Μ-οι 31 37
Μέταπα (Αἴτ.) · p. XXVII 59. 103. 105;
Μεταπίος Fl 39
Μεταποντίος· 17 74. 75
Μιτυληναῖος· 17 18. 24 6. 25 24. 32;
Μυτιληναῖοι 189 1. 4. 8. 190 9
Μολοσσός· 29 23
Μολυκρεύς· 14 6. 69 3; Μ-εῖς 35 7
Μυανεύς· cf. Μυστακεύς
Μύηνον (*mons Aetoliae*) · παράκειται
(Λυκόρμα) ὄρος Μ. καλούμενον, *cuius*
nomen antea Ἄλφιον erat, [Plut.] de
fluv. VIII 3

ἅ Μύνις (*nom. loc.* Ἀχ. Φε.)· 188 11
 Μυστακέυς (Αἰτ.)· 59 7; Μυστακέυς? ἀνεύς? 24 14
 Μυτιληναῖος· cf. Μιτυληναῖος

N- - (Αἰτ.)· 177 21
 Ν[.]Α[.]εάτας (Αἰτ.)· 31 62
 Νάειος· 35 4
 Ν[ἀρβακίευσ?]· cf. Θεσσαλός
 Ναυπάκτιος· 3 Α17. 4. 6. 10. 817.
 107. 9. 14. 16. 20. 11. 6. 123. 13 11.
 14. 26. 30. 17 15. 38. 42. 44. 45. 52.
 72. 95. 96. 18 19. 21 4. 25 2. 11. 28.
 33. 26 2. 29 19. 26. 30 9. 31 6. 43.
 117. 32 28. 58 2. 65 6. 188 36. Fl
 [44]. 45; N-οι 17 119. 24 18. 186 18
 Νεαπολίτας· 33 3
 Νεμέα· οἱ τεχνίται οἱ εἰς ἱερὸν καὶ
 Νεμέαν συνπορευόμενοι 175 4
 Νεοπολίτας (Αἰτ.)· 96 15. 16
 N-ο- -· 32 27

Ξυνιαί· ἐν Ξ-αις 177 3; Ξυνιαῖοι 177 9

Ὁάσιος· 99 2. 178 7; ἅ πόλις τῶν
 Ὁ-ων 178 6
 Ὁγχεστός· ἐν Ὁ-ῶι 170 5
 Οἰανθεύς· 31 34. 38; Οἰεῖς 31 41
 Οἰκυλείευσ (Αἰτ.)· 31 90. Fl 44
 Οἰναῖος· 6 13. 7 6. Fl 39
 Οἰνιάδας· 3 Α22. 24. 25; Οἰ-αι 3 Β 4;
 πόλις τῶν Οἰ-ᾶν 3 Β 7
 Οἰωνός (*mons Aetoliae*)· Nicander ap.
 schol. Ther. 215
 Ὀλυμπία· ἐν Ὁ-αι 3 Α15; Ὀλυμπι-
 κοὶ στέφανοι 137 12
 Ὀμιλιάδας (Οἰτ.)· Fl 41
 Ὀνεῖς (*lacus Aetoliae*)· Nicander ap.
 schol. Ther. 215
 Ὀπούντιος· 17 121. 21 6. 25 35. 43;
 ἅ πόλις τῶν Ὁ-ων καὶ οἱ Λοκροὶ οἱ
 μετ' Ὁ-ων 72 1. 2
 Ορεῖν (*mons Aetoliae*)· Nicander (ἐν
 πρώτῳ Αἰτωλικῶν) ap. Athen. VII p.
 297 a
 Ὀρίβατος (Αἰτ.)· 137 25
 Ὀρτυγία (Αἰτ.)· Νικάνδρος ἐν τῷ Α
 τῶν Αἰτωλικῶν, schol. Apoll. Rhod.
 I 419; cf. etiam schol. I 557 Ὀρτυγία
 ἢ ἐν Χαλκίδι
 Ὀρχομένιος (Βοιωτ.)· 17 102. 25 34;
 Ὁ-οι 17 105
 Ούρια (*lacus Aetoliae*)· Strab. X p. 459
 Ὁφιεύς (Αἰτ.)· 32 46; Ὁφιονεύς p. XI
 76; Ὁφιονεῖς p. XI 12. 19. 39

Π- - (Αἰτ.)· 110 13
 Παλιάνιον (Αἰτ.)· p. XXVI 82
 Παλλεύς· 31 81
 Παμοία (Αἰτ.)· p. XXVII 72; Πάμ-
 φιον p. XXVII 101; Πανφιεύς 105 9;
 Π-εῖς 105 11
 Panaetolium (*mons Aetoliae*)· Plin.
 n. h. IV 6
 Παρόχεος (Αἰτ.)· Fl 41
 Πατρεῖς· 17 132. 32 45
 Πάφανος (Αἰτ.)· 17 13

Πελάσιος (Αἰτ.)· 97 15. 102 10. 11.
 105 10
 Πέλλα· Μακεδῶν ἐκ Πέλλης 177 1;
 Πέλλαος 17 24. 69. 70
 Πελλανεύς· 17 53. 98. 177 7. [8]
 Πελλώτιος (Αἰτ.)· 12 23. 35. 13 4. 7.
 10. 14. 18. 22. 26. 29. 34. 42. 45
 Πεπαρήσιος· 17 30. 31; Π-οι 17 29.
 124

Περ- -· 32 17
 Περαντία (Αἰτ.)· cf. Ἀπεραντός
 Περγαῖος· 25 27
 Πέργαμον· ἐν Π-ον 179 22; ποτὶ
 Π-οι 179 18; Περγαμηνός 179 30;
 ὁ δᾶμος τῶν Π-ῶν 179 7. 12
 Πηρεῖς (Ἀχ. Φε.)· 188 1. 4. 15. 16. 21.
 24. 28. 29. 30
 Πλαταιεύς· 11 34
 Πλευρών (Αἰτ.)· p. IX 43 al.; ἢ νεω-
 τέρα Π-ῶν p. XXII 8; Πλευρώνιος
 3 Α17. 9 9. 12 24. 13 38. 17 87. 22 7.
 30 4. 13. 31 82. 88. 145. 53 1. 57 3.
 188 36; Π-οι 186 9; πόλις Π-ῶν 70 1
 Ποιεύς· 8 13. 17 5. 187 12; Π-εῖς
 186 13

Πολυρήσιος· 31 86. 97
 Πόντος· Ἡρακλεώτας (-ῶται) ἐκ τοῦ
 Π-ου 31 113. 45
 Ποτιδανία (Αἰτ.)· p. XI 34. XXXI 70;
 Ποτ(ε)ιδανεύς 3 Α19. 9 13. 16 13.
 25 55. Fl 46
 ὁ Πράς (Αἰτ.)· 3 Α 7. 8; τὰμ Πραντία
 χώραν 3 Α 10
 Προένιος (Αἰτ.)· 109 6. 10
 Πρόσχε(ε)ιον (Αἰτ.)· p. X 73. XI 92.
 XIX 70; Πρόσχος 11 49. [73 3].
 101 3. 137 42. Fl 38. 42; Π-οι 31 27.
 108 4
 Πρώννοι· Κεφαλλᾶν ἐκ Πρ[ῶννων]
 83; Πρώνοι 31 96
 Πτολεμαίευσ (Αἰτ.)· Fl 41
 Πυλῆνη (Αἰτ.)· p. X 31. 69. 71
 Πυργίται· 31 111
 Πυρρ- - (Αἰτ.)· Fl 51

Ῥαδάσιος (Αἰτ.)· Fl 38
 Ῥάδεος (Αἰτ.)· 96 22. 108 8; Ῥ-οι
 96 24
 Ῥίνειοι (Ἀχ. Φε.)· 177 14
 Ῥόδιος· 17 34. 35. 36; Ῥ-οι 32 11
 Ῥύγχος (Αἰτ.?)· Polyb. VI 59
 Ῥυπή (*mons Aetoliae*)· Nicander Ther.
 215 eum schol.
 Ῥωμαῖος· 17 51

С- -· 17 53
 Сάμα· ἐν Сάμαι 29. 27
 Σελευκεύς· С. Ἀπὸ Μ[ἀργου?] 17 100
 Σιδώνιος· 24 10
 Σικυώνιος· 17 14. 49. 80. 85. 86. 24 5
 Σινοπεύς· 25 22
 Скаπεταῖος (*fluv.* Ἀχ. Φε.)· 188 11
 Скаρφεύς· Fl 38; С-εῖς 186 21
 Сκυρανίς (Ἀχ. Φε.)· [τὰμ παγὰν?
 С]κ[υρ]αν[ί]δα καλοῦμένην 177 17
 Сμυρναῖοι· 59 9
 Соλεύς· 29 6 (cf. -σελεύς)
 Сπάτιος (Αἰτ.)· 188 34

Стράτιος· 3 Α23. 24 5. 31 8. 49. 60.
 66. 128. 143. 32 37. 69 2. 4. 100 1. 9.
 110 11. tab. pract. s. a. 148/7. Fl 39.
 Α1. Α1. Α6; С-οι 3 Α8. 10. 36 5. 10.
 15. 109 7. 186 17; Стратικός 3 Α25;
 Стратικὸν τέλος 3 Β 2
 ἅ Стровεῖα (*nom. loc.* Ἀχ. Φε.)· τὸ
 νέμος τὸ ποτὶ τῷ Стровεῖαι 177 12
 Συρακόσιος· 29 20. 179 29; С-οι 17 68
 Σύριος· cf. ind. III Ἀφροδίτα
 Сωσθενεύς (Οἰτ.)· 3 Α22. 25 68. 71 9.
 16. Syll.³ 636 13

Τ...ατα- - (Αἰτ.)· 32 26
 Τάλλωνος· 31 126
 Ταραντινός· 31 82; T-οι 24 12
 Ταφειεύς (Αἰτ.)· 13 18
 Ταφιασκόος (*mons Aetoliae*)· p. IX 5
 Tε- - - - [Ο.]· Ἀπὸ Tε- - 17 101
 Τείρων· Φωκίσι Τείρωνος - - ἔπὸ
 στεφάναις p 51 2
 Τείχιον (Αἰτ.)· p. XI 85
 Τέως· οἱ ἐν Τέωι κατοικοῦντες 192 10;
 Τήϊοι 192 3. 6. 10. 14
 Τήνιοι· 191 5
 Τιτταῖος (Αἰτ.)· 9 11 (= Τιτράιος?)
 Τιτραῖ (Αἰτ.)· Αἰτωλός ἐκ T-ᾶν p. XVIII
 77; Τιτραῖος 11 48
 Τνιμαῖος (Αἰτ.)· 105 12. p. XXXIII 93
 Τορϋνεύς· 17 37
 Τραγάντιος (Αἰτ.)· 109 8
 Τρικκαῖοι· 136 2. 7
 Τριτεύς· 31 148. 174. 177. Fl 38
 Τριχόν(ε)ιον (Αἰτ.)· p. XXIII 15. 106.
 XXVII 58. p. 81 11; Τριχόνιος 3 Α20.
 77. 11 43. 47. 12 12. 33. 13 3. 4. 7.
 13. 17. 21. 25. 29. 33. 41. 45. 31 4 (?).
 118. 97 2. 101 2. 103 2. 131 1. 137 65.
 187 2. 3; T-οι 125. 186 10; Τριχονεύς
 48. 122 2. 41. 13 10. 145. 178. 22.
 83. 110. 137. 198. 24 11. 29 9. 21. 24.
 30 3. 16. 19. 31 46. 48. 69. 74. 85. 106.
 109. 121. 125. 184. 32 3. 13. 14. 16.
 41. 43. 33 1. 4. 34 17. 54 2. 63 2. 68 4.
 76. 102 1. 108 2. 137 29. Fl 51. Syll.³
 636 17; Τριχονεῖς 5 6; Τριχονεῖς
 32 19. 34 22
 ἢ Τριχονίς λίμνη (Αἰτ.)· p. XXVII 59.
 XXXI 104

Υάσιος· 31 166. 34 18. Fl 43; πόλις
 Ὑ-ων 71 1
 Υάρα (*lacus Aetoliae*)· *pristinum nomen*
lacus Lysimachiae, Strab. X p. 460
 (*de aliis huius lacus nominibus* cf.
 RE IX 51/2)
 Ὑπατάσιος· 48. 32 33. 187 4. Fl 44.
 45. Α6; Ὑ-οι 45. 71 11. 186 24
 τὸ Ὑπατον (*mons* Ἀχ. Φε.)· 188 9. 10
 Ὑποσιρία (Αἰτ.)· εἰ Ὑ-αC 6 14; Ὑπο-
 σείριος 16 14. 17 7. Fl 39
 Ὑποχαλκίς (Αἰτ.)· cf. Χαλκίς
 Hyries lacus (Αἰτ.)· Ovid. met. VII
 371, cf. RE IX 51/2

Φ- - (Αἰτ.)· 54 3
 Φαλώριαστας· Θεσσαλός Φ. 13 81
 Φάνα (Αἰτ.)· p. 81 55. 60

ΦΑΝ[οτεύς?] 388
 ΦΑΡΣΑΛΙΟΣ· Fl 39. 41
 ΦΕΝΙΚΟΣ· 222
 ΦΕΡΑΪ (Αἴτ.)· Steph. Byz. s. v.
 ΦΘΙΑ· Ἀχαιοὶ ἀπὸ Φθίας ἐξ Αἰ...ρων 69
 ΦΙΛΛΕΥΣ· 1319
 ΦΙΛΩΤΑΙΕΥΣ (Αἴτ.)· 9618. 9714. 1007. 1057. 1088; Φ-εἰς 9623. 1074. 1089; ΦΙΛΩΤΑΪΣ 1052
 ΦΙΣΤΥΟΝ (Αἴτ.)· ἐν Φ-οι 973. 1002. 1022. 1032. 1065. 1085; ΦΙΣΤΥΟΣ 3191(?) 9712. 985. 9911. 13. 1009. 1019. 10211. 10311. 1069; Φ-οι 958. 9. 974. 13. 987. 9. 993. 10110. 12. 1023. 9. 1033. 10. 1107. 1116; ΦΙΣΤΥΪΣ 988, cf. etiam ind. III Ἀφροδίτα
 ΦΟΙΣΤΑΝ (Αἴτ.)· Fl 37
 ΦΟΙΤΙΑΝ (Ἀκαρν.)· 3A23
 ΦΟΛΑΝΤΙΟΣ (Αἴτ.)· 2411. 13. 2561. 71; ΦΟΛΑΣ 31115. 138. Fl 38. Syll. 3 636 16; ΦΟΛΑΙΕΥΣ IG II 3401; ΦΟΛΑΝΤΙΟΙ 1728
 Ἄ ΦΥΛΙΑΔΩΝ (nom. loc. Ἀχ. Φθ.)· 188 13
 ΦΥΛΛΑΪΟΣ (Αἴτ. aut. Λοκρ. Ὀζ.)· 2537
 ΦΥΣΚΕΥΣ· 3A19. 272. 293. 4. 7. 30 24. 28. 33. 3156. 1874. 2014. Fl 41; Φ-εἰς 18623

ΦΥΤΑΙΟΝ (Αἴτ.)· p. XXVII 58. [p. 81 27]; ΦΥΤΑΙΕΥΣ 3A20. 611. 247. tab. praet. s. a. 167/6. Fl 44; Φ-εἰς 18614
 ΦΩΚΕΥΣ· 72. 1145. 31191; Φ-εἰς οἱ μετ' Αἰτωλῶν 17010; ΦΩΚΙΣΙ ΤΕΙ-ΘΡΩΝΟΣ-- ὑπὸ Στεφάναις p 512
 Χ-- 271
 ΧΑΛΕΙΕΥΣ· 2910. 31181; ΧΑΛΕΥΣ 53
 ΧΑΛΚΕΙΑ (Αἴτ.)· cf. ΧΑΛΚΙΣ
 ΧΑΛΚΙΑ (mons Aetoliae)· cf. ΧΑΛΚΙΣ
 ΧΑΛΚΙΔΕΥΣ· 1739. 40. 43. 73. 31151. 156; Χ-εἰς 3168
 ΧΑΛΚΙΣ· mons Aetoliae· Strab. X p. 451. 459. 460. Plin. n. h. IV 6; ΧΑΛΚΙΑ Artemidorus ap. Strab. l. c. 459 urbs Aetoliae· p. X 31. 86. 96; ΧΑΛΚΕΙΑ p. XXVIII 68; Ὑποχαλκίς Strab. X p. 451. Steph. Byz. s. v.
 ΧΑΡΑΔΡΟΣ (fluv. Ἀχ. Φθ.)· 17711. 15. 16
 ΧΑΣΙΛΙΟΣ (Αἴτ.)· 1792 (cf. Κασίλιος)
 ΧΕΡΒΑΔΙΟΙ· Χ. Ἀπειράται 3242
 Χῖος· 31154
 ΧΛΟΥΝΗ sive ΧΛΟΥΝΕΙΟΝ· τόπος ἐν Αἰτωλίᾳ (περὶ Καλυδῶνα), schol. I 539; Etym. M. 53333; Papyri Iandanae V nr. 786
 Χώλεος (Αἴτ.)· 910
 τὸ Χῶμα (nom. loc. Ἀχ. Φθ.)· 17716
 ὠλενος (Αἴτ.)· p. X 31. 68. 70

ΛΛ-- (Αἴτ.)· 31170
 ...ΛΟΣ (Αἴτ.)· Fl 38
 ...ΔΑΛΙΟΣ? (Αἴτ.)· 206
 [.]ΔΕΩΝΟΙ (Μεδεώνιοι?) Ἀπειρά-ται 31130
 [.]εκ[.]ριεύς (Αἴτ.)· Fl 41
 --εὔς (Αἴτ.)· Fl 37. [39. 43]
 --ης (Αἴτ.)· 203
 --θώνιος· 1750
 --ιάδας (Αἴτ.)· Fl 38
 --ίας (Αἴτ.)· Fl 52
 --ιος· 162. 10
 --κιος· 17109
 --λαιεύς (Αἴτ.)· Fl 42
 --ναῖος· 181. 327 (cf. add.)
 --νεύς· 31169
 [.]ο-- 1010
 --ος· 126. 1711. 23 || (Αἴτ.) 213. Fl 51
 --πολίτας· 1126
 [.]ε[.]θ[.]ν-- 3229
 --σθαεύς (Σολεύς?)· 3284
 ...ΤΑΣ· 2922
 ...ΤΕΥΣ· 3154
 --τος (Αἴτ.)· Fl 51
 --ττιος (Αἴτ.)· 474
 --υόδιος (Αἴτ.)· Fl 52
 ..χούσιος (Αἴτ.)· 13785

III. NOMINA SACRA.

ἌΓΕΜΟΝΑ· cf. ἌΡΤΕΜΙΣ
 ἌΓΥΝΟΣ· ΜΗΝΟΣ Ἄ-ΟΥ 11011
 Ἀθάνα· Ἄ Ἀθάνα ἂ Νικαφόρος (Pergami) 1796. 10. 18. 22; ἐγ Κορωνεῖαι ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς 1706; ὀμνύω -- Ἀθηνᾶν Ἀρείαν -- 1708
 Αἰτωλός· p 1964
 ἈΛΑΚΟΜΕΝΕΙΟΝ· ἐν Ἄ-ωι 1705
 ἌΛΙΟΣ· Ἄ, ΝΙΚΑ, Ἀσκαπιός 801; Ἀπληυθέρωσεν sim. ὑπὸ Δία Γῆν Ἥλιον 82c2. ὑπὸ Δία Ἥλιον 92c7, cf. b; ὀμνύω -- Ἥλιον -- 1707
 Ἀμφικτιόνες· τὰς Πανοπιάς, ἃν οἱ Ἄ-ιόνες ἀνατίθεντι 1725; κὰτ τὸν νόμον τῶν Ἄ-γόνων 1714; οἱ σύνεδροι ἐτίμασαν αὐτὸν καὶ οἱ Ἄ-ιόνες 18719; ὕψον ἱερωμαμονικῆν ἐν τοῦς Ἄ-ύονας 426
 Ἀμφικτυονικός· Ἄ-ὸν ἐγκλημα 169 A4. B4. 1895
 Ἀπόλλων· Calydone· Ἄ. Λάφριος 149 Delphis· 17315. 1801. 1811. 2. 182 a. b. 194 a. b. 202 d. 3. 2033; ὀ Ἄ. (ὀ) Πύσιος 194 a. 205 4/5 Thermi· 3 B9. p 516; Ἄ. Θέρμιος 83. 691; Ἄ. Λύσειος 81
 Ἀρεία· cf. Ἀθάνα
 Ἄρῆς· ὀμνύω -- Ἄρῆ -- 1708
 Ἀριστόνα (heroína?)· 200

ἌΡΤΕΜΙΣ· (Call.) 1553; Ἄ. Ἀγεμόνα (vic. Thermi) 92a Calydone· 13815. 150; Ἄ Ἄ. (Ἄ) Λαφρία 1866, cf. 7. 1374. 42. 67; Ἄ Ἄ. καὶ ὁ Ζεὺς ὁ Σωτήρ 13785
 Ἀσκαπιός· Ἄλιος, Νικά, Ἄ. 802
 Ἀφροδίτα· (Ἄ) Ἄ. (Ἄ) Συρία Φιστύς 952. 995. 1003. 1014. 1024. 1035. 1064; Ἄ Συρία Ἄ. ἐμ Φιστύοι 1084; Ἄ Ἄ. (Ἄ) Συρία Ἄ ἐν ἱερδαίς 963. 1094; Ἄ Ἄ ἐξ ἱαριδᾶν Φιστύς 977
 Γῆ· Ἀπληυθέρωσεν ὑπὸ Δία Γῆν Ἥλιον 82c2; ὀμνύω -- Γῆν -- 1707
 ΔΑΜΑΪΝΑ (heroína?)· 200
 ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΟΣ· οἱ Δ-οὶ τεχνῆται 192 15
 ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ· ΜΗΝΟΣ Δ-ΟΥ 1013. 1021. 1083. 13729
 ΔΙΟΝΥΣΟΣ· 1171 (Thermi). 1925 (Tei) Δίος· ΜΗΝΟΣ Δίου 961. [1032]. 1062
 Εἰλειθῦα· 1562; Εἰλέθγια (?) 86, 5
 Ἐνδυμίω· p 1963
 Ἐρμαῖον· 1886
 Ἐρμαιοῦς· ΜΗΝΟΣ Ἐ-ΟΥ 9617. 13783
 Ζεὺς· ὁ Ζ. ὁ Σωτήρ καὶ ὁ Ἀπόλλων ὁ Πύσιος 194a; Ἄ ἌΡΤΕΜΙΣ ἂ Λαφρία

καὶ ὁ Ζ. ὁ Σωτήρ 13786; Ἀπληυθέρωσεν sim. ὑπὸ Δία Γῆν Ἥλιον 82c2. ὑπὸ Δία Ἥλιον 92c7, cf. b; ὀμνύω Δία -- 1707
 Ἡρακλῆς· 1312 (cf. etiam Λέων)
 Θερμικά· θ-οῖς 1872
 Θέρμιος· cf. Ἀπόλλων
 ἱερίδαι (ἱαρίδαι, ἑαρίδαι)· cf. Ἀφροδίτα, Μάτηρ, Παρθένος
 ἱπποδρόμιος· ΜΗΝΟΣ ἱ-ΟΥ 992. 13765
 Πίρις· 86, 3
 Ρυλία(?)· 93 (sed cf. add.)
 Λάνασσα (heroína?)· 200
 Λαφρία· cf. ἌΡΤΕΜΙΣ
 Λαφριαῖον· ἐν τοῖ Λ-οι 1378 (cf. etiam Λόφριον)
 Λαφριαῖος· ΜΗΝΟΣ Λαφριαίου 975. 1372. 10. Λοφριαίου 1001. 1052
 Λάφριος· cf. Ἀπόλλων
 Λέων ἦρος καὶ νέος Ἡρακλῆς 1413, cf. 1422
 Λόφριον· ἐλ Λ-ωι 1704 (cf. etiam Λαφριαῖον)
 Λύσειος· cf. Ἀπόλλων

ΜΑΤΗΡ· Μ. θεῶν καὶ Παρθένος Φι-
στύιδες 1053; ἅ Μ. τῶν θεῶν καὶ ἅ
Παρθένος αἰ(?) ἐν Ἑαρίδαϊς 9618;
ἅ Μ. [θεῶν μεγάλα καὶ] ἅ Παρθένος
[Φιτύιδες αἰ ἐν Ἱαρίδαϊς 11014

Νίκα· Ἄλιος, Ν., Ἀσκληπιός 801
ΝΙΚΑΦΟΡΙΑ· οἱ ἄγωνες τῶν Ν-ων (*Per-
gamē*) 1799. 14. 24
ΝΙΚΑΦΟΡΟΣ· *cf.* Ἀθῆνα

Οἰνεΐδαι· ἄξια δ' οἱ-ἄν μὴ κάμενον
προγόνων *p* 514

Ὀλύμπια· οἱ τὰ Ὀ-α ἐπαγγέλλοντες
θεωροί 17926; τὰ ἐν τ[οῦς νόμοις
περὶ τε τῶν Πυθίων καὶ Ὀ-ων κατα-
κεχωρισμένα 17917

Ὀλυμπιάς· σταδίων γείτων Ὀλυμ-
πιάδος *p* 1962

Ὀλυμπικός· Ὀ-οἱ στέφανοι 13712
Ὀμολόιος· μῆνος Ὀ-ου 1092

ΠΑΝΑΙΤΩΛΙΚΑ· Π-οἱς 1922

ΠΑΝΑΜΟΣ· μῆνος Π-ου 951

ΠΑΡΘΕΝΟΣ· ΜΑΤΗΡ θεῶν καὶ Π. Φι-
στύιδες 1053; ἅ ΜΑΤΗΡ τῶν θεῶν
καὶ ἅ Π. αἰ(?) ἐν Ἑαρίδαϊς 9618; ἅ
ΜΑΤΗΡ [θεῶν μεγάλα καὶ] ἅ Π. [Φι-
στύιδες αἰ ἐν Ἱαρίδαϊς 11015

Ποσειδῶν· ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Π-ος ἐν
Ὀρχηστῷ 1705; ὁμνῶ -- Ποσειδῶ
-- 1707

Προκύκλιος· μῆνος Π-ου 362. 7.
13740

Πύθια· ὁ ἄγων τῶν Π-ων 18717;
ἀνενηκεῖν -- ἐν τὰ Π-α 17925;

τὰ ἐν τ[οῦς νόμοις περὶ τε τῶν Π-ων
καὶ Ὀλυμπίων κατακεχωρισμένα 179
17

Πύθιος· *cf.* Ἀπόλλων

Συρία· *cf.* Ἀφοδίτα

Σωτήρ· *cf.* Ζεὺς

Σωτήρια· ὁ ἄγων (ὁ) τῶν C-ων (*Delphis*)
194a. b; ἅ θυσία τῶν C-ων (*Perce*)
18826

Τρῳίλος· 153

Φιτύϊς· *cf.* Ἀφοδίτα, ΜΑΤΗΡ, ΠΑΡ-
ΘΕΝΟΣ

Φόλος· 86, 4

Χάριτες· 86, 2

Χελιδφόν· 86, 1

IV. SERMO GRAECVS.

ἄγαθος· ἅ-ἄι(-ἦι) τύχαι(-ἦι) *cf.* τύχα
ἅ-ων -- ἄρετα *p* 518; πολλά μοι κα-ἅ
εἴσαν 17013

ἄγεμόνα· *cf. ind.* III

ἄγεμοι· ἄγεστων ἐν Αἰτωλία οἱ Αἰ-
τωλοί 3440

ἄγορανός· τὰς ἐν ἅ-οις δίκας --
δικαζόντων ἐμ Π. οἱ ἐγ Μ. ἅ-οι 188
29. 31

ἄγω (ἄγνέω)· ἄγε 93, *cf. add.*; τὰμ βασι-
λείαν ἐν τὰν καλλίσταν διάθεσιν ἄγνη-
κός 1795; τὸ νέμος τὸ ἄγον ἐν τὰν
Ἄμπελον 1888 μῆνος Δ. ὠς Αἰτω-
λοὶ ἄγοντι 1022. 1862 μὴ ἄγειν τὰ
τῶν Χ. 195a, *cf.* 1510; εἰ δέ τίς
κα ἄγῃ 421. 169A5. 17610. 1904(?)
ἅ αὐτοῦς ἅ τὰ ἐκ τὰς πόλιος ἅ χώρας
19212; οἱ ἄγοντες αὐτοῦς 169A7;
τὸν ἄγαρόντα ἐξ ἐφόδου 157; τοὺς
ἄγνηκώτας [1906]. 19214; [μὴ ἄγε-
σθαι] μῆδὲ ἴφ' ἐνὸς Αἰτωλῶν 1352;
ἄγειν μῆενα ἐκ τὰς χώρας μῆδαμὸ-
θεν ὀρωμένους μῆτε κατὰ γὰν μῆτε
κατὰ θάλασσαν 418, *cf.* 19210. μῆτε
ποτ' Ἄμφικτυονικὸν μῆτε ποτ' ἄλλο
ἐγκλημα μῆθεν 169A2. B3. 1893;
μῆενα ἄγειν μῆδὲ ἴφ' ἰάζειν μῆενα
ἐἴητος τῶν ὀρίων 17919; εἰ δέ τίς κα
ἴφ' ἰάζῃ ἅ ἄγῃ 1896; οἱ ἄγοντες καὶ
ἴφ' ἰάζοντες 1899; εἰ δέ τίς κα ἄγῃ
ἅ ἴφ' ἰάζῃ ἅ ἀποβιάξαιτο ἅ διεγγύσῃ
17920

ἄγώγιμος· μὴ εἶμεν ἅ-οις ἐκ τὰν πο-
λιῶν τοῦτοῦς μῆδοπῶθεν 1713; παν-
ταχῶθεν ἅ-οις εἶμεν 1716; ἐστω ἅ.
καὶ αὐτὸς καὶ τὰ αὐτοῦ ποτὶ τὸ διά-
φορον τοῦτο τοῖς ἐπινόμοις κατὰ αὐ-
τοπραξίαν 13717

ἄγων· ὁ ἅ. τῶν Πυθίων (Σωτηρίων)
18717. 194a. b; ὁ μοικός ἅ., ὁ γυ-
μνικός καὶ ἱππικός ἅ. 1799. 15. 194a. b

ἄποδέχσθαι (ἀποδέεσθαι, ἀποδε-
δέσθαι) τὸν (τοῦς) ἅ-α(ς) 194a. b.
1798. 14; ἅ ἀποδοχὰ τῶν ἅ-ων 17927;
οἱ θεωροὶ οἱ ἐπαγγέλλοντες τοὺς ἅ-ας
τῶν Νικαφορίων 17923; βασιλεὺς Ε.
κέκρικε [συντελεσθῆν] ἅ-ας καὶ θυσίας
ταῖς Ἀθῆναις 1796

ἄγωνοθέτας· ἐπὶ ἅ-α τοῦ δεῖνος 36
1. 6; τὰ κατὰ τὸν ἄγωνα τῶν Πυ-
θίων [μετὰ τῶν ...] ὦν καὶ τῶν ἅ-ἄν
καὶ τῶν συνιερομνημόνων κ[αλῶς διώ-
κσεν] 18718

ἄγωνοθέτω· ἅ-έοντος τοῦ δεῖνος 96
17. 1109

ἄδελφῆ· ἔχων ἄδελφοὺς ἅ ἅ-ας 215,
cf. 17. 24

ἄδελφός· τῷ δεῖνι καὶ τῷ ἅ-ῶι αὐτοῦ
τῷ δεῖνι 598; μετὰ τῶν ἅ-ων 1796;
τοὺς ἅ-οὺς αὐτοῦ τοὺς δεῖνας 17911,
cf. 13; ἅ δεῖνα τὸν πατέρα καὶ τὰμ
ματέρα καὶ τοὺς ἅ-οὺς Ἀπόλλωνι 182a;
ἔχων ἅ-οὺς ἅ ἄδελφός 215, *cf.* 17. 24
ἄδικέω· εἰ κά τις αὐτὸν ἅ-ἦι 1729;
[ὅπως μῆδ' ἴφ' ἐνὸς ἄμ] κέωνται τῶν
Αἰτωλῶν 1763; τοῦ ἅ-ἴσαντος 156;
τοῖς ἅ-οὐμένοις 425; τῷ ἅ-ἠέντι
17921, *cf.* 1766

ἄδίκημα· κατ' ἔκαστον ἅ. 13811

ἄδολος· συμμαχῆς κατὰ τοὺς ὄρκους
καὶ τὰς συνθήκας -- ἅ-ως 17010

ἄει· ἅ. τὰ συμφέροντα διαπρασσόμενος
1793; ὁ στρατῶς ἅ. ὁ ἐναρχος
(ὦν) [169B5]. 17923. 1919. 169A5.
1897. 1905. (ἄναπράσσειν ἅ. τὸν
στρ. τ. ἐ.) 421; οἱ σὺνδροιοὶ ἅ. οἱ
ἐναρχοὶ 19213

ἄι· ἄναγραφῶντων -- ἐν τὸ ἱερὸν τὰς
ἅ., ἅ οἱ κτισταὶ τὰς πόλιος, ἐπὶ τὰς
βάσιος, ἅι ἅ ἅ. -- 1867

αἰρέω· θεωροδόςος ἀιρέθῃ ὁ δεῖνα
1865; αἰρεθέντας ἐκατέρων δέκα

3410; οἱ ὑπὸ τῶν Αἰτωλῶν αἰρε-
θέντες δικασταὶ 1881, *cf.* 1775

ἄκόλογοι· ἅ-α διαπραττόμενοι τοῖς
προϋπάρχουσιν φιλανθρώποις 195b

ἄκρος· κατὰ τῶν ἅ-ων, ὡς ἄδωρ βεῖ
ἐν τὸν Εὐρώπῳ 1887, *cf.* 9

ἄλλᾶ· μὴ -- ἅ. 1714. 18815, *cf.*
17012; μῆενα ἄγειν -- ἅ. τὰν ἄσφα-
λείαν εἶμεν 19211

ἄλλήλων· βοηθεῖν ἅ-οις 17015; εἰρή-
ναν εἶμεν καὶ φίλιαν (ἐπιγαμίαν) ποτ'
ἄλλᾶλοος 344. 11

ἄλλος· ἄλλο ἐγκλημα μῆθεν 169A4.
[B4]. 1895; οἱ ἄλλοι Αἰτωλοὶ 74.
105. 12. 122. 2552. ἄρχοντες 179
29. Ἑλλανες 56i. 1793. πρόξενοι
55. 11. 1019. 1120 *al.* πρ. καὶ εὐεργε-
ταὶ 68. 289. 3415. 21. 7114; τὰ
ἄλλα τίμα καὶ φιλανθρώποις 13735;
cf. etiam 230 ἄλλος ἐκ τούτων

1388; τῷ ἀδικηθέντι καὶ ἄλλω τῷ
θελόντι 17921; τὰ ἄλλα τὰ ἐν τῷ
γὰφισματι κατακεχωρισμένα 17928;
τᾶλλα ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις
δέδονται *sim.* 54. 10. 67. 89 *al.*
(τᾶλλα πάντα) 1136. 139. 12, *cf.*
162

ἄλσος· ἄ-ει ἐνὶ χρυσέω *p* 511

ἄμασιτός· ἅ δῶς ἅ ἅ. 17713

ἄματα· ἅ. τὸν πάντα χρόνον 344. 28

ἄμέρα· ἐκάστας ἅ-ας ἅ κα μὴ στεφα-
νώσει ἅ-ας 13716. 17; σιταρχία ἐστω
-- στανῆρ Κ. τὰς ἅ-ας ἐκάστας
3439; σιταρχοῦντων τοὺς στρατιώτας
ἅ-ἄν τριάκοντα 3436; ἐν ἅ-αις ἐξ
3429. 30. δέκα 3432

ἄμπαλος· κατ' ἄμπαιον μισθοῦντων
18815

ἄμότεροι· ἐνγυος (-οι) ἅ-ων 175. 27.
54. 70. 86. 91. 3236. 42

ἄν· 1) (= εἶν)· ἐπικατάρων, ἄν
 συλλάσει τις 1484 2) ὅτι ἄν 170
add. b 12; καθὼτι ἄν παρακαλῶσι 17012
 ἄναβολά· (ὀφείλοντι) ἄ-ἄν λαβόντες
 ἔτη τρία 18822
 ἄναγγέλλω· [τὰν πολιτείαν] τὰν ἀναγ-
 γελλομένην ὑπὸ τῶν πρεσβυτῶν] 432
 ἄναγραφά· (τὰς ἐπιστολάς) 1789. 10;
 [ἔστω δὲ ἄ ἄνα] γραφά ἔν τε Δελφοῦς
 442
 ἄναγράφω· τὰν ἐπιστολᾶν -- [ἄνα-
 γράψαι] ἔν τε Δελφοῖς καὶ ἐν Θέρμοι
 1787; ἄ-γάτω τὸ κρίμα πόλις -- ἐν
 Θέρμοι ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἄ. 3 B 7;
 στήλας στήλας ἄ-γαντας τήν τε συμ-
 μαχίαν καὶ τὸν ὄρκον 1702; τὸ δὲ
 γάφισμα τὸδε ἄ-γαι καὶ ἀναθεμέν 427;
 ἄ-γαι δὲ καὶ τὸ γ. ἐν Δελφοῖς ἐν
 τῷ ἱερῷ τοῦ Ἄ. 17314. ἐν στά-
 λαῖς λιθίναις ἄ-γαι 17931; ἄ-γάντω
 (τὸ γ.) καὶ ἐν τῷ ἱερῷ τὰς Ἄ. -- ἐπὶ
 τὰς βάσιος 1866; ἄ-γάντω ταῦτα ἐν
 στάλας χαλκεαῖς ἐπ' Ἀκτῖσι μὲν -- ἐν
 δὲ Θέρμοι κτλ. 3 A 13; ἄ-φῆτω ταῦτα
 ἐν στάλας ἐν τε Μελιταίαις κτλ. 18831
 ἄνάγω· (mortuum) εἰς φέσιος ἀνάξει
 p 517; τοὺς ἀγνηκίτας κύριον εἶμεν
 (τὸν στρατὰρον) ἀνάγοντα ἐν τοὺς
 συνέδρους ὡς τὰ κοινὰ τῶν αἰτωλῶν
 βλάπτοντας 1906
 ἄναδεικνύω· ὁ βασιλεὺς Ε. ἀνα[δει-
 κνύει] τὸ τέμενος -- ἄ-γυλον 17917
 ἄνακαρύσσω· [ἄνα]καρύσαι τοὺς ἄρ-
 χοντας τὰ ἐγαφισμένα 159
 ἄνάλωμα· τὸ δὲ γενόμε[ον ἀνάλωμα]
 δόμενον τὸν ταμίαν 17933; τῶν ἄ-ἀτων
 226
 ἄνανεόω· τὰν οἰκειότατα (καὶ τὰν φι-
 λην) ἀνανεώσαντο (ἀνεννηῶντο) 412.
 1924; τὰν συγγένειαν ἀνανεώσαντο
 1734
 ἄναπράσσω· ἄ-εἰν τοῖς ἄ[δικηθέντοις]
 1766; τὰ ἐμφανέα ἄ-εἰν τὸν στρα-
 τὰρόν 421. 169 B 5. 1896. (καὶ τοὺς
 συνέδρους) 19213; (τοὺς συνέδρους)
 καταδικάζοντας καὶ ἀναπ[ράσσαντας
 ταμίαν -- κυρίου] εἶμεν 169 B 7;
 τὰ καταχθέντα (τὰ ἐν αἰτωλίαν κατα-
 γόμενα) ἄ-εἰν (ἄ-οντα κύριον εἶμεν)
 τὸν στρατὰρον 1904. 169 A 6; ὑπὲρ
 τῶν σωματων (τοὺς συνέδρους καὶ τὸν
 στρατὰρον) φροντισαί, ὅπως ἄ-χέσωνται
 αὐτοῖς 19011
 ἄνατίθημι· ἀνήθηκε(-αν) 1182. 1554;
 τὰς πανοπλίαις, ἄν οἱ ἄμφικτίονες
 ἀνατίθεντι 1725; *statuas hominum*;
 τὸ κοινὸν τῶν αἰτωλῶν τὸν δεῖνα
 (τοῖς θεοῖς) ἀνήθηκε 633. 524, cf.
 553. 1801; αἰτωλοὶ τὸναδ' ἀνήθηκαν
 αἰτωλὸν p 1963. 713; πόλις (τοῖς θεοῖς)
 728 τὸ δὲ γάφισμα τὸδε ἀναγράφαι
 καὶ ἀναθεμέν ἐν Θέρμον 427; ἀναθε-
 μέν τὰν μίαν (στάλαν) ἐν Θέρμον
 κτλ. 17933 ἀνακειμένην 17613
 ἄναφέρω· ἀνεφεγκίν -- τῷ στρα-
 τῶι Π. ἐν τὰ Πύθια 17924

ἄνδραγαθία· τεμαθεῖς -- ἐπ' ἄ-αι
 1395
 ἄνδρείος· σῶμα ἄ-ῥον 1014. 1035.
 1092
 ἄνεφαπτος· ἐλευθέραν εἶμεν καὶ ἄ-ον
 ἀπὸ παντὸς ἀνθρώπου καὶ ἀφορολό-
 γητων 965
 ἄνήρ· ὁ δεῖνα ὁ ἄ. τῆς δεῖνος 1377;
 συνευδοκούντος καὶ τοῦ ἀνδρὸς Δ.
 1373 ἐπὶ δ' ἄ-ανδρῶν 92b. c 1
 ἄνθρωπος· ἀνεφαπτος ἀπὸ παντὸς
 ἄ-ου 965
 ἀνιέρως· ὑπάρχειν αὐτοῖς παρὰ τῶν
 αἰτωλῶν τὰς τε πόλιος καὶ τὰς χώρας
 τὰν ἄ-ιν καὶ ἄ-συλίαν 1929, cf. 16
 ἀντίγραφον· τὰς ὠνάς τὸ ἄ. παρὰ τοὺς
 δεῖνας 1099; τ. ὠ. ἄ-ἀ κείνται π. τ. Δ.
 9912, cf. 985
 ἀντιποιεόμαι· ταῦτας (sc. τὰς Δεμοί-
 δος) Ἄ. οὐκ ἀντιποιεῖνται 3 A 8
 ἀντιτυγχάνω· οἱ ἄ-οντες σύνεδροι
 1729
 ἄσιος· ἄσια πάτρας, ἄσια Δ' οἰνεῖδαν
 μῆσάμενον προβῶνον p 513. 4
 ἄσιόω· καθὼς καὶ οἱ πρεσβυταὶ ἄσιον
 1929
 ἄσπας· τὸ συνέδριον ἄσπας 18832
 ἄπελεύθερος· τοῦ δεῖνος Ἄ. 1142
 ἄπελεύθερόω· ὁ δεῖνα τὴν δεῖνα
 ἀπηνελεύθερσεν ὑπὸ Δία Γῆν Ἥλιον
 μῆδεν μῆδὲν προσήκουσαν κατὰ τοὺς
 αἰτωλῶν νόμους [sc. τε] καὶ ἐντει-
 μον 82c 2
 ἄπό· (ὄρια εἶμεν) Ἄ. -- εἰς (ἐν, ἐπὶ)
 -- 3 B 5. 17710. 1884. 5. 6. 9. 10. 11;
 ἀρῆμενος Ἄ. τὰς νομηνίας ἕως --
 13711; εἰ δὲ καὶ ἀποπολιτεύωντι Πη-
 ρεῖς Ἄ. Μελιταίων 18816 Ἀχαιοὶ
 Ἄ. Φθίας (ἐξ Αἰ. . . ρων) 69; μάγνης
 (-τες) (οἱ) Ἄ. Μαιάροϋ 248. 49.
 1862. 1875; Σελυκεὺς Ἄ. Μ[ἀργου?] 17100; -- Ἄ. Τε -- 17101; οἱ ἄρ-
 χοντες οἱ Ἄ. τὰν πολίων 17925; τὰν
 συγγένειαν, ὅσσοι Ἄ. τὰς ματέρος τὰς
 Θ. 1384 Ἄ. τῶν αἰτωλῶν [sc. δίδονται]
 153; ἀνεφαπτος Ἄ. παντὸς ἀνθρώπου
 965; εἶμεν ἄσφαλειαν καὶ ἄ-συλίαν τὰ
 Ἄ. αἰτωλῶν *sim.* 1765. 17919. 1853.
 19211 [Ἄ. μῆδεμῖας προφ]άσιος
 1902
 ἄποβιάζω· εἰ δὲ τίς κα ἄ-γῆ ἢ ρυσιάζῃ
 ἢ ἀποβιάζαιτο ἢ διεγγιάσῃ 17920
 ἀποδείκνυμι· ἀποδείκνυσθαι τὴν πρός
 τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν 194a. b
 ἀπόδειξις· πολλὰς καὶ μεγάλας ἀπο-
 δείξε[ις] πεποιήται τ[ῆς] ἐν τὸ ἔθνος
 εἰρησίας 1792
 ἀποδέχομαι· ἀποδέχεσθαι τὸν ἄ-γῶνα
 194a. b; ἀποδέξασθαι (ἀποδέχεσθαι)
 τοὺς ἄ-γῶνας τῶν Ν. στεφανίτας --
 καὶ ἄ-συλον τὸ τέμενος τὰς Ἄ. 179
 8. 14; τὰς δεδομένας αὐτῶι τιμὰς
 εἰνὸς ἀποδέξαμενοι 18721
 ἀποδίδωμι· 1) *act.*: ἀποδοῖναι τοὺς
 βουλάρχους (τὰς ἀρχὰς) 170 *add. b 10*.
 13; ἀποδοῖναι -- τὰς δεκάτας τὰς
 γινόμενας τοῖς δανεϊσταῖς 18821;
 ἀναπράσσειν τὸν στρατὰρον τὰ ἐμφανῆ

καὶ ἀποδιδόμεν τοῖς δεῖνοῖς 169 B 6.
 1898; τοὺς συνέδρους -- ἐκπράς-
 σοντας τὰς καταδικὰς καὶ ἀποδιδόν-
 τας τοῖς ἄδικουμένοις κύριος εἶμεν
 424; [ἀπο]δόμεν τοῖς τεχνίταις τὰν
 τε ἄσφαλειαν καὶ τὰν ἄ-συλίαν 1752
 2) *med.*: τὰν δαμοσίαν χώραν μὴ ἀπο-
 δόσων Μ. ὡστε πατρώϊαν ἔχειν τὸν
 πριάμενον 18813; ἀπέδοτο (-ντο)
 ὁ (Ἄ) δεῖνα σῶμα (ἀνδρῶν, γυναι-
 κῶν, παιδάρων, κορίδιον) 1003. 1063.
 1092. 1372. ἐπ' ἐλευθερίας 952. 96
 17. 975 *al.* (ἔσ' οἱ ἐλευθέραν εἶμεν
 καὶ ἀνεφαπτον ἀπὸ παντὸς ἀνθρώπου
 καὶ ἀφορολόγητων 962, cf. 1312).
 τιμὰς (ἀργυρίου) [*numerus minarum*]
ubique
Servata sunt haec pretia:
min. 3: c. Ἄνα. 1016; c. γυν. 954.
 1005. 1055. 1067; παιδ. 1026.
 1376; κορ. 13744
min. 4: c. γυν. 984. (*pro duabus*) 997
min. 4^{1/2}(?): c. Ἄνα. 1037
min. 5: c. γυν. 9620. 9710. 1087.
 (καὶ παιδ.) 13790
min. 6: c. γυν. 965
 ἀποδοχά· ἂ Ἄ. τῶν ἄ-γῶνων 17927
 ἀποικος· ἐαυτῶν -- ὡς ὄντων ἄ-ων
 τῶν αἰτωλῶν 17312
 ἀπόλλυμι· ὡς ἄ-γῶν οὐκ ἀπόλλω
 ἀρετά p 518
 ἀπομαρτυρέω· καθὼς ἀπεμαρτυρεῖτο
 αὐτοῖς 1878
 ἀποπολιτεύω· εἰ δὲ κα ἄ-ωντι Πηρεῖς
 ἀπὸ Μελιταίων 18816
 ἀποπορεύομαι· ἔχοντες ἄ-έσων βου-
 λευτῶν ἕνα 18818
 ἀπώρω· εἰ κα Ν. ἀπώρσει τῶν -- 955
 ἀποστέλλω· τὰς βοασίας τὰς ἀπο-
 στελλομένας 3 A 33; ἀποστέλλειν
 θεωροῦς ἐν Π. 17921; ὁ ἀποσταλεῖς
 παρ' ἡμῶν ἱερομάνων 18715; εἰ τίς
 κα ἀποστέλληται πρεσβεία 1738; ἀπο-
 στείλαντες πρεσβυτῶν(-τάς) 410.
 1923; ἐν οἴκον ἀποστειλῶντι τοὺς
 στρατιώτας 3 A 38; τοὺς ἀποστελλο-
 μένους στρατιώτας 3 A 35; γάφισμα
 καὶ πρεσβείας ἀποστειλάντες 1733
 ἀποτινω· ἀποτεισάτω ἀργυρίω τριά-
 κοντα μνάς κατ' ἕκαστον ἄδικημα
 1389
 ἀρά· ἀρὰν ἄ-ε(?) 93 (*sed cf. add.*)
 ἀργύρεος· ἄ-ἄν(?) 18
 ἀργύριον· ἐμπρακτος ἔστω ἄ-ου --
 ἄ-ου CCY 13715. 17; ἄ-ου μνάς τρεῖς
 18824, cf. 12; ἀργυρίω τριάκοντα
 μνάς 13810; (ἀποδίδουσαι σῶμα)
 τιμὰς ἄ-ου (*numerus minarum*) 954 *al.*
 (cf. ἀποδίδωμι)
 ἀρετά· ἄ-γῶν -- Ἄ. p 518; σοετέρας
 μνημ' ἄ-ῆς p 1964; ἄ-ἄς ἔνεκεν καὶ
 εὐεργεσίας 564. 1392. 1542. 1834.
 1844; ἄ-ἄς ἔνεκεν καὶ εἰρησίας 533.
 724. [17914]
 ἀρχά· κατ' ἀρχὰς 26 τοὺς ἀρχοντας
 τοὺς ἐν ἀρχαῖς ὄντας 159; τὰς ἀρχὰς
 170 *add. c 4*, cf. b 13

ΑΡΧΙΟΙΚΙΣΤΑΣ· ὑΠὸ τῶν ἀρχιοικιστῶν 210
 ἀρχιτέκτων· εἰμεν τὰν ἀσφάλειαν, καθὼς κα οἱ κύνηδροι καὶ ὁ ἄ. συντάσσει 1728
 ἀρχω· ἐν δὲ μελι[τεία] ἀρχόντων τῶν δεινῶν (*trium*), ἐν δὲ εὐνίασι τῶν δεινῶν (*trium*) 1772; ἀρχόντων (ἐπιπόλιος) ἐν φιστύοι τῶν δεινῶν (*duorum*) 958. 1001. (*trium*) 973. 986. 1022. 1032 (cf. *etiam* ἀρχων) ἀρῆα-μενος ἀπὸ τὰς νοϋμηνίας ἕως -- 13710
 ἀρχων· τοῖ ἀρχοντες τῶν αἰτωλῶν 3A15. 35. τῶν ἄκαρνανῶν 3A14. (τῶν Πηρώων) 18824; ἐπὶ ἀρχόντων ἐμ μὲν αἰτωλῆαι -- ἐν δὲ ἄκαρνανῆαι -- 3A16; ἐπὶ ἀρχόντων (*Phistyi*) τῶν δεινῶν (*duorum*) 992. (*trium*) 10111 (cf. *etiam* ἀρχω); τοὺς ἀρχοντας τοὺς ἐν ἀρχῇ ὄντας (αἰτ.) 159; τοὺς ἄ. τοὺς ἀπὸ τῶν πόλιων (αἰτ.) 17925 ἀναγραφάντω ταῦτα ἐν στάλει -- οἱ ἀρχοντες 3A14; ἀνακαρῆσαι τοὺς ἀρχοντας -- τὰ ἐγαφισμένα 159; ἀνενεγκεῖν (*theodoricos*) τοὺς ἄ. τῷ στραταγῷ 17925; ἐπιμέλειαν ποιῆσαι τὸν στραταγὸν Π. καὶ τοὺς ἄλλοι 17929; ἐλάμβανον οἱ Πηρεῖς κατ' ἐνιαυτὸν τοὺς ἀρχόντους ἀργυρίου μᾶς τρεῖς 18824; πεμπόντων τὰμ βοάθωιαν -- οἱ ἀρχοντες 3A35; οὗς κα τοῖ ἄ. πέμπωντι 3A28. 31
 ἀσυλία· τοῦ ἱεροῦ ἄ. 17927; [ἀσυ-λιαν πλεόουσι [καὶ εἰρήνης καὶ] πολέμου 195, cf. 1017 τὰς τε πόλιος καὶ τὰς χώρας τὰν ἀνιέρωσιν καὶ ἄ-αν 1929, cf. 16; ἄ-αν, ἀσφάλειαν 167, cf. 2. 1363, cf. 13734. (τὰν) ἀσφάλειαν (καὶ) ἄ-αν 1219. 30. 144. 1724. 1753. 19211. καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης 287. 3414. 20, cf. 4. 374. καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν 64. 13734. καὶ αὐτοῖς καὶ χρήμασι 445. 1363; [ἀσυ]λίαν, ἰσο[πολιτείαν] 1934 [ἀπο]δόμεν ἄ-αν 1753; (δι)δόμαι ἄ-αν 64. 1219. 30 al.; εἰμεν ἄ-αν 3420. 1724, cf. 195. τὰ ἀπ' αἰτωλῶν [1765]. 19211; ὅπως δὲ καὶ ἐν (εἰς) τοὺς νόμους καταχωρισθῆ -- ἄ. ἄ. 17927. 19216; ὑπάρχειν (παρὰ τῶν αἰτωλῶν) ἄ-αν 13734. 1929
 ἀσυλος· τὰν πόλιν αὐτῶν καὶ τὰν χώραν ἰαράν καὶ ἄ-ον (τοῦ Διονύσου) εἰμεν 416. 1925; ἀποδέξασθαι -- ἄ-ον τὸ τέμενος τὰς ἄ. 17910; κα-θάπερ ὁ βασιλεὺς Ε. ἀνα[δεικνύει] τὸ τέμενος τὰς ἄ. ἄ-ον, καθὼς κα ὀρέξῃ, συναποδέξασθαι τοὺς αἰτωλοὺς ἄ-ον εἰμεν αὐτὸ τὰ ἀπ' αἰτωλῶν 17918. 19
 ἀσφάλεια· ἄ-αν 1135. 1316. 20. 24. 32. 36. 40. 182. 6. 9. 13. 17. 1911. καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ αὐτοῖς καὶ χρήμασι 223; ἄ-αν -- καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης -- καὶ εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς 85; ἄ. *una cum* ἀσυλία cf. ἀσυλία (δι)δόμαι ἄ-αν 1135. 1316 al.; εἰμεν ἄ-αν τὰ ἀπ' αἰτωλῶν 1852;

εἰμεν τὰν ἄ-αν, καθὼς κα οἱ κύνηδροι καὶ ὁ ἀρχιτέκτων συντάσσει 1728
 ἀτέλεια· ἄ. πάντων 1724 εἴ τινος ἐμπροσθεν ἄ. γέρονε 1745; ἔδωκαν -- ἄ-αν 1363. εἴ κα μὴ δοθῆ παρὰ τὰς πόλιος τῶν Δ. ἄ. 1744; εἰμεν ἄ-αν 1724; ὑπάρχειν δὲ αὐτοῖς καὶ ἄ-αν 13733
 ἀτελής· μνηθῆνα τῶν ἐν Δελφοῖς συνόικων ἀτελέα εἰμεν 1743
 ἄτερος· εἴ δὲ πλειόνων χρεῖαν ἔχοιεν ἄ-οι πότεροι 3A31
 αὐτοπραξία· ἔστω ἀγώγιμος -- κατὰ ἄ-αν 13720
 αὐτός· 1) *ipse*: [ἴσα καὶ αὐ] τοῖ δὲ δω-κанти 434; ἄ-ὸν ἐπιχωρησάντων 1882, cf. 3A9 καὶ ἄ-ὸς καὶ τὰ ἄ-οῦ 13718. 1724; [ἄ-ὸς καὶ] γένος 17014; ἄ-οὺς ἢ τὰ ἐκ τὰς πόλιος ἢ χώρας 19212; (καὶ) ἄ-ὸι (ἄ-οῖς) καὶ ἐγγόνους 65. 85 al. 72. 1025 al.; ἄ-ὸν (ἄ-ῆν) καὶ ἐγγόνους 2012. 94; καὶ ἄ-οῖς καὶ χρήμασι 225. 386. 447. 1364, cf. 1353 2) *idem*: τὰν ἄ-ἄν κυριεῖαν 211; τοῦ ἄ-οῦ μνη-νός 13712; νόμοιο χρήσεων Π. τοῖς ἄ-οῖς καὶ Μ. 18829; [ποτὶ τοὺς ἄθη-ναίους] τὰν ἄ-ἄν εἰμεν συμβολάμ, ἄ καὶ ποὶ τοῦ [--] 1767; κατὰ ταῦτα (τὰ αὐτά) 170 *add. b* 12. (ἔδωκαν) 1368. (εὐνοῖσαντο) 1868 3) *reflex.*: εὐεργέταν γενόμενον ἄ-ἄς 705; τὸν ἄ-ἄς εὐεργέταν 1403; εὐεργεσίας [τὰς εἰς αὐ] τὰν 1543; σιταρχοῦντων τοὺς στρατιώτας ἐκότεροι τοὺς ἄ-ὸν 3A36; εὐεργεσίας (εὐνοῖας) τὰς εἰς ἄ-οὺς 1846. 534. 725; συγχωρῶντι ἄ-οἶ ποτ' ἄ-οὺς 3A9
 αὐτοσαυτοῦ· (εἴ κα) καταλίπη ἔξ ἄ-ἄς γενεάν 966
 ἀφανής· τὰ μὲν ἐμφανέα --, τῶν δὲ ἄ-ἔων τοὺς συνέδρους καταδικάζον-τας ζαμίαν καὶ ἐκπράσσοντας τὰς καταδικας -- κυρίους εἰμεν *sim.* 422. 169 B 6. 1898; τ. μ. ἐ. --, τῶν δὲ ἄ-ἔων ὑποδικοὺς εἰμεν τοὺς ἀκνη-κότας 19214
 ἀφαιτός· δυσμενέων κρυφθεῖς ἄ. λόχος p 513
 ἀφίμη· ἀφῶσιν αἰτωλοὶ βοιω[τοῦς] 170 *add. b* 7; τι[μωρία]ς ἀφ[εῖσαι] κατ τὸν νόμον τῶν ἀμφικτόνων 1714
 ἀφικνέομαι· τοῖς ἄ-εἰμένοσι ἐν τὰν πόλιν αὐτῶν 1877
 ἀφορολόγητος· ἐφ' οἱ ἐλευθέραν εἰμεν καὶ ἀνέφαπτον καὶ ἄ-ον 966
 ἀχρι· ἄ. τὰς Πυρρία στραταγίας 28 ἄ. εἰς θάλασσαν 3A6
 ἄωος· ποτ' ἄρῶς 152 a. g; τὰ ποτ' ἄω τοῦ Ἀχελώϊου ποταμοῦ 3A6
 βάρβαρος· οἱ β-οι οἱ ἐπιστρατεύσαντες ἐπὶ τε τοὺς Ἑλληνας καὶ τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερὸν τὸ κοινὸν τῶν Ἑλ-λήνων 194 a. b
 βασιλεία· ἐπαυθενκὼς τὰμ β-αν καὶ ἐν τὰν καλλίσταν διάβωσιν ἀγνηκὼς 1795

βασιλεὺς· β. Αἰακίδας 1541; β. Ἄττα-λος 1832; β. Εὐμένης 1791. 11. 15. 17. (β-ἔως Ἄττάλου) 1831; β. Μά-γας 56ε; β. Προϋσίας β-ἔως Προϋσία 1841. 2; β. Πτολεμαῖος 56 b. d -- 1739. 2026 l. d. i. (β-ἔως Πτολεμαῖου) 56 a. 2031, cf. 202 e 1; β. Πύρρος β-ἔως Αἰακίδα 1541; β. Φίλιππος 439 (*de singulis* cf. *ind. I*) (στυφανῶσαι) τὸμ μὲν β-έα -- τοὺς δὲ ἀδελφοὺς -- 17913
 βασιλίσσα· 202 c 2, cf. c 1. 2032; β. [Ἀπολλωνίος] 17911; β. Ἀρσινόα 56 d. 202 a 1; β. Βερενίκα 56 e. a. 202 a 2 (*de singulis* cf. *ind. I*)
 βάσις· ἀναγραφάντω (τὸ γάμισμα) -- ἐπὶ τὰς βάσιος, ἢ ἄ Ἄρτεμις -- 1867
 βεβαιωτήρ· β-ῆρ (ἄρεσ) κατὰ τὸν νό-μον ὁ δέινα (οἱ δέινες) 13720. 74. 90. 1016. 1026 al. (β-ῆρα κ. τ. η. ὁ δέινα 1037); β-ῆρα (ἄρεσ) κατέστασε (ἄ-αν) (κατὰ τὸν νόμον) τὸν δέινα (τοὺς δέινας) 9620. 998. 954. 9710. 984 al. (β-ἄρεσ κ-αν κ. τ. η. οἱ δέινες 9611, cf. 1315)
 βιάζομαι· [εἰ δὲ τις] βιάζοιτο 15
 βλάπτω· τὰ κοινὰ (τῶν αἰτωλῶν) βλα-πτοντες 424. 1907. [195a]
 βοαδρομέω· β-ἔοντα συν ἵππων p 511
 βοαθέω· β-εἶν 1937; βοηθεῖν ἄλληλοῖς παντὶ σῶνει 17015; βοηθῶ π. σ. κ. καθότι ἄν παρακαλῶσι 17012
 βοαροέω· β-εἶν τοὺς δέινας πεζοῖς μὲν -- ἵππεῦσι δὲ -- 3A27. 30; β-οῦντων τριχιλοῖς ἐκότεροι ἐκατέ-ροι 3A32
 βοάθοια· τὰς β-ας τὰς ἀποστειλωμέ-νας ἔστω τριτὸ μέρος ὀπίται 3A32; οἱ μεταπεμψάμενοι τὰμ β-αν 3A37; πεμπόντων τὰμ β-αν 3A33; εἰ πλείονα χρόνον ἔχοιεν τὰς β-ας χρεῖαν 3A36
 βοῦλα· *Aetolorum*: β-ἄς δὲ γραμματέ-υντος (γραμματέως) τοῦ δέινος 3417. 13728. 1783 Μαγνητῶν ἄ β. καὶ ὁ δᾶμος 18714
 βοῦλαρχέω, βοῦλαρχος· 1) *in tem-
 pure definiendo*: a) *unus*: β-οῦντος (ἔόντων) τοῦ δέινος 811. 3174; ἐπὶ τῶν περὶ τὸν δέινα β-οῦντων 75; *duo*: β-οῦντων τῶν δεινῶν 1613. τῶν (περὶ) τοὺς δέινος 1239; ἐπὶ β-ων τῶν δεινῶν 1142; *tres*: ὑπὸ β-ων τῶν δεινῶν 98; *quatuor*: β-οῦν-των τῶν δεινῶν 610. 225. 231; *sex*: β-οῦντων τῶν δεινῶν 1369 b) *cum scriba*: 610. 1142. 1239. 1369, cf. 98; *cum scriba et hipparcho*: 75; *cum hipparcho et scriba*: 811. 3174 2) [ἀπο]δοῖναι τοὺς β-οὺς (*sc.* τὰ προ-ναλῶματα) 170 *add. b* 10 βοῦλαρ-χισα -- IG II² 35814
 βοῦλεϋτάς· ἔχοντες ἀποπορευέσων β-ἄν ἐνα 18818; τὰ δάνεια συναπο-τινόντων κατὰ τὸ ἐπιβάλλον μέρος τοῦ β-ᾶ 18820; ἐμφορῶντων τὰ ἐν τοῦ αἰτωλοῦς γινόμενα κατὰ τὸν β-ἄν 18821

ΒΟΥΛΟΜΑΙ· ὅπως βουλήσεται πολυωρ-
σαι 17311
βωμός· 691. [1422]

Γ· Γ· Γ· ἔγκτησις 3A11; Γ· Γ· καὶ οἰκίαις
ἐ. *sim. cf.* ἔγκτησις; κατὰ Γ· Γ· μερι-
σμός 284 ἄγειν μὴ ἐνά -- μῆτε
κατὰ Γ· Γ· μῆτε κατὰ θάλασσαν 420.
169A3; (ἄκυλίαν, ἄφάλλειαν) καὶ κατὰ
Γ· Γ· καὶ κατὰ θάλασσαν ὅ. 6. 44. 6.
136. 5; τὰς τε Γ· Γ· καὶ τὰς οἰκίας 210. 19
ΓΑΪΚΟΣ· κρίμα -- ὄν 3B2
ΓΑΟΔΙΚΑΣ· τὰδε ἔκριναν ὕρρειών οἱ
Γ· Γ· 3B3

ΓΕΙΤΩΝ· σταδίων γείτων Ὀλυμπιάδος
p 1962
ΓΕΝΕ· ὁ δὲ δεινά ἢ γ. 1387; τὰν τοῦ
δεινός -- ἄν 1384; εἰ δὲ μὴ εἶν γ.
ἐκ σωτίας 969; (εἰ καὶ C.) καταλιπὴ ἔε
αὐτοστυτὰς Γ· ἄν, τὰ καταλειφθέντα
ὑπάρχοντα ὑπὸ C. τὰς Γ· ἄς ἔστω 967
ΓΕΝΟΣ· 222; [αἴτος καὶ] γ. 17014;
(*servus*) τὸ γ. ἈΡΑΥ 1015. οἰκογενής
13748. ἐκ τὰς χώρας 9619

ΓΙΝΟΜΑΙ· 1) *de hominibus*: εὐεργέταν
γενόμενον 704; εἰ τις καταδικαίω
γεγέννηται (γίνονται, γένονται ἢ γε-
ρόνατι, γενόμενοι) 1711. 3. 5. 6. 7; φα-
νερὸς γίνεταί συναΐσεων 1792 2) *de
rebus*: τὸ γενόμενον ἄνθρωπος 179
32; εἰ τις ἀτέλεια γέγονε 1745;
τὰς δεκάτας τὰς γινόμενας 18822;
τὰς ἐν ἀγορανομίᾳ δίκας γινόμενας
Πηρείος ποτὶ Πηρείς 18829; γινο-
μένης τοῦς T. τὰς ἐδικασίας καὶ τὰς
λοιπὰς οἰκονομίας 19214; γεγονότων
αὐτοῦ πολλῶν καὶ μεγάλων εὐαμερη-
μάτων κατὰ τοὺς πολέμους 1794;
τὴς μάχης (νίκης) τὴς γενόμενης πρὸς
τοὺς βαρβάρους 194a. b; εἴπει καὶ αἱ
νομογραφίαι γίνονται 19217; τὰς συν-
θήκας τὰς γεγεννημένας τοῦς δεινοῖς
καὶ τοῦς Δ. 1709; τὰ ὑφίσταται τὰ
πρότερον γεγονότα αὐτοῖς περὶ πάν-
των τῶν φιλονηρότων 1927, *cf.* 441;
ἐμφορῶν τὰ ἐν τοῦς Αἰτωλοῦς γινο-
μένα 18820

ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ, ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΩ· *Acar-
natum*: γ-οντος τοῦ δεινός 3A25
Aetolorum: 1) γ-οντος αὐτ γ-ος
(-έος, -έως) τοῦ δεινός (*cum praetore*)
3A17. 48 *al.* 1130. 37. 13 *passim.*
(*cum bularchis*) 612. 75. 813. 3176.
1148. 1240. 13611; ὑπὸ γ-έως τοῦ
δεινός (*cum bularchis*) 914 2) βου-
λάς δὲ γ-έως τοῦ δεινός 13728; τὸ
συνέδριον ἦταν τὸ ἐπὶ γ-έως Ἀλκυοῦ
18833, *cf.* 34 3) βουλάς δὲ
γ-οντος τοῦ δεινός, [Αἰτωλῶν] δὲ
γ-οντος τοῦ δεινός 3A17. 18. 1783;
γ-οντος τῶν Αἰτωλῶν τοῦ δεινός,
τῶν δὲ συνέδριον τοῦ δεινός 693. 4.
74, *cf.* 482. 65b(?) ; γ-όντων τοῖς [Αἰ-
τωλοῖς] τῶν δεινῶν (*duorum*) 1873
4) ὁ γ-έως τῶν -- 17933; ἔργους
τῶν προξενίων ὁ γ-έως 17931 (*cf.*
ΓΡΑΜΜΑΤΙΣΤΑΣ)

ΓΡΑΜΜΑΤΙΣΤΑΣ· (ἐπὶ) τοῦ δεινός Γ· ἄ
(*cum praetore*) 52. 8

ΓΡΑΦΩ· ἐκρίνομεν ἡμῖν γράφαι περὶ
αὐτοῦ 18720; καθὼς γέγραπται 137
14; ὡς περ ἐν τοῖς νόμοις γέγραπται
158; ὅροις χρῆσθων τοῖς γεγραμμένοις
18817; [ἐν τῷ] χρῆσθῶν τῷ γεγραμ-
μένῳ 11

ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ· ἐπιμελομένῳ τοῦ γ-οῦ
(*Delphis*) 1728

ΓΥΜΝΙΚΟΣ· ὁ γ. καὶ ἱππικὸς ἄγων 1799.
15. 194a. b

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ· σῶμα γ-ῶν (-εῖον) 953.
9619. 1085. 964. 978 *al.*; σῶματα
γ-εῖα δύο 996

ΓΥΝΗ· τὰν δεινά τὰν γυναῖκα 67; τὰν
ἰδίαν γυναῖκα τὰν δεινά 1411; γυ-
ναῖκα σωθήριχον τὴν εἰδίαν δοῦλην
92c5

ΔΑΜΙΟΥΡΓΕΩ· ἐπὶ τῶν δεινῶν (*duorum*)
Δ-έοντος (*Calydone*?) 13813

ΔΑΜΟΝΟΜΕΩ· ἐπὶ τῶν δεινῶν (*duorum*)
Δ-έοντος (*Thrastris*) 13814

Δἄμος· Μαγνήτων ἢ βουλή καὶ ὁ Δ.
18714; ὁ Δ. τῶν Περγαμηνῶν 179
6. 12

ΔΑΜΟΣΙΟΣ· ἃ Δ-ία χώρα 18812; [ἐκ
τῶν δημο]σίων (*sc.* ἱερῶν) (?) 14

ΔΑΝΕΙΟΝ· τὰ Δ-Α συναποτινόντω, ὅσα
καὶ ἂ πόλις ὀφείλῃ 18818

ΔΑΝΕΙΣΤΗΣ· ἀποδόντων -- τὰς δεκά-
τας τὰς γινόμενας τοῦς Δ-αῖς 18822

ΔΑΠΛΗΝ· Δ-ας μὴ εἶμεν εἰς -- 221
ΔΑΣΤΗΡ· Δ-ἄρες 1164

ΔΕ· ἐν Ὀλυμπίᾳ δὲ 3A15; κατὰ τὰ
αὐτὰ δὲ εὐνηκάντο οἱ δεινός 1868,
cf. 170 *add.* b 12

ΔΕΚΑ· ἀιρεθέντας ἐκατέρων Δ. 3A10;
ἃ πέμπτα ἐπὶ Δ. (*dies*) 13712. -- ἐπὶ
Δ. (*signum simae*) 152g ἐν ἡμέραις
Δ. 3A32; μεθ' ἔτη Δ. 1379; πέντε
καὶ Δ. ἡτέων 282, *cf.* 11. 31; στατή-
ρας Δ. 18825. 26

ΔΕΚΑΤΗ· ἀποδόντων -- τὰς Δ-ας τὰς
γινόμενας τοῖς δανεισταῖς, ἅς ὀφεί-
λονται ἐτέων τριῶν 18821

ΔΕΥΤΕΡΟΣ· στραταγεόντος *sim.* τοῦ δει-
νός τὸ Δ-ον 3A16. 47. 1797. 3011.
3112. 331. [1731]. 1872. τὸ β' 282.
3121. 1311

ΔΕΧΟΜΑΙ· [δέχεσθαι] τὰν συμμαχίαν
1762

ΔΕΩ· οἴονται δεῖν τὸν βασιλέα ἑαυτῶν
πολυωρεῖν 17311 [ὅσον Δ' ἄν χρό-
νον] δέονται 170 *add.* b 5

ΔΙΑ· εὐθυρίαί Δ. τοῦ ἔλεος 3B6
ὑπάρχων φίλος καὶ συμμαχος Δ. προ-
γόνων 1791

ΔΙΑΘΕΣΙΣ· τὰμ βασιλείαν ἐν τὰν καλ-
λίσταν Δ-ιν ἄγνηκός 1795

ΔΙΑΚΟΣΙΟΙ· [χρυσῶν] στεφάνῳ ἀπὸ δραχ-
μῶν (στατήρων?) διακοσίων 429 *corr.*

ΔΙΑΛΕΓΟΜΑΙ· Δ-εσθαι ὑπὲρ αὐτῶν κατὰ
τὰς δωδεκάς ἐντολάς, ὅπως βουλή-
σεται -- 1739

ΔΙΑΛΕΪΤΩ· Δ-όντος 212

ΔΙΑΠΡΑΞΩ· ἄκόλουθα Δ-ττόμενοι τοῖς
προϋπάρχουσιν φιλονηροῖς 195b;
ἅει τὰ συμφέροντα Δ-σόμενος 1793
ΔΙΑΤΕΙΧΙΣΜΑ· ὅρια τὰς χώρας -- τὸ
διατεχίσμα καὶ ἀπὸ τοῦ διατεχίσματος
-- 3B4. 5

ΔΙΑΤΕΛΕΩ· τὰν πᾶσαν σπουδᾶν καὶ
φιλοτιμίαν παρεχόμενοι Δ-έοντι 1876
ΔΙΑΦΟΡΟΝ· ἔστω ἄγώγιμος -- ποτὶ τὸ
Δ. τοῦτο 13718

ΔΙΑΦΥΛΑΞΩ· τὰν φιλίαν τὰν ποτ' αὐ-
τοῦς Δ-εἰν 415; ποτὶ τοὺς δεινῶν τὰν
φιλίαν (καὶ οἰκείωτά) τὸν ὑπάρχου-
σαν Δ-εἰν 169A1. 1892. 1927

ΔΙΔΩΜΙ· τὸ γενόμενον ἄνθρωπος δόμεν
τὸν ταμίαν 17933; εἰ καὶ μὴ δωθῆ
παρὰ τὰς πόλιος τῶν Δ. ἀτέλεια 1743,
cf. 6; διδόμεν ἐκέχειρον καὶ ξένια,
ὅσα καὶ τοῖς τὰ Ὀλύμπια ἐπαγγελλόν-
τοισι θεωροῖς δίδονται 17925. 26; κατὰ
τὰς δωδεκάς ἐντολάς παρὰ τὰς πόλιος
17310; τὸ κοινὸν Αἰτωλῶν ἔδωκε τῷ
δεινῷ ἰσοπολίταν κτλ. 121; τὸ κοι-
νὸν τῶν Αἰτωλῶν ἔδωκε(ν) τῷ δεινῷ
πολίταν 71. 103. 10. 124. 5. 7. (A.
T. K. -- ἔδωκαν πολίτην κτλ.) 1362

ΠΟΛΙΤΕΙΑΝ Αἰτωλοῖ ἔδωκαν κατὰ τὸν
νόμον τοῖςδε (τοῖς δεινοῖς, τῷ δεινῷ)
17130. 139. 307. 11. 31102. 109. 116.
187. ἔδωκε τοῖς Αἰτωλοῖς τοῖς δεινοῖς
δεδοῦσαι πολίτην κατὰ τὸν νόμον
599. ἔδωκε ἢ πολίτην ἐπὶ (τοῦ δει-
νός) στραταγοῦ *sim.*) 74. 107. 13; τὸ
κοινὸν (τῶν) Αἰτωλῶν ἔδωκε(ν) τῷ
δεινῷ (τοῖς δεινοῖς) προξενίαν κτλ. 611.
82. 1118 *al.* (ἔδωκε T. K. T. A. τῷ
δεινῷ προξενίαν κτλ. 111). Αἰτωλοῖ
ἔδωκαν τῷ δεινῷ προξενίαν κτλ. 53. 9.

ΠΡΟΞΕΝΙΑΝ Αἰτωλοῖ ἔδωκαν κατὰ τὸν
νόμον τῷ δεινῷ (τοῖς δεινοῖς, τοῖςδε,
αὐτοῖς) 44. 256. 82. 294. 3131. 63 *al.*
(καὶ πολίτην) 3113. 21. 715, *cf.* 392.
ἔδωκε τοῖς Αἰτωλοῖς τῷ δεινῷ δεδο-
σαι πολίτην κτλ. *sim.* 284. 362. 7.
13. 7110. 13730. (παρὰ τοῦ ἔθνεος
προξ. καὶ πολίτην κατὰ τὸν νόμον)
18710. καθὼς καὶ τοῖς προγόνοις αὐ-
τῶν ἦν δεδομένα (*sc.* προξενία) 7112;
διδόντω τὰς σιταρχίας 3A87; αἱ δεδο-
μέναί αὐτοῖς τιμαὶ 18721; δεδομένη
αὐτοῖς καὶ ὑλφον ἱερομνημονικῶν ἐν
τοῖς Ἀμφικτύονας 425, *cf.* 195b; ὅσα
καὶ τοῖς ἄλλοις προξενίοις δέδοται 5.
11. 8. K. T. ἄ. δίδονται προξενίοις *sim.*
810. 1136. 42. 1310 *al.* (κατὰ τὸν νό-
μον τῶν Αἰτωλῶν) 1147. 1612. 8. K.
T. ἄ. προξ. καὶ εὐεργετίας δίδονται *sim.*
69. 1026. 193. 2810. [ὅσα καὶ αὐ-
τοῖς δεδοκάντι Αἰτωλοῖς] 434 δό-
μεν 1789; δίδονται δὲ ὅτι -- 170 *add.*
b5; ἔδωκαν δὲ καὶ Τρικκαῖοι Αἰτωλοῖς
κατὰ ταῦτα 1367

ΔΙΕΓΓΥΛΩ· εἰ δὲ τίς καὶ ἄλλῃ ἢ ῥυσιάζῃ
ἢ ἀποβιάσειτο ἢ Δ-αχῇ 17920

ΔΙΚΑ· ἃ δὲ Δ. ἐδικασθῶν ἐπὶ τῶν δει-
νῶν 13812; νικῶντα τὰν Δ-αν 1383

Τὰς ἐν ἀγορανομίᾳ Δ-ας γινόμενας
Πηρείος ποτὶ Πηρείς -- δικαζόντων

-- οὐ ἐγ Μ. Ἀγορανόμοι 18829; Δ-ΑΣ ΚΑΤΑΔΕΔΙΚΑΣ[ΜΕΝΑΣ] 1769; ὑπόδικον εἶμεν ἐν τοῖς συνέδροις -- ἐν ταῖς ἐκ ποτιστάσιος Δ-ΑΙΣ 17921

ΔΙΚΑΖΩ· ἃ δὲ δικά ἐδικάσθη ἐπὶ τῶν δεινῶν 13812; τὰς ἐν Ἀγορανόμοις δίκας -- ΚΑΤὰ ΤΕΤΡΆΜΗΝΟΝ ΔΙΚΑΖΟΝΤΩ ἐμ Πηρέοι οἱ ἐγ Μελιτείας Ἀγορανόμοι 18830; τοὺς δεινὰς δικάσαντες Αἰτωλοῖς τὰν -- ΔΙΚΑΝ] 622; ἐδίκασαν οἱ δεινὰς τὸν δεινὰ νικῶντα τὰν Δ-ΑΝ 1381

ΔΙΚΑΣΤΑΣ· ἔκριναν οἱ Δ-Αἰ οἱ αἰρεθέντες ὑπὸ τῶν Αἰτωλῶν 1775. 1882

ΔΙΝΗ· ΠΑΡ' Ἀλλοειῶν δῖνας p 1961

ΔΩΓΜΑ· Δ. Αἰτωλῶν 1351. 1851

ΔΟΚΕΩ· ἔδοξε τοῖς Αἰτωλοῖς 49. 151. 2547. 282 al. τοῖς συνέδροις 1722; δεδόχθαι (τοῖς Αἰτωλοῖς) 414. 31. 1736. 17910. 1878. 1926; ὅπως οὖν τὰ δεδωγμένα κύρια ἦν ἐπὶ τὸν πάντα χρόνον 1863; -- ΤΙ ΚΟΙΝῆ Δ[ΩΣΗ?] 1935

ΔΟΚΙΜΑΖΩ· ΖΑΜΙΑΝ, ἕν κα Δ-ΩΝΤΙ 423. 16948. 18910, cf. 17611

ΔΩΞΑ(?)· 115B

ΔΡΥ· ΤΕΙΜ[ΑΒΕΝΤΑ ΔΩΡΑΤΙ ὑπὸ Λευκίῳ] ΚΟΡΝΗΛΙΟΥ Σύλλα 1393

ΔΟΥΛΗ· τὴν εἰδίαν Δ-ΗΝ 92c6

(ΔΡΑΧΜΑ)· Ἀργυρίου CCY = 2½ dr.(?) 13717

ΔΥΝΑΜΙΣ· ΚΑΤὰ Δ-ΙΝ(?) 1938

ΔΥΟ· ΔΥοε καὶ ἑκατὶ 152d; ἐπὶ ΔΥ' Ἀνδρῶν 92b.c1; ἐν στάλαισι λιβαῖας ΔΥο 17932; σώματα γυναικεία ΔΥο 996

ΔΥΣΜΕΝΗΣ· Δ-έων -- Λόχος p 513

ΔΩΡΟΝ· ΤΕΙΜΑΒΕΝΤΑ -- [ΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟῖς ΔΩΡΟῖς] 1395

ἐΑΝ· cf. ἄν

ἐΛΥΤΟΥ· οἰονταί δεῖν οἱ Ἡρακλειώται τὸν βασιλέα ἐ-ὄν πολυφρεῖν 17312

ἐΒΔΕΜΟΣ· ἐΒδέμα 152e

ἐΓΓΡΟΝΟΣ (ἐγκρονος) (καὶ) Αὔτωι (-τοῖς) καὶ ἐ-οῖς 65. 85. 104. 11. 31. 73. 1026 al.; Αὔτὸν(-τὴν) καὶ ἐ-οῦς 2013. 95; τῶι δεῖνι (τοῖς δεινοῖς) καὶ (τοῖς) ἐ-οῖς (Αὔτῶν) 54. 10. 7111. 13732; τὰν Αὔτῶν κυριεῖαν ὑπάρχειν καθὼς καὶ τοῖς ἐγκρόνοις] 216

ἐΓΓΡΆΦΩ· οἱ τεχνῖται οἱ ἐπ' Ἰωνίας καὶ Ἑλληνιστοῦ οἱ ἐνεγγραμμένοι 1753

ἐΓΓΥΟΣ (ἐγγυος)· 1) *proxeniarum*: ἐ-οῖ (ἐ-οἱ) ὁ δεινα (οἱ δεινέος) 55. 102. 1224. 44 al. (τὰς προξενίας) 613. 815. 1029 al.; ἔ. τὰν προξενίαν ὁ γραμματεὺς 17931; ἐ-οῖ (ἐ-οἱ) ἄφοτέρων ὁ δεινα (οἱ δεινέος) 174. 54. 70. 86. 91. 3242. 1727. 3236. ἐκατέρων(?) 3232. Πλάντων 1731. 41. 3211. τούτων 1761. 66. 75. 78. 94. 245. 2517. 30 2) τῶν ἐ-ων τῶν ἐπὶ ταῖς οἰκίαις 25

(ἐγγύς)· τοῖς ἐγγίστοις κατὰ γὰρ μερισμῶν 234

ἐΓΔΙΚΑΣΙΣ· ΓΙΝΟΜΕΝΑΣ τοῖς Τ. τὰς ἐ-οῖς καὶ τὰς λοιπὰς οἰκονομίας 19214

ἐΓΚΑΛΕΩ· ὑπὲρ τῶν σωμάτων, ὧν ἐνεκάλειον Μυτιληναῖοι τοῖς δεινοῖς 1908

ἐΓΚΛΗΜΑ· ΜΗΘΕΝΑ ἄγειν -- Μῆτε ποτ' Ἄμοικτυονικὸν μῆτε ποτ' ἄλλο ἐ. μῆθεν 169A4. B4. 1895; ΚΑΤΑΔΙΚΟΙ ΓΕΓΕΝΗΝΤΑΙ ἐν τοῖς ἱερομναμόνοις τῶν ἔσωθεν ἐ-άτων 1712

ἐΓΚΤΗΣΙΣ (ἐγκησις, ἐ(κ)κτησις)· γὰς ἐ-ΙΝ 3A12; γὰς καὶ οἰκίας ἐ-ΙΝ 1017. 3420, cf. 3. 7113. 13733; γ. ἐ-ΙΝ καὶ οἰκ. 87. 1135. 41. 1912. 411. 444; ἐ-ΙΝ καὶ γ. καὶ οἰκ. 67. οἰκ. καὶ γ. 192, cf. 464(?) ; γ. ἐ-ΙΝ καὶ οἰκ. κατ' τὸν νόμον 1211; γ. καὶ οἰκ. ἐ-ΙΝ καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις Αἰτωλοῖς 122

ἐΓΩ· ΜΟΙ (*in iureiurando*) 17013

ἐΘΝΟΣ· τὸ ἐ. τῶν Αἰτωλῶν 1876, cf. 11; εὐεργεσίας τὰς ποτὶ (εἰς) τὸ ἐ. (καὶ) τοὺς ἄλλους Ἑλληνας 1835. 56i; τὰς ἐν τὸ ἐ. εὐνοίας καὶ τ. ἄ. 193; τὰν οἰκειότατα τὰν ποτὶ τὸ ἐ. 412

εἰ· 1) *ind.*: εἰ τινος κατὰδικοι γεγέννηται 1711; καὶ εἰ τινος ἀτέλεια γέγονε 1744, cf. 17012 2) *opt.*: εἰ δὲ μὴ εἴη γενεά 969; εἰ τις ἐμβάλλοι 3A29; εἰ δὲ τις ἐπιβιγάνοι 1386; εἰ δ' ἐπιφοροῖν 17013; εἰ δὲ τις ὅπλα ἐπιφέρει 17014; εἰ ἔχοιεν 3A31. 38; εἰ δὲ τις κατὰγοι 169B4 3) εἰ κα *cum con.* *passim*, *velut* εἰ κα τελευτάσῃ 231; εἰ μέγ κα συγκυρῶντι 3A8; εἰ τις κα ἐμβάλλῃ 3A27; εἰ δὲ τις κα ἄγῃ 420 al.; πλάν ἢ εἰ τινέος κα κατὰδικοι γένωνται ἢ γέγονατι 1715 4) εἰ δὲ μὴ (*ellips.*) 3A9

εἰκῶν· ΣΤΕΦΑΝΟΥΤΩ -- τὰν εἰκόνα τὰν Ἄναδρονίκοι τὰν ἐν τοῖ Λαφριαῖοι 1378; [ΣΤΕΦΑΝΩ]ΣΑΙ ἕκαστον αὐτῶν εἰκόνη χρυσεία, τὸν μὲν βασιλέα ἐφ' ἵππου, τοὺς δὲ ἄ[δελφοὺς πεζικῶν] 17913

εἰμί· 1) οὔτε πολέμοιο ὄντος οὔτε εἰρήνης 17011; τὰν οὔσα[ν ἐκ παλαιῶν χρόνων] ἐῖνοιαν 1791 2) *cum gen.*: τὰ μὲν ποτ' ἄω Αἰτωλῶν εἶμεν, τὰ δὲ ποτ' ἐσπεραν Ἄκαρνανῶν 3A8; τὰ καταλειφθέντα -- τὰς γενεὰς ἔστω 969, cf. 10 3) *cum dat.*: εἶμεν τῶι δεῖνι (Αὔτῶι) *iura* 3A11. 2551. 343. 19 al.; τὰ λοιπὰ τίμια, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξενίοις καὶ εὐεργεταῖς τοῦ κοινοῦ τῶν Αἰτωλῶν ἐστὶ 7115; εἶμεν καὶ ταῦτα τὰν -- 213; εἰ μὲν εὐορέκω, πολλὰ μοι κάγαθὰ εἴησαν 17013; μῆθεν ἐεουσίαν εἶμεν 417; ὅρια εἶμεν τὰς χώρας τοῖς δεινοῖς 1883, cf. 1779; ΣΙΤΑΡΧΙΑ ἔστω τῶι ἱππέϊ στατήρ 3A38 4) *cum praepos.*: τοὺς ἄρχοντας τοὺς ἐν ἀρχῇ[ι] ὄντας] 159; ἐμ φθιμένοισιν ἐόντ' p 517

εἰρήνη· εἰ-αν εἶμεν καὶ φιλίαν ποτ' ἄλλήλοισ 3A3; οὐκ ἐγκαταλείψω οὔτε πολέμοιο ὄντος οὔτε εἰ-ης 17011; ἄσυλία (ἄσφάλεια, εἰσαγωγὴ) καὶ πολέμοιο καὶ εἰ-ης cf. ἄσυλία, ἄσφάλεια, εἰσαγωγὴ

εἰς· εἰς φένος ἀνάξει p 517; ΔΑΠΑΝΑΣ μὴ εἶμεν εἰς -- 221; ἐμβάλλῃ εἰς τὰν Αἰτωλίαν 3A27; εὐεργεσίας τὰς εἰς αὐτοὺς (τὸ ἔθνος καὶ τοὺς ἄλλους Ἑλληνας) 1846. 56i; εὐνοίας τὰς εἰς αὐτοὺς (τοὺς θεοὺς) 534. 725. 17914; ὅπως καὶ εἰς τοὺς νόμοις καταχωρῶσθαι ἢ ἀνιέρως 19216; (ἐλάμβανον) εἰς τὸ ἐλαῖον στατήρας δέκα καὶ εἰς τὰν ὄυσιν στ. πέντε 18825. 28; (ὅρια) ἀπὸ τοῦ διατεικίματος -- εἰς θάλασσαν (ἄχρι εἰς ὅ.) 3B6. Δ6; οἱ τεχνῖται οἱ ἐπὶ ἱερῶν καὶ Νεμέαν συνπορευόμενοι 1754

εἰς· μία ἐπὶ ἑκατὶ 152e; μῆδὲ ὅφ' ἐνὸς Αἰτωλῶν 1352; ἔχοντες βουλευτὰν ἕνα 18818; ἀναθήμεν τὰν μίαν (*e duabus steliis*) ἐν --, τὰν δὲ ἐν -- 17932

εἰςάγω· (ἄσφάλειαν) καὶ εἰσαγοῦσι καὶ ἔσαγοῦσι 88

εἰσαγωγὴ· ΚΡΗΜΑΤΩΝ καὶ εἰσαγωγῆν καὶ ἔσαγωγῆν καὶ] πολέμοιο καὶ [εἰρήνης] 1913

εἰσατο· p 515

εἴτε· εἰ δὲ τις ἐπιβιγάνοι -- εἴτε χηρὴ εἴτε λόγιοι λέγων εἴτε προξενεῖο ἐπὶ κακῶι 1388. 9

ἐκ· ὁ δεινα ἐξ Ἄμοϊσσας (Ὑποσίρις) 121. 614; Ἄργεος -- ἐξ Ἄργεος τοῦ -- 2550; Ἀχαιοὺς ἐξ Αἰγίου (Βούρας, Λ --) 1216. 31176. 1228. 1756; Ἀχαιοὺς ἀπὸ Φθίας ἐξ Αἰ...ρων 69; Ἡρακλειώτας ἐκ τοῦ Πόντου 3145. 113; Θεσσαλὸς ἐκ Λαρίσις 1721, cf. 463; Κεφαλλῶν ἐκ Πρωίνων] 83; Κρής ἐξ Ἑλευθέρας 1788; Μακεδῶν ἐκ Πέλαγος 1711; Ἀφροδείτα ἢ ἐξ Ἰαριδῶν Φιστύς 977; οἱ ἐγ Μελιτείας Ἀγορανόμοι 18830; ἄλλος ἐκ τούτων 1388; γενεά ἐκ Σωτίας (ἐξ Αὔτοσαυτάς) 969. 6; σώμα γυναικῶν -- τὸ γένος ἐκ τὰς χώρας 9619; ἐξ Ἀθηνῶν 17610; ἐκ τῶν [διωτικῶν (sc. ἱερῶν)] 14 τὸν ἀγαθόντα ἐξ ἐφόδοιο 158; Αὔτῶν ἐπιχωρῶντων ἐξ ὁμολόγων 1883; αἱ ἐκ ποτιστάσιος δίκαι 17921 ἄγειν μῆθενα ἐκ τὰς χώρας 419. τὰ ἐκ τὰς πόλεις ἢ χώρας 19212; ἄγωγίμοις ἐκ τὰν πόλιν 1713; (ὅρια) ἐκ τὰς ὁδοῦ ἐν τὰν ὅριαν 17713, cf. 12. 16. 1887. 8; Πεμπόντω τὰμ βοάθοισιν ἐγ μὲν Ἄκαρνανίας -- ἐγ δὲ Αἰτωλίας -- 3A34; πρεσβευσάντων ἐκ Κέω -- 169A9

ἐκαστος· ΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙ ἐ-ὄν Αὔτῶν 17913 ΚΑΤ' ἐ-ὄν Ἀδίκημα 13810; τὰς ἡμέρας ἐ-ἄς 3A39. ἐ-ἄς ἡμέρας 13716; καθ' ἐ-ὄν ἔνιαυτὸν 13710. 15; ΚΑΤΑΤΑΣΑΙ τὰς πόλεις ἐ-ἄς θεωροδόκοις 17924

ἐκἄτερος· ἀναγρῶντων -- κοινῆ ἐ-οἱ 3A15; βοαθοῦντων -- ἐ-οἱ ἐ-οἱς 3A32; ΣΙΤΑΡΧΟΥΝΤΩ τοὺς στρατιώτας ἐ-οἱ τοὺς Αὔτῶν 3A38; ἀιρεθέντας ἐ-ὄν δέκα 3A10; ἔγγυος ἐ-ὄν(?) 3232; ΣΤΕΦΑΝΟΥΤΩ -- Ὀλυμπικοῖς

στεφάνοις καὶ ταινίαις καινοῖς ἐ-οικ
13718; ὁμοίαι δὲ τὸν ὄρκον ἐ-οικ
τόνδε 1707
ἐκατόν· ἵππεῦσι δὲ ἐ. 3A28. 30
ἐκέχειρον· διδόμεν δ[ὲ ἐκέχει]ρον καὶ
ἐνία (τοῖς θεωροῖς) 17926
ἐκποντῆ· τὰς δὲ ἐ-ἴς (sc. τῶν θεωρῶν)
ἐπιμελεῖσθαι τὸν στρατῶν 17922
ἐκπράσσω· τοὺς συνδρούς -- ἐ-ὄντας
τὰς καταδάκας 424
ἐλαίων· (ἐλάμβανον οἱ Πηρεῖς κατ' ἐνι-
αυτόν) εἰς τὸ ἐ. τοῖς νεανίοις στα-
θῆρας δέκα 18825
ἐλευθερία· ἀπέδο(ν)το ἐπ' ἐ-ἴαι 95β.
9620. 979 al.
ἐλεύθερος· οἱ δεῖνες ἐ-ἄν ἐποιοῦν
τὴν δεῖνα ὑπὸ Δία Ἅλιον μὴδενί
μὴδεν προσήκουσαν κατὰ μὴδένα τρό-
πον 92c5, cf. b; ἀπέδοντο -- ἐφ'
οἱ ἐ-ἄν εἶμεν καὶ ἀνεφαιπτον ἀπὸ
παντός ἀνθρώπου καὶ ἀφορολόγητον
965, cf. 1314
ἐλλείψω· σπουδᾶς καὶ φιλοτιμίας οὐθέν
ἐνλείψων 1794
ἐλος· διὰ τοῦ ἐλος 3B6
ἐμβάλλω· εἴ τις κα ἐ-ἴαι εἰς τὰν Αἰτω-
λίαν ἐπὶ πολέμῳ 3A27, cf. 29; ὡς
ὁ Ἄκμευς ἐ-ἴαι ἐν τῶν Ἑγρωπῶν 1884
ἐμπρακτος· ἐ. ἔστω ἀργύριον 13714
ἐμπροσθεν· εἰ τῆνοις ἐ. ἀτέλεια γέγονε
1745
ἐμφανής· τὰ μὲν ἐ-ἴαι (ἦ) ἀναπράσ-
σειν --, τὸν δὲ ἄφανέως -- 421.
19212; ἀναπράσσειν -- τὰ ἐ-ἴαι καὶ
ἀποδιδομέν τοῖς δεῖνοις, τῶν δὲ
ἄφανέων -- 169B5. 1896
ἐμφανίζω· τὰν εἴηνοιαν ἐνεφανίζω 413
ἐμφέρω· ἐ-ὄντω τὰ ἐν τοὺς Αἰτωλοὺς
γινόμενα κατὰ τὸν βουλεῦτάν 18820
ἐν· I cum dat.: 1) loc.: ἐπὶ ἀρχόντων
ἐμ μὲν Αἰτωλίας -- ἐν δὲ Ἄκαρνα-
νίας -- 3A16. 22; ἐπὶ ἱερογυλάκων
ἐν φιστύοι 1065; ἢ Συρία Ἄφροδίτα
ἐμ φιστύοι 1085. (ἢ ἐν Ἰερίαϊς) 964.
1094, cf. 9618; οἰ ἐν Δελφοῖς σύνοι-
κοι 1742; τὰ κοινὰ ἐμ Πηρεῖς 188
28; τὰν εἰκόνα τὰν ἐν τοῖ Λαφριαῖς
1378; πολιτεῖαν ἐν Αἰτωλίας ἴσαν καὶ
ὁμοίαν 73. 104. 11, cf. 2551; αἱ ἐν
ἀγορανόμοις δίκαι 18829 ἀγεῖσων
ἐμ μὲν Αἰτωλίας οἱ Αἰ. ἐν δὲ Ἄκαρνα-
νίας οἱ Ἄκ. 3A41; (ἀναγράφαι) ἐν
στάλας 3A14. 17932. ἐν Θέρμῳ
(ἐν τῷ ἱερῷ) sim. 3A14. 15. B8. 9.
17314. 1788; ἀρχόντων ἐν Μελεῖαις
(Ἑγνίαις, φιστύοι) 1771. 3. 973. 1002
al.; ὡς περ εἶν τοῖς νόμοις γέγραπται
158; τὰς -- δίκας δικαζόντων ἐμ
Πηρεῖς οἱ -- ἀγορανόμοι 18830;
εἶμεν γὰς ἐγκτησιν (πολίταν) ἐν Ἄκαρ-
νανίας -- ἐν Αἰτωλίας 3A12. 13; τοὺς
ἀρχοντας τοὺς ἐν ἀρχαῖς ὄντας 159;
ἐμ φειμένοισιν ὄντ' p 517; κατὰδικοι
γεγνήνται ἐν τοῖς ἱερονομμόνοις
1711; τὰ ἐν τῷ γαφισματὶ κατακεχω-
ρισμένα 17928; οἱ ἐν Αἰτωλίας (Τέω)
κατοικοῦντες 418. 17919. 19210. 11;
ἄλσει ἐνὶ χρυσέω -- κτεῖμεν p 511;

οἱ ἐν Αἰτωλίας πολιτεύοντες 169A2.
B3. [1765]. 1893. 1902; στήλας
στήσαι -- ἐμ μὲν Αἰτωλίας ἐν Θέρμῳ
κτλ. 1703; ὑποδάκους εἶναι ἐν τοῖς
συνδρούς 195a, cf. 158. (ἐν ταῖς ἐκ πο-
τιστάσιος δίκαις) 17920. 21 2) temp.:
ἐν ἀμέραις ἕξ (δέκα) 3A29. 30. 32;
ἐμ παντὶ καιρῷ 1792; ἐν τῷ ἐπι-
στήσονται συ[νεδρωῖ?] 170 add. b11
II cum acc.: 1) loc.: τὸ νέμος τὸ
ἄγον ἐν τὰν Ἄμπελον 1888; ἐν τὰν
καλλίσταν διάθεσιν ἀγνηκῶς 1795;
ἀναγραφάντω -- ἐν τὸ ἱερὸν 1866,
cf. 412; ἀνάγειν ἐν τοὺς συνδρούς
1906; ἀναθέμεν ἐν Θέρμῳ καὶ ἐν
Δελφοῦς 427. 17932; (ἀποστέλλειν)
ἐν οἴκον 3A88. ἐν Πέργαμον 17922;
τοῖς ἀφικνεῖμένοι ἐν τὰν πόλιν 1877;
ἐμπερόντω τὰ ἐν τοὺς Αἰτωλοὺς γινόμε-
να 18820; εἴ τις ἐν Ἄκαρνανίαν
ἐμβάλλοι 3A29; ὁ Ἄκμευς ἐμβάλλει
ἐν τὸν Ἑγρωπῶν 1884; τὰς ἐν τὸ
ἔθνος εἴηνοις καὶ τοὺς ἄλλοις Ἐλα-
λλανας 1798; τὰ ἐν Αἰτωλίαν κατα-
γόμενα 169A8, cf. 1903; (καταχω-
ρίζειν) ἐν τοὺς νόμους 179[18]. 26.
1865. 19218; (ῥῆια εἶμεν) ἀπὸ τοῦ
ἱεροῦ -- ἐν τὰν παγάν 17711 al.
1885 al.; ὡς ὕδωρ βεῖ ἐν τὸν Ἑγ-
ρωπῶν 1887; ὡς τὰν ἱερονομικῶν
ἐν τοὺς Ἀμφικτύονας 426; -- ἐν
τοὺς φίλους τοὺς Αἰτωλῶν? 438
2) temp.: ἀνεπερκεῖν -- τῷ στρα-
ταγῶ Π. ἐν τὰ Πύθια 17925; [κύρια
ἦν] ἐν τὸν πάντα χρόνον 1863
III cum utroque casu: ἀναγραφῆτω
τὰ ἐν στάλας ἐν τε Μελεῖται καὶ
ἐν Δελφοῖς κτλ. 18831. 32
ἐναρχος· τὸν στρατῶν λέι τὸν ἐ-ὄν
(ὄντα) 422. 36. 169B5. 17923. 169
A5. 1897. 1905, cf. 1919; τὸν στρ.
καὶ τοὺς συνδρούς λέι τοὺς ἐ-οικ
19213; τοὺς συν[δρούς νῦν] τοὺς
ἐ-οικ καὶ Λύκον τὸν στρατῶν 19010
ἐνδραμία· τὰ ἐ-ἴαι κε[χρημένος ἐστὶ
κα]λῶς καὶ εὐχρημῶς 18715
ἐνδραγιός· κορίδιον -- τὸ γένος ἐ-ἴαι
13744
ἐνεκεν· ἀρετᾶς ἔ. καὶ εὐεργεσίας 56i.
1392. 1542. 1834. 1844; ἄ. ἔ. καὶ
εἴηνοις 533. 724. [17914]
ἐνιαυτός· κατ' ἐ-ὄν 18824; καὶ ἕκ-
στον ἐ-ὄν 13710. 15
ἐνκαταλείπω· οὐκ ἐ-ἴαι ὅτε πολέ-
μου ὄντος ὅτε εἰρήνης 17011
ἐννεά· ἐννεὶ ὀβολοὶ 3A40
ἐντεῖμος· ἰστέλης καὶ ἔ. (libertina)
82c4
ἐντολά· διαλέγεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν κατὰ
τὰς δοβεῖ[σας ἐν]τ[ολ]ὰς παρὰ τὰς
πόλιος 17310
ἐντός· μῆθενα ἄγειν μὴδὲ ῥυκιάζειν
-- ἐ. τὸν ὄριον 17920
ἔξ· ἐν ἀμέραις ἕξ 3A29. 30
ἐξάγω· (ἀσφάλειαν) καὶ εἰσαγοῦσι καὶ
ἐ-οικ 88
ἐξαποστέλλω· ἐξαπσταλκῶς θεω-
ροὺς τοὺς δεῖνας 1798

ἐξουσία· μῆθενη ἐ-ἄν εἶμεν -- ἄγειν
417
ἐξωθεν· κατὰδικοι γεγνήνται ἐν τοῖς
ἱερονομμόνοις τῶν ἐ. ἐγκλημάτων
1712
ἐξώλης· εἰ δ' ἐπιφοκίηνη, ἐ. εἶη αὐτὸς
καὶ γένος 17013
ἐπαγγέλλω· καθότι οἱ πρεσβεῦται
ἐ-ὄντι 417; οἱ θεωροὶ οἱ ἐ-ὄντες τοὺς
ἀγῶνας τῶν Ν. (τὰ Ὀλύμπια) 179
23. 26
ἐπαίνέω· ἐ-ἴαι δὲ καὶ τοὺς θεωροὺς
τοὺς δεῖνας 17929; ἐ-ἴαι βασιλέα
εὐμένη -- ἐπὶ τῷ ποτὶ τοὺς θεοὺς
εὐσεβείαι 17910; ἐ-ἴαι τοὺς δεῖνας
ἐπὶ τῷ προαίρεσει κτλ. 1879
ἐπάγξω· ἐ-ἴαι τὰν βασιλείαν 1795;
τὰ ὑπάρχοντα -- φιλάνηρωπα [ἐπαγ-
ξ]σαν 1736
ἐπέι· 1) caus.: 1737. 1791. 1874. 1923
2) temp.: ἐπέι κα cum con. 17922.
19217
ἐπειδᾶν· ἐ. προαναλώσων B. 170 add.
b9
ἐπειδή· 49. 1732
ἐπί· I cum gen.: 1) loc.: ἀναγραφάντω
-- ἐ. τὰς βάσιος 1867; ἀρχόντων ἐ.
πόλιος 973. 1002. 1032; στεφανώσαι
-- εἰκόνη χρυσέαι, τὸν μὲν βασιλέα
ἐφ' ἵππου 17913; οἱ τεχνῆται οἱ
ἐπ' ἰωνίας καὶ Ἑλληνιστόντου 1753
2) temp.: ἐ. τοῦ δεῖνος (praetoris)
131, cf. 99; ἐ. ἀγωνοθέτα τοῦ δ. 36
1.6; ἐ. δὲ ἄναδῶν τῶν δ. 92b. c1; ἐ.
ἀρχόντων τῶν δ. 3A16. 992. 10111;
ἐ. βουλαρχῶν τῶν δ. 1142. τῶν περὶ
τὸν δ. β-ὄντων 75; τὸ συνέδριον τὸ
ἐ. γραμματέος Α. 18833; ἐ. τῶν δ.
δαμιουργέοντος, τῶν δ. δαμονομῶντος
13812; ἐ. ἱεροφυλάκων τῶν δ. 1065.
1111; ἐ. τοῦ δ. στραταγοῦ sim. 51.7.
107.14. 1147 al. τοῦ δ. c-έοντος 115.
17125. 1751; ἐ. ταμῖα τοῦ δ. 126
II cum dat.: 1) ἐπ' Ἀκτίῳ 3A14
2) μία ἐ. φικατι, -- ἐ. δέκα (signa
simae) 152c.g; ἢ πέμπτα ἐ. δέκα
(dies) 13712 3) (ἀποδιδοῦσαι) ἐπ'
ἐλευθερίας 953 al. ἐφ' οἱ ἐλευθεραν
εἶμεν 965, cf. 1314; τῶν ἐγγύων τῶν
ἐ. ταῖς οἰκίαις 25; (ἐμβάλλειν, ὅπλα
ἐπιφέρειν) ἐ. πολέμῳ 3A27. 29. 170
14; (ἐπαίνεσαι) ἐ. τῷ ποτὶ τοὺς θεοὺς
εὐσεβείαι (τῷ προαίρεσει) 17912. 1879;
εἰ τις προσηνοῖ ἐ. κακῶ 1389; τει-
μαθῆτα ἐπ' ἀναραγαθία 1395
III cum acc.: τοὺς βαρβάρους τοὺς
ἐπιστρατεύσαντας ἐπὶ τε τοὺς Ἑλλη-
νας καὶ τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερὸν
194a.b; ὅπλα ἐπιφέρει ἐ. Βοιωτοὺς
17014; (ῥῆια εἶμεν) ἀπὸ τὰς Κολῶ-
νας ἐ. τὸ Ἐρμαῖον ἐ. τὰ Ἑγύνηια 1886,
cf. 9
ἐπιβάλλω· τὰ δάνεια συναποτινόντω
κατὰ τὸ ἐ-ὄν μέρος τοῦ βουλεῦτᾶ
18819
ἐπιγαμία· εἶμεν καὶ ἐ-ἄν ποτ' ἄλλᾶ-
λοὺς 3A11

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΟΠΟΙΟΣ· Ποσειδίππος ὁ ε'. 1724
 ΕΠΙΘΙΓΓΑΝΩ· εἰ δέ τις ἐ-οι -- εἶτε χηρὴ εἶτε λόγιω λέγων 1386
 ΕΠΙΚΑΤΑΡΑΤΟΣ· ἐ-ον, ἄν συλλάσει τις 1483
 ΕΠΙΛΕΚΤΑΡΧΕΩ· ἐ-εόντων τῶν δειῶν (*septem*) 3A18. [1802]
 ΕΠΙΛΟΙΠΟΣ· τᾶπι[λοῖπα?] 170 *add. c3*
 ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ· [τὰν ἐ-αν τὰν?] περὶ τὰς ἀναγραφὰς ποιήσασθαι -- 17810; τοὺς συνέδρους τὰν ἐ-αν ὑπὲρ αὐτὸν ποιεῖσαι 17210, *cf.* 435(?) ; ὅπως ἐν τοὺς νόμους καταχωρισθῆ --, ἐ-αν ποιήσασθαι τὸν στρατηγὸν Π. καὶ τοὺς ἄλλους ἄρχοντας 17928
 ΕΠΙΜΕΛΕΟΜΑΙ· τὰς ἐκποντὰς (*sc.* τῶν θεωρῶν) ἐ-εῖσαι τὸν στρατηγὸν 17922; ἐ-εῖσαι καὶ ἀναπράσσειν 1766, *cf.* 439
 ΕΠΙΜΕΛΟΜΑΙ· ἐ-έσω ἅ πόλις τῶν Μ. τῶν κοινῶν ἐμ Π. 18827; ἐ-ομένω τὰς πανοπλίαις καὶ τοῦ γυμνασίου καὶ (*aliorum adificiorum*) ἐ-ομένω 1725.7
 ΕΠΙΝΟΜΟΣ· τῶν δειῶν ἔστω καὶ τῶν τούτων ἐ-ων 9610; τοῖς ἐ-οῖς τοῖς Ἄγεμαχος 13719
 ΕΠΙΠΟΜΠΟΣ· ἀποτεισάτω -- καὶ ἐ. ἔστω 13811
 ΕΠΙΣΤΟΛΛΑ· τὰν ἐ-ἄν [τὰν παρὰ τῶν δειῶν] ποτὶ τὸ κοινὸν [τῶν Αἰτωλῶν] περὶ τοῦ δειῖνος ἀναγράψαι 1785
 ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΩ· τοὺς βαρβάρους τοὺς ἐ-σαντας ἐπὶ τε τοὺς Ἑλληνας καὶ τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερὸν 194a, *cf.* b
 ΕΠΙΤΙΜΕΩ· κύριος ἔστω Ν. ἐ-έων ὡς κα θέλει 957
 ΕΠΙΤΡΕΠΩ· εἰ δέ τις κα ἄγει, μὴ πῆ-τρέπ[ειν] 17610
 ΕΠΙΦΕΡΩ· εἰ δέ τις ὕπλα ἐ-οι ἐπὶ τοὺς δειῖνας ἐπὶ πολέμω 17014
 ΕΠΙΧΩΡΩ· ὅπως τὰν τε πόλιν αὐτῶν καὶ τὰν χώραν ἐ-ήσωντι ἱερὰν εἶμεν 1925; αὐτῶν ἐ-ησάντων ἐε ὁμολόγων 1883
 ΕΠΤΑ· ἔπτ' ὀβολοί 3A40
 ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ· ἐπιμελομένω τῶν ἐ-ων (*Delphis*) 1727
 ΕΣΟΡΑΩ· σφετέρως μὴμ' ἀρετῆς ἐ-ἄν p1964
 ΕΣΠΕΡΑ· ποτ' (πὸ) ἐ-ας 152b, c; ποσ' ἐ-ἄν 3A7
 ΕΣΤΕ· ἔ. κα -- ἀποστεῖλονται 3A37
 ΕΤΟΣ· τὰς δεκάτας, ἅς οφείλονται ἐτέων τριῶν, ἀναβολὰν λαβόντες ἐτὴ τρία 18822.23; μεσ' ἐτὴ δέκα 1379; πέντε καὶ δέκα ἡτέων 211.31.32; *in titulis sepulchralibus*: ἐτών (*numerus*) 1133.5.6.1144
 ΕΥ· εὔ οἶν ποιήσετε -- ἀποδεξά[μενοι] 18720
 ΕΥΑΛΜΕΡΗΜΑ· γεγονότων αὐτοῖ πολλῶν καὶ μεγάλων εὔ-των κατὰ τοὺς πολέμους 1794
 ΕΥΕΡΓΕΣΙΑ· ἀρετὰς ἔνεκεν καὶ εὔ-ας τὰς εἰς -- 56i. 1392. 1542. 1845.

(τὰς ποτὶ --) 1834; [ὑποῦ καὶ αὐ πρό-τεροι εὔεργες] 1442
 ΕΥΕΡΓΕΤΑΣ· τὸν αὐτὰς (*sc.* τὰς πόλιος) εὔ-αν 1403; εὔ-αν γενόμενον αὐτὰς (*sc.* τὰς πόλιος) 704; εἶμεν αὐτοὺς προξένους καὶ εὔ-ας τῶν Αἰτωλῶν 17930, *cf.* 1863; ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὔ-αῖς δίδονται *sim.* 68.1027 (εὔ. καὶ πρ.). 194.2810.3415. (τῶν Αἰτωλῶν, τοῦ κοινῶ τ. Αἰ.) 3421.7114
 ΕΥΘΥΩΡΙΑ· ἀπὸ τοῦ διατειχίσματος εὔ-αι διὰ τοῦ ἔλεος εἰς θάλασσαν 3B6
 ΕΥΝΟΙΑ· πολλὰς καὶ μεγάλας ἀποδείξεις πεποιθῆται τὰς ἐν τὸ ἔθνος εὔ-ας 1793; τὰν εὔ-αν ἐνεφάνισαν, ἄν ἔχοντι ποτὶ τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν 412; τὰν οὐσαῖν ἐκ παλαιῶν χρόνων εὔ-αν ἐμ παντὶ καιρῶι φανερὸς γίνεταί συναύξων 1792 ἀρετὰς ἔνεκεν καὶ εὔ-ας τὰς εἰς αὐτοὺς (τοὺς θεοῦς) 533.725.17914
 ΕΥΝΟΥΣ· τυγχάνοντι εὔ. τῶι κοινῶι 1738; τὰς δεδομένας αὐτῶι τιμὰς εὔνωος ἀποδεξάμενοι 18721
 ΕΥΟΡΚΕΩ· εἰ μὲν εὔ[ορκέω], πολλὰ μοι κάγαθ' εἴησαν 17012
 ΕΥΣΕΒΕΙΑ· (ἀποδεικνύσασθαι) τὴν πρός τοὺς θεοὺς εὔ-αν 194a. b; (ἐπαίνεσαι) ἐπὶ τᾶι ποτὶ τοὺς θεοὺς εὔ-αι 17912; περὶ πλείστον ποιοῦμενος τὰν ποτὶ τοὺς θεοὺς εὔ-αν 1797
 ΕΥΣΧΗΜΩΝ· τᾶι ἐνδαμῖαι κε[χρημένος ἐστὶ κα]λῶς καὶ εὔ-ἰως 18716
 ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΩ· ταῦτα ποῖων εὔ-ἡσει τοῖς Αἰτωλοῖς 17313
 ΕΥΦΟΡΚΕΩ· εἰ δ' ἐ-οῖην, ἐξώλησ εἶην αὐτὸς καὶ γένος 17018
 ΕΥΦΙΣΤΗΜΙ· ἐν τῶι ἐπιστήσονται συ[νε-δρίωι?] 170 *add. b11*
 ΕΥΦΟΔΙΟΝ· ἐ-α 170 *add. b3*
 ΕΥΦΟΔΟΣ· τὸν ἀγαθόντα ἐε ἐ-οῦ 158
 ΕΧΩ· ἔχω ἀδελφός 215; ἔχοντες ἀποπορευέσων βουλευτᾶν ἕνα 18817; εὔνοιαν ἄν ἔχοντι ποτὶ τὸ κοινὸν 413; τῶι τὸ ἡμιωφάκιον (ἔχοντι) 3A40; ὅρια ἔχοντας τὰς χώρας 3A5; τῶι τὰμ πανοπλίαν ἔχοντι 3A89; ἐπὶ τᾶι προαίρεσι, ἄν ἔχοντι ποτὶ τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν 18710; χρεῖαν ἔχοιεν 3A31.36; τὰν δαμοσίαν χώραν μὴ ἀποδόσων Μ. ὡστε πατρίαν ἔχειν τὸν πριάμενον 18814
 ΞΩΣ· ἀρετᾶμενος ἀπὸ τὰς νουμηνίας ἔ. τὰς πέμπτας ἐπὶ δέκα 13711 ἔ. κα zñi 1379
 ΖΑΜΙΑ· (τῶν ἀφανέων) καταδικάζοντας z-αν, ἄν κα δοκιμάζωντι *sim.* 423.169A7.18910. (καταδικάζοντας καὶ ἀναπράσσοντας) 169B7, *cf.* 17611
 ΖΑΩ· ἔως κα zñi 13710
 Η· ἠ -- ἦ (*et saepius*) 1354.19212.1386-8; εἰ -- ἠ εἰ 1712; πλὴν ἠ εἰ 1715
 ΗΛΙΚΙΑ· ἰσοπύθιος, ἰσονόμος ταῖς τε ἠ-αῖς καὶ ταῖς τιμαῖς 194a. b

ἡμιωφάκιον· σιταρχία ἔστω (τὰς ἀμέ-ρας ἐκάστας) τῶι τὸ ἠ. (ἔχοντι) ἐννε' ὀβολοί 3A40
 ΗΡΩΣ· Λέων Η. καὶ νέος Ἡρακλᾶς 1413.1422
 ΘΑΛΑΣΣΑ (θάλαττα 1366. 169A3)· (ὄρια) εἰς ἠ-αν, ἄχρι εἰς ἠ-αν 3B6. Δ6 ἄγειν μνησῆνα -- μήτε κατὰ γὰν μήτε κατὰ ἠ-αν 420.169A3; (ἄσυλιαν, ἄσφαλείαν) καὶ κατὰ γὴν καὶ κατὰ ἠ-αν 66.446.1366. (*siue* κατὰ γὰν) 13735
 ΘΕΛΩ· ἐπιτιμῶν ὡς κα ἠ-ει 957; ὑπό-δικον εἶμεν -- τῶι ἀδικηθέντι καὶ ἄλλοι τῶι ἠ-οντι 17921
 ΘΕΟΚΟΛΕΩ· θεῦ(θεο)-εούσας τὰς δειῖνος (*Phistyi*) 959.987.1033; αἱ δειῖνες θεῦ-ἡσασαι Ἀρτέμιτι (*Callii*) 1552
 ΘΕΟΣ· *in capite titulum*: θεοί 1721. θεός, τύχα 1381.179 (ἅ) Μάθηρ (τῶν) θεῶν 9618.1053 τοῖς θεοῖς ἀνέθηκε(-αν) 524.726, *cf.* 752; εὔνοια ἅ εἰς τοὺς θεοὺς 17914; ἅ ποτὶ τοὺς θεοὺς εὔσεβεια 1797.12.194a. b; τὰ κατὰ τὰς θεῖας συν[τε]-λεσεν τοῖς θε[οῖς] 18717; ὀμνύω -- θεοὺς πάντας καὶ πάσας 1708
 ΘΕΩΡΟΔΟΚΟΣ· θεα-ος ἀπρῆθ ὁ δειῖνα 1865; ἅ τῶν θεω-ων καταστάσις 17927; τοῖς θεωροῖς καταστάσαι τὰς πόλεις ἐκάστας θεω-οῦς τῶν ἰδίων πολιτᾶν 17924
 ΘΕΩΡΟΣ· ἀποστέλλειν ἠ-οὺς ἐν Πέρ-γαμον 17922; ἐξαπεσταλκῶς ἐ οῦς 1793; διδομέν [ἐκέχει]ρον καὶ ἱεῖνια (τοῖς ἠ-οῖς) 17925; τοῖς τὰ Ὀλύμπια ἐπαγγελῶντο ἠ-οῖς 17926, *cf.* 23; ἐπαίνεσαι δὲ καὶ τοὺς ἠ-οὺς τοὺς δειῖνας 17929; τοῖς ἠ-οῖς καταστάσαι τὰς πόλεις θεωροδοκοῦς 17923
 ΘΡΕΠΤΟΣ· τὴν ἰδίαν ἠ-ἦν 82c1, *cf.* 1093
 ΘΥΓΑΤΗΡ· Καλλιστῶ Ἀρισταίχμου ἠ-ἔρα ἄλειος 94
 ΘΥΣΙΑ· ἐπεὶ κα ἅ θ. καθήκη τᾶι Ἀθῶναι 17922; (ἐλᾶμβανον οἱ Πηρεῖς κατ' ἐνιαυτῶν) εἰς τὰν ἠ-αν τῶν σωτηρίων στατήρας πέντε 18826; τὰ κατὰ τὰς ἠ-ας συν[τε]λεσεν τοῖς θε[οῖς] 18716, *cf.* 1796
 ΙΑΡ· *cf.* ἱερ-
 ΙΔΙΟΣ· τὰν ἱ-αν γυναῖκα 1411; τὴν ἠ-αν δοῦλην 92c6; τὴν ἱ-αν θρεπτήν 82c1 (τὸν ἰδιο[ν] θρεπτόν) 1093; ἐν τοῖς ἱ-οῖς οἰκοπέδοις 24; καταστάσαι τὰς πόλεις -- τῶν ἱ-ων πολιτᾶν 17924; τὰν ἱ-αν προαίρεσιν 1878
 ΚΟΙΝΑΙ· τε -- [καὶ κατ' ἰδίαν 1877
 ΙΔΙΩΤΙΚΟΣ· τοὺς ποτὶ τὰ ἱ-ἅ καταδικῶς γενόμενος 1717; ἐκ τῶν ἰδιωτικῶν (*sc.* ἱερῶν)? 14
 ΙῆΡΕΑ· τὰς δειῖνος ἱ-ας οὔσας 1108
 ΙΕΡΟΜΝΑΜΟΝΙΚΟΣ· γὰφον ἱ-ἄν ἐν τοῦ Ἄμφικτύονας 426, *cf.* 195b
 ΙΕΡΟΜΝΑΜΩΝ· ὁ ἀποσταλεῖς παρ' ἡμῶν ἱ. 18715; κατὰδικιοι γενέθηνται ἐν τοῖς ἱ-ἰνοῖς 1712

ΙΕΡΟΝ· 1) ΤΗΣ ἈΘΗΝΑΣ (Coroneae) 170 6; ΤΑΣ ἈΘΑΝΑΣ ΤΑΣ ΝΙΚΑΦΟΡΟΥ (Pergami) 179 27; ΤΟΥ Ἀπέλλωνος (Delphis) 173 15. (ΤΟ ΚΟΙΝὸΝ ΤῶΝ ἙΛΛΗΝῶΝ) 194 a. b. (Thermi) 3 B 9; ΤΑΣ Ἀρτέμιδος Λαφρίας (Calydone) 186 6; ΤΟΥ Ποσειδῶνος (Onchesti) 170 4; ΤΟΥ ...? ... (inter Meliteam et Xynias) 177 10 2) (ἈΝΑΓΡΑΨΑΙ) ἘΝ ΤῶΙ ἰ-ὸΙ 3 B 9. 173 15. ἘΝ Τῶ ἰ-ὸΝ -- ἅ ΟΙ ΚΤΙΣΤΑΙ ΤΑΣ ΠΟΛΙΟΣ (Calydoniorum) 186 6; ΤΟΥ ἰ-ὸΥ Ἄ ἈΣΥΛΙΑ 179 27; ΣΤΗΛΑΣ ΣΤΗΣΑΙ ἘΝ ΤῶΙ ἰ-ὸΙ 170 4. 6
 ΙΕΡΟΣ· (crater) Ἀρτάμιδος ἱαρός 150; ῥΥΝ᾽ ἱαρᾶν (?) 93 add.; ὃ ΔΕ ΠΙΝΑΞ ἱαρὸς ἔστω τᾶς Ἀρτέμιδος 138 15; ΤᾶΝ ΠΟΛΙΝ Αὔτων καὶ τᾶν Χώραν ἱαρᾶν (ιερᾶν) καὶ ἄσυλον (τοῦ Διονύσου) εἶμεν 416. 192 5; εἰ τινὲς κα ἱερῶν χρημάτων καταδικοί γένονται 171 5
 ΙΕΡΟΥ ἄλαξ· (ἐπι) ἱε(ἰ)ᾶ-κων (ἐνφιστοῦ) τῶν δεινῶν (duorum) 95 s. 98 7. 100 2. 106 5. (trium) 111 1
 ΠΙΚΑΤΙ· ΜΙΑ ἔπι F. 152 c; ὄψε καί F. 152 d
 ἸΠΠᾶρχας· 188 35
 ἸΠΠΑΡΧΕΩ, ἸΠΠΑΡΧΟΣ· Acarnanum; ἰ-ἔοντος τοῦ δεινός 3 A 24 Aetolorum; ἰ-ἔοντος (-όντος) τοῦ δεινός (cum praetore) 3 A 17. 47 al. (cum bularchis) 7 6. 8 12. 31 7 5; τὸν ἰ-ὄντα (τὸν ἰ-ὸν) τὸν δεινά (statua) 55 1. 52 2. 57 2. 58 1. 63 1
 ἸΠΠΕΥΣ· ΣΙΤΑΡΧΙΑ ἔστω τῶ(ι) ἰππεῖ[ς] τᾶ-τῆρ Κορινθίος τᾶς ἡμέρας ἐκᾶστας 3 A 39; ΒΟΑΘΟΕῖΝ -- ἰππεῦσι (ἰππεόις) δὲ ἑκατόν 3 A 28. 30
 ἸΠΠΙΚΟΣ· ὁ γυμνικός καὶ ἰ. ἄγων 179 9. 194 a. b
 ἸΠΠΟΣ· ΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙ -- εἰκόνι χρυσέαι, τὸν μὲν βασιλέα ἐφ' ἵππου 179 18; ΒΟΑΔΡΟΜΕΟΝΤΑ ΣΥΝ ἵπποι p 51 1
 ἸΣΟΛΥΜΠΙΟΣ· (Ἀποδέχεσθαι) τὸν γυμνικὸν καὶ ἵππικὸν ἄγωνα (τῶν Νικαφορίων) ἰ-ὸν 179 9
 ἸΣΟΜΟΙΡΟΣ· ΠΟΛΙΤΙΝ καὶ Αἰτωλῶν πάντων ἰ-ὸν ὅσων καὶ οἱ λοιποὶ Αἰτωλοὶ 97
 ἸΣΟΝΕΜΕΟΣ· (Ἀποδέχεσθαι) τὸν γυμνικὸν καὶ ἵππικὸν ἄγωνα (τῶν Σωτηρίων) ἰ-ὸν 194 a. b
 ἸΣΟΠΟΛΙΤΕΙΑ· ἰ-ἄν -- καὶ γῆς καὶ οἰκίας ἐγκτησὶν 122; ΠΡΟΣΕΝΙΑΝ, ἰ-ἄν 11 4; ΠΡΟΣ., ἰ-ἄν, alia iura 64. 84. 11 19. 34. 41 al.; [ἄσ]υλίαν, ἰσοπολιτείαν] 193 4
 ἸΣΟΠΥΘΙΟΣ· (Ἀποδέχεσθαι) τὸν μουσικὸν ἄγωνα (τῶν Νικαφορίων, τῶν Σωτηρίων) ἰ-ὸν 179 9. 15. 194 a. b
 ἸΣΟΣ· εἶμεν αὐτοὺς Αἰτωλοὺς ἰσους καὶ ὁμοίους 433. 10 6. 13; ΠΟΛΙΤΑΝ εἶμεν -- ἴσοι καὶ ὅμοιοι 3 A 13; ΠΟΛΙΤΕΙΑΝ ἘΝ Αἰτωλῶν ἰσαν καὶ ὁμοίαν 73. 10 4. 11. 123 7. (καθὼς καὶ τοῖς ἄλλοις Αἰτωλοῖς) 25 5 2
 ἸΣΟΤΕΛΗΣ· ἰ. καὶ ἔντεμος (libertina) 82 c 4
 ἸΣΤΗΜΙ· ΣΤΗΛΑΣ Δὲ ΣΤΗΣΑΙ 170 2

ΚΑ· εἴ κα cum con. 2 31. 3 A 8. 27. 42 1 al.; ἐπεὶ κα cum con. 179 22. 192 17; ἔστε κα -- ἀποστειλῶντι 3 A 37; ἔως κα ΖΗ 137 9; ΚΑΘΩΣ ΚΑ cum con. 3 A 11. 179 18. cum opt. 172 8; ὅς κα cum con. 3 A 28. 31. 4 23. 137 16. 169 A 8. 189 10; ὅσα κα ἂ πόλις ὀφείλη 188 19; ὅς κα θέλει 95 7
 ΚΑΘ᾽ ἄπερ· γῆς καὶ οἰκίας ἐγκτησὶν κ. καὶ τοῖς ἄλλοις Αἰτωλοῖς 122; κ. ὁ βασιλεὺς Εὔ. ἄναδεικνύει τὸ τέμενος -- ἄσυλον, καθὼς κα ὄριση, συναποδεδέσθαι τοὺς Αἰτωλοὺς 179 17
 ΚΑΘΗΚΩ· ἐπεὶ κα ἂ οὐσία κ-ηὶ τῶι Ἀθάναι 179 22
 ΚΑΘΙΣΤΗΜΙ· ΒΕΒΑΙΩΤΗΡΑ(-εσ) ΚΑΤΕΣΤΑΞΕ (-αν) (ΚΑΤὰ τὸν νόμον) τὸν δεινά (τοὺς δεινάς) 96 20. 99 8. 95 4. 97 10. 98 4 al.; τοῖς θεωροῖς καταστασάι τὰς πόλεις ἐκᾶστας θεωροδόκους τῶν ἰδίων πολιτῶν 179 24; τοὺς κατασταθέντας νομογράφους 192 17
 ΚΑΘΟΤΙ· κ. οἱ πρεσβευταὶ ἐπαγγέλλοντι 416; κ. ἂν παρακάωσι 170 12
 ΚΑΘΩΣ· κ. καὶ τὸ πρότερον 188 15. 28; (ὑπάρχειν, εἶμεν iura) κ. καὶ τοῖς ἐκγόνοις (τοῖς ἄλλοις Αἰτωλοῖς) 216. 25 5 2, cf. 175 3; ὑποτελεῖς εἶμεν, κ. καὶ οἱ λοιποὶ σύνοικοι 174 7 κ. καὶ οἱ πρεσβευταὶ ἄξιουν 192 9; κ. ἄπεματυρεῖτο αὐτοῖς 187 3; κ. γέγραπται 137 14; κ. καὶ τοῖς προγόνοις αὐτῶν ἦν δεδομένα (sc. ἂ προσενία) 71 12; κ. -- ὁ νόμος τῶν Αἰτωλῶν κελεύει 192 15; κ. π[α]ρακαλώντι] 176 3; cf. 210. 80 κ. κα· ὄριση 179 18; οἱ σύνοικοι καὶ ὁ ἀρχιτέκτων συντασοῖεν 172 8; ΤΕΡΜΑΞΩΝΤΙ 3 A 11
 ΚΑΙ· ΚΑΓΑΘΑ 170 13 ΚΑΙ -- ΚΑΙ -- 65. 6. 7. 8 6. 8. 10 18 al. ὁ αὐτὸς καὶ 188 29 Αἰτωλῶν τὸ κοινὸν τὴν δεινά ἐπόησεν πολῖτιν καὶ Αἰτωλῶν 9 6
 ΚΑΙΝΟΣ· ΣΤΕΦΑΝΟΥΤΩ -- Ὀλυμπικόις στεφάνοις καὶ ταινίαις κ-οῖς ἑκατέρωι 137 13
 ΚΑΙΡΟΣ· ἔμ παντὶ κ-ὼι 179 2
 ΚΑΚΟΣ· (εἴ τις) προσηνεὶ ἐπὶ κ-ὼι 138 9
 ΚΑΛΕΩ· ΤᾶΜ ΠΑΓᾶΝ Σκυρανίδα κ-οὐμέναν 177 17
 ΚΑΛΟΣ· ΤᾶΜ ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ ἘΝ ΤᾶΝ ΚΑΛΙΣΤΑΝ ΔΙΑΘΕCΙΝ ἈΓΝΗΚΩΣ 179 5 ΤΑ ΚΑΤὰ τὸν ἄγωνα τῶν Πυθίων -- κ[α]λῶς διώικησεν] 187 18; τᾶι ἐνδαμῖαι κε[χρη]μένους ἐστὶ κα[λ]ῶς καὶ εὐσχημόνως 187 16
 ΚΑΡΥΞ· (ἐλάμβανον οἱ Πηρεῖς κατ' ἐνιαυτὸν) κ-κι στατήρας δέκα 188 25
 ΚΑΤΑ· ante τ etiam κατ (10 26. 32. 11 47. 12 11) et κά (17 130)
 I cum gen.: (ὄρια εἶμεν) ἀπὸ τῶν Ἐϋρυνίων κ. τῶν ἄκρων, ὡς ὕδωρ ῥεῖ ἐν τῶν Εὐρωπίων 188 7, cf. 9 ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ κ. τῶν ἄρόντων Ζαμίαν 189 9, cf. 169 A 7
 II cum acc.: I) ΜΗΤΕ (καὶ) κ. γᾶν ΜΗΤΕ (καὶ) κ. θάλασσαν 4 20. 6 6.

44 6 al. 2) ΚΑΤ' ἄρχας 2 6; ΚΑΤ' ἐνιαυτὸν 188 24. ΚΑΘ' ἕκαστον ἔ. 137 10. 15; κ. ΤΕΤΡΑΜΗΝΟΝ 188 30 3) (ἐμερόντων) κ. τὸν βουλευτᾶν 188 21; κ. ΔΥΝΑΜΙΝ (?) 193 8; (ΔΙΑΛΕΓΕCΘΑΙ) κ. τὰς δοθεῖσας ἐντολάς 173 9; κ. γᾶς ΜΕΡΙCΙΜΟΝ 2 34; (CΥΝΑΠΟΤΙΝΟΝΤΩ) κ. τὸ ἐπιβάλλον μέρος τοῦ βουλευτᾶ 188 19; κ. τὸν νόμον 4 4. 10 26. 32 al. (τῶν Αἰτωλῶν) 11 47. κ. τοὺς (Αἰτωλῶν) νόμους 2 29. 171 6. 82 6 3; (CΥΜΜΑΧΗCΩ) κ. τοὺς ὄρκους καὶ τὰς συναθήκας 170 9 4) (ΜΙCΘΟΥΝΤΩ) ΚΑΤ' ἄνταλον 188 15; (ἈΓΩΓΙΜΟΣ) κ. αὐτοπραξίαν 137 19; κ. τὰ αὐτὰ (ταῦτά) 186 8. 136 8. 170 add. b 12; [κατ' ἰ]δίαν 187 7; κ. ΜΗΔΕΝΑ ΤΡΟΠΟΝ 92 6. c 5) ΤΑ Κ. ΤὸΝ ἈΓΩΝΑ (τὰς οὐσίας) 187 17. 18 6) (Ἀποτεσάτω) κατ' ἕκαστον ἄδικησαν 138 10
 ΚΑΤΑΓΩ· εἰ δὲ τις κ-οι 169 B 5, cf. 190 4; κ-εἰν ἐν Αἰτωλίαν 190 3; (ἄναπράσσειν) τὰ ἐν Αἰτωλίαν κ-όμενα (τὰ καταχθέντα) 169 A 6. 190 4
 ΚΑΤΑΔΙΚΑ· ἔκπράσσαντας τὰς κ-ας καὶ ἀποδιόοντας τοῖς ἀδικουμένοις 4 24
 ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΩ· τῶν φανεῶν τοὺς συναέδρους κ-οντας (καὶ ἀναπράσσαντας) Ζαμίαν (κατὰ τὸν ἄρόντων) 4 22. 169 B 6. 189 9; τοὺς CΥΝΕΔΡΟΥC Κ-ΟΝΤΑΣ τοῖς Κεῖοις κατὰ τὸν ἄρόντων κ-οῦτος Ζαμίαν 169 A 7; ΔΙΚΑΣ ΚΑΤΑΔΕΔΙΚΑC[ΜΕΝΑΣ] 176 9
 ΚΑΤΑΔΙΚΟΣ· εἰ τινὲς κ-οι γεγένηνται ἐν τοῖς ἱερουμαμόνοις τῶν ἔσθωθεν ἐγκλημάτων ἢ εἰ τινὲς κα ὕστερον κ-οι γίνονται 171 1. 3; τοὺς ποτὶ τὰ ἰδιωτικᾶ κ-οὐς γ[ε]νομένουC 171 7; εἰ τινὲς κα ἱερῶν χρημάτων κ-οι γένονται ἢ γερόνατι κατὰ τοὺς νόμους 171 5
 ΚΑΤΑΛΕΪΨΩ· (εἴ κα Cωτία) ΚΑΤΑΛΪΠῆ ἔξ αὐτοσάυτὰς γενεάς, τὰ καταλειφθέντα ὑπάρχοντα ὑπὸ Cωτίας τὰς γενεὰς ἔστω 96 6
 ΚΑΤΑΜΟΝΟΣ· Τὰ ΥΑΦΙCΜΑΤΑ τὰ πρότερον γεγονότα -- κ-α εἶμεν 192 8
 ΚΑΤΑCΤΑCΙC· ἂ τῶν θεωροδ[ό]κων κατὰ-ct]acis 179 28
 ΚΑΤΑΧΩΡΙΖΩ· ὅπως δὲ καὶ εἰς τοὺς νόμους κ-ισθῆναι ἂ ἀνιέρωσις καὶ ἂ ἄσυλία, τοὺς κατασταθέντας νομογράφους κ-ἱεαί, ἐπεὶ κα αἱ νομογραφαὶ γίνονται, ἐν τοὺς νόμους 192 16. 17; ὅπως δὲ καὶ ἐν τοὺς νόμους κ-ισθῆναι ἢ τε ἀποδοχᾶ τῶν ἄγωνων καὶ τοῦ ἱεροῦ ἂ ἄσυλία καὶ ἂ τῶν θεωροδόκων κατὰ-ctacis καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἐν τῶι ΥΑΦΙCΜΑΤΙ ΚΑΤΑΚΕΧΩΡΙCΜΕΝΑ, ἐπιμέλειαν ποιήσασθαι τὸν στρατηγὸν καὶ τοὺς ἄλλους ἄρχοντας 179 27; τὰ ἐν τ[οῖς] νόμοις περὶ τε τῶν Πυθίων κ[αὶ] Ὀλυμπίων ΚΑΤΑΚΕΧΩΡΙCΜΕΝΑ 179 17; τοὺς νομογράφους τὰς πόλ[ι]οc κ-ἱεαί] τὸδε τὸ ΥΑΦΙCΜΑ ἐν τοὺς νόμους 186 4, cf. 4 40 Τὰ ἐν τῶι ΥΑΦΙCΜΑΤΙ ΚΑΤΑΚΕΧΩΡΙCΜΕΝΑ 179 28

ΚΑΤΟΙΚΕΩ· α) ΚΑΤΩΙΚΗΣΑΝ 21 β) *inquilini*: ὅς ἐστι μὲν ὈΛΕΙΟΣ, κ-εῖ δὲ ἐν Ἀμοίσει 1787; Αἴτωλων καὶ (ΜΗΔΕ) Τῶν ἐν Αἴτωλῶν κ-εόντων 17919. 19212. 418. 1353. 19210; τοὺς Τηῖους ΜΗΔΕ τοὺς ἐν Τεῖω κ-εόντας 19210
 ΚΕΪΜΑΙ· ἂ ὦΝΑ (ΤΑΣ ὦΝΑΣ ἈΝΤΙΓΡΑΦΑ) ΚΕΪ(Ν)ΤΑΙ ΠΑΡΑ ΤὸΝ (ΤΟΥΣ) ΔΕΪΝΑ(Σ) 10311. 9912; [ΤΑΣ ὦΝΑΣ Τὸ ἈΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ΚΕΪΜΕΝΟΝ ΠΑΡΑ ΤὸΝ ΔΕΪΝΑ 986 ΚΕΛΕΥΩ· ΚΑΘὼς ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΔΙΩΝΥΣΙΑΚΟΙΣ ΤΕΧΝΗΤΑΙΣ Ὁ ΝΌΜΟΣ ΤῶΝ Αἴτωλῶν κ-εῖ 19216; ΚΕΛΕΥΟΝΤ -- 234
 ΚΟΙΝΑΪ· ἈΝΑΓΡΑΥΑΝΤΩ -- κ. ἑκάτεροι 3Α15; -- τ. κ. Δ[ὲ]ΝΙ[?] 1935; ΚΟΙΝΑΪ ΤΕ -- ΚΑΙ ΚΑΤ' ἸΔΙΑΝ -- 1876
 ΚΟΙΝΟΝ· 1) τὸ κ. τῶν Αἴτωλῶν 413. 61. 71. 81 *al.*; τὸ κ. Αἴτωλῶν 1030. 121. 10. 14. 26. 45. 135 *al.*; Αἴτωλῶν τὸ κ. 92. 561. 581. 1361; τὸ κ. (*Aetolorum*) 1701. 1738; τὸ κ. τῶν Αἴτωλῶν καὶ ὁ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ Χ. 194α. β 2) τὸ κ. τὸν ΔΕΪΝΑ ἈΝΕΘΙΚΕ 521. 633, *cf.* 551. 1801; τὸ κ. ἔΔΩΚΕ(Ν) *inra* 61. 71. 81. 109 *al.*; ΠΡΟΣΕΝΙΑΝ ΔΕΔΟΣΘΑΙ ΠΑΡΑ ΤΟΥ Κ-ΟΥ 354; ΤΑΝ ἘΠΙΣΤΟΛΑΝ ΤΑΝ ΠΟΤΙ τὸ κ. 1786; (ΕΥΝΟΙΑ) ΠΟΤΙ τὸ κ. 413; ΕΥΝΟΥΣ ΤΩΙ Κ-ΩΙ 1738; τὸ κ. ΤΗΝ ΔΕΪΝΑ ἘΠΌΧΕΝ ΠΟΛΙΤΗΝ 92; (ΠΡΟΑΪΡΕΙΣ) ΠΟΤΙ τὸ κ. 18710; οἱ ΠΡΟΣΕΝΟΙ ΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ ΤΟΥ Κ-ΟΥ 71114
 ΚΟΙΝΟΣ· τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερὸν τὸ κ. τῶν Ἑλλήνων 194α. β; (ΣΤΗΣΑΙ ΣΤΗΝΗΝ) Κ-ΗΝ ἐν Δελοῖς 1706 ΤΑ Κ-Α (Τῶν Αἴτωλῶν) ΒΛΑΨΤΟΝΤΕΣ 423. 1907. [195α]; ἐπιμελεσῶ ἂ πόλις τῶν Μ. τῶν κ-ὸν ἐν Πηρέοις 18828
 ΚΟΡΙΔΙΟΝ· κ. -- τὸ γένος ἐνδογενές 13743
 ΚΟΥΪΛΑ(?)· 115Δ
 ΚΡΪΜΑ· κ. ΓΑΪΚΟΝ 3Β2; ἈΝΑΓΡΑΥΑΤΩ τὸ κ. Πόλις τῶν Δεῖνων 3Β7
 ΚΡΙΝΩ· 1) ΤΑΔΕ ἔΚΡΙΝΑΝ Οἱ ΓΑΟΔΙΚΑΙ 3Β3; (ΤΟΙΣ ΔΕΪΝΟΙΣ) ἔΚΡΙΝΑΝ Οἱ ΔΙΚΑΣΤΑΪ *cum acc. c. inf.* 1775. 18812) [ἐκρί]νομος ὕμιν ΓΡΑΥΑΙ 18720; ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΥ. ΚΕΚΡΙΚΕ ΣΥΝΤΕΛΕΪΝ ἈΓΩΝΑΣ ΚΑΙ ΘΥΣΙΑΣ 1795
 ΚΡΥΪΠΤΩ· ΔΥΣΜΕΝῶΝ ΚΡΥΦΘΕΪΣ ἄφατος λόχος *p* 513
 ΚΤΕΪΝΩ· ΚΤΕΪΝΕΝ *p* 512
 ΚΤΙΣΤΗΣ· ἈΝΑΓΡΑΥΑΝΤΩ -- ἐν τὸ ἱερὸν τὰς Α., ἂ οἱ κ-αὶ τὰς πόλιος (*Calydoniorum*) 1867
 ΚΥΡΙΕΙΑ· ΤΑΝ ΑΥΤΑΝ Κ-ΑΝ ὕΠΑΡΧΕΙΝ 211, *cf.* 16
 ΚΥΡΙΟΣ· 1) ΑΥΤΑ ἂ ὦΝΑ Κ-Α ἔΣΤΩ 1376. 73; ΤΟΥΤΟ Κ-ΟΝ ἔΣΤΩ 3Α9 2) κ. ἔΣΤΩ Ν. ἐπιτιμῶν, ὡς κα θέλει 957; ΚΥΡΙΑΣ εἶμεν τὰς πόλεις -- 1717; (Τὸν ΣΤΡΑΤΑΓΟΝ) Κ-ΟΝ εἶμεν Ἀνάγοντα ἐν τοὺς συνέδροις 1906. ἈΝΑΠΡΑΞΟΝΤΑ 169Δβ; (ΤΟΥΣ ΣΥΝΕΔΡΟΥΣ) ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ Κ-ΟΥΣ εἶμεν 169Δ8. 18911. ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ἈΝΑΠΡΑΞΟΝ-

ΤΑΣ 169Β7. ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ -- ΚΑΙ ἔΚΠΡΑΞΟΝΤΑΣ -- ΚΑΙ ἈΠΟΔΙΔΟΝΤΑΣ -- 425
 ΚΥΩΝ· ΔΟΡὸ ὄΥΝ' ἸΛΙΑΡΑΝ ἕΞΕ (?) 93 *add.*
 ΚΩΛ -- τὸ ΔΕ ΓΕΝΟΜΕΝΟΝ ἈΝΑΛΩΜΑ ΔΟΜΕΝ ΤὸΝ ΤΑΜΙΑΝ ΤΑΣ ΚΩΛ -- 17933
 ΛΑΜΒΑΝΩ· ἈΝΑΒΟΛΑΝ ΛΑΒΟΝΤΕΣ ἔΤΗ ΤΡΙΑ 18823; ὅσα ΔΕ ΚΑΙ ΠΡΟΤΕΡΟΝ ἔΛΑΜΒΑΝΟΝ (*Perenses*) ΠΑΡ ΤΑΣ Πόλιος (*Melitaensium*) ΚΑΤ' ἐνιαυτὸν τοῖς τε Ἀρχόντοις ΚΤΛ. ΚΑΙ εἰς τὸ ἔλαιον ΚΤΛ., ΚΑΙ ΝΥΝ ΛΑΝΒΑΝΟΝΤΙ 18823. 27
 ΛΕΓΩ· εἰ ΔΕ ΤΙΣ ἐπιθιγγάνοι -- εἴτε ΧΗΡὶ εἴτε Λόγοι λέγων 1388
 ΛΕΙΤΟΥΡΓ -- 229
 ΛΕΙΝΟΝ· ἐν Στάλαις Λ-ΑΙΣ ΔΥΟ 17932
 ΛΌΓΟС· Λόγοι λέγων 1388
 ΛΟΙΠΟΣ· 1) *adi.*: οἱ Λ-οἱ Αἴτωλοι 97; ἂ Λ-ἂ οἰκονομία 19215; οἱ Λ-οἱ ΠΡΟΣΕΝΟΙ 810; οἱ Λ-οἱ ΣΥΝΟΙΚΟΙ 1747; ΤΑ Λ-ἂ ΤΙΜΙΑ 288. 3420. 7113 2) *subst.*: ΤΑ Λ-ἂ ΠΑΝΤΑ 17916 3) *pro adv.*: ΤΑ Λ-ἂ ἐπιμελεσῶ ἂ πόλις τῶν Κοινῶν ΚΑΘὼς ΚΑΙ τὸ ΠΡΟΤΕΡΟΝ 18827
 ΛΌΧΟС· ΔΥΣΜΕΝῶΝ ΚΡΥΦΘΕΪΣ ἄφατος Λ. *p* 513
 Μ (= ΜΝΑ)· ἈΡΓΥΡΙΟΥ Μ -- 12. ΜΜΜ 954. 1005. 1016. 1026 (*sine* Ἀργ., *cf.* *etiam* 1094). 1055. 1067. 1376. 44. ΜΜΜ 984. 997. ΜΜΜΜΔ 1037. [M] 9710. 1087. 13790. ΜΜ 965 (*cf.* ΜΝΑ)
 ΜΑΡΤΥС· Μ-ΡΕС (*arbitrii*) οἱ ΔΕΪΝΕС 17717. 18832; Μ-ΡΟΙ (*manumissionis*) οἱ ΔΕΪΝΕС 9510. 9612. 22. 9712 *al.*
 ΜΑΤΗΡ· ἂ Μ. ΑΥΤῶΝ 218. 17912; ΠΑΤΕΡΑ ΜΗΤΕ Μ-ΕΡΑ 227; ἢ ΔΕΪΝΑ ΤὸΜ ΠΑΤΕΡΑ ΚΑΙ ΤΑΜ Μ-ΕΡΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ἈΔΕΛΦΟΥС Ἀπόλλωνι 182α ΤΑΝ ΣΥΓΓΕΝΕΙΑΝ, ὅσοι ἀπὸ τὰς Μ-ΕΡΟС τὰς Θερεΐω 1385; ΣΥΝΕΥΔΟΚΕΟΥСΑС τὰς Μ-ΕΡΟС Κλεαρχίος 963; *cf.* *etiam ind. III*
 ΜΕΓАС· ΠΟΛΛΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΑΣ ἈΠΟΔΕΪΞΕΙС 1792; ΠΟΛΛῶΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛῶΝ ΕΥΑΜΕΡΗΜΑΤῶΝ 1794; ΤΑΣ ΠΑΣΤΑΔΟС τὰς ΜΕΓΑΛΑΣ 1726
 ΜΕΝ· ἐπ' Ἀκτίωι ΜΕΝ 3Α14
 ΜΕΡΙСМОС· ΚΑΤὰ ΓΑС Μ-ὸΝ 234
 ΜΕРОС· (τὰς Βοαβοΐας) τὸ ΤΡΙΤΟМ Μ. 3Α33; τὸ τὰς οἰκίας М. 220, *cf.* 25; Γὰ ΔΑΝΕΙΑ ΣΥΝΑΠΟΤΙΝΟΝΤΩ -- ΚΑΤὰ τὸ ἐπιβάλλον Μ. τοῦ Βουλεύτᾳ 18819
 ΜΕΤА· 1) *cum gen.*: οἱ Λοκροὶ οἱ μεθ' ὈΠΟΥΝΤΙῶΝ 722; Φωκεῖς οἱ μετ' Αἴτωλῶν 17010 ΠΟΛΙΤΕΥΟΝΤῶΝ ΠΗΡΕῶΝ Μ. Μελιταίων 18815; ΣΥΝΤΕΛΕΪΝ ἈΓΩΝΑΣ ΚΑΙ ΘΥСΙΑС Μ. ΤῶΝ ἈΔΕΛΦῶΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΑΜΟΥ ΤῶΝ Π. 1796, *cf.* 18717
 II *cum acc.*: ΣΤΕΦΑΝΟΥΤΩ ΤΑΝ ΕΙΚΟΝΑ ΜΕΘ' ἔΤΗ ΔΕΚΑ, ἕωс κα ΖΗΙ, ΚΑΘ' ἕΚΑΣΤΟΝ ἐνιαυτὸν 1379
 ΜΕΤΑΠΕΜΠΩ· οἱ Μ-ΥΑΜΕΝΟΙ ΤΑΜ ΒΟΑΒΟΙΑΝ 3Α37
 ΜΕΤΕΧΩ· ΠΟΛΙΤΕΙΑΝ ἐν Αἴτωλῶν ἴσαν ΚΑΙ ὁμοίαν ΜΕΤΕΧΟΝΤΟΙС ΠΑΝΤῶΝ, ὦΝ

ΚΑΙ οἱ ἄλλοι (ΜΕΤΕΧΟΝΤΙ) Αἴτωλοι 74. 105. 12, *cf.* 1237
 ΜΗ· ΜΗ ΠΙΤΡΕΪΕΙΝ 17610 ΜΗ ΔΟΝΤῶΝ ΤῶΝ ΠΟΛΙΤΑΝ 1746 εἰ ΔΕ ΜΗ (*ellips.*) 3Α9
 ΜΗΔΑΜΟΘΕΝ· (ΜΗΘΕΝΑ ἕΞΕΙΝ) Μ. ὈΡΜΩΜΕΝΟΝ *sim.* 419 (Μ-ΘΕΜ). 169Α3 (ΜΗΘ.). 1894. 19210
 ΜΗΔΕ· ΜΗΘΕΙС -- М. 418 *al.*; [ΜΗ ἈΓΕ-СΘΑΙ] Μ. ΨΦ' ἐνὸс Αἴτωλῶν Μ. ΤῶΝ ΚΤΛ. 1352
 ΜΗΔΕΙС· *cf.* ΜΗΘΕΙС
 ΜΗΔΟΜΑΙ· ἄΞΙΑ ΠΑΤΡΑΣ, ἄΞΙΑ Δ' ΟἶνειδάΝ ΜΗСΑΜΕΝΟΝ ΠΡΟΓΟΝῶΝ *p* 514
 ΜΗΔΟΠΘΕΝ· ΜΗ εἶμεν Ἀδωγίμοус ἐκ τῶν πολλῶν τοῦτοῦс М. 1714
 ΜΗΘΕΙС· М. 1510. 17614; ΜΗΘΕΝΙ ΜΗ-ΔΕΝ ΠΡΟСΗΚΟΥСΑΝ (ΚΑΤὰ ΜΗΔΕΝΑ ΤΡό-ΠΟΝ) 82с2. 3. 92с7, *cf.* б; М-ΕΝΑ 419. 17919 М-ΕΝΑ (М-ΕΝΙ) Αἴτωλῶν ΜΗΔΕ ΤῶΝ ἐν Αἴτωλῶν ΠΟΛΙΤΕΥΟΝΤῶΝ (ΚΑΤΟΙΚΕΟΝΤῶΝ) 169Α2. Β3. 1892. 1929. 417; М-ΕΝΑ ΤῶΝ ἐν Δελοῖсοἱс ΣΥΝΟΙΚῶΝ 1742 ΜΗΤΕ ΠΟΤ' Ἀμφικτυονικὸν ΜΗΤΕ ΠΟΤ' ἄλλο ἔΓΚΛΗΜΑ Μ-ΕΝ 169Δ4. Β4. 1896; [ἀπὸ ΜΗΔΕ-ΜΙΑС ΠΡΟΦῶΙСοἱс 1902; ΚΑΤὰ ΜΗΔΕΝΑ ΤρόΠΟΝ 92б. с7
 ΜΗΝ· ΜΗΝὸс *ante nomen mensis* 362. 6. 951. 961. 17 *al.*; ἕωс τὰс Πέμπτас ἐπὶ ΔΕΚΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝὸс 13712
 ΜΗΤΕ· М. -- М. -- 224. 27. 420 *al.*; ΜΗΘΕΙС -- М. 1510
 ΜΙСΘῶ· ΚΑΤ' ἈΝΤΑΛΟΝ Μ-ΟΥΝΤΩ (ΤΑΝ ΧΩΡΑΝ) 18815
 ΜΝΑ· ἈΡΓΥΡΙΟΥ(-ῶ) ΜΝΑΣ ΤΡΕΪС 18825. ΜΝΑΝ Πέντε 9620. Τριακόντα ΜΝΑΣ 13810 (*cf.* *etiam M*)
 ΜΝΗΜΑ· СФЕΤΕРАС ΜΝΗМ' ἈΡΕΤΗС *p* 1964
 ΜΝΑΜΟСΥΝΟС· Μ-ΟΝ -- ΜΟΡΦΑΣ СЕΘΕΝ ΕἶсΑΤΟ ΤόνΔε ΧΑΛΚΟΝ *p* 515
 ΜΟΡΦА· М-ἈС СЕΘΕΝ *p* 515
 ΜΟΥСΙΚΟС· ὁ Μ. ἈΓῶΝ 1799. 15. 194α. б
 ΜΑΟΠΟΪΟΝ· ΤΟΥ Ν-ΟΥ (*Dolphis*) ἐπιμε-λομένη 1727
 ΝΑΪΤΑ· [ΚΑΤ' Τ]ΑΝ Ν-ΑΝ 17711
 ΝΕΑΝΙΑС· (ἐλάμβανον) εἰс τὸ ἔλαιον τοῖс Ν-οἱс ΣΤΑΤΗРАС ΔΕΚΑ 18825
 ΝΕМОС· τὸ Ν. τὸ Αἴνναῖον 17714. 15; τὸ Ν. τὸ ΠΟΤΙ Τᾳ СТРОВОΪΑΙ 17712; τὸ Ν. τὸ ἄγον ἐν τῶν Ἀμπελων 1888
 ΝΕОС· Λέωνι Ἡ[ρ]ωῖ ΚΑΙ Νέωι Ἡ[ρ]ακλεΐ 1413, *cf.* 1423
 ΝΙΚΑΦΟРОС· *cf. ind. III*
 ΝΙΚΑΩ· ἐΔΙΚΑΞΑΝ ΤὸΝ ΔΕΪΝΑ Ν-ὠΝΤΑ ΤΑΝ ΔΙΚΑΝ 1388; εἶμεν τοῖс Ν-εόντοιс τῶν Αἴτωλῶν τὰс ΤΙΜΑС ΚΑΙ τὰ ΛΟΙΠᾶ ΠΑΝΤΑ 17916
 ΝΟΜΟΓΡΑΦΙΑ· ἐΠΕΙ κα Αἰ Ν-ΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ 19217
 ΝΟΜΟΓΡΑΦΟС· ΤΟΥС (ΚΑΤΑСТΑΘΕΝТАС) Ν-ΟΥС (τὰс Πόλιος *Calydoniorum*) ΚΑΤΑΧΩΡΪΑΙ (ΤΑΝ ἈΝΙΕΡῶСΙΝ ΚΑΙ ΤΑΝ ἈСΥΛΙΑΝ, τὸΔε τὸ γάΦΙСМА) ἐн τοὺс νόμοус 19217. 1864, *cf.* 17611
 ΝΌМОС· 1) *sing.*: ΚΑΘὼς ΚΑΙ τοῖс ΔΙΩΝΥСΙΑΚΟἱс ΤΕΧΝΗΤΑΙС ὁ Ν. ΤῶΝ Αἴτωλῶν

κελεύει 192 15 ΚΑΤΑ Τὸν Ν-ΟΝ·
a) Aetolorum: ΒΕΒΑΙΩΤΗΡ(-ΗΡΕΣ) *cf.*
s. v.; (ΔΙΔΟΝΑΙ) ΠΡΟΣΕΝΙΑΝ 44. 1026.
 257. 62. 295 *al.* ΠΟΛΙΤΕΙΑΝ 17130.
 307. 12. 31103. 110. 116. 189. 599,
cf. 17139. ΠΡΟΣΕΝΙΑΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΝ
 3114. 22. 716. 18711. [- ΚΑΙ ΓΑΣ
 ΕΓΚΤ]ΗΝΙΝ ΚΑΙ ΟΙΚΙΑΣ 1211; ὅσα ΚΑΙ
 ΤΟΙΣ ἄλλοις ΔΙΔΟΤΑΙ ΠΡΟΣΕΝΟΙΣ Κ. Τ. Ν.
 Τῶν Αἰτωλῶν 1032. 1147. 1612
 β) ΤΙΜΩΡΙΑΣ Ἀφείσθαι Κ. Τ. Ν. Τῶν Ἀμφι-
 κτυθῶν 1714
 2) *plur.*: ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ Ν-ΟΥΣ 229;
 (ἈΠΗΛΕΥΘΕΡΩΣΕΝ) ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ Αἰτωλῶν
 Ν-ΟΥΣ 8264; Εἰ ΤΙΝΕΣ ΚΑ ἸΕΡῶΝ ΧΡΗ-
 ΜΑΤῶΝ ΚΑΤΑΔΙΚΟΙ ΓΕΝΩΝΤΑΙ ἢ ΓΕΓΟΝΑΤΙ
 Κ. Τ. Ν. 1716; Εἰς (ἐν) ΤΟΥΣ Ν-ΟΥΣ
 ΚΑΤΑΧΩΡΙΖΕΙΝ *cf. s. v.*; Ν-ΟΙΣ ΧΡΗΣΘΩΝ
 Π. ΤΟΙΣ ΑΥΤΟΙΣ ΚΑΙ Μ. 18828
 ΝΟΥΜΗΝΙΑ· ἈΠὸ τῆς Ν-ΑΣ ἕως τῆς Πέμ-
 πτας ἐπὶ Δέκα τοῦ αὐτοῦ μηνός 137
 11
 Νῦν· ὅσα ΔΕ ΚΑΙ ΠΡΟΤΕΡΟΝ ἑλάμβανον --,
 ΚΑΙ Ν. ΛΑΝΒΑΝΟΝΤΩ 18827; ΤΟΥΣ ΣΥΝ-
 [ἔδρουσ νῦν] ΤΟΥΣ ἑνάρχους 19010
 ἜΞΝΙΟΝ· ΔΙΔΟΜΕΝ ἕκξειχρον ΚΑΙ Ξ-Α,
 ὅσα ΚΑΙ ΤΟΙΣ Τῶ Ὀλύμπια ἐπαγγελματόν-
 τοις θεωροῖς ΔΙΔΟΝΤΙ 17926
 ἜΥΛΟΝ· Ξ-ΟΙΣ ΧΡΗΣΘΑΙ 13
 δ· τοί 3Α15. 28. 31 Τἄλλα 54. 10.
 67 *al.* Νικιάδας ὁ Λέωνος 3416 *al.*;
 ὅτε Ἀριστόδαμος ΚΑΙ Νικίας οἱ Βίωνος
 9263 τὰ ἐκ τῆς πόλιος ἢ χώρας
 (ἄγειν) 19212; οἱ περὶ τὸν Δεῖνα
 75, *cf.* 1239; τὰ μὲν ποτ' ἄω -- τὰ
 ΔΕ ποσ' ἑσπέραν 3Α6 πρὸ τοῦ
 214. 956 τὸ πρότερον 18828
 (Ἰσθμιαίαν, Ἰστυλίαν εἶμεν *sim.*), τὰ
 Ἀπ' Αἰτωλῶν 1765. 17919. 1852.
 19211
deest: τῶι ἵππεί -- τῶι ΔΕ τὰμ
 Πανοπλίαν ἔχοντι -- τῶι ΔΕ τὸ
 ἠμισωράκιον -- ἴλιω 3Α40; πόλις
 τῶν Δεῖνων 3Β7 (*corr.*) s. 681. 701.
 711. 1362. 1401. 1541
 ὀβολός· ἐπὶ ὁ-οί, ἐννέ' ὁ-οί 3Α40
 ὄγδοος· ὄγδοφα 152f
 ὄδε· 1) *adi.*: τὸν ὄρκον τόνδε 1707;
 τόνδε χαλκόν *p* 515; τὸ γάμισμα
 τὸδε 426. τὸδε τὸ γ. 1865; Αἰτω-
 λοὶ τόνδε ἄνεθκαν Αἰτωλῶν *p* 1963;
 τάνδε τὰν -- 231 2) *subst.*: ΠΟΛΙ-
 τεῖαν (ΠΡΟΣΕΝΙΑΝ) Αἰτωλοὶ ἔδωκαν
 τοῖςδε 171. 130. 140. 258. 64. 31
 150. 189; τάδε ἔκριναν οἱ Γαοδαίκα
 3Β2
 ὀδός· ἅ ὁ ἅ ἁμασιτός 17713
 ὀθεν· ὁ ΚΑΙ οἱ σῦνδροιο ἐτίμασαν αὐτὸν
 18719
 οἰκειότης· τὰν οἰ-τάτα τὰν ποτὶ τὸ
 ἔθνος ἄνεπέσαντο 411; τὰν τε
 οἰ-τάτα ΚΑΙ τὰν φιλίαν ἄνενηοῦντο
 1923; ποτὶ τοὺς Τ. τὰν φιλίαν ΚΑΙ
 οἰ-τάτα τὰν ὑπάρχουσας διαφυλάσ-
 σειν 1926

οἰκία· 22. 3. 8; τῶν ἐγγύων τῶν ἐπὶ
 ταῖς οἰ-αῖς 25; [τὰν οἰκία]ν ΚΑΙ τὸ
 τὰς οἰ-ας μέρος 220, *cf.* 25; τὰν
 οἰ-ἄν τὰν πρᾶσιν 27 τὰς τε γὰς
 ΚΑΙ τὰς οἰ-ας 210. 19; γὰς ΚΑΙ οἰ-ας
 ἐγκτήσις *cf. s. v.*
 οἰκιστήρ· χώρης οἰ-ἄρα (*sc.* Αἰτωλῶν)
p 1961
 οἰκιστής· τῶν οἰ-ἄν 218
 οἰκογενής· (σῶμα ἄνδρῶν, γυναι-
 κείων, παιδάρων) τὸ γένος οἰ-ἄς
 (-ές, -ἄ) 1036. 979. 1044. 1086.
 1026 *al.* (*sim.* τὸ γένος 953. 1054)
 οἰκονομία· γινόμενας τοῖς τῆσι τὰς
 ἐγκακίσιος ΚΑΙ τὰς λοιπὰς οἰ-ας 19215
 οἰκόπεδον· ἐν τοῖς ἰδίοις οἰ-οῖς 24
 οἶκος· ἐν οἴκον ἀποστελῶντι τοὺς
 στρατιώτας 3Α38
 οἶμαι· οἴονται δεῖν 17311
 ὀλαί· 12
 ὀμνύμι· ὀμνύω Δία, Γῆν, Ἥλιον,
 Ποσειδά, Ἄρη, Ἀθηναίαν Ἀρειαν, θε-
 οὺς πάντας ΚΑΙ πάσας 1707; ὁμοῖαι
 τὸν ὄρκον ἑκατέρους τόνδε 1706
 ὀμοῖος· *cf.* ἴσος
 ὀμόλογος· συνθήκα Αἰτωλοῖς ΚΑΙ Ἀκαρ-
 νάνοισ ὁ. 3Α3 αὐτῶν ἐπιχωρη-
 σάντων ἐξ ὁ-ων 1883
 ὀνομα· 228; σῶμα *sim.*, ἢ (οἱ) ὁ. --
 953. 1026 *al.* (σῶματα γυναικεῖα δύο,
 αἷς ὁ-τα -- 996)
 ὀπλίτης· τοὺς ὁ-ας 1701; τὰς βοα-
 θείας ἔστω τὸ τρίτον μέρος ὁ-αι 3Α
 33
 ὀπλον· εἰ ΔΕ ΤΙΣ ὁ-Α ἐπιφέρει ἐπὶ τοὺς
 δεῖνας ἐπὶ πολέμῳ 17014
 ὀπρος· 1) *cum ind. fut.*: διαλέγεσθαι
 ὑπὲρ αὐτῶν, [ὄπις] βου[ῆ]σε[ι]ται πολ-
 υ]ωρῆσαι 17311 2) *cum conunct.*:
 ὁ. ΔΕ ΚΑΙ -- ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΘῆ --, ἐπι-
 μέλειαν ποιήσασθαι 17926; παρεκά-
 λων τοὺς Αἰτωλοὺς, ὁ. -- ἐπιχω-
 ρήσωντι 1924; [φροντίσαι], ὁ. ἄνα-
 πραχθεῶντι 19011; *cf.* 17614 ὁ.
 ΔΕ ΚΑΙ Εἰς τοὺς νόμους καταχωρι-
 σθῆ κτλ. 19218; ὁ. οἶν τὰ δεδογ-
 μένα κύρια ἢ 1863
 ὀρία· τὰν ὁ-αν 17713
 ὀρίζω· καθάπερ ὁ βασιλεὺς ἄναδει-
 κνύει τὸ τέμενος -- ἄστυον, καθὼς
 ΚΑ ὀρίει, συναποδεδέχθαι 17918
 ὀριον· ἀπὸ τῶν ὁ-ων τῶν ῥινείων 177
 14 μῆενα ἄγειν μῆδὲ ῥυσιάζειν
 ἐν τὸς τῶν ὁ-ων 17920; ὁ-Α (εἶμεν) τὰς
 χώρας τοῖς δεῖνοισ (ποτὶ τοῖς δεῖνοισ)
 3Β3. 1883. 1779; ὁ-Α ἔχοντας τὰς
 χώρας 3Α5
 ὀρκος· ἀναγράφαντας τήν τε συμμαχίαν
 ΚΑΙ τὸν ὁ-ον 1703; ὁμοῖαι τὸν ὁ-ον
 ἑκατέρους τόνδε 1707 συμμαχῶω
 ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ὁ-ΟΥΣ ΚΑΙ τὰς συνθήκας
 1709
 ὀρμάω· μῆενα ἄγειν -- μῆδαμόθεν
 ὀρμώμενον(-ένουσ) 169Α3. 1894. 4
 19. 19211
 ὀρος· περὶ τὰς χώρας ὀρος χρήσων
 τοῖς γεγραμμένοισ 18817

ὄς· 1) κορίδιον ἢ ὄνομα -- 13743;
 σῶμα(-ατα) γυναικεῖον(-εῖα) ἢ (αἷς)
 ὄνομα(-ατα) -- 953. 964. 19 *al.* 996
 2) ὄς ΚΑ *cum con.* *cf.* ΚΑ 3) *attributio*:
 ἐκάστας ἡμέρας ἄς ΚΑ Μὴ στεφανώσῃ
 ἡμέρας 13716; ὑπὲρ τῶν σωμάτων
 ὧν ἐνεκάλειον Μ. τοῖς δεῖνοισ 1908
 4) *praep.*: ἐφ' οἱ ἐλευθέραν εἶμεν
 965, *cf.* 1314; περὶ ὧν οἴονται δεῖν
 τὸν βασιλέα ἐαυτῶν πολυφρεῖν 17311
 ὄσος· ὄσος ΚΑ *cum con.* 18819 ὄσοι
 26; τὰν συγγένειαν ὄσοι ἀπὸ τὰς
 ματέρος τὰς θερείω 1384; ὄσα ΔΕ
 ΚΑΙ ΠΡΟΤΕΡΟΝ ἑλάμβανον, ΚΑΙ Νῦν
 λαμβανόντων 18823 τἄλλα (πάντα)
 ὄσα ΚΑΙ ΤΟΙΣ ἄλλοις προσένοισ ΔΕΔΟ-
 ται *sim.* *cf.* ἄλλος; τὰ δάνεια ὄσα
 ΚΑ ἂ πόλις ὀφείλῃ 18819; ἔνια ὄσα
 ΚΑΙ ΤΟΙΣ Τῶ Ὀλύμπια ἐπαγγελματόντοις
 θεωροῖς ΔΙΔΟΝΤΙ 17926; πάντων ἰσό-
 μοιρον ὄσων ΚΑΙ οἱ λοιποὶ Αἰτωλοὶ
 97; μετέχοντι πάντων ὄσων ΚΑΙ οἱ
 ἄλλοι Αἰτωλοὶ 1238; τὰ λοιπὰ τίμια
 (ΚΑΙ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΑ) ὄσα ΚΑΙ ΤΟΙΣ ἄλλοις
 προσένοισ ΚΑΙ εὐεργέταις τῶν Αἰτω-
 λῶν *sim.* 3421. 1713. 13736
 ὄστις· ὅτι ἄν 170 *add.* b 12, *cf.* 8
 ὄταν· 170 *add.* b 2
 ὄτι· (= *quia*) 1510
 ὄφεις· σπουδᾶς ΚΑΙ φιλοτιμίας οὕθεν
 ἐνλείπων 1794
 οἶν· εἴ οἶν ποιήσετε 18720
 οὔτε· οὔτε πολέμου ὄντος οὔτε εἰρή-
 νης 17011
 οὔτος· 1) *adi.*: τὸ διάφορον τοῦτο 137
 19; ἄγτα ἂ ὄνά 1376. 72 2) *subst.*:
 εἴ ΚΑ ΣΥΓΧΩΡΕΩΝΤΙ, τοῦτο κύριον ἔστω
 3Α9; ταῦτας (*sc.* τὰς Δεμοφείδος) οὐκ
 ἀντιποιοῦνται 3Α7 ἐγγυος(-οι) τοῦ-
 τῶν *cf.* ἐγγυος; τῶν δεῖνων ΚΑΙ τῶν
 τοῦτων ἐπινόμενον 9610; ἄλλος ἐκ
 τοῦτων 1388; ταῦταις 213; εἰ τινες
 --, μὴ εἶμεν τοῦτους 1713, *cf.* 6;
 (ἀναγράφειν) ταῦτα 3Α14. 18831;
 ταῦτα ποῖων 17318
 ὀφείλω· τὰ δάνεια, ὄσα ΚΑ ἂ πόλις
 ὁ-ἣ 18819; τὰς δεκάτας, ἄς ὁ-οντι
 ἐτέων τριῶν 18822
 ὀφώνιον· τὰ ὁ-Α 19310. 11
 παγά· τὰν παγὰν τοῦ Γαλαίου (τοῦ
 Χαράδρου) 1885. 17711
 παιδάριον· π. 13788. (τὸ γένος οἰκο-
 γενές) 1025. 1374. 68
 παῖς· Ἐνδυμίωνος π. (= Αἰτωλός) *p*
 1963
 Πανοπλία· ἐπιμελομένη τὰς π-ας, ἂν
 οἱ Ἀμφικτιόνης ἀνατίθεντι 1725; σι-
 τάρχια ἔστω (τὰς ἡμέρας ἐκάστας) τῶν
 τὰμ π-αν ἔχοντι δύο δραχμαῖ 3Α39
 Πανταχόθεν· π. ἄγωγίμου εἶμεν
 1716
 Πάομαι· ἐπέ[αντο?] 26
 παρά· *ante t etiam* ΠΑΡ (p 516. 188
 24) 1 *cum gen.*: π. τοῦ κοινοῦ τῶν
 Αἰτωλῶν (τοῦ στρατοῦ τῶν Αἰτ.)
supra titul. 1871. 13; ΠΑΡ' Αἰτωλῶν
 170 *add.* b 6 ὁ ἀποσταλλεῖς ΠΑΡ'

ΥΜΩΝ ΙΕΡΟΝΑΜΩΝ 187 15; ΕΙ ΚΑ ΜΗ ΔΟΘΗ Π. ΤΑΣ ΠΟΛΙΟΣ ΤΩΝ ΔΕΛΦΩΝ ΑΤΕΛΕΙΑ 174 3, cf. 15 11. 35 4; ΤΑΣ ΔΟΘΕΙΣΑΣ ΕΝΤΟΛΑΣ Π. ΤΑΣ ΠΟΛΙΟΣ 173 10; ΨΑ ΕΛΑΜΒΑΝΟΝ ΠΑΡ ΤΑΣ ΠΟΛΙΟΣ 188 24; ΥΠΑΡΧΕΙΝ ΑΥΤΟΙΣ Π. ΤΩΝ ΑΙΤΩΛΩΝ -- ΤΑΝ ΑΝΙΕΡΩΣΙΝ 192 8; ΤΑ ΥΠΑΡΧΟΝΤΑ Π. ΤΑΣ ΠΟΛΙΟΣ ΑΥΤΩΝ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΑ 173 5

II cum dat.: ΠΑΡ' ΑΛΦΕΙΟΥ ΔΙΝΑΙΣ ΘΡΕΦΘΕΝΤΑ p 196 1; (ΕΙΣΑΤΟ) ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΠΑΡ ΤΡΙΠΟΔΕΣΣΙ p 51 6

III cum acc.: Α ΩΝΑ (ΤΑΣ ΩΝΑΣ ΤΟ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ sim.) Π. ΤΟΝ (ΤΟΥΣ) ΔΕΙΝΑ(Σ) 101 12. 13. 95 7. 96 15 al. ΚΕΙΤΑΙ sim. Π. Τ. Δ. 103 11. 99 18. 98 6; ΒΑΚΙΑΔΑ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙΝ Π. ΝΙΚΙΑΔΑΝ 95 6 ΠΑΡΑΚΑΛΕΩ· Π-ΕΙ ΤΟΥΣ ΑΙΤΩΛΟΥΣ ΑΠΟΔΕΞΑΣΘΑΙ 179 7; ΠΑΡΕΚΑΛΕΟΝ ΤΟΥΣ ΑΙΤΩΛΟΥΣ, ΩΠΩΣ ΕΠΙΧΩΡΗΣΩΝΤΙ 192 4 ΒΟΗΘΩΣ ΠΑΝΤΙ ΣΩΝΕΙ ΚΑΘΟΤΙ ΑΝ Π-ΩΣΙ 170 12. cf. 176 3

ΠΑΡΑΜΕΝΩ· ΒΑΚΙΑΔΑ Π-ΕΙΝ ΠΑΡΑ ΝΙΚΙΑΔΑΝ ΥΠΗΡΕΤΕΥΣΑΝ 95 6

ΠΑΡΕΧΩ· [ΠΑΡΕ]ΧΟΝΤΩΝ(?) ΔΕ ΟΙ -- ΤΑ ΟΥΩΝΙΑ 193 9 ΤΑΝ ΠΑΣΑ[Ν] ΣΠΟΥΔΑΝ ΚΑΙ ΦΙΛΟΤΙΜΙΑΝ Π-ΟΜΕΝΟΙ ΔΙΑΤΕΛΕΟΝΤΙ ΤΟΙΣ ΔΕΙΝΟΙΣ 187 6

ΠΑΡΘΕΝΟΣ· cf. ind. III

ΠΑΣ· I adi.: ΑΝΕΦΑΠΤΟΣ ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΣ ΑΝΕΡΩΠΟΥ 96 5; ΕΜ ΠΑΝΤΙ ΚΑΙΡΩΙ 179 2; ΠΑΝΤΙ ΣΩΝΕΙ 170 12. 15 ΤΑΝ ΠΑΣΑ[Ν] ΣΠΟΥΔΑΝ ΚΑΙ ΦΙΛΟΤΙΜΙΑΝ ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΟΙ 187 5; (ΕΝ) ΤΟΜ ΠΑΝΤΑ ΧΡΟΝΟΝ 3 Α 5. 26. 186 4 ΤΑΛΛΑ ΠΑΝΤΑ 11 38. 13 9. 13, cf. 16 3; [ΑΥΤ]ΟΙΣ ΠΑΣΙ 176 5; ΒΕΟΥΣ ΠΑΝΤΑΣ ΚΑΙ ΠΑΣΑΣ 170 8; ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΠΑΝΤΑ 179 16; ΠΕΙΡΑΤΑΝ ΠΑΝΤΩ[Ν?] 15 4; ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΑ 192 7 2) subst.: ΑΤΕΛΕΙΑ ΠΑΝΤΩΝ 172 4; ΕΝΓΥΟΣ(-ΟΙ) ΠΑΝΤΩΝ 173 1. 41. 32 11; ΠΑΝΤΩΝ ΙΣΟΜΟΙΦΟΣ 9 6; ΜΕΤΕΧΩΝ ΠΑΝΤΩΝ 7 4. 10 5. 12. 128 8

ΠΑΣΤΑΣ· ΤΑΝ Π-ΑΔΑ (Thermi) 541; ΕΠΙΜΕΛΟΜΕΝΩΙ ΤΑΣ Π-ΑΔΟΣ ΤΑΣ ΜΕΓΑΛΑΣ (Delphis) 172 6

ΠΑΣΧΩ· ΕΙ ΤΙ ΚΑ ΠΛΗΘΙ Η ΔΕΙΝΑ 96 6. 137 74

ΠΑΤΗΡ· Π. -- ΕΙΣΑΤΟ -- ΔΡΑΚΩΝ p 51 5; Π-ΕΡΑ ΜΗΤΕ ΜΑΤΕΡΑ 2 27; Η ΔΕΙΝΑ ΤΩΝ Π-ΕΡΑ ΚΑΙ ΤΑΜ ΜΑΤΕΡΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙ 182 a

ΠΑΤΡΑ· ΞΕΙΑ Π-ΑΣ ΜΗΣΑΜΕΝΟΝ p 51 3

ΠΑΤΡΩΙΟΣ· ΤΑΝ ΔΑΜΟΣΙΑΝ ΧΩΡΑΝ ΜΗ ΑΠΟΔΟΣΩΝ Μ. ΩΣΤΕ Π-ΑΝ ΕΧΕΙΝ ΤΟΝ ΠΡΑΜΕΝΟΝ 188 14

ΠΕΖΟΣ· ΒΟΑΘΕΙΝ -- Π-ΟΙΣ ΜΕΝ ΧΙΛΙΟΣ 3 Α 28. 30

ΠΕΙΡΑΤΗΣ· Π-ΑΝ ΠΑΝΤΩ[Ν?] 15 4

ΠΕΜΠΤΟΣ· ΕΠΙ ΣΤΡΑΤΑΓΟΥ (ΣΤΡΑΤΑΓΕ-ΟΝΤΟΣ) ΤΟΥ ΔΕΙΝΟΣ ΤΟ Π-ΟΝ 31 14 5. 177 1 Α Π-Α ΕΠΙ ΔΕΚΑ (dies) 137 11

ΠΕΜΠΩ· Π-ΟΝΤΩ ΤΑΜ ΒΟΛΘΟΙΑΝ 3 Α 33; (ΠΕΖΟΙΣ -- ΙΠΠΕΥΣΙ) ΟΥΣ ΚΑ ΤΟΙ ΑΡΧΟΝΤΕΣ Π-ΩΝΤΙ 3 Α 29. 31

ΠΕΝΤΕ· ΜΝΑΝ Π. 96 20; ΣΤΑΤΗΡΑΣ Π. 188 26 Π. ΚΑΙ ΔΕΚΑ ΗΤΕΩΝ 2 32, cf. 11. 31

ΠΕΡΙ· I cum gen.: Π. ΤΑΣ -- 2 33; ΓΡΑΥΑΙ Π. ΑΥΤΟΥ 187 20; (ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝ ΠΟΙΗΣΑΣΘΑΙ) Π. ΤΑΣ ΑΝΑΓΡΑΦΑΣ 178 10; Π. ΠΛΕΙΣΤΟΥ ΠΟΙΟΥΜΕΝΟΣ 179 7; Π. ΩΝ ΟΙΟΝΤΑΙ ΔΕΙΝ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΕΑΥΤΩΝ ΠΟΛΥΩΡΕΙΝ 173 11; Π. ΤΑΣ ΧΩΡΑΣ ΘΡΟΙΣ ΧΡΗΣΩΝ ΤΟΙΣ ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙΣ 188 17; ΤΑ ΥΑΦΙΣΜΑΤΑ ΤΑ ΠΡΟΤΕΡΟΝ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΑΥΤΟΙΣ Π. ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΩΝ 192 7, cf. 441

II cum acc.: ΕΠΙ ΤΩΝ Π. ΦΥΣΚΟΝ ΒΟΥΛΑΡΧΟΥΝΤΩΝ 7 5, cf. 12 39

ΠΕΡΙΑΓΕΟΜΑΙ· ΤΑΣ ΧΩΡΑΣ, ΑΣ ΠΕΡΙΑΓΗ[ΣΑΝΤΟ] ΟΙ Μ. 177 10

ΠΙΝΑΞ· Ο ΔΕ Π. ΙΑΡΟΣ ΕΣΤΩ ΤΑΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ 138 15

ΠΙΛΑΝ· Π. ΤΟΥ ΠΡΑΝΤΟΣ (ΣΤΡΑΤΙΩΝ) 3 Α 7. 10 Π. Η ΕΙ ΤΙΝΕΣ ΚΑ -- ΚΑΤΑΔΙΚΟΙ ΓΕΝΩΝΤΑΙ 171 5

ΠΛΕΩ· [ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΙΣ ΑΣΥΛΙΑΝ Π]ΛΕΟΥΣΙ [ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΣ ΚΑΙ] ΠΟΛΕΜΟΥ 19 5

ΠΟΒΗΚΩ· ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΕΥΣΙΑΣ ΣΥΝΕΤΕΛΕΣΕΝ ΤΟΙΣ ΘΕΟΙΣ, ΩΣ Π-ΟΝ ΗΝ 187 17

ΠΟΙΕΩ· I) act.: artifices: ΕΠΟΙΕ 64; ΕΠΟΗΣΕ 42. 52 5. 111 7, cf. 181 3; ΕΠΟΙΗΣΑΝ 182 6 ΤΑΥΤΑ ΠΟΙΩΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΕΙ ΤΟΙΣ ΑΙΤΩΛΟΙΣ 173 13 ΟΙ ΔΕΙΝΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑΝ ΕΠΟΙΟΥΝ ΤΗΝ ΔΕΙΝΑ 92 5; ΑΙΤΩΛΩΝ ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΤΗΝ ΔΕΙΝΑ ΕΠΟΗΣΕΝ ΠΟΛΙΤΗΝ ΚΑΙ ΑΙΤΩΛΙΔΑ 9 5; ΦΑΝΕΡΑΝ ΠΟΙΟΥΝΤΕΣ ΑΝ ΕΧΟΝΤΙ ΕΥΝΟΙΑΝ] 4 30 ΕΥ ΟΥΝ ΠΟΙΗΣΕΤΕ -- ΑΠΟΔΕΞΑ[ΜΕΝΟΙ] 187 20; ΕΙ ΔΕ ΚΑ ΜΗ ΠΟΙΗΣΕΙ, ΚΑΘΩΣ ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ 137 14 2) med.: ΠΟΛΛΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΑΣ ΑΠΟΔΕΙΞΕ[ΙΣ] ΠΕΠΟΙΗΤΑΙ Τ[Ι]Σ ΕΥΝΟΙΑΣ 179 3; ΤΑΝ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝ ΠΟΙΗΣΘΑΙ sim. cf. ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΦΑΝΕΡ[ΑΝ] ΠΟΙΕΙΜΕΝΟΙ ΤΑΝ] ΙΔΙΑΝ ΠΡΟΑΙΡΕΣΙΝ 187 7 ΠΕΡΙ ΠΛΕΙΣΤΟΥ ΠΟΙΟΥΜΕΝΟΣ ΤΑΝ ΠΟΤΙ ΤΟΥΣ ΒΕΟΥΣ ΕΥΣΕΒΕΙΑΝ 179 7 ΠΟΙΟΥΝΤΑΙ Υ[ΠΕΡ --] 4 35

ΠΟΛΕΜΟΣ· (ΕΜΒΑΛΛΕΙΝ, ΩΠΑ ΕΠΙΘΕΡΕΙΝ) ΕΠΙ Π-ΩΙ 3 Α 27. 29. 170 14; ΓΕΓΟΝΩΤΩΝ ΑΥΤΟΙ -- ΕΥΑΜΕΡΗΜΑ[ΤΩΝ] ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΥΣ 179 5 ΑΣΥΛΙΑ (Ασφάλεια, εΙσαγωγή) ΚΑΙ Π-ΟΥ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΣ cf. ΑΣΥΛΙΑ, ΑΣΦΑΛΕΙΑ, ΕΙΣΑΓΩΓΗ; ΟΥΚ ΕΝΚΑΤΑΛΕΙΨΩ ΟΥΤΕ Π-ΟΥ ΟΝΤΟΣ ΟΥΤΕ ΕΙΡΗΝΗΣ 170 11

ΠΟΛΙΟΣ· I) ΔΕΛΦΩΝ 174 4; 'ΗΡΑΚΛΕΙΩΤΑΝ (Latm.?) 173 10; [ΚΑΛΛΙΠΟΛ]ΙΤΑΝ 154 1; ΚΑΛΥΔΩΝΙΩΝ 140 1; ΚΥΤΙΝΙΩΝ 68 1; ΛΑΜΙΕΩΝ 59 1; ΜΑΤΡΟΠΟΛΙΤΑΝ 3 Β 8; ΜΕΛΙΤΑΕΩΝ 188 27; 'ΟΑΣΙΩΝ 178 6; ΟΙΝΙΑΔΑΝ 3 Β 7; 'ΟΠΟΥΝΤΙΩΝ 72 1; ΠΛΕΥΡΩΝΙΩΝ 70 1; ΤΡΙΚΚΑΙΩΝ 136 2; 'ΥΑΙΩΝ 71 1 2) ΑΓΩΓΙΜΟΥΣ ΕΚ ΤΑΝ ΠΟΛΙΩΝ 171 3; ΑΝΑΓΡΑΥΑΤΩ ΤΟ ΚΡΙΜΑ ΠΟΛΙΟΣ 3 Β 7. 8; ΤΟΥΣ ΑΡΧΟΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΑΝ ΠΟΛΙΩΝ 179 25. ΑΡΧΟΝΤΩΝ ΕΠΙ ΠΟΛΙΟΣ ΕΝ ΦΙΣΤΥΟΙ ΤΩΝ ΔΕΙΝΩΝ 97 3. 100 2. 103 2; ΑΣΦΑΛΕΙΑΝ ΤΑ ΑΠ' ΑΙΤΩΛΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΟΛΙΩΝ? --] 185 3; ΤΟΙΣ ΑΦΙΚΝΕΙΜΕΝΟΙΣ ΕΝ ΤΑΝ ΠΟΛΙΝ ΑΥΤΩΝ 187 7; ΤΑΣ ΔΟΘΕΙΣΑΣ ΕΝΤΟΛΑΣ ΠΑΡΑ ΤΑΣ ΠΟΛΙΟΣ 173 10; ΚΑΤΑΣΤΑΣΑΙ ΤΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΕΚΑΣΤΑΣ ΘΕΩΡΟΔΟΚΟΥΣ ΤΩΝ ΙΔΙΩΝ ΠΟΛΙΤΑΝ 179 24; ΟΙ

ΚΤΙΣΤΑΙ ΤΑΣ ΠΟΛΙΟΣ 186 7; ΚΥΡΙΑΣ ΕΙΜΕΝ ΤΑΣ ΠΟΛΕΙΣ -- 171 8; ΨΑ ΕΛΑΜΒΑΝΟΝ ΠΑΡ ΤΑΣ ΠΟΛΙΟΣ ΚΑΤ' ΕΝΙΑΥΤΟΝ 188 24; ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΓΡΑΦΟΥΣ ΤΑΣ ΠΟΛΙΟΣ 186 4; ΨΑ ΚΑ Α ΠΟΛΙΣ ΘΕΕΙΛΗ 188 19; ΤΑ ΥΠΑΡΧΟΝΤΑ ΠΑΡΑ ΤΑΣ ΠΟΛΙΟΣ ΑΥΤΩΝ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΑ 173 5 3) (ΑΓΕΙΝ) ΤΑ ΕΚ ΤΑΣ ΠΟΛΙΟΣ Η ΧΩΡΑΣ 192 12; ΤΑΣ ΤΕ ΠΟΛΙΟΣ ΚΑΙ ΤΑΣ ΧΩΡΑΣ ΤΑΝ ΑΝΙΕΡΩΣΙΝ ΚΑΙ ΑΣΥΛΙΑΝ 192 8; ΤΑΝ ΠΟΛΙΝ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΤΑΝ ΧΩΡΑΝ ΙΑΡΑΝ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΝ (ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΟΥ) ΕΙΜΕΝ 4 15. 192 4

ΠΟΛΙΤΑΣ· ΜΗ ΔΟΝΤΩΝ ΤΩΝ Π-ΑΝ (sc. ΑΤΕΛΕΙΑΝ) 174 6; Π-ΑΝ ΕΙΜΕΝ ΤΩΝ ΑΙΤΩΛΩΝ ΕΝ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΙ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΚΑΡΝΑΝΑ ΕΝ ΑΙΤΩΛΙΑΙ ΙΣΟΓ ΚΑΙ ΘΜΟΙΟΝ 3 Α 12; Π-ΑC ΕΙΜΕΝ ΤΟΥΣ ΔΕΙΝΑΣ ΤΩΝ ΑΙΤΩΛΩΝ 173 6; ΚΑΤΑΣΤΑΣΑΙ ΤΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΕΚΑΣΤΑΣ ΘΕΩΡΟΔΟΚΟΥΣ ΤΩΝ ΙΔΙΩΝ Π-ΑΝ 179 24

ΠΟΛΙΤΕΙΑ· I) Π-ΑΝ 124 5, cf. 8 (nisi hic [sc]ο[sc]πολιτείαν); Π-ΑΝ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ 17 129. 30 6. 11. 31 102. 109. 115. 186. 59 9, cf. 17 138; Π-ΑΝ ΕΝ ΑΙΤΩΛΙΑΙ ΙΣΑΝ ΚΑΙ ΘΜΟΙΑΝ· ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΑΛΛΟΙΣ ΑΙΤΩΛΟΙΣ 25 5 1. ΜΕΤΕΧΟΝΤΙ (-ΝΤΟΙΣ) ΠΑΝΤΩΝ ΩΣΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΑΛΛΟΙ ΑΙΤΩΛΟΙ 12 36. 7 3. (ΚΑΙ ΕΙΜΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΑΙΤΩΛΟΥΣ ΙΣΟΥΣ ΚΑΙ ΘΜΟΙΟΥΣ) 10 4. 11 Π-ΑΝ, ΑΤΕΛΕΙΑΝ, ΑΣΥΛΙΑΝ, ΑΣΦΑΛΕΙΑΝ 136 3 ΠΡΟΞΕΝΙΑΝ ΚΑΙ Π-ΑΝ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ 31 13. 22. 71 6. 187 11; ΠΡΟΞΕΝΙΑΝ, Π-ΑΝ, ΑΣΦΑΛΕΙΑΝ 22 3; ΠΡΟΞΕΝΙΑΝ, alia iura, ΠΟΛΙΤΗΑΝ, alia iura 137 33, cf. 38 5 (?) 2) (ΔΙΔΟΝΑΙ) Π-ΑΝ cf. ΔΙΔΩΜΙ; Π-ΑΝ ΕΙΜΕΝ 25 5 1; ΥΠΑΡΧΕΙΝ Π-ΑΝ 137 33

ΠΟΛΙΤΕΥΩ· Π-ΟΝΤΩΝ ΠΗΡΕΩΝ ΜΕΤΑ ΜΕΛΙΤΑΕΩΝ 188 14 [ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΕΝ Α]ΘΗΝΑΙΣ Π-ΟΝΤΟΙΣ 176 4; ΑΙΤΩΛΩΝ ΜΗΔΕ ΤΩΝ ΕΝ ΑΙΤΩΛΙΑΙ Π-ΟΝΤΩΝ 169 Α 2. Β 3. 189 3. 190 2, cf. 185 3 (?) [ΤΩΝ ΕΝ ΑΙΤΩΛΙΑΙ] (?) Π-ΟΜΕΝΩΝ 176 9

ΠΟΛΙΤΙC· ΑΙΤΩΛΩΝ ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΤΗΝ ΔΕΙΝΑ ΕΠΟΗΣΕΝ Π-Ν ΚΑΙ ΑΙΤΩΛΙΔΑ ΠΑΝΤΩΝ ΙΣΟΜΟΙΡΟΝ ΩΣΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΛΟΙΠΟΙ ΑΙΤΩΛΟΙ 9 6

ΠΟΛΥC· ΠΟΛΛΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΑΣ ΑΠΟΔΕΙΞΕΙC 179 2; ΠΟΛΛΩΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΥΑΜΕΡΗΜΑΤΩΝ 179 4; ΠΟΛΛΑ ΚΑΓΑΘΑ 170 13 ΠΛΕΙΟΝΑ ΧΡΟΝΟΝ, ΤΟΥ ΠΛΕΙΟΝΟΣ ΧΡΟΝΟΥ 3 Α 36. 38; ΕΙ ΔΕ ΠΛΕΙΟΝΟΝ (auxilio-rum) ΧΡΕΙΑΝ ΕΧΟΙΕΝ 3 Α 31 ΠΕΡΙ ΠΛΕΙΣΤΟΥ ΠΟΙΟΥΜΕΝΟΣ 179 7

ΠΟΛΥΩΡΕΩ· ΩΠΩΣ ΒΟΥΛΗΣΕΤΑΙ Π-ΗCΑΙ, ΠΕΡΙ ΩΝ ΟΙΟΝΤΑΙ ΔΕΙΝ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΕΑΥΤΩΝ Π-ΕΙΝ 173 11. 12

ΠΟΝΕΩ· (Ο ΔΕΙΝΑ) CΑΜΑ -- [ΠΟΝΕ]ΘΕ p 197

ΠΟΤΑΜΟΣ· Ο ΑΧΕΛΩΙΟΣ Π. 3 Α 5. 6; Ο Π. Ο ΧΑΡΑΔΡΟΣ 177 15

ΠΟΤΕ· p 196 1

ΠΟΤΕΡΟΣ· ΕΙ ΔΕ ΠΛΕΙΟΝΩΝ ΧΡΕΙΑΝ ΕΧΟΙΕΝ ΧΤΕΡΟΙ Π-ΟΙ 3 Α 31

ΠΟΤΙ· ΠΟΙ ΤΟΥΣ 176 7; ΠΟ ΕΣΠΕΡΑΣ 152 c ΠΡΟΣ 194 a. b. 195 b (perperam exaratum 189 4)

I cum gen.: (numerus) ΠΟΤ' ΑΦΟΣ, ΠΟΤ' (ΠΟ) ΕΣΠΕΡΑΣ (signa simae) 152

II cum dat.: τὸ νέμος τὸ π. τῆς ΣΤΡΟΒΕΙΑΙ 177 12; ὄρια τὰς χώρας Οἰνιάδας π. ΜΑΤΡΟΠΟΛΙΤΑΙΣ 3 B 4; τὸ τέμενος τῆς Ἀ. τὸ π. Περγάμου 179 18

III cum acc.: τὰ μὲν ποτ' ἄω -- τὰ δὲ ποτ' ἐστέραν 3 A 6. 7 εἴ τις κα ἀποστέλλεται πρεσβεία π. ΒΑΣΙΛΕΑ ΠΤ. 173 9; τὰς ἐν ἀγορανόμοις δίκας γινόμενας Πηρέοις π. Πηρέοις 188 30; εἰρήναν εἶμεν καί φιλίαν ποτ' ἀλλήλοισ 3 A 4; εἶμεν καί ἐπιγάμιαν ποτ' ἀλλήλοισ 3 A 11; τὰν ἐπιστολῶν [τὰν παρὰ τῶν δεινῶν] π. τὸ κοινὸν 178 6; εὐεργεσίας τὰς π. τὸ ἔθνος 183 5; εὐνοίαν ἄν ἔχοντι π. τὸ κοινὸν 413; ἅ π. τοὺς θεοὺς εὐεσεία 179 7. 12. 194 a. b; τῆς μάχης (νίκης) τῆς γενομένης πρὸς τοὺς βαρβάρους 194 a. b; τὰν οἰκειότατα τὰν π. τὸ ἔθνος 412, cf. 192 6; ἐπὶ ταῖς προαιρέσει ἄν ἔχοντι π. τὸ κοινὸν 187 10; εἰ κα συγκωρεύοντι αὐτοὶ ποτ' αὐτοὺς 3 A 9; [π. τοὺς Ἀθηναίους] τὰν αὐτὰν εἰμεν συμβολάν, ἅ καί ποί τοὺς -- 176 7; τὰ ὑπάρχοντα παρὰ τὰς πόλιος αὐτῶν φιλιάνθρωπα π. τοὺς Αἰτωλοὺς 173 5, cf. 195 b; τὰν φιλίαν τὰν ποτ' αὐτοὺς 415; π. τοὺς δεινὰς τὰν φιλίαν (καὶ οἰκειότατα) τὰν ὑπάρχουσαν διαφυλάσσειν 169 A 1. 189 1. 192 6, cf. 3 A 4

ΜΗΘΕΝΑ ἄγειν μήτε ποτ' Ἀμφικτυονικὸν μήτε ποτ' ἄλλο ἐγκλημα μῆθεν 169 A 4. B 4. 189 5; ἔστω ἀγώγιμος π. τὸ διάφορον τοῦτο 137 18; τοὺς π. τὰ ἰδιωτικὰ καταδικάζουσι γενομένους 171 7

ΠΟΤΙΣΤΑΣΙΣ· αἱ ἐκ π-ιος δίκαι 179 21

ΠΡᾶξις· τὰν οἰκίαν τὰν π-ν 27

ΠΡΕΣΒΕΙΑ· εἴ τις κα ἀποστέλλεται πρεσβεία ποτὶ βασιλέα ΠΤ. 173 8

ΠΡΕΣΒΕΥΤΑΣ· π-αι οἱ δεινέες 189 11

ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ Οἱ Π-ΑΙ ἄειοι 192 9; ἀποστέλλαντες π-άν (π-ας, γὰρ σμα κα πρεσβεῖς) 410. 192 3. 173 3; καθότι οἱ π-αι ἐπαγγέλλονται 417; cf. 191 5

ΠΡΕΣΒΕΥΩ· π-σαντων ἐκ Κέω -- 169 A 9

ΠΡΙΑΜΑΙ· τὰν δαμοσίαν χώραν μὴ ἀποδόσθων ὥστε πατριώαν ἔχειν τὸν πριάμενον 188 14

ΠΡΟ· ὡς καί π. τοῦ 95 6; τὸν π. τοῦ χρόνον 214

ΠΡΟΑΪΡΕΙΣ· ἐπαινεῖσαι τοὺς δεινὰς [ἐπὶ ταῖς προαιρέσει, ἄν ἔχοντι ποτὶ τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν 187 10; φανερ[ῶν] ποιεῖμενοι τὰν] ἰδίαν π-ιν 187 8

ΠΡΟΑΝΑΛΙΣΚΩ· ἐπειδὴν π-λώσων Βοιωτοὶ 170 add. b 9, cf. 13

ΠΡΟΓΙΓΝΟΜΑΙ· τὰς προγεγεννημέν[ας] -- 437

ΠΡΟΓΟΝΟΣ· ἄσια δ' οἰνείδων μῆσάμενον π-ων p 51 4; καθὼς καί τοῖς π-οις αὐτῶν ἦν δεδωμένα (sc. προσηνία) 711 2; ὑπάρχων φίλος καὶ σύμμαχος διὰ π-ων 179 1

ΠΡΟΣΕΝΕΩ· εἴτε π-έοι ἐπὶ κακῶι 138 9

ΠΡΟΣΕΝΙΑ· 1) *proseniarum decretorum formulae*: a) Αἰτωλοὶ ἐδωκαν τῷ δεινῷ π-αν 54. 10; π-αν Αἰτωλοὶ ἐδωκαν κατὰ τὸν νόμον τῷ δεινῷ (τοῖς δεινοῖς) *sim.* 43. 25 5. 61. 29 4. 31 12. 21. 30. 63. 76. 121. 140. 148. 32 4. 33 2. 71 5, cf. 39 1 ὅ) τὸ κοινὸν (τῶν) Αἰτωλῶν ἐδωκε(ν) τῷ δεινῷ (τοῖς δεινοῖς) π-αν 64. 84. 10 25. 31. 11 19. 26. 34. [40]. 46. 12 17. 29. 13 5. 8. 12. 15. 19. 24. 27. 31. 36. 39. 43. [14 3]. 16 2. [6]. 10. 18 2. 6. 9. 13. 17. 19 11. 22 3; ἐδωκε τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν τῷ δεινῷ π-αν 11 3. 37 3 c) (ἔδωκε, δεδόχθαι τοῖς Αἰτωλοῖς) τῷ δεινῷ (τοῖς δεινοῖς) δεδόσθαι (παρὰ τοῦ κοινοῦ τῶν Αἰτωλῶν, παρὰ τοῦ ἔθνεος) π-αν (κατὰ τὸν νόμον) *sim.* [15 1]. 28 4. [34 18]. 35 4. 36 2. 7. 12. [46 3]. 71 10. 137 30. 187 11 (cf. πρό-εενος)

2) π-αν κατὰ τὸν νόμον 43. 25 5. 61. 29 4. 31 30. 63. 76. 121. 140. 148. 32 4. 33 2. 35 4. 36 2. 7. 12; π-αν (καὶ) τῶν ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προεῖνοις δέδοται *sim.* 54. 10. 10 25. 31. 11 46. 16 10, cf. 15 1; π-αν καὶ γὰς καὶ οἰκίας ἐκκῆσιν καὶ τὰ λοιπὰ τίμια ὅσα κτλ. 71 10; π-αν καὶ πολιτείαν κατὰ τὸν νόμον 31 12. 21. 71 5. 187 11; π-αν, πολιτείαν, ἀσφάλειαν 22 3; π-αν, ἰσοπολιτείαν (καὶ τῶν ἄλλων) 11 3. 19. 26. 13 5. 8. 12. 27. 43; π-αν, ἰσοπολιτείαν, ἀσφάλειαν καὶ τῶν ἄλλων 13 15. 19. 24. 31. 36. 39. 18 2. 6. 9. 13. 17; π-αν, ἰσοπολιτείαν, ἀσφάλειαν, ἀστυλίαν καὶ τῶν ἄλλων *sim.* 12 17. 29. [14 3]. 16 2, cf. 6. 28 4. 37 3; π-αν, ἰσοπολιτείαν, ἀσφάλειαν (, ἀστυλίαν) καὶ γὰς ἐκκῆσιν καὶ οἰκίας καὶ τῶν ἄλλων *sim.* 64. 84. 11 34; π-αν, ἰσοπολιτείαν καὶ γὰς ἐκκῆσιν καὶ οἰκίας (καὶ τῶν ἄλλων) 11 40. (καὶ εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν --) 19 11; π-αν καὶ ἀτελίαν καὶ γὰς καὶ οἰκίας ἐκκῆσιν καὶ πολιτῆαν καὶ ἀστυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ τὰ ἄλλα τίμια καὶ φιλιάνθρωπα ὅσα κτλ. 137 30, cf. 34 18

3) ἔγγυος(-οι) τὰς π-ας ὁ δεινῶν (οἱ δεινέες) 61 3. 81 5. 10 29. 11 3 al.; ἔγγυος τὰν π-άν ὁ γραμματεὺς 179 31

ΠΡΟΞΕΝΟΣ· 91, 23; π-ων καὶ εὐεργετῶν 186 3 τὸν δεινῶν π-ον εἶμεν Αἰτωλῶν 201 2; εἶμεν αὐτοὺς π-οις καὶ εὐεργέτας τῶν Αἰτωλῶν 179 30

τῶν ἄλλων (πάντων), ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις π-οις δέδοται *sim.* 55. 11. 10 19. 31. 11 37 al. (τοῖς λοιποῖς π-οις) 81 0; τὰ ἄλλα τίμια καὶ φιλιάνθρωπα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις π-οις τῶν Αἰτωλῶν ὑπάρχει 137 36; τῶν ἄλλων (τὰ λοιπὰ τίμια), ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις π-οις καὶ εὐεργεταῖς δίδονται *sim.* 68. 10 27. 28 9. 34 15. (τῶν Αἰτωλῶν) 21. (τοῦ κοινοῦ τῶν Αἰτωλῶν) 71 14

ΠΡΟΣ· cf. ποτὶ

ΠΡΟΣΗΚΩ· (ἀπληγυθέρωσεν *sim.* τὴν δεινῶν) μῆθεν μῆθεν π-οις (κατὰ μῆθεν τρόπον) 82 c 3. 92 c 8, cf. b

ΠΡΟΣΤΑΤΑΣ· οἱ προστάται τοῦ συνεδρίου (*Detolorum*) οἱ δεινέες (*duo*) 188 33

ΠΡΟΤΕΡΟΝ· τὰ γὰρ σματα τὰ π. γεγονότα 192 7; ὅσα δὲ καὶ π. ἐλάμβανον 188 23

ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ Τὸ π. 188 16. 28 π. -- ὕστερον 171 1

ΠΡΟΥΠΆΡΧΩ· ἀκόλουθα διαπραττόμενοι τοῖς προϋπάρχουσιν παρὰ τοῦ κοινοῦ φιλιάνθρωποις πρὸς τὴν πόλιν 195 b

ΠΡΟΦΑΣΙΣ· [μῆθενα ῥυσιάζειν -- ἀπὸ μῆθεμας προφ]άσιος 190 3

ΠΡΩΤΟΣ· στραταγέοντος τοῦ δεινός τὸ π-ον 97 2. 101 2. 106 2

Ῥέω· ὡς ἄδωρ ρεῖ ἐν τὸν Ἐγρωπῶν 188 7

ῬΥΣΙΑΖΩ· εἰ δὲ τις κα ἄγῃ ἢ Ῥ-εῖ (Ῥ-εῖ ἢ ἄγῃ) 179 20. 189 6; μῆθενα ἄγειν μῆδε Ῥ-εῖν 179 19; οἱ ἄγοντες καὶ Ῥ-οντες 189 10

Σᾶμα· (ὁ δεινῶν) c. -- [προνέ]θε p 197

ΣΘΕΝΟΣ· (βοηθεῖν) παντὶ c-ει (καθότι ἄν παρακαλῶσι) 170 12. 15

ΣΙΤΑΡΧΕΩ· c-οὔντων δὲ τοὺς στρατιώτας ἄμερῶν τριάκοντα 3 A 35

ΣΙΤΑΡΧΙΑ· c. ἔστω τῷ ἰππεὶ στατήρ τὰς ἡμέρας ἐκάστας κτλ. 3 A 38; διδόντων τὰς c-ας 3 A 37

ΣΠΟΥΔΑ· [c-ἄς καί] φιλοτιμίαις οὐθὲν ἐνλείπων 179 4; τὰν πᾶσαν c-αν καὶ φιλοτιμίαν παρεχόμενοι 187 5

ΣΤΑΔΙΟΝ· c-ων γείτων Ὀλυμπιάδος p 196 2

ΣΤΑΛΑ· (ἀναγράφειν) ἐν c-ac 188 31. ἐν c-αις χαλκείαις 3 A 14. ἐν c-αις λιθίναις δύο καὶ ἀναθέμεν τὰν μίαν ἐν ἔθρμον, τὰν δὲ ἐν Δελοφύς 179 32; στήλας δὲ στήλαι ἀναγράφαντες τὴν τε συμμασίαν καὶ τὸν ὄρκον 170 2

ΣΤΑΤΗΡ· c. Κορινθίος 3 A 39 c-ῆρας πέντε 188 26. δέκα 188 25. 26

ΣΤΕΦΑΝΗ· Φωκίει Τειρωσιν -- ὑπὸ c-αις p 51 2

ΣΤΕΦΑΝΙΤΗΣ· ἀποδέξασθαι (ἀποδεξέσθαι) τοὺς ἀγκυκτασὶν N. c-ac 179 9. 15

ΣΤΕΦΑΝΟΣ· τὸν τε στέφανον -- ἀποδέξασθαι 431; στεφανοῦτω (τὰν εἰκόνα) Ὀλυμπικούς c-οις καὶ ταινίας κληνοῖς ἐκατέρω 137 13

ΣΤΕΦΑΝΩ· c-οὔτω -- τὰν εἰκόνα -- Ὀλυμπικούς στεφάνους καὶ ταινίας κληνοῖς ἐκατέρω 137 7; ἄς κα μὴ c-ῶσει ἡμέρας 137 16 [στεφανῶ]σι ἐκαστον αὐτῶν εἰκόνη χρυσεία 179 13

ΣΤΡΑΤΑΓΕΩ· cf. ΣΤΡΑΤΑΓΟΣ

ΣΤΡΑΤΑΓΙΑ· ἄχρι τὰς Πυρρίαις c-ac 23

ΣΤΡΑΤΑΓΟΣ· *Acarnanum*: c-ῶν τῶν δεινῶν (*septem*) 3 A 22; πεμπόντων τὰν βοσθοῖαν -- οἱ c-οἱ τῶν Ἀκαρνάνων 3 A 34

Detolorum: I. c. aut στραταγέω in tempore definiendo:

1) ἐπὶ τοῦ δεινός c-οῦ (ἐπὶ c-οῦ τοῦ δεινός) 51. 7. 10 7. 14. 17 135. 11 47. 13 8. 6. 10. 13 al. (*sim.* ἐπὶ) 11 37 c-εόντος(-οὔντος) τοῦ δεινός 3 A 16. B 1. 10 20. 11 21. 28 al.; c-εόντος τῶν Αἰτωλῶν τοῦ δεινός 35 1. 59 5. 173 1; ἐπὶ τοῦ δεινός c-εόντος (-οὔντος) 11 5. 17 125. 175 2

2) sequuntur alii Aetolorum magistratus (cf. ad nr. 15): a) scriba: 5 1. 7. 1020, cf. 1. 115. 28. 37. 47. 123. 12. 21. 32. 133. 6. 10. 13. 17. 21. 25. 29. 33. 37. 41. 145. 163
b) scriba et hipparchus: 107. 14. 1511
c) hipparchus et scriba: 3A16 (adduntur επιλεκταρχόντες et ταμειύοντες, cf. etiam 180). 46. [1027]. 17125. 135. 183. 7. 10. 14. 18. [22]. 251. 57. 291. 302. 3128. 60. 99. 106. 118. 144. 182. 321. 595 d) hipparchus et scriba senatus: 137 26 e) hipparchus et ambo scribae (cf. ad nr. 693): 34 16. 481. 691. 1781. 1872, cf. 74. 65 b(?)
3) cum numero praeturae: τὸ πρῶτον 971. 1011. 1061; τὸ δεύτερον (τὸ ε') 3A16. 46. 1797. 281. 30 10. 3111. 20. 331. 1311. [1731]. 1872; τὸ τρίτον (τὸ γ') 1147. 291. 31106. 114. 118. 182. 321. 714. 137 82; τὸ τέταρτον (τὸ δ') 3B1. 17 126(?) 302. 31187. 351. 13740. 169A8. 1752; τὸ πέμπτον 31144. 1771
Τὸ τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν καὶ ὁ c-ηδὸς X. 194a. b; παρὰ τοῦ c-ηδὸς τῶν Αἰτωλῶν (supraser.) 18718; τὸν c-ὸν τῶν Αἰτωλῶν τὸν δέινα (statua) 592. 722; τὸν c-ὸν αἰεὶ τὸν ἐναρχον (ὄντα) cf. ἐναρχος τοῦς ἀνηκῶτας κύριον εἶμεν (τὸν c-ὸν) ἀνάγοντα ἐν τοῦς συνέδροις 1905; ἀναπράσσειν τὸν c-ὸν (καὶ ἀποδιδομένον) cf. ἀναπράσσω, ἀποδοῖμι; ἀνενεγκεῖν -- τῶι c-ὠι Π. ἐν τῇ Πύθια 17925; τὰς ἐκπονητὰς (sc. τῶν θεσφῶν) ἐπιμελεῖσθαι τὸν c-ὸν 17928; ὅπως ἐν τοῦς νόμοις καταχωρισθῆ -- ἐπιμελείαν ποιήσασθαι τὸν c-ὸν Π. καὶ τοῦς ἄλλοις ἄρχοντας 17928
ΣΤΡΑΤΕΥΩ· c-σάμενος 1393
ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΣ· ἐν οἴκον ἀποστειλῶντι τοῦς c-αc 3A38; σιταροῦντος τοῦς ἀποστελλομένους c-αc 3A35
ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟC· τεμαθεῖς c[τρατιωτικῶς δώροις] 1394
CΥ· μορῶc cέθεν p 515; ce (κτείνεν, ἀνάσει) p 511. 7 (cf. τῷ)
CΥΓΓΕΝ -- 1931
CΥΓΓΕΝΕΙΑ· τὰν c-αν, ὅσοι ἀπὸ τὰς ματέρος τὰς θερεῖω 1384; τὰν c-αν ἀνεπέσαντο 1734
CΥΓΧΩΡΕΩ· εἰ μέγ κα -- c-έωντι αὐτοὶ ποτ' αὐτοῦς 3A9
CΥΛΛΩ· ἐπικατάρατον, ἄν c-άσει τις (in tit. sepulcr.) 1484
CΥΛΟΝ· τὸ c. 1386
CΥΜΒΟΛΛ· 1) τοῦ Σκαπεταίου καὶ τοῦ Εὐρωποῦ ἐν τὰν c-άν 18812 2) [ποτὶ τοῦς ὀθνηαίους τὰν αὐτὰν εἶμεν c-άν, ἃ καὶ ποὶ τοῦ[c -] 1767
CΥΜΜΑΧΕΩ· c-ήω κατὰ τοῦς ὄρκους καὶ τὰς συνθήκας -- ἄδολως 1708
CΥΜΜΑΧΙΑ· (συνθήκη καὶ) c. Αἰτωλοῦ καὶ Ἀκαρναῖος 3A1. 26 (στῆλας c[τάσαι] ἀναγράφαντας τὴν τε c-αν

καὶ τὸν ὄρκον 1703; [δέχεσθαι] τὰν c-αν τὰν [ποτὶ Ἀθηναίους] 1762
CΥΜΜΑΧΟC· 17016(?)· ὑπάρχων φίλος καὶ c. διὰ προγόνων 1791; φίλους ἐόντας καὶ c-ουc 3A4
CΥΜΠΑΡ -- 222
CΥΜΦΕΡΩ· αἰεὶ τὰ c-οντα διαπρασσόμενος 1793
CΥΝ· βοαδρμεόντα c. ἴππῳ p 511
CΥΝΑΠΟΔΕΧΟΜΑΙ· καθάπερ ὁ βασιλεὺς Εὐ. ἀναδεικνύει τὸ τέμενος -- ἄσυλον, καθὼς κα ὄρη, c-δεδεῖσθαι τοῦς Αἰτωλοῦς ἄσυλον εἶμεν αὐτὸ 17918
CΥΝΑΠΟΤΙΝΩ· τὰ δάνεια c-ὄντω 18818
CΥΝΑΨΩ· τὰν οὔσαν ἐκ παλαιῶν χρόνων εὔνοιαν -- c-ων 1792
CΥΝΕΔΡΙΟΝ· (μάρτυς arbitrii) τὸ c. ἄπαν τὸ ἐπὶ γραμματέος Λύκου καὶ οἱ προστάται τοῦ c-ου οἱ δεινέες (duo) 18832. 33; ἐν τῶι ἐπιστήσονται c[νεδρίῳ?] 170 adl. b11
CΥΝΕΔΡΟC· Acarnanum: πεμπόντω τὰν βοαθῶν -- οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἀκαρναῶν καὶ οἱ c-οι 3A34 Aetolorum: τοῦς ἀνηκῶτας κύριον εἶμεν (τὸν στρατῶν) ἀνάγοντα ἐν τοῦ[c συνέδρο]υc 1907; τὰ ἐμφανῆ ἀναπράσσειν τὸν στρατῶν καὶ τοῦς c-ουc αἰεὶ τοῦς ἐναρχοῦς 19218; ὑπὲρ τῶν σωματῶν -- τοῦς c[συνέδρο]υc νῦν] τοῦς ἐναρχοῦς καὶ Λ. τὸν στρατῶν φροντίσαι ὅπως ἀναπραχθῶντι 1909; γραμματεύοντος τῶν c-ων 694. 74, cf. 482. 65b; ἔδοξε τοῖς c-οιc 1722; εἰ καὶ τις αὐτὸν ἀδικῆ, τοῦς ἀντιπυγχανόντας c-ουc τὰν ἐπιμελείαν ὑπὲρ αὐτὸν ποιήσθαι 17210; (τῶν ἀφανῶν) καταδικάζοντας τοῦς c-ουc (τοῖς δεινοῖς) κατὰ τῶν ἀγόντων zamian, ἄν κα δοκιμάζοντι, κύριοις εἶμεν 1899. 169A7, cf. 17611; τῶν ἀφανῶν τοῦς c-ουc καταδικάζοντας (καὶ ἀναπράσσαντας) zamian, ἄν κα δοκιμάζοντι, (καὶ ἐκπράσσαντας τὰς καταδικὰς καὶ ἀποδιδοῦντας τοῖς ἀδικουμένοις) κύριοις εἶμεν 169B6. 422; εἶμεν αὐτοὶ τὰν ἀσφάλειαν, καθὼς κα οἱ c-οι καὶ ὁ ἀρχιτέκτων c[συνέδρο]οιεν 1728; οἱ c-οι ἐτίμασαν αὐτὸν καὶ οἱ Ἀμφικτιόνες 18719; τὸν ἀγαθόντα, τοῦς ἀνηκῶτας sim. ὑπόδικον(ῶ-ουc) εἶμεν ἐν τοῖς c-οιc (ἐν ταῖς ἐκ ποτιστάσιος δίκαις) 158, cf. 7. 195a. 17920
CΥΝΕΥΔΟΚΕΩ· c-έοντος· καὶ τοῦ ἀνδρὸς Δ. καὶ τοῦ γιῶφ Δ. 1373, καὶ τοῦ γιῶφ Α. 13741. καὶ τοῦ γιῶφ(?) Μ. 1056; c-εούcας τὰς ματέρος K. 962
CΥΝΘΗΚΑ· c. (καὶ c[συν]μαχία) Αἰτωλοῦ καὶ Ἀκαρναῖος ὁμολογος 3A3. 1; c[συν]μαχίω κατὰ τοῦς ὄρκους καὶ τὰς c-αc τὰς γεγενημένας τοῖς δεινοῖς καὶ τοῖς Δ. 1709
CΥΝΙΕΡΟΜΝΑΜΩΝ· (ὁ δέινα, ἱερομνάμων) τὰ κατὰ τὸν ἀγῶνα τῶν Πυθίων μετὰ (τῶν δεινῶν) καὶ τῶν c-ὄνων καλῶς διώκων 18718

CΥΝΟΙΚΟC· μῆενα τῶν ἐν Δελφοῖς c-ων ἄτσελα εἶμεν 1742; ὑποτελεῖς εἶμεν, καθὼς κα οἱ λοιποὶ c-οι 1747
CΥΝΠΟΡΕΥΟΜΑΙ· οἱ τεχνῖται οἱ εἰς Ἴομόν καὶ Νεμέαν c-μενοὶ 1754
CΥΝΤΑCΩ· εἶμεν αὐτοὶ τὰν ἀσφάλειαν, καθὼς κα οἱ c[συνέδρο]οι καὶ ὁ ἀρχιτέκτων c-οιεν 1729
CΥΝΤΕΛΕΩ· βασιλεὺς Εὐ. κέκρικε [c[συν]τελεῖν] ἀγῶνας καὶ θύcιας τῇ Ἀθῶναι 1796, cf. 15; τὰ κατὰ τὰς θύcιας c[συν]τελέσεν τοῖς θεοῖς, ὡς ποθῆκον ἦν 18716
CΥCΚΑΝΟC· c-οι 1171
CΦΕΤΕΡΟC· c-αc μνήμ' ἀρετῆc p 1964
CΩΜΑ· c. ἀνδρῶν· τὸ γένος Ἀραγ (οἰκογενῆc) 1014. 1035. τὸν ἰδιοῦν θρεπτόν] 1092; c. γυναικῶν (cf. γυναικῶν) (τὸ γένος) οἰκογενῆc (-έc, -ἠ) 978. 952. 1085 al. τὸ γένος ἐκ τὰς χώραc 9619 ὑπὲρ τῶν c-άτων -- τοῦς c[συνέδρο]οι καὶ τὸν στρατῶν φροντίσαι, ὅπως ἀναπραχθῶντι αὐτοῖς 1908
CΩΤΗΡ· cf. ind. III
ΤΑΙΝΙΑ· στεφανοῦτω (τὰν εἰκόνα) Ὀλυμπικοῦ στεφάνοι καὶ τ-αιc κλινοῖς ἐκατέροιc 13713
ΤΑΜΙΑC· Acarnanum: τ-α τοῦ δεινέου 3A25 Aetolorum: ἐπὶ τ-α τοῦ δεινέου (tegua) 126; τὸ δὲ γενόμενον ἀνάλωμα δόμεν τὸν τ-αν τὰς κωλ -- 17933
ΤΑΜΙΕΥΩ· τ-όντων τῶν δεινῶν 3A20 (septem). 1803
ΤΕ· 1) adiungit novum emittatum: 1791. 18717 2) τε -- τε 442 3) τε -- καὶ 219. 3A12. 411. 14 al.
ΤΕΛΕΙΟC· καθὼς δὲ κα τεράσωντι, τ-ον ἔcτω 3A11
ΤΕΛΕΥΤΩ· εἰ κα τ-άχι (τ-άcωντι) 231, cf. 13. 17. 1376; τοῦ τ-άcαντος 223; τετ-ακότος 29
ΤΕΛΟC· ΣΤΡΑΤΙΚΟΝ Τ. 3B2
ΤΕΜΕΝΟC· τὸ τ. τὰς Ἀθῶνας τὰς Νικαῶροῦ (τὸ ποτὶ Περγάμῳ) 17910. 17
ΤΕΡΜΑΖΩ· τ-εάντω τὰν Πραντίδα χώραc 3A10; καθὼς δὲ κα τ-εώντι 3A11
ΤΕΡΜΩΝ· τ. εἰτεαίων ἑοιτῶνων 1161; ὑπὲρ τῶν τ-όνων τοῦ Πραντόc 3A8
ΤΕΤΑΡΤΟC· στρατεύοντος sim. τοῦ δεινέου τὸ τ-ον 3B1. 17126(?) 303. 31188. 352. 169A8. 1752. τὸ Δ' 13740
ΤΕΤΡΑΜΗΝΟC· τὰς ἐν ἀγορανομίος δίκας -- κατὰ τ-ον δικαζόντω 18830
ΤΕΤΤΑΡΚΟΝΤΑ· τετ[ταράκοντα ἡμέρας?] 19310
ΤΕΧΝΙΤΗC· 1) οἱ τ-αι οἱ ἐπ' Ἴωνίαι καὶ Ἑλληcπόντω οἱ ἐνγεγραμμένοι 1752; οἱ Διονυσιακοὶ τ-αι (idem collegium) 19215 2) οἱ τ-αι οἱ εἰς Ἴομόν καὶ Νεμέαν c[συν]πορευοῦμενοι 1754

ΤΙΜΑΪ 1) (ΑΠΟΔΙΔΟΣΘΑΙ ΣΩΜΑ) Τ-ΑΣ (ΑΡ-
ΓΥΡΙΟΥ) [numerus minarum] cf. ΑΠΟΔΙ-
ΔΩΜΙ 2) ΤΑΣ ΔΕΔΟΜΕΝΑΣ ΑΥΤΩΙ Τ-ΑΣ
ΕΥΝΩΣ ΑΠΟΔΕΞΑΜΕΝΟΙ 187 21; ΕΙΜΕΝ
ΤΟΙΣ ΝΙΚΕΟΝΤΟΙΣ ΤΩΝ ΑΙΤΩΛΩΝ ΤΑΣ
Τ-ΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΠΑΝΤΑ 179 16; (ΤΩΝ
ΑΓΩΝΑ) ΙΣΟΠΥΘΙΟΝ, ΙΣΟΝΕΜΟΝ ΤΑΙΣ ΤΕ
ΗΛΙΚΙΑΙΣ ΚΑΙ ΤΑΙΣ Τ-ΑΙΣ 194 α. β

ΤΙΜΑΪΩ· ΟΙ ΣΥΝΕΔΡΟΙ ΕΤΙΜΑΣΑΝ ΑΥΤΟΝ
187 19; ΤΕΙΜΑΘΕΙΣ ΔΟΡΑΤΙ ΥΠΟ ΛΕΥΚΙΟΥ
ΚΟΡΝΗΛΙΟΥ ΣΥΛΛΑ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΙΣ
ΔΕΨΟΙΣ ΕΠ' ΑΝΔΡΑΓΑΘΙΑ 139 3

ΤΙΜΙΟΝ· [ΤΑ ἄλλα πάντα] Τ-Α 430; ΤΑ
ΛΟΙΠΑ Τ-Α, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προζέ-
νοις καὶ εὐεργέταις δίδονται sim. 28 8.
34 20. 71 13 ΤΑ ἄλλα τ-α καὶ φι-
λάνθρωπα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προζέ-
νοις τῶν Αἰτωλῶν ὑπάρχει 137 35

ΤΙΜΩΡΙΑ· ΤΙΜΩΡΙΑΣ Ἀφ' εἶσθαι κατ' τὸν
νόμον τῶν Ἀμφικτυόνων 171 4

ΤΙΣ 1) Εἴ τίς καὶ ἀποστέλλεται προ-
σβεία 173 8 2) εἴ τις 3 Α 27. 29.
4 20. 138 6 al.; ἄν συλλέγει τις 148 4;
εἴ τις 171 2. 5, cf. 1; εἴ τινος 174 5
εἴ τί καὶ παθῆν ἡ δέινα 96 6. 137 73
ΤΙΝΙ ΤΩΝ ΟΙΚΙΣΤῶΝ 218, cf. 28

ΤΡΕΙΣ· ΕΤΕΡΩΝ ΤΡΙΩΝ, ΕΤΗ ΤΡΙΑ 188 22.
23; Ἀργυρίου μῆλες τρεῖς 188 25

ΤΡΕΦΩ· ΠΑΡ' Ἀλφειοῦ ποτε δίνας ὀρε-
φθέντα p 196 2

ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ· ἄμερᾶν τ. 3 Α 36; Ἀργυρίω
τ. μῆλες 138 10

ΤΡΙΠΟΙΣ· Ἀπόλλωνος παρ τ-όδεσσι
p 51 6

ΤΡΙΣΧΙΛΙΟΙ· Βοιωθούτων τ-οις (sc. πε-
ζοῖς) 3 Α 32

ΤΡΙΤΟΙΣ· (ΤΑΣ ΒΟΛΘΟΙΑΙΣ) Τὸ τ-ομ μέρος
3 Α 33 ΣΤΡΑΤΑΓΕΟΝΤΟΣ sim. τοῦ δεῖ-
νος τὸ τ-ομ 11 48. 29 2. 31 107. 115.
119. 183. 32 2. 71 5. τὸ γ' 137 83

ΤΡΟΠΟΣ· ΚΑΤ' ΜΗΔΕΝΑ Τ-ΟΝ 92 6. c9
Υ· τοῖ p 197 (cf. c9)

ΤΥΓΧΑΝΩ· ἐπεὶ τ-οντι εὔνους 173 7

ΤΥΧΑ· θεός. τ. 138 1. 179 Ἀγαθῶν(-ῆ)
τ-Α(-ῆ) 3 Α 3. 5 1. 7. 10 9. 24. 30 al.
6 1. 71 al.

ΥΔΡ· ὡς ὕ. βεῖ ἐν τὸν Εὐρωπῶν 188 7

ΥΙΟΣ· forma ὕος 121. 31 97 ὁ δέινα
ὁ τὰς δεινός 137 9; τοῖς Δ. (τοῖς)
τοῦ Δ. υἱός 17 12. 32 9. 10. 39. 71 7

ΤΩΙ Δ. ΚΑΙ ΤΩΙ ΥΙΩΙ ΤΩΙ Δ. 29 25. καὶ
τοῖς υἱοῖς (αὐτοῦ) τοῖς Δ. 6 2. 12 1.
31 27. 86. 97 ΣΥΝΕΥΔΟΚΕΟΝΤΟΣ ΚΑΙ
τοῦ υἱοῦ τοῦ Δ. 137 4. 42; ὁ δέινα
-- τὸν υἱὸν Ἀπόλλωνι 182 6; τὸν
υἱὸν τὸν ἐν Σάμαϊ πράτον γεννα-
θέντα? p 29

ΥΙΩΝΟΣ· ΣΥΝΕΥΔΟΚΕΟΝΤΟΣ ΚΑΙ τοῦ υἱο-
νοῦ(?) Μεγάλιος 105 6

ΥΜΕΙΣ· ΠΑΡ' ὕμων 187 15; ὕμιν 187 20

ΥΠΆΡΧΩ· ὕ-ων φίλος καὶ σύμμαχος διὰ
προγόνων 179 1 ὕ-ειν αὐτοῖς παρὰ
τῶν Αἰτωλῶν τὰς τὸ πόλιος καὶ τὰς
χώρας τὰν ἀνιέρων καὶ ἄσυλιαν 192 8;
ὕ-ειν δὲ αὐτοῖς καὶ ἄτελῆσαν κτλ. 137
32; τὰν αὐτῶν κυριεῖαν ὕ-ειν 2 11. 16;
τὰ ἄλλα τίμια καὶ φιλάνθρωπα, ὅσα καὶ

τοῖς ἄλλοις προζένοις τῶν Αἰτωλῶν
ὕ-ει 137 37; τὰ ὕ-οντα παρὰ τὰς πό-
λιος αὐτῶν φιλάνθρωπα ποτὶ τοὺς Αἴ-
τωλοῦς 173 6; ποτὶ τοὺς δεινὰς τὰν
φιλιαν (καὶ οἰκειότατα) τὰν ὕ-ουσαν
διαφυλάσσειν 169 Α 1. 189 2. 192 6
τὰ καταλειφθέντα ὕ-οντα ὑπὸ σω-
τίας 96 7. cf. 228

ΥΠΕΡ· I cum gen.: διαλέγεσθαι ὕ. αὐ-
τῶν 173 9; ὕ. τῶν θερμόνων, εἴ μέγ
κα συγχωρέωμι, τοῦτο κύριον ἔστω
3 Α 8; ὕ. τῶν σωμάτων -- [φροντίσαι],
ὅπως ἀναπραχθῶντι 190 8

II cum acc.: τὰν ἐπιμέλειαν ὕ.
αὐτὸν ποιεῖσθαι 172 10, cf. 4 85 (?)

ΥΠΗΡΕΤΕΩ· τὴν δέινα παραμένειν
παρὰ τὸν Δ. ὕ-έουσαν ὡς καὶ πρὸ
τοῦ 95 6

ΥΠὸ· I cum gen.: 1) temp.: ὕ. βουλλάρ-
χων τῶν δεινῶν 9 8 2) [μη ἄγε-
σθαι] μῆδὲ ὕφ' ἐνὸς Αἰτωλῶν 135 2;
οἱ δικασταὶ οἱ ἀπειθέτες ὕ. τῶν Αἴ-
τωλῶν 177 5. 188 1; τὰ καταλει-
φθέντα ὑπάρχοντα ὕ. σωτίας 96 7;
ὕ. τῶν ἀρχοικιστῶν 210, cf. 32

II cum dat.: Φοκίσι Τεῖρωνος --
ὕ. στεφάναις p 51 2

III cum acc.: (ἀπληγευθέρωσεν sim.)
ὕ. Δία (Γῆν) Ἦλιον 82 c 2. 92 c 7,
cf. b

ΥΠὸ ΔΙΚΟΣ· Τῶν φανέων ὕ-ουσι εἶμεν
τοὺς ἀχνηκώτας 192 14; ὕ-ουσι εἶναι
ἐν τοῖς συνέδροις τοὺς ἀχνηκώτας
195 α, cf. 15 7; (εἴ τίς κα ἄγῃ κτλ.)
ὕ-ον εἶμεν ἐν τοῖς συνέδροις τῶι
ἀδικηθέντι καὶ ἄλλοι τῶι θέλοντι ἐν
ταῖς ἐκ ποτιστάσιος δίκαις 179 20

ΥΠὸ ΜΗΝΗΜΑ· ὕ. τὰς μάχης (νίκης) τῆς
γενομένης πρὸς τοὺς βαρβάρους 194
α. β

ΥΠΟΤΕΛΗΣ· ὕ-εῖς εἶμεν, καθὼς καὶ οἱ
λοποῖ σύνοικοι 174 6

ΥΣΤΕΡΟΝ· ΠΡΟΤΕΡΟΝ -- ὕ. 171 3

ΦΑΝΕΡΟΣ· Εἰμ παντὶ καιρῶι φ. γίνεται
συναΐσθων 179 2 φ-ἄν ποιοῦν[τες
ἄν ἔχοντι εὔνοϊαν] 4 30; φανερ[ἄν
ποιέμενοι τὰν] ἰδίαν προαίρεσιν 187 7

ΦΕΝΓΟΣ· (mortuum) εἰς φ. ἀνάξει p 51 7

ΦΕΙΩ· Εἰμ φημινοισιν ἐόντ' p 51 7

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΣ· ἄκοιουθα διαπρᾶττό-
μενοι τοῖς προϋπάρχουσιν παρὰ τοῦ
κοινοῦ φιλανθρῶπος πρὸς τὴν πόλιν
195 6; τὰ ὑπάρχοντα παρὰ τὰς πόλιος
αὐτῶν φ-α ποτὶ τοῦς Αἰτωλοῦς ἐπαΐ-
ε[ν]σαν 173 5; τὰ φαῖσματα τὰ πρό-
τερον γεγονότα αὐτοῖς περὶ πάντων
τῶν φ-ων 192 7 ΤΑ ἄλλα τίμια καὶ
φ-α, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προζένοις
τῶν Αἰτωλῶν ὑπάρχει 137 35

ΦΙΛΙΑ· τὰν τε οἰκειότατα καὶ τὰν φ-αν
ἀνενηόντων 192 4; τὰν φ-αν τὰν ποτ'
αὐτοῦς, ποτὶ τοὺς δεινὰς τὰν φ-αν
(καὶ οἰκειότατα) τὰν ὑπάρχουσιν δια-
φυλάσσειν cf. διαφυλάσσω; εἰρήναν
εἶμεν καὶ φ-αν ποτ' ἄλλήλοισι 3 Α 4
φίλος· φίλε Πόλε[μαί] p 197 τοῦς
φ-ουσι τοὺς Αἰ[τωλῶν] 4 88 φ-ΟΥΣ

ἐόντας καὶ σύμμαχους 3 Α 4; ὑπάρχων
φ. καὶ σύμμαχος διὰ προγόνων 179 1
ΦΙΛΟΤΙΜΙΑ· σπουδᾶς καὶ φ-ας οὐθὲν
ἐνλείπων 179 4; τὰν πᾶσα[ν] σπουδᾶν
καὶ φιλοτιμίαν παρεχόμενοι 187 5
ΦΡΟΝΤΙΖΩ· ὑπὲρ τῶν σωμάτων -- [φρον-
τίσαι], ὅπως ἀναπραχθῶντι 190 11
ΦΥΛΑΣΣΩ· τὰν ὄνην φ-ει (φ-οντι) ὁ
δεῖνα (οἱ δεῖνες) cf. ὄνα

ΧΑΙΡΩ· x-e (in tit. sepulcr.) 1133. 5. 6.
114 5. 120 4. 134. 147. 167 4 ὁ
δεῖνα (practor) Μαγνητῶν τῶι βουλλῶι
καὶ τῶι δάμωι x-ein 187 14
ΧΑΛΚΕΟΣ· ἐν στάλαις x-εαις 3 Α 14
ΧΑΛΚΟΣ· ΜΝΑΜΟΣΥΝΟΝ -- ΜΟΡΦΑΣ ΣΕΒΕΝ
εἰσατο τόνδε x-όν p 51 6
ΧΕΙΡ· εἴ δὲ τις ἐπιθιγγάνοι -- εἴτε χηρὶ
εἴτε λόγωι λέγων 138 8

ΧΙΛΙΟΙ· ΠΕΖΟΙΣ Χ-ΟΙΣ 3 Α 28. 30

ΧΡΑΘΜΑΙ· τῶι ἐνδαιμῶι κεχρημένος
ἐστὶ κα[λ]ῶς καὶ εὐσχημόνως 187 15;
νόμοις χρεσθῶν π. τοῖς αὐτοῖς καὶ
M. 188 28; εὐλοιοι χρεσθῶι 1 8; περὶ
τὰς χώρας ὄροις χρεσθῶν τοῖς γεγραμ-
μένοις 188 17; χρεσθῶι τῶι συμμα-
χίαι? 170 add. b 5

ΧΡΕΙΑ· εἴ δὲ x-αν ἔχοιεν· πλειόνων
(auxiliorum) 3 Α 31. πλείονα χρόνον
τὰς βοαθίας 3 Α 37

ΧΡΕΟΥΤΕΩ· x-ήσαντα 70 8

ΧΡΗΜΑ· x-των καὶ εἰς[αγωγῆν καὶ ἐξα-
γωγῆν καὶ] πολέμου καὶ [εἰρήνης] 19
13; εἴ τις καὶ ἱερῶν x-των κατὰ-
δικοι γένωνται 171 5 (ἄσυλιαν,
ἄσφάλειαν) καὶ αὐτοῖς καὶ x-οι 22 5.
38 6. 44 7. 136 5, cf. 15 10. 135 3

ΧΡΟΝΟΣ· [ἐν τῶι χρῶνον] τῶι γεγραμ-
μένωι 11; [ὅσον δ' ἄν χρόνον] δέ-
ωνται 170 add. b 5; (ἄματα, ἐν) τὸμ
πάντα x-ον 3 Α 5. 26. 186 4; τοῦ πλεί-
ονος x-ου, πλείονα x-ον 3 Α 38. 86;
τὸν πρὸ τοῦ x-ον 2 14

ΧΡΥΣΕΟΣ· ἄλλες ἐνὶ x-εωι p 51 1; στε-
φανῶσαι εἰκόνη x-εαί 179 18

ΧΩΜΑ· cf. ind. II

ΧΩΡΑ· α) τὰν δαμοσίαν x-αν 188 12;
τὰμ πρᾶντίδα x-αν 3 Α 10 β) ἄγειν
μῆενα ἐκ τὰς x-ας τὰς Μαγνητῶν
(τὰ ἐκ τὰς πόλιος ἢ x-ας) 419. 192
12; τὰς τὸ πόλιος καὶ τὰς x-ας τὰν
ἀνιέρων καὶ ἄσυλιαν 192 9, cf. 191 8;
τὰν δαμοσίαν x-αν μὴ ἀποδοσθῶν
M. ὥστε πατρίων ἔχειν τὸν πριά-
μενον 188 12; (σῶμα γυναικῶν) τὸ
γένος ἐκ τὰς x-ας 96 19; τὰν πόλιν
αὐτῶν καὶ τὰν x-αν ἱερᾶν καὶ ἄσυλον
(τοῦ Διονύσου) εἶμεν 416. 192 5;
x-nc οἰκιστῆρα (sc. Αἰτωλῶν) p 196 1;
ὄρια τὰς x-ας cf. ὄριον; περὶ τὰς x-ας
ὄροις χρεσθῶν τοῖς γεγραμμένοις 188
17; τὰς x[ώ]ρας, ἄς περιεγ[ή]σαντο οἱ
M. 177 9; τερμασάντω τὰμ π. x-αν
3 Α 10

ΥΑΦΙΖΩ· ἐγα[φίσαντο] 4 29; κατὰ τὰ
ἄτὰ ἐνηφίσαντο 186 8 ἄνακαρῶσαι
-- τὰ ἐγαφισμένα 15 9

ΥΛΦΙΣΜΑ· ΑΝΑΓΡΑΨΑΙ Τὸ Υ. (Τόδε) 173 14. 179 31. (καὶ ἀναθέμεν) 426; Υ. καὶ πρέσβεις ἀποστείλαντες 173 3; τὰ Υ-ΤΑ τὰ πρότερον γεγονότα αὐτοῖς περὶ πάντων τῶν φιλανθρώπων κατὰ-μονα εἶμεν 192 7; καταχωρίζαι τόδε τὸ Υ. ἐν τοῦς νόμοις 186 5, cf. 440; τὰ ἐν τῷ Υ-ΤΙ καταχωρισμένα 179 28
ΥΛΦΟΣ· ΔΕΔΟΣΘΑΙ Δὲ αὐτοῖς καὶ Υ-ΟΝ ἱερομναμονικῶν ἐν τοῦς ἁμφικτύονας 426, cf. 195 b
ΥΙΛΟΣ· ΣΙΤΑΡΧΙΑ ἔστω (τὰς ἡμέρας ἐκά-στας) Υ-ΩΙ ἔππ' ὄβολοί 3440

ΩΝΑ· ἅ ὦ. (τὰς ὠνάς τὸ ἀντίγραφον *sim.*, cf. ἀντίγραφον) (κεῖται *sim.*, cf. κείμαι) παρὰ τὸν δεῖνα 98 5. 103 11. π. τοῦς δεῖνας (*duos*) 95 7. 99 12. 101 12. 106 13. (*tres*) 96 15. 102 10. 109 9, cf. 104 6; αἴτα ἅ ὦ. κυρία ἔστω 137 6. 73; τὰν ὠνῶν φυλάσσει ὁ δεῖνα 96 21. 100 9. φυλάσسونτι οἱ δεῖνες (*duo*) 105 8. 108 9. 137 22. 15. 54. 92. (*tres*) 137 76
ὦς· 1) ὡς αἰτωλοὶ ἄγοντι 102 1. 186 1; ὡς ποθήκον ἦν 187 17; ὡς ᾤδωρ ρεῖ ἐν τὸν εὐρωπὸν 188 7; ὡς καὶ πρό

τοῦ 95 6 ὡς κα θέλει 95 7 ὡς τὰ κοινὰ (τῶν αἰτωλῶν) βλάπτοντες 423. 190 7, cf. 195 a; ὡς αἰτωλῶν ὄντων τῶν κείων 169 A 4; ὡς ὄντων ἀποίκων τῶν αἰτωλῶν 173 12 2) = οὐ· ὡς ὁ ἄκμευς ἐμβάλλει ἐν τὸν εὐρωπὸν 188 4
ὡς· ὡς ἀγαθῶν οὐκ ἀπόλωλε ἀρετὰ ρ 51 8
ὡςπερ· ὡ. ἐν τοῖς νόμοις γέγραπται 15 8
ὡστε· τὰν δαμοσίαν χώραν μὴ ἀπο-δόσθων Μ. ὡ. πατρίων ἔχειν τὸν πριάμενον 188 14

V. INDEX GRAMMATICVS.

Hic illic exempla tantum conguessimus; ceterum cf. Bechtel *Gr. Dial.* II 45—72.

Α = ΑΙ· ΒΕΒΑΩΤΗΡ 137 20; ΓΛΑΥΚΛΟΣ 13 15; ἸΣΤΙΑΕΥΣ 13 39 *al.*
Α = Ε· ἄτερος 3 A 31
Α = Ε + Α· ἄν 148 4
ε = ΑΙ· ΔΙΚΕΟΠΟΛΙΣ 113 5
ε = ΑΙ· ἱέρα 110 8
ε = ΑΙ· ἐπιτιμέων 95 7; ΝΙΚΕΟΝΤΙΟΣ 179 16
ε = Η· [ΕΙ]λέφ[ΥΙΑ?] 86, 5 (*sacc. VI a. Chr. n., corinth.*); [ΠΟΝΕ]θε 197 (*sacc. V a. Chr. n.*)
ε = Ι· ἘΑΡΙΔΑΙ 96 18 (*cf.* ἸΑΡΙΔΑΙ 97 7. ἸΕΡΙΔΑΙ 96 4. 109 4)
ε = Ο· ἐβδέμα 152 *c* (*corinth.*)
εΙ = Ε· ἈΛΕΞΑΝΔΡΕΙΟΣ 32 31; ΔΙΟΚΛΕΙΟΥΣ 187 5; ΕΙΟΙ-ΤΑΝ 17 70 (*cf.* ἘΟΙΤΑΝ 17 54 *al.*); ἩΡΑΚΛΕΙΩΤΗΣ 17 11 *al.*
εΙ = Ι· ἌΓΡΕΙΝΕΥΣ 100 3; ἈΦΡΟΔΕΪΤΑ 97 7. 99 5; εἰδίαν 92 *c* 6; Ἰσοπολιτεία 18 17; Νεικέας 102 11; Νεικόδαμος 99 11; Σεῖμος 98 9; ΣΤΡΩΒΕΙΛΟΣ 102 9; ΤΕΙΜΑ 99 7; ΤΕΙΜΑΘΕΪΣ 139 3
ΕΥ = ΕΟ· ΘΕΥΚΟΛΕΩ 95 9. 155 2
Η = Ε· ΓΡΑΜΜΑΤΗΟΣ 11 30; ΠΑΝΤΑΡΚΗΟΣ(-ΗΟΣ) 12 23. 34. 13 7. 10. 14; ἌΝΕΝΗΟΥΝΤΟ 192 4; ἦτος 2 11. 31. 32
Η = ΕΙ· ἌΓΥΝΟΣ 110 11; ἌΝΔΡΗΟΣ 101 4. 103 5; Ἀσφάληνα 137 34; Ἀτέληνα 137 33; ΓΥΝΑΙΚΗΟΣ 95 3; Οἰκυ-ληεύς 31 9; ΠΡΟΣΧΗΟΣ 31 27. 101 3; ΧΗΡ 138 8; *cf. etiam casus accusativos* ΒΟΥΚΑΤΙΕΪ 101 13 *et* ΦΙΛΩΤΑΕΪ 105 7
Η = Ε + Α· ΒΑΣΙΛΗ 4 39; ΓΡΑΜΜΑΤΗ 179 33; ΤΡΙΧΟΝΗ 76 *al.*
Ι = ΕΙ· ἈΓΑΘΟΚΛΪ, ἈΠΟΛΛΟΦΑΝΙ 24 2. 14; ἈΜΙΝΙΑΣ 24 29; ΔΙΑΤΙΧΙΣΜΑ 3 B 4; Τίσιππος 102 1; ὕπαρχιν 137 32
Ο = Α· ΛΟΦΡΙΑΟΣ 100 1. 105 2; Λόφριον 170 4
Ο = ΟΕ· ΔΑΜΙΟΥΡΓΕΟΝΤΟΣ 138 13
Ο = Ω· *sacc. VI a. Chr. n. (corinth.)*; Ἀπόλωνος ΛΑΦΡΙΟ 149; ἄρως 152 a. g; Τροίλος 153; Χελιδφόν 86, 1
Υ = ΥΙ· ὕος 12 1
Ω = Ο + Ο· ἄρως 152 a. g
aphaeresis: μὴ πῖτρεπτεῖν 176 10

apocope: κατ τὸν νόμον 10 28 *al.*; κατὸν νόμον 17 130. 106 8; παρ τὰς πόλιος 188 24
disio: ἐννε' ὄβολοί, ἔππ' ὄβολοί 3 A 40; ἐφ' ἵππου 179 13; μεθ' ἔτη δέκα 137 9; μεθ' Ὀπουνητίων 72 2; κατ' ἀππάλων 188 15; κατ' ἕκαστον ἄδικημα 138 10; ποτ' ἄω 3 A 6; ποτ' αὔτοϋς 3 A 9; ποτ' ἔσπερας 152 b, *cf.* πὸ ἐ. 152 *c* (*corinth.*); ὦσ' ἐνός 135 2 *al.*
crasis: ἑτῆλα *passim*; ταῦτα 136 8. 170 *add. b* 12; τάπι-λοῖπα? 170 *add. c* 3; κάγαθά 170 13
Γ = Κ· ἔΓΓΟΝΟΣ *passim*; ἐΓΓΙΚΑΣΙΣ 192 14; ἐΓ μὲν Ἄκαρνανίας, ἐρ δὲ Αἰτωλίας 3 A 34
Γ = Ν· ἄΓ κα 169 A 8; ἐΓ Κορωνείαι 170 5; ἴσοΓ καὶ ὄμοιον 3 A 13; μέΓ κα 3 A 8
F· *corinth.*: ὀΓδοφα 152 f; Δύφε 152 d; φίκατι 152 *c. d.*; φίρις 86, 3; ἄρως 152 a. g; Χελιδφόν 86, 1
h· ἡιάρός 150
spiritus asper: μεθ' ἔτη δέκα 137 9; μεθ' Ὀπουνη-τίων 72 2
psilosis: κατ' ἕκαστον ἄδικημα 138 10; ποτ' ἔσπερας 152 b (*corinth.*)
aspirata: ἐφιουροκίην 170 13; ἠρεφθεΪς 196 2
Κ = Γ(Ν)· ἔΚΚΗΤΗΣ 6 7
Κ = ΚΚ· ἔΚΤΗΣ 19 12
Κ = Χ(ΚΧ)· Αἰσκήρων 31 96. 98 9; Μοσκίων 60 II 19; Βακίλας 95 3 (*cf. etiam* Κασίλιος, Χασίλιος *ind. II*)
Λ = ΛΛ· Ἀπόλων 3 B 9, *cf.* 149 1 (*corinth.*); Ἀπολωνιάτης 60 III 9. IV 2; Ἀπολωνίος 60 II 6; Καλικράτης 12 1
Λ = Ν· ἐΛ Λοφρίω 170 4
Μ = ΜΜ· ΓΡΑΜΑΤΕΥΟΝΤΟΣ 34 17
Μ = Ν· τὰμ βοάβοιαν 3 A 33; τρίτομ μέρος 3 A 33; μη-δαμθεωμ ὀρμωμένους 4 19; τὸμ πάντα χρόνον 3 A 5; ἐμ φημιμένους 51 7 *al.*
m omission: Ὀλύπιχος 31 112
Ν = Γ· ἔΝΓΥΟΣ 13 7 *al.*; φένΓος 51 7
Ν = Λ· ἐΝΛΕΪΠΩΝ 179 4

- N = M' ΛΑΝΘΑΝΩ 188 27; ἌΝΤΑΛΟΝ 188 15; ἘΚΠΟΝΤᾶ 179 22; ἘΠΙΔΕΔΑΡΧΟΣ 36 12; ὈΛΥΝΠΙΚΟΣ 91, 1 3; ΣΥΝΠΟΡΕΥΕΣΘΑΙ 175 4; ἘΝΦΑΝΕᾶ 189 6; ΠΑΝΦΙΕΥΣ 105 9
- N omissum: ἜΓΥΟΣ 18 19; ΣΩΣΑΔΡΟΣ 17 61
- π = ππ· ἸΠΑΡΧΟΥΝΤΟΣ 18 18; ΜΕΝΙΠΟΣ 31 19 2
- σ = σσ· ΘΑΛΑΣΣΑ 3 B 6
- CC = C' Ἀσκλη[πι -] 30 34; Ἄσφαλεια 18 17, 34 20; Αἰσχροίων 113 2; Δαστήρ 116 4; Θεοστειεῖς 96 12; Νέστωρ 31 132; ὄσσοι 138 4; ΠΟΛΥΜΝΑΣΤΙΔΑΣ 31 52; ΠΡΟΣΤΑΤΑΙ 188 33
- T = Δ· Ἀρτέμιτος. Ἀρτέμιτι 92 a. 155 3 (sed Ἀρτέμιδος 138 16, cf. 150)
- T = TT· Ἀτινᾶς 60 IV 18; Βούτιος 31 40
- IT = TT· ποὶ τοῦς 176 7
- TT = CC· Ἐρμάτιος 188 35; Σπάτιος 188 34 (cf. Βούτιος ind. II); Θάλαττα 136 6, 169 A 3; Τετ[ταράκοντα?] 193 10 (cf. W. Schulze *GG A* 1897, 902; F. Solmsen *Rh. Mus.* LVIII 1903, 613; A. Thumb *N. Jahrb.* XV 1905, 394)
- x = Γ· Ἀχνηκότας 192 14
- metathesis: Θρέμιος 91, 14

declinatio prima:

- singularis: nom. masc.: C omissum: ΒΟΥΔΩΡΚΑ 108 3; ΔΡΩΠΙΝΑ 97 14; Ἡρακλεώτα 31 51; ΠΥΡΡΙΑ 31 45
- gen. masc.: in -Α, sed Σκόπας 13 17, 25, 33, 41, 45; Φαίνεας 31 119
- in -ΟΥ· ΠΑΥΣΙΟΥ 136 12
- dat. masc.: Ἀμφιπολίται, Λεοντίαι 17 17, 22; iota omissum: Σιμία 31 27
- pluralis: gen.: in -ᾶΝ
- dat. masc.: in -ΑΙς, sed τοῖς νεανίοις 188 25

declinatio secunda:

- singularis: gen.: in -ΟΥ, sed Ἀργυρίω, Ἐριφύλα(ω), Θερεῖω, Κεφάλω 138 10, 14, 5, 12; Λαφριῶ 149 2 (corinth.)
- dat.: in -ωι, sed saepe etiam in -οι: Ἀθηναῖοι 44; Ἄλεοι 7 2; Νικμάχοι 24 19 al.

declinatio tertia:

- singularis: gen.: in -ΕΟΣ, sed Γραμμαθῆος 11 30; Παντάρκῆος 12 23, 34 (Παντάρκῆος 13 7, 10, 14); Πτολάμμειος 25 34 (ubi vide)
- in -ΟΥς, sed - -ΟΚΥΔΟΥ 24 20
- in -ΙΟΥ· Ἀλκήστιος 103 4; Μελάσιος 105 6; πόλιος 97 3; ποτιστάσιος 179 21 al.
- dat.: Παντάρη (sine iota) 36 12; Φαίνει 24 38
- acc.: in -ἔΑ· Ἀτελέα 174 3 et nomina in -εῦς (velut Τριχονέα 63 2), sed haec plerumque in -Α· Βασιλῆ 4 39; Βογκατιά 97 11; Γραμματῆ 179 33; Τριχονῆ 76 al.; in -εῖ· Βογκατιεῖ 101 13; Φιλωταεῖ 105 7

pluralis: nom.: in -οι· Μάρτυροι 95 10 al. (sed Μάρτυρες 177 17)

gen.: in -ίων· Πολίων 171 8, 179 25

dat.: in -οις· Αἰγείοις 31 188; Ἀκαρναῖοις 3 A 2; Ἀλεξανδρείοις 32 31; Ἀρχόντοις 188 24; Διαλειπόντοις 2 12; Ἐπαγγελλόντοις 179 23; Ἱεροσημαμόνοις 171 2; Ἴππείοις 3 A 80 (sed Ἴππεῦσι 28); Κορωνείοις 31 53; Μετεχόντοις 7 4 al.; Νικεόντοις 179 18; Μελιταῖοις καὶ Πηρείοις 188 1 (sed Μελιταεῦσι 177 9); Πατρείοις 17 132; Τίνοις 174 5; Φιστυδαίοις 105 3 al.

acc.: in -εσ· Βεβαιωτῆρες 95 4 al.; Δικάζαντες 62 2

in -εῖς· Πηρεῖς 188 30

de pronominiibus, articulo, numeralibus vide indicem IV.

coniugatio:

- praesens: ind.: ἄγοντι 102 2; ἐπαγγέλλοντι 4 17; ἔχοντι 4 13; ὀφείλοντι 188 22; τυγχάνοντι 173 7; φυλάσسونτι 105 8 al.; ἀνατίθεντι 172 5; δίδοντι 179 28
- coni.: συγχωρῶντι 3 A 9; πέμπωντι 3 A 29; δοκιμάζωντι 4 28 al.
- opt.: εἴησαν 170 13
- imper.: διδόντω 3 A 37; πεμπόντω 3 A 33; συναποτινόντω 188 18; σιταρχούντω 3 A 35 al.
- infm.: ἀποδιδόμεν 169 B 6; διδόμεν 179 25; εἶμεν passim
- imperf.: ἐκρίνομεν 187 20
- aor.: ind.: ἐδίκαξαν 138 1; ἐνεφάνισαν 4 13
- coni.: ὀρίσῃ 179 18; ῥυσιᾶσῃ 179 20; τερμασῶντι 3 A 11 al.
- opt.: ἀποβιάσαιτο 179 20
- imper.: ἀναγραφάντω 3 A 13; τερμασάντω 3 A 10 al. (sed ἀποδόντων 188 21)
- infm.: καταχωρῆσαι 192 17 al.; ἀναθέμεν 4 27, 179 32; δόμεν 179 33 al.
- part.: δικάζαντες 62 2
- perfectum: ind.: γερόνατι 171 6; δεδώκанти 4 34
- part.: ἄγνηκῶς 179 5; ἄχνηκῶτας 192 14
- medium: praes. part.: ἄφικνεῖμένοις 187 7
- formae in -έω pro -ᾶω· ἐπιτιμῶν 95 7; νικεόντοις 179 18

syntaxis:

ordo verborum: ἐν Ὀλυμπίαι Δέ 3A15; κατὰ τὰ αὐτὰ δὲ ἐψηφίσαντο 1868, cf. 170 *add. b* 12 ὅσα καὶ τοῖς λοιποῖς (ἄλλοις) δίδονται (εὐεργέταις καὶ) προτένοις 810. 1026. 1136 *al.*; ὧν καὶ οἱ ἄλλοι μετέχοντι Αἰτωλοῖ 105. 12 μῆθεν ἔσουσίαν εἶμεν Αἰτωλῶν 417 ἐπὶ Δορκίνα στραταγοῦ Ναυπακτίου 107. 14; Καλλιστῶ Ἀρισταίχμου θυγατέρα Ἄλειος 93; τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν ἔδωκεν Φιλονίκῳ Φαίσκου πολιτείαν Λυσιμαχεῖ 124 (cf. *etiam* 69) ἔχοντες ἀποπορευέσθων βουλευτὰν ἕνα 18818 τὰ καταλειφθέντα ὑπάρχοντα ὑπὸ Σωτίας 967

asyndeton: Αἰτωλοὶ ἔδωκαν τῷ δεῖνι προξενίαν τᾶλλα 54.10; ἀναγραφάτω πόλις τῶν Οἰνιαδᾶν, πόλις τῶν Ματροπολιτᾶν 3B8

coniunctivi et optativi mixti: εἴ τις κα ἐμβάλλῃ -- καὶ εἴ τις ἐμβάλλοι 3A27. 29; εἰ δέ τις κα ἄγῃ ἢ ρυσιάζῃ ἢ ἀποβιάσαιτο ἢ διεγγύασι 17920

constructions vel notabiles vel falsae: τὰν συγγένειαν, ὅσσοι ἀπὸ τᾶς ματέρος τᾶς θερέω 1384 ἐν γυος οἱ δεῖνες (*duo*) 298; ἀποστείλαντες πρεσβευτὰν τοὺς δεῖνας (*duos*) 410; βουλαρχεόντων τοῦ δεῖνος 3174; ἐπὶ τῶν δεῖνων (*duorum*) δαμοργέοντος, τῶν δεῖνων (*duorum*) δαμονομέοντος 13813; Αἰτωλῶν τὸ κοινὸν -- ἔδωκαν 1362 *τερμασάντω* -- αἰρεθέντας 3A10; βεβαιωτᾶρα κατὰ τὸν νόμον ὃ δεῖνα 1037 (*ubi vide*); βεβαιωτᾶρες κατέστασαν οἱ δεῖνες 9611 (*ubi vide*), cf. 1315 *nominativus pro genetivo* 3A21; *pro dativo* 2419. 22. 25. 32. 37

de usu articuli, praepositionum, coniunctionum al. vide indicem IV.

VI. COMPARATIO NVMERORVM.

IG IX 1	IG IX 1 ²	IG IX 1	IG IX 1 ²	IG IX 1	IG IX 1 ²	IG IX 1	IG IX 1 ²
396	= 139	407	= 118	418	= 111	428	= 165
397	= 140	408	= 123	419	= 113	429	= 162
398	= 146	409	= 122	420	= 114	430	= 163
399	= 133 _a	410	= 119	421	= 155	431	= 164
400/1	= 131	411	= 35	422	= 158	432	= 166
402	= 133 _c	412	= 82	423	= 157	433	= 167
403	= 132	413/4	= 92 _a	424	= 159	434	= 168
404	= 134	415	= 72	425	= 160		
405	= 128	416	= 69 _c	426	= 161		
406	= 129	417	= 103	427	= 116		

SOTERIADES *C*. 1905, 55—100 (nr. 1—17) et ΔΕΛΤ. I 1915, 45—58 (nr. 18—35):

Soteriades	IG IX 1 ²	Soteriades	IG IX 1 ²	Soteriades	IG IX 1 ²	Soteriades	IG IX 1 ²
1	= 3 _A	10	= 59 _A	19β	= 31 _p	29	= 11 _a
2	= 3 _B	11	= 59 _B	20	= 12 _{d. e}	30	= 12 _a
3	= 22. 23	12	= 28	21	= 76	31	= 31 _d
4	= 69 _δ	13	= 33	22	= 68	32	= 31 _o
ad nr. 4	= 83	14	= 55	23	= 11 _g	33	= 52
5	= 72	15	= 54	24	= 30 ₂₋₉	34α	= 81
6	= 53	16	= 5 ₁₋₆	25	= 30 ₁₀₋₁₇	34β	= 80
7	= 70	17	= 5 ₇₋₁₂	26	= 71	35	= 51
8	= 4	18	= 13	27	= 32 ₁₋₃		
9	= 56	19α	= 31 _n	28	= 31 _m		

NVMERI INVENTARII MVSEI THERMII:

inv.	IG IX 1 ²	inv.	IG IX 1 ²	inv.	IG IX 1 ²	inv.	IG IX 1 ²
1	= 69	12α	= 28	24	= 73	36	= 108
2	= 81	13	= 6	25	= 89	37	= 107
3	= 56	14	= 13	26	= 16	38	= 110
4	= 70	15	= 117	27	= 43	39	= 101
5	= 52	16	= 58	28	= 74	40	= 96 ₁₋₃
6	= 72	17	= 44	29	= 59	41	= 96 ₉₋₂₄
7	= 54	18	= 91, 2	30	= 11	42	= 99
8	= 53	19	= 45	31	= 31	43	= 100
9	= 71	20	= 63	32	= 8	44	= 109
10	= 119	21	= 30	33	= 51	45	= 105
11	= 120	22	= 39	34	= 137	46	= 102
12	= 148	23	= 36	35	= 97	47	= 106

inv. IG IX 1 ²	inv. IG IX 1 ²	inv. IG IX 1 ²	inv. IG IX 1 ²
48 = 112	72 = 15	90 = 79	109 = 8
55 = 64	73 = 42	91 = 47	110 = 62
56 = 7	74 = 27	92 = 90	112 = 115
57 = 4	75 = 37	93 = 55	113 = 133 δ 1
58 = 60	76 = 20	94 = 21	114 = 85, 5
59 = 57	77 = 124	95 = 19	115 = 85, 6 α
60 = 65	78 = 59	96 = 75	116 = 85, 7
61 = 140	79 = 5	97 = 69	117 = 126
62 = 12	80 = 46	98 = 144	118 = 85, 1
63 = 32	81 = 50	99 = 80	119 = 85, 4
64 = 18	82 = 38	100 = 87	120 = 85, 9
65 = 25	83 = 77	101 = 2	121 = 85, 3
66 = 34	84 = 88	102 = 9	121 α = 85, 8
67 = 10	85 = 2	103 = 76	122 = 125
68 = 17	86 = 4	104 = 24	123 = 78
69 = 66	87 = 26	105 = 67	124 = 63
70 = 48	88 = 15	106 = 15	125 = 14
71 = 61	89 = 29	108 = 68	